

କଳ୍କୀ ଲୀଳା

ଲେଖକ : ଶ୍ରୀ ପୁଲିନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ

୫୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଲିଖିତ ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ମାଳିକା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଓ
ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ସ୍ତରରୁ ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ
ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆଜି ହିଁ **Subscribe** କରନ୍ତୁ
“ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ” **YouTube Channel.**

 | www.youtube.com/satyabhanja

Satya Bhanja

• 1M subscribers • 3.5K Videos

Jay Jagannath, Jay Panchasakha

Visit Us:

 /satyabhanjaofficial

 /satyabhanja

 /satyabhanja

 www.satyabhanja.in

କଲ୍‌କୀ ଲୀଳା

: ରଚନା :

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ

ପୁଲୀନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ପଞ୍ଚସଖା ତଥା ସିଦ୍ଧି ସାଧକ ସବୁ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ ମାଳିକାକାର ମହତବାଣୀ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ଧାର୍ମିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ସ୍ତରରୁ ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇବା ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏହି ମହତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାଧ୍ୟ କରିବା ନିମିତ୍ତ ମାଳିକା ଗବେଷକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପୁଲୀନ୍ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା ମହୋଦୟ ପ୍ରୟାସ କରି ରଖି ‘କଳ୍ପ ଲୀଳା’ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ୩୦ ବର୍ଷର ଗବେଷଣାର ମୌଳିକ ଭିତ୍ତି ଭୂମି ଅଟେ । ପ୍ରକାଶ ଆଉ କି, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଧାର୍ମିକ ଭାବନା, ଆଶ୍ୱା ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇବା ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାଶନର ଲେଖକଙ୍କ ଗବେଷଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ । କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ ସଂଗ୍ରହ ହେବେ ନାହିଁ ।

କଲ୍‌କୀ ଲୀଳା

ରଚନା :

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପୁଲୀନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ପ୍ରକାଶକ :

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ

କଭର ଆର୍ଟ୍ :

ଶ୍ରୀ ସୌଭାଗ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ଭଞ୍ଜ

ମୁଦ୍ରଣ :

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା

ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରଣ : ୨୦୦୩

ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରଣ : ୨୦୨୨

ତୃତୀୟ ମୁଦ୍ରଣ : ୨୦୨୪

ମୂଲ୍ୟ : ୩୫୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

ଓଁ ନମୋ ଶ୍ରୀ ଆଦି ଅନନ୍ତାୟ ନମଃ

ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ପରମ୍ ବ୍ରହ୍ମ
 ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଜଗଦିଶ୍ଵରୀ
 ବଳଭଦ୍ର ଅନନ୍ତାୟଃ
 ପରମାତ୍ମନ୍ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଃ
 ଜଗଦ୍ବନ୍ଦ୍ୟା ମହାଦୁର୍ଗା
 ଜଗତ୍ ବ୍ୟାଘ୍ରଂ ମହାକାଳୀ
 ନମାମି ପାଦ ପଙ୍କଜେ
 ଶରଣାଗତ ରକ୍ଷମାନ୍

କ୍ଷତି ମଧ୍ୟେ କ୍ଷିନ୍ନ ରୂପ ଧରିଅଛି

ଖେଳ ନିବାରିବା ପାଇଁ

ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ

ଖଣ୍ଡା ହସ୍ତେ ଧରି ମୁହଁରେ

କ୍ଷୟ ହେଉ ତ୍ରିପୁର ଜଗତ

ଖଣ୍ଡ ଦୁର୍ଜନ ହୁଅନ୍ତୁ ହତ

ଖେଳ ସରିଲେ କରିବି କ୍ଷିତ

କ୍ଷଣେ ସମ୍ଭାଳ ଗତ ଆଗତ

ଖାଦ୍ୟ ଅଖାଦ୍ୟ ଦିନ ବଞ୍ଚିତ

କ୍ଷମା କରିବି ଦୁଃଖ ଦୂରିତ ରେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା- ୧୭-କ)

ଚିଆ ପରିନ୍ୟାନ୍ତେ ସତ୍ୟ

ରଖିବ ଯେଉଁ ଭକତ

ଏ ଘୋର କଳିକାଳ ଯୁଗରେ

ଧନ୍ୟ ତାର ପିତା ମାତା

ଦାସ ପଣକୁ ଶକତା

ବିହୁନ ହୋଇବ ଏ ସଂସାରେ ହେ ?

(ଭଜନ ନଂ- ୨୭୨)

ଦିନ ରାତି ମୋତେ ରୋଦନ ମାଡୁଛି

କ୍ଷିନ୍ନ ରୂପକୁ ଅନୁସରି

ଅଭୟ ବ୍ରହ୍ମ ପଦାର ବିନ୍ଦ ନପାଇ

ଏବେ ମରୁଛି ଝୁରି ଝୁରି

ସୁଜନେ ଅନ୍ଧାର ହେଲାଣି ଜଗତ

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ଗୁରୁ ଗୋପନ ହୋଇଲେ

ଅନାସ୍ତ ହୋଇଲେ ଭଗତ ।

ସୁଗପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ମୁଖବନ୍ଧ	୦୧
୨.	କଳକୀ ଅବତାର କିଏ ?	୦୯
୩.	କଳକୀ ଅବତାରଙ୍କ ନାମ କଣ ?	୨୬
୪.	ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ନେବେ ?	୩୧
୫.	ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି କାହା ସହିତ ରହିବେ ?	୩୭
୬.	ପ୍ରଭୁ କିପରି ରହିବେ ?	୬୦
୭.	ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବା ?	୬୫
୮.	ଅଂଶ ଅବତାର	୯୯
୯.	ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନ	୧୧୦
୧୦.	ମହାତ୍ମା ଅରୁଣ	୧୪୦
୧୧.	କଳିଯୁଗ	୧୫୫
୧୨.	ମାନ ଶନି ଯୋଗ	୧୬୩
୧୩.	ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି	୧୬୬
୧୪.	କଳକୀ ଲୀଳା	୧୭୦
	ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା	
	ମଧ୍ୟ ଲୀଳା	
	ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା :	୨୧୧
	ଯୋରଯା ଖେଳ	୨୧୮
	ପୁରୀ ମନ୍ଦିର	୨୨୬
	ଛତିଆବଟ ଲୀଳା	୨୩୨
	ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ	୨୩୮
	ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ନ	୨୩୯
	ଉତ୍ତର କଳକୀ	୨୪୦
	ସୁଡ଼ଙ୍ଗ	୨୪୨
	ମକ୍ଲ ମଦିନା	୨୪୩
	ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ	୨୪୫
	ଅନ୍ତିମ ବିଚାର	୨୫୩
	ପ୍ରଳୟ	୨୬୭
	ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ	୨୭୯
	ବଳଭଦ୍ର ରାଜା	୨୮୬

ମୁଖବନ୍ଧ

ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ସୂଚନା ସେ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ ତଥା ଭକ୍ତକବି ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁ ବଦ୍ରିକାରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ମୁରାସୁରକୁ ମାରିବେ, ଏହା ନିଜେ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ରହ୍ମା ରକ୍ଷି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅବତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ମହାମୁନୀ ବାଲ୍ମୀକି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ରାମାୟଣରେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବ୍ୟାସଦେବ ବିଷ୍ଣୁତ ଭାବରେ ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆଗମନର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ରାମାୟଣ ରାମାଭିଷେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିଖିତ ହୋଇ ରକ୍ଷି ଓ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ମହାଭାରତ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବତାର ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା । ରାମାୟଣ ଓ ମହାଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନବୀନ ଅବତାର ବା ବୁଦ୍ଧ ଅବତାର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ନୃସିଂହ ପୁରାଣ ଓ ମହାଭାରତର ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଚୈତନ୍ୟ ଅବତାର ଧାରଣା କରିଥିଲେ ।

ଏହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର ବା କଳ୍ପକୀ ଅବତାର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ବହୁ ଆଗରୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ବିଷ୍ଣୁତ ସୂଚନା ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଏକାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କପରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଅରୁଣାନନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚସଖା ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଓ ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣି ଭୀମଭୋଇ, ଭକ୍ତକବି ମଧୁ ଦାସ, ଦଇତାରୀ ଦାସ, ନାରଣ ଦାସ, ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦାସ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆଗମନର ବାର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରାୟ ୧୩୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ଅବତାରରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଲୀଳା ବିଷୟରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଜଣାଇଥିଲେ । ଏହି ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥ ସବୁ ପଢ଼ିଲେ କଳ୍ପକୀ ଅବତାର କିଏ, ସେ କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ନେବେ, କେଉଁଠି ରହିବେ ଓ କି କି ଲୀଳାମାନ କରିବେ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ ଲୋକ ନିଜକୁ କଳ୍ପକୀ ଅବତାର ବୋଲି କହି ଜନ ସମାଜକୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଏକ ଧାରଣା ଦେବା ଏହି ପୁସ୍ତକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମହିମା ସମାଜର ତଥାକଥିତ ମୁଖ୍ୟ ତଥା ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସବୁ ସାଧୁ ସମାଜ ଏ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳ୍ପକୀ ଅବତାର ହେବା

ବେଳ ହେଲାଣି ଓ ପ୍ରଭୁ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଲେଣି । କିନ୍ତୁ ବିଡ଼ମ୍ବନା ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ସେହି ସମାଜର ସାଧୁ ବୃନ୍ଦ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେହ ଧାରଣ କରିବେ ବୋଲି ମାନିବାକୁ ନାରାଜ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଶୂନ୍ୟବ୍ରହ୍ମ ଓ ଶୂନ୍ୟ ପୁରୁଷ ତେଣୁ ସେ ଦେହ ଧାରଣ କରିବେ କିପରି ? ସେ କେବଳ ମହିମା ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଓ ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଥରେ ଦେହ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ସମାଧି ଉପରେ ଦେଖାଦେଇ କଳ୍ପା ଲୀଳା କରିବେ ।

ଅନ୍ୟ ସାଧୁସମାଜମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ନିଜେ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ଓ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଗୁପ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଜାଣତରେ ଅତିକମ୍ରେ ପାଞ୍ଚଜଣ ନିଜକୁ ଅରୂପାନନ୍ଦ ଓ ନିଜେ କଳ୍ପା ଅବତାର ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଲୀଳା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଭୁ କିଏ, କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, କେଉଁଠି ରହିବେ, କିପରି ରହିବେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । କାରଣ ପଞ୍ଚସଖା ମୁଖ୍ୟତଃ ଶ୍ରୀ ଅରୂପାନନ୍ଦଙ୍କ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ କଳି ଶେଷରେ ତିନିଧର ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ସେ ଦୁଇ ଅବତାରକୁ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ବା ଅପ୍ରକଟ ଓ ପ୍ରକଟ ଅବତାର ହିସାବରେ ନାମିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଶେଷକୁ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅବତାର ବେଳେ ପଞ୍ଚଶଖା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ଖେଳ କରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇ ନିଜେ ଅଂଶ ଅବତାର ହେବେ, ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଖେଳ ସମୟ ନିକଟ ଆସିଲାଣି ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ବେଳ ଆସିଲାଣି ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଦେଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ତ ସମାଜ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା ମୁଁ ଉଚିତ୍ ମନେକରୁଛି ।

ସବୁ ଭକ୍ତକବିମାନେ ସମ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନପାରି ତାଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ ଓ ଅବାଚରେ ଚାଲିଯିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କାହିଁକି ବାଟ ହୁଡ଼ିବେ ଓ କାହିଁକି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ ତାହା ସବୁ ତୁଳସୀ ଦାସ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ।

ନିର୍ଗୁନ ରୂପ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅତି ସଗୁନ ଜାନ ନହିଁ କୋଇ

ସଗୁନ ଆଗମ ନାନା ଚରିତ ମୂନିମନ ଭ୍ରମ ହୋଇ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିର୍ଗୁଣ ରୂପ ଜାଣିବା ଅତି ସହଜ କିନ୍ତୁ ସଗୁଣ ରୂପକୁ ଜାଣିବା ଅତି କଠିନ ଓ ତାହା କେହି ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସଗୁଣ ରୂପରେ ଆସି ଏପରି ଲୀଳା କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କେହି ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ମୁନିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତି ଭ୍ରମ ହୋଇଯାଏ ।

ମହିମା ଧର୍ମର ଧର୍ମ ଯାଜକମାନେ ନିଜର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ମହିମା ଧର୍ମ ପ୍ରତିପାଦକରେ ଲେଖାଅଛି -

"ଶାସ୍ତ୍ର ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ମହିମା ପ୍ରଭୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ବୋଲି କୁହାଗଲା । ଏପରି ସ୍ଥଳେ କେହି ଯୁକ୍ତି କରି ପାରେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ପୁରୁଷ ଅଶରୀର, ତାଙ୍କର ଲୀଳା କରିବାର କି ଆବଶ୍ୟକତା ? ଇଶ୍ୱର ପୁରୁଷ ଅଶରୀର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୀଳା ବିଗ୍ରହ ଧାରଣ କରନ୍ତି ।"

(ମହିମା ଧର୍ମ ପ୍ରତିପାଦକ ପୃ-୨୦)

ଏଠାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଲୀଳା ପାଇଁ ଶରୀର ଧାରଣ କରନ୍ତି ବୋଲି ମାନିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ କେବଳ ମହିମା ଗୋସାଇଁ ରୂପରେ ଥରେ ଆସିଥିଲେ, ଆଉ ନଆସି ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ରହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେବେ ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ଏହି ମତ ମହିମା ଧର୍ମ ତଥା ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତକବି ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାସ ସ୍ୱରୂପ ।

ଭକ୍ତ ପୁସ୍ତକର ୬ଷ୍ଠ ପୃଷ୍ଠାରେ ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ "କଳିଯୁଗ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ"ର କିଛି ବାଣୀ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଶେଷ ପଦଟିକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ତାହା ଏପରି :-

ଏକମାତ୍ର ଭୋଇ କିଛି ମହିମା ବଖାଣି

କହିବେ ଥୋକାଏ ଜ୍ଞାନ ଗୁରୁଠାରୁ ଶୁଣି

କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ହୋଇବେ ଗୋପ୍ୟାନ

ଏଠାରେ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ କଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ବା ତାଙ୍କ ମହିମା ବିଷୟରେ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ଏହାର ତୃତୀୟ ଧାଡ଼ିଟି ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ଏଠାରେ ପୁନଶ୍ଚ କୁହାଯାଇଛି ପ୍ରଭୁ କିଛିଦିନ ଅନ୍ତେ ଗୋପ୍ୟାନ ହେବେ । ତାହାର ପର ପଦଟି ଜାଣିଶୁଣି ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ଗୋପନରେ ରହିଲେ ବା ଗୋପନ ହେଲେ ପୁଣି ଦେଖାଦେବା କଥା । ଚତୁର୍ଥ ପଦଟିରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି କି ରୂପରେ ବା କିଭଳି ଭାବେ ଦେଖାଦେବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବ । ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ଏ ଶେଷପଦଟି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ

ଏହି ବିଷୟରେ ଅନାଦି ସଂହିତାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଲେଖିଥିବା ତିନୋଟି ପଦ ବିଚାର ସମ୍ମତ :-

ତେଜି ଏ ତନୁ ହେବେ ଗୁପ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଥୋଇ ସର୍ବଭକ୍ତ
ଅବନା ମଣ୍ଡଳେ ବିଶ୍ରାମି ଗୁପ୍ତେ ଥିବେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ
ପୁଣି ସେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିବେ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ।
ଏହା ଶ୍ଳେଷ ଭାବରେ ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ କଣ ଥିବା ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଏ
ବିଷୟରେ ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆଲୋଚନା ହେବ । ତେଣୁ
ଏଠାରେ ବିଷୟ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ୍ ମଣୁନାହିଁ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ସମାଜ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ, ପଞ୍ଚସଖା
ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣି ଶୁଣି ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ସେ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମୋର
ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସବୁ ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଯଥା କୋରାନ୍, ବାଇବେଲ୍ ଓ ଭାଗବତ ମହାପୁରାଣ
ଆଦିରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଛି ତାହା ହେଲା ପ୍ରଭୁ କଲି ଶେଷରେ ପାପୀ ଓ
ପାପକୁ ବିନାଶ କରି ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆଣିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଏ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ
ମାନବ ଶରୀର ଧରି ଆସିବେ ଏହା ସତ୍ୟ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ କଳ୍ପା ଅବତାର ବୋଲି କହୁଥିଲା
ବେଳେ ମୁସଲମାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କୁ ଇମାମ୍ ମେହେନ୍ଦି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନ୍
ମାନେ ଏହାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଅଲ୍ ମୁର ସଲାତ୍ ଭାଗ- ୧୯/୧୨ରେ ଲେଖାଯାଇଛି-

"ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ରସୁଲ ନିଜ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ହାଜର କରାଯିବ" ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଜଣେ ସଂସ୍କାରକଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ନାମରେ
ନାମିତ କରାହେବ । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ହଜରତ୍ ମୁସା, ହଜରତ୍ ଇସା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ,
ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ରହିଥିବ, ସେହିପରି ହଜରତ୍
ଇମାମ୍ ଅହମ୍ମଦ ଆଦି ଧର୍ମାତ୍ମା ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବ ।"

ବାଇବେଲରେ ସୁସମାଚାରରେ ଲେଖାଅଛି -

"ଆକାଶରେ ମେଘମାଳାରେ ମହା ମହିମଙ୍କ ସହ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଗମନ କରିବାର ସମୟେ
ଦେଖିବେ ।"

ପୁଣି ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ସପ୍ତମ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖା ଅଛି- "ଦେଖ ସେ ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ଆଉ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସକାଶେ ବିଳାପ କରିବେ ।"

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଧର୍ମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କଳ୍ପା ଅବତାର ରୂପେ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଯୀଶୁ ମହାମହିମଙ୍କ ସହ ଆସିବେ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି । ଭୀମଭୋଇ ତଥା ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଆସି କଳ୍ପା ଲୀଳା କରିବେ । ଅଲେଖ ଧର୍ମୀମାନେ ମାଙ୍କୁ ମହିମା ବୋଲି ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଲିଖିତ ମହାମହିମ ଯେ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାର ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଠାରରେ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଠାରକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତରେ କେଉଁ ସମୟରେ କେଉଁ ଲୀଳା ହେବ ତାହା ଜଣା ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଏହି ଠାରର ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ତଥାପି ମୋର ଭୁଲ୍ ରହିଥାଇପାରେ । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରକୃତ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କେବଳ ପ୍ରଭୁହିଁ କରିପାରିବେ । ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଦେଇଥିବା ସମୟ ଏକ ସୂଚନା ମାତ୍ର ଯାହାଦ୍ୱାରା ଖେଳ ଲୀଳାର ସମୟ ଆସିଲା ବା ଆସିବା ଉପରେ ବୋଲି ଭକ୍ତମାନେ ଜାଣିପାରିବେ, ତେଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା । କାରଣ ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ ଭକ୍ତମାନେ ହେତୁ ଚେତା ପାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକୃତରେ ଖେଳ କରିବେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ଜାଗରଣ ବା ଚେତନା ମୋ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଖେଳ ହେବ କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହାତରେ । କାରଣ ଭକ୍ତମାନେ ଜାଗରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପୀ ମାନଙ୍କ ସହ ବିନିଷ୍ଠ ହେବେ ।

ଏହା ଜାଣି ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ଖେଳ ସମୟ ଆସିଲେ କଣ କଣ ଘଟିବ ତାହା ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ସେହି ଘଟଣା ଘଟିଲେ ଭକ୍ତମାନେ ସମୟ ଆସିଗଲା ଜାଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ଏବେ ପଥରଟିଏ ପାଣିରେ ଭାସିଲା, ଉଷୁନା ଧାନରୁ ଗଜା ହେଲା ବୋଲି ସମ୍ବାଦ ବାହାରିଛି । ଏହିପରି ବହୁ ଅସମ୍ଭବ କଥା ଘଟିଗଲାଣି । ଏହା କେବଳ ଲୀଳା ପୂର୍ବର ସୂଚନା ମାତ୍ର । ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏ ସବୁ ଘଟଣାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଏହା ସମ୍ଭବ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି ଅସ୍ୱାଭିକତା ନାହିଁ ବୋଲି ସଫେଇ ଦେଇ

ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ଆଗରୁ କାହିଁକି ଘଟୁ ନଥିଲା ଏବଂ ଏବେ କାହିଁକି ଘଟୁଛି ? ବୋଦା ଶୁର ଦେବା, ନିମ୍ନ ଗଛରୁ ଶୁର ବାହରିବା, ପୁରୁଷ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବା, ବିରଜାଙ୍କ ଆଶୁରୁ ଲୁହ ବୋହିବା ଇତ୍ୟାଦି ଘଟଣା ଗୋଟାକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଏବେ କଣ ଘଟିବାର ଥିଲା ?

ଶ୍ରାବଣ ମାସରେ ଭାଙ୍ଗିବ ନଡ଼ିଆ ବୈଶାଖେ ଫୁଟିବ କଇଁ
ଗୋଚର ଦଣ୍ଡାକୁ ଚଷି ଯିବେ ଜନ ଧର୍ମକୁ ବରଜି ଦେଇ ।
ଅକାଳରେ ଲିମ୍ବୁ କଢ଼ି ଆଚରିବ ଅକାଳେ ଆମ୍ବ ବଉଳ
ଅକାଳେ କୋକିଳ ରାବିବ ବାରଙ୍ଗ ପୁରୁଷ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
ଏମନ୍ତ ଭିଆଣ ନୋହିଲେ ବାରଙ୍ଗ କଳି ନାଶ ନହୋଇବ ।

(ପଟା ମଡ଼ାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ବାଣି ସବୁ ସତ ହେଲାଣି ଏବଂ ଏସବୁ ହେଲେ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହା ନାଶଯିବ ।

ପ୍ରଭୁ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜା ହିସାବରେ ଅଭିଷେକ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ବୈଶାଖ ମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ତୃତୀୟା ତିଥି ଗୁରୁବାରରେ ରୋହିଣୀ ବୃଷ ନକ୍ଷତ୍ର ପଡ଼ିବ ସେହିଦିନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜା ବୋଲି ଭକ୍ତମାନେ ଘୋଷଣା କରିବେ । ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳଙ୍କ ଅନୁସାରେ -

ଫଣୀ ବତ୍ରୀଶରେ ଛତ୍ର ଧରାୟେ ହୋଇବ
ଫିଟିବ ପ୍ରଜାଙ୍କ କଷ୍ଟ ସୁବୃଦ୍ଧି ହୋଇବ ।

(କଳିଯୁଗ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ଅଶତାଳିଶରେ କଳ୍କୀ ଆରମ୍ଭ ହେବ
ଲାଗିବ ଅବନୀ ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ଭାବର ଖେଳ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମ ଭୋଇ)

ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣି ଭୀମ ଭୋଇ ମଧ୍ୟ ୩୯ ଅଙ୍କରେ ତିନି ଦିନରେ ବା ୨୦୦୧ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବେ କଳୀ ଲୀଳା ପ୍ରକୃତରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର । ପ୍ରକୃତରେ ଏଠି ୩୯ ଅଙ୍କର ଅର୍ଥ କଳୀ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି । ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ୧୯୯୯ ମସିହାଠାରୁ ୨୦୨୬ ମିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ପ୍ରଳୟଙ୍କାରୀ

ସମୟ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପୃଥ୍ବୀ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖପ୍ରଦ ହେବ ବୋଲି ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତ୍ରମାନେ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚସଖାମାନେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଲୀଳା ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାଣୀ କାମଦେବ ନାହିଁ । ଏହାର ଦୁଇଗୋଟି ଅର୍ଥ ବାହାରୁଛି । ପ୍ରଥମ ହେଲା-ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ଠିକ୍ ନହୋଇ ପାରେ ଓ କେଉଁ ଖେଳ କେତେବେଳେ ହେବ ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥଟି ହେଲା ଯେଉଁ ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଖରାପ ସମୟ ବା ଗ୍ରହ ଯୋଗ ବହୁତ ଖରାପ ଥିବ ସେ ସମୟରେ କୌଣସି ଅଘଟଣ ନଘଟି ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଭଲ ସମୟ ଥିବ ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ସଂସାର ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦୀତ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭଲ ସମୟ ଆସିଲା ବା ଅଛି ବୋଲି ଭାବୁଥିବେ, ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଅକାଳ ବିପଦ ମାଡ଼ି ଆସିବ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ସାବଧାନ କରି ରଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାଇବେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାଣୀ ଅଛି ।

ଖଡ଼ିକାର ଖଡ଼ି ବଣା ହୋଇଯିବ ତିଥି ଲଗ୍ନ ନରହିବ

ମ୍ଳେଚ୍ଛ ନିବାରଣେ ପ୍ରଭୁ ଦାଶରଥ ସେକାଳେ ଉଦୟ ଥିବ ।

(ଶିବ କଳ୍ପ, ଦଶମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଅତ୍ୟୁତ)

ଏ ପୁସ୍ତକରେ ମୁଁ ମୋର ମନରୁ କିଛି ଲେଖି ନାହିଁ । ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଦେଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ସବୁ ତଥା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର କରି ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଛି ମାତ୍ର ଏବଂ ଏହା ପଛରେ ଲୀଳାମୟୀ ମାର ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି ନହେଲେ ମୋ ପରି ସାହିତ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନ ନଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହେଲେ ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖି ପାରିନଥାନ୍ତା । ଶେଷରେ ଏ ପୁସ୍ତକରେ ମୋ ଅଜାଣତରେ ରହି ଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟି ଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ତ ସମାଜ କ୍ଷମା କରି ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବି ଓ ସେମାନଙ୍କ ମତକୁ ସାଦରରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେବି । ମୋର ଆଶା ଭକ୍ତମାନେ ଏ ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଠାବ କରି ପାରିବେ ।

ଏହି ପୁସ୍ତକର ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିର ଲେଖା ୨୦୦୨ ଫେବୃୟାରୀ ମାସରୁ ସରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାଭାବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରି ନଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୦୩ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଦୟାରୁ ୨୦୧୭ରେ ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ବେଳେ ସମୟ ହୋଇନଥିବାରୁ କଲ୍‌କୀ ଲୀଳାର ସମୟ ଠାରରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏ ସଂସ୍କରଣରେ ସବୁ ଲୀଳାର ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ।

ଦୋଷତୁଟିଥିଲେ ଭକ୍ତ ଭାଇ ମାନେ କ୍ଷମା କରିବେ କରିବେ ଆଶା ।

ଏଠାରେ ମହିମା ଧର୍ମର ଭକ୍ତ କବି ଶ୍ରୀ ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀ ନାରାଣ ଦାସଙ୍କ
କେତୋଟି ପଦ ଲେଖିବାକୁ ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ଓ ଆଶା କରୁଛି ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ବାଣୀର
ଭାବାର୍ଥ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଫୁରୁଣା ହୋଇବ ଜଗତ ଭଗତ ଅଶାକାର ଗୁରୁ ଦର୍ଶନେ
ଫିଟିବ କଷଣ କଲୁଷ ନାଶନ ହୋଇଯିବ ଗୁରୁ ବଚନେ, ସୁଜନେ
ଫେଡ଼ିବାକୁ ଅଛି ସନ୍ଦେଶ

ଫଳ ଲୋଭେ ଯେବେ ପଥ ହୁଡୁଅଛ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେବ ନାହିଁ ଦୋଷ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ)

ଚହଟି ଗଲାଣି କଳଙ୍କ ବାସନା ଚିତ୍ତ ଦମ୍ଭ କରି ଥାଅ
ଚାରିଖାନି ଛପ୍ପା କୋଟି ଯେତେ ଅଛ ସମସ୍ତେ ତ ଶୁଣିଥାଅ ଯେ

ଚିତ୍ରପଟ ପରି ଛାୟା

ଚିହ୍ନି ନପାରି ଅଲେଖ ମାୟାୟେ ।

ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ ମନ ହୋଇବ ଉଛନ୍ନ ଛନ୍ନକା ପଶିବ ଛାତି
ଛତିଶ ପାଟକ ଚାରି ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ ଛନ୍ଦ କୂଳୀଳ ପ୍ରକୃତି ଯେ

ଛିଦ୍ର କଥା ଯେ ଧରିବ

ଛାମୁ ଦ୍ଵାରେ ଅପରାଧ ହେବ ଯେ ।

(ନାରାଣ ଚଉତିଶା)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସାନୁଦାସ

ପୁଲିନ୍

କଳ୍ପା ଅବତାର କିଏ ?

ଭାରତ ତଥା ପୃଥିବୀର ସବୁ ଧର୍ମ ମାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଯେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ବେଳକୁ ପ୍ରଭୁ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରି ପୃଥିବୀରୁ ପାପ ଓ ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମ ବା ଧର୍ମ ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମାନଙ୍କୁ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ, ଶ୍ରୀ ହାଡି ଦାସ, ଶ୍ରୀ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ, ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ବା ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଞ୍ଚସଖା, ଭୀମଭୋଇ ତଥା ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତକବି ମାନେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମହିମା ସମାଜ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି ଥରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମାନିବାକୁ ନାରାଜ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେତେ ଭକ୍ତ କବି ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚସଖା ଓ ଭୀମଭୋଇ କଳ୍ପା ଅବତାର କିଏ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାରେ କୌଣସି ଅବକାଶ କାହିଁ ।

ପୃଥିବୀର ସବୁ ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଗୋଟିଏ ବାଣୀ ଅଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗ ଶେଷରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ସବୁ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଜଣେ ହିଁ ଅବତାର ହେବେ ତଥା ପାପୀମାନଙ୍କ ନିପାତ ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ -

ଶ୍ରୀ R. L. Mitra ତାଙ୍କ ଲିଖିତ "Sanskrit Buddhist Literature of Nepal" ର ୨୦୪ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ନେପାଳରେ ବୌଦ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ବୁଦ୍ଧଦେବ ପରଜନ୍ମରେ ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ରରେ "ପଦ୍ମ ପ୍ରଭୁ" ନାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧ ନିଜେ ନିର୍ବାଣ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ ଆନନ୍ଦଙ୍କୁ କହିଥିଲେ "ମୁଁ ପ୍ରଥମ ବୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ ବା ମୁଁ ଶେଷ ବୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟରେ ଆଉ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧ ସଂସାରକୁ ଆସିବେ ଯିଏକି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପବିତ୍ରମୟ ଓ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ସେ ଚରିତ୍ର ଓ ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରବୀଣ ଥିବେ, ସଂସାରରେ ଧର୍ମକୁ ମାନି ଚଳୁଥିବେ । ସେ ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ ତଥା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜର ସ୍ୱାମୀ ହେବେ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି ।"

(କଲ୍ୟାଣ ଧର୍ମ - ୩୭୩ ପୃଷ୍ଠା)

ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବାନୁମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେବାକୁ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଅବତାରରେ ଦୁଇଟି ରୂପ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଛି । ପ୍ରଥମ ପୂର୍ବାନୁମାନ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ତଥା ଦ୍ୱିତୀୟ ପୂର୍ବାନୁମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବତାର ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ କଳ୍ପା ଲୀଳା ଶେଷରେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର କରିବେ । ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ਧੰਨਾਧੰਨਾ। ਨਮੋਨਮੋ।

ମୁକ୍ତି ଦେବେ । ବାକ ସମସ୍ତେ ବନାଶ ହେବେ । (ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ)
 ଇସ୍ଲାମୀୟ ପୁସ୍ତକ "କାଦିୟ ନିୟତ୍", "ସୁର ଜୁମଅ" ପ୍ରଭୃତି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା
 ହୋଇଛି, ମହମ୍ମଦ ଦୁଇଥର ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବେ । ପ୍ରଥମ ଥର ସେ ଜଣେ ଅପାଠୁଆ ଗରିବ
 ଲୋକ ଭାବରେ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଇମାମ୍ ମେହେଦିଙ୍କ ରୂପରେ ଆସିବେ । ସେ ପୁସ୍ତକ
 ଅନୁସାରେ ଇମାମ୍ ମେହେଦି ୧୩୦୦ ହିଜରୀର ଶେଷ ଭାଗରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
 ୧୫୦୦ ହିଜରୀ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଇମାମ୍ ମେହେଦୀ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଜନ୍ମ ନେବେ
 ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଛି ଯାହାକି କେବେ ହେଲେ ଭୁଲ ନୁହେଁ । ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ବଡ଼
 ପଣ୍ଡାମାନେ ଇମାମ୍ ମେହେଦି ଆସିନାହାନ୍ତି ବୋଲି କହି ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରମାଣ ଭୁଲ
 ବୋଲି ପରୋକ୍ଷରେ କହୁଛନ୍ତି । ୧୩୦୦ ହିଜରୀର ଶେଷ ଭାଗରେ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଯାଜପୁର
 ଠାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗ ଶେଷରେ ପୁଣି ଥରେ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ତାଙ୍କର
 ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଦେଖାଦେବେ ଯାହାକୁ କି ବାଇବେଲ୍‌ରେ The Second Coming of
 Christ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାନୁଗମନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବାଇବେଲ୍ ମତରେ ଯୁଗ
 ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ପୃଥ୍ବୀରେ ରହିବ ଓ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଭୁ ଗୋଟିଏ ଅବତାର
 ନେବେ । ତେଣୁ ସେ ମାଥ୍ୟ ୨୩/୨୪/୨୫ ଦଫାରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତଥା ଭକ୍ତ
 ମାନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ "ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲାଉ ଅନେକ ଆସିବେ । ଅନେକଙ୍କୁ ବିପଥରେ
 ନେଇଯିବେ । ସେତେବେଳେ କେହି ଯଦି ତୁମକୁ କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅମୂଳ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଛନ୍ତି
 କିମ୍ବା ଆର୍ବିଭୂତ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରନାହିଁ (୨୩) । କାରଣ ବହୁ ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ
 ବାହାରି ମହା ମହା ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବେ, ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ କରିବେ ଯେ ସମ୍ଭବ
 ହେଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ (ଦେହ ଲାଗି ଭକ୍ତଙ୍କୁ) ସୁଦ୍ଧା ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ (୨୪) ।
 ଦେଖ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଲି । ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ଷୋଡ଼ଷ ଦଫା ଭକ୍ତମାନେ
 ଭୁଲିବ ନାହିଁ । କେତକ ୦କ ଲୋକ ବାହାରିବେ, ଟାଣପଣ, ଗୁରୁପଣ, କର୍ତ୍ତାପଣ, ଠାକୁରପଣ
 ଦେଖାଇବେ । ଯେ ଗୁରୁପଣ ଦେଖାଇବେ ସେ ଗେରୁ ହେବ । ଯେ କର୍ତ୍ତାପଣ ଦେଖାଇବ ସେ
 ଶୁଣ୍ଠା କତରାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ଯେ ଠାକୁର ପଣ ଦେଖାଇବ ସେ କୁକୁରକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।
 ଆ ନାବ ଦେଖି ଡେଇଁ ପଡ଼ନାହିଁ । ଆମ୍ଭର ଏ ପୁରାତନ ନାବରେ ବସିଥିବ ।" (୨୫)

९०

ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୧୭ ଦମ୍ଭା ଉପଦେଶ ଓ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ୨୧ ଦମ୍ଭା ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାୟ ସମାନ । ମହିମା ଗୋସାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଭଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁରୁଣା ନାବରେ ବସି ରହିବାକୁ କହିଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ବାଇବେଲ୍‌ର ନୂତନ ନିୟମ-୧ (କରିଛିୟ)-୪ / ୫ର ନିମ୍ନରେ ଯୀଶୁ କହିଛନ୍ତି "ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ସେ ଆଲୋକ ପାତ କରିବେ ଯାହା ଫଳରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଗୁପ୍ତଭାବ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କି ପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ ।" ଏହା ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳଭାବେ ଲେଖାଅଛି ।

ଅତି ଯତନେ ଥୋଇଥିବ	ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖେଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ
ଉଦୟ କାଳେ ହେବ ଜଣା	ତୁଟିବ ସକଳ କଳ୍ପଣା ।

xxx

ପ୍ରମାଣ ପାଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଚିହ୍ନି	ସର୍ବେ ଅଲେଖ ଧର୍ମ ମାନି
ସତ୍ୟରେ ଖଟିବେ ସକଳ	ବାରଙ୍ଗ କରିଥାଅ ଠୁଳ ।

xxx

ମହିମା ଉଠିବେ ସାକ୍ଷାତେ	ମାନିବେ ତ୍ରିପୁର ଜଗତେ ।
----------------------	-----------------------

ଉଭୟ ବାଇବେଲ୍ ଓ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋକପାତ କରିବେ ବା ଜଣାଇବେ ଓ ଧର୍ମର ସାରତତ୍ତ୍ୱ ବା ଏକାକ୍ଷର ତତ୍ତ୍ୱ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଖଟିବେ ଓ ସମସ୍ତେ ସନାତନ ଧର୍ମ ବା ମାନବ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବେ । ପ୍ରଭୁ କିପରି ଓ କାହିଁକି ପ୍ରମାଣ ଓ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ ଓ ପରୀକ୍ଷା ଦେଲାପରେ କଣ ହେବ ତାହାର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯିବ ।

ପୃଥିବୀର ବହୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବକ୍ତା ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେରିକାର ଆୟୋବା ଆଣ୍ଡରସନ୍ ଓ ଜୀନ୍ ଡିକସନ୍‌ଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଆଣ୍ଡରସନ୍ - ଭାରତ ବର୍ଷର ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଦେବଦୂତ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଭାବ ବଳରେ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେବେ ଓ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବେ । ଏହାପରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଜନତା ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ । (ସତ୍ୟ ଯୁଗର ଆୟୁ ୧୨୦୦ ବର୍ଷ) । ଏହି ଦେବଦୂତ ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର ପୁରୁଷ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ବିଧାନ ତିଆରି କରିବେ ଯାହାକି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚଳିତ ହେବ । ତା ପରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବିଧାନ ଓ ଗୋଟିଏ ଶାସନ ତଳେ ରହିବ ।

ଜୀନ୍ ଡିକସନ୍ - ଏସିଆର ଏକ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଜଣେ ପୂଣ୍ୟାତ୍ମା ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯିଏକି ଏକ ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟିକରି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଆଦୃତ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛି ଉନ୍ନତ ଆତ୍ମା (ଭକ୍ତ) ସହଯୋଗ କରି ସଂସାରରେ ବିଷୟ ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳାଇ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଧର୍ମ ଓ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

ଜର୍ଜ ବାବେରୀ - ନୂତନ ଯୁଗର ବିଧି ବିଧାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ସଂସାରକୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବାକୁ ଭାରତରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ତନ୍ମ ନେଇ ସାରିଲେଣି ।

ଏକାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଲିଖିତ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା, ପଞ୍ଚସଖା ଓ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ମତକୁ ଏକାଠି କଲେ ଜଣା ପଡ଼େ ଯେ ପ୍ରଭୁ, ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ରୂପରେ ପ୍ରଥମେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଅଲେଖ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରି ପୁନର୍ବାର ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ଓ କଳକୀ ଆବତାର ହେବେ । କଳକୀ ଲୀଳା ପରେ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ସନାତନ ଧର୍ମ ବା ମାନବ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବତାର ବା କଳକୀ ଅବତାର ବିଷୟରେ ବିଷୟ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ଅବତାର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉ ।

ଓଡ଼ିଶା ତଥା ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଅଲେଖ ଧର୍ମ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁଳ ଭାବେ ପ୍ରଚାର ହେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ପୁରାପୁରି ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରିନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସାଧୁ ସମାଜ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ଅବତାର ବୋଲି ମାନୁ ନାହାନ୍ତି, ତାର କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରି ଧର୍ମର ସାରତତ୍ତ୍ୱ କେବଳ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରରେ ଏହି ଧର୍ମ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଚାର ହେବ ଏବଂ ଏହି ଧର୍ମ ହିଁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜନ ସମାଜର ଧର୍ମ ହେବ ଓ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଏହା ପ୍ରଚାର କରିବେ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ସାଧାରଣ ଜନ ସମାଜ ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ଲିଖିତ ମାଳିକା ଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଛି ଯଥା- ଆଦି ସଂହିତା, ଅନାଦି ସଂହିତା, ପରମ ସଂହିତା, ମହିମା ସଂହିତା, ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା, ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, କଳି କଳ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଲିଖିତ ଓ ତାହା ପଢ଼ିଲେ ବୁଝିହେବ ନାହିଁ ଭାବି, ପଢ଼ୁ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଳକୀ ଅବତାର ଉପରେ ମୂଖ୍ୟତଃ ଆଧାରିତ ଓ ଚିରାଚରିତ ପଞ୍ଚଶଖା ପଛା ଅନୁଯାଇ ଏଥିରେ କିଛି ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ଅବତାର ବିଷୟରେ ବହୁ ପୁରାତନ କାଳରୁ ଶିବ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଥମେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଓ ଶୂନ୍ୟ ସଂହିତାରେ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ମହିମା ଧର୍ମର କିଛି ଲେଖକ ଶ୍ରୀଧର ଦାସଙ୍କୁ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ବୋଲି ଭୁଲକ୍ରମେ

ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଛପାଇଛନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନର ଅପରିପକ୍ୱତାର ନିଦର୍ଶନ । ମହିମା ଅବତାର ତିନିଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ନିଜେ ଶ୍ରୀଧର ଦାସଙ୍କର ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନାଦି ସଂହିତାରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ କିଏ ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ।

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନାଶ ଗଲା ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କହିଲା
ସେହି ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଦ୍ୱିଜ ଗୋଟି ଷୋଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଗଣନାଟି

xxx

ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖ ଏ କଳିର କହିଲେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଛାମୁର

xxx

ହୋଇବୁ ଆମ୍ଭେ ଅବତାର ନିଶ୍ଚୟ ଏ ଯୁଗ ଶେଷରେ
ଏମନ୍ତ କହି ବ୍ରହ୍ମ ରାଶି ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପେଷି
କ୍ଷେତ୍ରେ ସେହୁ ହେଲେ ଜନମ ନାମ ତା ଶ୍ରୀଧର ବ୍ରାହ୍ମଣ
ରଚିଲେ ଗୁପ୍ତ ଆପତ ସେହୁ ଅଲେଖ ସ୍ୱାମୀ ଭୂତ୍ୟ

ପାପ ଭାରାରେ ପୃଥ୍ୱୀ ନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଦେଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପରମ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମିନତି କରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗ ଶେଷରେ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଅବତାର ହେବେ କହିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଯାଇ ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଲେଖିବାକୁ କହିଲେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁରୀରେ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ନାମରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଗୁପ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ସବୁ ଲେଖିଲେ ।

ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ନିଜର ପରିଚୟ ଓ ଜନ୍ମ ସମୟ ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗ୍ରନ୍ଥର ପଞ୍ଚଦଶ ଆଖ୍ୟାନରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ସେ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମନ ନୃପବର ଯେ ରାଜା ରାଜ ବିଧାନର
ସେ କାଳେ ମୋହର ଜନମ ଆଜ୍ଞାରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉତ୍ଥାପନ
ଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁପ୍ତ ହୋଇବ କଳି ଶେଷରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ତେଣୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ (ଦ୍ୱିତୀୟ) ବା ଅନଙ୍ଗ ଭୀମଦେବ ରାଜା ଥିଲାବେଳେ ସେ ପୁରୀରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ରଚନା କରିଥିଲେ । ପୁଣି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ମୋତେ ସପନେ ଶୂନ୍ୟବାସୀ ସେ ସର୍ବ କହିଲେ ପ୍ରକାଶି
ବୋଇଲେ ଗ୍ରନ୍ଥକର ତୁହି ଗୁପ୍ତେ ରଖିବୁ ଲୁଚାଇ
କଳି ଶେଷରେ ହେବ ଖ୍ୟାତ ବାରଣ ସମୟରେ ଭକ୍ତ ।
ଉଦୟ କାଳେ ହେବ ଜଣା ତୁଟିବ ସକଳ କଳ୍ପଣା ।

(୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ସେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବତାର ବା ମହିମା ଅବତାରର ରୂପ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ଶେଷ ଲିଳା ବା କଳକା ଅବତାର ରୂପେ ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ପଦସେବା କରିବେ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କହିଛନ୍ତି :-

ପୁର୍ବେ ଅର୍ଜିଲା ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ	ଦର୍ଶନ ପାଇବି ମୁଁ କାହିଁ
ମୋତେ ଶ୍ରୀମୁଖେ ଆଜ୍ଞା ଅଛି	ତେଣୁ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ମୁଁ ଜନ୍ମିଛି
ନିଷ୍କାମ ଖେଳ ହେବ ଯେବେ	ପୁନଶ୍ଚ ଜନ୍ମ ହେବି ତେବେ
ଗହଣେ ଖଟିବି ପାରୁଣେ	ସେ ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ମଧ୍ୟ ଦେଶେ ।
ଧନ୍ୟ ସେ ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ଦେଶ	ଧନ୍ୟ ସେ ନୃପତି ନରେଶ
ତାର ତପସ୍ୟା ଭୂମି ଦେଶେ	ଲୀଳା ହୋଇବ କଳି ଶେଷ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ କଳକା ଅବତାର ହୋଇ ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ସେତେବେଳେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ପୁନଶ୍ଚ ଦେହ ଧାରଣ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ତାଙ୍କ ପାଦ ସେବା କରିବେ ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବୃତ୍ତ ଅବତାରରେ ସମସ୍ତ ଲୀଳାର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ସହ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି କେବେ କଳକା ଅବତାର ହେବେ ଓ କଳକା ଅବତାରରେ କେଉଁଠି ରହିବେ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ବହୁ ତଥ୍ୟ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କୁ ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ରୂପରେ ଦର୍ଶନ ଦେବା ସମୟରେ ଏହି ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ପୁରୀରୁ ଶ୍ରୀଧର ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଗାଦିରୁ ଆଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତ, ବୃତ୍ତ ଓ କଳକା ଏହି ତିନି ଅବତାର ବିଷୟରେ ଲେଖି ତାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବତାର ହେବେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ନେମାଳ ଗାଦିରୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧାର କରି ଭକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାର କରିବେ ।

ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ କପିଳାସରେ ତପସ୍ୟା କଲାପରେ ଚଉଷଠୀ ସିଦ୍ଧ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ, ଯାହାକୁ ମହିମା ସମାଜ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅବତାର ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହି ବିଷୟ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଅନାଦି ସଂହିତା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶିବ ପାର୍ବତୀ ଉପାଖ୍ୟାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଶିବ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି -

ଏ କପିଳାସେ ଆସିଥିଲେ
ଆମେ ଗୋ ଚିହ୍ନି ନପାରିଲେ
ଏହି ସ୍ଥାନରେ କୁମ୍ଭ ପଟ
ଲାଗି ହୋଇଲେ ଗୁରୁ ଚାଟ ।
ଅକ୍ଷୟ ମାଳ ଉତ୍ତାରିଲେ
ଏ ଗିରି କ୍ରୋଟରେ ରଖିଲେ ।

ପ୍ରଭୁ କପିଳାସର କେନ୍ଦୁପାଣିଆ ମଠରେ ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କୁ କୁମ୍ଭପଟ ଦେଇ ଶିଷ୍ୟ ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜ ବେକରେ ଥିବା ଅକ୍ଷୟମାଳ ଉତ୍ତାରି ଗିରି କ୍ରୋଟରେ ରଖିଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ମଧ୍ୟ ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅବତାର ହିସାବରେ ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ସେ ଶିବ ପାର୍ବତୀ କଥୋପକଥନ ଛଳରେ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶିବ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ, "ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ କପିଳାସକୁ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ" ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ବର ରୂପରେ ଭକ୍ତମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ପରମ ସଂହିତାର ୧୮ ଶ ପଟଳରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳ ମହିମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କପିଳାସରେ କରିବାକୁ ଥିବା ତପସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

କୈଳାସ ଗିରି ଶିଖେ ହରି	ବସିବେ ଯୋଗ ଲୟ କରି
ଶୂନ୍ୟ ସାମାଧି ଯୋଗ ପୁଷ୍ପେ	ଧାରଣା ଧ୍ୟାୟା ନିଜପଟେ
ଫଳ ଆହାର ଯୁଗ ଏକ	ଅନ୍ତେ ନୀର ଭକ୍ଷି ଯୁଗେକ
ଧୂଳିଆ ଗୋସାଇଁ ବୋଲାଉ	ଫଳ ଆହାର ଥୋକେ କହି ।

କପିଳାସକୁ ଦ୍ବିତୀୟ କୈଳାସ କୁହାଯାଏ । ମହିମା ଗୋସାଇଁ ଏଠାରେ ୧୨ ବର୍ଷ ଫଳ ଓ ୧୨ ବର୍ଷ କ୍ଷୀର, ନୀର ପାନ କରି ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ପୁରୀରେ ଥିଲାବେଳେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଧୂଳିଆ ଗୋସାଇଁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

ଃ ଅନାଦି ସଂହିତା ୬ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଅବତାର କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ।

ପୁଣି ଦ୍ବୀପର ଯୁଗ ଅନ୍ତେ	ଏ କଳି ଯୁଗର ଆଗତେ
ନିଳାଚଳରେ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ	ପୂଜା ଦେନିଲେ ଭଗବାନ

xxx

ପୁଣି ଚୈତନ୍ୟ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ	ଜନ୍ମ ଲଭିବେ ଯୁଗ ମଧ୍ୟ
ତହିଁ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ବର	ମହିମା କରିବେ ପ୍ରଚାର ।

xxx

ବୃକ୍ଷ ବକଳ ପରିଧାନ	ବୈଷ୍ଣବ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଣ
ଅଣ ଅକ୍ଷର ମହା ଦିକ୍ଷା	ଭକ୍ତ ଜନଙ୍କୁ ଦେଇ ଶିକ୍ଷା ।

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ଅବତାର ପରେ ପ୍ରଭୁ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ବର ବକଳ ପିନ୍ଧି ବୈଷ୍ଣବ ରୂପରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଣ ଅକ୍ଷର ମହା ଦିକ୍ଷା ଦେବେ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି । ପୁଣି ଅନାଦି ସଂହିତାର ୯ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ୨୬ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ଆଗତ ସୁବାହୁ କଳିରେ	ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମିବୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁରେ
ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗେ ହେବୁ ଜାତ	ଶୂନ୍ୟରୁ ଅଯୋନି ସଂସ୍କୃତ
କଳିରେ ପାପ ହେବ ଗରୁ	ଅଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ହେବାରୁ
ମହିମା ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶିବୁ	ଧର୍ମେ ଧରତି ଭଣ୍ଡାସିବୁ ।

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହୋଇ ମହିମା ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି କିପରି ଜନ୍ମ ନେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ସଂହିତା ଓ

ଆଦି ସଂହିତାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସେ ପ୍ରଭୁ ଜ୍ୟୋତିମୟ ଧାରୀ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଲଭି ଯାଜନଗ୍ର
ସେ ଯୋଗ ଧ୍ୟାନେ ବ୍ରହ୍ମରାଶି
ବ୍ରହ୍ମ ଅଂଶରେ ଅବତାର

ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ଅବତରି ।
ପଡ଼ିଯେ ଥିଲା ମହାଯୋଗ ।
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳେ ପରକାଶି ।
ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା)

ଗୁପ୍ତେ ସମ୍ବଳ ରାଜ୍ୟରେ
ବାଲୁତ କାଳୁ ମାତା ପିତା
ସମୟେ ହେବି ବନଚାରି

ଜନ୍ମ ଲଭିବି ବ୍ରହ୍ମ କୁଳେ ।
ବିନାଶି ହୋଇବି ଅଚିନ୍ତା ।
ବାଇ ବାତୁଳ ବେଶ ଧରି ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ଭାଗରେ ସମ୍ବଳ ଗ୍ରାମ ବା
ଯାଜପୁର ଦଶାଶ୍ୱମେଧ ଘାଟ ନିକଟ ହରିହର ପୁର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିତା ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ମାତା
ଯଶୋମତୀଙ୍କ ଠାରୁ ୧୭୮୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମଧୁ ବାରେଣୀ ଯୋଗରେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ
କଲେ । କଳିକଳ୍ପ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ ଏହି କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି -

ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ଘରେ ପ୍ରଭୁ ହୋଇବେ ଟି ଜାତ

ଗୟାରେ ସମ୍ବଳ ନଗ୍ର ହରିହର କ୍ଷେତ୍ର ।

ଏଠାରେ ସମ୍ବଳ ନଗ୍ର ଅଧୁନା ଯାଜପୁର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ଓ ଦଶାଶ୍ୱ ମେଧ ଘାଟ
ପାଖରେ ବରାହ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ହରିହର କ୍ଷେତ୍ର ଅବସ୍ଥିତ । ଯାଜପୁର ଦଶାଶ୍ୱ ମେଧ
ଘାଟ ପାଖରେ ହରିହର ପୁର ଶାସନ ନାମରେ କୌଣସି ଶାସନ ନଥିବାରୁ ବହୁ ଲେଖକ
ଏହାକୁ କଦର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଦଶାଶ୍ୱ ମେଧ ଘାଟ ପରେ ବରାହ ମନ୍ଦିରରେ ହରି ହରଙ୍କର
ଯୁଗଳ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଛି, ଏହାକୁ ହରିହର ପୀଠ ବା କ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ
ଏଥିପାଇଁ ବରାହ ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାସନକୁ ହରିହରପୁର ଶାସନ ନାମରେ
ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ଯାଜପୁରରେ ନାଭିଗୟା ଥିବାରୁ ଗୟା ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ
ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାର ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଲୀଳା ବିଷୟରେ
ଲେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ଅବତାର ଥିଲେ ଏଥିରେ କେହି ସନ୍ଦେହ
କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କଥା ଉଠୁଛି ମହିମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାକୁ ଥିବା କଳ୍କୀ
ଅବତାରର ସମ୍ବନ୍ଧ କଣ ? ଏହି ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ଓ ଗୋସ୍ୱାମୀ
ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଉ ।

ହୋଇବେ ବୁଦ୍ଧ ଅବତାର

ଭ୍ରମିବେ ନବ ଦ୍ୱୀପ ମହା

ମହିମା ପରମ ଇଶ୍ୱର

ଭକତ ହିତେ ଶୂନ୍ୟ ଦେହି

ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ସର୍ବ କର୍ମ ସାଧୁ
ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଠାବେ କରି ଠୁଳ
ଶୂନ୍ୟ ସମ୍ପଦି ଶୂନ୍ୟ ସୀମା
ଗୁପ୍ତ ବିଳେ ହୋଇ ଗୁପ୍ତ
ବାହୁଡ଼ି କଳକୀ ସମୟେ

ଯେ ଧର୍ମ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଆଛାଦି
ଗୁପ୍ତେ ଆରମ୍ଭି ନିଜ ଶେଳ
ହୋଇବ ପରମ ମହିମା
ସାର ଭକ୍ତ ହୃଦ ଗତ
ଦର୍ଶନ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱଦେହେ ।

xxx

ଯୋରନ୍ଦା ନାମେ ଏକ ଗ୍ରାମ
ତହିଁ ତେଜିବେ ନିଜଶ୍ୱରୀ
ନିତ୍ୟକୁ ସ୍ୱାମୀହିଁ ନୟାଇ
ଏ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ଅନ୍ତେ
ଯେଣୁ ହୋଇବେ ଶୂନ୍ୟ ଦେହ
କଳକୀ ଅବତାର ହେଲେ

ସେ ଗ୍ରାମ ନିତ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଧାମ
ସମାଧି ଯୋଗାସନ କରି
ଲୀନ ହୋଇବେ ଭକ୍ତ ଦେହୀ ।
ଶୂନ୍ୟ ହୋଇବେ ଦିନା କେତେ
ଭୂତେ ହୋଇବେ ଅନାଶ୍ରୟ
ଦର୍ଶନ ଦେବେ ନିଶ୍ଚେ ବେଳେ ।

ପ୍ରଭୁ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାରର ଲୀଳା ଶେଷରେ ଯୋରନ୍ଦା ଧାମରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ମହାନିତ୍ୟ ବା ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନୟାଇ ଜଣେ ଭକ୍ତର ହୃଦୟ ବିଳରେ ବାସ କରିବେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତମାନେ ଅନାଶ୍ରୟ ହୋଇଯିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି ଥରେ ବୃଦ୍ଧ ବା କଳକୀ ଅବତାର ହେଲେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ବା ଆଶ୍ରୟ ଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ପ୍ରଭୁ କେଉଁ ଭକ୍ତର ହୃଦୟ ବିଳରେ ବାସ କରିବେ ତାହା ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଛି-

ଦ୍ୱାପରେ ପଶ୍ଚିମ ନନ୍ଦନ	ସେ ସହଦେବ ମନ୍ଥୀ ଜାଣ
ବହି ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ବୀର ବଧୂ	ନାମ ତାହାଙ୍କ ଅଟେ ସିନ୍ଧୁ
ତା ହୃଦ ପଦ୍ମେ ଜ୍ୟୋତି ରୂପେ	ବିଶ୍ରାମୀ ପରମବ୍ରହ୍ମ ଗୁପ୍ତେ
ସେହୁ ସମାଧି ସେବା ଧ୍ୟାୟା	ସକଳ ସିଦ୍ଧ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ।

ବଡ଼ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁଙ୍କପରମ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବା ଯିଏକି ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ସହଦେବ ମନ୍ଥୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳରେ ପ୍ରଭୁ ବାସ କରିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରି ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମାଧି ସେବାରେ ରହିବେ । ନିଷ୍ଠାଦାମସ ମଧ୍ୟ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳରେ ବା ଶରୀରରେ ପ୍ରଭୁ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି ।

"The Body without a soul is no longer at the sacrifice. At the day of death it comes to rebirth, The devine sprit will make the soul rejoice seeing the eternity of the World". (2/13)

"ଜୀବନ ଗଲାପରେ ସେ ଶରୀର ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଥଳରେ ନଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର ଦିନହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେଲା । ସେହି ଦୈବ ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୀମା ହିନତାକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ କଲା ।" ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କ ପରି ଶୂନ୍ୟ ସମାଧି ନେଇଥିଲେ ଓ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ ପରେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ନଥିଲା ବୋଲି ଭକ୍ତଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାନ୍ତର ତାଙ୍କ ରଚିତ ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା ବା ଚବିଶ ପଟଳର ଏକାଦଶ ପଟଳରେ
ଓ ପରମ ସଂହିତାର ବିଂଶ ପଟଳରେ ଏହି ଦୁଇ ଅବତାର କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ
ପ୍ରଭୁ ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି -

ଉଦୟ ହୋଇଲୁ କଳିର
ତୋତେ ନିର୍ଗୁଣ ପଥେ ଥୋଇ
ମୁଁ ପୁଣି ବଦଳାଇ ଘଟ
ବାରଣ ହୋଇବେ ସକଳ
କଳକୀ ହେବୁ ପୁଣି ଆମ୍ଭେ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଉପୁଜିବ ଭାବ

ତାରିବୁ ଭକ୍ତମାନ ମୋର
ମହାନିତ୍ୟକୁ ଯିବିମୁହିଁ ।
ଭକ୍ତରେ ଉପୁଜିବ କୂଟ
ବାଦୀ ବିବାଦୀ ଭକ୍ତ କୂଳ
ଗୋବିନ୍ଦ ଶୁଣି ଥାଅ ଭାବେ ।
ତତ୍ତ୍ୱ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦେବୁ ଠାବ ।

xxx

ଏ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପିଣ ମହୀରେ
ଧୂରୁ ଅବନା ପୁରେ ଯାଇ

ଶୂନ୍ୟ ହୋଇବି ଯୋରନ୍ଦାରେ
ପୁଣି କଳକୀ ଉଦେ ହୋଇ ।

(ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା)

ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଅବତାର ପରେ ପୁଣି ଥରେ ଘଟ ବା
ଶରୀର ବଦଳାଇ କଳକୀ ରୂପେ ନିକକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କୂଟ ବା ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଜାତ ହେବେ । ୬୪ ସିଦ୍ଧ ନନ୍ଦ ବାବା କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ
ସଂଗେ ରହି ସମାଧି ସେବା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶର ବାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ୫୬
ଜଣ କପଟ କରି କୁମ୍ଭପଟ ଗ୍ରହଣ କଲାପରେ କୌପୁନୀଧାରୀ ଓ ବକଳ ଧାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସମାଧି ସେବା ପାଇଁ ଓ ଅଧିକାର ପାଇଁ କଳହ ଉପୁଜିଲା ଯାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଛି । ଏହି
କଳହଯୋଗୁ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବା ଗାଦିଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ପୁଣି ପ୍ରଭୁ ଉଦୟ ହେଲେ
ଠିକଣା ବେଳେକୁ ସାର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମାଧି ସେବା ଦେବେ । ତାଙ୍କ ବିନା ଏ
କଳହ କେହି ମେଣ୍ଟାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଘଟ ବଦଳାଇବା ଶବ୍ଦ ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ
। ଘଟ ବଦଳାଇବାମାନେ ପୁରାତନ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବା
ଏବଂ ଏହା ବୁଝାଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ୟ ଅବତାର ଭଳି ଅବତାରୀ ଖେଳ ଶେଷରେ ବୈକୁଣ୍ଠ
ପୁରକୁ ନଯାଇ ଏହି ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହି ଶରୀରକୁ କେବଳ ବଦଳାଇବେ
ବା ନୂତନ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ । ଏହାପରେ ସେ ପୁଣି କଳିକା ଅବତାର ହେବେ ।
ଉଦେବାଶରରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଦୁଇ ଅବତାର ହେବା କଥା ଆହୁରି
ଶ୍ଳେଷ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗରୁଡ଼ ବଚନ ଶୁଣି ଚକ୍ରପାଣି ପାଖକୁ ଡାକି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ବୃଦ୍ଧ, କଳକୀ ଦୁଇ ରୂପ ଧରିବୁ ଶୁଣିବୁଟି ତୁ ମନ ଦେଇ
ଆହେ ଗରୁଡ଼, ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଆଗେ ହୋଇବୁ
ଏହି ଅବତାରେ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ସତ୍ୟ କଳିଲା ଭିଆଇବୁ ।

ଗବନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ କଳି ଶେଷରେ ଦୁଇ ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହେଲାପରେ ପୁଣି ଥରେ କଳଙ୍କି ଅବତାର ବା ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ହୋଇ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆଣିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତର ବା ବଡ଼ ସିଦ୍ଧ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଳରେ କେତେଦିନ ରହି ପୁଣି ନୂତନ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ବା ଘଟ ବଦଳାଇବେ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ଧାରଣ କରିବେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ପଦ୍ମ କଳ୍ପର ୪୧ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ନବୀନ ରୂପଟି ମୋହର	କଳକା ଲୀଳା ଅବତାର
ଶୂନ୍ୟ ସମାଧି ଦିନୁ ମୁଁହିଁ	ଷାଠିଏ ବରଷରେ ଯାଇ
ସାଜିବି ମୋର ଭକ୍ତ କୂଳ	ସିନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗତେ କରି ମେଳ
ହେବି କଳକି ଅବତାର	ଶ୍ରୀରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଜୁତିର ।

ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ତ୍ୟାଗର ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପରେ ନୂତନ ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ ବା ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ସେ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳରେ ବାସ କରି ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ନୂତନ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ । ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

ଶୂନ୍ୟ ବାସୀଙ୍କର ସୁଦୟା ହେବାରୁ ଲେଖିଲି ମୁଁ ପଦ୍ମକଳ୍ପ
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଙ୍କରେ ଧର୍ମ ହେବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାପ ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ-୩୧)

ଫିରିଙ୍ଗି ଅଧିନେ ରହି ଦିନା କେତେ ଯୋଗଧାନେ ବଳବନ୍ତ
ଅରଣ୍ୟ କନ୍ଦରେ କାନ୍ତାର ଲତାରେ ବାସ କରିବ ସେ ସୁତ ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ - ୩୨)

ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ୧୨ ଅଙ୍କରେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ କାଳରେ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ହେବେ । ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ପୁରୀ ରାଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କର ୧୨ ଅଙ୍କ ଚାଲୁଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଜଂରେଜ ଶାସନ ଅଧିନରେ ଦିନ କେତେ ରହିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତଙ୍କ ବାଣୀ ଲେଖିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରୁଛି । ଅନାଦି ସଂହିତାରେ ଲେଖାଯାଇଛି -

ସାର ପୁରାଣଗ୍ରନ୍ଥ ଲେଖି	ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ଯିବେ ରଖି
ଏ ମାୟାମୟ ଅଙ୍କୁ ତେଜି	ଏକା ଅକ୍ଷରେ ଯିବେ ମଜି ।
କଳକା ଅବତାର ହେବେ	ରାଧାଙ୍କ କାନ୍ତି ପ୍ରକାଶିବେ
ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ସେବାରେ ଖଟଣି	ସେ ନିତ୍ୟ ଭକ୍ତ ଭୀମମଣି ।

ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ତାଙ୍କ ଜୀବ ଦଶା ବେଳେ ବହୁ ପୁରାଣ ଓ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରି ଦେହତ୍ୟାଗ ପରେ ପ୍ରଭୁ କଳ୍କୀ ଅବତାର ହେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରାଧାଙ୍କରେ ରହି ତାଙ୍କ ସେବା କରିବେ । ଭୀମଭୋଇ ନିଜେ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ଥିଲେ ଓ କଳ୍କୀ ଅବତାର ଲୀଳା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଭୀମ ଭୋଇ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ମଧ୍ୟ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ବିଷୟରେ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଭିବକ୍ଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଥିଲେ ।

ବଉଦ ରେଡ଼ାଗୋଲ ଠାରେ

କନ୍ଧ ଅଂଶରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ

ପୁଲିଙ୍ଗ ହୋଇଥିବ ଜାତ

ପ୍ରଭୁ ବିଜୟ ଏକାନ୍ତରେ

ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ଥିବ ତହିଁ

ଜନ୍ମରୁ ନେତ୍ର ତା ମୁଦ୍ରିତ ।

ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହେଲେ ସେ ଶ୍ରୀ ରାଧା ରୂପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖେ ରହିବେ ।

ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ମହିମାସ୍ୱାମୀ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣିଥରେ ଘଟ ବଦଳାଇ କଳ୍କୀ ଅବତାର ହେବେ । ଏହା ପଞ୍ଚସଖା ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ଓ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କେହି କଳ୍କୀ ଅବତାର ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜକୁ ସେପରି ପ୍ରମାଣିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ଏ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଚାରିଯୁଗର ଭକ୍ତ, ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ୨୪ ସିଦ୍ଧ, ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ୨୪ ମହନ୍ତ ଓ ବହୁ ଦେବା ଦେବୀ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଅଂଶ ଅବତାର ହେବେ । ଯେହେତୁ ସମଗ୍ର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ସଂଘଟିତ ହେବ, ସେହେତୁ ଏହି ସବୁ ଅଂଶ ଅବତାରମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ବା ଆଦେଶ ପାଇ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଲୀଳା ସବୁ ସଂଘଟିତ କରିବେ । ଏହାର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ଅଂଶ ଅବତାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯିବ ।

ଏଠାରେ ଅରୂପାନନ୍ଦଙ୍କ ମାଳିକାରେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ମୁଁ ପୁଣି ଉଦେ ହୋଇବି ମହିମା ହୋଇବ
ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇବ ଖେଳ ମନେ ରଖିଥିବ ।
ନରହିବ ତୁମ ପଣ କାହାର ଗୋଟିଏ
ଦୟାପଣ ନହୋଇ ନଦେବେ ମୁଠିଏ ।

xxx

ଅନ୍ଧକାର ନାଶି ଭକ୍ତ ଉଦୟ ହୋଇବେ
ନିରାକାର ଉପଦେଶ କଲୁଷ ରହିବେ ।

xxx

୨୦

ଗୁପ୍ତେ ଭ୍ରମିବେ ଗୋସାଇଁ ଏକା ଚିହ୍ନିବୁ ତାଙ୍କୁ ତୁହି
 ପୁଣି କଳକୀ ରୂପ ହେବେ ତ୍ରୀପୁର ଧରିତ୍ରୀ ରଖିବେ
 ସତ୍ୟରେ ସମ୍ପାଦିବେ ମହୀ ଫେଡ଼ି କହିଲୁ ଶୁଣ ତୁହି ।
 ଯେ ଯୁଗେ ଯେବା ଅବତାର ସେ ଭାବେ ଭକତି ପ୍ରଚାର
 ସେ ରୂପ ଭାବ କେହି ଜାଣି ସଂସାରୁ ଚରିଯାନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ ।

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପୁଣି ଥରେ ଦେହବନ୍ଧ ହେବେ ଓ ପରେ ଉଦୟ ହୋଇ ବା କଳକୀ
 ଅବତାର ହୋଇ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ସବୁ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ମହିମା ସମାଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନକୁ ମାନୁ ନଥିବାରୁ କେତୋଟି ତଥ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ ଦେଉଛି ।

ଆକାଶକୁ ନଯାଇ ପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି ରହି
 ତନ୍ମୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଘଟେ ପୁରି ଓଲଟ ଦେହ ବହି
 ହୃଦେ କରି ଦୃଢ଼ କରତାଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ ଏ ନବଦ୍ଵୀପା ମହୀ
 ତିନି ପୁର ଖୋଜ ବାହ୍ୟ ଅନ୍ତେ ବୁଝ ଶକତା ଅଛି ଯେହି ।
 ଶୂନ୍ୟ ହେଲେ ବୋଲି ନକର ବୋବାଳି ମନ ଅପ୍ରତେ ନୋହି
 ଏ ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ବିରାଜି ଅଛନ୍ତି ମୁଁ ଦେଲି କହି ।
 ବଞ୍ଚୁଛନ୍ତି ଦିନ କଷ୍ଟୁଛନ୍ତି ମନ ମାୟା ଗୋଟି ଭିଆଇ
 ଜଗତ ଭଗତ ଭାବ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଦିଅଇ ।

(ଭଜନ ମାଳା - ୨୧୯)

ନିଷ୍ଠୟ ପ୍ରଭୁ ଉଦେ ହେବେ ନବୀନ ରୂପ ପ୍ରକାଶିବେ
 ପୃଥ୍ଵୀରେ ପାପ ହେଲା ଯହୁଁ ପ୍ରଳୟ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମ ତହୁଁ
 ଫେଡ଼ିଲେ ସତ୍ୟାଦି ଧର୍ମକୁ ପୁଣ୍ୟ ନୋହିଲା କାମନାକୁ
 ବୀର କଳକୀ ରୂପ ହେବେ ବୃଦ୍ଧ ସମାଧି ଉଠାଇବେ

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୩୫-ମ)

ଚାରିଯୁଗ ସଂଖ୍ୟା ଛିଡ଼ୁ ଅଛି ଆଦି ଅନ୍ତ କିଛି ନମିଲୁଛି
 ପରମ ପୁରୁଷ ଗୋପ୍ୟାନେ ପ୍ରଚରି ଅଲେଖ ଶବଦ ଭିଆଇଛି ହେ କଳିକାଳେ
 ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପ ରବି ତଳେ । (ଭଜନ - ୩୦୧)

ଦିବାନିଶି ମୋତେ ରୋଦନ ମାଡୁଛି କ୍ଷିନ୍ନ ରୂପକୁ ଅନୁସରି
 ଅଭୟ ବ୍ରହ୍ମ ପାରିନ୍ଦ ନପାଇ ଏବେ ମରୁଛି ଝୁରି ଝୁରି, ସୁଜନେ
 ଅନ୍ଧାର ହେଲାଣି ଜଗତ

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଗୁରୁ ଗୋପ୍ୟାନ ହୋଇଲେ ଅନାସ୍ତ ହୋଇଲେ ଭକତ ।
 କେତେ ଦିନେ ପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନ ମିଳିବ ସମ୍ଭାଳି ନୋହୁଛି ଧଇର୍ଯ୍ୟ

ଦିବସ ରଜନୀ ଭାଳେଣୀ ପଡ଼ିଛି ନଦେଶୁ ଶ୍ରୀ ମୂଖ ଅମୁକ, ସୁଜନେ
ଭାସିଲା ଆସ୍ଥାର ଭରସା

ବାହ୍ୟ ଅନ୍ତର ନେତ୍ରରେ ଦେଖୁଥିଲୁ କରିଥିଲୁ ବଡ଼ ସହସା ।
(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା - ୧୪)

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଗୋପନ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶ ହେବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ
ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଦୁଇ ରୂପରେ ପ୍ରଭୁ ଖେଳ କରିବେ ବୋଲି ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣୀ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵରୂପ ବା କଳ୍କୀ ଅବତାରଙ୍କ
ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ ଓ ଭଜନମାଳା ଗୁଡ଼ିକରେ ଅଶେଷ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ସେ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏଠାରେ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି କାରଣ ମହିମା ସମାଜ
ତଥା ଅନ୍ୟ ସମାଜର ଅଧିକାଂଶ ଭକ୍ତମାନେ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ପୁଣି କଳ୍କୀ ଅବତାର ଧାରଣ
କରିବେ ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଳା
ଆଲୋଚନା କରାଯାଉ ।

କର୍ମ ଆଦରି ଥାଅ ସର୍ବେ
କ୍ଷିତିରେ ରହି ଧର୍ମ ଧର
ଗୁରୁ ଗୋପ୍ୟାନ ହୋଇଛନ୍ତି
ଦେନି ସଂଜରେ ଜ୍ଞାନ ଧର୍ମ

କଳଙ୍କି ରୂପ ପ୍ରଭୁ ହେବେ ।
କ୍ଷମା କରିବେ ମହୀଭାର ।
ଗାରିମା ପଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ।
ଘଟ ସମାଧି ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମ ।

xxx

ନିଷ୍କାମ ଭାବେ ଯେହୁ ଥିବ
ଚିଆକୁ ଟାକିଥିଲେ ରହି
ଠାକୁର ଉଦେ ହେବେ ମହୀ

ନାରାୟଣକୁ ସେ ଦେଖିବ
ଚୁରା ଛେଉଁଣି ପ୍ରାୟେ ହୋଇ ।
ଠିକେ କହଇ ଭୀମ ଭୋଇ ।

(୩୫-କ)

ଏଠାରେ ଗୁରୁ ଗୋପ୍ୟାନ ହୋଇଛନ୍ତି ବା ଲୁଚୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଭୁ
ପୁଣି ଥରେ ଉଦୟ ହେବେ ଓ ଚିଆ କଷ୍ଟ ପୁରିଲେ ପୁଣି ଦେଖାଦେବେ ବୋଲି ବାଣୀ ଅଛି ।

ସ୍ଥାପି ଆସିଛି ଆଗତକୁ
ଦଇବ ଭିଆଣ ଏ କଥା
ଧରିଥା ଧରମ ପଥକୁ
ନିଶ୍ଚୟେ ପ୍ରଭୁ ଉଦେ ହେବେ
ପୃଥୀରେ ପାପ ହେଲା ଯହୁଁ
ଫେଡ଼ିଲେ ସତ୍ୟାଦି ଧର୍ମକୁ
ବୀର କଳ୍କୀ ରୂପ ହେବେ
ଭକତେ ପାଇବେ କଷଣ

ସ୍ଥିତି ସେ ଦେବେ ଭକତଙ୍କୁ
ଦେହରୁ ନବୁଡ଼ାଅ ଚେତା ।
ଧ୍ୟାଇଣ ଏକା ଅକ୍ଷରକୁ
ନବୀନ ରୂପ ପ୍ରକାଶିବେ ।
ପ୍ରଳୟ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମ ତହୁଁ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୋହିଲା କାମନାକୁ ।
ବୃଦ୍ଧ ସମାଧି ଉଠାଇବେ ।
ଭାବି କହଇ ଭୀମ ହୀନ ।

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାରରେ ପୃଥିବୀରୁ ପାପ ନାଶ କରିବାକୁ ଏକାକ୍ଷର ଦୀକ୍ଷା ଦେଇ ଜନ ସମାଜକୁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରଚାର କଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି କାମନା ପୂରଣ ନହେବାରୁ ପ୍ରଭୁ କଳ୍କୀ ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ । ଏହା ବିଧାତା ଲିଖନ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ କଳ୍କୀ ଅବତାରରେ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ସମାଧି ଉଠାଇବେ ଓ ଭକ୍ତମାନେ କଷଣ ପାଇବେ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହି ବିଷୟ କଳ୍କୀ ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ବୁଝାଯାଇଛି ।

ମହିମା ଉଠିବେ ସାକ୍ଷାତ	ମାନିବେ ତ୍ରୀପୁର ଜଗତେ ।
ଜଗତ୍ ଜନ ପିତା ସେହି	ଯୁଗକୁ ଯୋଗୀ ବେଶ ହୋଇ ।
ରସା ମେଦିନୀ ପାପ ଭାରା	ରକ୍ଷା ନୋହିଲା କର୍ମ ଧାରା ।
ଲାଗିଲା ସତ୍ୟରେ କଳଙ୍କ	ଗୋପ୍ୟ ହୋଇଲା ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ।
ବଦଳ ହେଲେ ନିଜ ପିଣ୍ଡ	ବୋବାଳି ଉଠିବ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ।

(୩୫-ମ)

ଏଠି ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ସବୁ କଥା ଖୋଲି କହିଦେଲେ । ପୃଥିବୀରେ ପାପ ଭାରା କମିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଢ଼ିବା ଯୋଗୁ ଏବଂ ସତ୍ୟରେ କଳଙ୍କ ଲାଗିବା ଯୋଗୁ ପ୍ରଭୁ ଗୋପ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ପୁଣି ପିଣ୍ଡ ବଦଳ କରି କଳଙ୍କୀ ଅବତାର ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡ଼ିବ ।

ଶୁଭ କରିବେ ଶୂନ୍ୟ ଦେହୀ	ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ରାଦି ଗଦା ବହି ।
ସମ୍ଭାଳି ଧରିବେ ସେ କ୍ଷିତି	ଶିରୁ ଉଶ୍ମାସି ବସୁମତୀ ।
ସୁର ସିଦ୍ଧଙ୍କୁ ଦେବେ ଠାବ	ସତ୍ୟାଦି ବସାଇବେ ଯୁଗ ।
ବିଦିତ ହୋଇଲେ ସଂସାର	ବୁଝିବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ।
ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ପ୍ରଭୁ ହେବେ	ଲୁଚି ଗୁପ୍ତରେ କରାଇବେ ।
ରବି ତଳର ଯେତେ କଥା	ରହିବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପୋଥା ।
ଯୁଗ କରୁଛି ନଟ କୂଟ	ଜୀବନେ ପଡ଼ୁଛି ଶଙ୍କଟ ।
ମହିମା ହୋଇବେ ଉଦୟେ	ଭୀମ ଅର୍କିତ ଫେଡ଼ି କହେ ।

ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ପୁଣି ଥରେ ଉଦୟ ହୋବେ ଏହା ଧ୍ବଂସ ଭାବରେ ଭୀମଭୋଇ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

(୩୫-କ୍ଷ)

କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତେ ଭ୍ରମିବେ ଜଗତେ ଗୁରୁ ରୂପେ ଦେବେ ଜ୍ଞାନ
କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇବ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଗୁରୁ ରାଜନ ।
ସେ ଲୀଳା, ଭକ୍ତ ଜନ ହେବେ ଭେଳା ଭେଳା
ଭକତିରେ ହେଉଥିବେ ଭୋଳା ବେଳୁ ଲାଗିଅଛି ବ୍ରହ୍ମ କଳା ।
ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମେ ଏ ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୂର୍ବେ ହୋଇଗଲା ଜାତ
ସେହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମେ ଏ ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସଂସ୍ଥାପନେ ହେବେ ମୁକ୍ତ ।
ଆଦ୍ୟରେ ଅଲେଖ ଅରୂପ ମୂର୍ତ୍ତୀ ବଇଷ୍ଣବ ରୂପ ହେଲେ

ଦିଗାମ୍ବର ବେଶେ ଏ ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ସ୍ଥାପି ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଲେ ।
 ସେହି ବ୍ରହ୍ମ ଏବେ ନର ଦେହ ବହି ବୃଦ୍ଧ ରୂପେ ଅବତାର
 ଏତେବେଳେ ନିଜ ନାମ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି ନରଂ କିଛି ଅନ୍ତର

(୮ମ ବୋଲି, ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି)

ଭକ୍ତ ଜୟକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାରେ ୯ ନମ୍ବର ଭଜନରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ପୁନରାଗମନ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ବାମୀ ଅଲେଖ ଗୁରୁ
 ସ୍ବଦେହେ ବିଜେ କଲେଣି ଅମନ ପୁରୁ
 ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବୈଷ୍ଣବ ସ୍ବରୂପ ହୋଇ
 ପୁଣି ଆସିଛନ୍ତି ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ।
 ନମାନିବେ ଯେଉଁ ଜନ କଳ୍କୀ ଯୁଦ୍ଧେ ଦେବେ ପ୍ରାଣ
 ଭଜିଲେ ତରିବେ ଜାଣ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାରୁ ।
 ଦେବ ମାନବ ରାକ୍ଷାସ ସିଦ୍ଧ ସାଧକ ବିଶେଷ
 ଆସିଛନ୍ତି ସ୍ବାମୀ ପାଶ ଚାରି ଦିଗରୁ ।

ଭକ୍ତ କବି ନାରାଣ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି :-

ଅନାଦି ପୁରୁଷଙ୍କର ନୟନରୁ ବହେ ନୀର
 ଭକ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବଦଳାଇଲେ କାୟା
 ମରଣ ସେଠାରେ ଜାଣି ନାରାଣ ଅକ୍ଷିତ ଭଣି
 ଡାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟିଲେ ଆଉ ନାହିଁତ ଦୟା

(ଭଜନ ନଂ ୫, ୯ମ ପଦ)

ଏ କଳି ମହାବଳୀ ଅଟେ ଜ୍ଞାନ ଖତଗେ ଏହା କାଟେ ।
 ଅସୁରେ ହୋଇବେ ଏ ଗଞ୍ଜି ଦୁର୍ଗ୍ଗ ଲବଣୀ ପ୍ରାୟ ମଜ୍ଜି ।
 ଦୟାରେ ରଖୁ ଏ ମହା ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଗର୍ବ ଦେବୁ ଦହି
 ବିଖ୍ୟାତ କରି ନିଜ ଧର୍ମ ଏ ରୂପ କରିବୁ ଗୋପ୍ୟାନ
 ବ୍ରହ୍ମର ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶିବ ଜଗତ ଆଲୋକ ଦିଶିବ
 ପୁଣି କଳ୍କୀ ରୂପ ହେବୁ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ ଡାରିବୁ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା, ୬୪ ସିଦ୍ଧ ଆଦିକନ୍ଦ ଦାସ)

ଏଠାରେ ସିଦ୍ଧ ଆଦିକନ୍ଦ ଦାସ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା କହିଛନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଦିତୀୟ
 ଅବତାର ବା ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହେଲେ ସେ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦେବେ ଓ ପୁଣି ନିଜକୁ ଗୋପନ
 କରି କଳିକା ରୂପକୁ ଧାରଣ କରିବେ ।

ସପ୍ତମ ପଟଳରେ ଅରୁଣାତାନନ୍ଦ ଲେଖିଛନ୍ତି :-

ଶ୍ରୀମୁଖେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେଣୁ ଗୁହ୍ୟ ଲେଖିଲି ମୁଁହି ତେଣୁ
ଏ କଳି ଯୁଗ ଶେଷ ଗତେ ଅନାଦି ଲୀଳା ହେବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ
ସୁଜନେ ଟାକିଥାଅ ରହି ଦର୍ଶନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ଦେହୀ
ଭକତି କରି ଶ୍ରୀପୟର ଯୋନି ଜନ୍ମରୁ ହେବ ପାର ।

ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର, ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହି କି କି
ଲୀଳା କରିବେ ଓ କିପରି ବିଶ୍ୱର ରାଜା ହେବେ ସେ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ
ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ନାମ ନେଇ ଅନନ୍ତ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବହୁ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁ
ବଳଭଦ୍ର ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବେ ଏ, କଥା ମନରେ ରଖିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଖେଳ ଖେଳିବେ ଓ କଳ୍ପା ରୂପ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ତିନି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ତିନି
ରୂପରେ ଆସିବେ ତେଣୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ସଂଶୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସ୍ବାଭାବିକ କଥା । ତେଣୁ
ଏଠାରେ ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କର ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳାର ୪୧(କ) ଚଉତିଶାରୁ ଗୋଟିଏ
ପଦ ଦେବାକୁ ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ।

ଛାତି ଦମ୍ଭ କରି ଯେହୁ ଅବ ରହି ଦେଖିବେ କଳଙ୍କି ଖେଳ
ଉତ୍ତ ଟେକି ଦେବେ ନିଜେ ଗୁରୁଦେବ ଅନନ୍ତ ହେବେ ଭୂପାଳ ଯେ
ଛାନିଆ ନହୁଅ କେହି
ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ କଳିଯୁଗ ହୋଇଲାଣି
ଗଲାବେଳେ ଦେବେ କହି ଯେ

ପୁଣି ୪୧(ଡ) ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ନୂତନ ସର୍ଜନା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହୋଇବ ନିତ୍ୟ କଳି ଖେଳ ଏହି
ନିଜେ ଗୁରୁଦେବ ଶାନ୍ତି ବାନ୍ଧି ଦେବେ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଶିରେ ନେଇ ଯେ
ନାରୀଏ ମଉନ ଥିବେ
ନୂତନ ବସନ ଶ୍ରୀଫଳ ନେଇଣ ଶ୍ରୀ ଛାମୁରେ ବନ୍ଦାଇବେ ।

କଳ୍ପା ଅବତାରରେ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀ, ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ବା ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ
ଶିରରେ ମୁକୁଟ ବାନ୍ଧିବେ ବା ତାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତମାନେ ଓ ମାଳିକା ବାଖ୍ୟାକାର
ମାନେ ମାଳିକା ବାଖ୍ୟା କଲା ବେଳେ ଭକ୍ତ କବିମାନେ କେଉଁ ଅନନ୍ତଙ୍କ କଥା କେଉଁଠାରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ।

କଳକୀ ଅବତାରଙ୍କ ନାମ କଣ ?

ଗଲା ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧରି ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ନାମରେ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବେ ଓ ବଡ଼ ସିଦ୍ଧ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳରେ ବାସ କରି ପୁଣି ସାଠିଏ ବର୍ଷ ପରେ ଆଉ ଥରେ ଜିକଟ ନଗ୍ରରେ ଦେହ ଧାରଣ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବତାରରେ ତାଙ୍କ ନାମ କଣ ହେବ ଆଲୋଚନା କରିବା । ପ୍ରଥମେ ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ଦେଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା । ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳ ଅନାଦି ସଂହିତା ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ଆବର ଶୁଣସି ଗୋ ବାମା	ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀ ଅନନ୍ତ ମହିମା
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ କରିବେ ନିବୃତ୍ତି	ପାପାଦି ମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତି
ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ହେବେ ରାୟ	ପାଳିବେ ତ୍ରିପୁର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା- ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ)

ମହାତ୍ମା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଭଦ୍ରବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନରେ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଦ୍ରବକୁ କହୁଛନ୍ତି -

ତୋହ ଦେହେ ମୁହିଁ ଉଦେ ହୋଇଅଛି ଏହା ଜାଣିଥିବୁ ବୀର
ତୁ ଯାହା ମାଗିଛୁ ମୁଁ ତାହା କରିବି ଆଦ୍ୟ କଳିରେ ପ୍ରଚାର
ଗୋପ ଯଦୁ ବଂଶୀ ଏମାନ ବିନାଶି ତାଙ୍କୁ କରିଛି ମୁଁ ଦୟା
"ଅନନ୍ତ କଳଙ୍କି" ପଥ ଚାହିଁଛନ୍ତି ଧରନ୍ତି ନରକାୟ ।

ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କଳକୀ ଅବତାରଙ୍କ ନାମ ଅନନ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି ଓ ଏହି ଲୀଳା ବେଳେ ଯଦୁବଂଶୀ ମାନେ ନର ଶରୀରରେ ରହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୀଳା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୀମ ଭୋଇ ତଥା ଅନ୍ୟଭକ୍ତ କବିମାନେ କଣ କହିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଯେ ଅନନ୍ତ ହେବ ତାହା ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କମିମାନେ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳା, ଚଉତିଶା ଓ ସ୍ତୁତି ଚିନ୍ତାମଣିରେ ଅନେକ ବାର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହାର କେତୋଟି ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅନନ୍ତ ଠାକୁର ବିଜେ କରିଥିବେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାରାୟଣ
ଅମୃତ ବରଷା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହୋଇବ ଅନନ୍ତ ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରେଣ
ଆଦିମାତା ଥିବେ ରହି

ଅଚେତା ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଚେତା କରାଇବେ ଅମୃତ ଲୋଚନେ ଚାହିଁଯେ

(୪୧-ଡ଼, ସ୍ତୁତି ଚିନ୍ତାମଣୀ)

ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ଅନ୍ୟକେ ନୁହନ୍ତି ଅକଳଣା ବାରାନ୍ଧିଧି
ଆରତ ଭଞ୍ଜନ ଅନାଦି ପରୁଷ ନବକଳ୍ପ ସିଦ୍ଧି ସାଧୁ ଯେ
ଯାର ଅଶେଷ ମହିମା

ଅନ୍ତ ନପାଇଲେ ବେଦ ବ୍ରହ୍ମା ଯେ ।

(୫୭-କ, ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି)

କ୍ଷମାନନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ମହିମା ନାମ ଯାହାର
କ୍ଷିତି ରକ୍ଷା ଅର୍ଥେ ଅବତାର ମର୍ତ୍ତେ ଅନନ୍ତ ଶୂନ୍ୟ ବେହାରୀ ଯେ
କ୍ଷମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ଚରଣ
ଧ୍ୟାୟା ଭଣେ ଅଧମ ନାରଣ ଯେ ।

(୫୮-ମ, ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି)

ଅନନ୍ତ ବୀର କେଶରୀ ଉତ୍ତଙ୍ଗ ଦେଶେ ଛନ୍ତି ଅବତରୀ
ଏକୁ ଏକ ହେବେ ଜାରି, ସୁମନରେ

(ସୁମନ ଚଉତିଶା-ଦଇତାରୀ ଦାସ ୧୫ ପଦ)

ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଅଟେ ଏହି ଏ ଯୁଗେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗୋସାଇଁ
ମହା ପାତକ ହେଲା ମହୀ ବିଜୟେ ପ୍ରଭୁ ଭାବ ଗ୍ରାହୀ ।
ଅନନ୍ତ ବିଜୟେ ଧରଣୀ କମ୍ପିଲା ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଜାଣି
ତପସ୍ୟା କରିବାକୁ ପୁଣି ବିଜୟେ ଏକାମ୍ର ବନ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଏଠାରେ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କୁ (ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ) କହୁଛନ୍ତି -

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁରେ ବିଜେ କଲେ କଳି ଯୁଗ କ୍ଷୟେ
ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ହୋଇବ ନିଷ୍କାମ ନିର୍ଣ୍ଣୟେ
ଏ ଯୁଗରେ ଅଣବେଦ ଧର୍ମକୁ ଛାପିବୁ
ମହାବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ବିଶ୍ୟାତ କରିବୁ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୩ୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଅଣବେଦ ଧର୍ମ ଜାଣ ଅନନ୍ତ ଯୁଗରେ
ମହା ନିଷ୍କାମ ଧରମ ହେବ ମଞ୍ଚପୁରେ
ଭକ୍ତଗଣ ଏହି ଧର୍ମ ପାଳିଣ ସନ୍ତୋଷ
ଅନନ୍ତ ଯୁଗର ଲୀଳା ଆତ୍ମଜ୍ଞାନେ ରତ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୫ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଖେଳ ଏହି
ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଖେଳ ଅନ୍ତେ

ଏ ଖେଳ ନଜାଣିବେ କେହି
ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଏ ଜଗତେ ।
(ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

କ୍ଷିତିପତି ମୁହିଁ କ୍ଷୀରାର୍ଣ୍ଣବ ସାଇଁ ଅନନ୍ତ ରୂପ ଧରିଣୀ
ଖେଳ ଶଶ୍ୱତୀରୀ ସମାଧି ଯୋଗରେ ରହିବି ବିନିତା ଶୁଣ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା, ହାଡ଼ୁ ଦାସ)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଏହି
ଅବତାରରେ ଅନନ୍ତ ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ରହିବ ଓ ସେ ଯୁଗ ନାମ ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ହେବ ।
ଏହାକୁ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଭକ୍ତ କବି ମଧୁ ଦାସ ଆହୁରି ସରଳ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ କବି ମହିମା
ଗୋସାଇଁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ ଲେଖକ ଥିଲେ ଓ ୧୮୭୪ ମସିହାରୁ ୧୮୮୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଥିଲେ । ମହିମା ସ୍ୱାମିଙ୍କ ଶରୀର
ତ୍ୟାଗ ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାରେ କଲ୍‌କୀ ଅବତାରଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁ ତତ୍ତ୍ୱ ଭକ୍ତ
ସମାଜକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା -

ଭଜନମାଳା ନଂ- ୧

ନକର ମନରେ ଭିତି ଛାଡ଼ ସେବା ଭକତି
ନିଜ ଧର୍ମ ଥିଲେ ହେଁ ପାଇବ
ଧୂବ ଯେବେ ପୂର୍ବ ଭାଗ୍ୟ ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଙ୍ଗ
ଅନନ୍ତ ମହିମା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ
ନିଶ୍ଚୟେ ଆସିବେ ଆମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀ ହେ ।
ନବୀନ ସ୍ୱରୂପ ଧରି ଆସିବେ ଶୂନ୍ୟ ବିହାରୀ
ବିରବର ବାନା ଉଡ଼ାଇବେ
ସର୍ବ ଭକ୍ତ କରି ମେଳ କରିବେ ଅନନ୍ତ ଖେଳ
ପ୍ରଭୁ ନିଜ ରୂପ ପ୍ରକାଶିବେ ହେ ଭକ୍ତମାନେ
ତରତର ନକର ମନକୁ
ତତ୍ତ୍ୱ ଥିଲେ ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ।

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ ମଧୁ ଦାସ ମହିମା ପ୍ରଭୁ ପୁଣିଥରେ ନବୀନ ରୂପ ଧରି ଅନନ୍ତ ମହିମା
ନାମ ଧାରଣ କରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହେବେ, ଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ କଳି ଶେଷ ଯୁଗର ନାମ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ହେବ ।

ଯୁଗ ବୋଲନ୍ତେ ଚାରି ହେଲା ଆବର ଯୁଗେକ ଗୁପ୍ତ କଲା
ଆଦି ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଯାହା କହି ଅନନ୍ତ ହରି ସେ ମନ୍ତ୍ର ଅଟଇ ।

(ଦଶ ପଟଳ ମାଳିକା, ୩ୟ ପଟଳ, ଅରୂପତ)

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଏହା ବିନା ଏ ଅବତାର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ଭକ୍ତ ଅନେକ ନାମ ଧରି ନିଜକୁ କଳ୍ପିତ ଅବତାର ବୋଲି କହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଭଣ୍ଡାଉଛନ୍ତି, ଭକ୍ତମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ
ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାର ଦୁଇଶହ ସତୁରୀ ନମ୍ବର ଭଜନଟି ଓ ଜୟକୃଷ୍ଣଙ୍କର
ଚଉତିଶା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପାଇଁ ଉଚିତ୍ ମଣୁଛି -

ପିଟାଇବାକୁ ଏ ଦୁନ୍ଦୁ ତାରିବାକୁ ଭବସିନ୍ଧୁ
ଯେହୁ କରିଛନ୍ତି ଆତ ଯାତ
ପଡୁଅଛି ଧର୍ମ ଡାକ କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଣି ହେତୁ ରଖ
ଗୁରୁଦେବ ଏକା ସାମରଥରେ ।
ଗୁରୁସାମୀ ଯେ ଅଟନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନେ ଭଜରନ୍ତି
ଅନନ୍ତ ସେ ଅନାଦି ଅରୂପ
ସେବା ପାରିଥିଲେ କରି କାଳ ନନେବ ଓଟାରି
ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ଗତି ମୁକ୍ତିରେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ)

କର୍ଣ୍ଣ ମନ ସ୍ଥିର କରି ସୁଜ୍ଞ ନର ଶୁଣ କରାତାଙ୍କ ଚରିତ
କଳି ଯୁଗ କାଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ହେଲେଣି ଉଦିତ, ସୁଜନେ
କାହିଁକି ଅପ୍ରତେ କରୁଛ
କହୁଅଛି ସତ ଶୁଣ ସାଧୁ ସନ୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଅଛନ୍ତି ଅନନ୍ତ ।

xxx

କ୍ଷମା ସତ ଶାନ୍ତି ଦୟା ଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ସବୁକୁ ରଖିବେ ।
ଖେଳ ଉଠାଇବେ ଅତିହିଁ ନିଷ୍ଠାମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଲୋକ ଦେଖିବେ, ସୁଜନେ
କ୍ଷୀନ୍ନ ବୁଦ୍ଧ ରୂପ ଦିଶନ୍ତି
କ୍ଷିତି ରକ୍ଷା ଅର୍ଥେ ବିଜୟେ ଜଗତେ ତିହୁ ସେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଚେତି ।

ନିଜେ ପ୍ରଭୁ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ହିଁ କଳ୍ପିତ ଅବତାର ହେବେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ
ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲେ । ଏହି ଅବତାର ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶ ଶେଷ ହୋଇ
ସୋମବଂଶ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରଭୁ କେଶରୀ ବଂଶରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ
କବିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି । କେଶରୀ ବଂଶର ରାଣୀମାନେ ନିଜର
ଇଷ୍ଟଦେବ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଓ ଇଷ୍ଟ ଦେବୀ ଅଦ୍ୟାଶକ୍ତି ବା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ହସ୍ତରେ
ବସ୍ତ୍ର ବୁଣୁଥିଲେ । କେଶରୀ ବଂଶ ରାଜ୍ୟ ହରାଇବା ପରେ ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ମାନେ କାଳକ୍ରମେ
ଲୁଗା ବୁଣିବାକୁ ନିଜର ଜୀବାକା ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକ ସମାଜ

ତନ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମାନ କରିବାରୁ ସେମାନେ କାଳକ୍ରମେ ତନ୍ତ୍ରୀ ସମାଜରେ ମିଶି ରହିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ନିଜ କୁଳର ମାନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେହି କୁଳରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶ ଗୋପ୍ୟ ହୋଇ ସୋମ ବଂଶ ବା କେଶରୀ ବଂଶର ପୁନଃରୁଥାନ ହେବ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ହାତୁଦାସ ତାଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ତନ୍ତ୍ର ନନ୍ଦନ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପିତା ପୁତ୍ର ନାତି ତିନି ମୂରତୀ କ୍ଷୀରରୁ ଲବଣ ଘୃତ ଯେ ସ୍ଥିତି
ସେହିଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶ ଯେ ଶେଷ ସୋମ ବଂଶରୁ ହରି ଯେ ପ୍ରକାଶ

(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଭକ୍ତକବି ମାନେ ନିଜ ଭକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଏହି ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀ, ଅନନ୍ତ ଗୋପାଳ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀ ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ନେବେ ?

ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରୁ ଲିଖିତ ମହାଭାରତ, କଳକୀ ପୁରାଣ, ଦେବୀ ଭାଗବତ ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କଳି ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ କଳକୀ ଅବତାର ରୂପରେ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶା ବା ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଘରେ ଯାଜପୁର ବା ସମ୍ବଲ ନଗ୍ରରେ ଜାତ ହେବେ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି । ରାମାୟଣରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅବତାର ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

ଏବଂ କାଳେ ସମ୍ପ୍ରବୃତ୍ତେ ସର୍ବ ମ୍ଳେଚ୍ଛମୟ ଭବେତ୍
ବିପ୍ରସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶସଃ ପୁତ୍ରଃ କଳକୀ ଭବିଷ୍ୟତି ।

(କଳକୀ ପୁରାଣ)

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିପରି କଳିଯୁଗ ନିଜର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିବାରୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ନାସ୍ତିକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ ନାରାୟଣ ଧର୍ମ ପରାୟଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶାଙ୍କର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

କଳକୀ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶା ନାମ ଦ୍ଵିଜଃ କାଳ ପ୍ରତୋଦିତଃ
ଉତ୍ପତ୍ୟତେ ମହାବୀର୍ଯ୍ୟଶେ ମହାବୃଦ୍ଧି ପରାକ୍ରମ ।
ସମୁତ ସମ୍ବଲ ଗ୍ରାମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବସଥେ ଶୁଭେ
ମନସା ତସ୍ୟ ସର୍ବାଣି ବାହାନାନ୍ୟାୟୁଧାନିତ ॥

(କଳକୀ ପୁରାଣ)

ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟର କାଳ ଚକ୍ରରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଜ୍ଞାଶାଳୀ ଓ ଦୁଃସାହସିକ ଅବତାର କଳକୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥଳି ସମ୍ବଲ ନାମକ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରାମରେ ନୈଷ୍ଠିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିସାବରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହେବେ ।

ଅଥାସୌ ଯୁଗ ସଂଧ୍ୟାଂଶେ ଦସ୍ୟୁ ପ୍ରାୟେଷୁ ରାଜସୁ
ଜନ୍ମିତା ବିଷ୍ଣୁ ଯଶସୋ ନାମ୍ନା କଳକୀ ଜଗତ ପତି ।

ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗର ସଂଧ୍ୟାଶ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଶାସକ ଗଣ ଦସ୍ୟୁଭଳି ଆଚରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ଜଗତର ରକ୍ଷକ ଭଗବାନ୍ କଳକୀ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଯଶୋଗାନ କରୁଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗୃହରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ବିଷ୍ଣୁ ଯଶା ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗୃହରେ କିମ୍ବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଯଶୋଗାନ କରୁଥିବା ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗୃହରେ ସମ୍ବଲ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିବେ । ମହାପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ କଳିକାଳ ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଗୟା ବା ନାଭିଗୟା ଯାହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ଯାଜପୁର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହରିହର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁ ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ଘରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ବଲ ଗ୍ରାମରେ
କେବେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବା କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ଘରେ ପ୍ରଭୁ ହୋଇବେଟି ଜାତ

ଗୟାର ସମ୍ବଲ ନଗ୍ର ହରିହର କ୍ଷେତ୍ର

ଅନ୍ଧକାର ନାଶି ଭକ୍ତ ଭଦୟ ହୋଇବେ

ନିରାକାର ଉପଦେଶ କଳ୍ପଷ ବୋହିବେ ।

ସାରସ୍ବତ ମାତ୍ର ତହିଁ ହୋଇବ ପ୍ରଜ୍ଜନ

କିଛି ଦିନ ଏହି ଧର୍ମ ରହିଣ ଗୁପ୍ତେଶ

ଅତ୍ୟୁତ ଦାସ ବେଳକୁ ହୋଇବେ ବାହାର

ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ଦ୍ଵାଦଶ ଗୋପାଳ । (କଳିକଳ)

ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ନାଭି ଗୟା ବା ଯାଜପୁରର ହରିହର କ୍ଷେତ୍ର ଠାରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରି
ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବେ ତାପରେ ଏହି ଧର୍ମ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବ ଏବଂ ପୁଣି
କଳ୍କୀ ଅବତାରବେଳେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତ ତାଙ୍କର ତେରତମ ଜନ୍ମରେ ବା କଳ୍କୀ
ଲୀଳା ବେଳେ ଦ୍ଵାଦଶ ଗୋପାଳକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଥିବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ପୁଣି ପ୍ରଚାର
ହେବ ବା ପ୍ରଭୁ କଳ୍କୀ ଅବତାର ହେଲେ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ହେବ ।

ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧରି ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଥିବେଟି ପ୍ରକାଶ

କଳ୍କୀ ରୂପ ଯେ ହୋଇବ ଗୋସାଇଁ ଆହେ ପ୍ରଭୁ ପୀତବାସ

ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିମା ସମାଜର ଥିବା ଗୁରୁଜନ ମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ
ପ୍ରଭୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ବିକାଶ ମାନ ହେବେ ଓ କଳ୍କୀ ଲୀଳା କରିବେ ।
ଏହି ବିଷୟରେ ବିଷ୍ଣୁ ବୀବରଣୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯିବ ।

ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଦୁଇଥର
ଶରୀର ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ପ୍ରଥମେ ମହିମା ଗୋସାଇଁ ବା ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ରୂପେ ଓ ପରେ
ବୃଦ୍ଧ ରୂପରେ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ଅବତାର ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଥିବା
ପ୍ରଥମେ ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାର କଥା ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଉ । ଏହି ଅବତାରଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ
ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଆଦି ସଂହିତା ଓ ଅନାଦି ସଂହିତାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ସେ ପ୍ରଭୁ ଜ୍ୟୋତିମୟ ଧାରୀ

ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ଅବତାରୀ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଲଭି ଯାଜନଗ୍ର

ପଡ଼ି ଯେ ଥିଲା ମହାଯୋଗ

ଯେ ଯୋଗେ ଧ୍ୟାନେ ବ୍ରହ୍ମରାଶି

ମୃତ୍ୟୁ ମଣ୍ଡଳେ ପରକାଶି

ବ୍ରହ୍ମ ଅଂଶରେ ଅବତାର

ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ।

(ଅନାଦିସଂହିତା)

ଗୁପ୍ତେ ସମ୍ବଳ ରାଜ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ଲଭିବି ବ୍ରହ୍ମ କୂଳେ
 ବାଳୁତ କାଳୁ ମାତା ପିତା ବିନାଶି ହୋଇବ ଅଚିନ୍ତା
 ସମୟେ ହେବି ବନଚାରି ବାଇ ବାତୁଳ ବେଶ ଧରି ।

ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ୧୭୮୭ ମସିହାରେ ମଧୁ ବାରେଣୀ ଯୋଗରେ ଯାଜପୁର ବା ସମ୍ବଲ
 ନଗ୍ରରେ ଦଶାଶ୍ୱମେଧ ଘାଟ ନିକଟ ହରିହର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପିଲାଦିନରୁ
 ତାଙ୍କ ପିତା ମାତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଅନାଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଶ ଗଞ୍ଜାମ ଅଞ୍ଚଳର
 ଜଣେ ହରିଜନ ଭକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଯାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କରି ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ
 କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟେ ମୃତ୍ୟୁ ହେବାରୁ ପ୍ରଭୁ ଗୃହଛାଡ଼ି ସନ୍ନ୍ୟାସ ବ୍ରତ ଧାରଣ କରି ଗଞ୍ଜାମ
 ଜିଲ୍ଲାର ମହେନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତରେ ୧୦ ବର୍ଷ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ତା ପରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବୁଲି
 ଶେଷରେ କପିଳାସରେ ପହଞ୍ଚି ୧୨ ବର୍ଷ କ୍ଷୀର ଓ ଫଳ ଖାଇ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ବିଷୟରେ ମହାତ୍ମା ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ ମହାଗୁପ୍ତ ପଦ୍ମ କଳ୍ପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଶିବ କଳ୍ପରେ ଦେଶବୁ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ

ଯାଜପୁର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ହୋଇଥିବେ ଜନ୍ମ

ଜଗିଥିବୁ ନକହିବୁ ବୁଲିବୁ ଦେଶରେ

ବୈଷ୍ଣବ ବେଶେ ରହିବେ ମଧ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ

ପ୍ରଭୁ ଯାଜପୁରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ମଳିକ ଗୃହରେ ପୁତ୍ର ପରି ରହି ପରେ ବୈଷ୍ଣବ
 ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ବା ଡ଼େଙ୍ଗାନାଳରେ ରହିବେ ।

ଶୁଣ ହୋ ବାରଙ୍ଗ କହିବା ସେ ରଙ୍ଗ ପ୍ରଭୁ ଅବତାର ସ୍ଥାନ

ଶ୍ରୀ ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ରେ ଜନମ ଲଭିବେ ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର ଗୃହେଣ

ଜନମ ହୋଇବେ ଗୃହକୁ ଛାଡ଼ିବେ ତପସ୍ୟା କରିବେ ଯାଇ

ସିଦ୍ଧଗିରି ସ୍ଥାନ ସିଦ୍ଧଙ୍କ ସଦନ ରହିବେ ସେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ।

ଖଣ୍ଡଗିରି ସ୍ଥାନ ଏକାମ୍ର କାନନ ସୁବର୍ଣ୍ଣରୂଟ ଗିରିରେ

ସେହି ସ୍ଥାନେ ପ୍ରଭୁ ବିଜେ କରିଥିବେ ଭକ୍ତ ଜନ ସଙ୍ଗତରେ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ୧ମ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଏଠାରେ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ଯାଜପୁରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି କପିଳାସରେ
 ତପସ୍ୟା କରିବେ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି କପିଳାସ ପାଖରେ ଏକାମ୍ର କାନନ
 ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବେ ବୋଲି ଲେଖାଛନ୍ତି ।

ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାରେ ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ
ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ପରାଏ ଦେହୀ ପୂର୍ବ ଦିଗେ ଉଦେ ହୋଇ
ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନ କରିଛନ୍ତି ବକତା ଗୋ

(ଭଜନ ନଂ ୨୮୧)

ଭେଟ ପାଇବୁ ଦୀକ୍ଷା ଉଦେ ପୂର୍ବ ଦିଗର
କିସ ବର୍ଣ୍ଣି ପଦ ତୋହୁ ହୃଦ କନ୍ଦର ।

(ଭଜନ ନଂ ୨୯୦)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ ତାହାର ପ୍ରମାଣ
ଦେଖିବା । ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶାରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାଶ ଏହି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି -

୧. କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବ କେଉଁଠାରେ କାହାର ହେବ କୁମର
କହନ୍ତି କେଶବ ଶୁଣ ହେ ଉଦ୍ଧବ ଜିକଟ ନଗ୍ରଚି ଜାଣ ।

୨. କରପତ୍ର ଯୋଡ଼ି ଉଦ୍ଧବ କହଇ ଶୁଣ ହେ କମଳା କାନ୍ତ
କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବ କେଉଁଠାରେ କାହାର ହୋଇବ ସୁତ ।
କେଶବ କହନ୍ତି ଶୁଣହୋ ଉଦ୍ଧବ ଜିକଟ ନଗ୍ରଚି ନାମ
କଳ୍ପା ଅବତାର ହେବୁ ସେହିଠାର ଲୋହିତ ଆମ୍ବର ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାଶ ତାଙ୍କ ବାଣୀରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

କମଳପୁରେ କମଳ ଆସନ ଜିକଟ ପୁରରେ ହେବୁ ଜନମ

ଭକ୍ତକବି ଜୟକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଚଉତିଶାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ଶ୍ରୀରାମ ଶୁଦ୍ରଙ୍କ ଘରେ

ଜନମ ହୋଇବେ ଜିକଟ ନଗ୍ରେ ଅନନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ଠାକୁରେ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା)

ଶୁଦ୍ର ନାରଣ ଗୃହେ ଯାଇ

ଜନ୍ମ ଲଭିବେ ଭାବଗ୍ରାହୀ

(ଅନାଦି ସଂହିତା)

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ମାନଙ୍କରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଜିକଟ ନଗ୍ରରେ ଶୁଦ୍ର ବଂଶରେ ନାରଣ ବା ଜଣେ ବୈଦଙ୍କ ଗୃହରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଜିକଟ ନଗ୍ର କେଉଁଠି । ପୂର୍ବ କାଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ହିନ୍ଦୋଳ ଓ ତା ପାଖରେ ଥିବା ବ୍ରହ୍ମପୁର, କୁକୁଟା, ନୂଆ ପାଟଣା ଆଦି ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଜିକଟ ନଗ୍ର ଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରମାଣ ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ପଦ୍ମ କଳ୍ପରେ ମିଳେ । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପଞ୍ଚଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ, ପ୍ରଭୁ ମହିମା ସ୍ବାମୀ କେଉଁ କେଉଁ ଠାରେ ନିଜର ଲୀଳା କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି -

କାଶୀ ଯେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପୁର	ଆବର ବ୍ୟାସ ସରୋବର
କଇଲାସ ଯେ ଖଣ୍ଡଗିରି	ନିକଟ ନଗ୍ର ଆଦି କରି
କୈସର ରାଜ୍ୟ ପୁର ଯାଏ	କହିଲି ତୋର ଆଗେ ପୋଏ ।

ମହିମା ସ୍ବାମୀ ବର୍ତ୍ତଣ୍ଡା, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପୁର (ଯୋରହା), ବ୍ୟାସ ସରୋବର, କୈଲାସ (କପିଳାସ) ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି, କୌସର ରାଜ୍ୟ (ଆଠଗଡ଼, ମାଳବିହାର ପୁର) ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ଲୀଳା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାହା ଛଡ଼ା ଗୋସିଂହ ରାଜ୍ୟ (ଅନୁଗୁଳ), କାଞ୍ଚିଲା ଦେଶ (ଡ଼େଙ୍କାନାଳ), ଡ଼େଙ୍କାନାଳର ବର୍ତ୍ତଣ୍ଡା(କାଶିପୁର), ଆଠଗଡ଼ ଓ ନିକଟ ନଗ୍ର ବା ନିକଟ ଜିକଟ ନଗ୍ରର ବ୍ରହ୍ମପୁର ଠାରେ ୨୧ ହାତିଆ ଚୁଙ୍ଗି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଜିକଟ ନଗ୍ରର ଅନ୍ୟ ନାମ ନିକଟ ନଗ୍ର ବା ନିକଟ ଜିକଟ ନଗ୍ର ଥିଲା । ପୂର୍ବକାଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦୁଇଟି ଜିକଟ ନଗ୍ର ଥିଲା । ପ୍ରଥମଟି ହିନ୍ଦୋଳ ରାଜ୍ୟରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଝଙ୍କଡ଼ ପାଖରେ । ପ୍ରଥମ ଜିକଟ ନଗ୍ରକୁ ନିକଟ ନଗ୍ର ଆଖ୍ୟା ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।

ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ମାଳିକା ସବୁ ପଢ଼ିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳ୍ପକା ଅବତାରର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପିତା ମାତାଙ୍କ ନାମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର କାରଣ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଅଂଶ ଅବତାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଷଦ୍ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ଯେହେତୁ କଳ୍ପକା ଅବତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଅବତାର ଓ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହି ଖେଳ କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନଟି ଛାଡ଼ି ପିତା ମାତାଙ୍କ ସଠିକ ନାମ ଉକ୍ତ କରି ମାନେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନରେ ନାମ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବରେ ପଞ୍ଚସଖା ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଯାଜପୁର ଓ ଜିକଟ ସବୁ ପଞ୍ଚସଖାମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ନବଲକ୍ଷ ହସ୍ତୀ ନବ ଲକ୍ଷ ଅଶ୍ଵ ନୂଆପାଟଣା ମୋ ପୁର
ଲବଣ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରାୟଙ୍କେ ବହିବି ତହିଁ ମୁଁ ରାଜା ମିହିର

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ନୂଆ ପାଟଣାରେ ଜନ୍ମ ନେବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ସମସ୍ତ ପକ୍ଷସଖା ପ୍ରଭୁ ଜିକଟ ନଗ୍ରର ନୂଆପାଟଣାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ସିଧା ସଳଖ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଠାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମାଧି ନେବାର ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଦେବଙ୍କ ୧୨ ଅଙ୍କରେ ନିକଟ ଜିକଟ ନଗ୍ର ଶୂଦ୍ର ନାରଣଙ୍କ ଗୃହରେ ଦେହବନ୍ଧ ହୋଇଥିବେ ।

ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ଏହି ଜନ୍ମ ସମୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି-

ଶୂନ୍ୟବାସୀଙ୍କର ସୁଦୟା ହେବାରୁ ଲେଖିଲି ମୁଁ ପଦ୍ମକଳ୍ପ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଙ୍କରେ ଧର୍ମ ହେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାପ

ଧର୍ମ ରହିବାକୁ ଧର୍ମ ଜନ୍ମିଥିବେ ମହାନିତ୍ୟ ଭୂମି ଗର୍ଭ

ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ ତେତିଶ ଅଙ୍କରେ ଜନ୍ମ ହେବ ସେହି ଭାବ

ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଙ୍କ ବା ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ଜନ୍ମହେବେ ଓ ମହାନିତ୍ୟ ଭୂମି ବା ଯୋରନ୍ଦା ପାଖରେ ରହି ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ୩୩ ଅଙ୍କରେ ବା ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ସେ ନିଜକୁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବେ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ନକରି ସାଧାରଣ ଲୋକ ପରିଥିବେ ।

ମାଳିକା ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହେବ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି ଓ ତାହା ପଡ଼ି ପାଠକ ମାନଙ୍କ ମନରେ ସଂଶୟ ଜାତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହାର କାରଣ ଅଂଶ ଅବତାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ।

ଯାଜପୁର ଠାରେ ପ୍ରଭୁ ନିବାସ

କେଶର ତେର ଅଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ ।

ମୋହର ଶପଥ ତୋତେ ଦିଅଇ

ଅଜ୍ଞାନୀ ଆଗେ ନ କହିବୁ ତୁହି ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ - ୫ମ)

ଏଠାରେ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ଯାଜପୁରରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଉପର ଲିଖିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ୧୩ ଅଙ୍କରେ କେଶରୀ ବଂଶରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି ବାଣୀ ଠାରରେ ଦିଆହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ତତ୍ତ୍ୱ ଅଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ଆଗରେ କହିବାକୁ ଦାରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି କାହା ସହିତ ରହିବେ ?

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଓ ନାମ ଜାଣି ସାରିବା ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଭୂମି କେଉଁଠି ହେବ ତାହା ଜାଣିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଲୀଳା ଭୂମିକୁ ଆସିବା ଆଗରୁ ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠିରହିବେ ତାହା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉ । ଭୀମ ଭୋଇ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମ କଳ୍ପର ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏ ବିଷୟ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଫିରିଙ୍ଗି ଅଧୀନେ ରହି ଦିନା କେତେ ଯୋଗ ଧ୍ୟାନେ ବଳବନ୍ତ
ଅରଣ୍ୟ କନ୍ଦରେ କାନ୍ତାର ଲତାରେ ବାସ କରିବ ସେ ସୁତ ।
ସଂସାରି ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନକରିବ ବଳେ ବଳେ ତାତ ମାତ
ଗ୍ରାମବାସୀ ସର୍ବେ କୌଣସି ପରାୟେ ପ୍ରକାଶିବେ ତାର ମତ ।
ଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ମନ ବଳାଇବ ବାପା ମାଆଠାରୁ ବୁଝି
ବାପା ମାଆ ସୁତେ ଆବଦ୍ଧ ରହିବ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପଥରୁ ବଞ୍ଚି ।
ଶୂନ୍ୟବାସୀ ହେବ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପୁରୁଷ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ବିଦିତ
ଲେଖା ରଖାଯିବ ନିକଟେ ତାହାର ଜାଣ ବାବୁ ଏହା ସତ୍ୟ ।
ବଳେ ତାତ ମାତ ପଠାଇବେ ତାକୁ ପାଇଣ ସେହି ସଂଜ୍ଞେତ
ଧର୍ମ ରଖିବାକୁ ସେହି ଉପଯୁକ୍ତ ଜାଣ ବାବୁ ଏ ଭକତ ।

ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଯୁଗ ପରି, ତାଙ୍କର ଜଣେ ବଡ଼ ଭକ୍ତଙ୍କ ଗୃହରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ରହିଥିବେ । ଯୌବନ ପଦାର୍ପଣ କରନ୍ତେ ନିଜ ପୁତ୍ର ବଣ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ବୁଲିବା ଦେଖି ପିତା ମାତା ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସଂସାରୀ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏଥିପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ବୋଲି ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ତାଙ୍କୁ ଗୃହୀ କରାଇ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପଥରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ପ୍ରଭୁ ଗୃହୀ ହେବା ପରେ ଶୂନ୍ୟରୁ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାଣୀ ହେବ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେଉଛି ଅବ୍ୟକ୍ତ ପୁରୁଷ ବା ପ୍ରଭୁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନାହିଁ । ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲା ପରେ ପିତା ମାତା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଭକ୍ତ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଯଦି ତେରଣ ଶତକ୍ଷରୀ ହେବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚାର ହୋଇବ

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

୧୩୭୭ ସନରେ ବା ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ସଂସାର ତ୍ୟାଗ ପରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ବ୍ରତ ଧାରଣ କରି ତପସ୍ୟା କରିବେ ଓ ମହିମା ଧର୍ମ ଅନୁସାରେ ଜଗା ଭାର ବହନ କରି ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ କିଛିଦିନ ରହିବେ ଓ ନିଜର କିଛି ମହିମା ପ୍ରକାଶିବେ । ମହାତ୍ମା ହାତୁ ଦାସ ତାଙ୍କ ମାଳିକା ଚଉତିଶାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ରୁଟ ଗିରିର ଉପରେ ନାମ ବହିବି ଅନନ୍ତ
ଷଡ଼ ବରଷ ଯେ ତପସ୍ୟା କରିବୁ ସମାଧି ଯୋଗରେ ସ୍ଥିତ
ଗୁପ୍ତ ଅଙ୍ଗ ଖେଳୁଛନ୍ତି ସିଦ୍ଧ ପିଠେ ବସି
ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗ ଧରିଣ ସେ ସଂସାରକୁ ଆସି
ଗୁପ୍ତ ରାମ ହେ, ଗୋପି ସଙ୍ଗେ ଘେନିଣ ପ୍ରକାଶହେ ।

ଯେହେତୁ ତ୍ରେତୟାର ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ହିଁ ନିଜେ ଗୁପ୍ତ କଳ୍ପକା ଅବତାର ହେବେ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା ହାତୁ ଦାସ ଗୁପ୍ତ ରାମ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏ ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖେଳ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗୋପାଳ ଓ ଗୋପୀମାନେ ସଂସାରକୁ ଆସିଥିବେ । ପ୍ରଭୁ ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କଲାପରେ ୬ ବର୍ଷ କାଳ ତପସ୍ୟା କରିବେ ଓ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ସେ କିଏ କାହାକୁ କିଛି ନଜଣାଇ ସିଦ୍ଧ ପିଠ ବା ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ ଦ୍ଵାପର ର ଜଣେ ଗୋପୀ ବା ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବେ । ସେ ଭକ୍ତ ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସରିଲା ପରେ ଇହଲୀଳା ଧାରଣ କରିସାରିଥିବେ କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଯୋରନ୍ଦା ପୀଠରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଦିନ ହୋଇଥିବ । ଶବରୀ ଯେପରି ଶ୍ରୀରାମକୁ ଦର୍ଶନ କରି ସୁଗ୍ରୀବଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ବାଟ ବତାଇଲା ପରେ ତାଙ୍କ କର୍ମ ଶେଷ ହେବାରୁ ସେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସେହି ବୃଦ୍ଧ ମାତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମ କରିସାରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇ ଇହଲୀଳା ସମ୍ବରଣ କରିଥିବେ ।

ସେହି ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମ ପାଳନ କଲାବେଳେ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୀୟା କର୍ମ କରିଥିବେ, ତେଣୁ ମହାତ୍ମା ହାତୁ ଦାସ ପର ପଦରେ ପୁଣି ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଘୋର କଳି ଦେଖୁ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତେ ପ୍ରକାଶି
ଘରେ ଘରେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ହୋଇଣ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ
ଘେନ ସର୍ବେ ହେ, ଘଟଣା କଳକା, ରୂପ ଏବେହେ ।

ପ୍ରଭୁ ସିଦ୍ଧ ପିଠରେ କିଛି ବର୍ଷ ତପସ୍ୟାରେ ରହିଲାପରେ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ନାମ ବହନ କରି ରହିବେ । ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି, ଏକାମ୍ବର ବନ ବା ଅମରାଧିପୁର କେଉଁଠି ତାହା ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ଏକାମ୍ରର ବନ -

ମାଳିକା ବିଷୟରେ ଲେଖୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲେଖକ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରିକୁ ଖଣ୍ଡଗିରି ପାହାଡ଼ ଓ ଏକାମ୍ରର ବା ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଶଖା, ମହାମା ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ମହିମା ଗୋସାଇଁ ଯେଉଁ ବନରେ ନୀର, କ୍ଷୀର ଓ ଫଳମୂଳ ଖାଇ ୧୪ ବର୍ଷ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ପୁଣି ଯେଉଁ ବନରେ ବା ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବତାର ବେଳେ ରହିବେ ଓ ବ୍ରହ୍ମା ଧୁନୀ ପକାଇବେ ଏବଂ କଳକୀ ଲୀଳା ବେଳକୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ସେହି ବନକୁ ଏକାମ୍ରର ବନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । କେବଳ କଳକୀ ଲୀଳା ଶେଷ ଭାଗରେ ପ୍ରଭୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଖଣ୍ଡଗିରି ଠାରେ ଥିବା ଉଦୟ ବଟ ପାଖରେ ସୁଧର୍ମା ସଭା କରାଇ ବିନ୍ଦୁ ସାଗରରେ ସ୍ନାନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତା ଛଡ଼ା ଏହି ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବହୁ ଭକ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଲୀଳା ବେଳକୁ ଥିବେ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ରକ୍ଷା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାସ ସ୍ଥାନ ହେବ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ନାମ ଯଦିଓ ଏକାମ୍ର କାନନ, ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାସ ସ୍ଥଳି ହେବନାହିଁ ତାର ପ୍ରମାଣ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

ମହାପୁରୁଷ ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ଅନାଦି ସଂହିତା ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ , ୨୪ ପଟଳର ୬ଷ୍ଠ ପଟଳ ଓ ପରମ ସଂହିତା ଅଷ୍ଟାଦଶ ପଟଳରେ ଏକାମ୍ରର ବନ ବା ଏକାମ୍ର ବନ କେଉଁଠି ଅଛି ତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏଇ କପିଳାସ ନିକଟରେ
ଖଣ୍ଡ ପର୍ବତରେ ଆସନ

ଏକାମ୍ରର ବନ ମଧ୍ୟରେ

କଲେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାରାୟଣ ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା)

ନିଷ୍କଳ ଦେଶ କପିଳାସ

ଏକାମ୍ର ବନ ପରକାଶ

ଚଉଦ ବରଷ ତହିଁରେ

ବିହରିଥିବୁ ଗୁପତରେ ।

କ୍ଷୀର ନୀର ଆହାର କରି

ସୁଖେ ସାଧୁବୁ ବସୁନ୍ଧରୀ ।

ପୁଣି ଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଭ୍ରମିବୁ

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବୁ ।

(ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ - ୨୪ ପଟଳ-ଷଷ୍ଠ ପଟଳ)

ଏ କପିଳାସ ଗିରି କନ୍ଦେ

ଆମ୍ଭେ ସାଧୁଲୁ ନିତ୍ୟେ ସାଧ୍ୟେ

ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷ ଫଳ ମୂଳ

ଭକ୍ଷିଲୁ ବାର ବର୍ଷ ଜଳ ।

(ପରମ ସଂହିତା)

କପିଳାସର ଅନ୍ୟ ନାମ ଦ୍ୱିତୀୟ କୈଳାସ । ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମ ଅବତାର ବେଳେ ୧୨ ବର୍ଷ କ୍ଷୀର ଓ ନୀର ଏବଂ ଫଳ ମୂଳ ଖାଇ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହି କପିଳାସ ପାଖରେ ଥିବା ଏକାମ୍ରର ବା ଏକାମ୍ର ବନର କେନ୍ଦୁପାଣିଆ ମଠରେ ପ୍ରଭୁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଏକାମ୍ରର ବନର ଭୌଗଳିକ ଆୟତନ କପିଳାସର ଦେବ ସଭା ଠାରୁ ଆଧୁନିକ ମହୁଲପଡ଼ା ଗ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରକୋଣ ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ । ପୂର୍ବେ ଏପରିକି ୨୫/୩୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘାଞ୍ଚି ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲା । ବିରାଡ଼ିଆ, ଛଣ ବୋଲୁଅ, ଡାହିମାଳ, କିଆର, କୁରୁମ ଟାଙ୍କର ପ୍ରଭୃତି ପଲ୍ଲୀ ଏହି ବନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ଏହାଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପୁନଶ୍ଚ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅବତାର ବା କଳକୀ ଅବତାର ବେଳେ ରହିବେ ବୋଲି ବହୁ ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ତାହା ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି ପ୍ରମାଣ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା -

୧. ଯେତେବେଳେ ମୁହିଁ ଉଦିତ ହୋଇବି କଳଙ୍କି ଅବତାରକୁ
 "ଝେକାମ୍ରର ବନେ" ଗଡ଼ ବାନ୍ଧିଥିବି ଖଟାଇ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ।
 ମୁହିଁ ହେବି ରାଜା ପାଳିବି ପରଜା ଜଣେ ଜଣେ ଦେବି ପଣ
 ତୁହି ହୋ ଅର୍ଜୁନ ପୂଜା ହିଁ ପାଇବୁ ପାଞ୍ଚ ଭାଇଙ୍କ ତୁଲେଣ ।
 (ରାଜା ଶିଖର ଦାସ - ନିଳ ସୁନ୍ଦର ଗୀତା)

୨. ଘର ଆମ୍ଭ ଜମୁ ଦ୍ଵୀପେ ଭ୍ରଥ ଖଣ୍ଡ ଜାଣ
 ଘଟଣ ସୁସଞ୍ଚ "ଝେକାମ୍ରର ବନ" ପୁଣ
 ଘଟଣ ପ୍ରତିମା ଯହିଁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଥାଇ
 ଘୋଷିଣ ପାରିଲେ ଯମଦଣ୍ଡ ନଲାଗଇ
 ଘେନି ସଙ୍ଗେ ସିଦ୍ଧ ଗଣ
 ଘୋଟିଲେ ଅସୁର ମହୀ କରିବୁ ନିଧନ ।

(ଛାଟ ଚଉତିଶା, ମହାତ୍ମା ହାଡ଼ୁ ଦାସ)

ଏଠାରେ ମହାତ୍ମା ହାଡ଼ୁ ଦାସ ପ୍ରଭୁ କଳକୀ ଅବତାରରେ ୬୪ ସିଦ୍ଧ ମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଏକାମ୍ରର ବନରେ ରହିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । କପିଳାସ ପର୍ବତ ପ୍ରଭୁ ଶିବଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆସ୍ଥାନ ଓ ସେ ଏଠାରେ ବର୍ଷର ୬ ମାସ ରହି ବାକି ୬ ମାସ କୈଳାସରେ ରହନ୍ତି ବୋଲି ଭକ୍ତଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ । ପୁରୀ ମହାରାଜା ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶ ପାଇ ସେଠାରେ ତପସ୍ୟା କରି ରୋଗମୁକ୍ତ ହେଲାଠାରୁ ଶିବଲିଙ୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ମହାତ୍ମା ହାଡ଼ୁ ଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଏଠାରେ ଥିବା ଶିବଲିଙ୍ଗକୁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ବୋଲି ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକାଧାରରେ ଏକାମ୍ର ବନ ଓ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଏହି ଦୁଇଟି ନାମର ଅଧୁନା ଭୁବନେଶ୍ଵର ସହ ସଂପର୍କ ହେତୁ ଭକ୍ତମାନେ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ମହିମା ସମାଜର ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକାମ୍ର ବନ ବା ଏକାମ୍ରର ବନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

୧. ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଖେଳ ଏହି ଏ ଖେଳ ନଜାଣିବେ କେହି
 ଅନନ୍ତ ଯୁଗ ଖେଳ ଅନ୍ତେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଏ ଜଗତେ
 ସେ ଯୁଗେ କଳଙ୍କୀ ବେଶରେ ଜାତ ମୁଁ ହେବି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ
 ଜନମ ହୋଇ ଗୁପ୍ତ ଥିବି ଏକାମ୍ବରେ ଧୂନୀ ଥାପିବି
 ତହିଁରେ ଭେଟ ହେବ ଯାଇ ଭକତ ଗଣ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ
 (ରସ ସାଗର ଗୀତା-୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

୨. ମହା ପାତକ ହେଲା ମହୀ ବିଜୟେ ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ
 ଅନନ୍ତ ବିଜୟ ଧରଣୀ କମ୍ପିଲା ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଜାଣି
 ତପସ୍ୟା କରିବାକୁ ପୁଣି ବିଜୟେ ଏକାମ୍ବର ବନ
 (ରସ ସାଗର ଗୀତା-୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

୩. ଘୋଟି ରହିଛନ୍ତି ତ୍ରିପୁର ମଧ୍ୟରେ ଘଟଣ ରୂପ ଗୋଟି ଧରି
 ଘେନି ନିଜ ରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି ଗୋପ୍ୟ ଘନଶ୍ୟାମ ଶୂନ୍ୟ ବିହାରୀ
 ସୁଜନେ, ଘର ଏକାମ୍ବର ବନରେ
 ଅକ୍ଷମାଳା ଦେହୁ ଉତ୍ତୁରାଇ ରଖୁଛନ୍ତି କପିଳାସ କନ୍ଦରେ
 (ନାରାଣ ଚଉତିଶା-ନଂ ୫୫)

୪. ଥାଅରେ ଭକତେ ସମ୍ଭାଳି ଜଗତେ ଦୁଃଖ ଦୂରିତ ଖଣ୍ଡିବି
 ଥୋଇବି ସଭିଙ୍କି ଏକାମ୍ବର ବନେ ବାନା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବିରେ
 ଥୟ କରିବି ପୃଥୀ
 ଥିବ ସମସ୍ତେ ମୋ ପଛ କତି ।
 (ସୁତି ଚିନ୍ତାମଣୀ, ୧୭୭-୩୪)

୫. ତାରିନେବେ ଭକତଙ୍କୁ, ଉଦେ ହୋଇଛନ୍ତି କଳିଯୁଗକୁ ଗୋ
 ସତ୍ୟ ଯୁଗ କରିବାକୁ, ସୁଜନେ ଗୋ ।
 ଅଶାକାର ପ୍ରଭୁ ବିଜେ, ଖେଳ ଉଠାଇବେ ଯୋରନ୍ଦା ପୁର୍ବେ ଗୋ
 ମହାନିତ୍ୟ ସେହି ଠାବେ, ସୁଜନେ ଗୋ ।
 (ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା-୩୦)

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଏକାମ୍ବର ବନର ଭୌଗଳିକ ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିର ପୁର୍ବ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବ ଏବଂ ଏହି ଏକାମ୍ବର ବନ ଯେଉଁଠି ପ୍ରଭୁ କଳଙ୍କୀ ଅବତାରରେ ରହିବେ ତାହା ମହାନିତ୍ୟ ଭୂମି ଭାବେ ପରିଚିତ ହେବ ।

ଅମରାଧି ନଗର ବା ଅମରାବତୀ ପୁର -

ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ରହି କଳ୍ପା ଲୀଳା କରିବେ ବା ଏକାମ୍ର ବନକୁ ହିଁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ
ଅମରାଧି ନଗର ବା ଅମରାବତୀ ପୁର ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

୧. ଅନନ୍ତ ଶୂନ୍ୟ ପୁରୁଷ

ଅମ୍ରାବତୀ ପୁରେ ହେବେ ପ୍ରବେଶ, ସୁଜନେ ହେ

ଜଣା ନଥିବ ସନ୍ଦେଶ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୭)

୨. ଘର ଅମରାବା ପୁର

ଘେନି ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ଦୁର୍ଗା

ଘେନି ହନୁମାନ ଗଜ ଯେ ବାହନ

ଘଟ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପୁର

ଘଡ଼ିକେ ଭାଙ୍ଗିବେ ଆଭା

ସାରିବେ ଦମନ ଶୋଭା

xxx

ନିଷ୍ଠେ ଉଦେ ହେବେ ହରି

ନିଆଁଗିଳା ସଙ୍ଗେ ଥିବେ

ଲୀଳାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି

ନିଷ୍ଠେ ନାମ ପଚାରିବେ

ନିଷ୍ଠୟ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଲେ ଭାଙ୍ଗିବ ସମସ୍ତ ଗର୍ବ ।

(ହାଡୁ ଦାସ ଛାଟ ଚଉତିଶା)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏକଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ପ୍ରଭୁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପୁର ବା କପିଳାସ
ନିକଟ ଏକାମ୍ର ବନରେ ବା ଅମରାଧି ପୁରରେ ବାସ କରିବେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ
ଏହା ଯୋରନ୍ଦାର ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବ ।

ଖଣ୍ଡଗିରି ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି -

ବର୍ତ୍ତମାନ ଖଣ୍ଡଗିରି ନାମରେ କାହାକୁ ନାମିତ କରାଯାଇଛି ଦେଖିବା । ଆଗତ
ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକାରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ଓ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ଏହା ଷ୍ଟକ୍ସ
ଭାବେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

୧. ଏ କଳ୍ପା ଯୁଗେ କଳ୍ପା ଅବତାର ହରି

ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ପ୍ରଭୁ ଥିବେ ବିଜେ କରି ।

(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ, ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା)

୨. ନବ କଳ୍ପ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ଉଦେ ହୋଇଥିବେ

ମଣିନାଗ, ଖଣ୍ଡଗିରି କପିଳାସ ଠାବେ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

୩. କପିଳାସ ନିକଟେ ତୁହି ରହିବୁ ପାଦ ଧ୍ୟାୟା ମୋର
ଏକାମ୍ର ବନ ନିକଟରଅଜ୍ଞାତ ବନବାସ ତୋର
ଯାଆତୁ ମହୁଲି ଯେ ଗ୍ରାମ ତହିଁ ପର୍ବତ ଅଛି ପୁଣ
ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଧୁନି ଘର ଯେ ଯାହା ବାଞ୍ଛା ଘେନି କର ।

(ରସ ସାଗର- ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଏଥୁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ । ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି ପ୍ରଭୁ କପିଳାସ ପାଖ ଏକାମ୍ର ବନରେ ରହିବେ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ କପିଳାସ ବା ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡଗିରି ନାମରେ ନାମିତ କରିଛନ୍ତି । ଗଲା ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ରାବଣ ହିମାଳୟର କୈଳାସ ଶୃଙ୍ଗରୁ ଖଣ୍ଡେ ଉପାଡ଼ି ଦେଇ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବାରୁ କପିଳାସର ଅନ୍ୟ ନାମ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି । ମହାତ୍ମା ହାଡୁ ଦାସ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଆଗତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚଉତିଶାରେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ପ୍ରାଞ୍ଜଳ କରିଛନ୍ତି ।

ଖଣ୍ଡଗିରି ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନ କ୍ଷିତିରେ ଅନନ୍ତ ପୁଣ
କ୍ଷୀର ଧାର ଗୁପ୍ତ ଯହିଁ ଖେଳିବେ ଅନନ୍ତ ତହିଁ
ଖେଳିଣ ଗୁପ୍ତେ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭିବେ

ଭକତ ସଂକେତ ପାଇ ।

ଗୁପ୍ତ ଯେ ଖଣ୍ଡଗିରି ଗୋପାଳ ମୂର୍ତ୍ତି ହରି
ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ବାନା ଗୁପ୍ତେ ଉଡ଼ିବ ସିନା
ଗୋପିଙ୍କ ବଲ୍ଲଭ ଗୋପାଳ ସେ ଦେବ

ଭକତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସିନା ।

ଠାକୁର ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ରହି ଖେଳ କରିବେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଧାର କ୍ଷୀର ଗୁପ୍ତ ହୋଇଥିବ । ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବା ଏକାମ୍ର ବନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ଜୋର ଥିଲା ଯାହାର ପାଣିର ରଙ୍ଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧଳା ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୋରକୁ ପୋତି ଲୋକମାନେ ଧାନ ବିଲ କରି ଦେଲେଣି କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନ ବିଲ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ପାଣି ମଧ୍ୟ ଧବଳ ରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ ।

ଗୋସ୍ୱାମୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶାରେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଇଛନ୍ତି -

ଗୋପନ ଯେ ଦେବ ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ଯେବଣ ସ୍ଥାନ
ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି ତାହାକୁ ଜାଣିବୁ ତହିଁରେ ଆମ୍ଭ ଆଶ୍ରମ ।

ଏଠାରେ ଖଣ୍ଡଗିରିର ଗୁପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଓ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଠି ଆଶ୍ରମ କରିଥିବେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଖଣ୍ଡଗିରି ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ଉଦ୍ଦମାନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା କୌଣସି ପୀଠ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ ଯେଉଁଠି ପ୍ରଭୁ ରହିବେ ।
ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଆଶ୍ରମ କରି ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

ପବିତ୍ର ନଦୀ ଗୋଟିଏ ବହେ ଝରଝର
ପାଶୋର ନୟାଲ ନାମ ଦଧି ଯେ ସାଗର
ପୁଣ୍ୟ ଗିରି ଗୋଟିଏ ଅଛଇଁ ତହିଁ ତଟେ
ପଶ୍ଚିମ ପାଖରେ ସଦାଶିବଙ୍କ ନିକଟେ
ପାଶେ ଥିବେ ଗଜ ରହି
ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ ଗଜ ଉମା ପିଠେ ଯାଇ ।

(ଛାଟ ଚଉତିଶା)

ଏଠାରେ ପୁନଶ୍ଚ ଦଧି ସାଗର ଓ ପବିତ୍ର ନଦୀ କଥା କୁହାଯାଇଛି ଯାହାକି ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ କ୍ଷୀର ଧାର ସହ ମେଳ ଖାଉଛି । କପିଳାସର ଶିବ ପୀଠର ପଶ୍ଚିମ ପଟରେ କ୍ଷୀର ଧାର ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଥିବେ ଏବଂ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ହାତୀମାନେ ଥିବେ । ଏକାମ୍ର ବନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବେ ବି ବହୁତ ହାତୀ ଅଛନ୍ତି । ୧୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାପରେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଡରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି, ପ୍ରଥମେ କପିଳାସ ହିଁ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରୀ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁ ବାସ କରିବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ସବୁ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ କପିଳାସ ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରୀ ପାଖରେ ଏକାମ୍ର ବନରେ ଆଶ୍ରମ କରି ରହିବେ । ଗୋସ୍ଵାମୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ତାଙ୍କ ମାଳିକାର ଗାୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହକୁ ଦୂର କରିଛନ୍ତି ।

ଗୁପ୍ତ ଦ୍ଵାରକା ମୋର ଅମରା ଯେ ବତୀ
ସେଠାରେ ରହିବି ମୁହିଁ କରିଣ ବସତି
ମୋହର ନାମ ଯେ ହେବ ଅନନ୍ତ ଗୋପାଳ
ଗୋପାଳନା ହୋଇଥିବେ ଗଗନ ମଣ୍ଡଳ
ଅନନ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ଯେ ଗୁପ୍ତ ଗୁହା ସ୍ଥାନ
ଚଢ଼େୟ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରୀର ମଧ୍ୟେଣ
ସେହିଠାରେ ରହିବେ ଯେ ମୋର ପାଦ ଧ୍ୟାଇ
ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହେବ ଏକା ସେହି ଠାଇଁ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଡେଙ୍ଗାନାଳ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପାଖରେ ଯେଉଁ ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସର୍କିଟ ହାଉସ
ଅଛି ତାହା ନାମ ଚଡ଼େୟ ପାହାଡ଼ । ଏହି ଚଡ଼େୟ ପାହାଡ଼ ଓ କପିଳାସ ବା ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି
ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଏକାମ୍ର ବନ ଏବଂ ସେହି ଏକାମ୍ର ବନ ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ରମ କରି
ରହିଥିବେ । ଭକ୍ତ ଜୟକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ୮୨ ନମ୍ବର ଭଜନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ
କରିଛନ୍ତି -

ଡେଙ୍ଗାନାଳ ଗଡ଼ର ଉତ୍ତର ଦିଗ ଦେଶରେ
ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ ବିଶାଖା କୋଶରେ
ଶୂନ୍ୟ ଘର ଏଥୁ ମଧ୍ୟେ ଯୋରନ୍ଦାର ପାଖରେ
ଖେଳ ଦେଖ ଲାଗିଅଛି ରଜନୀ ଦିବସରେ ।

ଡେଙ୍ଗାନାଳ ସହରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଯୋରନ୍ଦା ଧାମର ପାଖରେ ପ୍ରଭୁ ରହିଥିବେ
ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଭକ୍ତ ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତ କବି ଦଇତାରୀ ଦାସ ତାଙ୍କ ସୁମନ ଚଉତିଶାରେ ଏହି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗୁପ୍ତେ ଥିଲେ ତପସ୍ୟାରେ
ଗୁରୁ ଗାଦିଠାରୁ ସାତ କୋଶରେ, ସୁମନରେ
ଗହନ ବୃନ୍ଦାବନରେ, ସୁମନରେ ।
ଉଦେ ଅସ୍ତ ବେନି ଦ୍ଵାର
ଆଦି ଶକତିଙ୍କୁ ଘେନି ସଙ୍ଗର ସୁମନରେ ।
ଘର ଦକ୍ଷିଣ ଉତ୍ତର ।
ଚରଣକୁ ଯାଇ ଚିହ୍ନ
ଚକା ଆସନକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ମନ, ସୁମନରେ
ଚତୁରୀମଣିଙ୍କ ଧାମ, ସୁମନରେ ।

ପ୍ରଭୁ ଗୁରୁ ଗାଦି ବା ଯୋରନ୍ଦା ସାତ କୋଶ ଦୂରରେ, ଗହନ ବନସ୍ଥିତ ଗହନ
ବୃନ୍ଦାବନ ବା ଗହନ ବନ ଭିତରେ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣକୁ ମୁଖ
ଥିବା ଆଶ୍ରମ ବା ଘର କରି ରହିଥିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ମା ସେଠାରେ ଗୁପ୍ତରେ
ତପସ୍ୟା କରୁଥିବେ ।

ଭକ୍ତକବି ଗୋସ୍ଵାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠାରେ ଥିବେ ତାହା
ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ନିଷ୍କାମ ଖେଳ ହେବ ଯେବେ ପୁନଶ୍ଚ ଜନ୍ମ ହେବି ତେବେ
ଗହଣେ ଖଟିବି ପାରୁଣେ ସେ ଡେଙ୍କାନାଳ ମଧ୍ୟ ଦେଶେ
ଧନ୍ୟ ସେ ଡେଙ୍କାନାଳ ଦେଶ ଧନ୍ୟ ସେ ନୃପତି ନରେଶ
ତାର ତପସ୍ୟା ଭୂମି ଦେଶେ ଲୀଳା ହୋଇବ କଳି ଶେଷେ ।

ଏଠାରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଡେଙ୍କାନାଳରେ ରହିଥିବେ ଓ
ସେଠାରେ ରହି ପ୍ରଭୁ ଖେଳ କରିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଡାକା ବାକୁଅଛି ଡେଙ୍କାନାଳ ରାଜ୍ୟେ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର
ଡାଳି ଦେଇ ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ନିମୁନା ଦେଖଣ ନେତ୍ର ପବିତ୍ର ଯେ
ଘେନ ନାମାମୃତ ବାରି
ଡାଳିଦେବେ କୃପାସୁଧା ଝରି ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ଯୁଗ ଶେଷକୁ ଅଛି ଖେଳ ଆଦି ଗୋ ଯତନେ ସମ୍ଭାଳ
ଅଭୂତ ବିଷୟ ବାରତା ଏ ବ୍ରହ୍ମ ଚର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ ପଛା
ଖେଳ ହୋଇବ ଡେଙ୍କାନାଳ ଅନନ୍ତ ମହିମା ମଣ୍ଡଳ ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା)

ଏଠାରେ ଉଭୟ ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ ଓ ମହାତ୍ମା ଅରୁଣାଚନ୍ଦ୍ର ଡେଙ୍କାନାଳରେ
ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ମଣ୍ଡଳ ଥିବ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭୁ
ଡେଙ୍କାନାଳ ରାଜ୍ୟରେ ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଅମରାଧି ନଗର, ଗୁପ୍ତ
ଖଣ୍ଡଗିରି, ଏକାମ୍ର ବନ, ଚଢ଼େୟ ପର୍ବତ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟଠାରେ କିପରି ରହିବ ? କିଛି
ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଓ ଛତିଆକୁ ଉପରୋକ୍ତ ନାମ ଗୁଡ଼ିକରେ ନାମିତ କରି ଭକ୍ତ
ମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ଦିଗ ଦର୍ଶନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ଗୁରୁ ଗାଦିକୁ କାହିଁକି ଛାଡ଼ି ଆସିବେ ତାହାର କିଛି କାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଛି ।
କାରଣ ବିଧାନ ଅଛି ପ୍ରଭୁ ଏକାମ୍ର ବନରେ ବାସ କରି କଳକା ଲୀଳା କରିବେ । କିନ୍ତୁ
ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଆସିବା ଆଗରୁ ପ୍ରଭୁ କଣ କରିବେ ବୁଝାଯାଉ- ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ପଦ୍ମ
କଳରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

"ମହିମା ଧର୍ମରେ ଭଲ ନଲାଗିଲେ ମିଛରେ ଧର୍ମ ଜାଣିବେ ।"

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେ ସମୟରେ ମହିମା ଧର୍ମରେ ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମ ଭାବଧାରା, ଭକ୍ତିହୀନ
ପୂଜା, ଧର୍ମରେ ଭେଦ ଓ କଳଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖି ତାହା ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଏହା
ଦୂର ଦ୍ରଷ୍ଟା ଭୀମ ଭୋଇ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଗାଦି ଛାଡ଼ି ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଯିବା ଆଗରୁ
ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ନିବେଦନ ଥିଲା-

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଉତୁରାଇ ଜଟା ଭାର ଲାବଣ୍ୟ ମୂରତୀ ଧର
ଭଣେ ଭୀମ ଅରକ୍ଷୀତ ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ବସ ।

ଭୀମଭୋଇ ଯେହେତୁ ନିଜେ ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ପୁଲିଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଗଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଦିମାତା ରୂପରେ ତାଙ୍କର ମିଳନ ହେବାର ବିଧାନ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମସ୍ତକରୁ ଜଟା ଭାରକୁ କାଟି ଲାବଣ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଧରି ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଯିବାକୁ ବିନତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଜଟାଭାର ଉତୁରାଇ ଏକାମ୍ର ବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବେ ।

ମହିମା ସମାଜର ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁ ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଯଦି ଆକାର ଧରିବେ ତାହେଲେ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ପରି ରହିବେ । ସେ ବିବାହ କରିବେ କିପରି ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରୀ ହେବ କିପରି ?

ଗୁପତେ ଖେଳ ଲାଗିଛି, ଘରେ ଘରଣିଆ ଲୁଚି ବୁଲୁଛି ଲୋ ଜାଇଫୁଲ
ସେହି ଭକତଙ୍କୁ ଖୋଜୁ ଅଛି ।

(ଯାଇଫୁଲ ମାଳିକା, ହାଡୁଦାସ)

ଉକ୍ତମାନେ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ନିଜର ପରିଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତାଙ୍କ ରଚନା ଗୁଡ଼ିକର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଓ ମହିମା ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କଲାପରେ ସେ ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିଜକୁ ନିମଜ୍ଜିତ ରଖି କେବେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ରୂପରେ ମିଳନ ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲେ ।

୧. ବିଷମ ହେଲାଣି ମୋତେ, ଭେଟ ହେବା ଯାଏଁ ନାହିଁ ପରତେ,

ଜାଇଫୁଲ, ଆଉକି ପାଇବି ସତେ

ଭରସା କରିଛି ଚିତ୍ତ, ଭାବଗ୍ରାହୀ ନାଥ ପ୍ରାଣର ହିତ, ଜାଇଫୁଲ

ଭାବେ କହେ ଭୀମ ଭକ୍ତ । (ଭଜନ - ୨୪)

୨. ଯଉବନ ଧରି କେତେ, ବିଷ ପରିକିନା ଲାଗୁଛି ମୋତେ,

ଜାଇଫୁଲ, ଟାକିଲି ଚିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ।

(ଭଜନ - ୨୨)

୩. ରସା ମେଦିନୀ ମୋ ଦେହୀ, ରକତ ମାଉଁସ ଗଲା ମିଳାଇ

ଜାଇଫୁଲ, ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ।

(ଭଜନ - ୨୭)

୪. ଲାବଣ୍ୟ ମୂରତି ତନୁ, ଚାଲି ଆସୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନୁ,

ଜାଇଫୁଲ, ମୋ ନାମେ ବଜାଇ ବେଣୁ ।

୫. ପଣତ ପସାରି ଶ୍ରୀ ପୟର ଧରି ମାଗୁଅଛି ପାତି ହସ୍ତ
 ପାଣେ ପାଣେ ଥିବି ପାଣୋରି ନଦେବି ପଦ୍ମ ପାଦେ ଦେଇ ଚିତ୍ତ ହେ ପ୍ରେମ,
 ପ୍ରାଣ ତେଜି କଲି ସର୍ବ ସମ ପୃଥୁ ପାଷାଣ କରାଏ କର୍ମ
 ପରାପର ନୁହେଁ ଗୁଣ ଗ୍ରାମ ପୃଥୁ ମଧ୍ୟେ କରାଇ ବିଶ୍ରାମ
 ପଥ ଦିଅନ୍ତୁ ମୋତେ ନିଜ୍ଞାନ ପିଣ୍ଡ ଯାଉ ରହୁ ଯଶ ଧର୍ମ ହେ ।

(୧୭ ଡ)

୬. ସରିଲାଣି ଆସି ପୃଥୁ ଜପତପ ସାଧ୍ୟ ହୋଇବ ଏ ମହା
 ଶରଣ ସମ୍ଭାଳି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରଖିବି ଚିହ୍ନି ନପାରିବି କେହି ହେ ରାଧା
 ଶିରୀ ପରାପତ ହେବ ବିଦ୍ୟା ଶିରେ ଢାଳି ଦେବି ପ୍ରେମ ସୁଧା
 ସୁର ଲୋକଙ୍କୁ ହୋଇବ ନିନ୍ଦା ସ୍ୱର୍ଗେ ଦେଖୁଥିବେ ଅର୍ଚ୍ଚ ବୃନ୍ଦା
 ସବୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ କରିବି ଗଦା ସାର ଲଭିଯିବ ମନ ବାଧା ।

(୧୭ ମ)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା
 ରୂପରେ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ସେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ ପରେ ନିଜ ଅଙ୍ଗରେ ବା ନିତ୍ୟ ରାଧିକାଙ୍କ
 ଅଙ୍ଗରେ ଲୀନ ହେଲା ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଲାଗି ବା ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ଭାବରେ
 ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀରେ ସେ ସିଧା ସଳଖ ନିଜ
 ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି -

ସମ୍ବଲପୁରରୁ ପ୍ରସାଦ ଚଳିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି
 ସର୍ବ ଭକ୍ତମାନେ ହୋଇବେ ଯେ ମେଳ ଅଲେଖଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାତି ଯେ
 ଆଦିମାତା ଥିବେ ତହିଁ, କଳିଯୁଗରେଟି ଭୀମ ଭୋଇ ଯେ

(୧୯ ମ)

ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଗୋସାଇଁ ଅବତାରରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱର ବାଦ, ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଓ
 ବ୍ରହ୍ମଚାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖାଇବାକୁ ନିଜେ ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କରଶରୀରରେ ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀର ଲକ୍ଷଣ
 ନଥିଲା ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଶୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ପିନ୍ଧନ୍ତି ବକଳ ପତି ପତ୍ନୀ ରୂପେ କରନ୍ତି ଯୁଗଳ

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ)

ତେଣୁ ସେ ସାଂସାରିକ ମତରେ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତେ କିପରି ? ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ନିଜେ
 ପୁଲିଙ୍ଗରେ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ରୂପରେ ଆସି ତାଙ୍କ ସହିତ ଶିଷ୍ୟ ଭାବରେ ମିଳନ ହୋଇଥିଲେ ।
 ତେଣୁ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଜୀବନ ଶେଷ କାଳରେ ନିଜକୁ ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ
 ଓ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କଶିଷ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ପଚାରିଲେ । ସେ ଶାନ୍ତି,

ଶଙ୍ଖା, ସିନ୍ଦୂର ପିନ୍ଧି ନାରୀ ବେଶରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ପର ଜନ୍ମରେ ରାଧା ରୂପରେ ମିଳନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବିଧି ଓ ବିଧାନ ମାନ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରଭୁ ତାକୁ ସବୁ ପାଳନ କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ପଞ୍ଚଶଖା ଭଜନରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଗ୍ରହ ବୋଲି ବୋଲନ୍ତି ଯାହାକୁ
ବନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଜାତ କଲା ପରମ ପୁତ୍ରକୁ ।

ଃ ଭକ୍ତି କବିମାନଙ୍କ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ମା ଆଦିଶକ୍ତି ବା ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ମହିମା ଗାଦିଠାରୁ ସାତକୋଶ ଦୂରରେ ଏକାମ୍ର ବନ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେହିଠାରେ ମାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ଆଶ୍ରମରେ ରହି ତାହାକୁ ନିତ୍ୟଭୂମି କରିବେ ।

ଗୁପ୍ତେ ଥିଲେ ତପସ୍ୟାରେ
ଗୁରୁ ଗାଦୀଠାରୁ ସାତ କୋଶରେ, ସୁମନରେ
ଗହନ ବୃନ୍ଦାବନରେ ସୁମନରେ ।

xxx

ଯେତେ କହିଲେ ଗୁରୁଦେବ ଫେଇ
 ଅନାଦି ନାରୀ ଯେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶ
 ଗୋସାମଣୀ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଜନମ
 ଶୁଣ କୁମର ତୁ ଗୁପ୍ତ କାହାଣୀ
 ପଶ୍ଚିମ ଦିଗେ ଶାସନେକ ଥିବ
 ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବକୁଳ ବୃକ୍ଷ ଥିବ
 ବଦରି ବୃକ୍ଷେକ ଥିବ ନିକର
 କଥାଏ ସନ୍ଦେହ ରହିଲା ଗୋସାଇଁ
 ସେ ସ୍ଥାନ ସଂକେତ କର ପ୍ରକାଶ
 ସେ ଗୃହେ କିସ ସଂକେତ ପ୍ରମାଣ ।
 କାହିଁ ନକହିବୁ ବରଜ ବାଣୀ ।
 ସେତେ ଗଜ ତହିଁ ଗୋପନ ଥିବ
 ପୂର୍ବ ଦିଗେ କେଳି କଦମ୍ବ ଥିବ
 ଗୋସାମଣୀ ପ୍ରତେ ଗିରୀ ଶିଖର

xxx

ରତ୍ନ ରୁଟ ଗିରୀ ତାହାର ନାମ ସେ ଗିରିରେ ବଟ କଳପଦ୍ରୁମ ।
(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ୪ମ)

ମା ଆଦିଶକ୍ତି ଯେଉଁଠି ଜନ୍ମ ନେବେ ତାହାର ପଶ୍ଚିମରେ ଶାସନ ଥିବ, ସେଠାରେ ହାତୀମାନେ ଥିବେ, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବଉଳ ବୃକ୍ଷ ଥିବ ଓ ଘର ପୂର୍ବରେ କଦମ୍ବ ବଣ ଥିବ, ଘର ପାଖରେ ଡିମ୍ବିରି ଗଛଟିଏ ଥିବ ଓ ତାହା ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ପାହାଡ଼ର ଉପରେ ଥିବ, ଯାହା ନାମ ରତ୍ନରୂପ ବା ରତ୍ନ ରୁଡ଼ା ହୋଇଥିବ, ସେ ଗିରିରେ ଗୋଟିଏ କଳ୍ପବଟ ଥିବ । ସେ ବଟର ନାମ ଅନନ୍ତ ବଟ । ଉକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ପଦ୍ମକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଛନ୍ତି ।

ନିତ୍ୟସ୍ଥଳି ଯେଉଁ ରାଧା ନାହିଁ ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ବାଧା
 ନିଷ୍କାପ ଭାରତୀ ସେହି ଅଟଇ ପୁଣି
 ନିଷ୍ଠୁରୁ ବିଶ୍ଵ ରୂପିଣୀ ନିରାଧାର ଅଟେ ପୁଣି
 ନିତ୍ୟ ସ୍ଥଳିର ମଧ୍ୟରେ ଅଛଇ ପୁଣି
 ନବୀନ ସେ ରୂପ ମୂରତୀ
 ନିରାଧାରେ ଚିହ୍ନିଥିବୁ ଶୁଣରେ ସତୀ ।

ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କ ଯେଉଁଠାରେ ନିତ୍ୟସ୍ଥଳି ହେବାର ବିଧାନ ଅଛି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ବା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଥିବେ । ସେ ନବୀନ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିବେ ବା ପୁଲିଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରେ ଥିବେ ।

ବୀର କିଶୋର ଦେବ ସାତ ବରଷ
 ଏହିଠାରୁ ଶୁଣ ଠିକ୍ ବିଶେଷ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ଅଭିଷେକ
 ତନି ଭୁବନେ ଉଚ୍ଛୁଳିବ ଡାକ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ ଅନନ୍ତ)

ବୀରକିଶୋର ଦେବ ୧୯୫୭ ମସିହାରେ ରାଜଗାଦିରେ ବସିଥିଲେ । ତାହାଠାରୁ ୭ ବର୍ଷ ବା ୧୯୬୪ ମସିହା କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ୭ ଅଙ୍କ ବା ୧୯୬୨ ମସିହା ପାଖାପାଖି ପ୍ରଭୁ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିବେ ।

ଅନନ୍ତ ବଟରେ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ସର୍ବଦା ହୋଇବେ ରାଜା
 ଯତନେ ପାଳିବେ ପ୍ରଭୁ ସାମନ୍ତଙ୍କୁ କରି ଚଉଷଠି ଖଞ୍ଜା
 ଏକାମ୍ର ଇଶ୍ଵରୀ ଗୋପିନାଥ ପୁରୀ ଅଲେଖ ବାଇଙ୍କ ମଠ
 ସେହିଠାରେ ବସି ଛପନ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖାଇବି ମୁହିଁ ବାଟ ।

(ଅରୁ୍ୟତ ମାଳିକା)

ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ ଏକାମ୍ର ବନରେ ପ୍ରଭୁ ଓ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ତାଙ୍କ ୫୭ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ତେଜା ଦେବେ । ଏକାମ୍ର ବନର ଏହି କଳ୍ପ ବଟ ନାମ ଅନନ୍ତ ବଟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଅଲେଖ ବାଇର ଅର୍ଥ ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଲେଖ ମହିମାଙ୍କ ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ବାଇ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି -

ଅନନ୍ତ ଅବତାର ବାହାର ହେ
 ବିଭୂଷଣ ସେ ରାଜ କୁମର ହେ
 ଅଲେଖ ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତୀ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ପ୍ରିୟବତୀ
 କି ଶୋଭା ପାଉଛି କ୍ଷିତି ସୁନ୍ଦର ହେ

ଦେଖ ଅନନ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ବିଜୟେ ଅନାଦି ମୂଳ

କ୍ଷୟ ହେବ କଳିକାଳ ଏଥର ହେ

ସେ ଅଲେଖ ଅବଧୂତ ନର ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ

ଭଣେ ଭୀମ ଭକ୍ତ ଗୁରୁ ପୟରେ ହେ ।

ଗୋସ୍ୱାମୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ତାଙ୍କ ଅତୁଳ୍ୟାତ୍ମ ମାଳିକାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଉଦୟ ମଣ୍ଡଳ ଯେହୁ ଆଦ୍ୟ ବଟ ସ୍ଥିତି

ଅନନ୍ତ ପୁରୁଷ ସ୍ୱାମୀ ଯୁଗଳ ମୂରତୀ

ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗଳ ମୂର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବା ନିତ୍ୟ ରାଧିକାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି
ରହିବାକୁ ବିଧାନ ପଞ୍ଚଶଖା ଲେଖିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ କବି ମଧୁ ଦାସ ଓ ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଭୁ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଘେନି ଗୋପସୁତ ଘରଣିଆ ମତ ଘୋର କଳିକି କଳିବୁ

ଘେନି ତେର ଜଣ ନନ୍ଦେକ ଖଡ଼ଗେ ଘଡ଼ିକେ ସର୍ବ ନାଶିବୁ ।

ଉଦେ ଯୋଗମାୟ ଯହିଁ ତୁ ଦେଖୁବୁ ଉଦେ ପବନ ନନ୍ଦନ

ଉଦେ ବଟଠାରେ ଉଦେ ମୁଁ ହୋଇବି ଲିଙ୍ଗ ପଞ୍ଚମରେ ପୁଣ ।

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ-ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ପ୍ରଭୁ ଘରଣିଆ ବା ଘରୁଆଙ୍କ ପରି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି
କପିଳାସ ପଞ୍ଚମରେ ରହିବେ ।

ଚାରିଯୁଗରେ ଅମର ନାହିଁ ମୈଥୁନ ଆହାର

କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ନାହିଁ କ୍ଷୟ ବୃଦ୍ଧି

ପରମ ଅଙ୍ଗ ଧଇଲେ ପଞ୍ଚ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଲେ

ଯୁଗଳ ଅଙ୍ଗରେ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ହେ ଭକ୍ତମାନେ

ଭାରା ଉଶ୍ମାସନା ପାଇଁ ଜାତ

ମାୟାଧର ଅଟନ୍ତି ଅନନ୍ତ ହେ ଭକ୍ତମାନେ ।

(ମଧୁଦାସ, ଭଜନ ନଂ-୧)

ଦୁଷ୍ଟ ନିବାରୀ ପାଳି ସବୁ ଜଗତ କରିବେ ପବିତ୍ର

ଅନାଦି ଆଦି ରୂପ ଧରି ଭକ୍ତଙ୍କୁ କରିବୁ ହୋ ପାରି ।

(ଗୁପ୍ତ ମହିମା ଗୀତା, ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ମା ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତିଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅବତାର ହେବେ
ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ଭକ୍ତ ଅଛି ମୁହିଁ ଦିବାନିଶି ଚାହିଁ ଯୁଗଳ ଚାରିଚରଣ
ସୁଧାରସ ବୃନ୍ଦେ ଯିବି ବୋଲି ସୁଖେ ନିତ୍ୟ କରିଅଛି ମନ

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି- ୬ପଦ)

ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ମାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବେ ଓ
ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ମାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚପଦରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶରଣ ନେବାକୁ କହିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ କିଏ ରହିବ ତାହା ଦେଖିବା । ଗୋସ୍ୱାମୀ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦାଶଙ୍କ ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନି ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଭୁ ତିନି ରୂପରେ ବା ତିନି
ଅଂଶରେ ରହିବେ ।

ଜୟ ହେ ଅନନ୍ତ ତ୍ରିବିକ୍ରମ ମୂର୍ତ୍ତି ଅରୂପାନନ୍ଦ ଗୋସାଇଁ
ତ୍ରୀବିଧ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛ ଲୀଳା କଉତୁକ ପାଇଁ ।
ଜୟ ହେ କିଶୋର କିଶୋରୀ ହେ ହରି ଏକାଙ୍କ ରୂପ ପାଟଣା
କେ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱରୂପ ଚିହ୍ନା ଜନେ କରେ ବଣା ।
ଅନନ୍ତ କଳାଟି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଦଶବିଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ
ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥଟି ଯେକ ବ୍ରହ୍ମ ଜାଣ ଅବତାର ଭିନ୍ନ ହୋଇ ।
ଯେତେ ଅବତାର ହୋଇଅଛି ବୀର ତିନି କଳାରେ ପ୍ରଚାର
ଏକ କଳା ସପ୍ତ ବିଂଶ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଘୋଟିଛନ୍ତି ନିରାକାର ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନ)

ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ ତିନି ରୂପରେ ବା ସ୍ୱରୂପରେ
ଲୀଳା କରିବେ । ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ତାଙ୍କ ନାମ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ, ଅନନ୍ତ କିଶୋର ଓ
ଅନନ୍ତ କିଶୋରୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତ୍ରିବିଧ ସ୍ୱରୂପ ହେବାମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର
ଥୁବେ ।

ରତ୍ନ ବଟ ରୂଢ଼ା ଭାଙ୍ଗି ହେବ କୁଡ଼ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରୀ ଠାରେ
ଅନନ୍ତ ମାଧବ ଉଦୟ ହୋଇବେ ଏକାମ୍ର ବନ ମଧ୍ୟରେ
ପୁଣ ରାମ ଦାସ ଉଭା ହୋଇଥିବେ ଶୋଭା ଲୋଭା ଦେଖକରି
ବନ ବିହାରୀଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଗୋପାଳ ମିଳି ହେବ ରାସ ପୁରି ।

(ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣ, ଦଶମ ବୋଲି)

ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅନ୍ୟ ନାମ ବନ ବିହାରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ନାମ ଅନନ୍ତ । ପ୍ରଭୁ
ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଏଠାରେ ଅନନ୍ତ ମାଧବ ଆଶ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ରହି ଏକାମ୍ର ବନରେ ରାସ ଲୀଳା କରିବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ
ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ୧୯୯୯ ପ୍ରଳୟରେ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ବଟ ଉପୁଡ଼ି
ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଭୂତ୍ୟ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥେ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ସାକ୍ଷାତେ
ନିଜ ବିଭୂତି ତିନି କଳା ଦର୍ଶନେ ଭକ୍ତ କରି ମେଳା
ଆନନ୍ଦ ହୋଇବେ ସକଳେ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀର ଚାହିଁ ଭୋଳେ ।

xxx

ଯେ ପାଦେ ଧ୍ୟାୟା ଯିବ ଦୁଃଖ ସେ ପ୍ରଭୁ ଅନାଦି ଅଲେଖ ।

(ମହିମା ସଂହିତା - ୧୪ ଅ - ଅବ୍ୟୁତ)

ଅନନ୍ତ କୃଷ୍ଣ ଅବଧୂତ ଦୁଇ
ଆସିବେ କଳଙ୍କି ବେଶ ହୋଇ
ସହସ୍ର ହାତେ ଖଣ୍ଡା ହସ୍ତେ ଧରିଥିବେ
ଦୁଷ୍ଟ ନାଶି ସକ୍ଷ ପ୍ରତି ପାଳି ହେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ)

ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳି ଲୀଳା ମୁଁ କରିବି ସାଙ୍ଗେ ଥିବେ ସହୋଦର
ଏକ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକଶି ଆଗେହେବେ ହଳଧର ।

(ଭଞ୍ଜବ ଭକ୍ତ ପ୍ରଦାଏନି)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ସହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନି କଳ୍କୀ ଲୀଳା
କରିବେ ବୋଲି ଭଞ୍ଜବକୁ କହିଛନ୍ତି ।

କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ିଣ ବେନି ଭାଇ ହରଷେ
କାଳିକାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନିଣ ବୁଲିବେ ଦେଶେ ଦେଶେ ।

xxx

କଳି ମହାଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ଅନିତି ବ୍ୟାପିବ ସକଳ ଜୀବେ
ସେତେବେଳେ କଳ୍କୀ ଅବତାର ହୋଇ, ଯିବୁ ବେନି ଭାଇ ଆମ୍ଭେ ।

(ଭଞ୍ଜବ ଭକ୍ତ ପ୍ରଦାଏନି)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀରୁ ଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କଳଙ୍କି ବେଶ
ହୋଇ ଖେଳ କରିବେ ବା କଳ୍କୀ ଅବତାର ହେବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବେ । ଖେଳ
ସରିଲା ପରେ ମା କାଳିଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଦେଶ ବିଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରି ଧର୍ମକୁ ସ୍ଥାପନ
କରିବେ । ଗୋସ୍ୱାମୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ତାଙ୍କ ମାଳିକାରେ ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି
ଦେଇଛନ୍ତି ।

ହରି ବଳରାମ ହେବେ କଳ୍କି ଅବତାର
ହରିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଃଖ ମନେ ହେତୁ କର ।

(କଳି ଆଖ୍ୟାନ, ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ)

ଏଠାରେ ଯଶୋବନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ୱର ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ବା ପ୍ରକୃତ କଳଙ୍କି ଅବତାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କଳଙ୍କୀ ଅବତାର ହୋଇ ପାପ ବିନାଶ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରଣ କରିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ବେଶି କିଛି ଲୀଳା କରିବେ ନାହିଁ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ । ଏଥର ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପଞ୍ଚସଖା ମାନେ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହିଁ କଳଙ୍କୀ ଅବତାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କରି ଲୀଳା ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଦମ୍ଭ ଧରିଥାଅ କାତର ଯେ ନୁହ ନିଶ୍ଚୟେ ଭେଟିବ ଗୁରୁଙ୍କୁ
ମୈତ୍ର ସଂହାରଣ ନିମନ୍ତରେ ଗୁରୁ ଗୋପ୍ୟାନ କଲେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ,

ସୁଜନେ, ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଲାବଣ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି
ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭୁ କଳଙ୍କି ସ୍ୱରୂପେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବେ ଧରତି ।

(ଭୀମଭୋଇ)

ଏଠାରେ ପୂର୍ବର ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗୁରୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହି କଳଙ୍କି ଅବତାର ହେବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ ପଦ୍ମ କଳ୍ପର ୩୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି -

୧. ଅନନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ କୂଳେ ଜାତ ଜାତ ହୋଇବି ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ
ଆଦି ଶକତି ମୋର ମାତ ମୋ ପିତା ଅଟଇ ଅନନ୍ତ ।

୨. ଜଗନ୍ନାଥ ଏକ ଆତ୍ମା ମୁଁ ତାର ଜୀବନ
ଉଦୟ ହୋଇବୁ ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତ ଗିରି ସ୍ଥାନ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି -

ଭୁବନ କର୍ମେ ପାପ ବଡ଼ଧୂବ ଜାଣି ନପାରିବେ ନର
ଧରା ନସହିବ ବସୁଧା ତାକିବ ରଖ ମୋତେ ଚକ୍ରଧର
ଭାଙ୍ଗିବୁ ନିଦ୍ରାକୁ ଶୁଣି ତା କଥାକୁ ଜନ୍ମି ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି
ଭଣନ୍ତି ଅନନ୍ତ ଶିଶୁ ଯେ ପାମରରଖ ହୋ ସାରଙ୍ଗ ଧାରୀ

(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ-ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା)

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପୃଥ୍ବୀର ପାପଭରା ବଢ଼ିଲାଠାରୁ ବସୁଧା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଡାକିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପାପ ଭରା ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ ଜନ୍ମ

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୧. ଗୁପ୍ତ ଯେ ଖଣ୍ଡଗିରି ଗୋପାଳ ମୂର୍ତ୍ତି ହରି
ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ବାନା ଗୁପ୍ତେ ଭଞ୍ଜିବ ସିନା
ଗୋପୀଙ୍କ ବଲ୍ଲଭ ଗୋପାଳ ସେ ଦେବ ଭକ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସିନା ।

୨. ଗୋପ ଯଦୁବଂଶୀ ଏମାନ ବିନାଶି ତାଙ୍କୁ ମୁଁ କରିଛି ଦୟା
ଅନନ୍ତ କଳଙ୍କି ପଥ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଧରିଥିବେ ନର କାୟା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯଦୁବଂଶୀଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କଲାପରେ କଳି ଶେଷରେ ପୁଣି ଥରେ କଳ୍କୀ ଲୀଳା ବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବେ ବୋଲି ବର ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଅନନ୍ତ ସ୍ଵାମୀ କଳ୍କୀ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କଲେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ହେବାକୁ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଏହି ଯଦୁ ବଂଶୀମାନେ ବାଟ ଚାହିଁ ବସିଛନ୍ତି । ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶାରେ ମହାତ୍ମା ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି ବା କପିଳାସର ଏକାମ୍ର କାନନରେ ହେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ ଏକାମ୍ର କାନନକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡଗିରି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବେ ତାହା ସାଧାରଣ ଆଖିକୁ ଦେଖା ନଯିବା ପରି ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡିଆ ବା ଭଜା ଜାଗା ଉପରେ ଥିବ ।

ଗିରି ଗୋପ୍ୟ ହୋଇଅଛି ମାଛି ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଗହ ଗହ ଶବଦ ଯେ ଶୁଭୁ ଅଛି .ତହିଁ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୁଣ)

ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ବା କଳ୍କୀ ଅବତାରଙ୍କ ଦୁଇ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୁଇ ଭାଇ ରୂପେ ଶୋଭା ପାଉଥିବେ ଓ ଗୁପ୍ତ ଖଣ୍ଡ ଗିରିରେ ଥିବେ ବୋଲି ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମହିମାହିଁ ପ୍ରକାଶିବେ ସେ ଯେ କଳୀ ପ୍ରଭା
ଦୁଇ ଭାଇ ଦୁଇ ପାଶେ ପାଉଥିବେ ଶୋଭା ।

(ଅଭଙ୍ଗ ଗଡ ମାଳିକା, ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପୁନଶ୍ଚ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଲୀଳା ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି -

ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ରେବତୀ କାନ୍ତ ଲଲାଟ କେଶରୀ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ନାଥ
ପଦ୍ମ କେଶରୀ କ୍ଷୀରାର୍ଣ୍ଣବ ସାଇଁ ସୁଭଦ୍ରା ସ୍ଵରୂପ ଦୁମତି ସେହି
ତିନି ଦେବ ଏକ ସ୍ଥାନେ ପ୍ରକାଶ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯିବେଟି ସେ ପିତବାସ ।

(ଅନନ୍ତ ଲୀଳା)

ଏଠାରେ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ, ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଲଲାଟ କେଶରୀ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପଦ୍ମ କେଶରୀ ନାମରେ ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ରୀମୂର୍ତ୍ତୀନାଥ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ତିନି ଅବତାର ଗୁପ୍ତ ଅବତାର ହୋଇଥିବାରୁ କିମ୍ବା ଭକ୍ତି ଭାବରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ତିନି ଅବତାର ସ୍ଵରୂପ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶ ହେବେ । ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ବାଇବେଲରେ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ କାବ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମ କାହାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ତା ପରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଗଲା । ମୁଁ ଜଣେ ନାରୀଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ରରୂପେ ଧାରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କର ପାଦତଳେ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବାରଟି ନକ୍ଷତ୍ରର ମୁକୁଟ ଥିଲା । ସେହି ନାରୀ ଜଣକ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ । ପ୍ରସବ ବେଦନାରେ ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚିହ୍ନ ସାପ ମୁଁ ଦେଖିଲି । ତାର ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା ଓ ସିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ତାହାର ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ ଆକାଶର ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ତାରାକୁ ଟାଣି ଆଣି ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲା ।

ସେହି ସାପ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସେହି ନାରୀଙ୍କ ସାମନାରେ ଠାଆହୋଇ ରହିଲା । ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବାମାତ୍ରେ ତାହାକୁ ଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଲା । ସେହି ନାରୀ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ଯିଏକି ଗୋଟିଏ ଲୌହଦଣ୍ଡରେ ସମଗ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ଶାସନ କରିବେ । ତାର ଶିଶୁକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ ପାଖକୁ ନିଆଗଲା । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ପରମେଶ୍ଵର ତା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥିବା ମରୁଭୂମିର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲା । ସେଠାରେ ତାର ଯତ୍ନ ୧୨୬୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଓ ଅନନ୍ତ ନାଗଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ଯୋହନ ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଜାଣିପାରି ନାହାନ୍ତି । ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ତଥା ପଶ୍ଚିମ ଦେଶରେ ସାପକୁ ଶୟତାନର ସ୍ଵରୂପ ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ଯୋହନ ଅନନ୍ତ ନାଗଙ୍କୁ ଦେଖି ତାକୁ ଶୟତାନ ବୋଲି ଭାବିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ନର ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ ବି ତାଙ୍କୁ ଅଯୋନୀ ସମ୍ଭୂତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ତାହା ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ଦିବ୍ୟରୂପରେ ଥାଏ । ଏବଂ ଭୂପତିତ ହେବାମାତ୍ରେ ସେହି ଶରୀରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳା ପ୍ରବେଶ କରେ । ତେଣୁ ବଳଭଦ୍ର ଯେ କି ସ୍ଵୟଂ ଅନନ୍ତ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମବେଳେ ନିଜେ ରହି ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଭୂପତିତ ହେବାମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ କଳା ସେ ଶିଶୁ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଥିବେ ।

ଏଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସନ୍ତାନ ବା ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଛାଡ଼ି ଏକ ନିକଞ୍ଚନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟଏକ ଆଶ୍ରମରେ ୧୨୬୦ଦିନ ବା ୩ବର୍ଷ ୬ମାସ ରହିବେ ଓ ଭକ୍ତମାନେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସେବାରେ ରହିବେ ।

ତେଣୁ ଏହା ଘଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିସାବରେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର ଓ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ରହିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଲୀଳା କରିବାକୁ ଥିବ ଦେଖିବା ।

ଆଦି ଅନାଦି ଏକମତ କହନ୍ତି ସୁଜନ ପଣ୍ଡିତ ।

ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ତ୍ରିରୂପ ଧାରଣ କରି ସାଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଧରି ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ । ତେଣୁ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ତ୍ରୀବିଧ ସ୍ଵରୂପରେ ଆସିଥିବେ । ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁଭଦ୍ରା ବି ଥିବେ ଯାହାକି ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଲୀଳାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ମା ସୁଭଦ୍ରା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି, ଦୁର୍ଗା ଓ କାଳୀ ସ୍ଵରୂପିଣୀ । ଏହି ତ୍ରୀବିଧ ଶକ୍ତିର ସମଷ୍ଟି କରଣ ହେଲା ଯୋଗମୟ ସ୍ଵରୂପ । ତେଣୁ ମା ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କୁ ଯୋଗମାୟା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହିପରି ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମା ଦୁର୍ଗା ଓ ମା କାଳୀ ତ୍ରୀବିଧ ରୂପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବେ ।

ପଦ୍ମେ ମଛନ ଯେ ଭକ୍ତ କହିବେ ସେହି ମୋ ପ୍ରାଣ ଅଧିକାରୀ

ହୁଁଁ କୁଁଁ ଶୁଁଁ ଏ ଯେ ତିନି ମୂର୍ତ୍ତି ସେ ଡାକେ ଯେ ପାରିବ ଧରି

ଅରୂପ, କୁମର ଏ ରସ ଗୁଞ୍ଜରୀ

ଶୁଣିଲେ କଲିରୁ ସମସ୍ତେ ତରିବେ ଭବ ନଦୀରୁ ହେବେ ପାରି ।

ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ତ୍ରିପୁରା, ତ୍ରୀଗୁଣ ଓ ତ୍ରୀରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ତେଣୁ କଳ୍କୀ ଲୀଳା

ପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରି ତ୍ରୀବିଧ ରୂପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ।

ଯେଉଁ ଭୂଇଁ ତିନିଯୋଡ଼ ଖେଳନ୍ତି ନିକର

ଏ ବଟର ଅଙ୍କ ଯେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଚର ।

(ଅନନ୍ତ ଶବ୍ଦ - ୩ୟ)

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ତିନି ରୂପରେ ଓ ମା ତିନି ରୂପରେ ଏକାଠି ରହିବାକୁ ଥିବାରୁ ଶ୍ରୀ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ଏହାକୁ ତିନିଯୋଡ଼ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସହ ହାତି ଦାସ ତାଙ୍କ ମାଳିକାରେ ଛତିଆ ବଟରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଲୀଳା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲା ବେଳେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ନିଗମ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହ ପୁରୀରେ ଥିବେ ଓ ଭକ୍ତମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଛତିଆ ବଟକୁ ଆଣିବେ ।

ସଚିଦାନନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଅବତାର ହୋଇ
 ସିଦ୍ଧ ପୀଠ ଶିଖେ ସେହି ପହଞ୍ଚିବେ
 ସିଦ୍ଧ ପଥ ହେ, ସଂସାରକୁ ବୁଦ୍ଧ ଅବଧୂତ ହେ ।

(ମାଳିମା ଚଉତିଶା)

ଏହି ସମୟରେ କଣ ହେବ ତାହା ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ପଦ୍ମ କଳ୍ପରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-
 ଛତିଆ ବଟରେ ଭକ୍ତ ମେଳା ଯେ ହୋଇବ
 ସେଠାରେ ଭକ୍ତଙ୍କର ଦେଖା ଦେଖୁ ହେବ
 ସାରଳା ମଙ୍ଗଳା ପୁଣି ଅନ୍ନ ପରସିବେ
 ଭକ୍ତମାନେ ଖାଇ କରି ତୃପ୍ତ ଯେ ହୋଇବେ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୁଣାଚାର୍ଯ୍ୟ)

ସାରଳା ଓ ମଙ୍ଗଳା ହେଉଛନ୍ତି ଦୁର୍ଗା ଓ କାଳୀଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ । ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ପାଖରେ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗା ଓ ଶ୍ରୀ କାଳୀ ଥିବେ ବୋଲି ଠାରରେ କହିଛନ୍ତି ।

ମହିମା ପ୍ରକାଶ ବୀର ହୋଇବ ସେଠାରେ
 ବେଳୁ ବେଳ ଉଦିତ ହୋଇବ ନିରନ୍ତରେ
 ଚାରିଶାନି ଭେଟ ହେବେ ସେହି ଯେ ସ୍ଥାନରେ
 ଗୋପ କନ୍ୟା ଗୋପାଳ ଯେ ଥିବେ ସଙ୍ଗତରେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ ଅନନ୍ତ ଗୋପାଳ ନାମ ଦେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆର୍ବିଭାବ
 ହୋଇଥିବା ଦୁଇ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଗୋପ କନ୍ୟା ଓ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୋପାଳ ଆଶ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଘର ଅମରାଚୀ ପୁର ଘଟ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପୁର
 ଘେନି ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ଦୁର୍ଗା ଘଡ଼ିକେ ଭାଙ୍ଗିବେ ଆଭା
 ଘେନି ହନୁମାନ ଗଜ ଯେ ବାହାନ ସାରିବ ଦମନ ଶୋଭା ।

(ଭବିଷ୍ୟମାଳିକା, ହାଡ଼ ଦାସ)

ଅମରାବତୀ ପୁରରେ ବା ଅମରାଧି ନଗରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ମା ଦୁର୍ଗା ଥିବାର
 ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ଧରାଇ ଖଡ୍ଗ କନକ ଦୁର୍ଗାକୁ ଧରଣୀରେ ଖେଳୁଥିବୁ
 ଧର୍ମ ଥିଲା ଜନ ନିଶ୍ଚୟ ବିହନ ଧରଣୀକୁ ଉଶ୍ମାସିବୁ
 (ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

ସରିବ ଯେ କଳି ସତ୍ୟ ହେବ କଳି ଏକ ଚାଲିଣ ମଧ୍ୟରେ
 ସିଦ୍ଧ ସାଧୁମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ କନକ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଛାମୁରେ
 (ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

ମାୟା ଦେହ ଧରିଣ ବିଜୟେ ଅବନୀ
ତେତିଶ କୋଟି ଦେବଙ୍କୁ ସଙ୍ଗତେ ଘେନି
ଦେବେ ଦୁନ୍ଦୁଭି ବଜାନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ହୋଇ
କନକ ଦୁର୍ଗା ସଙ୍ଗତେ ଅଛନ୍ତି ରହି ।

(ହାତୁ ଦାସ ମାଳିକା)

କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି ବେନି ଭାଇ ହରଷେ
କାଳିକାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନିଣ ବୁଲିବେ ଦେଶେ ଦେଶେ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାୟନୀ)

ଖେଳ ଶେଷରେ, ଦୁଇଭାଇ ମା କାଳୀଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଦେଶ ସବୁ ବୁଲିବେ
ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ମା
ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି, ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀ ମହାଦୁର୍ଗା ଓ ଶ୍ରୀ ମହାକାଳୀ ଥିବେ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ କରିବା ଆଗରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘର କିପରି ହୋଇଥିବ ବା ପ୍ରଭୁ
କିପରି ଘରେ ରହିବେ ତାର କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି । ନିର୍ବେଦ ସାଧନାର
୨୦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଏ ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତିନି ବଖରା ଘର ହେବ	ତ୍ରୀପୁର ହସ୍ତକୁ ଆସିବ
ସପ୍ତ ବଖରା ଘର ହେବ	ଆମ୍ବର ହସ୍ତରେ ରହିବ
ଅଷ୍ଟ ବଖରା ଘର ହେବ	ପାତାଳ ଭୁବନ ଆସିବ ।
ଚଉଦ ବଖରା ମନ୍ଦିର	ଚଉଦ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆମ୍ବର ।
ବତ୍ରୀଶ ବଖରା ଆମ୍ବର	ଆମ୍ବେ ରହିବୁ ଭକ୍ତ ବୀର ।

ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ତିନି ବଖରା ଘର କରି ରହିବେ ତାପରେ ତାହାକୁ ସାତ ବଖରାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ ଏହା ଆଠ ବଖରା ହେବ । ଖେଳ ମଧ୍ୟରେ
ଏହାକୁ ଚଉଦ ବଖରା କରି ଖେଳ ଶେଷରେ ବତ୍ରୀଶ ବଖରାରେ ପରିଣତ କରିବେ । ପ୍ରଭୁ
ତିନି ବଖରା ଘର କରି ତ୍ରିପୁରାକୁ ବା ତ୍ରୀପୁରର ଅଧିକାରୀ ମା ତ୍ରୀପୁରା ବା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କୁ
ପାଖକୁ ଆଣିବେ । ସାତ ବଖରା ହେଲେ ମେହିନୀ ବା ପୃଥିବୀର ଭକ୍ତ ବୃନ୍ଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ
ଆସିବେ । ଆଠ ବଖରା ହେଲେ ପାତାଳ ଲୋକ ଆସିବ ବା ପ୍ରଭୁ ତ୍ରୀପୁରର ରାଜା ହେବେ
। ୧୪ ବଖରା ହେଲେ ପାପୀ ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇ ଚଉଦ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାନିବ ।
ତାପରେ ପ୍ରଭୁ ୩୨ ବଖରାରେ ରହିବେ ।

ପଢ଼ କିପରି ରହିବେ ?

ପଞ୍ଚଶଖା, ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ପ୍ରଭୁ ଏକାମ୍ର ବନରେ କିଭଳି ଭାବରେ ରହିବେ ତାର ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଖେଳ, ପ୍ରଭୁ ସମୟ ନଆସିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତରେ କଣେ ସାଧାରଣ ଦରିଦ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଭାବରେ କିଛି ନଜାଣିଲା ପରି ରହିବେ, ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ କଣ ହେବ ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ । ମହାପୁରୁଷ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଧାରଣା ଦେଇଛନ୍ତି

ଡାକ୍ତରୀ ନେତ୍ରେ ପଢ଼ିବ ସର୍ବରେ

ମଣିଷ ପରାଏ ମୋଡ଼େ ।

ଡଗଡ଼ାଇ କାରି ହାସ୍ୟ କରୁଥିବେ

ନିନ୍ଦା କରୁଥିବେ କୋଡ଼େ ।

(ଉତ୍ତର ଚଉତିଶା-ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବେ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ତଥା ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଭାବି ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ ଓ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବେ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସବୁ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

୧. ମାନବ ବିଚାରି ମର୍ଯ୍ୟଦା ନକରି ସ୍ୱୟଂ ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ମୂରତି
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶିତି ପତି ପରେ ଉତପତି ମାନବ ରୂପେ ବିଶ୍ୱପତି, ସୁଜନେ
ନକର ମନରେ କଳ୍ପନା।

ମାଣିକ୍ୟ ହୀରାକୁ ବୋଲୁଛ ପଥର ପରୀକ୍ଷା ହେବ ପାଣି ପଣା ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି-୫୫ମ)

୨. ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ ମନ ହୋଇବ ଉଜ୍ଜନ ଛନକା ପଶିବ ଛାତି
ଚତିଶ ପାଟକ ଚାରିଜାତି ବର୍ଣ୍ଣ ଛନ୍ଦ କୂଟିଳ ପକ୍ୱତି ଯେ
ଛନ୍ଦ୍ର କଥା ଯେ ଧରିବ
ଛାମୁ ଦ୍ଵାରେ ଅପରାଧ ହେବ ଯେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି-୫୮ମ)

୩. କେ ବୋଲେ ସଂସାରୀ ମତେ ରହିଛନ୍ତି ଆମ୍ଭର ପରାଏ ହୋଇ
କେଉଁ ଶକତି ଦେଖୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲିବା ହେଉଛନ୍ତି କୁହାକୋହି ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି)

୪. ନର ରୂପେ ଦେହ ବହି
ନିନ୍ଦା ଗାଳି ମାଡ଼ି ଅଙ୍ଗରେ ସହି, ସୁମନରେ
ନିଚ ପଣେ ଛନ୍ତି ରହି, ସୁମନରେ ।

(ସୁମନ ଚଉତିଶା)

୫. ଗୁରୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଜଣାଣ କରୁଛି ପାଦପଦ୍ମ ତଳେ ପଡ଼ି
ଗରବିତା ପଣେ ଧାଇଁ ଦୁଷ୍ଟ ଗଣେ ଗର୍ଜି ହେଉଛନ୍ତି ଝାଡ଼ି ଯେ
ଗଞ୍ଜୁଛନ୍ତି ବହୁତ, ଗାଳି ଭର୍ତ୍ତନା ଅପ୍ରମିତ ଯେ ।
ଘଉଡ଼ିଲେ ନର କି ହେବ ମୋହର ଏଥକୁ ନଭାଳ କିଛି
ନିବାରିବା ପାଇଁ କଳି ଯୁଗ ଭାରା ଶୂନ୍ୟ ଲୀଳା ଲଗାଇଛି ରେ
ନ କାଣି ନିନ୍ଦନ୍ତି ନରାଧମରେ ।
ଚମକି ପଡ଼ୁଛି ଚଉଦ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହାଟ ବାଟ ଜଳ ଭୂଠେ
ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ବଣା ହୋଇଲେ ସରବେ ପଡ଼ି ମାୟା ଛନ୍ଦ କୁଟେ ଯେ
ଚୋର ଚଣ୍ଡାଳ ବୋଲି, ଚାରିଦିଗେ ହେଉଛନ୍ତି ଗାଳି ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା)

ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତକବି ମାନେ ପ୍ରଭୁ କିପରି ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରୁ ମାଡ଼
ଗାଳି ଖାଇ ନିନ୍ଦା ସହି ରହିବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଜଣାଣ ଓ ଚଉତିଶା ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେ ସବୁ ଉଦାହରଣ ଦେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ପାଠକ ମାନଙ୍କ ଅବଗତି ପାଇଁ କିଛି
ଉଦାହରଣ ଉପରେ ଦିଆଗଲା । ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମାନବ
ଭାବି ସାଂସାରିକ ମତରେ ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଚଳିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ମାନିବେ ଓ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ । ଯେ ହେତୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମୟ ଆସି ନଥିବ
ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଦେଖି ଶୁଣି ନିଚ ପଣରେ ଥିବେ ।

ତପ ମଧ୍ୟେ ବୀର ବାଜା, ତଗ ମାରୁଥିବେ ଝିଅ ଭାରିଜା, ସୁମନରେ

ଧେଡ଼ ମାରୁଥିବେ ମଜା

ଡେଇଁ ନପଡ଼ ତହିଁରେ, ଡାଙ୍ଗିନୀ ଯୋଗିନୀ ହିରୀ ସୁଖରେ, ସୁମନରେ

ଡେଇଁ ନାଚନ୍ତି ଦୂଆରେ, ସୁମନରେ ।

(ସୁମନ ଚଉତିଶା)

କେବଳ ପ୍ରଭୁ ନୁହଁନ୍ତି, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଝିଅ ମାନେ ଡଗମାରି ଉପହାସ କରୁଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ
ଭକ୍ତ କବି ଦଇତାରି ଦାସ ସେ ପରିହାସକୁ ନଶୁଣିବାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ମେଢ଼ ହାଦେ ପୁଣି କରବି ମୁହିଁ ସଂହାରଣ
 ଅନେକ କଷ୍ଟ ମୁଁ ପାଇବି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ସତ୍ୟ ମୁଁ ସ୍ଥାପିବି
 ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଯେତେବେଳେ ମହାପାତକ ତେତେବେଳେ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ କବିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କଲାବେଳକୁ ପୃଥିବୀ ମହାପାତକରେ ବୁଡ଼ିଯିବ । ତେଣୁ ସେ ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହି ପୃଥିବୀରେ ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରିବେ ।

ଚୋର ପ୍ରାୟ ପୁଣି ଅବନୀ ଭ୍ରମିଣ ଚେତା କରାଇବା ପାଇଁ ।
 ଚାହିଁ ଜକ ଜକ ନିନ୍ଦୁ ଥିବେ ଲୋକ ଯେ କିମ୍ପା ସେ ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ।
 ଚୋର ଯେ ଦାମ୍ଭିକ କପଟୀ ଲମ୍ପଟୀ ଖରୁଆ ମିଛୁଆ ଜନ ।
 ଚେତାଇ କନକ ଦୁର୍ଗା ଆଜ୍ଞା ଦେବୁ ଖୋଜି ନାଶ ମହୀରେଣ ।

(ଭୀମଭୋଇ)

ଅଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶେଷ ଲୀଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନି ନପାରି ନିନ୍ଦା କରୁଥିବାରୁ ଶେଷରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ କନକ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଖର୍ପରରେ ପଡ଼ିବେ ।

ସଂସାର ମଧ୍ୟେ କେମନ୍ତେ ଜାଣିବେ ନର ଅଙ୍ଗେ ଦେହ ବହି,
 ଆତ ଯାତ କଥା ଯୁଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ।
 ହୃଦୟରେ ଭେଦ ସାରସ୍ୱତ ପଦ ଅନୁଭବ ନାହିଁ ବୁଦ୍ଧି,
 ନରଦେହ ବହି ସର୍ବେ ଅଣ ଚେତା କାହୁଁ ଜାଣିବେ ସେ ସିଦ୍ଧି ।

(ସୁତି ଚିନ୍ତାମଣି - ୩୪)

ବାଇବେଲ୍‌ର ଲୁକ୍ ୧୭-୨୪ରେ ଲେଖାଅଛି "କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ଏହି ଜାତି ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବେ । ନୋହାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦାସୀନ ଥିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାବୃତ୍ତମାନ ବେଳେ ଜଗତବାସୀ ସେହିପରି ହେବେ ।" ନର ଦେହରେ ବ୍ରହ୍ମ କିପରି ଦେଖାଯାନ୍ତି ଏ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଭାବି ହାନିମାନି କରୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମାୟା ମାତ୍ର ।

ଶେଷ ଭୋଗ ମୋର ହୋଇବ ସେକାଳେ ଏହା ନଜାଣିବେ କେହି

ଲୋକ ମତେ ହେତୁ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବ ଜାଣି ନଜାଣିବି ମୁହିଁ
 ଭକ୍ତମାନେ ଠାବେଠାବେ ରହି କରି ପ୍ରତେ ଅପ୍ରତେ ହୋଇବେ
 ଚିହ୍ନି ପାଶୋରିଣ ଅତିହ୍ନା ହୋଇଣ କହି ନପାରିବେ ଦମ୍ପେ ।
 ତୁ ପୁଣି ବୋଲିବୁ ଭକ୍ତେ କିମ୍ପା ବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
 ଅନନ୍ତ ମାୟାଟି ଅଭୂତେ ଘୋଟିବ କହିଛି ତୋତେ ଉଦ୍ଧବ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତ ପ୍ରଦାଏନ)

ସାଧାରଣ ଲୋକ ତଥା ଭକ୍ତମାନେ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କ ମାୟା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ ବା ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ଭାବିବେ, ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉଦ୍ଧବକୁ କହୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ମାୟାରେ ପଡ଼ି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ମାନିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଚିହ୍ନି ଦେଇଥିବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାୟାରେ ପଡ଼ି ସେ ପ୍ରଭୁ କି ନୁହେଁ ବୋଲି ସନ୍ଦେହରେ ରହିବେ କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନିଜର କଳା, ଶେଷ ଲୀଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଶୂଳ ତାରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ

ଅରୂପ କୁରୂପ ବହି

ଅଚିନ୍ତାରେ ପ୍ରଭୁ ଖେଳ ଉଠାଇବେ

ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗୋସ୍ଥାଇଁ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା ୪୨ ଡ)

ପ୍ରଭୁ ନିଜ ମାୟା ଦ୍ଵାରା ସାଧାରଣ ଲୋକ ତଥା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ମାୟାରେ ନିଜକୁ କୁରୂପ କରିବେ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରୂପ କୁରୂପ ଦେଖାଯିବ ଯାହା ଦେଖି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଗାଡ଼ ଅଙ୍ଗ ଦେହି ଭକ୍ତ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ଦେଖି ପାରିବେ ଓ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ । ସେମାନେ କିପରି ଚିହ୍ନିବେ ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯିବ ।

କ୍ଷିତି ମଧ୍ୟେ ସ୍ଵାମୀ ଖେଳ କରାଇବେ ଭକତଙ୍କ ରକ୍ଷା ପାଇଁ

କ୍ଷିଣ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଦରଶନେ ମୋକ୍ଷ

ପାତକ ରହିବ ନାହିଁ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୨୭)

ପ୍ରଭୁ କ୍ଷୀଣ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧରି ରହିବେ ଯାହାକୁ ଦେଖି ସାଧାରଣ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଭାବିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଖେଳ ଗୁପ୍ତ ଖେଳ ହେତୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ଏହିପରି ଶରୀରରେ ଗୁପ୍ତ କରିବେ ।

କ୍ଷିତିରେ ଖେଳିବୁ ଚିହ୍ନା ସେ ନଦେବୁ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ରକୁ ନଧରି

କ୍ଷମେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଯେ ଭଣିଲେ ମୁଖେ କହି ହରି ହରି ।

xxx

ଗରବ କରିଣ ଗଞ୍ଜଣ ବଚନ କହିବେ ସଂସାର ଲୋକ

ଗିରିରେ ରହିବୁ ସବୁ ଶୁଣୁ ଥିବୁ ଚାହିଁ ଥିବୁ ଦିନ ଠିକ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା)

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ କିଛି ଭଣ୍ଡ ଲେଖକ ନିଜର ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ରଧାରୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଛନ୍ତି । ଭାଗବତ ଗୀତା ମାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ୩୦ ଶ୍ଳୋକରେ ମା ଦେବକୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କାହାକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇବାକୁ ମନା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ରୂପ ଦେଖାଇବେ କିପରି ? ଭକ୍ତ କବି ନାରାଣ ଦାସ ତାଙ୍କ

ଭଜନ ମାଳାରେ ଏହା ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି -

ଶୂନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ
ଅଜ୍ଞାନେ ମରିବେ ଧନ୍ତି, ଗୋ ମାତ
ରୂପ ଦେଖୁ ହେବେ ଆଚମ୍ବିତ
ଥୋକେ ବୋଲିବେ ଏ କିସ ମତ
ଯାର ଗର୍ଭେ ଅଛି ସିନ୍ଧୁ ସାତ
ଶୂନ୍ୟ ବାଣୀ ଶୂନ୍ୟରୁ ସମ୍ଭୂତ ।

(ନାରାୟଣ ଭଜନ ମାଳା)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ଷୀଣ ରୂପକୁ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ଯାହାର ଗର୍ଭରେ ସାତ ସିନ୍ଧୁ ଲୀନ ହୋଇଛି ତାହାର ରୂପ ଏପରି କେମିତି ହେବ ତାହା ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପୂର୍ବ ଯୁଗର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତାରରେ ରୂପ ଲାବଣ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପୁରାଣରେ ଲେଖାଥିବା ବିଷୟ ସାଧାରଣ ଜନ ସମାଜ ପଡ଼ି, ପ୍ରଭୁ ଦେହ ଧାରଣ କଲେ ତାଙ୍କର ସେହିପରି ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ହେବ ବୋଲି ଧାରଣା ଥିବାରୁ ଏ ଅବତାରରେ ସେ ବାହ୍ୟ ମତରେ ଲାବଣ୍ୟ ନଥିବା ରୂପ ଧାରଣା କରି ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଂଶୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ଭକ୍ତ ଜୟକୃଷ୍ଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଲୀଳାକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ବୁଝାଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଉଦୟ ହୋଇ ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା କରିବାକୁ ଥିବାରୁ ଏପରି ରୂପ ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଧରିଛନ୍ତି ।

ରସା ମେଦିନାରେ ନର ଦେହ ବହି

ଗୁପ୍ତେ ଛନ୍ତି ଉଦେ ହୋଇ

ରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି ଅରୂପ ଠାକୁର

କାହାକୁ ତାହା ଜଣା ନାହିଁ, ସୁଜନେ

ରହିଛନ୍ତି ହୋଇ ଗୁପ୍ତ

ରୂପ ଗୁଣ ଦୁଇ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ ଚାରି ଯୁଗରେ ଏକ ମତ ।

(ଜୟ କୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା)

ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଲୀଳା ବା ମାୟା ବିଷୟରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି -

ବିଦିତ ହୋଇଲେ ସଂସାର ବୁଝିବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର

ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ପ୍ରଭୁ ହେବେ ଲୁଚି ଗୁପ୍ତରେ କରାଇବେ ।

ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ହୋଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେବେ ବା ଭକ୍ତମାନେ ନିଜର ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଲାବଣ୍ୟ ରୂପ ଦେଖି ପାରିବେ ତାହା ଭକ୍ତ କବି ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣିତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେ ଧର୍ମର ରୀତି ନୀତି ଭଲ ନଲାଗିଲେ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ମିଛିମିଛିକିଆ ପାଳନ କରିବେ । ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ

ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ଧର୍ମ ଅନୁସାରେ କେବଳ ସକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦର୍ଶନ ବିଧିରେ ରହି ଗୃହରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ କିଛି ଭକ୍ତ କହୁଥିବେ ପ୍ରଭୁ ଯଦି ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି ତାହାଲେ ପଟ ବା କଉସୁନ ଧାରଣ କରି ରହିଥିବେ । ଏହିଭଳି ଧାରଣା ଭୁଲ ହେବ । ତାର ଦୁଇଗୋଟି କାରଣ ଅଛି ।

ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭୁ ସାଧାରଣ ଲୋକ ପରି ଘର ସଂସାର କରି ରହିବେ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ ପରି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ । ଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି ଭକ୍ତମାନେ ଦେଇଥିବା ବିଧାନକୁ ପ୍ରଭୁ ପାଳନ କରିବେ ।

୧. ଜଗତଯାକ ଦେଖ ଧୋତି ବସନ

ଜାଗ୍ରତେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ଗୁରୁ ରାଜନ ଯେ

ଯାହା ସେ କଲେ

ପାଶୋରି ଯିବ ନାହିଁ ଏ ଜୀବ ଥିଲେ ଯେ

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୭୭)

୨. ଝାଡ଼ ବୃନ୍ଦାବନେ ରାହାସ କରିବେ ଝଲିତ ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନ

ଝରା ଝୁମ୍ମା ଝାନ ବସନେ ମଣ୍ଡନ ସଙ୍ଗେ ଅଷ୍ଟ ବୃନ୍ଦମାନ ଯେ

ସ୍ଵାମୀ ନାମ କିରୀତନ

ଝରି ପଡ଼ିବ ପାତକ ମାନ ଯେ ।

(ଭକ୍ତ କବି ନାରାଣ- କଳିଯୁଗ ଶେଷ)

ଉପରୋକ୍ତ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ବୃକ୍ଷ ଅବତାର ବା ଅନନ୍ତ ଅବତାର ହେଲେ ଧୋତି ବସନ ପିନ୍ଧିବେ ବା ଝାନ ପରିଧାନ କରିବେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝା ଯାଉଛି ପ୍ରଭୁ ଝାଡ଼ ବୃନ୍ଦାବନରେ ରାହାସ କରିବେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନିତ୍ୟ ରାଧିକା ଥିବେ ।

ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଏକାମ୍ର ବନକୁ, ଯେଉଁଠି ପ୍ରଭୁ ରହିବେ ବୋଲି ଜଣାଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଗହନ ବୃନ୍ଦାବନ ବା ଝାଡ଼ ବୃନ୍ଦାବନ ଏହି କାରଣରୁ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ମାୟା ଯୋଗୁ ଭକ୍ତ ତଥା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ଦେଇଛନ୍ତି-

ଜାତ ହୋଇ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଖେଳୁଛି କେହି ନପାଇବେ ଅନ୍ତ

ଦେଖିବେ ଶୁଣିବେ ପୁଛିବେ ଭାଷିବେ ନ ପାଇବେଶ ଯୁଗତ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଆଜ୍ଞା ହୋଇଛି ପଦ୍ମାଳୟା କାନ୍ତ

କଳଙ୍କିରେ ଉଦେ ହୋଇବ ଛତ୍ର

ସୁସାଧୁ ସଂଙ୍ଗତେ ଯେହୁ ଗଣିତା

ସେହୁ ଜାଣିବ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

(ଅକଳିତ ସଂହିତା)

ଚହଟି ଗଲାଣି କଳଙ୍କ ବାସନା ଚିତ୍ତ ଦମ୍ଭ କରିଥାଅ
ଚାରିଗାନି ଛପ୍ପା କୋଟି ଯେତେ ଅଛୁ ସମସ୍ତେ ତ ଶୁଣିଥାଅ ଯେ
ଚିତ୍ରପଟ ପରି ଛାୟା

ଚିହ୍ନି ନପାରି ଅଲେଖ ମାୟା ଯେ ।

ଶେଷରେ ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ବାଣୀ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ଜଣାଇବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ଭାବୁଛି ।

ଦୋଷାଦୋଷ ସହି ଦରିଦ୍ର ପରାଏ	ବିହରୁ ଅଛି ଜଗତେ
ଦିବା ନିଶି ମୋତେ ଦଣ୍ଡେ ସୁସ୍ଥ ନାହିଁ	ଭକ୍ତଙ୍କ ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେ ରେ ଭୀମ,
ଦେଖ କଲୁଅଛି ଅଙ୍ଗ ରୋମ	ଦଗାବାଜ ଅଛି ଘାତ ଧୂମ୍
ଦ୍ରବି ଭେଦି ଯାଉଅଛି ମର୍ମ	ଦଗା ନିନ୍ଦା କରି ସବୁ ସମ
ଦବି ପଡ଼ିଲାଣି ଚଉଧାମ	ଦରଶନେ ରଖୁଥାଅ ଧର୍ମରେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୧୭-ଡ)

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଖେଳ ବେଳେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଲୀଳା
ଲଗାଇବେ । ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ପରି ରହୁଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ମାୟାରେ ଗୃହ କଲହ,
ପିତା ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କଲହ ଇତ୍ୟାଦି ଲଗାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ଖେଳ
ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଦୁଇଭାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପି ଲୀଳା କରିବେ
ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରୁ ମାୟା ଦୂରେଇ ଯିବ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ କ୍ଳେଶ ନଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ
ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟରେ ତର୍କମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ । ତେବେ ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଗତି
ପାଇଁ ଓ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେବା ପାଇଁ କେତୋଟି ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି ।

୧. ବର୍ଷ ଭେଦ ଜାତ ହୋଇ ଯେତେ ଅପ୍ରଚାର
ବାସନାର ଆଦ୍ୟେ ସେ ସେବାର ତତପର
ବଉଦଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି କରିବୁ ଗମନ
ବେନି ଭାଇ କଳି ଦ୍ଵୟ କରିବେ ଦର୍ଶନ
ବାବୁ ଶୁଣ ଖଗରାୟେ
ବାସନା ରଖିଲେ ହଂସ ଧ୍ଵନୀ କର ଲୟେ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜାତି ବା ବର୍ଣ୍ଣ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ଅପ୍ରଚାର କରିବେ । ସାଂସାରିକ
ମତରେ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାୟାରେ କଲହ ବା ଦ୍ଵୟ କୌଣସି କାରଣ ନେଇଥିବ ।
ତେଣୁ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଭାବିବେ ଏମାନେ ଯଦି ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ର ତେବେ ଏପରି
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପରି କଳି ଦ୍ଵୟ କିପରି କରୁଛନ୍ତି ? ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରଚୟକୁ

ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ଏହି ସମୟରେ କୌଣସି ଭକ୍ତ ଯେ କି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବ, ତାକୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଆଶ୍ରମରୁ ଚାଲି ଯିବେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଅଲଗା ରହିବେ ଓ ଏହି ସମୟରେ ଯଦି କୌଣସି ଭକ୍ତ ମନରେ ଦ୍ୱିଧା ଉପୁଜେ ତାହାଲେ ସେ ହଂସ ଭଜନ କରି ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବ ବା ଅନୁଭବ ସୂତ୍ର, ଯାହାକି ହଂସ ଭଜନ ଦ୍ୱାରା ଜାତ ହେବ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଲୀଳା ଜାଣି ପାରିବ ।

୨. କହୁଛନ୍ତି ଗୁରୁଦେବ ଶୁଣ ହୋ ଗରୁଡ଼
ମୋହର ମହିମା ଯେତେ ଅଟଇଟି ଗାଡ଼
ଜଗବନ୍ଧୁ ରହିବ ଅନନ୍ତ ଲୀଳା ଠାରେ
ଅନନ୍ତ ଗରୁଡ଼ ମୋର ଶବଦ ମଧ୍ୟରେ

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା, ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଓ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ବା ବଳଭଦ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଇ ପାରୁଥିବା ଦୂରରେ ବା ଡାକେ ବାଟରେ ବା ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ।

୩. ଜନମ ହୋଇଣ ରେବତୀ କାନ୍ତ
ଦୁଧ ଭାତ ଖାଇ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ହୋଇଲେ ସଂଚାର

ଧୂର ପାଟଣା ନିକଟେ ରହିତ
ଗୁପ୍ତେ ଦେହକୁ ଥିବେ ଲୁଚାଇ
ତକାଇଣ ନେବେ ସେ ବିମ୍ବାଧର

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଶେଷ କଳ୍ପକୀ ଅବତାର
ସମାଧି ଯୋଗକୁ ତେଜିବି

କହିଲି ତୋହର ଛାମୁର
ଗୁପ୍ତେ ଏକାନ୍ତରେ ଥିବି ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ ଭୀମ ଭୋଇ)

୪. ଜନ୍ମ ହୋଇଣ ସେ ରେବତୀ କାନ୍ତ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଉଣ ଥିବେ
ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ ନୋହିବେ

ଧୂର ପାଟଣା ନିକଟେ ରହିତ
ଗୁପ୍ତେ ଭେଟ କରୁଥିବେ ଭାବେ
ପଛକୁ ସେ ଅବତାର

ହୋଇବେ

ଥୟ ନକରି କୂଳ, ମୂଳ ବଣା

ଥିବେ ବଳରାମ ଜଗିଣ ଠଣା ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମ କୌଣସି କାରଣରୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଡେଙ୍କାନାଳ ପାଖରେ ଗୁପ୍ତରେ ରହିଥିବେ । ସେ ଗୁପ୍ତରେ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଦେଖା କରୁଥିବେ । ନିଜର କୂଳକୁ ଏବଂ ମୂଳକୁ ବା ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ବା ଯେଉଁ ଦେବ ଅଂଶରୁ ଆସିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଥୟ କରି ନପାରି ସେ ବାଟ ବଣା ହୋଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉଦୟ ହେଲେ ପ୍ରଭୁ

ତାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ନେବେ ଓ ତାପରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେ ଅବତାରୀ ପୁରୁଷ ହେବେ ବୋଲି ବିଧାନ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ତା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହିଠାରେ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦେବା ତାପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରୁଛି । ଏହି କଳ୍କୀ ଲୀଳା ପାଇଁ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ବହୁ ଅଂଶ ଅବତାର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ସେମାନେ କରିବାକୁ ଥିବା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିସାବରେ ଥିବା ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ବଂଶର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କଳହ କରି ଘରୁ ବାହାରି ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଯାଗାରେ ଥିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଦିଆଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ନେବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ସପ୍ତଶତୀରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ଯେ ଦେବୀଙ୍କ ବିନା ବା ଶକ୍ତୀଙ୍କ ବିନା ପ୍ରଭୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ବ୍ରହ୍ମ ଓ ଶକ୍ତୀ ଏକ, କେବଳ ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଦୁଇ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଦେବୀ କହୁଛନ୍ତି-

ସ ଦୈବତ୍ଵଂ ନ ଭେଦୋଽସ୍ତି ସର୍ବଜୈନ ସମାସ୍ୟ ଚ

ଘୋଃସ୍ତୌ ସାହମ୍ ଅହଂ ଯାସୌ ଭେଦୋଽସ୍ତି ମତି ବିଭ୍ରମାତ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମ ଏକ । ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ ନାହିଁ । ଶକ୍ତି ବିନା ବ୍ରହ୍ମ ଅଚଳ ତେଣୁ କୁହାଯାଇଛି -

ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ଵାଦ୍ୟା ଜତଶ୍ଚୈବ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତାଃ

ପ୍ରକୃତିଂ ଚ ବିନା ଦେବି ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମା ଧୃବଂ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଦେବୀ ! ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ଵାଦି ଦେବବୃନ୍ଦ ଜତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଶକ୍ତି ବିନା କିଛି କରି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଧୃବ । ଦୈତଙ୍କ ବିନାଶ କାଳରେ ଭଗବାନ ଯେଉଁ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି ସେଥିରେ ଶକ୍ତିର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିବାରୁ କୁହାଯାଏ-

ଗୃହୀଣୋଗ୍ର ମହାଚକ୍ରେ ଦଂଷ୍ଟ୍ରାଦୃତ ବସୁନ୍ଧରେ

ବରାହ ରୂପିଣୀ ଶିବେ ନାରାୟଣୀ ନମୋଷ୍ଠୁତେ ।

ହେ ନାରାୟଣୀ ବା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ! ଆପଣ ଅତି କରାଳ ମହାଚକ୍ର ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଦନ୍ତରେ ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି । ମଙ୍ଗଳଦାୟିନୀ ହେ ବରାହି, ଆପଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ଯେ ମାତୃ ଶକ୍ତୀଙ୍କର ଆର୍ଶିବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେଲେ ବଳଭଦ୍ର କିଛି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତୃଶକ୍ତୀକୁ ଅବଜ୍ଞା କଲେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ନଫେରିଲା ଯାଏ କୌଣସି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିବ ବୋଲି ବିଧାନ ଅଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ ମୁଖ୍ୟ ବଳଭଦ୍ର ଅବତାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁହେଳିକାମୟ ରହିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରୁ ରକ୍ଷା

କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଅନୁଭବ ସୁତ୍ରକୁ ଧରିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ଜନ ସମାଜକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ମାୟା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଘଟିବ । ତାହା ଦ୍ଵାରା ବହୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଦୋଷଧା ଭାବ ଜାତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଉ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ମାନିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ ।

ପାପଭାରା ଦେଖି ମୁହିଁ ମୌନ ହୋଇଥିବି
ଭାଇ ବଳରାମଙ୍କୁ ମୁଁ କଥା ନ କହିବି ।

(୬୪ପଟଳ/୧୭)

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ରୀତିନୀତି ଦେଖି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତାଙ୍କସହ କଥା ହେବେନି ବା ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ନେହ ସଂପର୍କ ରହିବ ନାହିଁ ।

ହରିହରଙ୍କର ହୋଇଲେ କଳି
କେ ପାରୁ ସଂସାରକୁ ଯେ ସମ୍ଭାଳି
କଳିହେଲେ ମଳି ହେବ ବିନାଶ
ମହିମା ପରେ ରହିଥିବ ଯଶ ।

(ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଟିକା, ହାଡ଼ି ଦାସ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମ କଳ୍ପରେ ଏହି ସମୟରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମନରେ ଚାଲିବାକୁ ଥିବା ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ଦୋଷଧା ମତେ ଚିତ୍ତ ଥୋଇ ଦୋଷ ଅଦୋଷ ନଘେନଇ
ଭକ୍ତିରେ ଥିବ ଲକ୍ଷ୍ୟା କରେ ଭରସା ନଥାଇ କାହାରେ
ଏ ଆଦି ଯେତେକ ଭକତି ସେ ମହାଶକ୍ତି ଗର୍ଭବତି ।

ଏହିପରି ଭକ୍ତମାନେ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତିଙ୍କର କରାଳ ରୂପରେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟରେ ଚଳୁଥିବା ସମସ୍ତ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ଗୁରୁଦ୍ରୋହୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ପୁନଶ୍ଚ ଭୀମ ଭୋଇ ଓ ପଞ୍ଚସଖା ମାନଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ, ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭକ୍ତ ମାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା ପରସ୍ପର ସହ ସଂଘର୍ଷ କରିବେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ ମାନେ ଯେ ଅଭକ୍ତଙ୍କ ପରି କର୍ମ କରିବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ । ଏଠାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ରେ ଲେଖାଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀରୁ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି-

ଅଲ ନହଲ-ଭାଗ-୧୪,

ନଂ-୯୪- "ଯେ ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ସତପଥଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସତପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି । ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୟାମତ୍ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।"

ନଂ-୯୭- "ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ୍ୟଶୀଳ ଥିବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।"

କନ୍ୟା ହେ ଅନନ୍ତ ତ୍ରିବିକ୍ରମ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଅରୂପାନନ୍ଦ ଗୋସାଇଁ
 ତ୍ରୀବିଧ ସ୍ୱରୂପେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛ ଲୀଳା କଉତୁକ ପାଇଁ
 କନ୍ୟା ଯେ କିଶୋର, କିଶୋରୀ ହେ ହରି ଏକାଙ୍କ ରୂପ ଘଟଣା
 କେ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱରୂପ ଚିହ୍ନା ଜନେ କରେ ବଣା ।

ଏ ଲୀଳା କଳକୀ ଲୀଳା । ତେଣୁ ଲୀଳା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ନାମରେ କଳଙ୍କ
 ବୋହିବେ ଯଦ୍ୱାରା କେହି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଲୀଳା ସମୟରେ
 ଯେଉଁ ବାଦ ବିବାଦ ଓ କଳଙ୍କିତ ଘଟଣା ମାନ ହେବ ତାହା କେବଳ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
 ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ହେବ ଏବଂ ଯେ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ସେ ଏଥିରେ ବିଚଳିତ ହେବେ ନାହିଁ ।
 ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଉଦ୍ଧବକୁ କଳକୀ ଲୀଳା ବେଳେ ସେ କିପରି ଭାବେ ଥିବେ କହୁଛନ୍ତି -

ନୀଳାଞ୍ଜଳେ ମୁହିଁ ଗୁପ୍ତରେ ରହି ହୋଇଥିବି ନର ରୂପ
 ମୋତେ କେହି ପୁଣି ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ ଏକାକ୍ଷର କରି ଜପ
 ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୁହିଁ ଦୁଃଖ ସହୁଥିବି ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଚରି
 ଆପଣା ବଂଶକୁ ଅନୁସରି ଥିବି ଅଚେତନ ପିଣ୍ଡ କରି ।

xxx

ଶୁଣ ଭକ୍ତିମଣି ଏ ତତ୍ତ୍ୱ କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରକା ଭୋଗ ମୁଁ ଛାଡ଼ି
 ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ମୁଁ ଦୂର କରିଦେଲି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାପ ମୁଁ ଏତି ।
 ଶେଷ ଭୋଗ ମୋର ହୋଇବ ସେ କାଳେ ଏହା ନଜାଣିବେ କେହି
 ଲୋକମତ ହେତୁ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବ ଜାଣି ନଜାଣିବି ମୁହିଁ ।
 ଭକ୍ତମାନେ ଠାବେ ଠାବେ ରହିକରି ପ୍ରତେ ଅପ୍ରତେ ହୋଇବେ
 ଚିହ୍ନ ପାଶୋରିଣ ଅଚିହ୍ନା ହୋଇଣ କହି ନପାରିବେ ଦମ୍ଭେ ।
 ତୁ ପୁଣି ବୋଲିବୁ ଭକ୍ତେ କିମ୍ପା ବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
 ଅନନ୍ତ ମାୟାଟି ଅଭୂତେ ଘୋଟିବ କହିଛି ତୋତେ ଉଦ୍ଧବ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନ)

ଭକ୍ତମାନେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କ ମାୟାରେ ପଡ଼ି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ
 ତେଣୁ ଜାଣି ଅଜଣା ଭାବରେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯେଉଁ ମତରେ ସଂସାରରେ ରହିଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ
 ସେହିପରି ରହିବେ ବା ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

ଅନନ୍ତ କଳାଟି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ଦଶବିଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ
 ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥଟି ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ଜାଣ ଅବତାର ଭିନ୍ନ ହୋଇ
 ଯେତେ ଅବତାର ହୋଇଅଛି ବୀର ତିନି କଳାରେ ପ୍ରଚାର
 ଏକ କଳା ସପ୍ତ ବିଂଶ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଘୋଟିଥାନ୍ତି ନିରାକାର ।

xxx

୭୦

ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳି ଲୀଳା ମୁଁ କରିବି ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ସହୋଦର
ଏକ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶି ଆଗେ ହେବେ ହଲଧର ।

(ଉଦ୍ଭବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନ)

ଏଠାରେ ମହାତ୍ମା ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ସବୁ କଥା ଖୋଲି ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ର ପ୍ରଭୁ ନିରାକାରଙ୍କ (ଅନନ୍ତ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ) ଆଜ୍ଞା ପାଳି ଓ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଲୀଳା କରିବେ । ଉପର ଦୁଇଗୋଟି ଉଦାହରଣ ଆଉଥରେ ଦେବାର କାରଣ ଆଗାମୀ କଲ୍‌କୀ ଲୀଳା ବେଳେ ଏ ତିନି ଅବତାର ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଓ ସାଧାରଣ ଗୃହରେ ଯେପରି ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ସେହି ସବୁ ଘଟିବ ଏବଂ ଏହା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ହେବ ଓ କିଛି ଭକ୍ତ ବା ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ବୋଲି ଭାବି ବା ତାଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଶକ୍ତି ନଦେଖି ନିଜ ଲାଭ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମିଶି ନିଜ ମାୟାରେ ପକାଇବେ ବା ତାଙ୍କୁ ଅସତ୍ୟ ପଥରେ ନେବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବେ । ତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାୟା । ଯେଉଁ ବିଧାନ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ମାନେ ସେହି ବିଧାନ ପାଳନ କରିବେ ମାତ୍ର । କାରଣ ପ୍ରଭୁହିଁ ଆଗାମୀ ଅବତାର ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଲୀଳା କରିବେ ତାହା ସେ ନିଜେ ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସି ଲେଖିବାକୁ କହିଥିବେ । ତେଣୁ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ବିଧାନ ଚାଲିବେ କିପରି ? ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଲୀଳା ଅଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଦେବୀ ଖର୍ପରରେ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କରିବା ମୋର ଏହି ତଥ୍ୟର ଉପାଦେୟତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଜାଣି ପାରିବେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେତୁ ଚେତା ଧରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ହେତୁ ଚେତା ଧରି ଶୁଣରେ ପୋୟେ କଳିରେ ଭକ୍ତେ କରିବେ ଅନ୍ୟାୟେ
ଗୁରୁ ଦ୍ରୋହୀ ହେବେ ଯେତେକ ଭକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ କେବେ ନଦେବେ ମୁକ୍ତ

xxx

ତାଙ୍କ ବେକ ମୋଡ଼ି ଖାଇବେ ଦେବୀ ପଳାଇ ଯିବାକୁ ନଥୁବ ବୁଦ୍ଧି
ମେଞ୍ଚ ନିଧନ ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାରଣ କରିବେ ନିଷ୍ଠେ କଳକୀ ରାମ ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ - ୪୯/୭୦)

ଏ ପ୍ରକାର ଗୁରୁଦ୍ରୋହୀ ନହେବା ପାଇଁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ଧାରଣ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ସମୟର ସାମାଜିକ ଚଳଣି ଅନୁସାରେ ଚଳନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗରେ ପାପ ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜକୁ ଘାରି ଥିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଚଳିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରକୃତ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଓ ମାଙ୍କର ମାୟା ଖେଳ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚାଲିବ । ପୁନଶ୍ଚ ମହାତ୍ମା ହାତୁଦାସ ତାଙ୍କ ମରୁଆଫୁଲ ଚଉତିଶାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

କମଳା କେତକୀ ଫୁଲ

ଦୁଇ ଭାଇ ଯେବେ ହୋଇବେ ମେଳ ଲୋ ମରୁଆ ଫୁଲ

ଲାଗିବ ଘୋର କନ୍ଦଳ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକରୁ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନେ ଯେପରି ଏ ଅନନ୍ତ ମାୟାରେ ନପଡ଼ି
ଠିକ୍ ବାଟରେ ନିଜକୁ ଚଳାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ନିଜ ପ୍ରିୟ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଭୀଷ୍ମଭୋଇ ରୂପରେ ଏବଂ ଭକ୍ତ ନାରାଣ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି -

ଜାରି ହୋଇଲାଣି ଜମ୍ବୁ ଦ୍ଵୀପ ମହା

ଜାଣି ଜାଣି ନପାରୁଛ

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ବ୍ରହ୍ମ ଜଗତ ଠାକୁର

ଜାଣୁ ଜାଣୁ ନଚିହୁଁଛ ଯେ

ଜାଲ ବେଡ଼ିଛି ନୟନ

ଯେହ୍ନେ ପାରା ଛତା ଦରପଣ ଯେ । (୧୦/୮)

ଠାକୁର ଏହି ସେ ଠୁଲ ଶୂନ୍ୟ ବାସୀ

ଠିକେ ନପାରୁଛ ଚିହ୍ନି

ଠୁଲ ଶୂନ୍ୟ ନିରାମୟ ନିର୍ବିକାର

ଶିରେ ସୋହେ ସପ୍ତ ଫେଣୀ ଯେ

ଠାରି କହୁଅଛି ସତ୍ୟ

ଠିକେ ଭଣେ ନାରାଣ ଅର୍କ୍ଷିତ । (ନାରାଣ ଭଜନ-୧୦/୧୨)

ମାନବ ବିଚାରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନକରି

ସ୍ଵୟଂ ପରମବ୍ରହ୍ମ ମୂରତୀ

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କ୍ଷିତି ପତି ପରେ ଭତପତି

ମାନବ ସ୍ଵରୂପେ ବିଶ୍ଵପତି

ସୁଜନେ, ନକର ମନରେ କଳ୍ପନା

ମାଣିକ୍ୟ ହିରାକୁ ବୋଲୁଛ ପଥର ପରୀକ୍ଷା ହେବ ପାଣି ପଣା ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି - ୫୫-ତ)

ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଘଟିବ ତାହା ଏଠାରେ ଥିବା ତିନି ଦେବ ଓ ତିନି ଦେବୀଙ୍କ ମାୟା ।
ସମସ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବହୁ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଏବଂ ସେହି ଅନନ୍ତ ଠାକୁରଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହା ସବୁ ହେବେ ଏଥିରେ କୌଣସି ସଂଦେହ ନାହିଁ ।

ଟାଣ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ଚିକିଏ ସମ୍ଭାଳି ବାବୁ

ଟାହି କଲା ଲୋକ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ବେଳ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁ ସବୁରେ

ଟାହି କରବେ ଯେହି

ଟିକାଳରେ ସାଧ୍ୟ ହେବ ମହୀରେ ।

ଦୁଇଭାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ କଳ୍ପା ଲୀଳା କରବେ । ଏ ମାୟାରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇ, ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ ହୋଇ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନାହିଁ

ଆଉ ଅଛି ତିନି ଦିନ

ଛବିକି ଦେଖାଇ ଛାଉଲି କରାଇ କହୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତ ମାନେ ଯେ । (୧୮୦୫-୭)

ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ତିନି ଦିନ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

$$3 + 9 = 12 = 1 + 2 = 3$$

ମସିହା ଅନୁସାରେ ହିସାବ କଲେ $2001 = 2 + 1 = 3$

ବର୍ତ୍ତମାନ ମା ଓ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଥିବାରୁ ଭକ୍ତି କଷା କଷି ବେଳ ଆସିଲା ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ଏଥରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହି ଖେଳ କରିବେ ।
ଏଠାରେ ମହମ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣିରୁ କିଛି ପଦ ଦେବା ମନେ କରୁଛି-

ଗୋପନରେ ଅଛି ନଭାଳରେ କିଛି ସହିଥାଅ ଗାଳି ଦୁନ୍ଦ

ଗୋଧର୍ମ ଦାଣ୍ଡରେ ସଭିଙ୍କି ରଖିବି ଯେତେକ ଭକତ ବୃନ୍ଦରେ

ଗର୍ବ ଗଞ୍ଜିବି ନିଶ୍ଚେ

ଗହଣିଆ ଭକ୍ତ ଥିବେ ପଛେ ଯେ ।

ପ୍ରଭୁ ଗୋପନ ହେଲାପରେ ବହୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଦୁନ୍ଦ ଜାତ ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ମା ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ରୂପରେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ନରଖିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣରେ ରହିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।

ଘଉଡ଼ିଲେ ନର କିହେବ ମୋହର ଏହାକୁ ନଭାଳ କିଛି

ନିବାରିବା ପାଇଁ କଳିଯୁଗ ଭାରା ଶୂନ୍ୟ ଲୀଳା ଲଗାଇଛନ୍ତି

ନିନ୍ଦା ସ୍ମୃତି ମୋ ସମ

ନକାଣି ନିନ୍ଦନ୍ତି ନରାଧମ ।

xxx

ଅଶାକାର ବ୍ରହ୍ମ କହୁଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ଆରତ ନୁହେଁରେ ବଳା

ଆଠ ପଦ୍ମ ଭକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ରଖିବି ଶୂନ୍ୟ ଲଗାଇବି ଲୀଳାରେ

ଆଉ ଯେତେ ସଂସାର

ଅବଶ୍ୟ ହୋଇବ ନାରଖାର ।

xxx

ଜାତ ମୁଁ କରିଛି ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଦେଇଛି ମୋତେ ସେବା କର ବୋଲି
 ଜାଣି ଶୁଣି କରି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଶୋରି ଅମତାରେ ଗଲ ଚାଲିରେ
 ଜୀବ ନାହିଁ ମୋ କିସ ଯେତା କର୍ମେ ଯେତା ଯିବେ ନାଶ ।

xxx

ଟାଣ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ଟିକିଏ ସମ୍ଭାଳ ବାବୁ
 ଟାହି କଲା ଲୋକ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ବେଳ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁ ସବୁରେ
 ଟାହି କରିବେ ଯେହି ଟିକାଳରେ ସାଧ୍ୟ ହେବ ମହୀରେ ।

xxx

ଡାକି କହୁଛନ୍ତି ନିଷ୍ଠାମ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଯେତେ ଅଛ ମୋତେ ଭାବି
 ଡର ଭୟ ଦୂର କରି ରହିଥାଅ ଡୋର କଉପୁନୀ ଦେବିରେ
 ଡାକି ଦେଉଛି କହି ଡିଙ୍ଗରକୁ ନରଖିବି ମହୀ ।

xxx

ଧର୍ମରେ ଏ ମହୀ ରଖିବାର ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ଧାଇଁ
 ଧର୍ମେ ନଚାଲିଣ ଧାମ ଯେ ଭାଙ୍ଗିବ ଭସନା ବଚନ କହିରେ
 ଧର୍ମ ଯେହୁ ନିନ୍ଦିବ ଧୂଳି ପ୍ରାୟେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯିବରେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି - ୧୭ ଡ)

ମହିମା ସମାଜର ନେତୃବୃନ୍ଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରି ଅଧର୍ମରେ ଚାଲି
 ଯିବାରୁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧାମରେ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ବା ଭାଙ୍ଗି
 ଯିବାପରି ହେବ ଓ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।

ଟେକି ଦେଇଛନ୍ତି ଅଲେଖ ବାନାକୁ ଟାଣ ଭାଙ୍ଗିବାର ପାଇଁ
 ଟେକି ଦେଲେ ମଥା ସରିଯିବ କଥା ଟିକେ ମାତ୍ର ଥାଅ ସହି ଯେ
 ଟାହି ଟମାଳିଆ ଯେତେ, ଟୋପ ଗାଡେ ପଡିବେ ସମସ୍ତେ ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା - ୧୯ - କ/୧୧)

କରତା ପୁରୁଷ ହୋଇବେ ପ୍ରକାଶ ଗୁପ୍ତେ କରିବେ ଖେଳ
 କହୁ କହୁ ଜମୁ ଦ୍ଵୀପ ତିନି ପୁର ଘୋଟିବେ ଭକତ କୂଳ ।
 କୋଳାହଳ ହୋଇ ନାମ ଶବ୍ଦରେ ସମସ୍ତେ ଚେତା ପାଇବେ ।
 କରତାକୁ ଦେଖୁ କଳ୍ପନା ଉପେକ୍ଷି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରୀତ ହେବେ ।
 କ୍ଷମାନନ୍ଦ ସ୍ଵାମୀ ଖେଳ କରୁଥିବେ ଦାସ ଦାସୀ ସଙ୍ଗେ ଘେନି
 ଖଟୁଥିଲେ ପାଦେ ଯତି ସୁର ସିଦ୍ଧେ ଦେଇ କନ୍ଦ ଶଙ୍ଖ ଧ୍ଵନୀ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା - ୫୩-୨)

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବା ?

ଆଗରୁ ଘଟଣା କରି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁ ନର ରୂପ ଧାରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଅବତାରରେ କରିବାକୁ ଥିବା ଲୀଳା ଖେଳା ବିଷୟରେ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବତାର ଆପଣାର ପ୍ରାକର୍ମ ବିସ୍ତାର ପୂର୍ବକ ପ୍ରମାଣ ସହ ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସେହିପରି ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ ପରେ କିପରି କାହାଦ୍ୱାରା ପୂଜିତ ହେବେ ଓ କି ଲୀଳା କରିବେ ସେହି ବିଷୟରେ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦୈବ୍ୟ ବାକ୍ୟ ସବୁ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇ ରହିଥାଏ ଓ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟେ ।

କଳ୍କୀ ଅବତାର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଅବତାର, ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ବେଳୁ ଭକ୍ତମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତା ଛଡ଼ା ଭକ୍ତମାନେ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ହେତୁ ଚେତା ହରାଇ ସେମାନେ ଯେ ନିଜେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କର୍ମ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏ ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରକାଶ କରି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ବିଧାନ ଅଛି । ଭକ୍ତ କବି ଆଦିକନ୍ଦ ଦାସ ତାଙ୍କ ରସ ସାଗର ଗୀତାର ୫ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଣ ଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି -

ଯାଆରେ କୁମରେ ମଞ୍ଚେ ଜନ୍ମ ହୁଅ ଯାଇଁ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଗୃହ ମଧ୍ୟେ ଥିବ ତୁମ୍ଭେ ରହି

ମୋହ ତେଜ ବିକାଶ ହୋଇବ ଚଉଦିଗେ

ପ୍ରବେଶ ହୋଇବ ତୁମ୍ଭେ ମୋହ ପାଶେ ବେଗେ ।

ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଗୃହୀ ହୋଇ ରହି ବା ନିଜ ଗୃହରେ ରହି ତାଙ୍କର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ବା ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ କହିଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତମାନେ ହେତୁ ଚେତା ନଥାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ନଜାଣି ଭଗବତ୍ ଚିନ୍ତନ ନଥାଇ ଅଚେତ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଗୃହୀ ହିସାବରେ ରହିଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତେଜ ପ୍ରକାଶ ହେବା ପରେ ବା ପ୍ରଭୁ ଚିହ୍ନ ପଡ଼ିଲା ପରେ ଚେତା ଓ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କେବେ ଓ କିପରି ହେବ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ।

ଯେହେତୁ ଚାରିଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଖେଳ ଖେଳୁଥିବା ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ଗଣ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରି ଗୃହୀ ଭାବରେ ଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାୟା ତଥା ଆଦେଶ ଯୋଗୁ ଜ୍ଞାନ ଶୂନ୍ୟ ଭାବରେ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତିନିପୁରର ଶପଥ ଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିହ୍ନ ଦେବେ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ ।

ଚିହ୍ନଟ ଦିଅ ଏ କଳି କାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ପରାୟେ ମହୀ ମଣ୍ଡଳେ
ଚିଦାନନ୍ଦ ସ୍ଵାମୀ ବିଳମ୍ବ ନକରି ଚାହିଁ ଦୟାକର ଏତେବେଳେ, ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ।
ଗୁରୁସ୍ଵାମୀ ପରା ବୋଲାଉଛ ଗୁପ୍ତରେ କାହିଁକି ଲୁଚିଛ
ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ବାନା ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଗୁଡ଼େ ଦିନ କିମ୍ପାଇ ରଞ୍ଜୁଛ, ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ
ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଅଶାକାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ବିଚାର କର
ଅନ୍ୟଥା ନକର ଭୂତ୍ୟର ବଚନ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର, ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୩-୦)

ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଯେହେତୁ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ପୁଲିଙ୍ଗରେ ଭୀମଭୋଇ ଭାବରେ ଥିଲେ,
ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଓ ସଚେତନ
ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପ୍ରଭୁ ଯେପରି
ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ଦେବେ ତା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ ଥିଲେ ।

ଅନନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଅନ୍ତ ନାହିଁଟି ଯାହାର
ଏକାକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ର ଅଣ ଅକ୍ଷର ପ୍ରଚାର
ରୂପ ଚିହ୍ନାଇଣ ଦେବେ ଯେ
ଅରୂପ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଯେବେ ଠାବ କରିଥିବ ଯେ ।

(ହାତିବାସ ମାଳିକା)

ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ମାନେ ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନରେ ଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିବେ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ
ନିଜ ରୂପ ଚିହ୍ନେଇବେ ବା ନିଜେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନା ଦେବେ । ତେଣୁ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସମୟର କଣ୍ଠ ଦେଇ ସେହି ସମୟ ହେଲେ ଭକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ
।

"ଚାକି ରହିଥିବ ସର୍ବେ ଚିଆ ଯେ କଣ୍ଠକୁ
କଳି ଯୁଗେ ଗୁରୁ ସ୍ଵାମୀ ବିଜେ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ।"

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୩୦/୨୩)

ଚାକିଥିବ ଯେବେ ଚିଆ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବ ଆଶ୍ଚ ପୁରାଇ
ଚିକେ ସମ୍ଭାଳିଲେ ଯେଉଁ ଖେଳ ହେବ ଚାରିଯୁଗ ମଧ୍ୟେ ନାହିଁ
ଠକ ନୁହେଁ ଠିକ ବଚନ କହୁଛି ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ ସତ୍ୟ
ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ପାମର ଅଜ୍ଞାନ ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା ବିଦିତ ଗୋ ।

ଚିଆ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସତ୍ୟ

ରଖିବ ଯେଉଁ ଭକତ

ଏ ଘୋର କଳିକାଳ ଯୁଗରେ

ଧନ୍ୟ ତାର ପିତା ମାତା

ଦାସ ପଣକୁ ସକତା

ବିହୁନ ହୋଇବଏ ସଂସାର ହେ ।

(ଭୀମଭୋଇ)

ଏ କଣ୍ଠ କେବେ ପୁରିବ ? :-

୧. ହରବର ହାନି ହୋଇବେଟି ଶନି ମୀନ ରାଶିରେ ଚଳିବେ

ହରିହର ବ୍ରହ୍ମା ଅନନ୍ତ ମହିମା ସାର ଧର୍ମ ଜଣା ଯିବ ଯେ

ହେତୁ ରଖୁଥାଅ ଚିତ୍ତେ

ହୃଦେ ନାମ ଭଜ ଅବିରତେ ଯେ ।

ଶୁଭ ଅନୁକୂଳ ସମ୍ଭବ ଯୋଗାଡ଼ ଶେଷ ଯୁଗ ଭିଆଇବେ

ଶନିଶ୍ଚର ସତାଇଶ ଯେ ନକ୍ଷତ୍ର ନିଜ ରୂପ ଉଭା ହେବେ ।

(ସୁତି ଚିନ୍ତାମଣି)

ଠାକୁର ବୋଲିଣ କେହି ନମାନିବେ ଜନ

ଠିକ ହୋଇ ଆସିଯିବ ମୀନ ଶନି ଜାଣ

ଡର ଭୟ ଲାଗି ଯିବ ଜଗତକୁ ପୁଣି

ଡରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଭକ୍ତ ନାମ ଥିବ ଜାଣି ।

(କଳି ଚଉତିଶା, ହାତୁ ଦାସ ନଂ- ୨)

ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ପରିଷ୍କାର ଭାବେ ସୂଚାଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଶନିଶ୍ଚର ମୀନ ରାଶକୁ ଗମନ କରି ୨୭ ତମ ନକ୍ଷତ୍ର ବା ରେବତୀ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ସେହିଦିନ ଏହି ଚିଆ କଣ୍ଠ ପୁରିବ ଓ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି ଯୋଗ ୧୯୯୬ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ୬ ତାରିଖ ଶୁକ୍ଳିତା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ଏହି ଦିବସ ଠାରୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ଓ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିବେ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତ

ତେତିଶ ଅଙ୍କେ ହେବ ଖ୍ୟାତ

ଭକତମାନେ ଯେ ପଢ଼ିବେ

ସମସ୍ତେ ହରଷ ହୋଇବେ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ-ହାତୁ ଦାସ)

ଚିଆ କଣ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ମାମା ଅଙ୍କରେ ବା ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ବୋଧହୁଏ କିଛି ପୁସ୍ତକ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଯାହାକୁ ପଢ଼ି ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବେ ଓ ଶୁସି ହେବେ । ମହାତ୍ମା ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଏହି କଥା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଶିବ କଳ୍ପ ବା କଳିକାଳ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ମୀନ ରାଣିକୁ ଶନିଶ୍ଵର ଗମନ ହେଲେ ଏମନ୍ତ ଭିଆଣ
ଭାରା ନିବାରିବା ପାଇଁ ଦେବ ହରି ଗୁପ୍ତରେ ଥିବେ ଜନ୍ମ
କଳା ରାମ ରୂପେ ଧରି ହରି ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରିବେ
କ୍ଷେତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେତ୍ରୀ କରିବେ ବସୁଧାକୁ ଉଦ୍ଧାରିବେ ।
ଗୁପ୍ତ କଥା ପ୍ରକଟ କରି ମୁହିଁ ନକହିବୁ ବ୍ରଜସୁତ
ସତୁରି ପଦରେ କଳି କଳ୍ପ ଗୀତା କହଇ ଦୀନ ଅରୂପ ।

ମୀନକୁ ଶନିଶ୍ଵର ଗମନ କଲେ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ବୋଲି ଅରୂପ
ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

ଧର୍ମ ରତ୍ନବାକୁ ଧର୍ମ ଜଗିଥିବେ ମହାନିତ୍ୟ ଭୂମି ଗର୍ଭ
ଦିବ୍ୟ ସିଂହ ଦେବ ତେତିଶ ଅଙ୍କରେ ଜନ୍ମ ହେବ ସେହି ଭାବ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟ-ଭୀମଭୋଇ)

ଦିବ୍ୟ ସିଂହ ଦେବଙ୍କର ତେତିଶ ଅଙ୍କରେ ବା ୧୯୯୭-୯୭ରେ ମୀନ ରାଣିରେ
ଶନିଶ୍ଵର ଥିଲେ । ୩୩ ଅଙ୍କ ୧୯୯୭ ସୁନିଆରୁ ୧୯୯୭ ସୁନିଆ ମଧ୍ୟରେ ଶନି ରେବତୀ
ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରବା ପାଇଁ ବିଧାନ ରହିଛି
।

ଏହାପରେ ଭକ୍ତମାନେ କଣ କରିବେ ଭୀମ ଭୋଇ ଷଷ୍ଠ ଭାବରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି-
ଚାରିଯୁଗ ମଧ୍ୟେ ଚାଲି ଆସିଅଛି

ଯେଉଁ ପରି ବିଧି ମତ

ଚାହିଁ ଚର୍ମ ନେତ୍ରେ ସ୍ଵଦେହେ ଲଭିବେ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେତେ ଭକତ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଭକ୍ତ ମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ସ୍ଵଦେହରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଇବେ ଓ ପ୍ରଭୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଚେତା ଦେଇ ସେମାନେ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ
ପ୍ରକୃତ କିଏ କେଉଁ ଭକ୍ତ ତାହା ପ୍ରଭୁ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ହେବାକୁ ଥିବା ସୁଧର୍ମା
ସଭାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ପ୍ରଭୁ କିପରି ଭାବେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା ଦେବେ । ସୁମନ
ଚଉତିଶାରେ ଭକ୍ତ ଦୈତାରୀ ଦାସ ଓ ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳାରେ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଚରଣକୁ ଯାଇ ଚିହ୍ନ ତକା ଆସନକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ମନ
ଚତୁର୍ଥା ମଣିଙ୍କ ଧନ, ସୁମନରେ ।

(ସୁମନ ଚଉତିଶା)

ପ୍ରତ୍ୟେ କରି ମୋର ପାଦପଦ୍ମ ଧ୍ୟାୟା ଅନୁସରି ରହିଥାଅ
ପ୍ରଳୟ ପ୍ରକୃତି ବାଧା ନଲାଗିବ ପରାପର ସମ ତହିଁରେ
ପାଶୋରି ନାହିଁ ଚିତ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେ କରିଦେବି ପୂର୍ବ ହେତୁରେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ)

ପ୍ରଭୁ ଚିଆ କଷ୍ଟ ଆସିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମକୁ ଧ୍ୟାୟା ରହିବାକୁ
କହିଛନ୍ତି ଓ ସମୟ ଆସିଲେ ଭକ୍ତମାନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ
ଦର୍ଶନ କରି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ହେତୁ ବା ପୂର୍ବ
କର୍ମ ସବୁ ମନେ ପକାଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ଭକ୍ତ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ଦେଖି
ମଧ୍ୟ ନଦେଖିଲା ପରି ରହିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଭୀମଭୋଇ କହିଛନ୍ତି-

ଛପ୍ପାକୋଟି ଜୀବ ପତି ପାଉଛନ୍ତି ଧ୍ୟାୟା ଯେବଣ ପାଦକୁ
ଛତ୍ର ତଳେ ରହି ଚିହ୍ନି ନପାରୁଛ ବେନି ନେତ୍ରେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ
ଛିତି ପଡ଼ିବଟି ଶିର

ଯେହ୍ନେ ବସନ୍ତେ ପଡ଼େ ପତର ଯେ ।

ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତି ଅବତାରରେ ନିଜ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ସଦା ସର୍ବଦା
ନିଜ ପାଦରେ ଥିବା ଅକ୍ଷାଦଣ ଚିହ୍ନ ଓ ଶରୀରରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ବା ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନା ପଡ଼ନ୍ତି
। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ଧାରଣ କଲା ପରେ ପ୍ରଥମେ ପାଦରେ ଥିବା ଅକ୍ଷାଦଣ ଚିହ୍ନ ଦ୍ଵାରା ଧରା
ପଡ଼ନ୍ତି । ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଓ ଭକ୍ତ ମାନେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ।
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ପାଦପଦ୍ମର ଚିହ୍ନ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର, ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ମଠ, କଟକର ଗଡ଼ଗଡ଼ିଆ
ମନ୍ଦିର, ଡ଼େଙ୍କାନାଳର ବଳରାମ ମନ୍ଦିର ତଥା ଓଡ଼ିଶା ଓ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରର ବହୁ ମନ୍ଦିରରେ
ରହି ପୂଜା ପାଉଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଥିବା ବିନ୍ଦୁରୁ ହିଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵ ଜାତ ହୋଇଛି ଓ
ଶେଷରେ ବିଲୟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ସବୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ବା ପାଦରେ ଥିବା
ବିନ୍ଦୁ (ପଦାରବିନ୍ଦ) କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଭଜନ ବା ଜଣାଣ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

କଳ୍କୀ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁ ଯେହ୍ନେତୁ ଗୁପ୍ତରେ ଆସି ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ତେଣୁ ଗୁପ୍ତ
ହୋଇ ରହିବାର ଚିଆ କଷ୍ଟ ପୁରିଲା ପରେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମ ବା ପାଦ ପଦ୍ମରେ
ଥିବା ଚିହ୍ନ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ନିଜର ଚିହ୍ନା ଦେବା ପାଇଁ ବିଧାନ ଭକ୍ତମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି

ସେ ପ୍ରଭୁ ଯହିଁରେ ଛନ୍ତି

ସୁରନର ନଜାଣନ୍ତି

ବିଶ୍ଵାସ ଲଗାଇ କର ପରସନ୍ନ

ନିଷ୍ଠାମ ହୋଇଲେ ମନ

ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ ପରବ୍ରହ୍ମ

ଅଳ୍ପଦିନେ ମିଳିବ ପାଦପଦ୍ମ ଦର୍ଶନ ହେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ ନଂ-୧୭୩)

ଏଠାରେ ଦୁଇଟି କଥା ଭୀମଭୋଇ କହିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପଦକୁ ଅନୁଶୀଳନ କଲେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଭୀମଭୋଇ ଏ ଜଣାଣ ଲେଖିଲା ବେଳକୁ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯେହେତୁ ଗୋଲେଖପୁରକୁ ନଯାଇ ସିଦ୍ଧ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଳରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣି କହିଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେବତା ଓ ମନୁଷ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦରୁ ବୁଝା ପଡ଼ୁଛି ଯାହାର ମନରେ ନିଷ୍ଠାମ ପ୍ରେମ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବ ସେ କେବଳ ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ଜାଣି ପାରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଳ୍ପ ଦିନେ ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଏହି ପଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କ ଭଜନ ନଂ-୧୭୪ ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭଜନରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶୂନ୍ୟ ବୋଲି ଯାହା କହି ବେଦର ଭ୍ରମଣି ସେହି

ଆକାଶକୁ ସର୍ବେ ଚାହିଁ ଅଛ ଲୋଭେ

ଅନନ୍ତ କୋଟି ସାଧୁ ସଙ୍ଗେ

ଚଉଷଠୀ ସିଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗେ

ଏହି ଭିତରେ ଲୋଡ଼ିଲେ ନିଷ୍ଠେ ଧରାପଡ଼ିବେ ହେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମହିମା ସମାଜ "ପ୍ରଭୁ ଶୂନ୍ୟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ ନିଦାନ ବେଳେ ଶୂନ୍ୟରୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ଦେଖାଦେବ କିନ୍ତୁ ଆଉ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବେ ନାହିଁ", ବୋଲି ଭାବି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଶକୁ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି । ଭୀମଭୋଇ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଉଷଠୀ ସିଦ୍ଧ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠାମ ଭାବେ ଖୋଜିଲେ ମିଳିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ବାଣୀକୁ ସେତେବେଳର ମହିମା ଭକ୍ତମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଭକ୍ତ କବି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭଜନରେ ପାଦପଦ୍ମର ଗାରିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଅଭୟ ଚରଣ ଥାଉଁ ଥାଉଁ କାହାକୁ ଚିତ୍ତରେ ଭୟ ଆଉ

ଧର ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧେ ଗୁରୁ ପାଦ ବିନ୍ଦେ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନ ହେବ ପରାପତ ହେ

ସାରସ୍ୱତ, କେଉଁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ବଚନ ନୁହେଁ ମିଛ ।

(ଭଜନ-୩୦୮)

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ କବି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଦାର ବିନ୍ଦୁକୁ ଭକ୍ତି କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ନିଜକୁ ଅର୍ପିତ କଲେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦର୍ଶନ ହେବ ବୋଲି ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ କହିଛନ୍ତି -

ନୈବେଦ୍ୟ ଦୂରେ ଥାଇଣ ସେ ଭୂଞ୍ଜେ

ପଦ୍ମପାଦ ଭକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ବିଜେ

(ଯୁଗାବଧୀ ଗୀତା)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଦ୍ମପାଦହିଁ କେବଳ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଅନ୍ୟ କେହି ତା ଦର୍ଶନ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତହାଲେ ସେ ପାଦରେ ଥିବା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ସବୁ କଣ ? ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଶିବ ପୁରାଣ ୪ମ ଖଣ୍ଡରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏହି ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

୧. ଶିବ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କଥାମାନ
ଧ୍ରୁବାକୁଂଶ ବକ୍ତ୍ର ଗୋଷ୍ଠଦ ମୀନ ଅଷ୍ଟକୋଣ
ବିନ୍ଦୁ ଭର୍ତ୍ତ ରେଖା ଯବ ଛତ୍ର ଆଉ ଚକ୍ର
ସ୍ଵସ୍ତିକ କଳସ ପଦ୍ମ ତ୍ରିକୋଣାଦି ରେଖା
ଶଙ୍ଖ ଗଦା ଧନୁ ଧରି ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ
ଏହିପରି ଚିହ୍ନ ଅଟେ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରମାଣ

(ଶିବ ପୁରାଣ)

୨. ଦେହ ସଂସାରକୁ ଭୁଲିଣ ସଂକୀର୍ତ୍ତନରେ ରସ
ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ମୂରତି ଚରଣ-ପଦ୍ମେ କରି ବିଶ୍ଵାସ
ଧ୍ରୁବ, ବକ୍ତ୍ର, ପଦ୍ମ, ଅଙ୍ଗୁଳ, ଯବ, ଷ୍ଟଟିକ, ଘେନି
ଭର୍ତ୍ତ ରେଖା, ଅଷ୍ଟ କୋଣ, ଚକ୍ର ଚିହ୍ନ ରଖ ଜାଣି ।
ମସ୍ତକ, କୁମ୍ଭ, ଅମ୍ବର, ଅର୍ଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର, ଇନ୍ଦ୍ର ଚାପରେ
ଶଙ୍ଖ, ଗୋଷ୍ଠଦ, ବିନ୍ଦୁ ଘେନି ସୁନ୍ଦର ତ୍ରିକୋଣରେ
ଏ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ଯାର ଚରଣରେ ଅଛି ରହି
ଅଭୟ ଚରଣ ସେ ସିନା କିଛି ଭୟ ନଥାଇ ।

(ସନାତନ ଧର୍ମାର୍ଥ ଗୀତା, ସପ୍ତମ କୋଇଲି)

ଭକ୍ତ ନାରାଣ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳା ନଂ୦୭ରେ ମହିମା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶରୀରରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ସମୂହର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି-

୩. ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଲାଞ୍ଜନ
ଶ୍ରୀବନ୍ତ ପୁରୁଷ ସ୍ଵାମୀ ଭକତ ଜୀବନ
ଚିହ୍ନ ବାଛି ଯେ
ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଭୁଜ ମୂଳେ ଅଛି ଯେ ।
କର ମୂଳେ ଶୁଆ ପୂଷ୍ପ ଦେଖ ଯତ୍ନ କରି
ମାଛି ପ୍ରାୟେ ରଖୁଛନ୍ତି ବକଳ ବିହାରୀ

ଚକ୍ର ଗଦା ଯେ

କଣ୍ଠ ତଟେ ଶୋହେ ପଦ୍ମ ଶୋଭା ଯେ ।

ରତ୍ନ କେଶ ଶିରେ ବୋହି ବୁଲନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ

ରଖିବେ ଅଶ୍ଵଳ ଜୀବ ପୃଥ୍ଵୀ ନବଗଣ୍ଡ

ଏବେ ଶୁଣ ଯେ

ଅତିଥ ମୂରତୀ ନାରାୟଣ ଯେ ।

ପ୍ରଭୁ ଚାରି ଯୁଗରେ ନିଜର ପାଦରେ ଥିବା ଅକ୍ଷାଦଶ ଚିହ୍ନ ଦ୍ଵାରା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚିହ୍ନା ପଡ଼ନ୍ତି ଏମଂ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ପାଦକୁହି ବନ୍ଦନା କରନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାର ପ୍ରଥମ ଭଜନରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦକୁ ବନ୍ଦନା କରିଛନ୍ତି । ଚାରିଯୁଗରେ ଏହିପରି ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦକୁ ହିଁ ଶରଣ କରି ମୁକ୍ତି ପାଆନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରମାଣ ବିଭିନ୍ନ ପୁରାଣ ଓ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ମିଳେ । ବିଗତ ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପିତା କୃଷ୍ଣ ବଲ୍ଲଭ ସ୍ମୃତି କରିଛନ୍ତି-

ଅକ୍ଷାଦଶ ଚିହ୍ନ ଭକ୍ତେ ତୋର ଧ୍ୟାୟୀ

ଚଲୁଥାନ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠକ ଦରଶନ ପାଇ ।

ତୁମ୍ଭ ପାଦପଦ୍ମ ଘେନି ସଂସାର ମୁକତ

କୀର୍ତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ଯାଏ ସବୁ ତୋହର ଏକତ୍ର

ଅକ୍ଷାଦଶ ଚିହ୍ନ ତୋର ଭକ୍ତ ଜନ ହିତେ

ଦେଖ ନିସ୍ତରି ଶରଣ ପଶିଲୁ ସୁଚିତ୍ତେ ।

(ନୃସିଂହ ପୁରାଣ- ଗାୟ ଋତ୍ନାକର)

ସେହିପରି ତ୍ରେତୟା ଯୁଗର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦରେ ଥିବା ଚିହ୍ନର ପ୍ରମାଣ ରାମାୟଣରୁ ମିଳେ ।

ଲଳିତ ଅଙ୍କ କୁଳିଶାବକ ଚାରି

ନୂପୁର ଚାରୁ ମଧୁର ଭବକାରୀ

ଚାରୁ ପୁଷ୍ପମନି ରଚିତ ବନାଇ

କଟି କିଞ୍ଜିଣି ସୁନ୍ଦର ସୁହାଇ ।

(ରାମ ଚରିତ ମାନସ)

(ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଦରେ ଚକ୍ର, ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ, ଧୂଳି ଓ କମଳ ପ୍ରଭୃତି ଚାରି ଚିହ୍ନ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି)

ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରମାଣ ଭାଗବତ, ମହାଭାରତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରୁ ମିଳେ ।

ଯାଇ ଦେଖିଲେ ବାଲିକୁଦ ପଡ଼ିଛି ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ପାଦ

ଧୂଳି ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ବଜ୍ର ଚିହ୍ନ ଦେଖି ସାନନ୍ଦ ଗୋପି ମନ ।

କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦ ଅନୁସାରି ବନେ ବୁଲନ୍ତି ଗୋପନାରୀ ।

ସେହିପରି କଳିଯୁଗରେ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଥିବା ଚିହ୍ନ ଉପରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ଚୈତନ୍ୟ ଚରିତାମୃତରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ।

ପ୍ରଭୁର କହିଲେ ଏଇ ଜନ୍ମ ଲୀଳା ସୁତ
ଯଶୋଦା ନନ୍ଦନ ଯେଛେ ହେଲ ସଜି ପୁତ୍ର
ବାଲ୍ୟ ଲିଲାୟୁ ଆଗେ ପ୍ରଭୁର ଉଦାନ ଶୟନ
ମାତା ପିତାୟୁ ଦେଖାଇଲ ଚିହ୍ନ ଚରଣ
ଗୃହେ ଦୁଇ ଜନ ଦେଖୁ ଲଘୁପଦ ଚିହ୍ନ
ତାହେ ଶୋହେ ଧ୍ରୁବ ବଜ୍ର ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ମାନ
ସୁନ ପିଆଇତ ପୁତ୍ରେର ଚରଣ ଦେଖୁଲ
ସେହି ଚିହ୍ନ ପ୍ରାୟେ ଦେଖୁ ମିଶ୍ରେ ବୋଲାଇଲ ।

ସେହିପରି ରସ ସାଗର ଗୀତାରେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଆଦିକନ୍ଦ ଦାସ ପ୍ରଭୁ ମହିମା
ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଦର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି-

ଆକ୍ଷି ମଳିଣ ଦେଲେ ଚାହିଁ	ଦେଖିଲେ ଦିବ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଚାହିଁ
କୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରାୟେ ରୂପ	ଶୋଭା ପାଉଛି ବନ ବୃକ୍ଷ ।
ଅନାଦି ବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଦେଖୁ	ପିଛାଡି ନପାରିଲେ ଆକ୍ଷି
ଡେଇଁ ପଡିଲେ ବେଗେ ତଳେ	ପଡିଲେ ପଦ୍ମ ପାଦ ମୂଳେ
ଯେ ପାଦେ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ	ବିରାଜି ଦିଶେ ଶୋଭାବନ
ଜ୍ୟୋତିର ତେଜ ସୁଖ ସ୍ୱାଦ	ଇନ୍ଦୁ ଯେ ରେଖା ସୋହେ ପାଦ
ଚକ୍ର ଯେ ପଦ୍ମ ଛତ୍ର ଚିହ୍ନ	ତ୍ରିକୋଣ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଲାଞ୍ଛନ ।
ଅଷ୍ଟକୋଣ ଯେ ପାଦେଶୋଭା	ବିରାଜି ଦିଶୁଅଛି ଉଭା
ସେ ପଦ୍ମ ପାଦ ତଳେ ଯାଇ	ଗୋବିନ୍ଦ ମୂର୍ତ୍ତୀଗତ ହୋଇ ।
ବିନୟେ ପ୍ରଣାମୀ ଶୋଭଇ	ଶ୍ରୀ ପାଦମୂଳେ ମଥା ଦେଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ମାନଙ୍କରୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ
ଚାରିଯୁଗରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଏହି ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ
ନେଇ ଆସିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଦେଖୁ ଉକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତି । ଏହାର କାରଣ ଭାଗବତ୍
ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି-

ଏତଦ୍ ବା ଦର୍ଶିତ ରୂପଂ ପ୍ରାଗ୍ ଜନ୍ମ ସ୍ମରଣାୟ
ମୋନାନ୍ୟଥା ମଦ୍ଭବ ଜ୍ଞାନଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲିଙ୍ଗେ ନ ଜାୟତେ ।

(ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୪ର୍ଥ ଶ୍ଳୋକ)

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆପଣାର ସ୍ୱରୂପ ଏଥିପାଇଁ ଦେଖାଉଛି ଯେ ତୁମକୁ ମୋର ପୂର୍ବ ଅବତାର ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ମରଣ ହୋଇଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦ ପଦ୍ମ ଦର୍ଶନ କରି ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ଓ ଦେହଲାଗି ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବ ଅବତାର ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଚିହ୍ନ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ବୋଲି ମନେ ପକାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବେ ।

ପ୍ରତେ କରି ମୋର ପାଦ ପଦ୍ମ ଧ୍ୟାୟା ଅନୁସରି ରହିଥାଅ

ପ୍ରଳୟ ପ୍ରକୃତ ବାଧା ନଲାଗିବ ପରାପର ସମ ଚାହିଁରେ

ପାଶୋରି ନାହୁଁ ଚିତ୍ତୁ, ପ୍ରତେ କରିଦେବି ପୂର୍ବ ହେତୁରେ ।

(କଳିଯୁଗ ଶେଷ, ନାରାଣ ଦାସ)

ବାଇବେଲ୍‌ର ନୂତନ ନିୟମ-୧ କରିଛିୟ-୩୦ରେ ଲେଖାଅଛି କିଏ ଉତ୍ତମ ଦାସ ଓ କିଏ ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାର କରନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ସେ ଆଲୋକ ପାତ କରିବେ ଯାହା ଫଳରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ଭାବ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଓ ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କି ପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ । ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର ବାଇବେଲ୍‌ର ନୂତନ ନିୟମ ଲୁକ୍ ୧୩ ପର୍ବ ୨୩ ବାକ୍ୟ ଓ ମାଥ୍ୟୁ ୨୪ ପର୍ବ ୨୭ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରେକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ହେଲେ ତୁମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଜାଣି ପାରିବ । ବିକୃତି ମାରିଲେ ଯେପରି ଏ ଦିଗରୁ ସେ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ବା ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ କିମ୍ବା ସକଳ ଜଗତକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ସେପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ହେଲେ ତାହା ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ବା ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ । ତେବେ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଲେଖାଥିବା ଆଲୋକପାତ କରିବା ବା କିରଣ ପ୍ରକାଶ ହେବା ଅର୍ଥ କଣ ? ଭକ୍ତମାନେ ଅନୁଭବ ସୂତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀରରେ ଥିବା ତେଜ ଓ ପାଦାଗ୍ରରେ ଥିବା କିରଣକୁ ଦେଖି ତଥା ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଥିବା ଅକ୍ଷାଦଶ ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବେ ।

ଦେଖି ପାଦାଗ୍ରର କିରଣକୁ

ଭକ୍ତେ ଭୁଲିଗଲେ ଗୃହ କୁଟୁମ୍ବକୁ

ତାଙ୍କ ପାଦେ ଥିବା ପଦ୍ମ ଅଙ୍କୁଶ ଚିହ୍ନକୁ

ଚାହିଁ ବିଭ୍ରମ ହେଲେ ମାନବ ହେ ।

(ବୃଦ୍ଧାବତାର - ଜିତେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ)

ନିଜ ନିଜ ଗୃହରେ ଗୃହୀ ଭାବରେ ଥାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ତେଜ ବିକଶିତ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମିଳିତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପୁନରାଗମନ କାଳରେ ଆପଣାର ପାଦର କିରଣ ବା ପାଦପଦ୍ମ ଚିହ୍ନ ସର୍ବତ୍ର

ବିକାଶ କରିବେ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ଗୃହରେ ପହଞ୍ଚିବ ଏବଂ ତାହା ପାଇଲା ମାତ୍ରେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଦର୍ଶନ କରି ପବିତ୍ର ହେବେ । ଏକଥା ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ବା ଭକ୍ତ କବିଙ୍କ ମୁଖରେ ଆଗରୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି କଳି ଶେଷ କାଳରେ ବହୁ ଭଣ୍ଡ ତପସ୍ୱୀ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହି ନିରୀହ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବେ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବେ । ଏକଥା ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଓ ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ଝୁଝି ଭାବେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ବାଇବେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାଣୀ ଅଛି । ମାର୍କ ୧ ପଦ ୨୩ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାଇ- "ସେମାନେ ଯଦି ତୁମକୁ କହନ୍ତି ଦେଖ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ଲୋକ କଥାରେ ଯାଅ ନାହିଁ । ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଜ୍ଞା ବା ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ଯାଅ କୌଣସି ଲେଖକଙ୍କ କଥାରେ ପଡ଼ି କୌଣସି ଜାଗାରେ ପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟ ଯୁଗ କରିବାକୁ ବାହାରି ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ବର ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଯାଉଛନ୍ତି ଚାଲିଯିବା, ଏହି ଲୋକ କଥାରେ ଯିବାକୁ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ମନା କରିଛନ୍ତି । ପୁରାତନ ନାବରେ ବସିଥାଅ । ନୂତନ ନାବ ଦେଖୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିନାହିଁ । କାରଣ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବା ଧର୍ମ ବେପାରୀ ବାହାରିବେ ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ବିହୀନ ଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲାଇ ବିପଥଗାମୀ କରିବେ ।"

ପୁରାଣ ପଢ଼ିଣ ଜ୍ଞାନି ବୋଲାଉବେ ଶିଖୁଥିବେ ଠିକ୍ ପଦ
ନ୍ୟାୟ ନିଶାପରେ ପ୍ରଚାର କରିଣ କହୁଥିବେ ବ୍ରହ୍ମ ଭେଦ
ଭବିଷ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣି ମନେ ପାଞ୍ଜୁଥିବେ ଆପଣା ନାମ ବିଚାରି
ଠିକ୍ ଠିକ୍ ପଦ ଯୋଡ଼ି ଲେଖୁଥିବେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ସମସରି ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତ ପ୍ରଦାଏନୀ- ୧)

ପୁରାତନ ନାବରେ ବସିଥିବ - ନୂଆ ନାବ ଦେଖୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ ୨୧ ଦମ୍ପା ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରଭୁ ଯେତେଥର ଆସିଛନ୍ତି, ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରି ସେହି ଅନୁସାରେ ଆସି ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଏଠାରେ ପୁରାତନ ନାବ ବା ପୁରାତନ ପ୍ରେରଣା କୁହାଯାଇଛି ।

ଅର୍ହନ୍ତ୍ୟାମୀ ସେ କରତା ମାତା ପିତା
ଅନାଦି ଇଶ୍ୱର ସେହୁ ଗୁରୁ ପଣେ ମହାରଥା ।
ଭଦେ ଯେବେ ହୋନ୍ତି ସେହୁ
ଏ ତିନି ଭୁବନ ମହୀ ହୁଅନ୍ତି ତେତା
ନିର୍ବଦେ ଧର୍ମ ତାଙ୍କର ନଥାଇ ମନେ
ବିକାର ନଲାଗେ ଦେବୀ ଦେବତା ।

ବାଲବେଲ୍ ଯୋହନ ୧୦ମ ପର୍ବ ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭକ୍ତମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି । ମୋର ମେଷମାନେ ଅଚିହ୍ନା ପଛରେ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ପୁଣି ଅଚିହ୍ନା ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ।" ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀରେ ଉଦୟ ହେଲେ ବା ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଗଣ ଚେତା ଲାଭ କରି ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତଥାପି ହେ ଦେବ ପଦାମ୍ବୁଜ ଦ୍ୱୟ ଲେଖାନୁ ଗୃହିତ ଏ ବହି
ଜନାମିତତ୍ତ୍ୱ ଭଗବାନ ମହିମ୍ନୋ, ନଚାହି ଏ କେତପି ଚିର ବିଚନ୍ଦନ
(ଶ୍ରୀମଭାଗବତ-ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧ, ୧୪ ଅଧ୍ୟାୟ, ୨୧ ଶ୍ଳୋକ)

ବ୍ରହ୍ମା କହିଲେ ହେ ଦେବ, ତୁମର ଚରଣ କମଳ ଦ୍ୱୟର ପ୍ରସାଦ ଲେଖାନୁମାତ୍ର ଗୃହିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ମହିମାର ତତ୍ତ୍ୱ ଅବଗତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଚିରକାଳ ବିଚାର କରି ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରାଜା କହେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଚୈତନ୍ୟ ହୟ କୃଷ୍ଣ
ତେବେକେନ ପଣ୍ଡିତ ସବ ତାହାତେ ବିତୃଷ୍ଣ
ଭଜ କହେ ତାର କୃପା ଲେଖ ହୟ ଯାରେ
ସେଇ ସେ ତାହାତେ କୃଷ୍ଣ କରି ଲୈତେ ପାରେ ।
ତାର କୃପା ନାହିଁ ଯାର ପଣ୍ଡିତ କହେ କେନେ
ଦେଖିଲେ ଶୁନିଲେ ତାରେ ଇଶ୍ୱର ନମାନେ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କୃପା ନହେଲେ କେହି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ କେବଳ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୃପା କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର କୃପା ଯା ଉପରେ ନିର୍ଭର ସେ ପଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହି ପାଦପଦ୍ମରେ ଥିବା ଅକ୍ଷାଦଶ ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ପ୍ରତାପ ରୁଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଭାଗିରଥ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେପରି ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅବତାର ବୋଲି ମହାରାଜା ପ୍ରତାପରୁଦ୍ର ଆପଣା ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଳି ଆଗେ କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ରାଜା ଭାଗିରଥ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାର ବର୍ଷ କ୍ଷୀର ଓ ଫଳ, ମୂଳ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ କବି ଜୟକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ଭଜନମାଳା ନଂ- ୨୩ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଦେଖିଲ ନୟନ ବେନି ଗୀତାଗ୍ରହେ ଥିଲ ଶୁଣି
ଦେଲେ ଶତାମୃତ ଭୋଗ ତାଙ୍କ ପାଦରୁ,
ଦେଇ ତାଙ୍କ ପାଦେ ମତି ସୁଖ ଜନେ କର ଭକ୍ତି
ଦୋଷ ଗ୍ରହ ପୀଡ଼ା ଛଡ଼ାଇବେ ଅଙ୍ଗରୁ ।

ଦରଶନ ପ୍ରତିଦିନ ଉଦେ ଅସ୍ତ କର ଧ୍ୟାନ

ବନ୍ଧନ କାଟି ଆଶନ୍ତି ଯମର ଘରୁ

ଦେଲେ ତେଣୁ ପଦ୍ମପାଦ ପୃଥ୍ବୀ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣାନନ୍ଦ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆନନ୍ଦ ନିଶବଦ ନାଦରୁ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀରରେ ସବୁ ଅବତାରରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଥାଏ ଏବଂ ଏ ଅବତାରରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମକୁ ଭଜିବା ପାଇଁ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ଏ କଳ୍କୀ ଅବତାର ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଧାନ ଅଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ବା ଚିହ୍ନମାନ ହେଉଛି, ଆଜାନୁ ଲମ୍ବିତ ବାହୁ ବା ସୁବାହୁ, ଖୋଲ ପୋଲ ନଥିବା ବିସ୍ମର ଛାତି, ଭୂଜମୂଳେ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର, କରମୂଳେ ଗଦା ପଦ୍ମ ଚିହ୍ନ, ଛାତିରେ ଶ୍ରୀବତ୍ସର ପାଦ ଚିହ୍ନ, ମସ୍ତକରେ ସପ୍ତପେଶୀ ନାଗ, ପଦ୍ମ ନେତ୍ର, କପାଳରେ ବହୁତ ରେଖା, ଶ୍ରୀବା ଦେଶେ ତିନୋଟି ଓ ହୃଦୟ ଦେଶେ ତିନୋଟି ରେଖା, ଗଭିର ନାଭି ଓ ନାଭିରେ ପଦ୍ମ ଚିହ୍ନ, ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ବା ଅଧିକ ନିଚ୍ଚ ନୁହନ୍ତି, ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରାୟ ସହିଷ୍ଣୁ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିପୁଣ, କଟି ଦେଶ ସୁକ୍ଷ୍ମ, ଭୁଲତା କମାଣ ପ୍ରାୟ ଓ ସୁଦୀର୍ଘ ନାଶା । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ହାତରେ ତିନି ହାତ ଚାଖଣ୍ଡେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ହାତରେ ତିନି ହାତ ଚାଖଣ୍ଡେରୁ ବେଶି ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଆଜାନୁ ଲମ୍ବିତ ବାହୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ତାଙ୍କର ସୁବାହୁ
ଖୋଲ ପୋଲ ନାହିଁ ତାଙ୍କର ଛାତିରେ ନାମ ତାଙ୍କ ମହାବାହୁ ।
ମସ୍ତକରେ ସପ୍ତ ପେଶୀ ନାଗ ଚିହ୍ନ, କପାଳରେ ବହୁ ରେଖା,
ଗଭିର ନାଭି ଓ ନାଭିରେ ପଦ୍ମ ଯେ ଶ୍ରୀବାଦେଶେ ତିନି ରେଖା ।
ନେତ୍ର ତାଙ୍କ ପଦ୍ମ ପୁଷ୍କର ସମାନ ବକ୍ଷେ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଲୀଞ୍ଜନ
ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରାୟ ସହିଷ୍ଣୁ ସେ ଅଟନ୍ତି ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିପୁଣ ।
ପାଶେ ଥିଲାବେଳେ ଚିହ୍ନି ନପାରିଲ ଭାବିଲ ସିଏ ମନୁଷ୍ୟ,
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀର ଦିବ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଦେଖି ତାଙ୍କଠି ଶରଣ ପଶ ।

ପଞ୍ଚଦୀର୍ଘ, ପଞ୍ଚସୂକ୍ଷ୍ମ, ସପ୍ତ ରକ୍ତା ଷଡ୍‌ନୁଭଃ

ଶ୍ରୀହସ୍ତ ପୃଥ୍ବୀ ଗମ୍ଭୀରୋ ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶ ଲକ୍ଷଣ ମହାନ ।

(ସାମୁଦ୍ରିକ)

ନାଶା, ଭୂଜ, କପାଳର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଭାଗ, ନେତ୍ର ଏବଂ ଜାନୁ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଅଂଶ ଦୀର୍ଘ, ତ୍ଵକ୍, କେଶ, ଅଙ୍ଗୁଳି, ପଦ, ଦନ୍ତ, ଲୋମ ଏହି ପଞ୍ଚସ୍ଥାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମତା, ନେତ୍ର ପାଦତଳ, କରତଳ, ତାଲୁ, ଓଷ୍ଠାଧାର, ଜିହ୍ଵା ଓ ନାଶ ଏହି ସପ୍ତସ୍ଥାନ ରକ୍ତିମା, ବକ୍ଷସ୍ଥଳ, ସ୍ଵର, ନାଶ,

ନାସିକା, କଟିଦେଶ ଏବଂ ମୁଖ, ଏହି ଛଅଗୋଟି ସ୍ଥାନ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ନାଭି, ସ୍ୱର ଓ ବୁଦ୍ଧି ଏହି ତିନିସ୍ଥାନ ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ, ଆଜ୍ଞାନୁ ଲମ୍ବିତ ଶ୍ରୀହସ୍ତ, ପୃଥିବୀ ପ୍ରାୟ ଗମ୍ଭୀର, ପ୍ରଭୃତି ବତିଶି ଲକ୍ଷଣ ଯାହାଠାରେ ଦେଖାଯିବ ସେହି ହିଁ ଅବତାର ପୁରୁଷ ।

ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଦ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଚେତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ବା ଚିହ୍ନା ଦିଅନ୍ତି ? ଏହାର କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଭକ୍ତର ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଥିବା ଭକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା । ଭଗବତ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ଭକ୍ତିକୁ ନଅ ପ୍ରକାରରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଏହାକୁ ନବଧା ଭକ୍ତି କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପାଦ ସେବା ଓ ଦାସ ଭାବ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଦାସ ଭାବର ମୂଳଧାର ହେଉଛି ଚରଣ ବନ୍ଦନା ବା ଚରଣ ସେବା ।

ରହୁଗଣେତ ତପସା ନ ଯାତି
ନ ଚେକ୍ୟୟ ନିର୍ବପଣାଦ ଗୃହାଦ୍ରା
ନକାଳସା ନୈବ ଜଳାଗ୍ନିସୁୟେ
ବିନା ମହତପାଦ ରତ୍ନୋଽଭୀପେକମ୍ ।

(ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତ - ୫/୧୨/୧୨)

ମହପୁରୁଷ ମାନଙ୍କର ଚରଣ ଧୂଳିରେ ସ୍ନାନ ନକରି କେବଳ ତପ, ଯଜ୍ଞ, ଦାନ, ଗୃହସ୍ଥା ଧର୍ମ ପାଳନ ଏବଂ ଜଳ, ଅଗ୍ନି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା ପରମତତ୍ତ୍ୱ ବା ପରମଙ୍କ ବସୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ମତରେ-

ତୁମ୍ଭ ପାଦରେଶୁ ଉଦ୍ଧାରେ ସବୁ ହେ ଅଲେଖ ପ୍ରଭୁ ।

ଶୃବ୍ୟନ୍ ଗୁଣନ୍ ସସ୍ମରୟ୍ଷୁ ଚିନ୍ତୟନ୍ ନାମାନି ରୂପାଣି ଚ ମଙ୍ଗଳାନି ତେ
କ୍ରୀୟାସୁ ଯସ୍ତେଚରଣାରବିନ୍ଦୋୟ ରାବିଷ୍ଟ ଚେତନଭବାୟ କଳ୍ପତେ

(ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ - ୧୦/୨/୩୭)

ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ନିଜର ସମସ୍ତ କ୍ରୀୟା କଲାବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟ ରୂପ ତଥା ନାମର ଶ୍ରବଣ କୀର୍ତ୍ତନ, କଥନ, ସ୍ମରଣ କରେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଷୟରେ ସଦା ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାକରି ତାଙ୍କ ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଧ୍ୟାନ କରେ ସେ ସଂସାରକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସେ ନାହିଁ ।

ସଚିନ୍ଦ୍ରୟେଦ୍ ଭଗବତଶ୍ଚରଣାବିଦଂ ବ୍ରଜାଙ୍କୁଶଧ୍ୱଜସରୋରୁହଳାଞ୍ଜନାତ୍ୟତ୍ୟମ୍
ଉତୁଙ୍ଗରକ୍ତବିଳସନ୍ନସୁଚକ୍ରବାଳଂ ଜ୍ୟୋସ୍ତନାଭିରିହତ ମହଦ୍ଧ୍ୱଜୟାଦିକାରମ୍

(ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ ୩/୨୮/୨୧)

ଯେଉଁ ପାଦ, ଚକ୍ର, ଅଙ୍ଗୁଶ, ଧ୍ୱଜା ଏବଂ କମଳ ଆଦି ଚିହ୍ନ ଯୁକ୍ତ, ଯାହାର ଶୋଭା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତ ଓ ଉନ୍ନତ ନଗମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଭା ଭକ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟର ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଏ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ଚରଣ କମଳକୁ ବା ପଦାରବିନ୍ଦକୁ ସମସ୍ତେଭକ୍ତି କରିବା ଉଚିତ୍ ବା ସେହି ଶ୍ରୀ ଚରଣ ତଳେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଶ୍ରୀ ଭରତ ମହାରାଜ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ବନବାସ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ଗଲାବେଳେ ସରଜୁ ନଦୀର ବାଲିରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣ ଚିହ୍ନ ଦେଖି କିପରି ଭାବ ବିମୋହିତ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ।

ସଚିତ୍ର ବକ୍ରକୁଂଶବାରିଜା ଚିଂତିତ୍ ।
 ଧୂଳାଦିଚିହ୍ନାନୀ ପଦାନୀ ସର୍ବତଃ
 ଦଦର୍ଶ ରାମସ୍ୟ ଭୂବୋଽତିମଙ୍ଗଳା
 ନଚେଷ୍ଟଯତ୍ନାଦରଜଃସୁ ସାନୁଳାଃ
 ଅହୋ ସୁଧନୋହମମୁନୀ ରାମ
 ପଦାରବିନ୍ଦାଞ୍ଜିତ ଭୂତଳାନୀ ।
 ପଶ୍ୟାନୀ ଯତ୍ପାଦରଜୋ ବିମୁଞ୍ଚଂ
 ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବୈଃ ଶୃତିଭିଷ୍ଟ ନିତ୍ୟମ ।

(ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ - ୨/୯/୨-୩)

ବକ୍ର, ଅଙ୍ଗୁଶ, କମଳ ଓ ଧୂଳା ଆଦି ଚିହ୍ନରେ ସୁଶୋଭିତ ତଥା ପୃଥ୍ବୀ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପାଦ ଚିହ୍ନ ଦେଖି ଭାଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନଙ୍କ ସହିତ ସେଇ ଚରଣରଜ ଉପରେ ଗତିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ମନକୁ ମନ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ "ମୁଁ ଆଜି ଧନ୍ୟ ହେଲି କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚରଣାବିନ୍ଦ ସୁଶୋଭିତ ଭୂମିକୁ ଦେଖିପାରିଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଦି ଦେବତା ଓ ଋଷି ମୁନୀ ମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ଶୋକନ୍ତି ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅନ୍ତି ।"

ନ ନାକପୃଷ୍ଠନତ ସାର୍ବଭୌମଂ

ନପରମେଷ୍ଟୟଂ ନ ରସାଧିପତ୍ୟମ

ନ ଯୋଗାସିଦ୍ଧିର ପୂର୍ବଭୟଂ ଯୁ

ୟଞ୍ଜନ୍ତି ଯତ୍ପାଦ ରଜଃ ପ୍ରପନାଃ

(ଶ୍ରୀମଦ୍- ୧୦/୨/୩୦)

ଆପଣଙ୍କ ଚରଣ ଧୂଳିରେ ଶରଣ ନେଇଥିବା ଭକ୍ତଗଣ ସ୍ୱର୍ଗ, ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତିତା, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପଦ ଏବଂ ସାରା ପୃଥ୍ବୀର ସ୍ୱାମୀତ୍ୱ ବା ଯୋଗର ସିଦ୍ଧି ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମୋକ୍ଷ ପଦର ବି ବାଞ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ସେବକ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଙ୍କଜକୁ ସେବାକରି ଓ ସେଥିରେ ଶରଣ ନେଇ ପାରିଲେ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହେଇ ପାରିବ ଓ ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିବ ।

ସେବକ ସେବ୍ୟ ଭାବ ବିନୁ ଭବ ନ ନରିଓ ଉରୁଗାରୀ

ଭଜନ୍ତୁ ରାମ ପଦ ପଙ୍କଜ ଅସ ସିଦ୍ଧ୍ୟାନ୍ତ ବିଚାରି

(ଭୁଳସୀ ଦାସ)

ଭକ୍ତ ସେବକ ମନୋଭାବ ଧରି ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ପଦ ପଙ୍କଜକୁ ସେବା ନକଲେ ଭବ
ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ହନୁମାନଙ୍କୀ ରକ୍ଷାଶୃଙ୍ଖଳ ପର୍ବତ ପାଖରେ
ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନିପାରି ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ନେଇ କହୁଛନ୍ତି ।

ଏକୁ ମେଁ ମନ୍ଦ ମୋହବସ କୂଟୀଳ ଅଜ୍ଞାନ
ପୁନୀ ପ୍ରଭୁ ବୋହି ବିସାରେଉ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ
ଯଦପି ନାଥ ବହୁ ଅବଗୁନ ମୋରେ
ସେବକ ପ୍ରଭୁହିଁ ପରୈ ଜନି ମୋରେ ।
ନାଥ ଜୀବ ତବ ମାୟା ମୋହା
ମୋ ନିସ୍ତରହ ତୁହ୍ନାରେହି ଛୋହା ।
ସେବକ ସୁତ ସତ ପତି ଭାତୁ ଭରୋସେ
ରହଇ ଅସୌଚ ବନଇ ପ୍ରଭୁ ପୈସେ

ହନୁମାନଙ୍କୀ କହୁଛନ୍ତି ହେ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ମନ୍ଦ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ମୁଁ ମୋହଦ୍ୱାରା ବସ
ହୋଇଛି, ମୋର ହୃଦୟ କୃତ୍ତିଳ ଓ ଅଜ୍ଞାନ । ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ବହୁତ ଖରାପ ଗୁଣ ଅଛି ଓ
ମୁଁ ମାୟା ମୋହରେ ପତି ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଛି, ମୁଁ ବଣରେ ରହି ମୋ ଶରୀର ଅସୌଚ
ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଏହି ସବୁ ଦୁର୍ଗୁଣ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସଦା ସର୍ବଦା ଆପଣଙ୍କୁ
ସ୍ମରଣ କରୁଛି ଆପଣଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଆପଣଙ୍କ ସେବକ ହିସାବରେ ନିଜକୁ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।
ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋ ପରି ହୀନ ଜୀବ ଉପରେ ଦୟା ବହି ମୋର ପ୍ରାଣର ପତି ବା ଜୀବନ ଦାତା
ହିସାବରେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ସେବକ ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ମନରେ ଭରଷା
ରଖୁଛି । ତେଣୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଚରଣ କମଳରେ ଦାସ ଭାବରେ ସ୍ଥାନ
ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଏହି ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ ହନୁମାନଙ୍କୀଙ୍କୁ ତଳୁ ଉଠାଇ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଲଗାଇ କହିଲେ-

ସୁନୁ କପି ଜୀୟ ମାନାସୀ ଜାନୀ ଭନା
ତୈ ମମ ପ୍ରୀୟ ଲକ୍ଷ୍ମିମନ୍ ତେ ଦୁନା
ସମଦରସୀ ମୋହି କହ ସବ କୋଉଁ
ସେବକ ପ୍ରୀୟ ଅନନ୍ୟ ଗତି ସୋଉଁ ।

"ହେ କପିବର ତୁ କାହିଁକି ନିଜ ମନ ଉଣା କରୁଛୁ । ତୁ ମୋର ପ୍ରୀୟ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ
ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣା ପ୍ରୀୟ । ମୋତେ ସମସ୍ତେ ସମଦର୍ଶୀ ଓ ସେବକ ପ୍ରୀୟ ବୋଲି କହନ୍ତି ତେଣୁ
ମୋ ସେବକ ମାନେ ଅନନ୍ୟ ଗତିକୁ ଲାଭ କରନ୍ତି ।" ପ୍ରଭୁ ଓ ସେବକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
ଅନନ୍ୟ ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତର ଦାସତ୍ୱ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ହିଁ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କର
ରାହସ୍ୟ ଲୀଳା ।

ତୋ ପାଦ ବିନା ଏ ସଂସାର ଅନ୍ୟ ଶରଣ ନାହିଁ କାର
ତୁ ନାଥ ହେଉ ଯାର ବଣ ଦଣ୍ଡେ ନଛାଡ଼ୁ ତାର ପାଶ ।

(ଭା- ୧୧ଶ ସ୍କନ୍ଦ)

ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଙ୍ଗଦଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱଗୃହକୁ ଯିବାପାଇଁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅଙ୍ଗଦ କହିଛନ୍ତି-

ମୋର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଗୁରୁ ପିତୁ ମାତା
ଯାଉଁ କହୁଁ ତଜି ପଦ ଜଳଜାତା
ତୁମ୍ଭେ ବିଚାରି କହନ୍ତୁ ନରନାହା
ପ୍ରଭୁ ତଜି ଭୁବନ କାଳମମ କାହା
ବାଳକ ଗ୍ୟାନ ବୁଦ୍ଧି ବଳହୀନା ।
ରାଖନ୍ତୁ ଶରନ ନାଥ ଜନ ଦିନା ।
ନିଚି ଚହଲ ଗୃହ କୈ ସବ କରିହଉଁ
ପଦ ପଙ୍କଜ ବିଲୋକି ଭବ ତରିହଉଁ ।

ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ତୁମ୍ଭେହିଁ ଗୁରୁ, ପିତା ଓ ମାତା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାଦ ପଙ୍କଜକୁ ଛାଡ଼ି
ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ଯିବି ? ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ନିଜେ ବିଚାର କରି କହନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଭବନକୁ
ଛାଡ଼ି ମୋର ଆଉ କେଉଁଠି କି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ହେ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ବାଳକ ତେଣୁ ମୋର ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି
ଓ ବଳ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆପଣ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ କିଛି ନକରି ପାରିଲେ ବି
ଆପଣଙ୍କ ବୋଲକରା ହୋଇ ଛୋଟ ଛୋଟ କାମ ସବୁ କରୁଛି ଏବଂ କରିପାରିବି ତେଣୁ
ଆପଣଙ୍କପାଦ ପଙ୍କଜରେ ଶରଣ ଦେଇ ମୋତେ ପାଖରେ ରଖନ୍ତୁ କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ପଦ୍ମ
ପାଦକୁ ସର୍ବଦା ଦେଖି ମୁଁ ଏ ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଯିବି ।

ବିଭୀଷଣ ଲଙ୍କାଗଡ଼ ଛାଡ଼ି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ନେଲା ପରେ ସେବକ ପ୍ରତି
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ପଚାରିଲାବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବକ ବା ଦାସ ପ୍ରତି କିପରି
ସ୍ନେହ ଥାଏ ତାହା ବିଭୀଷଣକୁ ବୁଝାଇ ଶ୍ରୀ ହନୁମାନଙ୍କା କହୁଛନ୍ତି ।

ସୁହେ ବିଭୀଷଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କେ ରିତି
କରୋହିଁ ସଦା ସେବକ ପର ପ୍ରୀତି
କହ ହୁଁ କଞ୍ଚନ ମେ ପରମ କୁଳୀନା
କପି ଚକ୍ଷୁକ ସବହି ବିଧି ହୀନା ।
ଅସମେ ଅଧମ ସରଞ୍ଜ ସୁନୁ ମୋହୁ ପର ରଘୁବୀର
କୀର୍ତ୍ତୀ କୃପା ସୁମରୀ ଗୁନ ଭରେ ବିଲୋଚନ ନୀର ।

ଶ୍ରୀ ହନୁମାନଙ୍କୀ କହୁଛନ୍ତି ହେ ବିଭୀଷଣ ମୁଁ କେଉଁ ପରମ କୂଳରେ ଜାତ ? ମୁଁ ଜାତିରେ ବାନର ହେତୁ ମୋ ମନ ସର୍ବଦା ଚଞ୍ଚଳ ଓ ମୁଁ ସଦା ସର୍ବଦା ବିଧୂହୀନ । ତଥାପି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସଦା ସର୍ବଦା ସେବକ ପ୍ରତି ପ୍ରୀତି ମନୋଭାବ । ମୁଁ ସବୁ ଭାବରେ ଅଧମ ହେଲେ ବି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୋ ଉପରେ ଅପାର କୃପା ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର କେଉଁ କୃପାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ? କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କୃପା ବିଷୟରେ ଭାବିଲା କ୍ଷଣି ମୋ ନୟନ ଲୋତକରେ ପୁରି ଯାଉଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକ ଦେବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରଭୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଭକ୍ତ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ଦାସତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କରି ମୁକ୍ତି ପାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଅବତାରରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ପଦ୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିହ୍ନ ଦେଇ ସେହି ପାଦ ତଳେ ଶରଣ ନେବାକୁ ହେତୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଅବତାରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବହୁ ଭକ୍ତ ଏହା ଦେଖି, ଜାଣି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କର ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଏହି କାଳ ବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମୟ କେବେ ଆସିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଶୁଣହେ ବିନତାଙ୍କ ବସ୍ତି	ପୂର୍ବେ ତୁ ଯାହା ଅଛୁ ପୁଛି ।
ସେ କଥା କହୁଅଛି ମୁହିଁ	କାହାକୁ ନ କହିବୁ ଫେଲ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତ	ତେତିଶ ଅଙ୍କେ ହେବ ଖ୍ୟାତ ।
ଭକ୍ତ ମାନେ ଯେ ପଢ଼ିବେ	ସମସ୍ତେ ହରଷ ହୋଇବେ ।
ଅସୁରାନ୍ତରେ ଯେହୁ ଜାତ	ଉପହାସ୍ୟରେ କରେ ନୃତ୍ୟ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ, ହାତିଦାସ)

୧୯୯୭ ମସିହା ସୁନିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୩ ଅଙ୍କ ଚାଲୁଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପାଖାପାଖି ପ୍ରଭୁ ନିଷ୍କନ୍ତ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବେ ଯାହାକୁ ପଢ଼ି ଭକ୍ତ ଗଣ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଜାଣି ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ନେବେ ଏବଂ ଆସୁରିକ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରାଣୀମାନେ ଉପହାସ କରିବେ । ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ବିଷୟରେ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାର ବିଷୟରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

The divine word will give to the substance (that which) contains heaven and earth, occult gold in mystic act, Body, soul and sprit are all powerful, everything is beneath his feet, as at the seat of heaven. (୩/ ୨)

“ତାଙ୍କର ଐଶ୍ବରିକ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ଭୂଲୋକରେ ହେବାକୁ ଥିବା ତାଙ୍କର ଐଶ୍ବରିକ କର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ ବୁଝାଇବ । ତାଙ୍କର ଶରୀର ଓ ମନୋଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିବ । ବୈକୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଏହି ଭୂଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।" ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ବୈକୁଣ୍ଠର ଚିହ୍ନ ଓ ସେହି ସବୁ ଚିହ୍ନ ପାଦ ଦେଶରେ ବା ପାଦତଳେ ଥିବ, ବା ପ୍ରଭୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଥିଲାବେଳେ ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଥିବ ତାହା ସବୁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ସେ ଥିଲାବେଳେ ଥିବ ।

ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏ ଅବତାରରେ ନିଜ ପାଦପଦ୍ମକୁ ଦେଖାଇ ନିଜର ଚିହ୍ନା, ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦେବାର ବିଧାନ ଅଛି ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ପାଦ ସ୍ପର୍ଶରେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଆଗରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ନିଜ ପାଦ ପଦ୍ମକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଜେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନା ଦେବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଚିହ୍ନା ପାଇଲା ପରେ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିବ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରମାଣ ଦେବାପାଇଁ ଶପଥ କରାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆ ଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ମନା କରିବ ବା ପ୍ରଭୁ ମାନିବ ନାହିଁ ତା ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ରୂପରେ ନିଜର ଭକ୍ତ ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁହାରି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ତିନିପୁରର ଶପଥ ଦେଇଛନ୍ତି ନହେଲେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନପାରି ପଥବଣା ହୋଇଯିବେ ଓ ନିଦାନ କାଳରେ ଭବାର ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଉଦାହରଣ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

୧. ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା ଦିଅ ତୁରିତ ଧରଣୀରେ ରହୁ ସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟ
ଧ୍ୟାନ କରିଅଛୁ ଦିବସ ରଜନୀ ଧର୍ମ ହେଉ ତ୍ରିଭୁବନେ ଖ୍ୟାତ ହେ
(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା ୨ ଭ)

୨. ବାହାର ହୋଇ ହୁଅ ପ୍ରକାଶ ବ୍ରହ୍ମ ତେଜ ପଡୁ ଦଶ ଦିଶ ।
ବୁଝାମଣା କରି ଗୁରୁଦେବ ସ୍ଵାମୀ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଦିଅ ଛିତବାସ ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ । (୩ କ୍ଷ)

୩. ଚିହ୍ନଟ ଦିଅ ଏ କଳିକାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ପରାୟ ମହୀ ମଣ୍ଡଳେ
ଚିଦାନନ୍ଦ ସ୍ଵାମୀ ବିଳମ୍ବ ନକରି
ଚାହିଁ ଦୟାକର ଏତେବେଳ ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ । (୩ - ୦) ୧୨୦

୪. ଗୁରୁସ୍ଵାମୀ ପରା ବୋଲାଉଛ ଗୁପ୍ତରେ କାହିଁକି ଲୁଚିଛ
ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ବାନା ଥାଉଁ ଥାଉଁ
ଗୁଡ଼େ ଦିନ କିମ୍ପାଇ ରଖୁଛ ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ । (୩ - ୦) ୧୨୦

୫. ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଶାକାର ଅନ୍ତରଗତରେ ବିଚାର କର
 ଅନ୍ୟଥା ନକର ଭୃତ୍ୟର ବଚନ
 ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ । (୩ - ୦) ୧୭୦

୬. ପରୀକ୍ଷା ଜଗତକୁ ଦିଅ ତୁରିତ
 ପରୀକ୍ଷା ନଦେଲେ ତୋତେ ତିନି ପୁର ଶପଥ
 ନିଜ ରୂପ ଦେଖାଅ ଫିଟିଯାଉ ସଂଶୟ
 ମହିମା ପରୀକ୍ଷା ହେଉ କଳିଯୁଗ କ୍ଷୟ ଯାଉ
 ନବଶଶ୍ଵ ମେଦିନୀରେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବଚନ ରହୁ ।

୭. ପରୀକ୍ଷା ଜଗତରେ ଦିଅ ତୁରିତ
 ପ୍ରଚରି ନପାରୁ ଆମ୍ଭେ ସରିଲାଣି ଇଚ୍ଛତ
 ଅନନ୍ତ କୋଟି ସାଧୁ ଚଉଷଠି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ବୁଲିବାକୁ କାର ନାହିଁ ଶକତ
 ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଅଙ୍ଗେ ଆସି ଲାଗିଲାଣି କରତ
 ପରୀକ୍ଷା ନଦେଲେ ତୋତେ ତିନିପୁର ଶପଥ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ - ୨୭୮)

ଭକ୍ତ କବିଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ, ପାପୀ ମାନେ ପରୀକ୍ଷା ମାଗିଲେ ଓ ପ୍ରଭୁ
 ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ କଣ ହେବ ତାହା ଭୀମ ଭୋଇ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଣୀ ସବୁ
 ଲେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଲୟ ରଖୁଥିବେ
 ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଭୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

୧. ନିନ୍ଦା କଲେ ନର କିସ ଯିବ ମୋର ମୁଁ ଅଟେ ଅରୂପ ହରି
 କୋଟିଏ ପୁରୁଷା ଦେବେ ନାହିଁ ଦେଖା ନାମକୁ ନଚିହ୍ନି ପାରି ଯେ
 କିସ ପରୀକ୍ଷା ଦେବି ଅଧିକରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଜାଳିବି
 ବେଶ ଧରିଛି ବୈଷ୍ଣବ ଯୋଗୀ ପୃଥୁ ଧୂଳି ପାଉଁଶ କରିବି
 କି କାରଣେ ଦୈତ୍ୟକୁ ପାଳିବି ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ - ୨୫୮)

୯. ଅଶାକାର ଧ୍ବନି ଯେଉଁଦିନ ଆଣି ସ୍ଥାପିଦେଲୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ
 ଅସୁର ମେଳନ୍ତି ନିବାରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵୟଂ ବିଜେ ରବି ତଳରେ,
 ଆଠ ପଦ୍ମ ଭଜତ ରଖୁ, ନାଶିବି ଦୁଷ୍ଟ ସମସ୍ତରେ ।

୩. ଠିଆ ହୋଇ ହସ୍ତ ମାରି କହୁଅଛି ଠିକଣା ପଦ ଦେଖାଇ
ଠଉରି ପାରିଲେ ଠାବ ଦେବି ତୋତେ ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କେ ଯାଇରେ ବୀର
ଠାକୁରଙ୍କ ପାଦେ ସେବା କର ଠଣା ଜଗିଥାଅ ନିରନ୍ତର
ଠାବ ଛାଡ଼ିଲେ ହେବୁ ଅମର ଠକି ଦେବି ଦେଖନ୍ତୁ ସଂସାର
ଠିକଣାରେ ନାହିଁ କଥା ମୋର ଠୁଳ ଶୂନ୍ୟ ଉପରେ ମୋ ଘର,
୪. ପିଣ୍ଡକୁ ପଛକେ ପ୍ରାଣ ଗଛୁ ନାହିଁ ପରୀକ୍ଷା ଦିଅ ବୋଲନ୍ତି,
ପୁଣ୍ୟ କରି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କ ବାପ ଅଜା ଅଣନାତି ଯେ
ପଥ ପାଇବେ କାହିଁ ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ଯିବ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ
ପର ସ୍ତ୍ରୀରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉ ଦେଉ ପାପ ଭରା ଛେଦି ନାହିଁ କେହୁ ଯେ ।
(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୧୦୭)
୫. ତରତର ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରାଣୀମାନେ ତପ କରିଛନ୍ତି କାହିଁ
ତନୁ କ୍ଷୀନ୍ନ କରି ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଲୋଡ଼ି ନପାରିଲେ କେହି ଯେ
ତତ୍ତ୍ୱ କାହାର ଅଛି ତ୍ରୀପୁରରେ ଏ ଦେହ ଜଳୁଛି
ତପ୍ତ ଅନଳେ ଦହି ହେଉଛି ତମ ରାଗେ ଚେତା ବୁଡ଼ାଉଛି
ତାକୁ ମନେ କେ ଭେଦି ପାରୁଛି ଯେ । (୧୦-୭)
୬. ଫୁଲ୍ଲା ପଣରେ ଫଉଲି କରୁଛନ୍ତି ଫଳ ସୁରତିରେ ବାଇ
ଫୁଟିଲା ଆସି ଅଲେଖ ବୀର ବାନା କେହି ଚିହ୍ନିବାକୁ ନାହିଁ
ଫାଳ ଫାଳ ତ୍ରୀପୁର ଫାନ୍ଦେ ପଡ଼ିବେ ସର୍ବେ ଏଥର
ଫାଣେ ବାନ୍ଧିବେ ଯମ ତଗର ଫିସାଦିରେ ଛନ୍ତି ଯେତେ ନର ଯେ
(୧୦-୭)
୭. ବଦଳି ସତ୍ୟ ଯୁଗ ହୋଇବ ବଣା ହେଉଥିବେ ସର୍ବେ ।
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସ୍ଥିତି ହେଲା ବେଳକୁ ମେଳଛ କେହି ନଥିବେ ଯେ
ବାରି ନେବି ଭକତ ବିବାଦରେ କରିଣ ଅନର୍ଥ
ବୀର ବେଶେ ଭ୍ରମୁଛ ଜଗତ ବାନା ତିନି ଭୁବନରେ ଖ୍ୟାତ ଯେ ।
(୧୦-୭)
୮. ଭାସି ଯିବ ଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହେବ ନବଖଣ୍ଡ ଭରଣା ହେଲାଣି ଯୁଗ
ଭୋଲା ହେଉଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ନର ଭାଙ୍ଗି ଦେବି ଗେଲ ଗର୍ବ ଯେ
ଭାରା ଛେଦିବି ଏବେ, ଭାବି ସତ୍ୟ କରିଅଛି ପୂର୍ବେ,
ଭାରି ଅସୁର ହେଲେଣି ଭବେ, ଭଣ୍ଡ ଲୋକେ ସର୍ବେ ନାଶ ଯିବେ,
ଭଣେ ଭୀମ ଧ୍ୟାୟା ପାଦ ଯୁଗେ ଯେ । (୧୦-୭)

୯. ବାଦି କଲା ଲୋକ ବଂଶ ବୁଡ଼ି ଯିବ

ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ଗୋଟିଏ

ବନବାସ ଘୋର ତପସ୍ୟା କରୁଛି

ଶାପ ମୋ ପଡ଼ୁ କୋଟିଏ ଯେ,

ବୁଡ଼ି ଯିବଟି କୂଳ

ବାସ ମନ୍ଦିରେ ହେବ ବିଫଳ

ବିଷ ହେବ ଭକ୍ଷିବାର ଫଳ

ବାତ ପିତ୍ତ ଦେହ ହେବ କାଳ ।

ବଣା ହୋଇଯିବ ବୁଢ଼ି ବଳ ଯେ । (୧୦-ମ)

୧୦. ହବ ହବ ବୋଲି ହାଟ କରୁ ଅଛୁ ଭକତ ମୁଖେ ପ୍ରକାଶି

ହେଲା ସୁଖ ବହିଯାଉଅଛି ଅବନା ମଣ୍ଡଳ ବାସି ଯେ

ହାସ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ହଟା ଦେବେ ନବଖଣ୍ଡ ପୃଥ୍ବୀ,

ହକ ନ୍ୟାୟକୁ ଦେଲେଣି ପୋତି

ବ୍ରହ୍ମ ମହିମାକୁ ନଜାଣନ୍ତି,

ହତ ହୋଇଯିବେ ମନ୍ଦ ମତି ଯେ । (୧୦-ମ)

୧୧. ତୈଲୋକର ନାଥ ଡ୍ରାଗୁଣ ସାଧୁବି

ତିଳେ ପାଇଥାଅ ଦୁଃଖ

ତତ୍ତ୍ଵଶେଷ ପୃଥ୍ଵୀ ନକରିବ ଯେବେ

ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥାନ୍ତୁ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ, ଭୃତ୍ୟ

ତାରିନେବି ସମସ୍ତ ଜଗତ

ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବି ଧନ ରତ୍ନ ବିଭୁ

ସ୍ଥିରି ରତ୍ନ କରିବ ପ୍ରାପତ

ତାର ପ୍ରାୟେ ତୋର ରୂପବନ୍ଧୁ

ତରତର ନକର ତୁ ଚିତ୍ତ

ତିନିବାର କରୁଅଛି ସତ୍ୟରେ ।

(୧୭-ଭ)

୧୨. ଦୋଷା ଦୋଷ ସହି ଦରିଦ୍ର ପରାୟେ ବିହରୁ ଅଛି ଜଗତେ

ଦିବାନିଶି ମୋତେ ଦଣ୍ଡେ ସୁସ୍ଥ ନାହିଁ

ଭକ୍ତଙ୍କ ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେରେ ଭୀମ,

ଦେଖ ଜଳୁଅଛି ଅଙ୍ଗ ରୋମ

ଦଗାବାଜ ଅଛି ଘାତ ଧୂର୍ମ ।

ଦ୍ରବି ଭେଦି ଯାଉଅଛି ମର୍ମ

ଦଗାନିନ୍ଦା କରି ସବୁ ସମ

ଦବି ପଡ଼ିଲେଣି ଚଉଧାମ

ଦରଶନେ ରଖୁଥାଅ ଧର୍ମରେ ।

(୧୭-ଭ)

୧୩. ଭରସା ଦେଉଛି ଭରା ଉଶ୍ମାସିବି

ଭାବେ ବଞ୍ଚୁଥାଅ ଦିନ

ଭବସିନ୍ଧୁ ଘୋରେ ନପତିବୁ ତୁମ୍ଭେ

ଭକ୍ତିରେ ରଖିଲେ ମନ ପିଣ୍ଡ,

ଭରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଧୂନି କୁଣ୍ଡ

ଭରଣା ହୋଇବ ନବ ଖଣ୍ଡ

ଭାରା ଛେଦିବଇଁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ

ଭାତ ବରତନ ଦେବ ମଣ୍ଡ

ଧୂଳା ଟେକି ଅଛି ବାହୁ ଦଣ୍ଡ

ଭକୁଥାଅ ଧରମର ଦାଣ୍ଡରେ ।

(୧୭-ଭ)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉକ୍ତ ସମାଜ ନୁହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଭାବ ଲଗାଇ ରଖିବାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପ୍ରକୃତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଭୀମଭୋଇ ତାଙ୍କ ଚଉତିଶା ଓ ଭଜନରେ କହିଛନ୍ତି-

୧. ଚାରିଯୁଗ ମଧ୍ୟେ ଚାଲି ଆସିଅଛି ଯେଉଁପରି ବିଧି ମତ
ଚାହୁଁ ଚର୍ମ ନେତ୍ରେ ସ୍ୱଦେହେ ଲଭିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେତେ ଭଜତ ।
(ଚଉତିଶା)

୨. ଚାରିଯୁଗ ମଧ୍ୟେ ଗୁରୁ ପାଦ ଗୋଟି ଅଟଇଟି ଧର୍ମ ଡାକ ।
ଯହିଁ ଜାତ ହେଲେ ତହିଁ ହତ ହେଲେ ଭାଷୁଛନ୍ତି ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ।
(ସ୍ତୁତି ଚିନ୍ତାମଣୀ)

୩. ଥିଲେ ପୂର୍ବତପ ଦେଖିବ ସେ ରୂପ
ତେବେ କ୍ଷମା ହେବ ପିତା ମାତା ଶାପ
ଜନ୍ମ ଲଭିଅଛ ପାତକ କରିଛ ଏବେ ପାଦ ପଦ୍ମ ଧର ବାଛି ।
(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ ନଂ-୨୭୧)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ଦର୍ଶନ କରି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ଚାରି ଯୁଗର ବିଧାନ । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାଶ
ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଦରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଗତ ଆଗତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଧାନେ ହୁଅ ସାବଧାନ ।

ବିଧାନ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନେ ମାନି ନଥାନ୍ତି କାରଣ
ନର ଶରୀରରେ ନାରାୟଣକୁ ଚିହ୍ନିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ
ସମୟରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଥିବା ସମାଜର ରୀତିନୀତି ହିସାବରେ
ଚଳନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଅବ ଜାନାନ୍ତି ମାଂସୁତା ମାନୁଷିତନ୍ ଆଶ୍ରିତମ୍,
ପରମ୍ ଭାବେ ଜାନତୋ ମମ ଭୂତମ୍ ମହେଶ୍ୱରମ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଯେତେକେବଳେ ମନୁଷ୍ୟ ତନୁକୁ ଆଶ୍ରୟ କରେ ବା ଶରୀର ଧାରଣ
କରେ, ମୂର୍ଖମାନେ ମୋତେ ଚିହ୍ନି ନପାରି ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ସର୍ବ ଭୂତରେ ବିଦ୍ୟମାନ
ବୋଲି ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତମାନେ ଆଗରୁ ଲିଖିତ ବିଧାନ ବାକ୍ୟ ଓ ପାଦ ପଦ୍ମ
ଦେଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି ।

ବାଳୁଙ୍ଗା ଉପାଡ଼ି ନେଇ ଧାନ ମୁଁ ରଖିବି
 ସେ ଧାନକୁ ବୁଣି ପୁଣି ଅମଳ କରିବି
 ନିରୋଳ ନିର୍ମଳ ପୁଣି ହୋଇ ବେ ବିହନ
 ବରଷକୁ ବରଷ ମୁଁ ବାଛିବି ଅର୍ଜୁନ
 ବାଛି ବାଛି ଯେତେବେଳେ ବିହନ ଧାନର
 ସୂର୍ଯ୍ୟସମ ତେଜହେବ ସେ ସମୟେ ବୀର
 ସେ ଗୋଟିକ ବୁଣି ଦେଲେ କୋଟି ହୋଇବ
 ଇନ୍ଦ୍ର ଜଳ ନ ବର୍ଷିଲେ ସେ ନ ମଉଳିବ ।

(୬୪ପଟଳ/୫୪)

ତେଣୁ ଭକ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମୋର ନିବେଦନ, ଏହି ବଛା ବଛ ସମୟରେ ସମୟେ
 ପ୍ରଭୁ ଓ ମାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ମନ ଅର୍ପଣ କରି ସଚେତ ରୁହନ୍ତୁ ।

ଅଂଶ ଅବତାର

ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ତଥା ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କର ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର କିଛି ଭକ୍ତ ଯଥା ୨୪ ସିଦ୍ଧ, ଦେବ ଅଂଶ ଭକ୍ତ, ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ଅନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇ ଅଂଶ ଅବତାର ହେବେ । ଯେହେତୁ ଏ ଲୀଳା କେବଳ ଉତ୍କଳ ବା ଭାରତ ବର୍ଷରେ ନୁହେଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଚାଲିବ ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପାପ ତଥା ପାପୀମାନେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବ, ତେଣୁ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରେ କନିଷ୍ଠ ବା ବହୁ ଭକ୍ତ ଶକ୍ତି ପାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଖେଳ କରିବେ । ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଗୁପ୍ତରେ ରହି ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଖେଳ କରିବେ ଓ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏକ ବୈପଳ୍ବୀକ ତଥା ଧାର୍ମିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବେ ।

୧. ଅଂଶ ଅବତାର ମୋର ଭକ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ

ବିରବର ବାନା ମୋର ଭକ୍ତୁଥିବ ଧୂଳି ।

xxx

ଅନନ୍ତ ମହିମା ମୋର ନଜାଣିବେ କେହି

ଗୁପ୍ତ କଳଙ୍କି ଆମ୍ଭେ ହେବୁ ବେନିଭାଇ

(ଅତୁଙ୍ଗ ଗତି ମାଳିକା, ବଳରାମ ଦାସ)

୨. ମୋର ତେର ଜଣ ରାଜବୃନ୍ଦ ପଦ ତେରରେ ପ୍ରକାଶ କଲି

କଳଙ୍କି ରୂପରେ ବିଶ୍ୱ ଅବତାର ସଖା ଅଙ୍ଗେ ବନମାଳି ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ ଟୀକା, ୩ୟ)

୩. ସଖା ଆଙ୍ଗେ ହରି ହେବେ ପ୍ରକାଶଲୀଳା ନିମନ୍ତେଟି ସେହି ରାହାସ

ଖେଳିବେ ବିରଜା ମଣ୍ଡଳ ଘେନି ମହାନଦୀ ଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଭୂମୀ

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

୪. ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ରର ମହିମା ତୋ ଆଦିଏ ଜନ୍ମ ପୁରାଣ ସର୍ବ ପ୍ରସିଦ୍ଧି

ସର୍ବ ପୁରାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ତୃତୀୟ ଜନ୍ମ ସେ ପୁଣି ଲଭିବେ

ତୃତୀୟ ଜନ୍ମରେ ଭଗବାନ ଗୁପ୍ତେ ଥିବେ ମଉନ ଭାବେଶ

କଲି ଭାରତଟି ଲେଖିବେ ଯେହି ଗୁପ୍ତେ ଥିବେଟି ଚିହ୍ନା ନଦେଇ

ତିନି ଜନ୍ମ ମୋ ଭକ୍ତର ବେଶ କଳଙ୍କି ରୂପରେ ପାଇବେ ଦାସ

(ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ, ଅରୂପ)

୫. ଅଘୋର କଳିଯୁଗ ଦୁଷ୍ଟ
ବିଶାଖା ଅବତାର ହୋଇ
ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ
ଭକ୍ତ ସାଙ୍ଗରେ ଖେଳ ହେବ
ଗୁପ୍ତେ ଅନାଦି ଇଶ୍ଵର
- ସତ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ପାପିଷ୍ଠ ।
ନିପାତ କରିବେ ସେ ମହୀ
ସେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ଭାଗ ।
ସେ କଳି ପାପ କ୍ଷୟ ଯିବ ।
ମହିମା କରିବେ ପ୍ରଚାର ।

(ମହିମା ସଂହିତା - ୧ମ-ଅବସ୍ଥା)

୬. ଶୁଣ ରୁକ୍ମିଣୀ କହନ୍ତି ଗୋସାଇଁ କେତେ କଳକୀ ଥିବେ ଦେହ ବୋହି ।
(୧୦ ପଟଳ ମାଳିକା, ୯ମ, ଅବସ୍ଥା)

୭. ଚୌଷଠି ଭକ୍ତଗଣ ମୋର ମନ୍ଥ ସାଧନା ସିଦ୍ଧ ଦ୍ଵାର
ଏ କଳି କାଟିବେଟି ସେହି ମୋ ନାମ ଧରି ଦିନ ନେଇ ।
ଏ ଘୋର କଳି ବଳିୟାର ନାଶିବେ ଦୁଷ୍ଟ ଯେ ପାମର ।

(ବାଲୁଗା ଦାସ ମାଳିକା)

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ଵେତ ଭାବରେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଂଶ ଅବତାର ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛି ।

ଜନ ସାଧାରଣ ବିଭିନ୍ନ ମାଳିକା ପଡ଼ୁଥିଲା ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଓ ମାତା ପିତାଙ୍କ ନାମ ଦେଖି ତାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସଲ ରହସ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ସମସ୍ତେ ନାରାଜ । ତା ଛଡ଼ା କିଛି ଭକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସବୁ ନାମ ଓ ଠିକଣାକୁ ତଥ୍ୟକରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜେ କଳଙ୍କି ଅବତାର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମାଳିକାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରୁ ଆସି ଚାଲି ଯାଉଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଠକାମୀରେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅଂଶ ଶକ୍ତି ଦେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ବଳଭଦ୍ର ବା ଜଗନ୍ନାଥ ନାମରେ ଡାକିବେ । ଏହି ଅଂଶ ଅବତାର ହେବାକୁ ଥିବା ଭକ୍ତମାନେ କେଉଁଠି ଜାତ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କ ପିତା ମାତାଙ୍କ ନାମ କଣ ହେବ ତାହା ବିଭିନ୍ନ ମାଳିକାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧. କଳକୀ ବିଷ୍ଣୁ ମୋର ସଙ୍ଗେ ଖେଳ ଖେଳୁଛି ଭୂମି ଭାଗେ
ସେ ପୁଣି ତନୁକୁ ତେଜିବ ବଉଦ ବଳାସିଂହ ଠାବ
ଯାଜ ନଗ୍ନରେ ଜାତ ହେବ କଳଙ୍କୀ ବିଷ୍ଣୁ ବୁଝୁ ଧୂବ
ନୃସିଂହ ନାମ ଅଟେ ତାର ସେ ପୁଣି ଆସି ମୋ ଛାମୁର
ଭେଟି ହୋଇବ ମହାନିତ୍ୟ ତୋତେ ମୁଁ କହିଲି ସଂକେତ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମ ଭୋଇ)

ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ସିଦ୍ଧ ନୃସିଂହ ଦାସଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି:-

୨. ବୋଲିବି ଶୁଣ ମୋ ଉତ୍ତର ଏ ଦେହ ଛାଡ଼ିବୁ ନିକର
ଯାଜନଗ୍ରରେ ଜାତ ହେବୁ କଳକି ସ୍ଵରୂପ ଧରିବୁ
ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ତୁହିପାଇ ତୋ କାୟା ଛାଡ଼ି ଯିବୁ ତୁହି
ସମାଧି ବୌଦରେ ଜାଣ ତୋ ଜନ୍ମ ଯାଜପୁରେ ପୁଣି ।
୩. ଶୁଣ ବାଳିଆ ତୋତେ କହି ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମିବୁ ଯେଉଁ ଠାଇଁ
ତାହା କହିବା ତୋତେ ଶୁଣ ଯେ ଯାଜପୁର ବୋଲି ଗ୍ରାମ
ସେଠାରେ ବ୍ରହ୍ମଣର ଘର ବିପ୍ର ପଣ୍ଡା ନାମ ତାହାର
ତାର ଘରଣୀ ନାମ ଜାଣ ଅଟଇ ପଦ୍ମାବତୀ ନାମ
ତାହାର ଘରେ ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ହୋଇବୁ ଦୁଇଭାଇ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ବଳରାମ)

୪. ଛାଟ ଖୁମ୍ବ ଠାରୁ ଅଶେଷ ସ୍ଥାନ ନୃସିଂହ ଉଦେ ସେହି ନିକଟେଣ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ହେବେ କଳକୀ ରୂପ ଠାବେ ଠାବେ ଲୀଳା ହେବେ ପ୍ରକଟ

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

୫. ଯାଜନଗ୍ରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜନମ ହୋଇବେ
ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଲୀଳା ଯେ ରଚିବେ ।
ନଚିବୁ ଅଜ୍ଞାନ ନରେ କରୁଥିବେ ଚାହିଁ
ଠିକ୍ ବେଳେ ନୁହଇ ଏ ହେବେ କୁହା କୁହିଁ
ହେଲା ବେଳେ ଦଣ୍ଡେ କେହି ନରଖିବେ ଆଉ
ନଷ୍ଟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ମହୀ ନେତ୍ରେ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ।

୬. ବୈତରଣୀ ଉତ୍ତର ତୀରରେ ଜନମ ହୋଇବୁ ସେଠାରେ
ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର ବୋଲି ନାମ ଦୁର୍ବାବଳ ଶ୍ୟାବଳ ବର୍ଣ୍ଣ
ଅତି ଦରିଦ୍ର ବିପ୍ର ସେହି ଅନ୍ନ ବସନ ନମିଳଇ
ଭିକ୍ଷା ମାଗଇ ନିତି ନିତି ଯେ ରୂପେ ଉଦର ପୋଷନ୍ତି
ସେ ଗୃହ କରିଥିବ ଯହିଁ ଶୁଣାନ ଭୂମି ସେ ଅଟଇ

(କଳି ଭବିଷ୍ୟ, ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ)

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ମହିମା ଗୋସ୍ଵାମୀଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଭକ୍ତ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ନୃସିଂହ ଦାସ ଯାଜପୁରରେ ଛାଟଖୁମ୍ବ ବା ବରାହ ଖମ୍ବ ପାଖରେ ଥିବା ଶାସନ ବା ଗ୍ରାମରେ, ବା ହରିହର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହାକୁ ଭକ୍ତକବିମାନେ ବହୁ ଯାଗାରେ ହରିହର ପୁର ଶାସନ ନାମରେ ନାମିତ କରିଛନ୍ତି, ବିପ୍ର ପଣ୍ଡା ବା ପଣ୍ଡା ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଔରସରୁ ମାତା

ପଦ୍ମାପତୀଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଓ ସେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କଳା ଘେନି ଜନ୍ମ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ହରିହର କ୍ଷେତ୍ର ନିକଟରେ ବାରୁଣି ପଡ଼ିଆରେ ଶୁଣାନ ଭୂମି ଅଛି । ତାହା ନିକଟରେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଘର ଥିବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ମହାନିତ୍ୟ ବା ଏକାମ୍ର ବନକୁ ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବେ ଓ ଶକ୍ତି ପାଇବେ । ପ୍ରଭୁ ବା କଳକୀ ଅବତାର ଯାଜପୁରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏ କଥା ସମସ୍ତେ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାଜପୁରର ପାଞ୍ଚକୋଶି କିମ୍ବା ଯାଜପୁରର ସୀମା ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃଥ ତଥ୍ୟ କେହି ଜାଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ମୁଁ ଯେ ଯଶୋବନ୍ତ ଆଶ୍ରିତ ଜନ	ମୁଁ କାହୁଁ ଜାଣିବି ବଡ଼ ଗହନ
ଶ୍ରୀହରି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଲ୍ୟକ ମୋତେ	ଲେଖିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ତିତ୍ତେ
କଳକିରେ ଆମ୍ଭେ ହେବୁ ପ୍ରକାଶ	ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଦେ ହୁଅ ଅଶେଷ
ଭକତ ମାନେ ସବୁଠାରେ ଜାତ	ଯେଥି ମଧ୍ୟରେ ଲୀଳା ପରକାଶ
ଭକତ ଜୀବନ ମହିମା ମେରୁ	ଭକତଙ୍କ ଖେଳ କଳପତରୁ

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଜଗନ୍ନାଥଟି ଅନନ୍ତ ମୂରତି	ଅନନ୍ତ ଅରୂପ ଏ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି
ଶାଖା ଅଙ୍ଗରେ କଲେ ନେଇ ସ୍ଥିତି	ସଖା ଅଙ୍ଗେ ହରି ସଙ୍ଗେ ଖେଳନ୍ତି
ଲୀଳା ବେହାରୀ ଜଗତ ସୋଦର	ଦୁଷ୍ଟ ନାଶନ କରିବେ ଅପାର

ଠାବେ ଠାବେ ସ୍ବାମୀ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଠାବେ ଠାବେ ଖେଳ ଲାଗିବ ତହିଁ

(ମହିମା ଲେଖନ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ-ଜଗନ୍ନାଥ)

ଏହି ସମୟରେ ଆକାଶ ଭୂଇଁ	ପ୍ରଭୁ ଉଦେ ହେବେ କଳଙ୍କି ହୋଇ
ଶାଖା ଅଙ୍ଗରେ ହୋଇବେ ପ୍ରକାଶ	ନାମ ହୋଇବ ତାଙ୍କର ଅଶେଷ
ହରିହର ବେନି ଏକାଙ୍ଗ ରୂପ	ଠାବେ ଠାବେ ଦାସ ହୋଇବ ଦୁଶ୍ୟା ।

(ମହିମା ଲେଖନ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

ମକେଶ୍ବର ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି	ପଠାଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯାଇଁ
ନିଜେ ନରସିଂହ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ	ଧରିବ ପଠାଣ ଭୂଇଁ ।

(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କଠାରେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କଳା ଦେବେ ବା ସେହି କଳା ନେଇ ଭକ୍ତମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଯେହେତୁ ଭକ୍ତମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ହେବେ ତେଣୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଏହି ଅଂଶ ଅବତାର ମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଓ ପିତା ମାତାଙ୍କ ନାମ ତାଙ୍କ

ମାଳିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରାଉଛି ।

୧. କାଳନ୍ଦୀ ଜନମ କୁବେର କୂଳେଶ ଜଳେଶ୍ୱର ବ୍ରହ୍ମପୁର
ବଳରାମ ଜାତ ସେହି ନଗ୍ରେ ଖ୍ୟାତ ବେଭାର ଧର୍ମ ଆଚାର ।

(କଳି କଳ୍ପ ଗୀତା)

୨. ଅନନ୍ତ ଜନ୍ମିବେ ଦକ୍ଷିଣ ଭୂଇଁ
ଗଞ୍ଜା ବ୍ରହ୍ମପୁର ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟେ ତହିଁ ।

୩. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁରରେ ଜାତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେ ବୁଲୁଥିବୁ ଗିରି କନ୍ଦରେ
ଆହେ ଗରୁଡ଼, ମାତା ଆମ୍ଭର ବିପ୍ର ଝିଅ
ପିତା ଆମ୍ଭର ସୋମ ବଂଶୀ ଏ ବେନି ଅଂଶେ ଆମ୍ଭେ ପୁଅ ।

୪. ଗୋଦାବରୀ ତୀର୍ଥ ପଞ୍ଚ କୋଶରେ
ଜିକଟ ନଗ୍ର ସମ୍ବଳ ଗ୍ରାମରେ
ଧନୁ ମାସରେ ଜନମ ହୋଇବେ
ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର ଘରରେ ବଢ଼ିବେ ।

୫. ଗୁପତ ଭୂଇଁରେ ଖେଳ କରୁଥିବେ ମଦନ ଗୋପାଳ ରହି
ପଞ୍ଚକୋଶୀ କ୍ଷେତ୍ର ନାଭିଗୟା କ୍ଷେତ୍ର ଅରୁ୍ୟତି କହେ ନିଠାଇ ।

୬. ଯାଜପୁର ପଞ୍ଚକୋଶ ବିରଜା ମଣ୍ଡଳ
ନାଭିଗୟା ବିଷ୍ଣୁ ଶର୍ମା ଘରେ ହେବ ଖେଳ ।

୭. ମାତାର ନାମ ପଦ୍ମାବତୀ ପିତା ନାମ ଅନନ୍ତ
ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ରାଦି ଚିହ୍ନ ଘେନି ପ୍ରଭୁ ହେବେ ଉଦିତ

୮. ମଥୁରାରେ ଜନ୍ମ ହେବେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ସିନ୍ଧୁପୁର ନାମ ଥିବ ଶୁଣ ରାମ ଭୂତ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରକ୍ଷୀତ ଦାସ)

୯. ବଳଦେବ ଜନ୍ମ ହେବେ ବୈଷ୍ଣବ ଗୃହରେ
ଗୌରାଙ୍ଗ ନାମ ବହିଥିବେ ସେ ସତ୍ତ୍ୱରେ

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରକ୍ଷୀତ ଦାସ)

୧୦. ବିପ୍ର ଚିକମା ଘରେ ଜାତ	ସଂସାରେ ଲୀଳା ମାତ୍ର ଖ୍ୟାତ
ଗଙ୍ଗା ଗୌତମ ଆଦି ଦେଶେ	ନଦିଆ ନବ ଦ୍ୱିପ ଆଦ୍ୟେ
ଜନ୍ମ ହୋଇବେ ଜଗନ୍ନାଥ	ଧରିଣ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ହସ୍ତ
ଦୁଇ ଦିଗରୁ ଦୁଇଭାଇ	ମାରିବୁ ଦୈତଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ବ୍ୟାସଦେବ)

୧୧. କାୟା ଆଠଗଡ଼େ ଥୋଇ ଗୋଦାବରୀ କୂଳେ ଜନମ ହୋଇ ହେ
ଜଗନ୍ନାଥ ବଡ଼ ଭାଇ ।

(କଳି ଭାରତ, ସାଲବେଗ)

୧୨. ନଦୀୟା ଠାକୁ ଜାଣ ଯୁଣ ତିନି ଜନ ମାନବ ଦେହକୁ ଘେନି
ନଦୀୟା କୂଳରେ ହେବୁ ଉତ୍ପନ ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର ମୋ ପିତାଙ୍କ ନାମ
(ଦଶ ପଞ୍ଚଳ ମାଳିକା)

୧୩. ଦକ୍ଷିଣେ ଜନ୍ମ ହେବେ ବଳଦେବ ଧନୁ ମାସରେ ଉଦୟ ହୋଇବ
ବେଉଙ୍କ ବୋଲି ଗ୍ରାମେଶ୍ୱର ତାର ଜାତ ହୋଇବେ ନବ କଳେବର
ଶିରେ ରହିଥିବ ସପତ ଫେଣି ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର ଧବଳ ପୁଣି ।
(୯ମ ପଞ୍ଚଳ, ୧୦ ପଞ୍ଚଳ ମାଳିକା)

୧୪. ନିଳାଦ୍ରୀ ଛାଡ଼ି ପ୍ରଭୁ ପିତବାସ ମର୍ତ୍ତରେ ଜନ୍ମ ଲଭିବେ ଅବଶ୍ୟ

xxx

ତାହାଙ୍କ ବଡ଼ ବଳଦେବ ନାମ ସେ ପୁଣି କେଉଁ ସ୍ଥାନେ ହେବେ ଜନ୍ମ
ପିତା ମାତା ତାଙ୍କ କେହୁ ହୋଇବେ ଏହା କହି ମୋ ସଂଶୟ ନେବେ ।
ଉତ୍ତର ଦେଶ ବଟ କିଶୋରରେ ପ୍ରଭୁ ଜନମ ମହୁରା ଗ୍ରାମରେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମହୁରା ସେ ଗ୍ରାମ ନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଅଟଇ ପୁଣି ।

xxx

ଅନନ୍ତ ପଣ୍ଡା ଯେ ନାମ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଜନମିବେ ତାଙ୍କରି ଘର
ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କର ନାମ ପଦ୍ମାବତୀ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ହେବେ ଉତ୍ପତ୍ତି
କରେ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଥିବେ ସେ ବହି ଉଦୟ ଭକତ ଚିହ୍ନିବେ ଯାଇ ।

xxx

ସୂର୍ଯ୍ୟ ମହୁରୀ ଦକ୍ଷିଣେ ଜାଣ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଦେଶେ ତାହାର ନାମ
ସେ ଦେଶେ ପଦ୍ମା କେଶରୀ ନୃପତି ବଳଦେବ ତହିଁ ହେବେ ଉତ୍ପତ୍ତି
ପିତା ତାହାଙ୍କ ଗୋପିନାଥ ନାମ ମାତା ଉମାବତୀ ବୋଲିଣ ଜାଣ ।

(ମୋହ କଳ୍ପ, ଅରୁଣ)

୧୫. ଶୁଣ ବାଲିଆ ତୋତେ କହି ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମିବୁ ଯେଉଁ ଠାଇଁ
ତାହା କହିବା ତୋତେ ଶୁଣ ଯେ ଯାଜପୁର ବୋଲି ଗ୍ରାମ ।
ସେଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣର ଘର ବିପ୍ର ପଣ୍ଡା ନାମ ତାହାର ।
ତାର ଘରଣୀ ନାମ ଜାଣ ଅଟଇ ପଦ୍ମାବତୀ ନାମ ।
ତାହାର ଘରେ ଆମ୍ଭେ ଯାଇ ଜାତ ହୋଇବୁ ଦୁଇ ଭାଇ

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ବଳରାମ ଦାସ)

୧୬. ଯାଜପୁର ସୀମା ମଧ୍ୟେ ମୋ ମହିମା ଗୁପ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ନାମ ତତ୍ତ୍ୱ ଭକ୍ତେ ମେଳ ହେବେ ନିଳାମ୍ବର ପୁରେ ଠାବ ।

ତିନି ଜନ୍ମ ପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳରେ ଯାତ ହେବେ ବଳରାମ

ମାତା ମାଧବୀ ପିତା ପରମାନନ୍ଦ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଉପମା

ନିଳାମ୍ବର ପୁରେ ରହିଥିବି ମୁହିଁ ସାଧୁ ମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା

ଭକ୍ତମାନେ ମୋତେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବେ ନୁହେଁ ଏକଥା ଅବଜ୍ଞା

ବସୁଦେବ ଆମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଜାଣିଥା ଭକତ ବସ୍ତ୍ରୀ

ମାତା ଯେ ମାଧବୀ ପରମ ବୈଷ୍ଣବ ପୁତ୍ର ନାମ ମୋ ବିରଞ୍ଚି ।

(ଭବବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନୀ)

୧୭. ସେହି ବେଳ କାଳ ଜାଣି

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମିବେ ପୁଣି ଲୋ ଯାଇଁ ଫୁଲ

କେହି ତାଙ୍କ ମାୟାକୁ ନଚିହିଁ

ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅର୍ଜୁନ

ମାତାଙ୍କ ନାମ ଯେ ସୁଭଦ୍ରା ଜାଣ ଲୋ ଯାଇଁ ଫୁଲ

ତାଙ୍କ କେଳେ ହୋଇଥିବେ ଜନ୍ମ । (ଯାଇଁ ଫୁଲ ମାଳିକା)

୧୮. ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ମହାରାଜା ଯେ ମହୀ

ବ୍ରହ୍ମା ଅବତାର ଅଂଶ ଅଟଇ

ଲୀଳା ନିମନ୍ତେ ଅବତାର ହେବେ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୀଳା କରିବେ ।

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ - ୫ମ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ହେବେ ଏକଥା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହା ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା ଓ ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହେବେ ତେଣୁ ପାପୀ ମାନଙ୍କ କୁଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ କବି ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ ଓ ପ୍ରକୃତ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଗୁପ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି ବା ସେଠାରେ ଅନନ୍ତ ପଣ୍ଡା, ବିପ୍ର ପଣ୍ଡା, ପଦ୍ମାବତୀ ପ୍ରଭୃତି ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅଂଶ ଅବତାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା ଦେବେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଅବତାର ବା ଭକ୍ତମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନିବେ ।

ଶୂନ୍ୟରୁ ଶବଦ ଶୁଣିଣ ସ୍ତବଧ ହେଉଥିବେ ଭକ୍ତ ଜନ

ତେତିକି ବେଳକୁ ମରୁତ ବୋହିବ ଖୋଜୁଥିବ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ

ଭାଇ ବଳରାମ ସୁବଳ ସୁଦାମ ସଖାକୁ ସଂଙ୍ଗେ ଘେନି

ଭ୍ରାତା ପିତା ପୁତ୍ର ଚିହ୍ନା ଚିହ୍ନି ହେବୁ ମନେ ଥିବୁ ଏହା ଘେନି ।

(ଭବବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନ, ପୃ-୧୮)

ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ଖେଳ କରିବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କିଛି ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଆଗରୁ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ଶକ୍ତି ପାଇ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଚେତା ନପାଇ ନିଜକୁ କଳକୀ ଅବତାର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

କେତକ ପ୍ରଘଟ ହୋଇ କେତେକ ଉଦିତ
ଅଣ ଚାଳିଶରେ ସର୍ବେ ହୋଇବେ ଉଦିତ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ - ୫ମ)

୩୯ ଅଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ଏହି ଭକ୍ତ ବା ଅଂଶ ଅବତାର ମାନଙ୍କୁ ଚେତା ଦେବେ ଓ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ଓ ତାପରେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ।
୩୯ ଅଙ୍କ = ୩ + ୯ = ୧୨, ୧ + ୨ = ୩ ଦିନ କିମ୍ବା ୨୦୧୯ ମସିହା ।

କଳିଯୁଗ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ବା ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାକ୍ତ ଲୀଳାରେ ଯେଉଁ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ସେଥିରେ ଏହି ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ସେନାପତି ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମଧ୍ୟ ରଣ ଭୂମିରେ ପତିତ ହେବେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ବଳଭଦ୍ର ବା ଜଗନ୍ନାଥ ବୋଲି କହୁଥିବେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ରଣ ଭୂମିରେ ଦେହତ୍ୟାଗ ଯୋଗୁଁ ପାପୀ ବା ବିଧର୍ମୀ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇବେ ।

୧. ଯେଉଁ ଜନ ବିଷ୍ଣୁ ଅଂଶେ ଭକ୍ତ ଅବତାର
ସେହିମାନେ ଥୋକେ ରହିଥିବେ ଏ ସଂସାର
ଜନ ଶୁଣ ହେ, ସେହିମାନେ ହୋଇବେ ବିହନ ହେ ।

(ହାତିଦାସ ମାଳିକା)

୨. ଫଣୀପତି ରାଜା ହୋଇବେ ଥିବେ କଳାଗିରିରେ
ଫନ୍ଦା କରି ନାଶ ହୋଇବେ ଚେତା ନଥିବ କାରେ ।

(ଭବତକ୍ଷ୍ୟତ ମାଳିକା, ହାତିଦାସ)

୩. ଲାଗିବ ଯେ ରଣ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ପୁଣି ଦେବୀ ଉନ୍ମାଦ ହୋଇବେ
ଲୀଳାର ସଂକେତ ଉଦେ ବଟ ସ୍ଥିତି ଜାଣିଥା ଗରୁଡ ଏବେ
ବଂଶ ମୋହର ସୁଦର୍ଶନ ରତ୍ନ ବ ଦେବୀଙ୍କ ମୁଖରୁ ସେହି
ତାରଣ ବେଳକୁ ବାରଣ ରତ୍ନରୁ ଯେ ଅବା ଯେମନ୍ତ ରହି ।

(ଭବତକ୍ଷ୍ୟତ ମାଳିକା, ହାତିଦାସ)

ଗୋସ୍ୱାମୀ ହାତି ଦାସ ତାଙ୍କ ବଂଶରେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ବେଳକୁ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀ ସଦାଶିବ ଓ ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଏହି ଚାରି ଦେବଙ୍କର ଅଂଶ ଅବତାର ଜନ୍ମ

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ହେବେ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ଛତିଆ ବଟକୁ ୭ ଦିନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଚାରି ଅଂଶ ଅବତାରକୁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ଅଂଶ ଅବତାର ଲୀଳା ଶେଷକୁ ରହିଥିବେ ଓ ସେହି ହାତୁ ଦାସଙ୍କ ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ଯାଇଥିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ସମାଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ରଣ ଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ତେଣୁ ଏହି ଲୀଳା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନେଇ ବା ଅଂଶ ନେଇ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେବେ । ଯେ ଯାହାର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ବା କଳା ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବେ ।

ମୋହର ସର୍ବ ଭକତ ଗଣ ଦେଖଣ ମୋ ନିଜ ଧରମ

ଧର୍ମକୁ ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦେଶ ପଶିବେ ମୋ ପାଦେ ଶରଣ

ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ସେ କରିବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବିହନ ହୋଇବେ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା-୭ମ)

ଜନ୍ମିବେ କାହୁଁ ପଞ୍ଚାଶଖା ଅଂଶ ଭୋ ଗୁରୁ ତାହା କରନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ।

(ମହିମା ସଂହିତା)

ସେହିପରି ଯଦିଓ ହନୁମାନ ଓ ଗରୁଡ ମାନବ ରୂପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବେ ତାଙ୍କ ଶାଖା ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଅଂଶ ଅବତାର ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଖେଳ କରିବେ ।

୧. ମୁକୁନ୍ଦ ପୁରରେ ଅଛି ହନୁ ମହାବଳୀ
ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳରେ ଜାତ ନାମ ଅଟେ ବାଳୀ
ସୁଦାମ ପଣ୍ଡା ଯେ ପୁତ୍ର ନାମଟି ନାରଣ
ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମ କମଳା ଯେ ଜାଣ ।

୨. ବିରଜା ଶାସନେ ମହାବୀର ହନୁମାନ
ଜଗି ଉଠିବେ ସେବେଲେ ଦେଇ ଗରଜନ ।

୩. ହନୁ ଜନ୍ମି ଥିବ କାଶୀ ପୁରରେ ବୁଣା ତନ୍ତ୍ରୀର ଯେ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ
(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ)

ଏହିପରି ବହୁ ତଥ୍ୟ ମାଳିକା ମାନଙ୍କରେ ପଞ୍ଚାଶଖା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଦେବା ଦରକାର ମନେ କରୁନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଏ ତାହା ହେଲା ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଜଗି ରହିବା ଓ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା । ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି ଭକ୍ତ ମଣ୍ଡଳକୁ ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା ୧୦୭ ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ

ମଧ୍ୟ ଦୁଇଭାଗ କରି କିଛି ଭକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରଣ କଲାବେଳେ କିଛି ଭକ୍ତ ଗ୍ରାମ ବା ସହର ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ହେବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦରକାର ଅନୁସାରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ।

ଯେଉଁମାନେ ଚକ୍ର ପାଇଥିବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମଙ୍କୁ ଦେଖିବେ

ଯେ ଯେଉଁ ଚକ୍ର ରଖି ଥିବ ଗ୍ରାମ ମାନ ରକ୍ଷା କରିବ ।

(ଅମର ଜୁମର ସଂହିତା)

ଏହି ଅଂଶ ଅବତାରମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକୃତ କଳକୀ ଖେଳ ଖେଳିବେ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭକ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣି ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଶରଣ ନେବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଭୀମଭୋଇ କହିଛନ୍ତି-

"ଗୁରୁ ପାଦ ଆଶ୍ରେ କରି ହୁଅ ସିଦ୍ଧ ହେ ।"

କଗନାଥଟି ଅନନ୍ତ ମୂରତି

ଅନନ୍ତ ଅରୂପ ଏ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି

ଶାଶା ଅଙ୍ଗରେ କଲେ ନେଇ ଶ୍ରିତି

ଶାଶା ଅଙ୍ଗେ ହରି ସଙ୍ଗେ ଖେଳନ୍ତି ।

xxx

ଲୀଳା ବିହାରୀ ଜଗତ ସୋଦର

ଦୁଷ୍ଟ ନାଶନ କରିବେ ଅପାର

ଠାବେ ଠାବେ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ

ଠାବେ ଠାବେ ଖେଳ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

xxx

ଏହି ସମୟରେ ଅକାଶ ଭୂଇଁ

ପ୍ରଭୁ ଉଦେ ହେବେ କଳଙ୍କି ହୋଇ

ଶାଶା ଅଙ୍ଗରେ ହୋଇବେ ପ୍ରକାଶ

ନାମ ହୋଇବ ତାଙ୍କର ଅଶେଷ

ହରିହର ବେନି ଏକାଙ୍ଗ ରୂପ

ଠାବେ ଠାବେ ପ୍ରଭୁ ହୋଇବେ ଦୁଶ୍ୟ

xxx

ତେତିକି ବେଳକୁ ପ୍ରଭୁ ହେବେ ଭଦ୍ରା

ଚାରି ଖାନିକି ଦିଶିବେ ସେ ଶୋଭା

ଜୟ ଜୟ ଧ୍ୱନି ଉଠିବ ତହିଁ

ସର୍ବ ଗୋପାଳ ମେଳ ହେବେ ଯାଇଁ

ମହିମା ସାଗର କଳପ ତରୁ

ଅଶେଷ ରୂପ ଯାହାର ଅଙ୍ଗରୁ ।

(ମହିମା ଲେଖନ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ-କଗନାଥ)

ଦ୍ୱାପରର ସବୁ ଗୋପୀ ଗୋପାଳ ଏ ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତ ରୂପେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଖେଳ କରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଖେଳ ଶେଷ ପରେ ସବୁ ଗୋପାଳ ବା ଭକ୍ତ ବା ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ (ମହିମା ସାଗର କଳପତରୁ) ପାଖରେ ଠୁଳ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଜୟ ଜୟ ଧ୍ୱନି କରିବେ ।

ଅନନ୍ତ ବଟରେ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ସର୍ବଦା ହୋଇବେ ରାଜା
 ଯତନେ ପାଳିବେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କରି ଚଉଷଠୀ ଖଞ୍ଜା
 ଏକାମ୍ର ଇଶ୍ଵରୀ ଗୋପିନାଥ ପୁରୀ ଅଲେଖ ବାଈଙ୍କ ମଠ
 ସେହିଠାରେ ବସି ଛପନ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖାଇବି ମୁହିଁ ବାଟ ।

(ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ମାଳିକା)

କଳ୍ପକୀ ଅବତାର ମୁହିଁ ହୋଇବି
 ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶିବି ।
 ବସି ନରପରି ହୃଦ ଦେଶରେ
 ପ୍ରଜାପାଳିବି ଉତ୍ତମ ଭାବରେ
 ତୁ ଅର୍ଜନ ପାଞ୍ଚ ଭାଇ ସାଙ୍ଗରେ
 ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ।
 ବହୁ ବରଷ ବିଦ୍ୟାଧର ପଣେ
 ରହିଥିବୁ ତୁ ବାବୁ ତୋଷ ମନେ ।
 ମୋ ଝୁଲ୍ଲାମୁଣା ନକୂଳ ବୋହିବ
 ଭୀମ ଭଣ୍ଡାର ଘର ଭାର ନେବ ।
 ସହଦେବ ଯେ ଦ୍ଵାରପାଳ ହୋଇ
 ରହିଥିବ ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ତୁହି ।
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର ପୁରୋହିତ ହୋଇବେ
 ସବୁବେଳେ ମୋର ପାଖରେ ଥିବେ ।
 ବଳି ଇନ୍ଦ୍ର ପଦରେ ଥିବ ରହି
 ହନୁ ବ୍ରହ୍ମାପଦକୁ ଥିବ ପାଇ ।
 ଏହିମାନେ ସବୁ ଉଦେ ହୋଇବେ
 ସଂସାର ମଧ୍ୟେ ପୂଜା ପାଇବେ ।

(୬୪ପଟଳ/୧୯)

ଉଦ୍ଧୃତ ଓ ଉଗ୍ରବୀର

ସବୁ ଯୁଗର ଲୀଳା ଠାରୁ କଳକୀ ଲୀଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭିନ୍ନ । ଯଦିଓ ଏହି ଅବତାରର, ଅନ୍ୟ ଅବତାର ପରି ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନା କରିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଉପାୟ ଓ ଲୀଳା ମାଧ୍ୟମରେ ଏଥର ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନ ହେବ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା । କାରଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ବା କର୍ମ ଯୋଗୁ ଭାରତ ବର୍ଷ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଏକ ଦେଶ ବା ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ମାନଙ୍କୁ ତାର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରୁଥିଲା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅବତାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ (ରାକ୍ଷସ) ଓ ତାର ବଂଶଧର କିମ୍ବା କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠି ବିରୁଦ୍ଧରେ କର୍ମ ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ ଅବତାରରେ ପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ କରି ଏକ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଧର୍ମ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ଏବଂ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନବ ସମାଜର ୭୫ ଭାଗ ଯିଏକି ରାକ୍ଷାସ ସ୍ୱରୂପ ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଙ୍ଗରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମ ବାଟରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ଲୀଳା କରିବେ ।

ସତ୍ୟ ଓ ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ରାକ୍ଷସର ପରିବାରକୁ ହତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ କଂସ ଓ କୁରୁବଂଶ ସହିତ ଅଧର୍ମୀ ରାଜା ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ସେ ସାଙ୍ଗରେ କପି ବଳ ଓ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ କଳଙ୍କୀ ଲୀଳାର ପ୍ରଭାବ ସାରା ବିଶ୍ଵର ପଡ଼ିବ ପ୍ରଭୁ ସାଙ୍ଗରେ ଚାରି ଯୁଗର ଭକ୍ତ, ରକ୍ଷି, ମୁନୀ ତଥା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ନର ରୂପରେ ସବୁ ଦେଶରେ ଆଣିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଧର୍ମୀ ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ । ହାତ୍ତାତ୍ ବେକମାନ ଯାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଆମେରିକାରେ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି, ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ତଥା ବେଦ ଉପରେ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଯୋଗୁ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଜଣା ଶୁଣା, ତାଙ୍କ ମତରେ ବହୁ ଆମେରିକୀୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଭାରତରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । (Many who Took Their birth in the U.S.A in this life were born in india in their previous life)

୧. ଚାରି ଯୁଗର ଭଗତ ଚାରି ଯୁଗର ଦଇତ
ଜନମ କରି ଅଛନ୍ତି ଅନାଦି ବ୍ରହ୍ମ
ଚଉଦିଗେ ଛନ୍ତି ଘୋଟି ଛିଡି ଯିବେ କୋଟି କୋଟି
ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭିବେ ଚକ୍ରୁରି ରଣ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ ନଂ - ୨୪୭)

୨. ସତ୍ୟ ତ୍ରେତୟା ଦ୍ଵାପର କଳିଯୁଗ ଭକ୍ତ
ଗୁପ୍ତେ ଯିଏ ଯେଉଁଠାରେ ହେବେ ଉପସ୍ଥିତ
ସେବେଲେ ପ୍ରଭୁ ଚରଣେ ଆସିଣ ପତିବେ
ଶାରଳା ପରୀକ୍ଷା କରି ଭୀମ ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅତ୍ୟୁତ)

୩. ଭୃଗୁ ଭାର୍ଗବ ଚ୍ୟବନ ଅଗସ୍ତି ଗାର୍ଗବ ଅଙ୍ଗିରା ବଶିଷ୍ଠ ଯତି ।
କଶ୍ୟପ କପିଳ ନାରଦ ଘେନି କଣ୍ଠ ମାର୍କଣ୍ଡ କୃପାକଳ ମୁନୀ

।

ଶଉରା ବାଲମିକ ତପୋଧନ ବ୍ୟାସ ସୁତ ଶମ୍ଭୁ ଗାର୍ଗବ ଜାଣ
ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାଦଶ ଗୁଣ ବୁଝାଇ ଦେବି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପୁଣ
ସବୁ କହୁଛି ଏକ ଏକ କରି ସତ୍ୟରେ ଏହିମାନେ ଅବତରି
ଅବତାର ନାଥ ଥାଆନ୍ତି ସଙ୍ଗେ ନାନାଦି ଲୀଳା କରୁଥାନ୍ତି ରଙ୍ଗେ
ଯେହ୍ନାର ଅଂଶ ଘେନିଣ ସଙ୍ଗେରେ ହରି ସଙ୍ଗେ ଜନମିଣ ରଙ୍ଗରେ
ଲୀଳା ସମୟେ ଉଦେ ସେ ହୁଅନ୍ତି ଯୁଗାନୁସାରେ ସଙ୍ଗତରେ ଥାନ୍ତି
ଯେଉଁ ଯୁଗକୁ ଯେ ବିଧି ପ୍ରମାଣ ଚାରି ବେଦରେ କରନ୍ତି

ଆସନ

(ଦଶ ପଟଳ ମାଳିକା, ଅତ୍ୟୁତ)

୪. ଚଉଷଠୀ ସିଦ୍ଧ ସହସ୍ର ଭକତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ପୁଣି ସମସ୍ତ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗହଳେ ଖେଳ ଖେଳିବେ ମାୟା ପଟଳେ ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ
(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

୫. ଚାରିଯୁଗେ ଭକତ କଳି ଯୁଗରେ ଜନମ
ଜାରି କରୁଥିବେ ଏକା ମହିମାଙ୍କ ନାମ ।

(୩୦-୦-୨୯, ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ)

୬. ତେରଶ ତେର ସାଲରେ ଗୁରୁ ସ୍ଵାମୀ ଅନନ୍ତ ଖେଳ କରିବେ ।
ତେତିଶ କୋଟି ଯେ ଅମର ବୃନ୍ଦରୁ ତେର ଜଣ ଆସିଥିବେ ଯେ
ତିନି ପୁରେ ଯେତେ ଜନ
ତିଳେ ପତିଆ ନଥିବ ସ୍ଥାନ ।

(୫୮-୭-୧୫, ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ)

୭. ସୁଦାମ ଦାମ ସୁବଳ ଆବର ମଧୁ ମଙ୍ଗଳ
ପାଞ୍ଚ ଜଣ ପାଞ୍ଚ ଶଖା ଚାରି ଯୁଗରେ

ଗୁପ୍ତରେ ଖେଳ କରିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାରୁଣେ ଥିବେ

ବାଳ ଅରୁଣ ପ୍ରାୟେକ ତେଜ ସଧୁରେ
ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥ କୂଳରେ ଜାତ କଲି ଯୁଗରେ ଚିହ୍ନିବୁ ଦେଲି ସଂକେତ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମ ଭୋଇ)

୮. ସତ୍ୟ ଯୁଗର କୃପାଜଳ ମୁହିଁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବୀର ହନୁମାନ
ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ

ଏବେ ତ୍ରେତୟା କଥା ଶୁଣି ତୁହି
ନଳ ନୀଳ ଯେ ଜାମ୍ବେବ ଶୁଷ୍କେଣ
ନିଦ୍ରାରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପହଞ୍ଚି ଠାବ

xxx

୯. ଦେବ ଅଂଶି ଯେ ଶତାଇଶ
ପିନ୍ଧି ଅଛନ୍ତି ବୀରବଧୂ

ନିର୍ଭୟେ ଫେରୁଛନ୍ତି ଦେଶ
ନିଷ୍ଠାମ ଭକ୍ତି ଗୁରୁ ଆଦ୍ୟ ।

(ମହିମା ସଂହିତା, ଅରୁଣ)

୧୦. କଳିରେ କଳଙ୍କି ରୂପେ ଉଦୟେ
ପଞ୍ଚ ଶଖାକୁ ସଙ୍ଗତରେ ଘେନି
ସେହିଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ
ଜନ୍ମକୁ ଜନ୍ମ ସଙ୍ଗେ ହେବେ ହରି
ଜାତ ହେଉ ଆମ୍ଭେ ଅବତାରକେ

ତେଣୁ ସେ ରୂପକୁ କରୁଛି ଲୟେ
ନିଳଗିରୀ ଶିଖେ ବିଜୟେ ସ୍ୱାମୀ
ଜନମ ହୋଇବୁ ଦେହ ବୋହିଣା
ଯୁଗ ଗୋଟି ଗୋଟିକେ ଜନ୍ମ କରି
ଶୁଣ ହେ ରାମ ଜନ୍ମ ଇଚ୍ଛା ସୁଖେ ।

(୨ୟ ପଞ୍ଚଳ, ୧୦ ପଞ୍ଚଳ ମାଳିକା ଅରୁଣ)

୧୧. ପଶ୍ଚିମ ଦେଶ ଭକତ

ଥୋକେ ରହିବେଟି ସତ୍ୟ

ବିଷ୍ଣୁ ଅଙ୍ଗୁ ଯେତେ ଜାତ ହୋଇଥିବେକ

ସେହି ରହିବେ ମହୀରେ

ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ବହି ଶିରେ

ଆଉ ଯେତେ ନର କୂଳ ହୋଇବେ ହତ

ଗଙ୍ଗାନଦୀ ସ୍ରୋତ ଶୁଖିବ

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବାଣୀ ଏହି ଅଟଇ ଧୂବ ।

୧୨. ଭାରତ ଭିତରେ ଜାଣ ଜନ୍ମିଛନ୍ତି

ଭକ୍ତ ଯେ ଦେବଗଣ ଲୋ କାଇଫୁଲ

ସେହି ଅଛନ୍ତି ଗୁପ୍ତ ଭାବେଣ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
କଳକୀ ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ଭକ୍ତ, ୬୪ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ, ରକ୍ଷି, ମୁନି, ୨୭ ଜଣ ଦେବତା
ପ୍ରଭୃତି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଭକ୍ତଗଣ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ହୋଇଲି ଆନନ୍ଦ
 କହିଲି ସତ୍ୟର ବାଣୀ ଶୁଣ ଭକ୍ତ ବୃନ୍ଦ
 ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମର ଭାବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରହେ
 ଯିବଇଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଭୁବନ ଶୁଣ ଆରେ ପୋଏ ।
 ଯିବଇଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁରେ ଶୁଣରେ କୁମର
 ମେଞ୍ଚ ନାଶିବି ମହୀ ମହା ଦୁଷ୍ଟ ନର ।
 ତୁମ୍ଭେ ମୋହ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାରିବ
 ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବ ।
 ଅନନ୍ତ ଯୁଗରେ ତୁମ୍ଭେ ଥିବ ପୃଥିବୀରେ
 ସେହିଠାରେ ଲୀଳାମାନ ଦେଖିବ ହୋ ପୁଣ
 ଅପୂର୍ବ ନାମର ବାକ୍ୟ କଳନା ନୟାଇ
 ମହାନିତ୍ୟ ଖେଳ ଜମୁ ଦ୍ଵୀପ କରିବଇଁ ।
 ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନ ଭାବ ସର୍ବଠାରେ ଉପୁଜିବ
 ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ବାନା ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇବ ।
 ଅଣବେଦ ଧର୍ମ ଜାଣ ଅନନ୍ତ ଯୁଗରେ
 ମହା ନିଷ୍ଠାମ ଧରମ ହେବ ମଞ୍ଚ ପୁରେ ।
 ଭକ୍ତଗଣ ଏହି ଧର୍ମ ପାଳିଣ ସନ୍ତୋଷ
 ଅନନ୍ତ ଯୁଗର ଲୀଳା ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନେ ରତ ।
 କଳଙ୍କି ଶେଷରେ ମେଞ୍ଚ ସଂହାର ହୋଇବେ
 ସତ୍ୟ ଯୁଗ ପ୍ରବେଶିବ ଶୁଣିଥାଅ ସର୍ବେ ।
 ସତ୍ୟ ଯୁଗେ ବେଦ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପିବୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର
 ଯିବଇଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଭୁବନ ଶୁଣରେ କୁମର ।
 ଯାଆରେ କୁମରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଜନ୍ମ ହୁଅ ଯାଇ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଗୃହ ମଧ୍ୟେ ଥିବ ତୁମ୍ଭେ ରହି
 ମୋହ ତେଜ ବିକାଶ ହୋଇବ ଚଉଦିଗେ
 ପ୍ରବେଶ ହୋଇବ ତୁମ୍ଭେ ମୋହ ପାଶେ ବେଗେ ।
 (ରସ ସାଗର ଗୀତା - ୫ମ)

ସବୁ ଲୋକରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଗୃହୀ ଭାବରେ ରହିଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ତେଜ ବିକଶିତ ହେବା ପରେ ବା ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ପରି ପ୍ରକାଶ କଲା ପରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଅଛି । ଭକ୍ତମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଦର ତେଜ ବା ପାଦରେ ଥିବା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜର ତେଜ ବା ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଥିବା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ନିଜେ ପ୍ରକାଶ କଲା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ମାନେ ଚିହ୍ନି ଓ ହେତୁ ତେତା ପାଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ । କିଛି ଭକ୍ତ, ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗନେବେ ଓ ପରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତହୋଇ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାର ତିନି ଦିନରେ ନିଜକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରକାଶ କଲାପରେ, ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ, ସେବା ପାଇଁ, ଗୁପ୍ତ ହେଲା ବେଳେ ଆଶ୍ରମ କର୍ମ କରିବାକୁ ଥିବ, ସେମାନେ ଆଦ୍ୟଲୀଳା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ।

ବୃଷେ ଶନି ହେଲେ ଭକତେ ମୋତେ କରିବେ ଠାବ

ଲୀଳା ବେଳଙ୍କୁ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ମୋର ରୂପ ହୋଇବ

କାହିଁ ନକହିବ, ଗୁପ୍ତ ରଖିବ, ଭକ୍ତ ସାରସ୍ୱତ ଏହି

ତିନି ତେର ମଧ୍ୟେ ଭକତଙ୍କ ମେଲି ମନେ ରଖ ବାର ବୋଇ ।

୨୦୦୦ ମସିହା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଶନି ବୃଷ ରାଶିକୁ ଚଳି ୨୩ ଜୁଲାଇ ୨୦୦୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ । ତିନି ତେର ବା ୩୯ ଅଙ୍କ ୨୦୦୧ ସୁନିଆର ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୦୨ ସୁନିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୦୧ ଅଗଷ୍ଟ ୩୦ ତାରିଖ ବା ସୁନିଆ ଠାରୁ ୨୦୦୨ ଜୁଲାଇ ୨୩ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ପରେ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନା ପରିଚୟ ହେବେ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ।

ବ୍ରହ୍ମର ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶିବ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆଲୁଅ ଦିଶିବ

ଦେଖିଣ କି ବୋଲି ବୋଲିବେ

କଳିରେ ଧର୍ମକୁ ନିନ୍ଦିବେ

କେହି ନଚିହ୍ନିବେ ଧର୍ମକୁ

ନିନ୍ଦା କରିବେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ

ମୋହର ସର୍ବ ଭକ୍ତଗଣ

ଦେଖିଣ ସେ ନିଜ ଧରମ

ଧର୍ମକୁ ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦେଣ

ମୋ ପାଦେ ପଶିବେ ଶରଣ ।

ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ସେ କରିବେ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବିହନ ହୋଇବେ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା)

ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ ପଶିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ଓ ଶକ୍ତି ପାଇ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଦପଦ୍ମ ବିଷୟର ତଥା ତାଙ୍କ ବାଣୀ ଜଗତରେ ପ୍ରଚାର କରିବେ ।

ଚଉଷଠି ସିଦ୍ଧ ସହସ୍ର ଭକତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ପୁଣି ସମସ୍ତ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗହଣେ ଖେଳ ଖେଳିବେ ମାୟା ପଟଳେ ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ ।
ଚିହ୍ନି ପାଶୋରିବେ ସକଳ ପୋଏ ତା ଦେଖୁ ଆପଣେ ଦେବାଧି ରାଏ

xxx

ଚୌଷଠି ହଜାର ଭକତ ପୁଣି ଷୋଳ କୋଷ ମଧ୍ୟେ ହେବେ ଜନମ
ଏଣୁ ଅଧିକ ଷୋଳ ସାର୍ଦାର ଚୌଷଠୀ ମହନ୍ତ ଜନ୍ମ ଆବର
ଅଷ୍ଟ ସେନାପତି ଏଥୁ ସଙ୍ଗରେ ଜନ୍ମହୋଇବେ ନାନାଦି ଜାତିରେ
(ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ, ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ମହିମା ସ୍ବାମୀଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ୬୪ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ, ପଞ୍ଚ ସଖାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା
୬୪ ମହନ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମ କରିବାକୁ ଷୋଳ ସାର୍ଦାର, ଅଷ୍ଟ ସେନାପତି ଓ
୬୪ ହଜାର ଭକ୍ତ ନାନାଦି ଜାତିରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଗୃହୀ ଭାବରେ ଥିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିତ୍ୟ
ସ୍ଥଳ ବା ଅନନ୍ତ ଗାଦୀର ୧୬ କୋଷ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ୬୪ ହଜାର ଭକ୍ତ ଜନ୍ମ
ହୋଇ ଥିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

ଲିଳାଙ୍ଗ ଭଗତ ସବୁ ଯୁଗେ ସ୍ଥିତ ପ୍ରଭୁ ଅବତାର ହେଲେ
ସଙ୍ଗତରେ ଘେନି ଭ୍ରମନ୍ତି ମେଦିନୀ ତେଜି ନପାରନ୍ତି ତିଳେ ।
ସତ୍ୟ ଯୁଗେ ସେହି ଜନ୍ମ ହେଲେ ତପି ତ୍ରେୟତା ଯୁଗେ ହେଲେ କପି ।
ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗରେ ହୋଇଲେ ଗୋପାଳ ଗୋପୀ ।
ଶ୍ରୀ ନବ ଦ୍ଵାପରେ ବୈଷ୍ଣବ ରୂପରେ ସଖା ସଖୀ ଜନ୍ମ ହେଲେ ।
ଓଡ଼ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୋଦାବରୀ ଯାଏ ପ୍ରଭୁ ସଙ୍ଗତରେ ଲୀଳା କଲେ
ଏ କଳି ଯୁଗରେ କଳକୀ ଅବତାର ହୋଇ ପ୍ରଭୁ ବିମ୍ବାଧର
ଚଉଷଠି ଦଳ କୋଠଦଳ ଘେନି କରିବେ ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାର ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ପୃ-୧୧, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଭକ୍ତମାନେ ସବୁ ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସବୁ ଅବତାରରେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆସି ଲୀଳା
କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନିତ୍ୟସ୍ଥଳୀକୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି । କଳିଯୁଗର ଶେଷ ଅବତାର ବା
କଳକୀ ଅବତାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ମାନେ ଆସିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାରଣ ପାଇଁ
ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ଦଳ ଅପାରୁ ଅପାର ପଦ୍ମେ ଭକତ ସହିତେ
କୋଠ ଦଳ ଗହଣଦଳ ସହିତେ ମିଳିବେ ଆସି ସମସ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ସାଗରେ ସ୍ନାହାନ କରିବେ ସମସ୍ତ ଭକତ ମିଳି
 ଲୀଳା କଳା ଭକ୍ତି କଳା ପ୍ରକାଶିବ ଛାଡ଼ିବ କଳିର ମଳି ।
 ପୂର୍ବ ଜାତିସ୍ମର ମିଳିବ ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି
 ଶ୍ରୀମୁଖେ ବଚନେ ବୋଲିବେ ଆପଣେ ନିଅ ନିଯୋଗ ଆବୋରି ।
 ଯାହାର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ହୋଇବ ଶ୍ରୀମୁଖ ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ
 ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ତେଜ ପ୍ରକାଶିବ କହିଲି ବାରଙ୍ଗ ଶୁଣ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅନନ୍ତ, ପୃ-୩)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ହେତୁ ଚେତା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ
 କରିବେ ତାପରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର କଳା ବା ତେଜ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯେପରି ତାଙ୍କ ପାଦର ଅଷ୍ଟାଦଶ ଚିହ୍ନ ଦେଖି ଚିହ୍ନି ପାରିବା ସେହିପରି ଭକ୍ତ
 ମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା କିପରି । ପଞ୍ଚଶଖା ତଥା ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
 ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ, ହସ୍ତରେ ଓ ପାଦରେ ତାଙ୍କ ଚିହ୍ନର କିଛି ଅଂଶ ଦେଇଥିବେ
 ଯାହାଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତମାନେ ଚିହ୍ନ ପଡ଼ିବେ । ଦେବୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନି
 ତାଙ୍କ ପଣତ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖକବେ ବା ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୧. ଆକାଶୁ ଭଲକା ଛିଡ଼ିବ ସେ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେଣ
 ସାତ ଭଉଣୀ ଖୋଜିବେ ଭକ୍ତଙ୍କର ଚିହ୍ନ

ସୁଜନରେ ହେ

ନାମକୁ ଆଶ୍ରା କରିଣ ତର ହେ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ)

୨. ଆକାଶ ଭଲକା ଛିଡ଼ିବ ସେ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେଣ
 ସାତ ଭଉଣୀ ଖୋଜିବେ ଭକ୍ତଙ୍କର ଚିହ୍ନ
 ପିନାକ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ନାରାୟଣୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
 ବାବାଲ, ସୁଦର୍ଶନ, ଭୈରବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚିହ୍ନ
 ବୁଲିବେ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ, ଛିଣ୍ଡିବ ମୁଣ୍ଡ ମାନ
 ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବେ ସେ କଳିରେ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ)

୩. ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଏ ନିତ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ହେବ ଏ ଚାରିଯୁଗେ କୀର୍ତ୍ତୀ ଥିବ
 ପରମ ନାବେ ବିଶ୍ରାମିବେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଘେନି ପ୍ରଭୁ ଯିବେ
 ମହାନିତ୍ୟକୁ ବିଜେ ଗୁରୁ ତୁ ଦେବୀ ନିରୋଧୁ ବାବୁ
 ତୋ ବାଞ୍ଛା କରିବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ଚିହ୍ନ

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୨୪ଶ)

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ମହମ୍ମଦ ଆଲୀଙ୍କର ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଠୋର ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ, ସ୍ନେହଶୀଳ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୀଙ୍କ କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ରୁକୁ ମୈଜଦା କରୁଥିବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସିର୍କଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧରେ ଥିବାର ଓ ଆଲୀଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାର) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ, ସେମାନଙ୍କପରିଚୟ ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ସଜଦା ଜନିତ ଦାଗ ଆକାରରେ ରହିଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଜୌରାତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନ ଭକ୍ତମାନେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବା ଯୋଗୁ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ହୋଇଥିବା ଚିହ୍ନ କଥା କୁହାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଶରୀର ବର୍ଣ୍ଣ କେଉଁପରି ହୋଇଥିବ ତାହା ଶିବକଳ୍ପର ଦଶମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ କଳାଘେନି ସର୍ବେ ଜନମିବେ	ଗୌର ବର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କ ଦେହ
ପଞ୍ଚରେଖା ତାଙ୍କ କପାଳେ ବିରାଜେ	ଗଭୀର ଅଟେ ହୃଦୟ
ପୃଥ୍ବୀ ଶରୀର ନିରୀକ୍ଷଣ ଦେହ	ନାଭି ଗଭୀର ସବୁରି
ଜ୍ୟୋତିରେ ଶରଧା ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ନବଧା	ଥୁବେ ଦେହକୁ ପାଶୋରି ।

ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳା ଘେନି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ କାରଣ ସେମାନେ କଳକୀ ଲୀଳାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହି ଦୁଷ୍ଟ ନିବାରଣ କରିବେ । ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଦେହ ଗୌର ବର୍ଣ୍ଣ, କପାଳରେ ପଞ୍ଚରେଖା, ହୃଦୟ ଦେଶ ଗଭୀର ଏବଂ ଶରୀର ପୃଥ୍ବୀ ହୋଇଥିବ । ଏମାନେ ନବଧା ଭକ୍ତିରେ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶନ କରି ଥାଇ ନିଜ ଦେହକୁ ପାଶୋରି ଥୁବେ ବା ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ନିଜ ମନକୁ ନିମଗ୍ନ କରିଥିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଦଶପଟଳ ମାଳିକାରେ ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଓ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚଶଖା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର କିପରି ଥିବ ତାର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୦ ପଟଳ ମାଳିକାର ୩ୟ ପଟଳରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧. ସୁଦାମ :-

କେଶ କୁଞ୍ଚିତ ପୂଷ ଶରୀର	କଟିଭାଗ ସ୍ଥୂଳ ଭୂଜ ବର୍ତ୍ତୁଳ
ସଂସାରେ ତାହା କେହି ନୟାଶିବେ	ସେହୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ଖେଳୁଥିବେ
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ବେଳେ ଏକା ଅକ୍ଷର	ତେଜ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ ତାଙ୍କର

୨.

ସୁବାହୁ :-

କ୍ଷତ୍ରୀର କୂଳେ ହୋଇଣ ଜନମ
ତନି ଜନ୍ମରେ ଅଛି ଦେହ ବହି
ବୃଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାୟକେ ଦିଶଇ
ନୟନେ ଅଞ୍ଚଳ ଘେନିଲା ପ୍ରାୟେ
ଅତି କଷ୍ଟରେ ସେ ଦିନ ବଞ୍ଚଇ
ସାଧନା ହେତୁ ମନସୁତେ ଥୋଇ

ବୈରାଗ୍ୟ ବେଶରେ ଭ୍ରମଇ ମନ
ସମୟ ଜାଣି ସେ ଉଦୟ ହୋଇ
ସୁନ୍ଦର କୋମଳ ବଚନ କହି
କ୍ଷୀଣ ଶରୀର ଦିଶେ କ୍ଷୀଣମୟେ
ଚଇତନକୁ ସେ ଅମନେ ଥୋଇ
ଲୋଚନେ ନିରତେ ଦେଖେ ମାଧୋଇ

୩.

ସୁବଳ:-

ବଳରାମ ଦାସ ସେ ଯେ ଜନମ
କଳଙ୍କି ରୂପକୁ ଧ୍ୟାୟା ନିଷ୍ଠଲେ
ବାହାଡ଼ା ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ତା ଆସନ
ମନୁଷ୍ୟ ଦେଶରେ ଭୟ କରନ୍ତି
ନିରତେ କେଶରୀ କରେ ଦର୍ଶନ
ପତ୍ର ଦୁଇଟି ଯେ ତାଙ୍କ ଭୋଜନ
ସଦା ଆନନ୍ଦ ସେ ଆନନ୍ଦ ମନେ
ଚାଲିବା ଖର ନବାଜେ ଚରଣ
କନ୍ଦର୍ପ ସମ ଦିନୁ ଦିନୁ ତନୁ
କଳଙ୍କୀ ରୂପ ଉଦୟ ହୋଇଲେ
ନିତ୍ୟରେ ରଞ୍ଜଣ କଳା ମାନଙ୍କୁ

ଶ୍ରୀହରି ତହିଁ ସେ ଯେ ଉତପନ
ଏକାମ୍ର ବନରେ ବାହାଡ଼ା ମୂଳେ
ବାଙ୍ଗର ମନୁଷ୍ୟ ଗଉର ବର୍ଣ୍ଣ
କୃଷ୍ଣ ନାମ ଧରି କରନ୍ତି ସ୍ମୃତି
ହୃଦେ ଧ୍ୟାୟି ଥାଇ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନାମ
ତାରକ ମନ୍ତ୍ରକୁ କରନ୍ତି ଧ୍ୟାନ
ଶ୍ରୀ ହରିଙ୍କି ସଦା ଦେଖେ ନୟନେ
ହୃଦେ ଶୋଭେ ଧ୍ରୁବ କଳସ ଚିହ୍ନ
ସଦା କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନଭୁଲଇ ମନୁ
ଉଦୟ ହୋଇବ ତା କଳା ଭଲେ
ପ୍ରକାଶ ରୂପ ଜାଣ ସଂସାରକୁ ।

୪.

ଶ୍ରୀବତ୍ସ :-

ଜନ୍ମ ହୋଇବ, ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳରେ
ସେ ପୁଣ୍ୟ ଗିରି ଉତ୍ତର ଭାଗରେ

ଗୁପ୍ତ ରହିବ ଖଣ୍ଡଗିରିରେ
ସିଆଳି ଲତା ପଳାସ ବନରେ

xxx

ଆହାର କରନ୍ତି ବେଲ ପତର

ଗୀତ ଗୋବିନ୍ଦ ଗାଏ ନିରନ୍ତର

xxx

ଶ୍ରୀବତ୍ସ କେଶରୀ ରୂପେ ସମୁତ
ପଞ୍ଚଶଖାରେ ସେହୁ ଆଗୁସାର

ରୁକ୍ମିଣୀ ଶୁଣିଲେ ମହାଗୁପ୍ତ
ଦେହ ବହି ଆମ୍ଭେ ହେବୁ ବାହାର

ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ନକଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ନିଜର ଶକ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଅଣଚାଳିଶରୁ ଏକ ଚାଳିଶ ଭିତରେ

କଳି ଅବତାର ହେଉଥିବେ ଯେ ଗୁପ୍ତରେ

ମୁକୁନ୍ଦ ଏକଚାଳିଶ ଠାବ କରିଥାଅ

ବସୁଧା ଉଶ୍ମାସ ହେବ ନରହିବ ଥୟ ।

ଯେହେତୁ ପ୍ରଭୁ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ଭିତରେ (୨୦୧୦ ମସିହାରୁ ୨୦୧୨ ମସିହା) ନିଜର କଳା ଧାରଣ କରୁଥିବେ ତେଣୁ ୪୧ ଅଙ୍କରେ (୨୦୧୨ରେ) ବା ୪୧ ଅଙ୍କ ବା ପ୍ରାନ୍ତ ଲିଳାର ପାଞ୍ଚଦିନ (୨୦୨୧ମସିହା) ପରେ ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ କଳା ପାଇବେ ଓ କଳା ପାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ବା ଭାରତରେ ନୁହେଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଭକ୍ତମାନେ କଳଙ୍କି ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ।

କ୍ଷମା ଦେବାର ଶେଷ ସମୟ-

ଏ ବିଷମ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅସୁର ପ୍ରକୃତିର ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବ ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କଣ ହୋଇଥିବା ତାହା ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳ ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ କଳ୍ପରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତମାନେ ରହିଥିବେ ଚୋର ପ୍ରାୟ ହୋଇ

ନାମ ଭଜୁଥିବେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇଁ

ଥୋକେ ଲୋକ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କୁ କରୁଥିବେ ସେବା

ସେବା କରିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଚରିଯିବା ଅବା

ଭକ୍ତମାନେ ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ହୋଇଥିବେ ଜନ୍ମ

ଚିହ୍ନ ନଦେଇଣ ମହୀ କରିବେ ଭ୍ରମଣ

ଚିହ୍ନି ଭାଗବତ ଥୋକେ କରୁଥିବେ ପୂଜା

ଶେଷ ଖେଳା କରି ପ୍ରଭୁ ଉଡ଼ାଇବେ ପୂଜା ।

କଳିଯୁଗରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଷଣ ପଡ଼ିବ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କଷଣ ଦେଇ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ । ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନପାରି ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ, ନିନ୍ଦା କରିବେ, ଗାଳିମାତ ଦେବେ । ସମାଜରେ ସେମାନଙ୍କର ରହିବା କଷ୍ଟକର ହେବ । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଲୋକକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହି ତାଙ୍କ ସେବା କାହିଁକି କରୁଛ ବୋଲି କହି ଅପମାନିତ କରିବେ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦେଖିପାରି ଭୀମ ଭୋଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧. ଥାଆରେ ଭକତେ ସମ୍ଭାଳି ଜଗତେ ଦୁଃଖ ଦୁରିତ ଖଣ୍ଡିବି
ଥୋଇବି ସଭିଙ୍କି ଏକାମ୍ବର ବନେ ନାନା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବି ଯେ
ଥୟ କରିବି ପୃଥୀ, ଥୁବ ସମସ୍ତ ମୋ ପଛ କତି ଯେ । (୩୪)
୨. ଗୋପନରେ ଅଛି ନଭାଳରେ କିଛି ସହିଥାଅ ଗାଳି ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ
ଗୋଧର୍ମ ଦାଣ୍ଡରେ ସଭିଙ୍କି ରଖୁଛି ଯେତକ ଭକତ ବୃନ୍ଦରେ
ଗର୍ବ ଗଞ୍ଜିବି ନିଶ୍ଚେ, ଗହଣିଆ ଭକ୍ତ ଥୁବେ ପଛେ । (୧୭ ଡ)
୩. ଡାଙ୍କୁଣୀ ଦେଇ ଭକତଙ୍କୁ ରଖିବି ଡାଳିକରି ଶୂନ୍ୟ ବାନା
ଡାଳି ସୁଧା ମକରନ୍ଦ ପିଆଇବି ଖଣ୍ଡିବି ଦୁଃଖ ବେଦନାରେ ଧନ,
ଡାଇ ରଙ୍ଗକୁ ନଦେବ ମନ ଡମାଳିଆ ସର୍ବ ଲୋକମାନ
ଡାଳି ଦେଇ ହେବେ ରଣଭଣ ଡଳିଯିବେ ଯୁଦ୍ଧେ ଦୁଷ୍ଟଗଣ
ଡୋଲ ପ୍ରାୟେ ହୋଇବେ ମର୍ଦ୍ଦନ ଡୋକି କରୁଛନ୍ତି ବିଷ ପାନରେ । (୧୭ ଡ)
୪. ପ୍ରତ୍ୟେ କର ମୋର ପାଦପଦ୍ମ ଧ୍ୟାୟା ଅନୁସରି ରହିଥାଅ
ପ୍ରଳୟ ପ୍ରକୃତି ବାଧା ନଲାଗିବ ପରାପର ସମ ଚାହିଁରେ
ପାଶୋରି ନାହିଁ ଚିତ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେ କରିଦେବି ପୁର୍ବ ହେତୁରେ । (୩୮ ଡ)
୫. ନିଷ୍ଠା କରିବାକୁ କହୁଅଛି ତୋତେ ନିଷ୍ଠାମ ଭକତି ଧର୍ମ
ନିଶି ଦିବସରେ ନାମ ଲୟ କରି ଧରିଥିବୁ ମୋ ଚରଣରେ ପୁତ ।
ନିରାମୟ ଭକ୍ତ ଗଣ କଥା ନିରନ୍ତରେ ଲୋଚିଥିବ ମଥା
ନାହିଁ ରହିବ କାହାରି ଚେତା ରସାତଳେ ପଡ଼ିବେ ଦେବତା
ନିଶ୍ଚେ ବୁଝିଥାଅ ଏହି କଥା ନୂଆ କରିବି ସକଳ କଥାରେ ।
(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୧୦)
୬. ଘୋର ଘଡ଼ ଘଡ଼ି ଜଗତେ ଶୁଭିବ ଘରଦ୍ଵାର ଦେବେ ଛାଡ଼ି
ଘେନିଣ ଭକତ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବି ଏକାମ୍ବର ବନେ ମାଡ଼ିରେ ଶିଷ୍ୟ
ଘନ ଘୋଟିବ ଶୂନ୍ୟ ଆକାଶ ଘଡ଼ିକରେ ପୃଥୀହେବ ନାଶ
ଘାତ ପଡ଼ିଯିବ ଦଶ ଦିଶ ଘାଏ ଘୁମାଇବେ ନର ବଂଶ
ଘାଉ ପାଇ ସର୍ବେ ଯିବେ ନାଶ ଘାରି ହୋଇ ତୁ ନୁହ ବିବଶରେ ।
(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୪)

୭. ଟାଣ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଆସିଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ଚିକିଏ ସମ୍ଭାଳ ବାବୁ
 ଟାହି କଲା ଲୋକ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ବେଳ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁବୁ ସବୁରେ
 ଟାହି କରିବେ ଯେହୁ ଚିକାଳରେ ସାଧ୍ୟ ହେବ ମହୀରେ
 (ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୨୦)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଦୁଃଖ ସହି ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମକୁ ଧ୍ୟାୟୀ ରହିବାକୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନିଦାନ କାଳ ଆସିଲେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାଇ ଏକାମ୍ବର ବନରେ
 ରଖିବେ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କୁ ସଂହାରଣ କରିବେ । ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ବା ଭୀମ ଭୋଇ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ
 ମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆଗେ କଗିଥିଲେ ମନ୍ଦା ପଛେ ନପାଇବ ନିନ୍ଦା
 ଦାନ ଦେବ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପୟରେ
 ପ୍ରଭୁଶ୍ରୀମୁଖରେ ଭାଷା ପାଇବୁ ତୁ ପରଶଂସା
 ବକ୍ଷା ହେବୁ ଅନନ୍ତ ସଭାରେ ହେ ।
 ଚିଆ ପରିଧ୍ୟନ୍ତେ ସତ୍ୟ ରଖିବ ଯେଉଁ ଭକତ
 ଏ ଘୋର କଳିକାଳ ଯୁଗରେ
 ଧନ୍ୟ ତାର ପିତା ମାତା ଦାସ ପଣକୁ ସକତା
 ବିହୁନ ହୋଇବ ଏ ସଂସାରେ ହେ ।

(ଭଜନ - ୨୨୨)

ଭୀମଭୋଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦେଇଥିବା ଚିଆକଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ତାଙ୍କ
 ପାଦ ପଦ୍ମରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରି ରହିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ତାହେଲେ ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
 କରିବେ । ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଦେଇଥିବା କଣ୍ଠ କଣ ଓ ସେ କଣ୍ଠ କେବେ ପଡ଼ିବ ?

୧. ନିକଟ ହେଲାଣି ଲୀଳା କରିବାକୁ ନିଶି ଅଛି ତିନି ଘଡ଼ି
 ନିକିତି ପକାଇ ଧର୍ମ ତୁଲୁଛନ୍ତି ନିସତେ ନଦେବେ ଛାଡ଼ି ଯେ
 ଫିଟାଇବେ ଜ୍ଞାନ ପେଡ଼ି
 ଲୀଳା ଅଛି ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଘଡ଼ି ଯେ ।

୨. ତରତର ଚିତ୍ତ ନହୁଅ ଭକତ ପ୍ରଭୁ କରିଛନ୍ତି ବିଜେ
 ତିନି ଦିନ ଗଲେ ବୁଝାମଣା ହେବ ଗୋସିଂହ ଦୈତର ରାଜ୍ୟେ ଯେ
 ଛନ୍ତି ଏକଇ ଭକତ, ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀହସ୍ତରେ ଦେବେ ଛତ୍ର ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗୁଞ୍ଜାବଳୀ)

ତରତର ନୁହ କେହି ତିନି ଦିନ ଥାଅ ରହି
ଯିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗହଣେ ଗହଣେ ମଙ୍ଗଳ ଗାଇ ଯେ ।

(ନାରାଣ ଚଉତିଶା - ୫୭ ଭ)

ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟେ ଉଦେ ହୋଇଛି ସଂସାରେ ଚମକୁ ଅଛ କିମ୍ପାଇ
ଚାରି ଦିବସକୁ ଟାକି ଥାଅ ସର୍ବେ ଗୁରୁ ଚରଣକୁ ଧ୍ୟାୟାଁ, ହେ ଦାସ
ଚଳିଯାଉ ମହିମାଙ୍କ ଯଶ ଚାହିଁ ଚର୍ମ ରୁଧିର ମାଉଁସ
ଚୋରି ଦ୍ରବ୍ୟ ନକରିବ ଆଶ ଚର୍ତ୍ତ୍ତପଣେ ଥିଲେ ନାହିଁ ଦୋଷ
ଚର୍ମ ଦେହ ନୋହୁଛି ବିଶ୍ୱାସ ଚିଦାନନ୍ଦ ପ୍ରଭୁ ନାମ ଘୋଷ ।

(ସୁତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୧୭ କ)

ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ତିନି ଦଣ୍ଡ, ତିନି ବର୍ଷ, ତିନି ମାସ ଇତ୍ୟାଦି ଠାରରେ
ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପୁସ୍ତକର କଳେବର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଚାହିଁ ନାହିଁ ।
ତେବେ ତିନି ଦିନର ଅର୍ଥ ବୁଝାଗଲେ ସମସ୍ତ ସମୟର ଠିକଣା ଉତ୍ତର ମିଳିବ । ୨୦୦୧ ମସିହା
ସୁନିଆ ଠାରୁ ୩୯ ଅଙ୍କ ଚାଲିଲା । ୨୦୦୧ ର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ହେଲା ୨ + ୦ + ୦ + ୧ =
୩ ଏବଂ ୩୯ ଅଙ୍କରେ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ହେଲା ୩ + ୯ = ୧୨ = ୧ + ୨ = ୩ ତେଣୁ
୨୦୦୧ ମସିହା ସୁନିଆ ବା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୩୦ ତାରିଖ ପରଠାରୁ ତିନି ଦିନର ସମୟ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ବାଇବେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଲୁକ୍ - ୨୪ - ୨୭ରେ ଏହି ତିନି ଦିନ ବିଷୟରେ ବାଣୀ ଅଛି ।
"ଯେ ଜୀବିତ ତାଙ୍କୁ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ଖୋଜୁଛ କାହିଁକି ? ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି । ସେ
ପୁର୍ନଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା ପ୍ରବଳ ଧରାଇ
ଦିଆଯିବେ ଓ କ୍ରୁଶରେ ନିହତ ହେବେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁର୍ନଜୀବିତ ହେବେ । ଏ
ସମସ୍ତ କଥା ସେ ଗାଲିଲିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ବୋଲି କଣ ମନେ ନାହିଁ ?" ଏଠାରେ
ଯୀଶୁ ପୁର୍ନଜୀବିତ ହେବେ ଅର୍ଥ ନିଜର ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଖାଇବେ ବା ଶକ୍ତି ଆହାରଣ
କରିବେ । କାରଣ ଏହି ବେଳକୁ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବେ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଓ ଏହା ଲୀଳା
ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉକ୍ତ କବିମାନେ ଏହି ଲୀଳା ହେବାକୁ ଥିବା ନଅବର୍ଷ ସମୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ
୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୯ ଅଙ୍କ ବା ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କରୁ ୨୯ ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟରେ ପୁରୀ
ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍କରେ ଉଦ୍ୟ ରହୁଥିବା ଓ ଶୂନ୍ୟ ଲାଗୁଥିବା ଅଙ୍କକୁ ମଧ୍ୟ ହିସାବକୁ ନେଇଛନ୍ତି ।
ବିଭିନ୍ନ ମାଳିକାରେ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୯ ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ୨୧ ଅଙ୍କରୁ ୩୧ ଅଙ୍କ
ବୋଲି ଠାରରେ ନେଇଛନ୍ତି ।

ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା : ୧୯୯୯ - ୨୦୦୭

ଠାର ଅଙ୍କ	ଅଙ୍କ	ହିଜରୀ ସାଲ	ମସିହା	ଦିନ
୧୯	୩୭	୧୪୧୯	୧୯୯୯	୧
୨୦	୩୮	୧୪୨୦	୨୦୦୦	୨
୨୧	୩୯	୧୪୨୧	୨୦୦୧	୩
୨୨	୪୦	୧୪୨୨	୨୦୦୨	୪
୨୩	୪୧	୧୪୨୩	୨୦୦୩	୫
୨୪	୪୨	୧୪୨୪	୨୦୦୪	୬
୨୫	୪୩	୧୪୨୫	୨୦୦୫	୭
୨୬	୪୪	୧୪୨୬	୨୦୦୬	୮
୨୭	୪୫	୧୪୨୭	୨୦୦୭	୯

କିଛି ମାଲିକାରେ ମଧ୍ୟ ୪୭ ଅଙ୍କରୁ ୫୫ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୀଳା ହେବାକୁ ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଏହିଠାରେ ଅଙ୍କରେ ମସିହା ପ୍ରକୃତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି ଓ ଅଙ୍କ ମଝିରେ ଥିବା ଦୁଇଗୋଟି ଶୂନ୍ୟକୁ ଉତ୍ତ୍ୟ ରଖା ଯାଇଛି ଏବଂ ଅଙ୍କ ଯେଉଁ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେହି ମସିହାକୁ ନେଇ ଠାରରେ ଅଙ୍କ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାର କିଛି ଉଦାହରଣ କଳକା ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ହୀଜରୀ ସାଲର ଶେଷ ଦୁଇଅଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଯାଉଛି ।

ମୁକୁନ୍ଦ ଏକଚାଳିଶ ଠିକ୍ କରିଥାଅ

ବସୁଧା ଉଶ୍ନାସ ହେବ ନରହିବ ଥୟ

ଏକ ଚାଳିଶର ଭେଦ ଜାଣନ୍ତି କି ଯେହୁ

ଠାର ଗାର ଭେଦ ଛେଦ ଜାଣନ୍ତି ସେହୁ

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୂପତ, ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ)

ବାଳ ମୁକୁନ୍ଦ ଏକ ଚାଳିଶ ହେବ ଚବିଶ ଭୋଗ

ଚବିଶ ଭିତରେ ଆହୁରି ଗୁପ୍ତ କହିଛନ୍ତି ବାସୁଦେବ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୂପତ)

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଉ । ଠାରରେ ୨୪ ଅଙ୍କ ୪୨ ଅଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହେଉଛି । ୨୦୦୩ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୦୪ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ଠାରୁ ସୁନିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪୧-୪୨ ଅଙ୍କ ରହୁଛି ଏହା ଠାରରେ ୨୪ ଅଙ୍କ ସହିତ

ସମାନ । ଏଠାରେ ୪୦ ଅଙ୍କକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଛି ଯଦିଓ ରାଜାଙ୍କର ୪୦ ଅଙ୍କ ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବଲିଖିତ ଅନୁଯାଇ ପୁରୀ ରାଜାଙ୍କର ଚାଲୁ ନଥିବା ୪୦ ଅଙ୍କକୁ ହିସାବକୁ ନିଆଯାଇଥିବାରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ବୁଝିବାରେ ଭେଦ ରହିଥିଲା । ଏବଂ ୨୦୦୪ ମସିହାକୁ ମଝିରେ ଥିବା ଶୂନ୍ୟକୁ ବାଦ ଦେଇ ୨୪ ଅଙ୍କ ହିସାବରେ ନିଆଯାଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ୨୪ ଭିତରେ ଆହୁରି ଗୁପ୍ତ କଥା ଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଅଣ ଚାଳିଶରୁ ଏକଚାଳିଶ ଭିତରେ

କଳି ଅବତାର ହେଉଥିବେ ଯେ ଗୁପ୍ତରେ

ମୁକୁନ୍ଦ ଏକ ଚାଳିଶ ଠିକ କରିଥାଅ

ବସୁଧା ଉଶ୍ବାସ ହେବ ନରହିବ ଥୟ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ - ଅରୁଣ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ଭିତରେ ବା ଏହି ତିନି ବର୍ଷ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଜାଗରଣ କରିବେ ଯାହାକି ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ତିନି ଘଡ଼ି ଓ ପାଞ୍ଚ ଘଡ଼ି ସହ ମିଶି ଯାଉଛି । ଏହି ତିନି ଘଡ଼ି ଓ ପାଞ୍ଚ ଘଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତିନି ବର୍ଷରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ କରିବେ ଓ ପଞ୍ଚ ଘଡ଼ି ବା ୨୦୦୩ ମସିହା ସିନିଆ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜର ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିବେ ତେଣୁ ଭୀମଭୋଇ ଚାରି ଦିବସ ବା ୪୦ ଅଙ୍କ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (୨୦୦୩ ସୁନିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଟାକି ରହିବାକୁ ବା ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ୪୧ ଅଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ।

ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ଅଣଚାଳିଶରେ କଳକୀ ଆରମ୍ଭ ହେବ

ଲୀଳିତ ସମର ଅବନୀ ମଧ୍ୟରେ ଗତପତ ଭାବେ ଖେଳିବ

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

ଭୀମଭୋଇଙ୍କର ଏହି ବାଣୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣଙ୍କ ବାଣୀ ସହ ମିଶି ଯାଉଛି ଏବଂ ୩୯ ଅଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଉ ସେପ୍ଟେମ୍ବର-୧୧ ତାରିଖରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧର ଘନାଘଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଅଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇଛନ୍ତି-

ଦିନକୁ ଦିନ ହୋଇବ ମହରାଜ କଷଣ ଭୋଗିବେ ପ୍ରାଣୀ

ପଶ୍ଚିମ ଦେଶରେ ଶିଶିର ମାସରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଜାଣି

ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କେ ଏହାହିଁ ଘଟିବ ଶୁଣ ବିନିତା ନନ୍ଦନ

(କଳିଯୁଗ ମାଳିକା)

୨୧ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୦୧ ର ଶିଶିର ମାସ ବା ଜାନୁଆରୀ ଓ ଫେବୃୟାରୀ ଭିତରେ ଭାରତର ପଶ୍ଚିମରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ବୋଲି ବାଣୀ ଅଛି । ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ତାରିଖରେ ଗୁଜରାଟରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି । କିଛି ମାଲିକାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାର ସମୟ ୪୬ ଅଙ୍କରୁ ୫୫ ଅଙ୍କ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତାହାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ଜଣାପଡୁଛି ।

ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ତଥ୍ୟ କଳିକି ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । କଳ୍ପି ଲୀଳାର ପୂର୍ତ୍ତ ଅବଧି ୨୬ ବର୍ଷ । ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା-୯ବର୍ଷ, ମଧ୍ୟ ଲୀଳା-୯ ବର୍ଷ, ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା-୯ବର୍ଷ, ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା-୧୯୯୯ ସହ ୨୦୦୭ । ଏହା ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାରଧର୍ମ କଥା ବୁଝାଇ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ଓ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିବ, ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ମଧ୍ୟ ଲୀଳାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମା ଆଦ୍ୟ ଶକ୍ତି ଗୁପ୍ତ ହେବେ, ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ କଂଧରେ ବସି ପୃଥିବୀକୁ ପୁନରାନ୍ୱେଷଣ କରିବେ, ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ବହୁତ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିବ, ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ବା ୨୦୧୭-୨୦୨୫ ପ୍ରବଳ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ନାଶ ଓ ସତ୍ୟ ଯୁଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜା ହେବେ ।

ମଧ୍ୟ ଲୀଳା : ୨୦୦୮ - ୨୦୧୭

ଠାର ଅଙ୍କ	ଅଙ୍କ	ହିଜରୀ ସାଲ	ମସିହା	ଦିନ
୧୯	୪୬	୧୪୨୮	୨୦୦୮	୧
୨୦	୪୭	୧୪୨୯	୨୦୦୯	୨
୨୧	୪୮	୧୪୩୦	୨୦୧୦	୩
୨୨	୪୯	୧୪୩୧	୨୦୧୧	୪
୨୩	୫୦	୧୪୩୨	୨୦୧୨	୫
୨୪	୫୧	୧୪୩୩	୨୦୧୩	୬
୨୫	୫୨	୧୪୩୪	୨୦୧୪	୭
୨୬	୫୩	୧୪୩୫	୨୦୧୫	୮
୨୭	୫୪	୧୪୩୬	୨୦୧୬	୯

ପ୍ରାକ୍ତ ଲୀଳା : ୨୦୧୭ - ୨୦୨୫

ଠାର ଅଙ୍କ	ଅଙ୍କ	ହିଜରୀ ସାଲ	ମସିହା	ଦିନ
୧୯	୫୫	୧୪୩୭	୨୦୧୭	୧
୨୦	୫୬	୧୪୩୮	୨୦୧୮	୨
୨୧	୫୭	୧୪୩୯	୨୦୧୯	୩
୨୨	୫୮	୧୪୪୦	୨୦୨୦	୪
୨୩	୫୯	୧୪୪୧	୨୦୨୧	୫
୨୪	୬୦	୧୪୪୨	୨୦୨୨	୬
୨୫	୬୧	୧୪୪୩	୨୦୨୩	୭
୨୬	୬୨	୧୪୪୪	୨୦୨୪	୮
୨୭	୬୩	୧୪୪୫	୨୦୨୫	୯

ଉପରୋକ୍ତ ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ ଲୀଳା ୧୯୯୯ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ସରିବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବାଧିବା ଉପଦେଶ ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ମାନିବେ । ନାହିଁ । କିଛି ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଶୁଣି ପୁଣି ଭୁଲି ଯିବେ । ଯେହେତୁ ୨୩ ଅଙ୍କ ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ (୨୦୧୨) ପ୍ରଭୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ହୀନ ବୋଲି ଭାବି (ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ଗୁପ୍ତ ହେବାରୁ) ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନପାଇ କିଛି ଭକ୍ତ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଯାଇ ଅବାଟରେ ଯିବେ । ତେଣୁ ଭୀମଭୋଇ କହୁଛନ୍ତି-

୧. ସଜିବ ମୂରତୀ ବ୍ରହ୍ମ ଅଜିବ ସେବିଲ ପୁଣି
 ଚଣ୍ଡୀ ଚାମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ସର୍ବେ କରିଲ ସେବା
 ଚିତ୍ତରେ ନାହିଁ ବିଚାର କଲ ଅନିତି ବେଭାର
 ଚୋର ଡକାୟତ ପରି ଭଣ୍ଡିଲ ସଭା
 ଚନ୍ଦ୍ର ଥାଉଁ ତାରା ସେବିଲ
 ଚେତନା ହରାଇ ସର୍ବେ ବଣା ହୋଇଲ ।

(ଭୀମଭୋଇ, ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ୯ ଅଧ୍ୟାୟ)

୨. ପୂରାଣ ପଢ଼ିଣ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲାଉବେ ଶିଶୁ ଥିବେ ଠିକପଦ
 ନ୍ୟାୟ ନିଶାପରେ ପ୍ରଚାର କରିଣ କହୁଥିବେ ବ୍ରହ୍ମ ଭେଦ
 ଭବିଷ୍ୟନ୍ତେ ଶୁଣି ମନେ ପାଞ୍ଚୁଥିବେ ଆପଣା ନାମ ବିଚାରି
 ଠିକ୍ ଠିକ୍ ପଦ ଯୋଡ଼ି ଲେଖୁଥିବେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ସମପରି ।

୩. ଆଗତ କୁହାଙ୍କ ତେଜ ପ୍ରକାଶିବ ମାଳ ମାଳି କରେ ଧରି
 ଆଶୁଆ ଭକତ ବହୁତ ଜଗତ ଦେବୀ ଉପାସନା କରି
 ଆସି ବୁଲାଇବେ ପରର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ହୁଅନ୍ତାଙ୍କ ଆମ୍ଭ ନାରୀ
 ତାହା ଖୋଇଥିବୁ ଚଣ୍ଡୀ ଥିବେ ତାହିଁ ଖପରକୁ କରେ ଧରି

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା)

କିଛି ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ବାହ୍ୟ ମତରେ କିଛି ଶକ୍ତି ନଦେଖୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚଣ୍ଡି
 ତାମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ପୂଜା କରିବେ ଏବଂ ଗୁପ୍ତରେ ସଭାକରି ନିଜର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ
 କରିବେ । କିଛି ଭକ୍ତ ପୁରାଣ ପଢ଼ି ସେଥିରୁ କିଛି ମନେ ରଖି ଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କରେ ନ୍ୟାୟ
 ନିଶାପ କରିବାରେ ସମୟ ଦେବେ ଓ ସେହି ସଭା ମାନଙ୍କରେ ବସିଥିବା ଅପାଠୁଆ, ମୁର୍ଖ
 ବା ଆତ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣି ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ବଖାଣି ହାଟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରହ୍ମ
 ଜ୍ଞାନ କରିବେ ଓ ନିଜକୁ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରିବେ ।

ସେହିପରି କିଛି ଭକ୍ତ ମାଳିକା ବହିର ଭବତଷ୍ୟାନ୍ତ ବାଣୀ ପଢ଼ି ବା ଶୁଣି ନିଜ
 ନାମରେ କିଛି କିଛି ପଦ ଯୋଡ଼ି ଓ ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଘୋଷଣା
 କରିବେ । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି-

ଜାତ ମୁଁ କରିଛି ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଦେଇଛି ମୋତେ ସେବାକର ବୋଲି
 ଜାଣି ଶୁଣି କରି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଶୋରି ଅମତାରେ ଗଲେ ଚାଲିରେ
 ଜୀବ ନାହିଁ ମୋ କିସ, ଯେଥା କର୍ମେ ସର୍ବେ ଯିବେ ନାଶ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ, ଭୀମଭୋଇ)

ହେଉ ଏଥର ପଛେ ହତ୍ୟା ପାଇବି ହାଣ ଉଠାଇବି ନିଷ୍ଠେ
 ହସ୍ତି ଚଢ଼ି ହସ୍ତ ଲଗାଇ ମାରିବି ଦୁଷ୍ଟ ନରଖିବି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ହେ କବି
 ହାକ ତିନିପୁରରେ ଯାଉ ଶୁଭି ହେଜି ତିଆ କଷ୍ଟ ଥାଅ ଜାଗି
 ହକାଇଛି ନାମ ମାୟା ଲାଗି ହାକି ଶୂନ୍ୟ ଚକ୍ରକୁ ପେଷିବି
 ହିଂସା ବାଦ ଛନ୍ଦ ନରଖିବି ହଟେ ହଟେ ଦୈତ୍ୟଙ୍କୁ ମାରିବି ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ)

ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବା
 ଆଗରୁ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ । ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ପଦ୍ମକଳ୍ପରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ତରିବ ଯେବେ ପାପରୁ ଏବେ ଭଜତି ଶ୍ରୀଗୁରୁ
 ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା ଯେ ହେବତି ଜାଣ । (ପଦ୍ମ କଳ୍ପ)

ଏହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି କରିବେ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଦେଶ ପାଇ
୬୪ ସିଦ୍ଧ, ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ଜଗା ଜଗି ବେଳ ଆସିଲାଣି ଭାଇ ଯୋଗୀ ହସ୍ତରେ ଖର୍ପର
ଜବାବ ମାଗିବା ବେଳେ ଆଦିମାତା ଥରିଯିବ ତିନି ପୁର ଯେ
ଯୁଗ ଶେଷ ବେଳ ଏହି

ଜବାବ ନଦେଲେ କାନ୍ତାନୀ ମାନେଯେ କବଳ କରିବେ ନେଇ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ, ୪୧ କ)

ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ମାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ସେମାନେ
ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଯୁଗ ଶେଷ ସମୟରେ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ
ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିପରି ଥିବ ଓ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କିପରି ହେବ ତାହା
ଆଲୋଚନା କରିବା ।

୧.	ଶୁଣ ତୁ ମନ ମହାରଥା	କଳି ଯୁଗର ଭକ୍ତ କଥା
	କେବହୁଁ ତୀର୍ଥ ବ୍ରତ କରି	ମାଳା ତିଳକ ହୃଦେ ଧରି
	କାମ କ୍ରୋଧକୁ ସାର କରି	ହୃଦରେ ଅଂହକାର ଭରି
	ଦିବସେ ଧନ ଲୋଭେ ଛନ୍ଦ	ରାତ୍ରକୁ ସ୍ତ୍ରୀରୀ ପାଶେ ମନ
	କେ ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଢ଼ିବେ	ବଢ଼ିମା ପଶେ ଗୁରୁ ହେବେ
	ଆତ୍ମରେ ପରତେ ନହୋଇ	ଶିଷ୍ୟ କରିବେ ମନ୍ଦ ଦେଇ

xxx

ଏମାନେ ହୋଇବେ ପରୀକ୍ଷା	ଯୁକ୍ତ କରିବ କିଏ ରକ୍ଷା
ରତ୍ନଲେ ରତ୍ନପାରେ କାଳୀ	ନୋହିଲେ ନିଶ୍ଚୟେ ସେ ବଳି ।

୨. ମାୟାଧାରୀରେ ଦାସ ବୋଲାଉବେ

ଗଞ୍ଜାଇ ଖାଇଣ ଲୀଳା କରିବେ
ମାଛ ମାଉଁସ ମଦିରାକୁ ଖାଇ
ନାନା କାମ ପୂଜା କରିବେ ରହି
ନାଗାନ୍ତ ଶିଖି ହରି ନେବେ ଧନ
ଜଟିଳ ବୁଦ୍ଧି କରିବେ ବହନ ।

xxx

ବେଦ କର୍ମ ଛାଡ଼ି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୀନ

ଅନ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ବୈଷ୍ଣବ ଜନ

ତେତିକି ବେଳେଟି ଭାରା ଉଶ୍ମାସ

ମେଲିତ ହୋଇବ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶ

କୁତର୍କ ବିଦ୍ୟା ଶିଖିବେ ଅଶେଷ

ପ୍ରାଣୀ ମାନେ ସବୁ ହେବେଟି ଧୂସ

(ମହିମା ଲେଖନ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

୩. ଅମନୁଷ୍ୟ ଯାକ ହେବେ ଲେଖାରେ ମନୁଷ୍ୟ
ଅଶାସ୍ତ୍ରୀ ନଚିହ୍ନିଣ ବୋଲାଉବେ ଦାସ
ଡ଼ଗ ଯେ ମାଲିକା ଥୋକେ କାଠ ଯେ ମାଲିଆ
ଡ଼ଗ ପଣେ କେତେ କହି ସଭାରେ ଗୋଲିଆ ।

୪. ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗତେ ମାତିବେ ଥୋକେ ମାୟା ତପସ୍ୱୀ
ତରକ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ୁଥିବେ ଜ୍ଞାନ କହିବେ ବସି
ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଯିବେ ଦେବତା ସ୍ଥାନେ ରହିବେ ନାହିଁ
ଥୋଇବା ସ୍ଥାନରୁ ପଦାର୍ଥ ନେଉଥିବେ ଚୋରାଇ ।

୫. ବିଷ୍ଣୁ ନିନ୍ଦୁଥିବେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ
ଗୋପୀ ଗୋପାଳ ଖେଳକୁ ସେ ଚାହିଁ
ହାସ୍ୟ କରୁଥିବେ ନାନା ପ୍ରକାରେ
ବେଳକୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇବେ ସକଳେ
ଅନନ୍ତ ଖେଳ ଦେଖୁ ଆଚମ୍ବିତ
ହାସ୍ୟ କରିବେ ବହି ଆହାନ୍ତିକ ।

xxx

ଅନନ୍ତ ଗୋପାଳ ଖେଳର ଭୂଇଁ
ଅସୁର ମାନଙ୍କୁ ଦିଶିବ ନାହିଁ ।

xxx

ନିନ୍ଦୁକେ ହାସ୍ୟକେ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ ଜନ
ଅଶବିଶ୍ୱାସିଆ ଯେତେକ ପୁଣି
ଏମାନେ ସବୁ ପଡ଼ିବେ ଖପରେ

ହରି ଆଶ୍ରେକର ହେ ସୁଜ୍ଞ ନରେ
ମାୟା କୁହୁତିରେ ହୋଇବେ ନାଶ
ଏକ ମାତ୍ରକ ଯେ ରହିବ ଦାସ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଉପର ଲିଖିତ ଭଣ୍ଡ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ଛଡା ପ୍ରଭୁଙ୍କର କିଛି ଦେହ ଲାଗି ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ
ମାୟା ପଟଳରେ ପଡି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନଚିହ୍ନିଲା ପରି ରହିବେ ।

ଚଉଷଠି ସିଦ୍ଧ ସହସ୍ର ଭକତ	ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ପୁଣି ସମସ୍ତ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗହଣେ ଖେଳ ଖେଳିବେ	ମାୟା ପଟଳେ ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ
ଚିହ୍ନି ପାଶୋରିବେ ସକଳ ପୋଏ	ତା ଦେଖୁ ଆପଣେ ଦେବାଧିରାଏ
ସସ୍ତ୍ରବାର ସେହୁ ବୁଝାଇ କହି	ସସ୍ତ୍ରବାର ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷି ଦେଇ
କେହି ନମାନିଲେ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମର	ତେଣୁ ଦୁର୍ଗା ପାତିଅଛି ଖର୍ପର

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ - ଅନନ୍ତ)

ଉପରୋକ୍ତ ମନମୁଖୀ କପଟାଚାରୀ ଯେଉଁ ମାନେକି ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଏବଂ
ତାର ବିଧି ବିଧାନକୁ ନମାନି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚିତ ପ୍ରମାଣ ମୂଳକ ତଥ୍ୟ ମାନ
ନଶୋଜି ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ନିଜର ମନଗଢ଼ା ଧର୍ମ ମାନ ପ୍ରଚାର କରି ଜଗତରେ ମୈତ୍ରତାର
ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମା ଭଗବତୀ, ମା ଦୁର୍ଗା ଓ ମା କାଳୀ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ଭକ୍ତଙ୍କୁ କିପରି ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ? ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମା କଣ ପଚାରିବେ
ଓ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନପାରିଲେ ବା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ନପାରିଲେ କଣ ହେବ ?

୧. ମିଳିବେ ଅଷ୍ଟ ଚଣ୍ଡୀ ଗଣ	ସଙ୍ଗତେ ଦେନି ଯେଥା ସୈନ୍ୟ
ପ୍ରବେଶ ହେବେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁର	ଶୁଣ ଗୋ ଆଦି ମୋ ଉତ୍ତର ।
ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ	ପ୍ରବେଶ ଯୁଗ ଶେଷ ଠାରେ
କଳଙ୍କୀ କରିବେ ଅନନ୍ତ	ଗୁପ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ଚର୍ଯ୍ୟ ମତ
ସେ କାଳେ ଧରମ ପରୀକ୍ଷା	ନିଷ୍ଠାମ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଦୀକ୍ଷା
ଭଜନ ଏକାକ୍ଷର ନାମ	ପରୀକ୍ଷା ଅଟଇ ନିଗମ
ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ମୂଳ ବାଟ	ସଂସାରେ ବସିଥିବ ହାଟ
ଯୁଗ ଶେଷକୁ ଅଛି ଖେଳ	ଆଦି ଗୋ ଯତନେ ସମ୍ଭାଳ
ଅଭୂତ ବିଷୟ ବାରତା	ଏ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥା
ଖେଳ ହୋଇବ ଡେଙ୍କାନାଳ	ଅନନ୍ତ ମହିମା ମଣ୍ଡଳ

ଆସିବେ ତିନିପୁର ଲୋକ
ବେଡ଼ିବେ ଅବନା ମଣ୍ଡଳ
ପ୍ରବେଶ ଅଷ୍ଟ ଯେ ଚଣ୍ଡିକା
ମେଞ୍ଚ ଅଧମ ଦୁରାଚାର

ସୁର ଅସୁର ନାଗ ଲୋକ
ଖେଳ କରିବେ ଭକ୍ତ କୁଳ
ଦେଖିବେ ଧର୍ମର ପରୀକ୍ଷା
ପଡ଼ିବେ କେତୁକା ଖର୍ପର ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

୨. ମନ୍ତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ମାନ ପରିକ୍ଷା ଦେଇ
ତାହାକୁ ବାଛି ରଖିବେ ଅଚ୍ୟୁତ
ଯେଉଁ ଭକତ ଏହା ନକହିବେ
ତାଙ୍କ ବେକମୋଡ଼ି ଖାଇବେ ଦେବୀ
ମେଞ୍ଚ ନିଧନ ଦୁଷ୍ଟ ସଂହାରଣ
ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଆମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ପାଇବୁ

ଏକାକ୍ଷର ଭେଦ ଯେହୁ ଜାଣଇ
ବୋଲିବେ ଏମାନେ ଆହେ ଅଚ୍ୟୁତ
ଗୁଳା ପକାଇ ତାଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟି ଦେବେ
ପଳାଇ ଯିବାକୁ ନଥିବ ବୁଦ୍ଧି
କରିବେ ନିଶ୍ଚୟେ କଳକୀ ରାମ
କୋଠ ଦଳରେ ଛଗୁଆଳ ଥିବୁ

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅଚ୍ୟୁତ)

୩. ଏମାନଙ୍କୁ ଭଗବତୀ ପଚାରିବେ କିମ୍ପାଇଁ ବୈରାଗୀ ହେଲ
କେଉଁ ମନ୍ତ୍ର କେଉଁ ନାମ ଦୀକ୍ଷା ପାଇ କେଉଁଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କଲ
ସଂସାରୀ ହୋଇଣ ଜନ୍ମ ଲଭିଥିଲ କା ସୁଖ ଦେଖୁ ଜଗତେ
ତୁମ୍ଭ ମାତା ପିତା କେ ପୁଣି ଅଟଇ ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ ତାଙ୍କ କେତେ ।
ମାତା ଗର୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ କେତେ କାଳ ରହି କାହା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରୀତି କଲ
କେଉଁ ନାମ ଧରି କରିଲ ଭଗବତୀ ସେଠାରୁ କିସ ଭଜିଲ
ଗୁରୁ ବୋଲି ପୁଣି କାହାକୁ ଚିହ୍ନିଲ କାହିଁ କରିଥିଲ ସ୍ନାନ
କେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଆଣିଲା କାହାର ହେଲ ନନ୍ଦନ ।
କେଉଁଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କି ମନ୍ତ୍ର ଜପୁଛ କାହିଁ କରିଅଛ ଠାବ
କାହାକୁ ଜପୁଛ କି ଘେନି ଖେଳୁଛ କା ସଙ୍ଗେ କରୁଛ ଭାବ ।
ତୁମ୍ଭେ କିଏ କାହିଁ ଆଉକେ ଅଛଇଁ ତୁମ୍ଭ ନାମ କିସ କହ
ଆଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେକ ସ୍ଥିତି କେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ଘେନି ଥାଅ ।

(ଭବବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନୀ)

୪. ଭକତ ପରୀକ୍ଷା ବିଚାର ହେବ
କିମ୍ପାଇ ଭକତ ପରୀକ୍ଷା ହେବ
ଗୁରୁ ବୋଲନ୍ତି ହେ ବାରଙ୍ଗ ଶୁଣ
ଗାଣିବ ଧରି ପୁଛିବେ ଅର୍ଜୁନ

ଶୁଣି ବାରଙ୍ଗ ବୋଲେ ଗୁରୁଦେବ ।
କେ କାହାକୁ କିସ କଥା ପୁଛିବ ।
କହିବା ତୋତେ ସେ କଥା ଭେଇଣ ।
ଧନୁବାଣେ ମନ୍ତ୍ର ଯୁଗିବ ପୁଣ ।

ନାଗାନ୍ତ ଯେତେକ କେତେ ଥିବେ
 ଯେତେକିଏକ ଅକ୍ଷର ଭକତ
 ସୁକ୍ଷେଷ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁଛିବେଟି ପୁଣି
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ ପୁଣି ଜନମ ହୋଇ
 କେଉଁ ଗୁରୁ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲ
 କିସ ଦେଖି କାହିଁ କରିଛ ଜ୍ଞାନ
 ତୁମ୍ଭ ନାମ କିସ କହିବ ଫେଇ
 ଏହି କଥା ମାନ ଯେହୁ କହିବ
 ନୋହିଲେ କାଳି ଆଗେ ବଳିଦାନ
 ଶିବଗଣ ସୁସ୍ତେ ରୁଧିର ଖାଇ

ସମଲାଇ ଦେବୀ ତାଙ୍କୁ ପୁଛିବେ ।
 ଜନକ ବେଦୀରେ ସେହି ସାକ୍ଷାତ ।
 ମାତୃଗର୍ଭ କଥା ହେତୁ ଯେ ଜାଣ ।
 ସଂସାର ସୁଖେ ହୁଡିଲ କିମ୍ପାଇ ।
 କେବଣ ସଖାରେ ଗଣନା ହେଲ ।
 ମାତା ପିତାଙ୍କର କେବଣ ନାମ ।
 କହି ନପାରିଲେ ଭକତ ନୋହିଁ ।
 ଦେବୀ ପଣତରେ ତାକୁ ପୋଛିବ ।
 କରାଳି ଦେବ ଗଣ୍ଡକି କାଟିଣ ।
 ଠାରି ଦେଇଥିବେ ସୁକ୍ଷେଷ ତହିଁ ।

(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ, କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ ୫ମ)

୫. କିଣୁ ଦାସ ହିଁ ସେ କାଳରେ
 ଅଷ୍ଟ ସଖୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷଣ
 ତା ପଛେ ହାରାଦି ରାମାଦି
 ଅକାର ସକାର ମକାର
 ଅବନା ଆଠ ଯେ ଅକ୍ଷର
 ସେ ବଟ କମ୍ପମାନ ହେବ
 ଯମୁନା ସରସ୍ୱତୀ ଦୁଇ
 ସେଦିନ ରତ୍ନ ଯୋଡି ଝର
 ଆକ୍ଷାତ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟରେ

ଥିବ ଯେ ଭକ୍ତଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
 ହୋଇବ ମାସେ ତେର ଦିନ ।
 ଅଣ ଅକ୍ଷର ମନ ଭେଦି ।
 ଗାୟତ୍ରୀ ଚାଳିଣ ଅକ୍ଷର ।
 ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବ ସେଠାର
 ଗଙ୍ଗାଯେ ବାହାର ହୋଇବ ।
 ବାହାର ହେବେ ମହାମାଇ ।
 ପଡିବ ବାଙ୍କୀ ମୁହାଣର ।
 ଏ କଥା ହେବ ସେହିଠାରେ ।

xxx

ଅଜପା ଜାଣିଥିବ ଯେହିଁ

ସେ କାଳେ ସାର ହେବ ସେହି ।

(ଅମର ଯୁମର ସଂହିତା)

୬.

ଅନନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଅନ୍ତ ନାହିଁଟି ଯାହାର

ଏକାକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ର ଅଣ ଅକ୍ଷର ପ୍ରଚାର ।

ରୂପ ଚିହ୍ନାଇଣ ଦେବେ ଯେ

ଅରୂପ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଯେବେ ଠାବ କରିଥିବ ଯେ ।

ପଚାରିବେ ଭଗବତୀ ଭକତଙ୍କୁ ପୁଣି ।

ବ୍ରହ୍ମ ଏକାକ୍ଷର ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମର ଗୁଣାଣ

ପୁଣ ବ୍ରହ୍ମ ଗାୟତ୍ରୀ ଯେ
ଚିହ୍ନାଇ ଯେ ଦେବ ତାଙ୍କୁ ନେବ କୋଳ କରିଥେ ।

(ହାତୁଦାସ ମାଳିକା - ୫ମ)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକାକ୍ଷର ଓ ଅଶାକ୍ଷର ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ବା ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନର ପରୀକ୍ଷା
କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏ ପରୀକ୍ଷା କିଏ କରିବେ ।

୧. ଠାବେ ଠାବେ ଗଳ କନ୍ଦଳ ଉଠିବ ଠୁଳ ଶୂନ୍ୟ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ଠିଆ ହୋଇ ମାତା ପରୀକ୍ଷା ମାଗିବେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପୋଛି ପଣତେ ଯେ
ଠିକଣେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବାଣୀ
ଠକା ଠକି କଥା ନୁହଇ ସୁଜନେ ଭୀମ ଅରକ୍ଷିତ ଭଣି ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୪୧୭)

୨. ପଚାରି ବୁଝିବା ବେଳେ ଆଦିମାତା ଭକ୍ତ ହେବେ ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ
ପରୀକ୍ଷା ନଦେଇ ଯେତେ ଯତି ସତୀ ପଡ଼ି ଯିବେ ମୋହେ ଜାଣ ଯେ
ପରମ ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳେ

ପଣତରେ ପୋଛି ନିଜ ପୁତ୍ର ପରି ବସାଇବେ ନେଇ କୋଳେ ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା - ୪୧୭)

ମାଙ୍କ ଛଡ଼ା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇ ଅନ୍ୟ ଦେବାଦେବୀ ତଥା ଦେହଲୀଗି ଭକ୍ତମାନେ
ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୪୧ ମ)

୧. ଷୋଳ ମଣ୍ଡଳ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବ ଶଙ୍କର ତହିଁରେ ଥିବେ
ସାନ ଲୋକମାନେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଣ ବିବେକି ସେ ବୋଲାଇବେ ଯେ
ସମ୍ବଲପୁରରେ ଠୁଳ

ସୁଧର୍ମା ସଭାର ସନକ, ଜନକ, ଚୌବନ ଅଙ୍କରେ ମେଳ ଯେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ - ୪୧ମ)

୨. ମହିମା ମେରୁ ସଙ୍ଗେ ଖେଳ ହେବ ଯାଜପୁରରେ ଧର୍ମ ସଭା ବସିବ
ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବ ସେଠାରେ ବିରଜା ବସିଛି ପାତି ଖପର ।
ଏକାକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ର ପରୀକ୍ଷା ନେବେ ଅଶାକ୍ଷରକୁ ଧରି ପଚାରିବେ
ଗାୟତ୍ରୀ ସାବିତ୍ରୀ ଯେ ସରସ୍ୱତୀ ଶୂନ୍ୟ ନିରାକାର ବାଛିବେ ପୁଛି ।
ସପ୍ତାଙ୍ଗେ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ବ୍ରହ୍ମ ପୁରାଣ ବେଦ ନିର୍ବେଦ ଗ୍ରନ୍ଥ କ୍ରୀୟା ମାନ ।
ସପ୍ତ ପଞ୍ଚମୀକୁ କହିବ ଯେହୁ ଦେବୀ ଖପରୁ ଉବୁରିବ ସେହୁ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ - ଅତ୍ୟୁତ)

୪. ଦୁର୍ଗା ସହ ଭୂଜେ ଖପର ଧରିଣ ଖର ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବେ
ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରୁ ଅନାହାରେ ଅଛି ରକ୍ତ ପିଇ ଶାନ୍ତ ହେବେ ଯେ
ଦୟା ଧର୍ମ ନାହିଁ ତାର ଯେ

ଦେଖିବ ଯେ ଦୃଢ଼ ଭକ୍ତ ରହିଅଛି କୋଳେ ବସାଇବ ନେଇ ଯେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ନହୋଇ ଦେବୀ ମୂଖରେ ପଡ଼ିବେ ସେ
ବିଷୟ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ୮ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଷଷ୍ଠ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ହେତୁ ଚିତ୍ତେ ଧରି ଶୁଣରେ ପୋୟେ	କଳିରେ ଭକ୍ତେ କରିବେ ଅନ୍ୟାୟେ ।
ଗୁରୁ ଦ୍ରେହୀ ହେବେ ଯେତକ ଭକ୍ତ	ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ସ୍ୱାମୀ ନଦେବେ ମୁକ୍ତ ।
ଶୁଦ୍ଧ ମାଂସରେ ଗଣନା ହୋଇବେ	ବିରଜା ତାହାଙ୍କୁ ବାଛି ଖାଇବେ ।
ନାମ ଆଶ୍ରାରେ ଭକତ ମୋହର	ମାଛ ମାଂସରେ ପୁରାଇ ଉଦର ।
ଏମାନେ ଅଟନ୍ତି ସୁଦ୍ଧ ମାଂସ	ତାହାଙ୍କୁ ଦେବୀ କରିବେଟି ଗ୍ରାସ ।
ନାମ ଆଶ୍ରାରେ ଯେ ଥିବେଟି ଭକ୍ତ	ଭୋଜନ କରିବେ ଚଣ୍ଡାଳ ଭାତ ।
ବିନା ଆଜ୍ଞାରେ ମନ ମୂର୍ଖ ପଣ	ପରସ୍ତୀ ହରଣ ନାମ ବଖାଣ ।
ପିତା ମାତା ଆଉ କେତେ ଭକତ	ଦେବତା ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବ ନିନ୍ଦିତ ।
ପୁରାଣ ନିନ୍ଦା ଆତ୍ମ ବଢ଼ିମାରେ ଥିବ	ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକ ଅକ୍ରିୟ ଭାବ ।
ମାୟା ମୋହ ବିଷୟରେ ଯେ ରତ	ଏମନ୍ତ ହୋଇବ ଶୁଦ୍ଧ ମାଂସ ।
ତାଙ୍କୁ ଯୋଗମାୟ କରିବେ ଗ୍ରାସ	ଶୁଣ ବାବୁ ତୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ।
ନାମ ପାଇ ଚୋରୀ କରୁଣ ଥିବ	ଗୁପ୍ତ ମାରୁଣୀ ସ୍ତ୍ରୀରି ମାରିବ ।
ନାମର ଲେଖ ନଜାଣନ୍ତି ସେହୁ	କାୟା ଶୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ତହୁଁ ।
ଏମନ୍ତ ରକତ ଶୁଦ୍ଧ ଅଟଇ	ଏହାକୁ ଦେବାଙ୍କି କିଛି ଦେବଇଁ ।
ଏହିମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ମାଂସରେ ଲେଖା	ଏହି ମାନଙ୍କୁ କରିବୁ ପରୀକ୍ଷା ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ - ଅରୂପ)

ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କପଟାଚାରୀ ଭଣ୍ଡ ବା ୦କ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ମା ଭଗବତୀ ନିଷ୍ଠୟ
ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଭକ୍ତ କବି ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ଏକା ଅକ୍ଷର ଅଶାକ୍ଷର	ଏ ତତ୍ତ୍ୱ ଯାକୁ ଅଗୋଚର
ଆତ୍ମାରେ ପରତେ ଯାର ନାହିଁ	ଖପରେ ପକାଇବୁ ନେଇ
ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରୀତି ନାହିଁ ଯାର	ସେ କାହୁଁ ଜାଣେ ମୋ ପୟର ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଶରଣ ଯାଇ ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନରେ
ଥିବ ସେହି କେବଳ ବର୍ତ୍ତବ । ମହାପୁରୁଷ ଯଶୋବନ୍ତ ତାଙ୍କ ମାଳିକାରେ ଏହାକୁ ଷଷ୍ଠ
କରିଛନ୍ତି ।

ମହିମାକୁ ନଭଜିବ ଯେବଣା ହିଁ ଜନ
ନିଶ୍ଚୟ ଯୋଗୀ ମୂଖରେ ପଡ଼ିବ ନନ୍ଦନ ।

ଏହି ମହିମା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଓ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ ବ୍ରହ୍ମ ନିରୂପଣ ଗୀତା ୧୦ମ
ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ମହାନିତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବ
ତେବେ ନିଜ ମହିମାକୁ ଦର୍ଶନ ପାଇବ
ମହିମା ଠାବରୁ ଆଉ କାହିଁ ଭେଟ ନାହିଁ ।
ମାତାଙ୍କୁ ସେବିଲେ ସିନା ପିତା ଭେଟ ପାଇ ।

ତେଣୁ ମହିମା ବା ଜଗତମାତାଙ୍କୁ ସେବି ଓ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବା
ଅଲେଖଙ୍କ ଭେଟ ପାଇଛି ସେହିଁ କେବଳ ମା ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ବର୍ତ୍ତିବ ।

ମହିମା ନାମଟି ଯେହୁ ଅଟେ ମହାମାୟା
ଅନାଦିଙ୍କ ଦ୍ରୋହ କଲେ ଆଦି ଦିଏ ଖାଇ
ଏହି ରୂପେ ନାଶ ପାଉଛନ୍ତି ଏ ଜଗତ
ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି ଆଦି ମହିମା ଭକତ ।
ଆଦି ଅନାଦି ତ ଅଟନ୍ତି ମାତା ପିତା

ପିତା ଠାରେ ଦ୍ରୋହ କଲେ ସଂହାରଇ ମାତା ।

ଅଲେଖଙ୍କ ଭକତ ହୋଇବ ଯେଉଁ ଜନ
ମହିମା ଭଜିଲେ ସିନା ବ୍ରହ୍ମେ ହେବ ଲୀନ ।

(ବ୍ରହ୍ମ ନିରୂପଣ ଗୀତା, ଭୀମଭୋଇ)

ତେଣୁ ପିତାଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ମାତାଙ୍କୁ ଭଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ପିତା ମାତା ଉଭୟଙ୍କ
ଠାରେ ଯେ ଲୟ ରଖି ବ୍ରହ୍ମ ଏକାକ୍ଷର ରେ ସଚେତନ ଥାଇ ପ୍ରଭୁ ଓ ମାଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ
ପଶିଛି ସେହି ହିଁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

ବ୍ରହ୍ମ ଏକାକ୍ଷର ଭଜି ହନୁବୀର କାହାକୁ ନକରି ଭୟେ
ରାବଣ ସଗୋତ୍ରେ ସହିତେ ବଧୁଲା ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଲା କ୍ଷୟେ ।
ସେହିନାମ ତତ୍ତ୍ୱ ବାରଣ ଭକତ ଦେବୀଙ୍କି କହିଲା ବେଳେ
ଭଗବତୀ ମାତା ପଣତେ ପୋଛିଣ ନେଇ ବସାଇବେ କୋଳେ
ୟ ପରେ ମରମ ଅଛଇ ଯେତେକ ଦେବୀଠାରୁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ
ବ୍ରହ୍ମ ଗାୟତ୍ରୀର ଅଜପା ସାବିତ୍ରୀ ଅଣ ସୂତ୍ରେ ଜଗିବାକୁ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧନୀରେ ଏହି ବିଷୟରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି -

ଶୁଣ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କହିବା ତୋତେ	ଗୁପ୍ତ କଥା ରଖୁଥିବୁ ତିତେ
ପୂର୍ବ ବାସନା ଥିବଟି ଯାହାର	ଅନାମରୁ ନାମ ହେବ ବାହାର
ଅନାମ ଅକ୍ଷର ଭଜିବ ଯେହି	ଚିହ୍ନ ପାରିଲେ ଜ୍ଞାନ ତାର ହୋଇ

xxx

ବ୍ରହ୍ମ ମଣ୍ଡଳକୁ ବାଇ ଟେକିବ	ଜ୍ଞାନ ଦୀପରେ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିବ
ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦେଖିବ	ପୂର୍ବ ବାସନା ଜ୍ଞାନ ଯାଉଥିବ ।
ପୂର୍ବରୁ ଧାନ ଯାହା ଘରେ ଥିବ	ସେଇ ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଣା ଖାଇବ ।

ମା'ଙ୍କର ଏହି ସଂହାର ଲୀଳା ପୂର୍ବରୁ ଭକ୍ତମାନେ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ଥିବେ ବୋଲି ଆଗରୁ ଲେଖା ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ତାର କାରଣ କଣ ? ଏକଥା ସତ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ଥିବେ ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତମାନେ କିପରି ବିନା ଦୁଃଖରେ ରହିବେ ? ଏହାର କାରଣ କୋରାନ୍ରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି । "ଆଲ୍ଲା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ ତେବେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ, ବରଂ ଇଚ୍ଛା କରୁଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥନୀୟ ଯାତନା ଦିଅନ୍ତୁ ତାହେଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗୁହାରି କରୁଥିବେ ଓ ଆମ୍ଭର ସହାୟତା ଲୋଭୁଥିବେ । ଫଳରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେମ ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିରୋଧ ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ସହଯା ଉପନୀତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ିଭୂତ ହୋଇଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ବିରୋଧ ମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ସତ୍ ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ଆଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁଖ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।"

(ଅଲବକରା, ଭାଗ- ୨, ଅଧ୍ୟାୟ- ୨ - foot Note j)

ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ ନହଲ, ଭାଗ- ୧୪ରେ ଲେଖାଅଛି-

ଯେ ପଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ସତ୍ପଥଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ସେ ତାହାକୁ ସତ୍ପଥ ଗାମୀ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୟମତ୍ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

(ନଂ- ୯୪)

ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।
(ନଂ-୯୭)

ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ ହେଉ ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁ ।
(ନଂ-୯୮)

ଯେ କେହି ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆଲୀଞ୍ଜ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ ଓ ସତକର୍ମ କରେ ତାହା ଲାଗି ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଅତୀତ ତୃଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।
(ନଂ- ୧୧୭)

ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ସବୁ କଷ୍ଟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ ନେବ ତାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶରଣ ଦେବେ ଓ ଅତୀତର ସମସ୍ତ ପାପ ଖଣ୍ଡନ କରି ତାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବେ । କେବଳ ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ୧୩୦ ବର୍ଷ ହେଲା ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନଯାଇ ଏହି ନର ଶରୀରରେ ରହି କି କଷ୍ଟ ସହିଛନ୍ତି ? ବୈକୁଣ୍ଠର ଆନନ୍ଦ ଛାଡ଼ି ପ୍ରଭୁ କି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ? ଦୁଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କର ଗାଳି, ମାଡ଼, ନିନ୍ଦା କେବଳ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନଚିହ୍ନିଲା ପରି ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ ନାରଣ ତାଙ୍କ ଭଜନ ମାଳାରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି-

ଅନାଦି ପୁରୁଷଙ୍କର ନୟନରୁ ବହେ ନୀର
ଭକ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବଦଳାଇଲେ କାୟା
ମରଣ ସେଠାରେ ଜାଣି ନାରଣ ଅର୍କ୍ଷୀତ ଭଣି
ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟିଲେ ଆଉ ନାହିଁ ତ ଦୟା ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାପରେ ଦୟା ଭାବ ତାଙ୍କର ରହିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁ ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ତାହା କେହି ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗୁପ୍ତ କାହିଁକି ହେବେ ଓ କେବେ ହେବେ ତାର ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯିବ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏତିକି ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଭୁ ୨୦୦୪ ମସିହାବେଳକୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ତେଣୁ ତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ଶରଣ ପଶିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଉ ଦୋଷ ଦେବ ନାହିଁ ।

ବିଶାଖାଏ ସିଦ୍ଧ ଧୂନି ପଡ଼ି ସବୁ ସରିଲାଣି
 ଯୁଗ ଶେଷ ହୋଇଲାଣି ପାହିଲା ଦିନ
 କବି ପଣ୍ଡିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ଅନୁକୋଟି ସାଧୁଗଣ
 ଏମାନେ ରହିବେ ପୃଥ୍ବୀ ହୋଇବ ଶୂନ୍ୟ
 ଗୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ତପସ୍ଵୀ ଛଡ଼ ବ୍ରହ୍ମ ନବ ରକ୍ଷି
 ଏମାନେ ହୋଇବେ ସିନା ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ
 ଆଉ ଯେତେକ ଭକତ ମନ କଲ୍ପନା ବଞ୍ଚିତ
 ସତ୍ୟ ଯୁଗ ସଂସାରକୁ ହେବେ ବିହନ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ)

ମହାତ୍ମା ଅରୂପତ

କଳକୀ ଅବତାର ଓ କଳକୀ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଲେଖିବା ବେଳେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଅରୂପତାନନ୍ଦଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଛି କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାୟ ଭକ୍ତଙ୍କ ବିନା କଳକୀ ଲୀଳା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାର ମୂଖ୍ୟ ସୁତ୍ରଧର ହେବେ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚେତନା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ବହୁ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ଅରୂପତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ନାମ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ହିଁ କଳକୀ ଅବତାର ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ସୁଦାମ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ସେ ନିଜେ ପ୍ରଭୁ ଓ କଳକୀ ଅବତାର ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ 'ଦ' ଅକ୍ଷର ରୁ ନାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାମରେ କଳକୀ ଅବତାର ରୂପେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଚାର କଲାବେଳେ କିଛି ଭକ୍ତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦଟି ଉପରେ ଆଧାର କରି ବିପ୍ର କନ୍ୟା ବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର କନ୍ୟା ଖରସୁଆଁ ନଦୀ କୂଳରେ କୌଣସି ଗ୍ରାମରେ ଅନନ୍ତ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧର୍ମ ସତ୍ତା ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ।

'ଦ' ଅକ୍ଷର ନାମ ହୋଇଥିବ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗେ ପାଟଣା

ଶୂଦ୍ର କୂଳେ ଜନ୍ମିଥିବେ ବେନି ଭକ୍ତ ବାଟ ହୋଇଯିବେ ବଣା

(ଅନନ୍ତ ଲୀଳା, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁରରେ ଯାତ ଆମ୍ଭେ ବୁଲୁଥିବୁ ଗିରିକନ୍ଦରେ ।

ଆହେ ଗରୁଡ଼, ମାତା ଆମ୍ଭର ବିପ୍ର ଝିଅ

ପିତା ଆମ୍ଭର ସୋମବଂଶୀ ଏ ବେନି ଅଂଶେ ଆମ୍ଭେ ପୁଅ ।

ଏଠାରେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କନ୍ୟାଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ହେବେ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀର କନ୍ୟା ବା ଖରସୁଆଁ ନଦୀର କୂଳରେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ଜାତ ହୋଇଥିବେ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରିବା ଭୁଲ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ଯେ ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଓ ସେ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ସୁଦାମ ଥିଲେ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଅରୂପତଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ତଥା ତାଙ୍କ ପ୍ରକ୍ଷ ପାଠ କରୁଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଭକ୍ତ ସମାଜ ଏହାକୁ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ମାନିବେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଏହି ପୁସ୍ତକର କାୟା ବଢ଼ାଇବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁନି ।

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାନ୍ତର ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଆଦି ସଂହିତା, ଅନାଦି ସଂହିତା, ପରମ ସଂହିତା, ମହିମା ସଂହିତା, ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା ବା ଚବିଶ ପଟଳ, କଳି କଳ୍ପ ବା ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଶ୍ରୀ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଓ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ କଳକୀ ଅବତାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ଵ ଛଡ଼ା ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ତାହା ହେଲା ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ବା କଳକୀ ଅବତାର ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ । ଏହା ହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଯେପରି ରକ୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଶ୍ରୀ ବ୍ୟାସଦେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବତାର ବିଷୟରେ ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଆଗରୁ ଜଣାଇ ଥିଲେ ସେପରି କଳକୀଅବତାର ବିଷୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଥିଲା, ତାହା ସେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ 'ଯୁଗାବଧି ଗୀତା' ରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଗୋପାଳ ଅପୂର୍ବ ବେଶ	ଦଶ ବରଷ ମୋହର ବୟସ
ଦିନବନ୍ଧୁ ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ମୁଁ ସୁତ	ମାତା ପଦ୍ମା ନାମ ଦେଲେ ଅରୁଣତ
ସେହି ତ୍ରିପୁର ଗ୍ରାମ ଉତ୍ତରରେ	ନଦୀ ବହୁଅଛି ପୂର୍ବ ଭାଗରେ
ଗ୍ରାମ ପଶ୍ଚିମ ଏକ ବଟ ଅଛି	ବିଦ୍ୟା ପଠନେ ମୋର ଚିତ୍ତ ଗୁଛି ।
ତୋର କୌପୁରି ଯେ ବୈରାଗୀ ବେଶ	ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧରି ହେଲେ ପ୍ରବେଶ
ହରଷ କରି ପଚାରିଲେ ବାଣୀ	ହରିନାମ ଶୁଣି ମନରେ ଗୁଣି
ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଁ ଆଚମ୍ବିତ ହେଲି	ତ୍ରୀରଙ୍ଗା ଗୋପାଳ ରୂପ ଦେଖିଲି
ଅଚେଷ୍ଟା ହୋଇଣ ଝୁରଇ କିଛି	କାହୁଁ ଅଟଇ ବୋଲି ପଚାରୁଛି
ଶୁଣ କୁମର କହିବା ଉତ୍ତର	ଆସି ଅଛୁ ଆମ୍ଭେ ତୋହ ଦ୍ଵିତର
ଯୁଗକୁ ଯୁଗ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ସଙ୍ଗୀ	ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଘେନି ଲୀଳା ନାମ ଭଙ୍ଗୀ
ଏବେତ ଜନମ ଅହୋ କୁଳରେ	ଗୋପାଳ ଭକ୍ତ ଅଟେ ଜନ୍ମାନ୍ତରେ
ଗୋପାଳ କୁଳକୁ ଉଦ୍ଧାର କର	ଗୋଲକ ଚରିତ ସୁଖେ ସୁମର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ ଶ୍ରୀ ବେଶୁଧର	ଚେତା ପାଇଲି ମୋର ହୃଦର
ଅବ୍ୟକତ ପଦ ଝୁରିଲା ବାଣୀ	ଦଶ ବରଷ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ।

(ଯୁଗାବଧି ଗୀତା, ଅରୁଣତ

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ଯେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣତଙ୍କୁ ୧୦ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଆଗାମୀ କାଳରେ ବା ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଅବତାରରେ ଯେଉଁ ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ, ସେହି ରୂପକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ବା ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ରୂପରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ । ପୁନର୍ବାର ଶ୍ରୀ ଅରୁଣତଙ୍କୁ ଚେତା ଦେବାଲାଗି ତ୍ରୀରଙ୍ଗା ଗୋପାଳ ବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ

ସ୍ବରୂପ ଦେଖାଇ ଗୋଲକ ଚରିତ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଗାମୀ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଲେଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅନାଦି ସଂହିତା ଓ ମହିମା ସଂହିତାରେ ତଥା ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ କଳି ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ ହେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରବୃତ୍ତ ଓ ବୃତ୍ତ ଅବତାର ବା କଳକା ଅବତାରରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟରୁ କିଛି ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଉଚିତ ମନେ କରୁଛି ।

୧. ଯାଅ ଯା ସକଳ ସେବକେ ଜନମ ଲଭି ଭବ ଲୋକେ ।

ଭଗତ ବିଶ୍ୟାତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ

ତରି ତାରି ପତିତ ନରେ

ସୁକୃତ ଉଦୟ କରାଇ

ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କର ମହୀ ।

ଯୁଗକୁ ଯୁଗ ଅନୁସରି

ଥାଅ ଭଗତି ମାର୍ଗେ ବାରି ।

ଆଗତ ସୁବାହୁ କଳିରେ

ଆମ୍ଭେ ଜନ୍ମିବୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ

ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଙ୍ଗେ ହେବୁ ଜାତ

ଶୂନ୍ୟ ଅଯୋନିରୁ ସମ୍ଭୂତ

କଳିରେ ପାପ ହେବ ଗରୁ

ଅଯୋର ଅନ୍ୟାୟ ହେବାରୁ

'ମହିମା ଧର୍ମ' ପ୍ରକାଶିବୁ

ଧର୍ମେ ଧରତି ଉଶ୍ବାସିବୁ

ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବୁ ଭକ୍ତି କଳା

ନିର୍ବଦେ ଉପୁଜିବ ଲୀଳା

ପୁଣି ସେ ତନୁକୁ ତେଜିବୁ

କଳକି ଅବତାର ହେବୁ

ଧର୍ମେ ସ୍ଥାପିବୁ ବସୁନ୍ଧରୀ

ତୁମର ବାଞ୍ଛା ସିଦ୍ଧ କରି ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୯ମ)

୨. ଏ ଚାରି ଯୁଗେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ

ଜନ୍ମ ହେ ସ୍ବକାମ କର୍ମରେ

ରଖ ଧରଣୀ ଦୁଷ୍ଟ ମାରି

ମାୟା ଯୋନିରେ ଅବତରି

'ପ୍ରବୃତ୍ତ ବୃତ୍ତ ଅବତାର'

ଆମ୍ଭେ ଉଦୟ ମଞ୍ଚପୁର

ସୁବାହୁ କଳିଯୁଗେ ନର

କରିବେ ନିନ୍ଦାଟି ଆମ୍ଭର

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶିବୁ ମହିମା

ଭାଙ୍ଗିବୁ ଏକାକି ଗାରିମା

ସେ ବେଳେ ଭେଟିବୁ ଆମ୍ଭକୁ

ମୁକତି ଦେବଇଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୩ୟ)

୩. 'ଚୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ସାଧୁ ବୃନ୍ଦ'

ଛାଣି ପିଇଲେ ମକରନ୍ଦ

ସେ ଦେବ ଅଂଶୀ ସତାଇଣ

ମୂର୍ତ୍ତୀ ଲଭିଲେ ଉପଦେଶ

ଏହି ମଧ୍ୟରୁ ତ୍ରୟୋଦଶ

ଲଭିଲେ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶ ।

ଜାଣି ରହିବେ କଳକା ଯାଏ

ଆବର ସର୍ବେ ଯିବେ କ୍ଷୟେ

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୮ମ)

୪. ଶୁଣ ଗୋ ସିଦ୍ଧଙ୍କ ବନିତା
ପୂର୍ବେ ସେ ମହା ଶୂନ୍ୟବାସୀ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ସତ୍ୟ ଉଦେପାଇଁ

ସେ ଭୀମସେନଙ୍କର କଥା
ରାଧାଙ୍କ ସେ ଅରୁଣ ଅଂଶୀ ।
ନିତ୍ୟରୁ ପେଷିଲେ ଗୋସାଇଁ

xxx

୪. ସେ ଭୀମ ନିର୍ଗୁଣେ ପଶିଲେ
ଏ ଚାରିବେଦୁଁ ସାର ଶୁଣି
ଭକ୍ତଙ୍କ ମନ କଲେ ତୋଷ
ସାର ପୁରାଣ ଗଛ ଲେଖୁ
ଏ ମାୟାମୟ ଅଙ୍ଗ ତେଜି
କଳକି ଅବତାର ହେବେ
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ସେବାରେ ଖଟଣି
ଏକାନ୍ତ ଭାବ ଉତ୍ପତ୍ତିବ

ପ୍ରଭୁ ମହିମା ପ୍ରକାଶିଲେ
 ଅଲେଖ ଏକ ପାଦ ବର୍ଣ୍ଣି
 ଦେଖାଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶ
 ଗୁପ୍ତତା ଭାବେ ଯିବେ ରହୁ
 ଏକା ଅକ୍ଷରେ ଯିବେ ମଢ଼ି
 ରାଧାଙ୍କ କାନ୍ତି ପ୍ରକାଶିବେ
 ସେ ନିତ୍ୟ ଭକ୍ତ ଭୀମମଣି
 ଅସତ୍ୟ ଯାଇ ସତ୍ୟ ହେବ ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୧୧ଶ)

୭. କଳିରେ ହୋଇଲେ ପ୍ରକାଶ
ରଚିଲେ ଭାଗବତ ଗାଥା

ନାମ ତା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷରେ କଥା

xxx

ଏ କଳି ଶେଷ ପ୍ରକାଶିଲେ
ଜୟକୃଷ୍ଣ ନାମ ତାହାର
ନିଷ୍କାମ ଭଗତ ଯେ ସେହି
ଭାବିତ ମହିମା ଧର୍ମରେ
ବର୍ଣ୍ଣିଲେ ଅଭୟ ପାଦକୁ

ଏକାକ୍ଷର ଧର୍ମ ଆଶ୍ରାରେ
ସମ୍ବଲପୁରେ ତାର ଘର
ତା ଅଙ୍ଗେ ବ୍ରହ୍ମ ଖେଳୁଛନ୍ତି
ପ୍ରେମ ଉପୁଜେ ତା ମନରେ
ଅଲେଖ ଯେ ଅଶାକ୍ଷରକୁ

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୧୩ଶ)

୭. ସେ ଯେ "ନେମାଳ ମଠ ଗୋଟି"
ବେଦାନ୍ତୀ, ଯୋଗାନ୍ତୀ, ନାଗାନ୍ତୀ
ଏକ୍ଷୁ ଆରେକ୍ଷୁ ଯେ ନମାନି
ଧର୍ମରେ ନୋହିବ ବାରଣ
ରୁଧିର ଧାରା ଯିବ ବହି
ସେ ପୁରେ ଚାରିଗୋଟି ଦ୍ଵାର
ସେଠାରେ ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ଅଛି
ଛତିଆଠାରେ ହେବ ଲୀଳା

ତେର କଦମ୍ବ ଅଛି ଘୋଟି
ସିଦ୍ଧାନ୍ତୀ ତୁଲେ ଚାରିଗୋଟି
ଛାଡ଼ିବେ ସର୍ବ ଧର୍ମ ଘେନି
କନ୍ଦଳେ ଉପୁଜିବ ରଣ ।
ତହିଁ ପ୍ରବେଶ "ବେନି ଭାଇ"
ଫେଡ଼ିବେ "ଅନନ୍ତ ଠାକୁର"
ଘେନିବେ ସାର ସାର ବାଛି
ହରିବେ ଛପ୍ପାକୋଟି କଳା

ସେ ବିଷ୍ଣୁ ଆଦି ଅବତାର
ବିଶ୍ଵ ସଂସାର ଭକ୍ତ କଳି
ଗହଣେ ଘେନି ଭକ୍ତ ଗଣ
ଉତ୍ତର ଦିଗେ ଯିବେ ବାହି

୮. ଏ ଅନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମମୟେ ଦିଶି
ପ୍ରକାଶ 'ସମାଧି ନିକଟେ'
ତହିଁ ପ୍ରବେଶ ବ୍ରହ୍ମ ରାଶି
ସପତ ଫଣୀ ପରେ ମଣି
'ରତ୍ନ ବିମାନେ ବିଜେ ଗୁରୁ'
ପଟିଶ ଅଙ୍କୟିବ କଟି
ତା ଅନ୍ତେ ସତାଇଶ ହେବ
୯. ସୁଜନ ମୋତେ ଦୟାକର
ଦାସ ପଣରେ ଯାଉ ଦିନ
'ମହିମା ସାଗର ଗୋସାଇଁ'

୧୦. ଅଶ ଅକ୍ଷର ମହାଦୀକ୍ଷା
ଗୁପ୍ତେ ଭ୍ରମିବେ ଗୋସାଇଁ
ନିର୍ବେଦ କରିବେ ପ୍ରକାଶ
ପୁଣି କଳକି ରୂପ ହେବେ
ସତ୍ୟରେ ସମ୍ପାଦିବେ ମହୀ
ଯେ ଯୁଗେ ଯେବା ଅବତାର

୧୧. ଶୁଣ ସୁମନେ ତପୋବନ୍ତ
ତ୍ରୀପୁର ରକ୍ଷା ହେବା ପାଇଁ
କ୍ଷୀଣ ସ୍ଵରୂପ ବୃଦ୍ଧ ବେଶ

୧୨. ସକଳ ଭୀମ ପାଶେ କହି
ଆନନ୍ଦେ 'ଏକାମ୍ରର ବନେ'

ଅନନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ନିରାକାର
ଅସତ୍ୟ ଅକଳେ ପ୍ରଭୁଲି

ସେ ପ୍ରଭୁ ଆଦି ନାରାୟଣ
ସେ ବ୍ୟାସ ସରୋବରେ ଯାଇଁ

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୨୧ ଶ)

ଅଲେଖ ଶବ୍ଦ ପରକାଶି
ଭୂତଳେ ମହାନିତ୍ୟ ଅଟେ ।

ମହା ଉତ୍ସବ ପରକାଶି
ଶ୍ଵେତ କାଞ୍ଚଲାର ବସାଣି
ସ୍ଵରୂପେ ବ୍ରହ୍ମା ମହାମେରୁ
ହେଲେ ନିଷ୍ପାପ ଭକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠି ।

'କଳକି ନିତ୍ୟ' ପ୍ରକାଶିବ ।

ଏ ଭବ ସଂକଟୁ ନିସ୍ତାର
ଆନେ ମୋ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ
ଏ ଭବ ଜଳୁ କର ତ୍ରାହି ।

(ଅନାଦି ସଂହିତା - ୨୪ଶ)

ଭକ୍ତ ଜନଙ୍କୁ ଦେଇ ଶିକ୍ଷା
ଏକା ଚିହ୍ନିବୁ ତାଙ୍କୁ ତୁହି
ସେବା ଖଟିବେ ଦାସୀ ଦାସ
ତ୍ରୀପୁର ଧରତି ରଖିବେ ।
ଫେଡ଼ି କହିଲୁ ଶୁଣ ତୁହି ।

ସେ ଭାବେ ଭକତି ପ୍ରଚାର ।

(ମହିମା ସଂହିତା - ୬ମ)

ସେ ଯେ ଅଲେଖ ଅନାଦିତ
ବିଜୟ ସେହି ଶୂନ୍ୟ ଦେହି ।
ଭ୍ରମଣ କରିବେ ତ୍ରୀଦଶ ।

(ମହିମା ସଂହିତା - ୯ମ)

ଅନ୍ତର ହୋଇଲେ ଗୋସାଇଁ
କ୍ରୀଡ଼ା କରିବେ କିଛି ଦିନେ

(ମହିମା ସଂହିତା - ୧୦ମ)

୧୩. ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ମନାଇଛ ସର୍ବେ
ସେ ଦେବୀ ମଉନ ଭବରେ

ସେ କଳିଯୁଗ କ୍ଷୟ ଭାବେ
ଥୁବେ ଗୁପ୍ତ ଏ ସଂସାରେ

(ମହିମା ସଂହିତା - ୧୨)

୧୪. ସେ ଯେ ଅନାଦି ଅଣାକାର
ନବୀନ ସଖା ଅଙ୍ଗାବହି
ପରମ ବିଭୂତି ପ୍ରସ୍ଥାଳି
ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ

ନୃତ୍ୟ ବିଳାସ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର
ଲୀଳା ବିହିତ ଶୂନ୍ୟ ଦେହୀ
ନାଶିବେ କଳିଯୁଗ ମଳି ।
ବିଜେ ମହିମା ନିତ୍ୟ ବୃତ୍ତେ ।

(ମହିମା ସଂହିତା - ୧୮)

୧୫. ଆବର ସହଦେବ ଯେତି
ଅଶେଷ ବାସନାରେ ଭଦେ
ଏ କଳିଯୁଗେ ତାକୁ ଦେଖ

ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ ନାରଣତି
ଗୁରୁ ମହିମା ଧ୍ୟାୟା ହୃଦେ
ବହି ଅଛନ୍ତି ବାନା ଭେକ ।

ଉପର ଲିଖିତ ଉଦାହରଣରେ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ତାଙ୍କ ବାଣୀର ପ୍ରକାଶ କଲି ଶେଷ କାଳରେ ହେବ, ଏବଂ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଗୁପ୍ତ ରହିବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଯଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ, ରହିବା ସ୍ଥାନ, ଲୀଳାର ସମୟ ସବୁ ଠାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି । ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ବଡ଼ସିଦ୍ଧ କୃପାସିଦ୍ଧ ବାବାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାପରର ସହଦେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲା ବେଳେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାରକଣ୍ଡ, ତ୍ରେତୟୁର ହନୁମାନ, ଦ୍ୱାପରର ଭୀମ ଓ କଳିର ବଳରାମ ଦାସ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଭକ୍ତ କବି ନାରଣ ଦାସ ଦ୍ୱାପରର ସହଦେବ ଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ବଳରାମ ଦାଶ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଦାଣ୍ଡି ରାମାୟଣର ଉତ୍ତରା ଖଣ୍ଡରେ ଆରମ୍ଭରେ ନିଜକୁ ମାରକଣ୍ଡ ରଖି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଭକ୍ତକବି ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦାସ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ପଞ୍ଚଶଖା ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀରୁ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଭୁ କଲି ଶେଷରେ ଦୁଇଗୋଟି ଅବତାର ହେବେ ବା ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧାରଣ କରି ପରେ କଳକୀ ଅବତାର ହେବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ ସମାଜକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସେ ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ଉଦାହରଣ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ମିଳିବ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଭୁ ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ବା ଅନାଦି ପୁରୁଷ ନିଜେ ଅବତାର ହୋଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇଭାଇ ବା ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର, ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି,

ମା ଦୁର୍ଗା, ମା କଳୀ ଥିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ମହିମା ଗୋସାଇଁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଥିବା ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀଧର ଦାସ ଓ ଶିଷ୍ୟ ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ନାରାଣ ଦାସଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ସର୍ବୋପରି ଭକ୍ତ ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ଉପରେ ଅନାଦି ସଂହିତାରେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଲେଖା ପ୍ରାୟ ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ପରେ ସେ କିପରି ଥିବେ, ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପରିଚୟ ଓ ସେ କଣ ଲେଖିବେ ସେ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି, ସେ ଯେ ନିତ୍ୟସ୍ଥଳୀ ରାଧିକା ଓ କଳିଶେଷରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ରୂପରେ ଥିବେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ସବୁ ଜନ୍ମ ପରି ଏ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ଦାସ ସ୍ୱରୂପ ମାନିଛନ୍ତି ।

ମୁହିଁ ପାମର ହିନ ମତି

ଉଭୟ ପାଦ ପଦ୍ମେ ଚିନ୍ତି

ଭାବର ହୃଦ ପଦ୍ମେ ମୋର

ଗୁରୁ ଯେ ମହିମା ସାଗର ।

ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାର ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସେ ଗୁରୁ ବୋଲି ନିଜ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ଉପର ଲିଖିତ ଉଦାହରଣରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ତାଙ୍କ ବାଣୀର ପ୍ରକାଶ କଳି ଶେଷ କାଳରେ ହେବ ଏବଂ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଗୁପ୍ତ ରହିବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ, ରହିବା ସ୍ଥାନ, ଲୀଳାର ସମୟ ସବୁ ଠାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅଶରାଳିଶେ ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ ଅନନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଥିବୁ

ଅସିବ ମୋହନା ମୋଗଲ ପୃଥ୍ବୀ ହୋଇବେ ସେ ସଲ ।

(ଅରୂପାନନ୍ଦ ମାଳିକା)

କେତେ ଯେ ପ୍ରଘଟ ହୋଇ କେତେ ଯେ ଗୁପ୍ତ

ଅଶରାଳିଷରେ ସର୍ବେ ହୋଇବେ ଉଦିତ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ନିଜେ ଓ ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚଶଖା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇ ଅଂଶ ଅବତାର ରୂପେ କର୍ମ କରିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କଳିକାଳ ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ନିଜେ ଲେଖିଛନ୍ତି :-

ଠାକୁରଙ୍କର ଯେ କେତେ ବେଶ

ସୁଦାମ ଅଙ୍ଗରେ ହେବ ପ୍ରକାଶ

(କଳିକାଳ)

ଏଠାରେ ସେ ନିଜେ ନିଜକୁ ସୁଦାମ ନାମରେ ନାମିତ କରି ଅଂଶ ଅବତାର ହେବେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

କଳିଯୁଗେ ପଞ୍ଚ ଶଖା ଗହଣରେ ଥିଲୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜନ୍ମ ହେଲୁ

ମୁହିଁ ପଦ୍ମେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଯେ କହିବିଟି ଜ୍ଞାନ
 ବାରଣ ବେଳକୁ ମୁଁ ଯେ ବାଞ୍ଛିବି ବିହନ
 ଯେଝା ଯେଝା ପ୍ରତି ସଖା ବାଞ୍ଛି କରି ଦେବୁ
 ବାରଣ ବେଳକୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାଥୁ ହେବୁ ।

ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଓ ମାଙ୍କ ଆଦେଶ
 ଅନୁସାରେ କିପରି ପରୀକ୍ଷା କରିବେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପାଇ କି ପ୍ରକାର କଲକୀ ଲୀଳା
 କରିବେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁକୁ ଏଠାରେ ଦୋହରାଇବା ଦରକାର ମନେ
 କରୁନାହିଁ ।

ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣର ୧୦ମ ବୋଲିରେ ଅଚ୍ୟୁତ ନିଜେ କିପରି ଥିବେ ତାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ବାର ଦୁଃଖ ବୋହି ସୁଖ ମୋର ନାହିଁ ସଦା ବ୍ରହ୍ମରେ ଭାଷିବି
 ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ହେବି ସକଳ କଥା ତେଜିବି ।
 ଦିବସେ ପୁରୁଷ ଭାବରେ ରହିବି ରାତିରେ ନାରୀ ଆଚାର
 ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ କ୍ଳୀବ ହୋଇଯିବି ଶୁଣରେ ବ୍ରଜ କୁମର
 ଲୀଳା ପ୍ରକାଶିବି ଲୀଳାମୟଙ୍କର ସତ୍ୟ ସେ ଏକାମ୍ର ବନ
 ଲୀଳା କରୁଥିବେ ଅନନ୍ତ ମାଧବ ସର୍ବେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ।

xxx

ବହୁ କଷ୍ଟେ ଦିନ କାଟିବି ନନ୍ଦନ ଏତେ ଅପବାଦ ପାଇ
 ବାରଣ ବେଳକୁ ଶରଣ ହୋଇବି କାରଣ କରିବେ ସେହି ।

ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ନିଜକୁ ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ଏକାମ୍ର ବନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହି
 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତ୍ରୀଦଶଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୁହିଁ ଖେଳିବି ଯେ ଖେଳ
 ଚିହ୍ନା ହେବେ ଭକତଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ମେଳ
 ମୋତେ ଉପହାସ ଦେବେ ଶୁଣୁଥିବି ମୁହିଁ
 ନିନ୍ଦା ପ୍ରଶଂସାକୁ ପ୍ରଭୁ ଅଙ୍ଗେ ଭାରା ଦେଇ
 ଯେ ଯାହା କହିବ ମୋର ଶୋଚନା ନଥିବ
 କହିଦେଲି ବ୍ରଜବାଳ ଏ କଥାଟି ଧୂବ ।

(କଳି କଳ୍ପ - ୭ମ)

ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ତ୍ରୀଦଶ ବା ୧୩ ଜଣଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହି ଖେଳ ଖେଳିବେ ବା ଲୀଳା
 ପ୍ରକାଶ କରିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ଅଭକ୍ତ ବା ଦୂରାଚାର ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନପାରି ସମାଲୋଚନା
 ବା ନିନ୍ଦା କରିବେ ଓ ସେ ତାହାକୁ ମନକୁ ନନେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚିହ୍ନା
 ପରିଚୟ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଖେଳ କରିବେ ।

କଳିଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ତୋହ ମୋହ ଦେଖା

ତେର ଜଣ ମଧ୍ୟେ ଥିବୁ ଆମ୍ଭେ ପଞ୍ଚଶଖା

କଳିଙ୍କ ବେଳକୁ କଳି ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିବ

ଆଜିହୁଁ କହୁଛି ବାବୁ ହେତୁ ରଖୁଥିବ ।

ଯାହାର ଯେଉଁ ସେବା ଅଧିକାର ଡାକିଣ ଦେବେଟି ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରଧର

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକାର ପାଇବା ପରେ ଭକ୍ତମାନେ ତଥା ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ତାଙ୍କର ଖେଳ
ଲୀଳା କରିବେ ।

ମହିମା ଶୁଣ ସେ ଅନନ୍ତ ଗାଦି କଳି ପ୍ରକାଶିବ ତ୍ରୀପୁର ଭେଦି

ପଞ୍ଚ ଶଖା ପଞ୍ଚ ଆତ୍ମା ମିଳିବେ ସକଳ ପୋଏ ମୋତେ ବେଢ଼ିବେ ।

ଅନନ୍ତ ଗାଦି ବା ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କ ଗାଦିରେ ପାଞ୍ଚଶଖା ମିଳିତ ହେବେ ଓ ସେତେବେଳେ
ସେଠାରେ ୧୩ ଗୋପିଆଙ୍କ କଳି ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ଅରୂପ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ।

କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହେଲା ବେଳେ କଣ ସବୁ ହେବ ସେ କଥା ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ
ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ କେତୋଟି ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ ପଦ
ନିମ୍ନରେ ଦେଉଛି ।

୧. କଳି ଶେଷେ ମେଳି ହେବେ ମେଳିଆ ବହୁତ

ବେଳକୁ ମିଳିବେ ଦୁଷ୍ଟ କରି ବିପରୀତ

ଦେବତା ବୈଷ୍ଣବେ ନିନ୍ଦିବେ ଗୁରୁ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ

ପୁରାଣ ନିନ୍ଦା କରିବେ ହୋଇବେ ଅଜ୍ଞାନ

ବୋଲିବୋଟି ସ୍ୱୟଂ ଆମ୍ଭେ ନାରାୟଣ

ତେଣୁ କରି କହିବାକୁ ମାତ୍ର ଅଛି ପୁଣ

ଗୁପ୍ତ କଥାଟି ବାବୁ କଲେଟି ପ୍ରକାଶ

ମହିମାକୁ ନିନ୍ଦା ହେବ ଶୁଣ ରାମଦାସ ।

(କଳିକାଳ - ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ବହୁଲୋକ ନିଜକୁ କଳିକା ଅବତାର ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବେ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଭକ୍ତ
ମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ଠକ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ କଥା
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେମାନେ ମହିମାକୁ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ଆହୁରି କଥାଏ ବରଜ ନନ୍ଦନ ନେମାଳ ବଟରେ ମୋର

ଶ୍ରୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ମହନ୍ତ ହୋଇବ ମହତ ନଥିବ ତାର

ଅଧର୍ମରେ ମାତି ଧର୍ମକୁ ତେଜିବ ଲାଭ ହେବ ଅତିସାର

ପ୍ରଣନ ବଦନେ ଚଳୁଥିବ ନିତି କରି ଭକତି ପ୍ରଚାର
 କ୍ଷତ୍ରୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନଚିହ୍ନିବ କିଛି ସବୁଘରେ ଯିବ ଖାଇ
 ଧର୍ମାଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ଜାଣି ନପାରିବ ମାୟା ବଇଁଶ୍ର ବୋଲ ।

(ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣ, ପ୍ରଥମ ବୋଲି)

ନିଗମ ସମୟ ବେଳେ ବା ମାନ ଶନି ପଡ଼ିଲା ବେଳେ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ
 ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବା ୧୯୯୯ ପୂର୍ବରୁ ନେମାଳ ମଠରେ ବିବେକାନନ୍ଦ ବୋଲି ଜଣେ ମହନ୍ତ
 ଥିବେବୋଲି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଏଠାରେ ହୋଇଛି ।

ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଅତ୍ୟୁତ ତାଙ୍କର ତେର ଜନ୍ମର ଲୀଳା ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 କଳକି ଲୀଳା ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସରିଯିବ ବୋଲି ଛଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଝିଙ୍କାରି ମୁନୀଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଅଟଇ ଅଳସୁଆ ବେଲପଡ଼ା
 ରୂଚିକ ପର୍ବତ ଅନ୍ତରେ ରହିଛି ଯହିଁ କୋଟି କଳ୍ପ ହୀରା
 ଅନନ୍ତ ହସ୍ତରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇବ ଆମ୍ଭେ ନଥିବୁ ସେକାଳେ
 ତେର ଜନ୍ମ ଲୀଳା ଶେଷ ହୋଇଯିବ ଅତ୍ୟୁତ ବିଚାର କରେ ।

(ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣ - ୧୯ ବୋଲି)

ବଟ ପୁଟରେ ନିବାସି ଥିବ	ମହିମାରେ ମୋର ନାମ ବଢ଼ିବ
ସିଦ୍ଧି ଆଶ୍ରା କରି ଦେହ ହଜିବ	ମୁଁ ପୁଣି ଯିବି ସନ୍ତାପ ବଢ଼ିବ
କିଛିହିଁ ଦାସ ନାଁ ରଖଣ ଥିବୁ	ମହିମା ଗାଦିକୁ ମାନିଣ ଥିବୁ
କହି ଦେଲି ରାମ ମୁଁ ସତ୍ୟାସତ୍ୟ	ଭାବି କହିଲେ ପାମର ଅତ୍ୟୁତ ।

(କଳି କଳ୍ପ - ୪ର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ)

ବହୁ ଭକ୍ତ ନେମାଳ ଗାଦିକୁ ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାଦି ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି ଓ ସେହି ନାମରେ
 ଗାଦିର ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଓ ଅନନ୍ତ
 ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ମାନି ତାଙ୍କ ଖେଳା ଲୀଳା ବିଷୟ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ
 ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମହିମା ଗାଦିର ଅର୍ଥ ଯୋରଦ୍ୱାରେ ଥିବା ଗାଦି କିମ୍ବା ଶ୍ରୀ
 ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଗାଦି ବା ଆଶ୍ରମକୁ ମହିମା ଗାଦି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଲେଖୁଥିବେ
 । କାରଣ ଆଗରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉଦାହରଣରେ ସେ ଏହାକୁ ଅନନ୍ତ ଗାଦି ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି
 । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ରାମଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ
 ଗାଦିରେ ବା ଆଶ୍ରମରେ ମିଳିତ ହେବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ଦେହ ତ୍ୟାଗ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗାଦିକୁ
 ମାନିକରି ଚଳିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ଲେଖିବାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କର ବାଣୀର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବା ତତ୍ତ୍ୱ ପହଞ୍ଚାଇବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ରୂପରେ ସମ୍ମାନିତ ଓ ପୂଜିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଗୁରୁ ନିଜେ ପ୍ରଭୁ କିଏ ବା କଳକୀ ଅବତାର କିଏ ତାହା ବୁଝାଇ ନିଜେ କିପରି ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଦାସ ହୋଇ ରହି ଲୀଳା ଖେଳା କରିବେ ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଗୁରୁଙ୍କୁ କଳକୀ ଅବତାର ବୋଲି କହି ପ୍ରଚାର କରିବା, ଗୁରୁଙ୍କର ଅବମାନନା ଓ ଅପମାନ ସଦୃଶ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ କଳି ଶେଷରେ ୧୩ ଜଣ ଲୋକ ନିଜକୁ ଅରୂପ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିପାଇଁ କଳହ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ପାରାଦ୍ୱୀପ ଠାରେ ଥିବା ଉଦେବଟ ଆଶ୍ରମରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ବିଜେ କରି ପ୍ରକୃତ ଅରୂପଙ୍କୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା କରାଇବେ । ଉଦେବଟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିର ଖେଳ ପରି ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାପରେ ନିଜ ରୂପ ଦେଖାଇବେ ଓ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ପଶିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଓ ଛତିଆବଟ -

ଶ୍ରୀ ଅରୂପ, ହାଡ଼ିଦାସଙ୍କ ରୂପରେ ଛତିଆ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଛତିଆରେ ରହିବେ ଏକଥା ପ୍ରମାଣ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଓ ହାଡ଼ିଦାସ ନିଜେ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ କଳିଯୁଗ ପୁରାଣର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅରୂପଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ତିନି ଜନ୍ମ କଥା ଶୁଣ ନନ୍ଦନ	ଯେ ରୂପେ ଅରୂପ ହେବେ ଜନମ
ସୋମବଂଶ ଯେ ଝିଆଣୀ ଅଂଶ	ବସୁଦେବ ଯାର ହେବେ ପ୍ରକାଶ
ନାମ ତାଙ୍କ ଭଗବାନ ହୋଇବ	ପାଳନ ପୁତ୍ରରେ ନାମ କଟିବ ।
ତାଙ୍କରି ବିର୍ଯ୍ୟ ଅରୂପ ଜନମ	ହାକ୍ଷରରେ ବହିବେ ନାମ
ଏହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁ ଜନ୍ମ ଶୁଦର୍ଶନ	ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶ ସୋମ ବଂଶ ଯେ ପୁଣ
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶିବ ଜନମ ତିନି	ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶ ଗୋପ୍ୟ ଏଠାରୁ ପୁଣି
ଶିବ ଅଙ୍ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମ ସୁଦର୍ଶନ	ଏମନ୍ତେ କଳକୀ ରୂପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଦ୍ୱାପରର ବସୁଦେବ ଭଗବାନ ନାମ ବହି ପାଳିତ ପୁତ୍ର ହିସାବରେ ରହିଥିବେ ଓ ତାଙ୍କ ଔରସରୁ ଅରୂପ ଜନ୍ମ ହେବେ ଏବଂ ହା ଅକ୍ଷରରୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ସେହିପରି ତାଙ୍କ ନାମ ହାଡ଼ିଦାସ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରରୂପେ ଶୁଦର୍ଶନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ହାଡ଼ି ଦାସ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଶିବ ଏହାଙ୍କର କଳା ନେଇ ତିନି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ

କରିବେ ଓ ଶିବଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ହେବାବେଳେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ସୁଦର୍ଶନ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥହେବ ହାତି ଦାସଙ୍କ ବଂଶରେ କଳକା ଲୀଳା କରିବା ପାଇଁ ତିନି ଜଣ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଶିବଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ହେବେ ଓ ଶିବଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଦର୍ଶନ ଜନ୍ମ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଚାରିଜଣ ଯଥା-ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱର ଓ ସୁଦର୍ଶନ ଚାରିଭାଇ ହେବେ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁନାହିଁ ।

ଦୟା ସାଗର କ୍ଷମାସିନ୍ଧୁ ହରି	ଅର୍କସ୍ଥଳ ସ୍ଥାନ ଗୁପତ ଗିରି
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଘେନି ଅରୁ୍ୟତ ଯହିଁ	ଶାଶା ଅଙ୍ଗେ ବଳଭଦ୍ର ଗୋସାଇଁ
ବଟ ଆବୋରି ରହିବେ ସେଠାରେ	ମହିମା ଉଦେ ହେବ ନିରନ୍ତରେ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା)

ଯଶୋବନ୍ତ ଦାଶଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ଅଂଶ ଅବତାର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାମ ନେଇ ଅରୁ୍ୟତ ଜନ୍ମ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ କେବଳ ଚାରିଯୁଗ ନୁହେଁ ସବୁ ଯୁଗରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ସେବକ ହିସାବରେ ନିଜକୁ ନିୟୁଜିତ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି କଳକା ଖେଳ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଜଣେ ସେବକ ଭାବରେ ରହିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଅରୁ୍ୟତ କହି ପୁଣି ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେବଚର ଖେଳ ନିଷ୍ଠିକ୍ତ ଭାବରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।

ମହାତ୍ମା ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ୨୪ ପଟ୍ଟଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅବତାର ପ୍ରଥମ ସିଦ୍ଧ ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥୋପକଥନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି ଓ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ହିଁ ଅନାଦି ପୁରୁଷ ବା କଳକା ଅବତାର ବୋଲି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚମ ପଟ୍ଟଳ -

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପତିଲା କଷଣ	ଜାଣିଲେ ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ।
ବ୍ରହ୍ମ ମଣ୍ଡଳକୁ ପରକାଶ	ବଉଦ ରୂପରେ ବିକାଶ
କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କଳା ହରି	ବିଜୟ କଲେ ବସୁନ୍ଧରୀ
କରେ ତ୍ରୀଦଣ୍ଡ କମଣ୍ଡଳ	ହୃଦେ ଶୋଭିତ ବନମାଳ
କଟା କଳାପ ଶିରେ ବହି	ଯୋଗିନ୍ଦ୍ର ବେଶ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ଆମ୍ଭେ ଗୋବିନ୍ଦ ଅବତାର
ପୁର୍ବେ ମୁଁ ଅର୍ଜିଥିଲି ପାପ
ଆମ୍ଭର ଅଟ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ

ଆଜ୍ଞାରେ ହେଲୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁର
ଏବେ ଲଭିଲି ଗତ ଶାପ
ଏ ମହା ଦୁଃଖ ଉଦ୍ଧାରିବୁ

xxx

ଶ୍ରୀ ଅନାଦି ବ୍ରହ୍ମ ଉବାଚ

ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହେ ଭକତ
ଜଗତେ ଭକତ ରତ୍ନବା
ସ୍ବରୂପେ ନର ତନୁ ଧରି
ଆମ୍ଭ ନାମ ଅଟେ ଅଲେଖ
ବ୍ରହ୍ମ ମଣ୍ଡଳୁ ଆସିଅଛି

ତୁ ପରା ଆଦି ଜଗନ୍ନାଥ
ନିମନ୍ତେ ଅଇଲୁଁରେ ବାବା
ଅଛି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଅବତରି
ତାରିବୁ ଆମ୍ଭେ ଭକ୍ତ ଲୋକ ।
ସକଳ ଧର୍ମ ଦେବି ବାଛି ।

xxx

ଏମନ୍ତ କହି ବିଷ୍ଣୁ ଦେବ
କହେ ଅରୁଣାମୟ ହୀନ
ଆଜ୍ଞାରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କରି ଜାତ
ସେ ବୁଦ୍ଧ ସ୍ବାମୀ ପାଦେ ଆଶ

ପ୍ରଭୁ ଚରଣେ କଲେ ଭାବ
ମୋ ପ୍ରଭୁ ବୃଦ୍ଧ ନାରାୟଣ
ରଚିତ ଗୁପ୍ତ ଆପତ
ଭକ୍ତ ଅରୁଣାମୟ ଦାସ

ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚଳ -

ନାଶିବୁ ଚନ୍ଦନ ତିଳକ
ଛାପିବୁ ମହିମା ଦୀକ୍ଷାକୁ
ଗୋମୟ ଲଗାଇ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ମହିମା ପୂଜା ହେବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ

ପ୍ରକାଶିବୁ ଧର୍ମ ଅଲେଖ
ପ୍ରକାଶି ଉଦୟ ଅସ୍ତକୁ
କରିଲେ ଆମ୍ଭ ଭକ୍ତ ଗଣ
ମାନିବେ ତ୍ରୀପୁର ଜଗତେ ।

xxx

ତୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଯୋଗାଧୃପ
ନିତ୍ୟ ରାଧାଟି ଚନ୍ଦ୍ର କଳା
ଭିକ୍ଷା ସେ ଦେଲା ଧର୍ମ ଦାଣ୍ଡେ
କନ୍ଦ ଅଂଶରେ ଜନ୍ମି ଅଛି
ସେ ଏକା ଚିହ୍ନିଲା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ

ଚେତି ଜନ୍ମିଲୁ ଲଭି ଶାପ
ଚିହ୍ନି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଠାବ କଲା
ଆମ୍ଭ ଭକତି ଦେଲୁ ମୁଣ୍ଡେ
ଜନ୍ମ ହୁଁ ଅନ୍ଧ ସେ ହୋଇଛି
ତହୁଁ ଭେଟିଲା ମାର୍କଣ୍ଡକୁ ।

ପଞ୍ଚମ ପଞ୍ଚଳ -

ବିଷାତ କରି ନିଜ ଧର୍ମ	ଏ ରୂପ କରିବୁ ଗୋପ୍ୟାନ ।
ପୁଣି କଳଙ୍କି ରୂପେ ହେବୁ	ଭକତ ଜନଙ୍କୁ ଭାରିବୁ
ତୁ ହୋ ଗୋବିନ୍ଦ ଥୁବୁ ରହି	କାଳେ ଦେଖୁବୁ ନେତ୍ର ଫେଇ

xxx

କହଇ ଅରୁଣ ପାମର	ସୁଜନେ ମୋତେ ସଙ୍ଗ କର
ଅନାଦି ଗୋବିନ୍ଦ ସେବକ	ମୁଁ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ପଶୁ ମୂର୍ଖ ।

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ନିଜକୁ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ଵର ଶ୍ରୀ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଅବତାର ଗୋବିନ୍ଦ ବାବାଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି ନିଜକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଦଶମ ପଞ୍ଚଳ -

ଆନନ୍ଦେ ଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ	ଗୁରୁ ପୟରେ ଦେଲେ ମାଥ
ବୋଲନ୍ତି ନିସ୍ତରିଲି ମୁହିଁ	କୃପା ସାଗର ଦୀକ୍ଷା ପାଇ
କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ସାର	ଅଟଇ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପୟର
ଏମନ୍ତ କହିଣ ଗୋବିନ୍ଦ	ଧରି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମ

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାନନ୍ଦ ତାଙ୍କର ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଓ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
ବିଷୟରେ କିଛି କିଛି ଲେଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚବିଶ ପଞ୍ଚଳ ଗ୍ରନ୍ଥଟି ବେକଳ ମହିମା ସ୍ଵାମୀ ଖେଳ ଓ
ଲୀଳା ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ନିଜେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଯିବାପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ
ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ କଳଙ୍କୀ ଅବତାର କହି ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବମାନନା କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ
ଏହା ଘଟିବ ବୋଲି ଜାଣିପାରି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଶେଷରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

କ୍ଷମା କରାଇ ଗୁରୁ ଦୋଷ	କରି ରଖିବେ ପାଦେ ଦାସ
ସେ ପ୍ରଭୁ ପାଦେ କରି ଧ୍ୟାନ	କହେ ଅରୁଣ ମୃତ ହୀନ ।

୬୪ପଞ୍ଚଳର ୬୪ତମ ପଞ୍ଚରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ସବୁ କଥା ପରିକ୍ଷାର କରି କହିଛନ୍ତି ।

ଦିନେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରେ ଜଗମୋହନ ମନ୍ଦିରେ
କଳଙ୍କୀ ଅବତାର ମୁହିଁ ଦେଖିଲି ନେତ୍ରରେ
ଭାବିଲି ଏହି ରୂପରେ ମେଳ ସଂହାରଣ
କଲିଯୁଗ ଶେଷରେ କରିବେ ନାରାୟଣ
ସେ ରୂପରେ ସେହିଦିନୁ ରହିଲା ମୋ ମନ

ଦିନେ ନିଶା ଅବସାନେ ଦେଖିଲି ସପନ
 ସେହି କଳିକି ରୂପ ମୋର ସୀମହୀନେ ବସି
 କହନ୍ତି ମଧୁର ଭାବେ ବଚନ ଆଶ୍ୱାସି
 ନିଜ ହସ୍ତେ ଲେଖି ତୁହି କଳିଯୁଗ ତତ୍ତ୍ୱ
 ତୋ ହୃଦରେ ବସି ମୁହିଁ କହି ଦେବି ଗୀତ
 ଲେଖୁ ଲେଖୁ ଲେଖିଗଲି ଚଉଷଠି ପଟଳ
 ଯାହା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଥାନ୍ତି ଆଦିମୂଳ ।

ଚଉଷଠି ପଟଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ସ୍ୱାମୀ ଅବତାର ଓ ଅନନ୍ତ ମହିମାସ୍ୱାମୀ ଅବତାର
 ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଅଚ୍ୟୁତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ରୂପକୁ ହିଁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏଥିରେ
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କଳି ଯୁଗ

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଓ ଶେଷ ମହାସମର ବିଷୟରେ ଲେଖିବା ଆଗରୁ କଳିଯୁଗ କେବେ ଶେଷ ହେବ ତାହା ଆଲୋଚନା କରିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଦରକାର କାରଣ କଳି ଶେଷରେ ହିଁ ଲୀଳା ହେବ । ଏବେ ଯେଉଁଠି କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ଆସିଲାଣି ବା ଆସୁଛି ବୋଲି କିଏ କହୁଛନ୍ତି ବା ଏ ବିଷୟରେ କେତେବେଳେ କେଉଁଠି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି, ସେଠି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ବହୁତ ଲୋକ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ କଳିଯୁଗର ଆୟୁ ଚାରି ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ସହସ୍ର ବର୍ଷ । କଳି ଯୁଗ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଭୋଗ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଏବେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହେବ କିପରି ? ଗୋଟିଏ ଯୁଗ ୪,୩୨,୦୦୦ ବର୍ଷ ଭୋଗ କରିବ କିପରି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଲେଖାଥିବା ପୁରାଣ ବା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ।

୧. ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ରାଣି ଚତୁର୍ଯୁଗ ସୁଦାହୃତମ୍

(ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ)

ଏହାର ଅର୍ଥ ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ଵାପର ଓ କଳି ଏହି ଚାରି ଯୁଗର ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାଂଶ ସମେତ ମୋଟ ପରମାୟୁ ବାର ହଜାର ବର୍ଷ ମାତ୍ର ।

୨. ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାଦଶ ସାହସ୍ରଂ ଚତୁର୍ଯୁଗମିତି ସ୍ଫୁଟମ୍

କୃତଂ ତ୍ରେତା ଦ୍ଵାପରଶ୍ଚ କଳିଶ୍ଚୈବ ଚତୁଷ୍ଟୟମ୍ । (ବାୟୁ ପୁରାଣ)

ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ଵାପର ଓ କଳି ଏହି ଚାରିଯୁଗର ପାରମାୟୁ ବାର ହଜାର ବର୍ଷ ଅଟେ ।

୩. କ୍ଷୀଣେ କଳିଯୁଗେ ଚୈବ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତେ କୃତଂ ଯୁଗମ୍

ଏତା ଦ୍ଵାଦଶ ସାହସ୍ରଂ ଯୁଗାଶ୍ୟାଂ ପରିକୀର୍ତ୍ତିତା ।

(ମହାଭାରତ, ବନପର୍ବ)

ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ସତ୍ୟ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହି ୧୨୦୦୦ ବର୍ଷ ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ଵାପର ଓ କଳି ନାମରେ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ।

୪. ଯଦେବତ୍ ପରିସଂଖ୍ୟାତ୍ ମାଦାଦେବ ଚତୁର୍ଯୁଗମ୍

ଏତ ଦ୍ଵାଦଶ ସହସ୍ରଂ ଦେବାନାଂ ଯୁଗ ସମୁତେ ।

(ମହାଭାରତ, ବନପର୍ବ)

ଏହାର ଅର୍ଥ ବାର ହଜାର ବର୍ଷ ସଂଖ୍ୟକ ମାନୁଷୀ ଚାରିଯୁଗକୁ ଏକ ଦିବ୍ୟଯୁଗ ବା ଦେବତାଙ୍କର ଏକ ଯୁଗ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

୫. କୃତଂ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ଵାପରଽଽ, କଳିଂଶ୍ଚେତି ଚତୁର୍ଯୁଗମ୍
ବିଦିତଂ ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷେ ସାବଧାନ ନିରୂପିତମ୍ ।

ସତ୍ୟ ତ୍ରେତା ଦ୍ଵାପର କଳି ଚାରିଗୋଟି ଯୁଗ, ଚାରିଯୁଗର ପରମାୟୁ ଦେବତା ମାନଙ୍କର ୧୨ ବର୍ଷ ବୋଲି ବିଦିତ ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟର ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଦେବତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ଚାରିଯୁଗର ସର୍ବମୋଟ ଆୟୁ ୧୨୦୦୦ ବର୍ଷ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତେ ଅଟେ ।

ସତ୍ୟଯୁଗ -	୧୨୦୦ ବର୍ଷ
ତ୍ରେତୟୁ ଯୁଗ -	୨୪୦୦ ବର୍ଷ
ଦ୍ଵାପର ଯୁଗ -	୩୬୦୦ ବର୍ଷ
କଳି ଯୁଗ -	୪୮୦୦ ବର୍ଷ
ମୋଟ -	୧୨୦୦୦ ବର୍ଷ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଧରଣର ପ୍ରଳୟ ହୁଏ । ଚାରିଯୁଗ ବା ୧୨୦୦୦ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଧରଣର ପ୍ରଳୟ ହୁଏ ଓ ଏହି ଯୁଗ ଚକ୍ର ଶେଷରେ ପ୍ରଳୟ ଦେଖାଦେଇ ତିନିଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଲୋପ ପାଆନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମନୁ ଶେଷରେ ମହାପ୍ରଳୟ ହୋଇ ତିନିଭାଗରୁ ଦୁଇଭାଗ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ କଳ୍ପ ଶେଷରେ ମହା ମହା ପ୍ରଳୟ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଳୟ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଗୋଟିଏ କଳ୍ପ ବା ୧୪ଟି ମନୁ ଶେଷରେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଧ୍ଵଂସ ହୁଏ ଓ ତାପରେ ନୂତନ ସର୍ଜନା ହୁଏ । ଏହି କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ମନୁର ଶେଷ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛି । ଗୋଟିଏ ମନୁରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମନୁ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେଗୋଟି କଳିଯୁଗ ହେବ ତାହାର ସମୁଦାୟ ଆୟୁ ୪,୩୨,୦୦୦ ବର୍ଷ । କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବୁଝି ନପାରି ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ କଳିଯୁଗର ଆୟୁ ୪,୩୨,୦୦୦ ବର୍ଷ ବୋଲି କେତେକ ଭାବୁଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ବର୍ତ୍ତମାନର କଳିଯୁଗ ଶେଷ ସହିତ ମନୁଜର ଘଟିବ ତେଣୁ ପ୍ରଳୟ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକ ନଷ୍ଟ ହେବେ ବୋଲି ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ହାୟୋଳା ମଧ୍ୟେ ବିଜେକରି	ବୀର ବିଭୂତି ରୂପ ଧରି
ପ୍ରଦେଶ ହେବୁ ଢେଙ୍କାନାଳେ	ମନୁ ଅନ୍ତର ନିତ୍ୟ ସ୍ଥଳେ
ସେ ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ହେବ ଯାହା	ସଂକ୍ଷେପି କେ କହିବ ତାହା

(ପରମ ସଂହିତା-ଅବ୍ୟୁତ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତ ଏହି କଳିଯୁଗ ଶେଷରେ ମନୁ ଅନ୍ତର ଘଟିବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

କଳିଯୁଗ ଦଶ ସହସ୍ରାଣୀ ତହୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧେ ହେବ ଭୋଗ
ପାପେ ସର୍ବେ କ୍ଷୟେ ପୁଣ୍ୟ ହେବ କର୍ମ
ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ରାଣୀ ଭୋଗ ସେ ଯୁଗ
ଆଉ ପାଏ କଳିଯୁଗ ଭୋଗ, ନୀଳଗିରି ତତ୍ତ୍ୱକେ ଭାଙ୍ଗିବ
କଳି ଅନନ୍ତ କଳଙ୍କ ହେବ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠି ମନ କରି ସ୍ଥିର	ଏତେ ମହାପାପ ହେବ ସଂସାର
ଏଣୁ କରି କଳି ଶେଷ ହୋଇବ	ପାପକେ ସହସ୍ର ଯୁଗ ତୁଟିବ
ଏହି ହିସାବ ଯୁଗ ଯିବ କ୍ଷୟେ	ଭୋଗ ହେବ ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ଯାଏ
ଆଉ ତେଣିକି ଅଳପକ ଥିବ	ରାଜା ହୋଇବ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ

xxx

ବାସୁକି ସହି ନପାରିବ ଭାରା	ଡଳ ଡଳ କମ୍ପିବ ବସୁନ୍ଧରା
------------------------	-----------------------

xxx

ତାହା ଜାଣିବେ ଅନାଦି ଠାକୁର	ଆପେ ସେ ହେବେ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର
ମହିମା ଧର୍ମ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିବ	ମୂଖେ ଅଲେଖ ଭଜନ କରିବ ।

(ଯୁଗାଦ ମାଳିକା-ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ପଞ୍ଚଶଖା ତଥା ଅନ୍ୟମାନେ ପାପ ଯୋଗୁଁ କଳିଯୁଗର ଆୟୁ କ୍ଷୟ ଯାଇ କଳି ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ଭୋଗ କରିବ ବୋଲି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି ।

କଳିଯୁଗ ଶେଷ ବେଳକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଭିଚାର ସଂସାରରେ ଦେଖାଦେବ । କଳିଶେଷ ସମୟରେ ଲକ୍ଷଣ ସବୁ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ବିଷୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ବିଶେଷ କରି ସମାଜରେ ତଥା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ବ୍ୟଭିଚାର ଘଟିବା କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ଘୋଷି ବହୁ ଭବିଷ୍ୟତକାର ବା ଆଗତକୁହା ସଭାରେ ଗାଉଛନ୍ତି ଓ ଏହିସବୁ ସାମାଜିକ ବ୍ୟଭିଚାର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ସଭାକୁ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ କିଛି ଧର୍ମ ସଭାରେ ଏପରି ବହୁତ ଆଗତକୁହାଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିଛି ଓ ସେପରି ସ୍ଥାନକୁ କାହିଁକି ଗଲି ଭାବି ଅନୁତାପ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା କଳିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ କାରଣ ତଥା କଥିତ ଉଭୟ ଗୁରୁ ଏବଂ ଶୁଣୁଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏସବୁ କଥା କହି ଓ ଶୁଣି ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ମନର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ମାତ୍ର ।

ଅଭାବ ସର୍ବଭୂତାନ ଯୁଗାନ୍ତେ ସମ୍ବିଷ୍ଣତି
 ଦିଶଃ ପ୍ରକୃଳିତଃ ନକ୍ଷତ୍ରାଣ୍ୟ ପ୍ରଭାଶିତ ।
 ଭବିଷ୍ୟତି ଯୁଗାକ୍ଷାଣୋତନ୍ ଯୁଗାନ୍ତସ୍ୟ ଲକ୍ଷଣମ୍
 ଯୁବା ଗୌଡ଼ା ଧର୍ମହୀନା ମାଂସବାଃ ପାନଗାସ୍ତଥା ।

ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଧର୍ମହୀନ ଓ ସ୍ୱଭାବହୀନ ହୋଇ ମାଂସାହାରୀ ଓ ମଦ୍ୟପ ହେବେ ଏବଂ ଏପରିହେଲେ ଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଭାବ ଦେଖାଦେବ । ଚର୍ତ୍ତୁଦିଗରେ ବିଦ୍ରୋହ ଦେଖାହେବ ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ବା ଆଭା କମିଯିବ ।

ଗୁପ୍ତ ମାଣିକ୍ୟ ଯେବଣ ଦିନ ଦୁଧ ଧାରେକ ବହିବ ପ୍ରଜ୍ଜନ୍ନ
 ନେମାଳ ମଠରେ ଶବ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଶରାଷ ବାୟୁ ହେବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ସାତ ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ା ପଡ଼ିବ ରାସ୍ତାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବେ ପଶ୍ଚିମରେ
 ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖିବ ଅମାସ୍ୟା ଦିନ ତେବେ ଯୁଗ ଶେଷ ନିଶ୍ଚେ ପ୍ରମାଣ ।

xxx

ଶୂନ୍ୟରେ ରାତ୍ରେ ଶୁଭିବ ଗର୍ଜନ ଅକସ୍ମାତ ରଡ଼ି ହୋଇବ ପୁଣି
 ସେ ରଡ଼ି ଶୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ ପୁଣି ଥୋକାଏ ଯେ କାଲ ହୋଇବେ
 ଏତେ ଏତେ କଥା ହୋଇଲେ ଜାଣ କଲି ଶେଷ ବୋଲି ନିଶ୍ଚେ ପ୍ରମାଣ

(ଦଶ ପଞ୍ଚଳ ମାଳିକା- ୯ମ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ନିଦାନ କାଳରେ ଦୁଇଗୋଟି ଘଟଣା ଘଟିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯଥା- ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମରେ ଉଦୟ ହେବେ ଓ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖା ଦେବ । ଏହାଛଡ଼ା କଳ୍ପ ବଟ ଛେଦନ ହେବ, ଆକାଶରୁ ଲାଙ୍ଗୁଳା ପୋକ ପଡ଼ିବ, ନିଳଗିରୀ କ୍ଷେତ୍ର ବା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବଡ଼ ଦେଉଳ ଭଗ୍ନ ହେବ, ପ୍ରବଳସମର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ହେବ, ଶୂନ୍ୟରୁ ଶବ୍ଦ ବା ଭୈରବୀ ରଡ଼ି ଶୁଭିବ ଇତ୍ୟାଦି ବହୁ ଲକ୍ଷଣ ମାନ ଦେଖାଦେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଭୈରବୀ ଡାକିବ ପୃଥି ଦୁଲୁକିବ ପାପୀ ହେବେ ରଣଭଣ
 ଯେ ଜନ ଶୁଣିବ ବିନାଶ ହୋଇବ ଏ ଅଟେ ସତ୍ୟ ବଚନ
 ଅଦିନେ କୁହୁଡ଼ି ଦେଖାଟି ହୋଇବ ଅଶୁଭ ସୂଚନା ଏହି
 ଦିନରେ ଶୃଗାଳ ଶବଦ କରିଲେ ନିଶ୍ଚେ ବିପଦ ଆସଇ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନରେ ତିନି ଘଡ଼ି ପରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅସ୍ତ ହୋଇଗିବ
 ଘୋର ଯେ ତିମିର ଗ୍ରାସିବ ସର୍ବତ୍ର ଏ କଥା ନିଶ୍ଚେ ହୋଇବ ।

ରାତ୍ରିରେ ଆଦିତ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇବ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଜାଣ
ଯୁଗ ଶେଷେ ପକ୍ଷୀ ଏ କଥା ଦେଖିବୁ ନିଶ୍ଚୟେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ।

(ଗୁପ୍ତ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟତ)

କଳି ଶେଷ ବେଳକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ରାତ୍ରୀ ଶେଷ ପ୍ରହରରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅସ୍ତଯାଇ ଘୋର
ଅନ୍ଧକାର ହେବ ଓ ଯୁଗ ଶେଷରେ ରାତ୍ର କାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମରୁ ଉଦୟ ହେବେ । ଶେଷ
ବାଣୀଟି ଶେଷ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ସଂଘଟିତ ହେଲା ବେଳ ସାତଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ଧାର ହେବ
ଓ ତାର ଶେଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଉଦୟହେବେ ଏହାର ବିବାରଣୀ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାରେ
ଦିଆଯାଇଛି ।

ତେରଦିନ ପକ୍ଷ ହୋଇବ ଯେବେ କଳଙ୍କିର ଲୀଳା ଲାଗିବ ତେବେ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୁଣ୍ୟତ)

ଉପର ଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୨୦୦୨ ମସିହା ଜୁନ୍ ମାସରେ ତେର ଦିନିଆ
ପକ୍ଷ ପଡ଼ୁଥିଲା ଓ ତାପରେ କଳକୀ ଲୀଳା ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ଲୀଳା ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଜୁନ୍ ମାସରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସର ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷର ପ୍ରତିପଦ ୧୨
ତାରିଖରେ ପଡ଼ିଲାବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ୨୪ ତାରିଖରେ ପଡ଼ୁଛି ।

ଅମାବାସ୍ୟା ନିଶିରେ ଶଶୀ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗେ ଯେବେ ଦିଶି

ଯେ ସାଲେ ତେରଦିନ ପକ୍ଷ ଏକଥା ଘଟିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ-ଭୀମଭୋଇ)

ଗୋସ୍ୱାମୀ ଭୀମଭୋଇ ଅରୁଣ୍ୟତଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୦୨
ରେ ତେର ଦିନିଆ ପକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ଓ ସେହିବର୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଅମାବାସ୍ୟା ତିଥିରେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ
ପ୍ରହରରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଦେଖାଦେବ । ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ମତରେ କଳକୀ ଲୀଳା ପୂର୍ବରୁ
ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଦେବ, ସେ ବର୍ଷ ତେର ଦିନିଆ ପକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ।

ବରାହ କ୍ଷେତ୍ର ଶୁଭ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିବ

ସେଠାରୁ ରୁଧିର ନଦୀ ହେବ ।

xxx

ବିରଜା ପୀଠ ବୈତରଣୀ ନଦୀ

ଦଶାଶନୀ ଘାଟ ଉଦୟ ଭେଦି ।

ସପ୍ତ ମାତୃକା ଯେ ଟେକିଛି ଶିର

ତାଙ୍କ ଅଧରୁ ବହିବ ରୁଧିର

ସେହି ସଂକେତ ଜାଣିଥାଅ ରାମ

କଳକୀ ଉଦୟ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ।

(ଗୁପ୍ତ ଗହନ ଗୀତା-ଅରୁଣ୍ୟତ)

୧୯୯୫ ମସିହାରେ ବରାହ କ୍ଷେତ୍ର ବା ଯାଜପୁରର ବିରଜା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ଶୁଭ
ସ୍ତମ୍ଭରୁ ରୁଧିର ବୋହିଥିଲା ଓ ତା ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପୁଷ୍କରିଣୀର ପାଣି ୬ ଦିନ ଚଳୁ ଆକାରରେ
ବୁଲୁଥିଲା । ୧୯୯୫ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବେ । ଯମ ମା

ସାତଭଉଣୀ ବା ସପ୍ତ ମାତୃକାଙ୍କର ଅଧରୁ ରକ୍ତ ବୋହିବା ବାକି ଅଛି ଏହା ବୋହିବା ପରେ
ପ୍ରକୃତ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଲବଣ ଉଠିବ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ

ମାରୁ ମହରଗ ହେବ ସେଠାରୁ ।

(ଗୁପ୍ତ ଗହନ ଗୀତା ଲେଖନ)

୧୯୯୯ ରେ ସମୁଦ୍ର କୁଆର ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲା ଓ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ସଂସାରରେ
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବଢ଼ିବ ବୋଲି ବାଣୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦିନକୁ ଦିନ ହୋଇବ ମହରଗ କଷଣ ଭୋଗିବେ ପ୍ରାଣୀ

ପଶ୍ଚିମ ଦେଶରେ ଶିଶିର ମାସରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଜାଣି

ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କେ ଏହା ହିଁ ଘଟିବ ଶୁଣ ବନିତା ନନ୍ଦନ

ସେହିଠାରୁ ବୀର ଜନର କଷଣ ହୋଇବ ଦିନକୁ ଦିନ ।

(କଳିଯୁଗ ମାଳିକା - ଅରୁ୍ୟତ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ ଏଠାରେ ଶିଶିର ମାସରେ କଳି ଶେଷ ବେଳକୁ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ
ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ୨୧ ଅଙ୍କ ୨୦୦୧ ରେ ଘଟିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ୨୦୦୧
ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ଗୁଜୁରାଟରେ ଭୀଷଣ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ ଭକ୍ତ
କବି ଦେଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ବା ଠିକ ସତ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଏହାପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ବଢ଼ିବ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଯଦା ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ସୂର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚ ତଦାତିଷ୍ୟ ବୃହସ୍ପତି

ଏକ ରାଶିଂ ସମେସ୍ୟତି ତଥା ଭବତି ତତ୍ କୃତମ୍ ।

(ମହାଭାରତ, ବନପର୍ବ, ବ୍ୟାସଦେବ)

ସେ କାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବେନି

ପୁଷ୍ୟା ନକ୍ଷତ୍ର ଗୁରୁ ଘେନି

କର୍କଟ ରାଶି ଏ ରୁକ୍ଷ

ଏକଥା ଘଟିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ

ଜାଣିବ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆଦ୍ୟ

ଏ ଭାବେ ପୁରାଣ ସମ୍ବାଦ ।

(କଳି କଳ୍ପ, ଅରୁ୍ୟତ)

ରବି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର କର୍କଟ ରାଶି ପୁଷ୍ୟା ନକ୍ଷତ୍ରରେ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଏକାଠି ହେଲେ
ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବ । ଏହି ଯୋଗ ୧୯୪୩ ମସିହାଅଗଷ୍ଟ ୧
ତାରିଖ ରବିବାର ଦିନ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପଣ୍ଡିତ ତଥା ଜ୍ୟୋତିଷ ବିସ୍ତାରକ ମାନେ ଏହି ଦିନଠାରୁ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବୋଲି
ଗଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଉପର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସବୁ ଦେଖିଲେ କଳି ଶେଷ ସମୟ ବା ସତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ଅଲଗା ଜଣା ପଡୁଛି କାରଣ ସମସ୍ତେ ବୈଶାଖ ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ଗୁରୁବାର ଦିନ ସତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ବୋଲି ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ରବିବାରରେ ଆରମ୍ଭ ହେବନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ
ଅନୁସାରେ ସେଦିନ ବୃହସ୍ପତି ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ନକ୍ଷତ୍ର ବଦଳରେ ଅଶ୍ଳେଷା ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଥିବେ । ବ୍ୟାସ
ଦେବ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବାଣୀ କଣ ଭୁଲ ହେବ । ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଚ୍ଛା । ସେଥିପାଇଁ
ଭକ୍ତ କବିମାନେ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭବିଷ୍ୟ
ବାଣୀ କାମ ଦେବ ନାହିଁ ।

ହେତୁ ମତି ଦେଇ ଶୁଣ ପଶୁ ନୃପ ସୁତ
ଜଉତିଷ ଯୋଗ ହେ ବିଚଳ ବିକୃତ ।

(ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦାୟକ ଗୀତା- ଅନନ୍ତ)

ଜ୍ୟୋତିଷ ଯେ ଯୋଗ ହୋଇବ ବଣା
ଆଖି ଥାଉ ଥାଉ ପୁଣି ହୋଇବେ କଣା ।

(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନି, ଅବ୍ୟୁତ)

ନିଶା ଅର୍ଦ୍ଧ ଶବଦ ଶୁଭିବ ଯେଉଁ ଦିନ
ଯାଣିବୁ ନିଶ୍ଚୟ କଳି ଶେଷ ହେବ ପୁଣି ।

(ଅନନ୍ତ ଶବ୍ଦ - ୯ମ)

ଶୂନ୍ୟର ଶବଦ ଶୁଣିଣ ସ୍ତବଧ ହେଉଥିବେ ଭକ୍ତ ଜନ
ତେତିକି ବେଳକୁ ମରୁତ ବୋହିବ ଖୋଜୁଥିବ ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତୀ ପ୍ରଦାଏନୀ)

ତେଣୁ କଳି ଶେଷ ଓ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖେଳା, ପ୍ରଳୟ ଓ
ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପାପୀ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଘଟିବ ଓ ଶେଷରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହା
କେବେ ହେବ ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ।

ସତ୍ୟଯୁଗ ସମୟ ଆସିଲେ ବା ପ୍ରବେଶ କଲେ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ
ସେତେବେଳେ କଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଘୋଟିଥିବ । ସଂହାର ଶେଷରେ ବା ଲୀଳା ଶେଷରେ
ପ୍ରଭୁ ରାଜା ହେଲାପରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଅବ୍ୟୁତ ଲେଖିଛନ୍ତି-

ପଞ୍ଚସହସ୍ର ଦଶବର୍ଷ

କଳିର ତୁଟିବ ଆୟୁଷ ।

(ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା)

ଭକ୍ତ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ପାଣି ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି -

ବୃଷ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଦିନ

ଦିବସ ଚବିଶ ଦଣ୍ଡେ ଜୀ ରାହୁ ସ୍ଥାନ

ଗୁରୁ ଚଣ୍ଡାଳା ଦିବସ ଶଉରୀ ବାସର

ଯମଟି କତୁରୀ ଯୁଗ ଯେ ବୃଷ ସମ୍ପ୍ରସାର

କୋଟିକରେ ଏକ ଗୋଟି ରହିବେ ହେ ଜନ

ତଦନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ବୋଲାଉବ ନାମ ।

ତିନି ଶତକ ବରଷ ସୁଖେ ପ୍ରଜା ପାଳି

ତଦନ୍ତେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ହେବ ମହୀ କଳି ।

ଯଦିଓ ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ରହିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ଭକ୍ତ କବି ୩୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣିଥରେ ମହୀରେ କଳି ପ୍ରବେଶ କରିବ କିମ୍ବା ଆହୁରି ୩୫୦ ବର୍ଷ କଳି ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବସାଇ ଦେବନାହିଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ

ଶାନ୍ତିପାଇବ ଯେ ସତ୍ୟ ପୁରୁଷ

ତିନିଷ ପଚାଶ ବରଷ ତହିଁ

କଳି ସତ୍ୟକୁ ନଦେବ ବସାଇ ।

(କଳିକାଳ ରିତି)

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ପାଣିଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ମତରେ କଳକୀ ଲୀଳା ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଦେବୀଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାଙ୍କ କଥା ମାନି ନିଜ ସଂହାର ଲୀଳା ବନ୍ଦ କରିବାରୁ କିଛି ଦୁଷ୍ଟ ଜନ ପୃଥ୍ବରେ ବୋଧେ ହୁଏ ରହିଯିବେ ବା କଳି ପୁରୁଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୃଥ୍ବରୁ ଯିବ ନାହିଁ ଓ ୩୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ପୃଥ୍ବୀରେ ପାପଭରା ବଢ଼ାଇବ । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଆସୁଥିବା ସତ୍ୟ ଯୁଗକୁ ସତ୍ୟ କଳି ଯୁଗ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ କଣ ପୁଣିଥରେ ୩୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ପୃଥ୍ବୀକୁ ପାପ ଶୂନ୍ୟ କରିବେ ଓ ସତ୍ୟ ଯୁଗ କଣ ଆହୁରି ୩୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିବ ? ଏହାର ଉତ୍ତର କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜଣା ।

ମାନ ଶନି ଯୋଗ

ଯେହେତୁ ଶନିଶ୍ଚର ଗୋଟିଏ ରାଶିରେ ଅଡ଼େଇ ବର୍ଷ ରୁହନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ୧୨ ଗୋଟି ରାଶିରେ ଅବସ୍ଥାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ୩୦ ବର୍ଷ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତି ୩୦ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ମାନ ଶନି ଯୋଗ ପଡ଼ୁଛି । ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ଏକ ମାନ ଶନି ଯୋଗ ପରେ କଳକୀ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ, ତେବେ ସେହି ଯୋଗଟି କେବେ ପଡ଼ିବ ? ୧୯୯୪ର ଶେଷ ଭାଗରେ ଏକ ମାନ ଶନି ଯୋଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଶନିଙ୍କ ବକ୍ର ଗତି ଯୋଗୁ ୧୯୯୮ ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଏହା ଶେଷ ହେଲା । ତେଣୁ ଏହି ମାନ ଶନି ପ୍ରଳୟ ଓ କଳକୀ ଲୀଳାର ପୂର୍ବରୁ ହେବାକୁ ଥିବା ଯୋଗ କି ନୁହେଁ ତାହା ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୧. ବାର ବାର ଚାରିବାର ହୋଇବ ଯେବେ
ଛାୟା ସୂତ ସେତେବେଳେ ମାନରେ ଥିବେ
ତେତେବେଳେ ଧନୁରେ ଗୁରୁ ହେବେ ପ୍ରବେଶ
ଜାଣିବୁ ସୃଷ୍ଟି ନିଷ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ ଧ୍ୱଂସ । (ଅରୁଣାକର ମାଳିକା)

$$\text{ବାର ବାର} = ୧୨ + ୧୨ = ୨୪$$

$$\text{ଚାରି ବାର} = ୨୪ \times ୪ = ୯୬$$

୨୧.୨.୯୬ରେ କୁମ୍ଭକୁ ଚକ୍ର ଗତି ପରେ ମାନ ରାଶିକୁ ଶନିଶ୍ଚର ଗମନ କଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଧନୁ ରାଶିରେ ବୃହସ୍ପତି ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ୨୪,୧୨,୯୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ରାଶିରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣା ଦେଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ମାନ ଶନି ଯୋଗ ବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ଧନୁ ରାଶିରେ ଥିଲେ ।

୨. ମହାମା ଭୀମ ଭୋଇ ଏହି ମାନ ଶନି ଯୋଗ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସଠିକ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଥାଅ ଧରି
ନିଷ୍ପନ୍ନ କଲଙ୍ଗି ହୋଇବ
ପଞ୍ଚ ଗ୍ରହ ତା ଯୁକ୍ତ ହେବେ
ତଦନ୍ତେ ଷଡ଼ ଗ୍ରହ ଆସି
ପ୍ରବେଶ ମାନ ସଙ୍ଗତରେ
ହୋଇବ ଅସଂଖ୍ୟ ସମର

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଆସିବେଟି ଫେରି
ଯେ ଦିନ ମାନ ଶନି ଯୋଗ
ଆଗାମୀ ଅଡ଼ାଇର ଯୋଗେ
ଶନି କୁମ୍ଭରୁ ଯିବେ ଖସି
ଟାକିଥାଅ ହେ ସୁଜନରେ
ଦମନ ହୋଇବେ ବାହାର ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ)

ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ମୀନ ଶନି ଯୋଗରେ ପଞ୍ଚ ଗ୍ରହ କୂଟ ହେବ । ୫.୨.୯୭ ମସିହାରେ ପଞ୍ଚ ଗ୍ରହ କୂଟ ହୋଇଥିଲା । ଶନିଙ୍କ କୁମ୍ଭକୁ ବକ୍ର ଗତି ହୋଇ ପୁନଶ୍ଚ ମୀନ ଶନି ରାଶିକୁ ଆସିଲା ପରେ ଜାନୁୟାରୀ ୧୯୯୮ ରେ ଷଡ଼ଗ୍ରହ କୂଟ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ମୀନ ଶନି ହେବ ମୁକୁନ୍ଦ ଅଙ୍ଗେ ଭାରତେଶ୍ୱରୀ ହେବ ହାତପାଟେ
ହେତୁ ରତ୍ନଧିବ ବ୍ରହ୍ମ କୁମର ସେକାଳେ ମୁହିଁ ତେଜି କଳେବର
(କଳକୀ କଳ୍ପ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ମୀନ ଶନି ଯୋଗରେ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନବ କଳେବର ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୪. ସବୁ ଭାବନାକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ପଦ୍ମକଳ୍ପରେ ଗାୟ ଥିବା ଧ୍ୟାୟରେ ମୀନ ଶନି ଯୋଗ ଉପରେ ପରିଷ୍କାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ବତିଶ ଅଙ୍କରୁ ଚୌତ୍ରାଶ ପରିଧ୍ୟନ୍ତେ

ହେବ ମୀନ ଶନି ଶୁଣ ସ୍ଥିର ବାଣୀ ଚେତିବେ କଳକୀ ଭକ୍ତେ ।

ଗଲା ମୀନ ଶନି ଯୋଗ ପୂର୍ବ ରାଜା ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ୩୨ ଅଙ୍କ (୧୯୯୫-୯୭) ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୩୪ ଅଙ୍କ (୧୯୯୭-୯୮) ରେ ସରିଲା ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା ଦେଲାକୁ ସେମାନେ ଚେତା ପାଇବେ ।

ଭକ୍ତ କବି ନାରାଣ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

(ମନ) ତର୍କିଥିବୁ ତେତିଶ ଅଙ୍କରେ ପ୍ରାଣୀଏ ନାଶ ଯିବେ ରଙ୍ଗରେ
ବତିଶ ତେତିଶ ପୁଣି ଚଉତିରିଶ ମୀନ ଶନି ଭୋଗ ହେବ ଅଡ଼ାଇ ବରଷ
ପୃଥ୍ୱ ହେବ ଉଲ୍ଲୋଳ ଯୋଗୀ ହେବେ ପ୍ରବଳ
ପଡ଼ି ହାତ କଙ୍କାଳ ଗଡ଼ିବ ମୁଣ୍ଡ ମାଳ କମ୍ପିବ ଭଇରବ ଡାକରେ ।

ଭକ୍ତ କବି ନାରାଣ ଦାସଙ୍କ ମତରେ ପୁରୀରାଜାଙ୍କ ବତିଶ ଅଙ୍କରୁ ଚଉତ୍ରାଶ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀନ ଶନି ଯୋଗ ପଡ଼ିଲା ପରେ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଅଶାନ୍ତି, ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟ ଆସିବ । ଯେଉଁ ମୀନ ଶନି ଯୋଗପରେ କଳକୀ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ ତାହାକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ କେତୋଟି ଲକ୍ଷଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଘଟିଲେ ଏହି ଯୋଗ କେବେ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଜାଣି ହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା -

୧. ଏହି ଶନି ଯୋଗ ବେଳେ ବୃହସ୍ପତି ଧନୁ ରାଶିରେ ଥିବେ ।

୨. ଏହି ଯୋଗ ପଡ଼ିଥିଲା ବେଳେ ପ୍ରଥମେ ପଞ୍ଚଗ୍ରହ କୂଟ ହେବ ଓ ଶନିଶ୍ୱର

କୁମ୍ଭକୁ ବକ୍ରଗତି କରି ପୁଣି ମାନ ରାଶିକୁ ଫେରିଲା ପରେ ଷଡ଼ ଗ୍ରହକୂଟ ହେବ ।

୩. ଏହି ଯୋଗ ଆରମ୍ଭ ବେଳେ ପୂର୍ବୀ ରାଜାଙ୍କର ୩୨ ଅଙ୍କ ହୋଇଥିବ ଓ ଏହା ରାଜାଙ୍କର ୩୨ ଅଙ୍କରୁ ୩୪ ଅଙ୍କ ଯାଏ ପଡ଼ିବ ।

ତେଣୁ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ୩୨ ଅଙ୍କରୁ ୩୪ ଅଙ୍କ ବା ୧୯୯୭ ରୁ ୧୯୯୮ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ମାନ ଶନି ଯୋଗ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ମାନ ଶନି ଯୋଗ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିଛି ଜ୍ୟୋତିଷ ଓ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତକାରୀମାନେ ୧୯୭୪ ରୁ ୧୯୭୮ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ମାନ ଶନି ଯୋଗକୁ ହିସବକୁ ନେଇ ପ୍ରଳୟ ହେବ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କମନରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଉଠି ଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ମାନ ଶନି ଯୋଗର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ କଲି ।

ସାତଦିନ ସାତ ରାତି

ପୃଥ୍ବୀ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ଧାର ହେବ ଏକଥା ଖାଲି ପଞ୍ଚଶଖା ବା ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ଏହା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ବିଶେଷତଃ ବାଇବେଲ ଓ କୋରାନରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ଭକ୍ତକବି ମାନଙ୍କ ରଚନା ପାଠ କଲେ ଏହା ତିନିଧର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ।

ପ୍ରଥମ ଥର -

ଘୋଟିବ ମେଘର ଗର୍ଜନ ଘେନି ସେ ସୀମାଗଣ
ଘୋଟିବ ଅନ୍ଧାର ସପତ ଦ୍ଵୀପେ ମେଲନ୍ତି ହାଣ ।
ଭଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଟି ନୋହିବେ ମେରୁ ଗୁପତେ ରହି
ଅଶସ୍ତ୍ର ପଥ ଭକତ ମେଲ ହୋଇବେ ତହିଁ ।
ଚାହିଁଥାଅ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଚଞ୍ଚଳ ନୋହିବ ପୋଏ ସେ ଅଶସ୍ତ୍ର ପଥରେ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ହାଡୁ ଦାସ)

ଆସୁଅଛି କାଳ ବେଳ
ସପତ ଦିନ ଯେ ହେବ ଅନ୍ଧାର ଲୋ ଯାଇଫୁଲ
ବେଳୁ ଷଡ଼ ଚକ୍ର ଏକ କର

(ଜାଇଫୁଲ ମାଳିକା, ହାଡୁ ଦାସ)

ଝଡ଼ ବତାସ ଯେ ସାତ ଦିନ ହେବ ଝାମ୍ପି ନେଇଯିବ କାଳଯେ
ଝାଡ଼ ବାଡ଼ ଘେନି ସୈନ୍ୟ ଚାଲୁଥିବେ ଆସୁଛି ଦେଖିବା ବେଳ ଯେ
ଝାଉଁଳି ନପଡ଼ କେହି
ଝଞ୍ଜକା ଭିତରୁ ଯେ ବଞ୍ଚି ରହିବ ବିହନ ହୋଇବ ସେହି ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା)

ଅଶଚାଷ ଖଣ୍ଡ ପବନ ବହିବ ପର୍ବତ ଦୋହଲି ଯିବ
ଚାରିମେଘ ମିଳି ବରଷିବେ ବାରି ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିବ
ମୋ ଭାଇ, ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।

(ଭୀମଭୋଇ ମାଳିକା)

ମିଥୁନ ମାସରେ ମାନ ଚନ୍ଦ୍ର
ଅନ୍ଧାର ହେବ ସାତ ଦିନ
ଆବର୍ତ୍ତ ସାମୁଦ୍ରିକ ଦ୍ରୋଣ
ସଂସାର କରି ଜଳମୟ
ଭକତେ ଏହା ନକାଣିବେ

ରେବତି ରତି ବସୁ ଯୋଗ
ବିଜୁଳି ମାରି ଘନ ଘନ
ପୁଷ୍କର ଘେନି ମେଘମାନ
ଜାଣିବେ ପ୍ରାଣୀ ଅପତୟ
ଭବୟ ଅସ୍ତ ଦେଖୁଥିବେ ।

(ଶିବ କଳ୍ପ, ଅରୁଣ)

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କାଳରେ
ମିଥୁନ ମାସରେ ମାନ ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଥିବାବେଳେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ତୋଫାନ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଳୟଙ୍ଗାରୀ
ଉପାତ ହେବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସାତ ଦିନ ଧରି ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।
ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର -

ବସୁ ସାଲରେ ବଂଶିଣ ଅଙ୍ଗେ ଯେ ପ୍ରମାଣ

ସପ୍ତ ଦିନ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇବ ଯେ ପୁଣି

ମାନ କୃଷ୍ଣ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଶୁକ୍ର ଯେ ମାସର

ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିବଟି ମର୍ତ୍ତ ମଣ୍ଡଳର

ନରହିବ ବହି ତେଜଭାନୁ ଉଦେ ନାହିଁ

ବୁଧଙ୍କର ପିତା ଆକାଶରେ ଯେ ନଭଇଁ

ସଲିଆବସର ତେର ହେବ ପ୍ରକାଶ

ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ ମସିହା ଗୁପ୍ତ

ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ଡାକ, ଭୂ ହୋଇବ ଉଚ୍ଛକ

ଗୁପ୍ତରେ ଥିବେ ଭୀମ ନସହିବେ ସେ ଡାକ

ଚାରି ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଘେନି କମ୍ପାଇବେ ମେଦିନୀ

ତିନି ଶବ୍ଦରେ ହେବ ଅନ୍ଧାର ।

(ହାତୁ ଦାସ ମାଳିକା)

ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ଧକାର ହେବ ସାହୁକାର ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଉଭାଇଣ ଯିବ
ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କୁହୁଡ଼ି ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବ ଅଣତାପ ଶଶ୍ଵ ହୋଇ ପବନ ବୋହିବ
ପାତାଳ ଗାମୀ ହୋଇବେ ପାହାଡ଼ରେ ମାନ ପାଦ ଚାଲିବାକୁ ନଦିଶିବ ପୁଣି
ରେବ ନେତ୍ର ବେଦ ଧନୁ ଅଙ୍ଗରେ ପ୍ରମାଣ ସାତଦିନ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇବଟି ଜାଣି
ଚଉତ୍ର କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିବଟି ଏକଥା ପ୍ରମାଣ ।

(ଅରୁଣତାନନ୍ଦ ମାଳିକା)

ଦ୍ଵିତୀୟ ଧର ୨୪ ଅଙ୍କ ବା ୬ ଦିନ ବା ୨୦୧୩ ମସିହା ବେଳକୁ ୬ ଦିନ
୭ରାତି ଅନ୍ଧକାର ହେବ ଓ ଘନ କୁହୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।

ତୃତୀୟ ଧର - ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା (୨୦୧୭ - ୨୦୨୫)

ସପତ ଦିବସ ଅନ୍ଧାର ଯୁଦ୍ଧ ଗୋଳ ହୋଇବ

ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଶୂନ୍ୟରେ ରହି ଭ୍ରମୁଣ ଥିବ

(କଳି ଚଉତିଶା, ହାଡ଼ୁ ଦାସ)

ସପତ ଦିବସ ଅନ୍ଧାର ଘୋଟି ରହିବ ଭବପୁର

ବୃଷଳି ପାତିଆ ଯେ ନାଶ ଏଣୁ ହୋଇବ କଳି ଶେଷ

(ବାଲିଗାଁ ଦାସ ଭାଲିକା)

ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ଦୁହେଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଆସିବେ ରାତ୍ର ହୋଇଯିବ ମହା

ସାତ ଦିନ ଯାଏ ଅନ୍ଧକାର ହେବ ପଥ ନଦିଶିବ ନାହିଁ

ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ି ପଦ ନୋହିଁ ସ୍ଵାମୀ ଶ୍ରୀମୁଖ ବଚନ ଏହି ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ)

ରାହାସ ହୋଇବ ମହା ଖେଳ ହେବ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି

ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୁହେଁ ଆସିବେ ଖେଳକୁ ଧରିଣ ମାନବ ମୁର୍ଖୀ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ, ୨୯-୭)

ଘଡ଼ ଘଡ଼ି ତହିଁ ଡାକ ପଡ଼ିଯିବ ଘରେ ଘରେ ଯୋଗୁଁ ଗୋଳ

ଘୁମାଇଁ ପଡ଼ିବେ ଯେତେ ନର ବଂଶ ଘୋଟିବ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ଯେ

ଘେନିଥିବ ଖଣ୍ଡା କାତି

ଘଡ଼ ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦେ ମୁଣ୍ଡ ଛିଡ଼ୁଥିବ ସସ୍ତ୍ର ଦିନ ସସ୍ତ୍ର ରାତି ଯେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା, ୪୧-କ)

ଗୋପ୍ୟ ହେବ ସର୍ବ ଯେତେ ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ମହାଦୁରୁ ଦଶା ଅଛି

ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ନ ପାଣି ଲୋଡ଼ି ନମିଳିବ କିଛି

(ଭୀମ ଭୋଇ)

ବକଳଧାରୀ ମହିମା ସମାଜର ବଡ଼ପଣ୍ଡାମାନେ ଡୋଲ ପିଟୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଳୟ
ଲୀଳା ଓ ଖେଳ ସବୁ କାଟି ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭୀମଭୋଇ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ
ଖେଳ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବାଣୀ ସେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବା ଏହା ମହିମା
ଗୋସାଇଁଙ୍କ ନିଜସ୍ଵବାଣୀ ।

ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ସମୟରେ ବା ଶେଷ ଆଠ ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ପୁଣି ଅନ୍ଧାର ହେବ । ଏହାପରେ କଳି ଶେଷ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରୁଥିଲା ବେଳେ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ବାମୀ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ପାଖରେ ରଖି ରାହସ୍ୟ ଲୀଳା କରୁଥିବେ । ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାମାଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯିବ । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଳୟ ସଂଗଠିତ ହେବ । ଏହାର ବିବରଣୀ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାରେ ଦିଆଯାଇଛି । ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଲିଖିତ ଶେଷ ନ୍ୟାୟ, କୋରାନ୍‌ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୟାମତ୍ ଓ ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶେଷ ପ୍ରଳୟ ଏବଂ ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଏହି ଉପର ଲିଖିତ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ହିଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀ ଓଲଟି ପଡ଼ିବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରକୃତ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ଧାର ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଘଟିବ । ଏହାଛଡ଼ା ବିଭିନ୍ନ ମାଳିକାରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ବଡ଼ ଦେଉଳ ଛାଡ଼ି ଛତିଆକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ସଂଗଠିତ ହେବ ଓ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଅନ୍ଧାର ହେବ ।

ଟଳ ଟଳ ହେଉଥିବ ସସ୍ତ୍ର ଦ୍ବିପ ମହୀ	ସେ ବେଳରେ ଥଳକୁଳ ରହିବ ଯେ ନାହିଁ
ଆଜ୍ଞାପାଇଁ ବାସୁକି ଯେ ଟେକିବ ଫଣାକୁ	ଆଖେ ରଖି ଥିବ ଜାଣ ଲଣ୍ଡା ପାହାଡ଼କୁ
ମୋର ଭକ୍ତ ବସି ସେଠି ଅଖଉଣ ଥିବେ ଛତିଆରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେ ଦର୍ଶନ କରିବେ	
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାହାଡ଼ ମାନ ରସାତଳେ ଯିବେ	ଚାରିପଟେ କେତେ ନଦୀ ବହିଣ ଆସିବେ
ବଡ଼ଚଣା ରୁ ଛତିଆ ବଟ ପୁଟ ଯାଏ	ବାଲିତିର ହୋଇଯିବ ପୂର୍ବ ସୀମା ଯାଏ
ଭକ୍ତ ମୋର ସେଠି ପ୍ରସାଦ ପାଇବେ	ଦମନ ବିନାଶି ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରଖିବେ ।

(ଅରୁଣାଚଳ ମାଳିକା)

ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାର ଶେଷ ସମୟରେ, ଓଡ଼ିଶାରେ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଭକ୍ତକବିମାନେ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ୭ଦିନ ୭ରାତି ଅନ୍ଧାର ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧସରିଲା ପରେ ମା କାଳୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦେଶ ନେଇ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା କରିବେ । ସେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ଓଲଟି ଯିବାର ବିବରଣୀ ଅଛି । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ୭ଦିନ ୭ରାତି ଅନ୍ଧାର ହେବ । ଏହାର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କଳକା ଲୀଳା

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ଆଗରୁ ଲୀଳା କିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଭୁ କରିବେ ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ । କଳି ଶେଷରେ ଯାହା ହେବ ତାହା ତିନିଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହେବ । ତାହାକୁ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ଆଦ୍ୟ, ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ବୋଲି ନାମିତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଆଦ୍ୟ ଲୀଳାରେ ଶକ୍ତି ଆହାରଣ କରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଧର୍ମର ସାରତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଚାର କରିବେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ତଥା ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ମା ଗୁପ୍ତହେବେ । ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଓ ପ୍ରଭୁ କଳକା ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ । ଏହି ତିନି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଖେଳ ସମୟରେ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରକୋପ ମଧ୍ୟ ତିନିଥର ଭୀଷଣ ଧାରଣ କରିବ, ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହେବ, ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାପାଇଁ ତିନିଗୋଟି ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ରହିବ, ସମୁଦ୍ର ତିନିଥର କୁଳ ଲଢ଼ିବ, ତିନିଥର ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତିର ଏ ତାଣ୍ଡବ ଲୀଳା ପ୍ରଥମ ଥର ଠାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଠାରୁ ତୃତୀୟ ଥର ଆହୁରି ଭୀଷଣ ରୂପ ଧରିବ ଏବଂ ଏହାପରେ ଶେଷ ପ୍ରଳୟ ବେଳେ ପୃଥିବି ଟଳି ଯିବ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟବକ୍ତା ମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଯାଜପୁର ଗ୍ରାମେ ହେବ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ମେଳଣ

ପଦ୍ମେ ଭକତଙ୍କ ନାମ ମିଳିବ ଶାସ୍ତ୍ରେଣ

ଆଦ୍ୟ ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟାହ୍ନର ଚରଣ ଯେ କିଛି

ଜାଣିଣ ଭକତେ ଥିବେ ଗୋପ୍ୟାନରେ ଲୁଚି ।

(ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନି- ଅନନ୍ତ)

ସେ ପୁରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବୁ

ଅନନ୍ତ ରାହାସ ଦେଖୁବୁ

ଯେ ଜାଣେ ଆଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ

ଏକା ରହିବ ସେହି ଭକ୍ତ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ଜଳ ବିମ୍ବ ହେବ ପ୍ରାନ୍ତ ଆଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାଳେ

ପାଣ ପଠାଣ ଯେ ଚାଉଳ ବାଣ୍ଟିବେ ଏକଥା ହୋଇବ ବଳେ ।

(ଶିବ କଳ୍ପ)

ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ ସତ୍ୟ, ବୁଝ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଆସିବ ସେ ମହାରାଣୀ
ଗଙ୍ଗା ମହାନଦୀ ଯମୁନା ସହିତ ଏକାଧାର ହେବ ପାଣି
ସେ ଦେଖ, ଭାସିବ କଟକ ନଗ୍ର ସଭା ହେବ ଘେନି ଦେବ ଲୋକ
ମହାରାଣୀ ମାଗିବ ପରିକ୍ଷା ତିନିପୁରେ, ପଡ଼ିବ ଚମକ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ଗୋରୁ ମରିବେ ଅପାର

ପଡ଼ିବ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର ଲୋ କାଇଫୁଲ

ଭାବେ କହୁଛନ୍ତି କଳାକାର ।

(ଯାଇଫୁଲ ମାଳିକା, ହାତୁ ଦାସ)

ପାତାଳେ ବାସୁକି ଟେକିବ ମୁଣ୍ଡ

ତିନିଧର ଯେ କମ୍ପିବ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ

(ଅରୁଣ ମାଳିକା)

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖେଳ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଖେଳର ଆରମ୍ଭ ବା ଶେଷ ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ଭୀଷଣ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦେଖା ଦେବ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ୧୯୯୯ରେ ଘଟିଥିବା ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଳୟ ଓ ୨୦୦୪ ର ସୁନାମୀ ଗୋଟିଏ ନମୁନା ମାତ୍ର ଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାକୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଓ ସେହି ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା- ୧୯୯୯-୨୦୦୭ ।

ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ସଂଚାର ହେବ, ପ୍ରଧାନ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ, ସର୍ବ ଧର୍ମ ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ, ଠାବେ ଠାବେ ପ୍ରକୃତିର ତାଣ୍ଡବ ଲୀଳା ହେବ । ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ।

ମଧ୍ୟ ଲୀଳା- ୨୦୦୮-୨୦୧୭

ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଗୁପ୍ତ ହେବେ, ପୃଥିବୀରେ ବହୁ ଜାଗାରେ ପ୍ରବଳ ସମର ଓ ହାଣ ଗୋଳ ହେବ ଓ ବହୁ ପାପୀ ବିନାଶିତ ହେବେ । ପ୍ରଳୟଙ୍କାରୀ ବାତ୍ୟା, ବନ୍ୟା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇ ଧନ ଜୀବନ ନାଶ ହେବ । ପ୍ରଭୁ ଓ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି କିଛି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେବେ ଏବଂ ମା ଦୁର୍ଗା, ମା କାଳୀ, ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବା ଯୁଦ୍ଧର ଭୟ ବଢ଼ିବ । କିଛି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ହେବ ।

ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା- ୨୦୧୭-୨୦୨୫

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ । ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯବନଭୟ, ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଆକ୍ରମଣ, ପ୍ରଭୁ କଳକୀ ରୂପ ହେବେ ଓ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରକୃତ ଲୀଳା କରିବେ । ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ ଡାଙ୍କୁଣୀ ଖୋଲି ଦିବ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ବାହାର କରିବେ ଓ

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବେ । ଛତିଆ ବଟକୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଆସିବେ । ଶେଷ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ, ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ଅନ୍ଧକାର ହେଇ ପାପୀ ମାନେ ନାଶ ହେବେ, ପୃଥ୍ବୀ ଓ ଲଟିବ ଏବଂ ପୃଥ୍ବୀର ଲୋକମାନେ ନୂଆ ତାରକା ମଣ୍ଡଳ ଦେଖିବେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଉଦୟ ହେବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପୃଥ୍ବୀର ରାଜା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ମହାରାଣୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ମା ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ବିନାଶ ହୋଇ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଲୀଳା ଯଥା- ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା, ମଧ୍ୟ ଲୀଳା ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାର ଅବଧି ୯ ବର୍ଷ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୀଳାର ଆରମ୍ଭ ୧ ଦିନ ଓ ଶେଷ ୯ ଦିନ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୯ = ୧ ଦିନ, ୧୯୦୮ = ୯ ଦିନ, ୧୯୦୯ = ୧ ଦିନ, ୧୯୧୭ = ୯ ଦିନ, ୧୯୧୮ = ୧ ଦିନ ଓ ୧୯୨୭ = ୯ ଦିନ ।

ଶ୍ରୀ ହାଜୀ ମହବୁବ୍ କାଶିମ୍ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ Destruction of peace P-779 ରେ ବାଇବେଲ୍ ଓ କୋରାନରେ ଉକ୍ତି ଉଦ୍ଧାର କରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ପୃଥ୍ବୀରେ ତିନୋଟି ସ୍ତରରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସଂଘଟିତ ହେବ । ତେଣୁ ସର୍ବ ଧର୍ମରେ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ମହାତ୍ମା ମାନେ କହିଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଲେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଭକ୍ତ ସମାଜ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନିତ୍ୟ ଖେଳ ଓ ଖେଳ ତଥା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ସାମନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭକ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୀଳା ହେଲା ବେଳକୁ ସେପଟେ ପୃଥ୍ବୀରେ ରଣଗୋଳ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସଂଘଟିତ ହେବ ।

ଏଣେତ ମହାଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ହେବ
ତେଣେ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଙ୍କ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ

xxx

ଏଣେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନିତ୍ୟ ଖେଳ
ତେଣୁ ବାଜିବ ମହାରଣ ଗୋଳ

xxx

ଏହିପରି ଜାଣ ସଂହାର କଲେ
ଖେଳ ଗୋଳ ଦୁଇଟି ଏକାବେଳେ

(ଯୁଗାଦ ମାଳିକା, ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା - ୧୯୯୯ - ୨୦୦୭

ଆଗରୁ ବର୍ଷନା ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ଭିତରେ ଗୁପ୍ତରେ କଳଙ୍କି ଅବତାର ହେଉଥିବେ ଓ ଶକ୍ତି ସଂଚାରଣ କରୁଥିବେ । ୪୧ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୦୩ ସୁନିଆ ପରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା କରୁଥିବେ ।

ସନ ଉଣେଇଶ ଏକଚାଳିଶ	ଦେଖିବ କଳଙ୍କିର ଦେଶ
ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ନାହିଁ ଲୀଳା	ନିୟତି ବଚନଟି ଭଲ ।
ଦିଲ୍ଲୀ ଶତାବ୍ଦ ବୟାଳିଶ	ଆମ୍ଭର କଳଙ୍କୀ ରାହାସ ।

ଦିବ୍ୟ ସିଂହ ଦେବ ଏକ ଚାଳିଶ ଅଙ୍କରେ

ଚଉଦ ରୂପକୁ ତେଜିଥିବୁ ଗୁପ୍ତରେ ।

ପ୍ରଭୁ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ଭିତରେ ବା ୨୦୦୧ ରୁ ୨୦୦୪ ସୁନିଆ ଭିତରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ କରି କଳଙ୍କୀ ରୂପ ଗୁପ୍ତରେ ଧରି ଥିବେ ବା ନିଜର ଶକ୍ତି ଜାଗରଣ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁ ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର କିଛି ପ୍ରଧାନ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଚେତା ଦେଇ ୩୯ ଅଙ୍କରୁ ୪୧ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆଗରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଉପଦେଶ ପାଇନଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଚେତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ଦୀକ୍ଷା ନେଇ ନଥିବେ ପ୍ରଭୁ ୨୦୦୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଦୀକ୍ଷା ଦେବେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦରେ ପ୍ରଭୁ ୪୧ ଅଙ୍କରେ ବା ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ।

ଠିଆହୋଇ ହସ୍ତମାରି କହୁଅଛି ଠିକଣା ପଦ ଦେଖାଇ

ଠଉରି ପାରିଲେ ଠାବ ଦେବି ତୋତେ ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କେ ଯାଇ ହେ ବୀର

ଠାକୁରଙ୍କ ପାଦେ ସେବା କର, ଠଣା ଜଗି ଥାଅ ନିରନ୍ତର

ଠାବ ଛାଡ଼ିଲେ ହେବୁ ଅମର, ଠକି ଦେବି ଦେଖନ୍ତୁ ସଂସାର

ଠିକଣାରେ କଥା ନାହିଁ ମୋର, ଠୁଳ ଶୂନ୍ୟ ଉପରେ ମୋ ଘର ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ଚେତା ରଖୁଥିବ ଭକ୍ତ ଚେତାଇ କହିଲି

ସନ ଅଙ୍କ ଠାର ଗାର ଠିକେ ଠକାଇଲି ।

ପାଞ୍ଚ ତିନି ଚେତିଶରେ ବଛା ବଛି ବେଳ

ବିହନ ଖୋଜା ହୋଇବ ନମିଳିବ ଜନ

ମହା ମହିମା ସାଗର ହରି ସନାତନ

ଗୁରୁ ରୂପେ କରିଥିବେ ମନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରଦାନ ।

(ନିଗମ ମାଳିକା ଅରୂପ-୧୨ଶ)

ପାଞ୍ଚ ତିନି ଓ ଚେତିଶକୁ ମିଶାଇଲେ ୪୧ ହେଉଛି ଓ ୪୧ କିମ୍ବା ଆଦ୍ୟ ଲୀଳାର (୪+୧) = ୫ ଦିନ ବା ୨୦୦୩ ମସିହା ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ବଛାବଛି ବେଳ ଅଛି । ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ନେବ ତାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଗ୍ରହଣ କରି ହେତୁ ଚେତା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଆଉ କାହାକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାର ତିନି ଦିନ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଜପୁର ଠାରେ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରଥମ ସୁଧର୍ମା ସଭା କରାଇବେ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି କିଛି ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଯାଜପୁର ଠାରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ମିଳିଣ

ଭକ୍ତ ଜନମାନେ ବସିବେ ପୁଣ

ଯହୁଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନ ଗଠନ ହେବ

ସବୁ ଭକ୍ତଙ୍କର ନାମ ମିଳିବ ।

କଳପ ବାଣ୍ଟିବେ ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରଧର

ଖାଇଲେ ଭକ୍ତ ହେବେ ଅକ୍ରାମର ।

(ରୁମୁକ ଗୀତା, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଯାଜପୁର ଗ୍ରାମେ ହେବ ଗ୍ରନ୍ଥ ମେଳଣ

ପଢ଼େ ଭକ୍ତଙ୍କ ନାମ ମିଳିବ ଶାସ୍ତ୍ରେଣ

ଆଦ୍ୟ ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟାନ୍ତର ଚରଣା ଯେ କିଛି

ଜାଣିଣ ଭକ୍ତେ ଥିବେ ଗୋପ୍ୟାନରେ ଲୁଚି ।

ଯାଜପୁରେ ମହାମାୟା ଏକ ରତି ଦେବ

ଶବଦରେ ତିନି ପୁର ଉଚ୍ଛୁକ ହୋଇବ

ଫାଟିଯିବ ଶୁଭ ସ୍ତମ୍ଭ ବହିବ ରୁଧିର

ବୈତରଣୀ ନଦୀ ହେବ ଅଧୁଆଣୀ ଧାର ।

(ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦାୟକ ଗୀତା)

ଯାଜପୁର ଠାରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଏହି ସଭାରେ ବହୁ ଭକ୍ତ ଯୋଗ ନଦେଇ ଲୁଚି ରହିବେ । ତେଣୁ କିଛି ଭକ୍ତଙ୍କ ସହ ହେବାକୁ ଥିବା ଏହି ସଭାରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାର ଆଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହେବ । ସଭା ଶେଷ ବେଳକୁ ଭୈରବୀ ଡାକ ଶୁଭିବ । ମା ବିରଜାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ମା ଭୈରବୀ ରୂପରେ ପଶ୍ଚିମ ମୁଖା ହୋଇ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ଏ ଦେଉଳର ପଶ୍ଚିମ ଦ୍ଵାର ସଦା

ସର୍ବଦା ବନ୍ଦ ଅଛି । ମା ରଡ଼ି ଦେଲେ ଏହି ଦ୍ଵାର ଆସେ ଆସେ ଖୋଲିଯିବ ବୋଲି ଭକ୍ତମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । ଶୁଭ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଥରେ ରୁଧିର ପରି କିଛି ଜଳାୟ ପଦାର୍ଥ ୮ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାହାରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଥର ସ୍ଵପ୍ନ ଫାଟିଯାଇ ରୁଧିର ବୋହିବ । ସତ୍ତା ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଥିବା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ କଳପ ବାଣ୍ଟିବେ, ଯାହାକୁ ଖାଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଜାଗରଣ ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ ଲୁଚିବେ -

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲିଳା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପରେ ବା ଆଦ୍ୟ ଲିଳାର ମଧ୍ୟ ବାଗରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ରହିବେ ।

ଃ ଛତ୍ର ଧରାଇବୁ ହେ ପୃଥ୍ବରେ ଥୋକେ ଦିନ

ଃ ଛାଡ଼ିବୁ ସହସା ପୁଣି ହୋଇବୁ ଗୋପ୍ୟାନ

ଃ ସୁଖ ଜନ ହେ, କ୍ଷମାନିଧି ଭଣେ

ଃ ଲେଖିଲେ ଏହାକୁ ମୁହିଁ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ।

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାୟ)

ଅନନ୍ତ ନୃପତି ହେବେ ଚାରି ନ ଛତ୍ର ମାସ

ଅଣ ସୁତ ପଥ ଭକତ ମେଳ ହୋଇବ ପାଶ

ତେର ଜଣ ମେଳ ହୋଇବେ ଅଷ୍ଟ ସେନା ପାଣ୍ଡବେ

ତରିବେ କେ ତାଙ୍କ ଆଗରୁ ମରିବେଟି ଦାନବେ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା, ହାଡୁ ଦାସ)

ମହାମା ହାତି ଦାସ ଖେଳ ଆରମ୍ଭର କେତେଦିନ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଗୋପ୍ୟ ହେବେ ତାହା ପରିକ୍ଷାର ଭାବେ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । $୪ + ୯ + ୭ = ୧୯$ ମାସ । ପ୍ରଭୁ ଶକ୍ତି ଆହରଣ ପରେ ୧୯ ମାସପରେ ଗୋପ୍ୟ ହେବେ । ପ୍ରଭୁ ତିନି ଦିନ ବା ୨୦୦୧ ମସିହା ପରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଆହାରଣ କରିବେ ଓ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ଖେଳ ୨୦୦୨ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବା ପ୍ରକୃତିକ ଭିତ୍ତିପାତ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ବଡ଼ି ପାପୀମାନେ ଧ୍ୟାନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଗୋପ୍ୟ ହେବେ ? ପ୍ରଭୁ କଣ ଶତ୍ରୁ ବା ଦମନ ମାନଙ୍କୁ ଡରି ଲୁଚିବେ । ପ୍ରଭୁ ଲୁଚିଲା ପରେ ତାକୁ ସାହସ ପାଇଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଲୁଚିଲେ କହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ନିନ୍ଦା ରଚନା କରିବେ ତେଣୁ ଭକ୍ତ କବି ଏହି ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କଳକା ଅବତାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଳଙ୍କ ଯାହାର କାରଣ ପାପୀମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି କେତେଦିନ ଲୁଚିବେ ବା ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ।
 ଚଉଷଠି ସିଦ୍ଧ ସହସ୍ର ଭକତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ପୁଣି ସମସ୍ତ
 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗହଣେ ଖେଳ ଖେଳିବେ ମାୟା ପଟଳେ ଚିହ୍ନି ନପାରିବେ ।
 ଚିହ୍ନି ପାଶୋରିବେ ସକଳ ପୋଏ ତା ଦେଖୁ ଆପଣେ ଦେବାଧି ରାଏ
 ସପ୍ତବାର ସେହୁ ବୁଝାଇ କହି ସପ୍ତବାର ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷି ଦେଇ
 କେହି ନମାନିଲେ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭର ତେଣୁ ଦୁର୍ଗା ପାତିଅଛି ଖର୍ପର
 ଏହା ଜାଣି ପ୍ରଭୁ ଲୁଚି ବସିବେ ତେଣୁ ଯୋଗୀ ବୁଲି ବାଛି ଖାଇବେ ।
 (କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଅନନ୍ତ- ୨ୟ)

ଶ୍ରୀମୁଖରେ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ବହିବେ ସକଳ ଦେବୀଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ
 ତୁମ୍ଭେ ଦେବୀ ଏମନ୍ତ କରିବ ଯେହୁ ଯନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ପଡ଼ିବ
 ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗ ଖାଇବ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଥିବଟି ବହି
 (ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା ଅବ୍ୟୁତ)

ଚୋର, ଖଣ୍ଡ ସେ ଯେ ଖରୁଆ ମିଛୁଆ କପଟି ଲମ୍ପଟ ଜନ
 ଚେତାଇ କନକ ଦୁର୍ଗା ଆଜ୍ଞା ଦେବୁ ଖୋଜି ନାଶ ମହୀରେଣ
 (ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା)

ଭକ୍ତମାନେ ତଥା ୨୪ ସିଦ୍ଧ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର ଦେହଧାରଣ କରିଥିବେ
 ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ପାଶୋରି ଯିବେ ବା ମାନିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ
 ଅବଜ୍ଞା କରିବେ । ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ନଦେବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଠାରୁ ବଚନ ଦ୍ଵାପର
 ଯୁଗରୁ ଆଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଜାଣି ଶୁଣି ଅଭକ୍ତପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
 ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ମାଂସରେ ପରିଣତ ହେବେ ଓ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଖର୍ପରରେ ପଡ଼ିବେ । ଭକ୍ତ ଓ
 ଭଗବାନ ଅଧ୍ୟାୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ, ଶକ୍ତି ନପାଇ ତନ୍ତ୍ର
 ମନ୍ତ୍ର ପୂଜା ମାଧ୍ୟମରେ ଶକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମା ମାନେ
 ବିନାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । କାଳେ ଏହି ଅଭକ୍ତ ମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା
 ପାଇଁ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ପଶିବେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ଗୁପ୍ତ
 କରିବେ ।

ଏହା ଛଡ଼ା ପୃଥିବୀର ପାପଭରା ନିବାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ଗୋପ୍ୟ ରଖିବେ
 ଯାହାଦ୍ଵାରା ଯୁଦ୍ଧ, ପ୍ରଳୟ, ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ରୋଗ ଦ୍ଵାରା ପାପୀମାନଙ୍କ ବିନାଶ ହେବ । ପ୍ରଭୁ
 ଗୁପ୍ତରେ ଏହି ସବୁ ଖେଳ କରିବେ ଯାହାକି କେହି ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏମନ୍ତେ କହିଦେଲୁ ତୋତେ
ସେଠାରେ ହାଣ ଯେ ହୋଇବ
ଏ ରୂପେ ଅଣୀ ସସ୍ର ଜାଣ

ଚବିଶ ଅଙ୍କ କଥା ଯେତେ
ଯୋଗି ମୁଖରେ ସେ ପଡ଼ିବ
ମରିବେ ଯବନ ହସ୍ତେଣ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ, ଅନନ୍ତ)

ପାପୀମାନେ ଯବନମାନଙ୍କ ହାତରେ ବିନାଶ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ନିଜକୁ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ନେବାପାଇଁ କାଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେଥିପାଇଁ
ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ । ଏହା ୨୪ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ଘଟିବ ଓ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ
ହେବେ ।

ଗୁପ୍ତରେ ଭଜନ ଲାଗିଛି ରାତ୍ର ଦିବା ମଧ୍ୟରେ
ଗୁପ୍ତରେ ଖେଳ କରିବେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରଧର ।

(ଅମର କୁମର ସଂହିତା)

ଭକ୍ତ କବି ମାନଙ୍କ ବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ମିଳୁଛି । ପ୍ରଭୁ ଦମନ
ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପୂର୍ବରୁ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ।

ପରୀକ୍ଷା ନଦେବିଟି ମୁହିଁ
ତେଣୁଟି ଦମନର ସୁତ

ଶୁଣ ଗୋବିନ୍ଦ ମନ ଦେଇ
ଖୋଜନ୍ତେ ଲୁଚିବି ମୁଁ ସତ ।

(ରସ ସାଗର ଗୀତା-୧୦ମ)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ପ୍ରଭୁ କେଉଁଠି କେତେଦିନ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ।

ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଗିରି ଗୁମ୍ଫାରେ
ଝଲମଲ ଜ୍ୟୋତି ଆକାଶେ
ନାରାୟଣ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରକାଶ
ଲୀଳା ବେଳକୁ ସେ ହୋଇବେ

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେ ଠାବ ।
ଲୀଳା ଉଦୟ ହେବ ।
ନର ଦେହରେ ଗୋପ୍ୟ ।
ନିଜ ଧବଳ ରୂପ ।

(ହାଡୁ ଦାସ ମାଲିକା)

ତିନି ଦେବ ଏକ ସ୍ଥାନେ ପ୍ରକାଶ

ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯିବେଟି ସେ ପୀତବାସ

xxx

ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶ ଗୋପ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ

ଏଗାରଶ ସତୁରିଟି ହୋ ଦିନ ।

(ଅନନ୍ତ ଲୀଳା)

ପ୍ରଭୁ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଗିରି ଗୁମ୍ଫାରେ ବା ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଅଞ୍ଚଳରେ କୌଣସି ପର୍ବତ
ଗୁମ୍ଫାପାଖରେ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ । ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ଏଗାର ଶହ ସତୁରି ଦିନ ବା ତିନି ବର୍ଷ
ଦୁଇମାସ ରହିବେ ଓ ତାପରେ ପ୍ରଭୁ ଶରୀର ତ୍ୟାଗକରି ପ୍ରାନ୍ତଲୀଳା ବେଳକୁ ନିଜକୁ

ପୁନଃପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏଠାରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ତାହା ଦେଲା ତିନି ଦେବ ବା ପ୍ରଭୁ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ୱର, ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ତନ୍ତ୍ର ନନ୍ଦନ ବା ଜାତିରେ ତନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବେ ଯାହାକି ଆଗରୁ ବୁଝା ଯାଇଛି ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ମା କାଳୀ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭକ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ପଶ୍ଚିମରେ ରହିବେ କାରଣ ପୂର୍ବ ଭାଗକୁ ଜବନ ମାନେ ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଅଧିକାର କରି ରହିବେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ହେବା ବିଷୟ ନକ୍ଷେତ୍ରାମୁସ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି -

"The big star will burn for seven days and the cloud will make the sun appear Double. The large motif will howl all seven nights when the great pontiff changes his place."
(୨/୪୧)

"ସାତ ଦିନ ଧରି ଧୂମକେତୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହୋଇ ଦେଖାଦେବ ଓ ମେଘ ଭାଙ୍ଗିବା ଦ୍ୱାରା ଆକାଶରେ ଦୁଇଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥିବା ପରି ମାନେ ହେବ । ଏହି ସାତ ଦିନ ଲଗାତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାତ୍ରୀରେ ପେଟା ବା ଉଲୁକ ମାନେ କର୍କଟ ସ୍ୱରରେ ବୋବାଇବେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେଇ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ବଦଳାଇବେ ।"

ଏକାଧିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ବୋଲି ପଞ୍ଚଶଖା ତଥା ଭୀମଭୋଇ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

"The devine voice will be struck form heaven and he will not be able to continue further. The secret hidden until revelation so the people will walk both above and overhead."
(୨/୨୭)

"ଆକାଶରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ହେବ ଓ ସେ ଆଉ ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଶକ୍ତି ଜାଗରଣ ବା ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାପରେ ଆକାଶରେ ଚାଲିବେ ।" ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ରହିବା ଶେଷରେ ନିଜର କଳା ବା ଶକ୍ତି ପରିପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ପରେ କିଛି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆକାଶ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରାନ୍ତଲୀଳା ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ହେବା ବିଷୟରେ ଲେଖାଅଛି -

ଯେଉଁ ଗିରି ଶିଖେ ଉଦୟ ହେବେ ସେହି ଗିରି ଶିଖେ ଯାଇ ଲୁଚିବେ
ଗୁପ୍ତ ଗୁହା ଖଣ୍ଡଗିରି ଗୁପ୍ତ ଭୁବନ ଗୁପ୍ତେ ରହିବୁ ଆମ୍ଭେ ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ ।
(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା-୩୫)

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓଡ଼ିଶା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଜଟା ଛାଡ଼ି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଜଣେ ଭକ୍ତ ସାଜି ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାବେଳେ ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନା ଦେବେ ଓ ଦୁଇଭାଇ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମିଳନ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଶା ଛାଡ଼ିଣ ଅନନ୍ତ ଚଳିବେ
ଜଟାକଟ ବାନ୍ଧି ସାଧୁ ବୋଲାଉବେ

ଅନ୍ତ ନପାଇବେ କେହି
ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଥିବେ ରହି ।

(ଶିବକଳ୍ପ- ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଅରୁ୍ୟତ)

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ର ଜବନ ମାନଙ୍କର ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପରଠାରୁ, ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳ ଦଖଲ ହେଲା ବେଳେ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ।

ପଞ୍ଚ ସହସ୍ରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବ
ବଟ ବେଡ଼ କରି ସେ ନାରଖାର
କାହିଁ ମୋର ଶତ୍ରୁ ଖୋଜିବ ସେହି
ଜାଣି ଅଜଣାଟି ସର୍ବେ ହୋଇବେ
ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ଗିରି କନ୍ଦରେ

ସେଦିନ ଯବନ ଧାଡ଼ିକି ଦେବ
ଅମୃତକୁ ଦେଖୁ ନଜର ତାର ।
ବଳଦେବ ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହି
ଦିନ ଘୋଟିଲାଣି ଜାଣିଣ ଦେବେ
ଖୋଜିବେ ଯବନଦେଶ ଦେଶରେ

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ- ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ମଧ୍ୟ ଲୀଳା ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା - ୨୦୦୮-୨୦୨୫

ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ, ହାଣ ଗୋଳ, ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରଳୟ ଓ ରୋଗ ଦ୍ଵାରା ବହୁ ପାପୀଙ୍କ ନିଧନ ହେବ । ତା ଛଡ଼ା ମା ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ଏହାର ଆରମ୍ଭରେ ଗୁପ୍ତ ହେବେ ଓ ପ୍ରାନ୍ତଲୀଳା ସମୟରେ ଉପର ଲିଖିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ବଳଭଦ୍ର ଓ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମୁଖ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ଛାଡ଼ି ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ ।

କଳିକାଳ ଘୋର ପାପ ଦେଖିବେ
ପ୍ରଭୁ ଗୋପ୍ୟ ହେବା ଠାରୁ ପ୍ରମାଦ
ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମେ ଘୋର ସମର
ହାରମା ପଠାଣ କଳି ଡାରକ
ଷଡ଼ ବର୍ଷ ଷଡ଼ ମାସଟି ଯୁଦ୍ଧ
ସକଳ ଆସିବେ ଓଡ଼ିଶା ପୁର
ନିଳ କନ୍ଦର ପଡ଼ିଆ ପଡ଼ିବ
ଗ୍ରାମେକ ଦୁଇ ତିନି ବିହନ

ସେ ଗିରିକନ୍ଦରେ ଯାଇ ଲୁଚିବେ
ଯବନ ଦେଇଣ ସିଂହ ନାଦ
ମେଳି ହୋଇବେ କେତେ ନୃପବର ।
ସମସ୍ତେ କହିବେ ସୈନ୍ୟକୁ ସାଜ ।
ତଦନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପ୍ରମାଦ ।
ଓଡ଼ିଶାରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇବ ଘୋର ।
ଉଦେବଟଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।
ଦୁଷ୍ଟ ମେଳୁ ଆଦି ହେବେ ନିଧନ ।

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ମହାତ୍ମା ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀରୁ ବହୁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

୧. ପ୍ରଭୁ ଗୋପୀହେଲା ପରେ ପ୍ରମାଦ ପଡ଼ିବ ବା ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ ହେବ ।
୨. ପୁରୀ ଜନ ଶୂନ୍ୟ ହେବ ଓ ରଥଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ ହେବ ।
୩. ଦୁଷ୍ଟ ମୈତ୍ର ମାନେ ରଣ ଗୋଳ ଯୋଗୁ ନିଧନ ହେବେ ।
୪. ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଗୋପୀ ହେବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ପୂନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ଆରଂଭ ପରେ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଯୁଦ୍ଧ କେବେ ହେବ ଓ କେତେଦିନ ହେବ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟତକାର ଓ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅଠର ଅଙ୍କ ଭୋଗ ହୋଇ	ଉନବିଂଶ ଅଙ୍କରେ କହି
ପଞ୍ଚମେ ସଂଗ୍ରାମ ଲାଗିବ	ଉତ୍ତରେ କମାଣ ପଡ଼ିବ
ବାଇଶି ଅଙ୍କରେ ଯେ ଯାଇ	ବିରଞ୍ଚି ଦେଶର ଯେ ସାଇଁ
ସେ ରାଜା ଆସିବ ବାହିଶ	ମୋହନା ମୁଗଲ ପଠାଣ
ବାଇଶି ଅଙ୍କରେ ବାହିବ	ଚବିଶ ଅଙ୍କେ ପ୍ରବେଶିବ ।
ଏଥୁ ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଚରକ	କହିବା ଶୁଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେକ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟାନ୍ତ - ବଳରାମ ଦାସ, ୪ର୍ଥ)

ଉନେଇଶି ଅଙ୍କରେ ବା ୨୦୧୯ ରେ ଭାରତର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବ , ଯାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ବାଇଶି ଅଙ୍କ ବା ୨୦୨୨ ରେ ମୁସଲମାନ ମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

ସଂଗ୍ରାମ ଲାଗିବଟି ପୁଣ	ଚବିଶ ଅଙ୍କର ପ୍ରମାଣ
ଚଇତ୍ର ମାସର ମଧ୍ୟରେ	ମଙ୍ଗଳ ବାର ସେ ଦିନରେ
ସେଦିନ ସୈନ୍ୟଟି ଆସିବେ	ଓଡ଼ିଶା ଭିତରେ ପଶିବେ ।
ଘୋର ପ୍ରମାଦ ହେବ ଜାଣ	ଜଗତ ହେବ ନାଶ ପୁଣ ।

୨୦୨୪ ମସିହାରେ ଯବନ ଓଡ଼ିଶା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

କଳକୀ ଖେଳକୁ ବାହାରିବେ ସୈନ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଣଚାଳିଶରେ
ଉତ୍ତର ଦୁଆରେ ଜଗିଥିବେ ସୈନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ତୀର୍ଥଠାରେ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମଭୋଇ)

ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ୩୯ ଅଙ୍କରେ ବା ୩ ଦିନରେ ବା ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିମୁଖେ ଲଢ଼େଇରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରିବେ ବା ସେହି ସମୟଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ବାଣୀ ଯଶୋବନ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ସହିତ ମିଶିଯାଉଛି । ମଧ୍ୟ ଲୀଳାର ପ୍ରଥମ ମୂଖ୍ୟ ଘଟଣା ଦେଖି ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଏହି ଲୀଳାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଗୁପ୍ତ

ହେବେ । ବାଇବେଲ୍ ନୂତନ ନିୟମର ଜୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ (Revelation) ରେ ମା ଓ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯଥା "ସେହି ନାରୀ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ଯିଏକି ସମଗ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଲୌହ ଦୌଡ଼ରେ ଶାସନ କରିବେ । ସେହି ଶିଶୁକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ ପାଖକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ପରମେଶ୍ଵର ତା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଥିବା ମରୁଭୂମିରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲା । ସେଠାରେ ତାର ଯତ୍ନ ୧୨୬୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯିବ ।

(ପ୍ର.ବା-୧୨/୫)

ଯୋହନ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଯାହା ଶୁଣିଛନ୍ତି ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ବଳଭଦ୍ର ଯିଏକି ସାରା ପୃଥିବୀର ରାଜା ହୋଇ ଶାସନ କରିବେ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସିଂହାସନ ବା ସ୍ଥାନରେ ରହିଲା ପରେ ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ ଓ ଏକ ମରୁଭୂମି ପରି ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କରିଥିବା ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ । ସେଠି ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ତିନି ବର୍ଷ ଛ ମାସ ପାଇଁ ନିଆଯିବ । ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେଲା ପରେ ମା'ଙ୍କର ଆଉ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ରହିବା ପରେ ଗୁପ୍ତ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । ମଧ୍ୟ ଲୀଳାର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣା ହେଲା ମା ଆଦ୍ୟାଶକ୍ତି ଗୁପ୍ତ ହେଲାପରେ ଶିବଙ୍କର ଅବତାର ବା ଶିବଙ୍କ ଅଂଶ ଘେନି ଜନ୍ମିଥିବା ଅବତାର ଆଶ୍ରମର ପରିଚାଳନା ଭାର ନେବେ । ମଧ୍ୟ ଲୀଳାର ଆରମ୍ଭରେ ୨୦୦୯ରୁ ୨୦୧୨ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଘଟିବ ।

ଶିବ ଅଂଶ ଘେନି ଉତ୍କଳରେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ

ମୋ ସେବା ବୁଝିବ ସେହୁ ଦିବସ ରଜନୀ ।

- (୬୪ ପଟଳ-୬୪/୬)

ମା ଓ ପ୍ରଭୁ ଉଭୟ ଗୁପ୍ତ ହେବାର କାରଣ ଉକ୍ତମାନେ ସବୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଅଜଣା ପରି ରହିବେ ଓ ଠିକ୍ ବାଟରେ ଯିବେ ନାହିଁ । ଏ କଥାର ପ୍ରମାଣ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରଭୁ ମା'ଙ୍କ ସହିତ ହନୁମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ବସି ଆକାଶରୁ ଆଗମନ କରିବେ ।

ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ଅଣ ଚାଳିଶରେ କଳଙ୍କି ଆରମ୍ଭ ହେବ

ଲାଗିବ ସମର ଅବନୀ ମଧ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ଭାବର ଖେଳ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମଭୋଇ)

୩୯ ଅଙ୍କରେ କଳଙ୍କୀ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏହାପରେ ସାରା ସଂସାରରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବ ବୋଲି ଭୀମଭୋଇ ବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ରାଜାଙ୍କ ୩୯ ଅଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଉ ହେଉ ସେପ୍ଟେମ୍ବର-୧୧ ତାରିଖରେ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥମ ମୂଳଦୂଆ ପଡ଼ିଲା ଓ ବିଶ୍ଵ ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର

ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇ ଆଫଗାନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଶେଷ ଅଙ୍ଗରେ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ବାଣୀ କରିଛନ୍ତି ।

ବଡ଼ ଅନଳ ଉଠିବ ସଂସାରେ

ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବ ଚାଲିଣ ଅଙ୍ଗରେ ।

(ଯୁଗାଦ ଗୀତା, ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ମେଷ ରାଶିରେ ଶନି ଓ ବୃହସ୍ପତି ଏକତ୍ର ହେଲେ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ ସମୟ ଆସିବ । ୧୯୯୯ ରେ ଏହି ଗ୍ରହ ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୯୯୯ ରୁ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରକୃତ ବିଭିଷିକା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ସାଲ ସନ ଅଙ୍ଗ ମସିହା ଯେବେ ଏକତ୍ର ହେବ

ନିଳାଚଳ ଠାରେ ଗୁପ୍ତରେ ଖେଳ ହେବ

ଏହା କେହି ନଜାଣିବ

ସୁନିଆ ଠାବରୁ ରଣ ଗୋଳ ହେବ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା)

ଉପରୋକ୍ତ ପାମାଣ ଅନୁଯାୟୀ ୪ ଦିନ ୨୦୨୦ ମସିହା ସୁନିଆ ଠାରୁ ୪୦ ଅଙ୍ଗ ବା ୪ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସେତେବେଳେ ମସିହାର ମିଶାଣ ଫଳ $9090 = 9 + 9 = ୪$ ଓ ଅଙ୍ଗର ମିଶାଣ ଫଳ $୪ + ୦ = ୪$ ହେବ । ସାଲ ଓ ସନର ମିଶାଣ ଫଳ କେବେହେଲେ ଏକ ହେବ ନାହିଁ । ସାଲର ମିଶାଣ ଫଳ ସର୍ବଦା ସନର ମିଶାଣ ଫଳଠାରୁ ୧ କମ୍ ହେବ ।

"The dreadful war which is prepared in the west, the following year the pestifence will come, so very dreadful that young nor old animal will survive. Blood, fire, Mercury, Mars, Jupiter in France."

(୯/୪୫)

"ପଶ୍ଚିମରେ ଯୁଦ୍ଧପାଇଁ ସାଜସଜ୍ଜା ଯେତେବେଳେ ଚାଲିଥିବ, ତା ପରବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆସିବ ଏବଂ ଏହା ଭୟଙ୍କର ହେବଯେ ବୃଦ୍ଧ, ବାଳକ ଓ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ । ରକ୍ତ ଓ ଅଗ୍ନି, ବୁଧ, ମଙ୍ଗଳ, ବୃହସ୍ପତି କର୍କଟରେ ।"

୨୦୦୧ ଠାରୁ ଆମେରିକା ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଆତଙ୍କବାଦରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଓ ଏବର୍ଷ ଠାରୁ ଭାରତର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଛି । ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ବୃହସ୍ପତି, ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୁଧ କର୍କଟ ରାଶିରେ ଥିବେ । ଏହାପର ଠାରୁ ବହୁ ଦେଶରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିରହିବ ।

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଏକ ରାଣି ଶ୍ରୀତେ ସୂର୍ଯ୍ୟା ଯଦିସ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ ଦ୍ଵୟଂ

ତଥା ଯୁଦ୍ଧେ ବିବାଦେନ ପୃଥ୍ଵୀ ରକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାଳା ।

ରବି ଗୋଟିଏ ରାଶିରେ ଥିଲାବେଳେ ଯଦି ଦୁଇଥର ଗ୍ରହଣ ହୁଏ ତେବେ ପୃଥ୍ଵୀରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରକ୍ତପାତ ହେବ । ଏହି ଯୋଗ ୧୯୯୯ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୨୦୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିବ । ଉପରୋକ୍ତ ଗ୍ରହ ଚଳନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗ ସବୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହା ଦେଶ ତଥା ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ଵୀ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତି କାରକ । ପୁନଶ୍ଚ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଗୁଡ଼ିକ ଭାରତର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ, ପାକିସ୍ତାନ, ଆଫଗାନିସ୍ତାନ, ଇରାକ, ଇସ୍ରାୟଲ, ଇରାନ, ଆମେରିକା, ଜାପାନ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ଚୀନ ତଥା ଆଫ୍ରିକା ଉପରେ କୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି । ବୃଷ ରାଶିରେ ସପ୍ତ ଗ୍ରହ କୂଟ ମେ ୧୪ ରେ ସଂଘଟିତ ହେଉଛି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ୧୯୪୨ ଓ ୧୯୬୨ ରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୪୨ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଭାରତଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇ ବ୍ରିଟିଶ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନ ଆଣି ଦେଲା ଓ ୧୯୬୨ ମସିହାରେ ଭାରତ ଚୀନ ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଥିଲା ।

୨୦୦୨ରୁ ୨୦୦୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡୁଥିବା ଶନି ସାଡ଼େ ସାତି ସାମାଜିକ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିପ୍ଳବ, ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବିପଦ, ନାନା ଦିଗରୁ ଆତଙ୍କ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଣିଦେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଶନିଶ୍ଵର ମିଥୁନ ରାଶିରେ ପଦାର୍ପଣ କଲାପରେ ୨୦୦୨ରୁ ୨୦୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାନା ବିପଦ, ବହୁ ବ୍ୟୟ ଭାର, ବୈପ୍ଳବିକ ପଦକ୍ଷେପ ଆଣିଦେବ ।

୨୦୧୦ ଜାନୁୟାରୀ ୧୦ ର ବଳୟ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ସହ ପଞ୍ଚଗ୍ରହକୂଟ ବୃଷ ରାଶିରେ ସଂଘଟିତ ହେବ । ବୃଷ ରାଶିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଗୋଜାତି ପାଇଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ମିଥୁନ ରାଶିକୁ ଶନିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗମନ ପୃଥ୍ଵୀ ପାଇଁ କାଳାନ୍ତକ ସମୟ ଆଣିବ । ୧୯୯୯ରୁ ୨୦୦୧ ଭିତରେ ତୃତୀୟ ମହାସମରର ପ୍ରଥମ ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ୨୦୦୨-୨୦୦୪ ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିବ ।

ଶନୌ ସ୍ତେତୁ ଯୁଗ୍ମ ରାଣୌ ଭବେତ୍ ଭୂ-ଭାର ନାଶନଂ

ଧନୁ ରାଶି ଗତେ ଜୀବେ ଭୂମି ଦେବମ୍ ଶୁଭମ୍ ବହୁ ।

ଶନିଶ୍ଵର ଯୁଦ୍ଧ ବା ମିଥୁନ ରାଶିକୁ ଭ୍ରମନ କଲେ ପୃଥ୍ଵୀର ଭାର ବିନାଶ ହେବ ଯାହାକି କଳିକି ଲୀଳାର ପ୍ରଧାନ କର୍ମ । ଶନି ଧନୁ ରାଶିରେ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ ପୃଥ୍ଵୀ ଓ ଦେବତା ମାନେ ଶାନ୍ତି ପାଇବେ । ଶନିଶ୍ଵର ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଧନୁ ରାଶିକୁ ଯିବେ ଓ ତାପରେ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟ ଦ୍ଵାରା ପାପୀମାନଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ଓ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରୋକ୍ତ ଗ୍ରହ ଯୋଗ ତଥା କାରକ ଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର କରି ତାର ଫଳାଫଳ ବାହାର କଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ-୧୫-୨୦୦୭ ପରେ ପୃଥିବୀ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରକୃତିର ଉତ୍ପାତର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । କାରଣ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଯୋଗ ପଡ଼ୁଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଗ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ଟକୁ ପ୍ରଳୟ ଆଣି ଦେଇପାରେ । ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଳୟକାରୀ ଯୋଗ କେବଳ ପ୍ରଳୟ କାଳରେ ହିଁ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ନକ୍ଷତ୍ରଦାମସଙ୍ଗର ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ।

୧. "Mars threatens us with war like strength and will cause blood to be shed seventy times. More over the clergy will be both exalted and reviled, even more by those who wish to nothing about them. (୧/୧୫)

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଯୁଦ୍ଧ ପରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରାଇ ୭୦ଟି ଯୁଦ୍ଧ ଘଟାଇ ରକ୍ତପାତ କରାଇବ । ଏହି ସମୟରେ ଧର୍ମ ଯାଜକ ମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ ନଥିବା ଲୋକମାନେ, ବହୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଦେଇ ପରେ ପଡ଼ାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବିଶେଷତଃ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନରେ ଘଟୁଛି । ଭାରତରେ ରାମ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜାଣି ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ଭୂମି ଆଳରେ ଧର୍ମଯାଜକ ମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖି ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ଓ ପାକିସ୍ତାନରେ ଯେହାଦ୍ ଅର୍ଥ ନବୁହି ଧର୍ମାନ୍ଧ ମାନେ ଯେହାଦ୍ ନାମରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଓ ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ।

୨. Mars and Sceptor (Jupitor) will be in conjunction a calamitous war under cancer. A short time after a new king will be annoited who will bring peace to earth for a long time.

(୭/୨୩)

ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ସହ ମଙ୍ଗଳଙ୍କର କର୍କଟ ଗ୍ରହରେ ଅବସ୍ଥାନ ପୃଥିବୀକୁ ଯୁଦ୍ଧ ମୁହଁକୁ ଠେଲି ଦେବ । ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟକୁ ଆଉ ଟିକିଏ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ କର୍କଟ ରାଶି ଲଗ୍ନରେ ଥିବା ସମୟରେ ବା ବର୍ଷରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବୃହସ୍ପତି ଓ ମଙ୍ଗଳ ୨୦୧୩ରେ କର୍କଟ ରାଶିରେ ଏକତ୍ର ହେବେ । ଯାହାକି ପୃଥିବୀକୁ ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି, ଚୌରାଭୟ, ସର୍ପ ଭୟ, କଳହ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଆଣିଦେବ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ରାଜା ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଆଣିବେ ବୋଲି ବୁଝା ପଡ଼ୁଛି । କାରଣ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ପୃଥିବୀର ରାଜା କେହି ହୋଇନାହାନ୍ତି କି କାହାକୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନକ୍ଷତ୍ରଦାମସଙ୍ଗ ମତରେ ଜଣକୁ ରାଜା ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଘୋଷଣା କରିବେ ଯିଏକି ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିଦେବ ବୋଲି ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ନକ୍ଷୋଦାମୟ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସେଥିରୀ ରେ ଲେଖାଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଅଧିକାଂଶ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଯାହାକିଛି ସଫଳ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥକାର ମାନେ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି, ଲେଖାର ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବୁଝି ନପାରିବା ଯୋଗୁଁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି । କାରଣ ତାଙ୍କର ବହୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କଳକା ଲୀଳା ବିଷୟରେ ହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାକି ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ନକ୍ଷୋଦାମୟ ସେଥିରୀ ଲେଖି ସାରିଲାପରେ ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ହେନେରୀ ଦ୍ଵିତୀୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖି ଏହି ଅନ୍ତିମ ସମୟ ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଦେଇ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ସହିତ ପଠାଇଥିଲେ । ଏହି ଚିଠିକୁ ସେ "The letter of dedication " ବୋଲି ନାମ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖର ସନ୍ଧ୍ୟାସବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ଠାରୁ ନେଇ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେହି ଚିଠିର ଏକ ଅଂଶ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି ।

୩. "The walls will be covered from brick to marble seven & fifty pacific years. Joy to mortals, the aqueduct renewed Health, abundance of fruits, joy and mellifluous times."

(୧୦/୮୯)

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ୫୭ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଚିକିଏ ଶାନ୍ତି ରହିବ । ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ ରହିବ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ୧୯୪୫ ରେ ସରିଲା ଓ ତାପରେ ୫୭ ବର୍ଷ ବା ୨୦୦୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଚିକିଏ ଶାନ୍ତି ରହିବ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ହେଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ୨୦୦୨ ପରେ ପୁଣି ଅଶାନ୍ତି ବା ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ବା ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହେବା ।

ଭକ୍ତ ସୁରଦାସଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ -

ସମ୍ପତି ଦୋ ହଜାର କା ଉପର ଐସା ଯୋଗ ପରେ
ପୂରବ ପଶ୍ଚିମ ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ ବହୁ ଦିଶି କାଲ ଫିରେ ।
ଅକାଲ ମୃତ୍ୟୁ ଜଗମାହୀ ବ୍ୟାପେ ପ୍ରଜା ବହୁତ ମରେ
ଦୁଷ୍ଟ ଦୁଷ୍ଟକୋ ଐସା କାଟେ ଜୈସେ କାଠ ଜରେ ।

୨୦୦୦ ମସିହା ପରେ ପୃଥିବୀ ଏପରି ଯୋଗ ପଡ଼ିବ ଯେ ଚାରି କୋଣରେ କାଳ ପୁରୁଷ ବୁଲିବ । ପ୍ରଜାମାନେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ପ୍ରବଳ ହାଣଗୋଳ ହୋଇ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ନିଧନ ହେବ ।

ଅଠର ଅଙ୍କ ଭୋଗ ଯାଇ
ପଶ୍ଚିମେ ସଂଗ୍ରାମ ଲାଗିବ

ଉନବିଂଶ ଅଙ୍କରେ କହି
ଉତ୍ତରେ କମାଣ ପଡ଼ିବ

xxx

ବାଇଶି ଅଙ୍କରେ ଯେ ଯାଇ

ବିରଞ୍ଚି ଦେଶର ଯେ ଯାଇଁ

ସେ ରାଜା ଆସିବ ବାହିଶ

ମୋହନା ମୁଗଲ ପଠାଣ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ, ଅନନ୍ତ)

୧୯ ଅଙ୍କ ବା ୧୯୯୯ ରେ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମରେ କମାଣ ଗର୍ଜନ କଲା ଓ ଭାରତ ଜିତିଲା । ପୁଣି ୨୨ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୧୨-୧୩ରେ ପଠାଣ ସୈନ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ବା ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବେ ।

After great misery to mankind an even greater one approaches, when the great cycle of centuries is renewed. It will rain blood, milk, famine, war and disease. In sky will be seen a fire, dragging a trail of sparks. (୨/୪୭)

"ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ଦାରୁଣ ବିପତ୍ତି ପରେ, ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ବଡ଼ ବିପଦ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ ପରେ ଆସିବ । ସେତେବେଳେ ରକ୍ତ, କ୍ଷୀର, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଯୁଦ୍ଧ, ରୋଗ ର ବର୍ଷା ଆସିବ । ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ନି ପିଣ୍ଡୁଳା ଦେଖା ଦେବ ଯାହାକି ବହୁଧର ବିଷ୍ଣୋରଣ ହୋଇ ଚାଲିଥିବ ।"

ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ମାନବ ସମାଜକୁ ଏକ ବୃହତ୍ତର ବିପଦ ପ୍ରତି ଠେଲି ଦେଇଥିଲା । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆହୁରି ଭୟଙ୍କର ବିପଦ ପଡ଼ିବ । ଶେଷ ବାକ୍ୟରେ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଧୁମକେତୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଖସିବ । ବିଷୟ ବୁଝାଉଛି ଯାହାଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ଓଲଟି ପଡ଼ିବ ବୋଲି ପଞ୍ଚ ସଖା ମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀ ଏକ ବୃହତ୍ ପ୍ରଳୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଆଲୋଚିତ ହେବ । ଏହି ଶେଷ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ବହୁ ଆଶବିକ ବିଷ୍ଣୋରଣ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ଓ ଗ୍ରହଯୋଗ ମାନଙ୍କରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବେ ଜଣା ପଡୁଛି ୨୦୧୦ ରୁ ୨୦୧୩ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇପାରେ । ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଗ୍ରହଯୋଗ ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରଳୟ ଆଣି ପାରେ । କାରଣ ଆମେରିକାର ଆଫଗାନିସ୍ଥାନ ଆକ୍ରମଣ ସରିଲା ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଦେଶ ମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ଯାହାଦ୍ଵାରା ମୁସଲମାନ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ଚୀନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବ । ଏହାହିଁ ପୃଥିବୀକୁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେବ ।

At the height of Aries, Jupiter, Saturn, External, God what changes ! Then after a long century the bad times will return.

"ମେଷରେ ବୃହସ୍ପତି ଶନି, ହେ ଭଗବାନ କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ! ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା ଶତାବ୍ଦି ସରିଲା ପରେ ଖରାପ ସମୟ ପୁଣି ଥରେ ଫେରିବ । ୧୯.୧୧.୯୯ ଠାରୁ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶନି ଉଭୟ ମେଷ ରାଶିରେ ଥିଲେ । ନଷ୍ଟୋଦାମସଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଯୋଗ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ ହେଲେ ବା ୨୦୦୧ ଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା ବୋଲି ଜାଣିବ । ଏ ବର୍ଷ ଠାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଗ୍ରହଣ ଓ ପରାଗ ୧୩ ଦିନିଆ ପକ୍ଷ ବହୁ ଧନ ଜୀବନ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ସୂଚନା ଦିଏ । ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ପଡ଼ିଲେ ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ । ୨୦୦୯ର ଶେଷ ଦିନ ବା ୩୧.୧୨.୨୦୦୯ ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ୨୦୧୦ର ଆରମ୍ଭରେ ବା ୧୩.୧.୨୦୧୦ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଭାରତ ତଥା ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଅଶୁଭ ସଂକେତ ଆଣୁଛି ।

୧. ତେର ଦିନ ପକ୍ଷ ଦେଖୁ ଯେବେ କଳକୀ ର ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ତେବେ ।
(ଅରୁ୍ୟତ)

୨. ଆପତ ବିପଦ ପଡ଼ିବ କିଛି ଆବର ଭାଙ୍ଗିବ ଆଗୁଁ କହୁଛି
ଆରତେ ଲୋଡ଼ିବ ଧରମ ରାହା ଆଶୁ କରି ଭଜିବେ ଜଗୁ ନାହା

ଅତିରିକ୍ତ ମାସ ପକ୍ଷ ଯେ

ଅମାବାସ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତୀ ଏକତ୍ର ପଡ଼ିବ ବହୁବାର କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେ
ତେର ଦିନିଆ ପକ୍ଷ ହୋଇବ ତେଲଣି ଥର ପକ୍ଷ କ୍ଷୟ ଯିବ
ତେର ଲକ୍ଷ ହାଣ ଖାଇବେ ବୀର ତେର ତେର ଆଠ ହେତୁରେ ଧର

ତତ୍ତ୍ୱ କଥା ଏହି ସାର ଯେ

ତେତିକି ବେଳକୁ ଜାଗରତ ହୋଇ କର ଏମନ୍ତ ବିଚାର ଯେ ।

(ଗୁପ୍ତ ଚଉତିଶା, ଅରୁ୍ୟତ)

ଏଠାରେ ମହାତ୍ମା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯୁଗଶେଷ ବା ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ମଳମାସ ଓ ପକ୍ଷ କ୍ଷୟ ପଡ଼ିବ, ଅମାବାସ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତୀ ଏକାଧିକ ବାର ଏକତ୍ର ପଡ଼ିବ, ତେର ଦିନିଆ ପକ୍ଷ ହେବ ଓ ୨୩ ଥର ପକ୍ଷ କ୍ଷୟ ଯିବ । ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷ ୧୫ ଦିନ । କିନ୍ତୁ ସେ ବର୍ଷ ୨୪ ଟି କିମ୍ବା ମଳ ମାସ ଥିଲେ ୨୬ଟି ପକ୍ଷରୁ ୨୩ ପକ୍ଷରେ ତିଥି କ୍ଷୟ ଥିବ । ସେତେବେଳେ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧରେ ୧୩ ଲକ୍ଷ ସୈନ୍ୟ ହାଣ ଖାଇବେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ହେତୁ ଚେତାକୁ ଧରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣ ନେବାପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଛପି ଖେଳୁଥିବେ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ଛାଡ଼ିବେ ଯେ ସିଂହ ରଡ଼ି

ଛାମୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ଦେବୀ ଗ୍ରାସି ଯିବେ ପୃଥିବୀ ଯେସନେ ବଡ଼ି ।

(ଭଜବ ଚଉତିଶା, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ)

ଚଣ୍ଡୀ ଯେ ଚାମୁଣ୍ଡା ମାତିବେ ଖପର କରେ ଘେନିଥିବେ
 ରୋଧୁର ବୃଷ୍ଟି ଯେ ହୋଇବ କେଅବା କାହିଁ ନାଶ ଯବେ
 ଯାହାକୁ ରତ୍ନବଟି ମୁହିଁ ସେ ପ୍ରାଣୀ ମାନେ ଥିବେ ରହି
 ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଯେ ନାଶ ହେବେ ସବୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ରହିବେ ।
 (କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତ, ବଳରାମ ଦାସ)

ଚବିଶ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୨୪ ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ଚଣ୍ଡୀ ଚାମୁଣ୍ଡା ମାନଙ୍କୁ ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ
 ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ । ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଖେଳ ପାଇଁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ
 ସମୟର କଣ୍ଠ ବା ଚିକିଆ କଣ୍ଠ ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଥରକୁ ଥର ଦେବ କୂଟ ପଡୁଛି ଥୟେ ଥିବ ଯାର ମନ
 ଥିତି ଦେବେ ନିଷ୍ଠେ ନୁହେଁ ମିଛ କଥା ଧରିତ୍ରୀ ଆକାଶ ରାଶ ଯେ,
 ଥିବ ଚିଆକୁ ଯେହି ଥରିଯିବ ନବଶଶ୍ତ୍ର ମହୀ
 ଥାବର ପରାଏ ଥିବେ ଚାହିଁ ଥିତି ନମିଳିବ ଯିବେ କାହିଁ ଯେ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା, ୧୦-୭)

୨୦୦୦ ମସିହାରୁ ୨୦୨୬ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପରାଗ ଓ ଗ୍ରହଣ
 ବହୁଥର ହେବ ଯାହାକି ଏହି ଦଶନ୍ଧିରେ ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଲକ୍ଷଣ ସୂଚାଉଛି । ୨୦୦୨
 ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୦୮ରୁ ଜୁଲାଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଗ୍ରହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶିଧାନ
 ଯୋଗ୍ୟ । ଏହି ସମୟରେ ଶନି ଓ ମଙ୍ଗଳ ରୋହିଣୀ ସଙ୍କଟର କେନ୍ଦ୍ର ଦେଇ ଭେଦ କରିବେ ।
 ବରାହ ମିହିରଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ଶନି ଓ ମଙ୍ଗଳ ଏକ ସଙ୍ଗରେ ରୋହିଣୀ
 ସଙ୍କଟ ର କେନ୍ଦ୍ର ଭେଦ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଜନ ବିହୀନ ହୁଏ । ବହୁବାର ଶନି
 ଓ ମଙ୍ଗଳ ରୋହିଣୀ ଶଙ୍କଟ ଭେଦ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ଗ୍ରହ ଏହାର କେନ୍ଦ୍ର ଦେଇ ଭେଦ
 କରିବା ଏକ ବିରଳ ଘଟଣା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ତିନି ମାସରେ ଗୋଟିଏ ରାହୁ ଯୁକ୍ତ ସପ୍ତଗ୍ରହକୂଟ
 ଓ ଦୁଇଟି ପଞ୍ଚଗ୍ରହକୂଟ, ଗୋଟିଏ ବଳୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ ଓ ଦୁଇଟି ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଯାହାକି
 ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ଭିତରେ ସଂଗଠିତ ହେବ, ତେର ଦିନିଆ ପକ୍ଷ, ଶନି ଓ ମଙ୍ଗଳ ଉଭୟ ଉଭୟଙ୍କ
 ପରମ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଏପ୍ରିଲ ୪ରୁ ମେ ୧୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଷ ରାଶିରେ ଉଭୟଙ୍କ
 ମିଳନ, ଜୁଲାଇ ୨୩ ରୁ ଶନିଙ୍କର ମିଥୁନ ରାଶିକୁ ଗମନ ଓ ଭାରତର ଶନି ସାଡ଼େ ସାତି
 ଆରମ୍ଭ, ୨୧-୯-୨୦୦୨ ୦୮ରୁ ଭାରତର ଶୁକ୍ର ମହାଦଶାରେ ଶନିଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧଦଶା
 ଯାହାକି ଦେଶପାଇଁ ଅତୀବ ଦୁଃଖଦାୟକ ହେବ । ୨୦୦୪.୨୦୦୫ ରେ ଶନିଙ୍କର କର୍କଟ
 ରାଶିକୁ ଗମନ ଭାରତ ପାଇଁ ଆହୁରି ପ୍ରତିକୂଳ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଦ୍ଧ କେତେ ଦିନ ଚାଲିବ ତାହା ଦେଖିବା । ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ରଷ୍ଟା ନକ୍ଷେଦାମସ
 ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ୬ ବର୍ଷ ହେବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

The year of great seventh number accomplished, it will appear at the time of the games of slaughter. Not far from age of great millennium when dead will come out of their grave. (୧୦/୭୪)

"ହାଣ ଗୋଳର ଖେଳ ବା ଯୁଦ୍ଧର ୭ମ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ଯାହାର ସମୟ ସେହି ମହାନ ସହସ୍ରାବ୍ଦର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିବ, ମୃତ ଲୋକମାନେ କବରରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରି ଆସିବେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ବେଳେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୂର୍ବରୁ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଚାର (Second Judgement) କରିବେ ବୋଲି ବାଣୀ ଅଛି । ସେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ତାଙ୍କ କବରରୁ ଉଠି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ । ଏହି ବାକ୍ୟ କୋରାନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଲିଖିତ ଅଛି ତଥା ପଞ୍ଚସଖା ଓ ଭୀମଭୋଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦିଆଯିବ ।

କିନ୍ତୁ ନଷ୍ଟୋଦାମସଙ୍କ ମତରେ ୭ ବର୍ଷ ହେଲା ପରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିବ ଯାହାକି ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ହିଁ ଘଟିବ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହା ସୂଚାଇ ଦେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ୭ ବର୍ଷ ଚାଲିବ । ପୁନଶ୍ଚ ନଷ୍ଟୋଦାମସ ସେପ୍ଟୁରି ୮/୭୭ ରେ ୨୭ ବର୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

The Third Antichrist soon annihilates everything, twenty seven years of blood, his war will last. The unbelievers dead, captive, exiled with blood, human bodies, water and red hail covering the earth. (୮/୭୭)

"ସେହି ତୃତୀୟ ଅଧର୍ମୀ ପୁରୁଷ ସବୁ କିଛି ନାଶ କରିଦେବ, ୨୭ ବର୍ଷ କାଳ ରକ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ସେହି କାଳରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନାଶଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ଓ ମୃତ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ପାଣି ଲାଲ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ରକ୍ତ ବର୍ଷା ଆକାଶରୁ ହେବ । ଏହି ରକ୍ତ ବର୍ଷା ବିଷୟରେ ସବୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଘଣ୍ଟରେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ମଧ୍ୟ ୨୭ ବର୍ଷ ମହାଗୋଳ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ହେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଚବିଶ ଅଙ୍କରୁ ଯେ ଅଶତାଷ ଯାଏ

ମହାଗୋଳ ଉପାତ ହୋଇବ ନିଶ୍ଚୟେ ।

ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କ ମତରେ ୨୭ ବର୍ଷ ଧରି ପୃଥିବୀରେ ମହାଗୋଳ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । ୨୪ ଅଙ୍କକୁ ହିସାବକୁ ନେଲେ ଯୁଦ୍ଧର ଅବଧି ୨୭ ବର୍ଷ ହେବ । ଏପରି ଅଲଗା ଅଲଗା ସମୟ ଦେବାର କାରଣ ଜାଣିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ ହେଉଛି । ବିଶିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟ ବକ୍ତା କିରୋଙ୍କ ମତରେ ୧୯୮୦ ମସିହା ପରେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ଭୟଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବ ଓ ଏଥିରେ ଆରବ ରାଷ୍ଟ୍ର ଶୋଚନୀୟ ଭାବେ ପରାସ୍ତ ହେବେ ।

ରଚନା : ଶ୍ରୀ ପୁଲାନ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟ ବକ୍ତା ମାଳାଡ଼ିଙ୍କ ମତରେ ବହୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ତଥା ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକୋପ ୧୯୮୦ ପରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀର ଅନ୍ତିମ ଚରଣରେ ୧୯୯୯ରେ ହିଁ ହେବ । ହଲାଣ୍ଡର ବିଶ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟ ବକ୍ତା ପିଟର ହରକୋସ୍ ଙ୍କ ଭାଷାରେ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଅଙ୍କୁରୋଦଗମ ୧୯୮୪ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୦୦ ମସିହା ବେଳକୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଧାରଣ କରିଥିବ । ନଷ୍ଟୋଦାମସଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ୧୯୮୦ରୁ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧର ବୀଜବପନ କିପରି ହେବ ତାହା ଏରିକା ଚିଥମ୍ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ The final prophecies of Nostrodames ର ୩୯ ପୃଷ୍ଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି-

The first is religious deception, false religions. The movement away from major Christian, Islamic and Hindu beliefs is increasing daily.....

"The second bibilical warning Nostrodamus would have us heed is one of internal revolution. The end of eighth decade of this century makes it appear worldwide. In Rusia we have the revolt of the Armenians trying to regain control over Azerbaijan, Burma, Korea, Kampuchea, Ethiopia, Sudan, Latin America, Let alone the gulf war, the basic position of kurds and the position of Christian Lebanese against their terrorist- backed countrymen. The list can go on forever. I don't believe the world has ever been in such a state of insurrection.....

""The third event that should warn us is war. You will hear of wars and rumours of wars." (Mathewu-24.6). No century has witnessed such an escalation of war as we have since the second world war.

The fourth warning is famine.....Now we have Sudan, Bangladesh, The great exodus of the boat people from Vietnam and Cambodia, Iraqui Kurds in inadequate camps in Turkey and even the dreadful drought that has ruined so many farmers in the United States. Famine now appears to be ever present.....

The fourth problem is poisoning of the earth. The overwhelming impact of indistrial polution now affects every erea of our lives.

The sixth warning given is earth quake.

The final seventh sign of the millenium will be plague and disease.

ଏରିକା ଚିଥମ୍ଙ୍କ ମତରେ ନଷ୍ଟୋଦାମସ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ମୂଖ୍ୟତଃ ସାତୋଟି କାରଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ସେଥିପାଇଁ ୧୯୮୦ ମସିହାରୁ ପୃଥିବୀ ଯୁଦ୍ଧର ବିଭୀଷୀକା ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହୋଇଯିବ । ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଆଗରୁ ବା ୧୯୮୦ ମସିହାରୁ ସାତୋଟି ମୂଖ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ପୃଥିବୀରେ ଦେଖାଦେବ ।

୧. ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମରେ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନତା ଓ ଧର୍ମାନ୍ଧତା ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ନୂତନ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ଦେଖାଦେବ ।

ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ବା ଆନ୍ଦୋଳନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ରୂଷିଆ, ଇଥ୍‌ଓପିଆ, କାମ୍ବୁଜିଆ, ସୁଦାନ, ଲାଟିନ୍ ଆମେରିକା, ଇରାନ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ, ଏସବୁ ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ରୋହ ଘଟି ବହୁଦେଶ ବିଭାଜନ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଧନ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ହାନି ହୋଇଛି ।

ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ମୁସଲମାନ ମାନେ ନିଜକୁ ରୂଷିଆଠାରୁ ଅଲଗା କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଚୀନରେ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗୋଲିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହିପରି ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାଲୁଛି ଯାହାପାଇଁ ଚୀନ ମୁସଲିମ୍ ଦେଶ ସହିତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି ।

୩. ପୃଥିବୀରେ ବହୁ ସଂଘର୍ଷ ଦେଖାଦେବ । ଅଣି ଦଶକରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦା ସର୍ବଦା ପୃଥିବୀର କୌଣସି କୋଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହିଛି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସେମାଲିଆ, ଇରାକ୍, ଆଫଗାନିସ୍ତାନ, ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନ ତଥା ଆଫ୍ରିକାର ବହୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ରକ୍ତପାତ ଲାଗିରହିଛି ।

୪. ଚତୁର୍ଥ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ପୃଥିବୀର ବହୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ । ସୁଦାନ, ସେମାଲିଆ, କାମ୍ବୋଡ଼ିଆ, ଭିଏତନାମ, ବଙ୍ଗଳାଦେଶ, ଭାରତ ଏପରିକି ଆମେରିକା ଓ ରୂଷିଆରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏହି ୨୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଦେଖା ଦେଇଛି ।

୫. ପଞ୍ଚମ ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀର ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ ବିଷାକ୍ତ ହେବ ।

୬. ଷଷ୍ଠ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ପୃଥିବୀର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଭୂମିକମ୍ପ ଦେଖାଦେବ ।

୭. ସପ୍ତମ ଲକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ବହୁ ଗୁପ୍ତ ରୋଗ ବା ନୂତନ ରୋଗ ଦେଖାଦେବ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣରୁ ୧୯୮୨ ମସିହାରୁ ୨୦୦୯ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୭ ବର୍ଷକୁ ଏରିକାଟିଥମ୍‌ଙ୍କ ମତରେ ନକ୍ସୋଦାମସ୍ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଜନାର ସମୟ ବୋଲି ହିସାବକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ମତରେ ୧୯୯୯ରୁ ୨୭ ବର୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ, ଯାହା ୨୦୨୬ରେ ସରିବ । ଏହି ୨୭ବର୍ଷକୁ ସେମାନେ ଆଦ୍ୟ, ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗ ୯ବର୍ଷ ଲେଖାଏଁ ହେବ । ଯାହାକୁ ଏହା ସହ ମହାତ୍ମା ଅରୁନ୍ଧତଙ୍କ ସମୟ ମିଶୁଛି ।

ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଏହା ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଯାଉଛି ।

ଚବିଶ ଅଙ୍କରୁ ଅଶତାଳିଶ ଅଙ୍କ ଯାଏ

ମହାଗୋଳ ଉପାତ ହୋଇବ ନିଶ୍ଚୟେ

ଅଶତାଳିଶ ଅଙ୍କରେ ଛତିଆ ବଟରେ

ଦେବୀଗଣ ଜାତ ହେବେ ସେହି ଯେ ଠାବରେ

xxx

ଛତିଆ ବଟରେ ଦେବୀ ହେବେ ଯେଉଁ ଦିନ

ଦେବଅଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ସସ୍ତ୍ର ଏକୋଇଶ ଜାଣ

(ଅନନ୍ତ ଶବ୍ଦ- ୭ମ)

ସମ୍ପତ ଦୋ ହଜାର କେ ଉପର ଏସା ଯୋଗ ପରେ
ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ ବହୁ ଦିଶି କାଳ ଫିରେ ।
ଅକାଲ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଜଗମାହୀ ବ୍ୟାପେ ପ୍ରଜା ବହୁତ ମରେ
ଦୁଷ୍ଟ ଦୁଷ୍ଟାକୋ ଐସେ କାଟେ ଜୈସେ କାଠ ଜରେ ।
ସହସ୍ର ବରଷ ଆଗେ ସତଯୁଗ ବିତେ ଧର୍ମକୀ ବେଲ୍ ବଡ଼େ
ସୁର ଦାସ ଯୁଦ୍ଧ ହରିକୀ ଲୀଲା ଟାରେ ନହୀ ଟାରେ ।

ସହ ସୁରଦାସଙ୍କ ମତରେ ୨୦୦୦ ମସିହା ପରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଏପରି ଯୋଗ
ପଡ଼ିବ, ଯାହାର ଉଦାହରଣ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା କି ପୃଥିବୀକୁ ଚତୁଃକୋଣରୁ
ବିପଦ ମାଡ଼ି ଆସିବ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧ ବା ହଣାକଟା ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ତ ଘଟିବ । ୨୦୦୧ ଠାରୁ ୨୦୨୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁ ଖରାପ ଗ୍ରହଯୋଗ ପଡ଼ିବ, ଯାହାକି
ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆଣିଦେବ । ଏହାପରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଯୁଗ ଆସି ପୃଥିବୀ
ବାସୀଙ୍କୁ ସୁଖରେ ରଖିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ କେତେ ଓ କାହିଁକି ଅଲଗା ଅଲଗା
ନେଇଛନ୍ତି ଦେଖିବା ।

୧. ଦ୍ୱାଦଶ ବରଷ ଜାଣ ପୃଥି ହେବ ରଣଭଣ

ଘୋଡ଼ାଙ୍କର ପାଦ ଘାତେ ଧରଣୀ ନାଶ

ରଣଭଣ ହୋଇବେ ନର ଦେଶ ମାନ ଲାଗିଯିବ ବୁଝ ସତ୍ତର ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମ ଭୋଇ)

ଭୀମଭୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ୧୨ ବର୍ଷ ଲାଗିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ ମତରେ
୨୦୧୪ ରୁ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୨୬ ରେ ଶେଷ ହେବ । ୨୦୧୪ରୁ
ଆଇଏସ୍ଆଇଏସ୍ ପୃଥିବୀକୁ ଯୁଦ୍ଧର ଘନଘଟା ଭିତରକୁ ଟାଣି ନେଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ
୨୧ଟି ରାଷ୍ଟ୍ର ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟଥା ନୋହିବହେ ଶ୍ରୀମୁଖେ ବଚନ ନଅ ବର୍ଷ ନଅ ମାସ ଠିକ୍ ଏ ପ୍ରମାଣ

ସୁଜନର, ନାଶ ଯିବେ ଜନ ମିଥୁନ ମାସରୁ ମୀନ ମାସଯାଏ ଜାଣ ।

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଶ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ୯ ବର୍ଷ ୯ ମାସ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ବୃହସ୍ପତି ମିଥୁନ ରାଶିକୁ ଗମନ କଲାପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବ ଓ ମୀନ ରାଶିକୁ ଗଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୯ ବର୍ଷ ୯ ମାସ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଠାରରେ ଯୁଦ୍ଧ ୧୦ ବର୍ଷ ଲାଗିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି କାରଣ ମିଥୁନ ରାଶିରୁ ମୀନ ରାଶିକୁ ବୃହସ୍ପତି ଚଳିବା ପାଇଁ ୯ ବର୍ଷ ୯ ମାସ ଲାଗିବ ।

ଗୁପ୍ତେ ଥିବଟି ଗାଦି ପ୍ରକାଶ 'ଗ' ରେ ସଂସାର ଲାଗିବ ତ୍ରାସ
ସାତ ବରଷ ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ହେବ ତଦଅନ୍ତେ ରାଜା ଶ୍ରୀବଳଦେବ ।
(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଅନନ୍ତ)

'ଗ' ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଅକ୍ଷର ତେଣୁ ୩ ଦିନରେ ବା ୨୦୧୯ରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ ୭ ବର୍ଷ ବା ୨୦୨୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତକବିଙ୍କ ମତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆସୁଛି କାହିଁକି ?

ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅଙ୍କେ ନିଶ୍ଚେ ଉଠିବ ହାଣ
କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବା ଆମ୍ଭେ କହ ସୁଜନ ।
(ଭୀମ ଭୋଇ ନଂ-୨୪୨)

ଭୀମ ଭୋଇ ୩୭ ଅଙ୍କରୁ ବା ୧୯୯୯ ମସିହାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ୧୯୯୯ କାରଗିଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମୂଳଦୁଆ ପକାଇଛି ।

ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିର କରି ମନ ଶନି ସପ୍ତାଙ୍କ ଶନିବାର ଦିନ
ଘୋଟିବ ଶନି ସାତପୁର କରି କାଳ ପୁରୁଷ ରହିବ ଆବୋରି
ରାହୁ କେତୁ ସତାଇଣ ନକ୍ଷତ୍ର ନବଗ୍ରହ ତହିଁ ହେଲା ଭକତ
ଏକାବେଳେ ଘୋଟି ମାଡ଼ି ବସିବେ କେହୁ ଗୋଟିଏ ଉବୁରି ନଯିବେ ।
(ଯୁଗାଦ ମାଳିକା, ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ଯୁଗାଦ ମାଳିକାରେ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟର ଗ୍ରହ ସ୍ଥିତି ଭକ୍ତ ଶ୍ୟାମ ଦାସ ସୂଚାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶନି ସପ୍ତାର ଶେଷ ବେଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଓ ସେତେବେଳେ ରାହୁ କେତୁ ଉଭୟ ମୀନ ରାଶିର ରେବତୀ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଥିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କିଏ କରିବ ଓ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ କିଏ କିଏ ରହିବେ । ୨୭.୪.୨୦୦୧ର ଦି-ଟେଲିଗ୍ରାଫ ନାମକ ଇଂରାଜୀ ଖବର କାଗଜରେ ଉସ୍ତାଇଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠି ତଥା ଆରବ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଲୋଚନା ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ଖବର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

The head of the palestinian armed militant group islamic Jihad called today for muslim nations to unit and fight israel as the only way to end the west asia crisis....

Iran hopes, the saminar-also-attended by palestinian group Hamas, Hiz bollah of lebanon as delegations from Arab and Muslim countries will help attract financial and other support for the palestinian cause and give a new inpetus to its policy of no compromise towards Israel.

Iran has repeatedly called for destruction of Israel as the only solution to the conflict.

ଇରାନର ରାଜଧାନୀ ଡେହ୍‌ରାନ୍ ଠାରେ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ଓ ଆରବ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଏକକୂଟ ହୋଇ ଇସ୍ରାୟଲକୁ ପରାସ୍ତ ଓ ଧ୍ବଂସ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ଓ ତାହାହିଁ ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ବୋଲି ସବୁ ସଦସ୍ୟ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ ।

ନଷ୍ଟୋଦ୍‌ଦାମସଙ୍କ ମତରେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଚୀନ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ବର୍ଷନା ଦେଇ ମୁସଲମାନ ଓ ମଙ୍ଗୋଲ (ଚୀନ) ସୈନ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ବିଷୟରେ ବର୍ଷନା ପରି ପଞ୍ଚଶଖା ବଙ୍ଗଳା ତଥା ଭାରତର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବହୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ କଳିଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ବର୍ଷନା କରିଛନ୍ତି । ୧୫ଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ବହୁ ଭକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଯୁଗ ଶେଷ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ନଷ୍ଟୋଦ୍‌ଦାମସ ଅନ୍ୟତମ । ସେହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ପରି ବଙ୍ଗଳା ତଥା ଭାରତର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବହୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ କଳିଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ବର୍ଷନା କରିଛନ୍ତି ।

ନଷ୍ଟୋଦ୍‌ଦାମସଙ୍କ ସମୟରେ ୧୪୮୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏକ ବଙ୍ଗିୟ ପଞ୍ଜିକାରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ଓ ଭକ୍ତ କବି କୁମାର ଦେବ ଶର୍ମା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଠିକ୍ ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ଉଗ୍ରବାଦୀମାନେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିବେ । ଧନ, ଶକ୍ତି, କ୍ଷମତାରେ ଅସୀମ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ବୋଲାଉଥିବା ଆମେରିକାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବ । ମାର୍କିନର ରାଜାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବ । ଏହି ଆକ୍ରମଣରେ ବିପୁଳ ଧନ ଜୀବନର କ୍ଷୟ କ୍ଷତି ଘଟିବା ସହିତ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଓ ଅନେକ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦର ଧ୍ବଂସ ସାଧନ ହେବ । ଏହି ଘଟଣା ପରେ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟିବ । ଫଳରେ ଏହି ଘଟଣା ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରିବ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱର ସବୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏମାନେ ପାରସ୍ପରିକ ମିତ୍ରତା ଭୁଲି ଦୁଇ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ଶତ୍ରୁ ସାଜିବେ ।

ଭାରତ, ରୁଷ, ଜାପାନ, ଆମେରିକା, ବ୍ରିଟେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଏସ୍ତ୍ରାଏଲ୍, ଜର୍ମାନୀ ଓ ଇଟାଲୀକୁ ନେଇ ପ୍ରଥମ ଦଳ ଗଠିତ ହେବା ବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦଳରେ ଚୀନ, ଆଫଗାନିସ୍ଥାନ, ପାକିସ୍ଥାନ, ଇରାନ, ସିରିଆ, ତୁର୍କୀ, ଜୋର୍ଡାନ, ତାଜିକିସ୍ଥାନ, ଇଜିପ୍ଟ, ଲିବିଆ, ଚେଚେନିଆ, ବୋସାନିଆ, ସାଉଦି ଆରବ, କୁଏତ୍, ପାଲେଷ୍ଟାଇନ, ସମ୍ବୁକ୍ତ ଆରବ ଏମିରିଟ୍ସ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ମାଲେସିଆ, ବାଂଲାଦେଶ ଏବଂ ଇଜିପ୍ଟ ରହିବେ.....

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଫଳରେ ବିଶ୍ଵରୁ ଆତଙ୍କବାଦର ମୂଳୋତ୍ସାଦନ ହେବ । ଭାରତକୁ ମୁସଲମାନ ଉଗ୍ରପକ୍ଷୀମାନେ ପାଶବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ଓ ଭାରତ ଦୀର୍ଘଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ରତ ରହିବ । (ଧରିତ୍ରୀ ୧୪.୯.୨୦୦୧)

ଭୀମଭୋଇ ଓ ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ମତରେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଚୀନ ସଙ୍ଗରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

୧. କୁମ୍ଭ ମାସଠାରୁ ହେ ଦମନ ଆସିବେ
ମୀନ ମାସ ଠାରେ ହାଣ ଗୋଳ ଲଗାଇବେ
ସୁଜ୍ଞ ଜନେ ହେ, ଚାରିଦିଗ ଲୋକେ
ଗଙ୍ଗା କୁଳରୁ ନିଳଗିରି ପରିଯ୍ୟନ୍ତେ ।

(ଅନନ୍ତ ଶବ୍ଦ- ୯ମ ସର୍ଗ)

୨. ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବର ନିକଟ ଖଣ୍ଡଗିରି ଉଦେବଟ
ସେହିଠାରେ ସୈନ୍ୟତାର ରତ୍ନବ ନେଇ
କହିଲି ମୁଁ ଏହା ତଥ୍ୟ କେହି ନପାରିଲେ ଅନ୍ତ
ମାରକଣ୍ଡକୁ ତଦନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ଇ
ଶୁଣିଥାଅ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ
ପାଞ୍ଚ କ୍ଷୋଣୀ ସୈନ୍ୟ ଆସି ଚୀନା ଦେଶରୁ ।

(ପଦ୍ମକଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

୩. ତୋତେ କହିଦେଲି ଆହେ ରାମ ଦାସ ସତ୍ୟ ବଚନଟି ଏହି
ଏକ ଚାଳିଶରେ ରାଜା ମେଲି ହେବେ ହୀନ ଅରୂପ କହଇ ।

(ମୋହ କଳ୍ପ)

ବର୍ଜିୟ ଉକ୍ତ କବିମାନେ ଲେଖୁଥିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀକୁ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ୪୧ ଅଙ୍କରେ ବା $୪ + ୧ = ୫$ ଦିନରେ ବା ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଲି ଆରମ୍ଭ ହେବ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

ନଳ ଲୁଣ ଶାସନ ହେ ହୋଇବେ ହରଣ
 'ନିଳାଦ୍ରି ଛାଡ଼ି ଶ୍ରୀହରି ଗିରିରେ ଗୋପନ
 'ଝସାଇ ଦମନ ବଳ ଆସିବେଟି ମାଡ଼ି
 'ରୁମିଟିକେ ଓଡ଼ିଶା ଯେ ହେବ କୁରୁ ହୁରି ।

(ଓଲଟ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା)

ଜବନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ହେବା ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ନଳ ଲୁଣ ନଥିବ ବା ଲୁଣ ମାରିବା ବନ୍ଦ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁରକାର ସାଧାରଣ ଲୁଣ ସମୁଦ୍ରରୁ ମାରି ଖାଇବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ହେବ ବୋଲି ମହାପୁରୁଷ ଚେତାବନୀ ଦେଇ ଏହା ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ହିସାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟ ପରେ ଜବନ ମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ହାହାକାର ବ୍ୟାପିଯିବ । ଏବଂ ଏହି ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ପର୍ବତରେ ଗୋପନ ଭାବେ ରହିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାକି ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୪. ଦେଉଳକୁ ଗନ୍ତାଘର କରିବ ଦମନ

ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାତ୍ରା କରିବ ଖଣ୍ଡନ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପରାର୍ଦ୍ଧ)

୫. ଛଡ଼ ରତୁ ଅଷ୍ଟ ବସୁ ଯେ ନବଗ୍ରହଙ୍କ ମେଳ
 ଗୌଦ ସାତ ଚାରି ଅଙ୍କରେ ନିଷ୍ଠେ ହୋଇବ ପୁଣ
 ଜାଣିଥାଅ ନିଷ୍ଠେ ମୋହନା ମୁଗଲଟି ବାହିବ
 ଯୁଗ ଶେଷ କଳି ଭାର କାଳ ଚକ୍ର ଫେରିବ ।

(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ-୧୦ମ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ୧୪+୭+୪ = ୨୫ ଅଙ୍କରେ ବା ୭ ଦିନରେ ବା ୨୦୨୪ ମସିହା ଓ ୭ + ୮ + ୯ = ୨୪ ବା ୨୦୨୪ ମସିହାରେ ଜବନମାନେ ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ବେଳେ ନବଗ୍ରହ କୂଟ ପଡ଼ିବାର ସୂଚନା ମିଳେ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ଲୀଳା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶେଷ ବା ପ୍ରାନ୍ତ ଖେଳରେ ଦିଆଯିବ କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଖେଳର ମଧ୍ୟ କାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରାନ୍ତ କାଳରେ ସରିବ ତେବେ ଏଠାରେ ଯୁଦ୍ଧର ବାକି ବିବରଣୀ ଦେବା ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରୁନାହିଁ କାରଣ କାହାପରେ ଏବଂ କେବେ କେଉଁଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ତାହା ଠାରରେ ଦିଆ ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ପଡ଼ି ସମୟ ବା ତାରିଖ ମାସ ବା ବର୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ତାଙ୍କର ମାଳିକାରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏଠାରେ ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ କାଳ ଭିତରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣା ସବୁ ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ମାତ୍ର ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କେଉଁଠି କିପରି ହେବ ଏକଥାକୁ ବିଚାରକୁ ନନେଇ କି କି ଘଟଣା ଏ ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଘଟିବ ତାହାହିଁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ କାରଣ ତାହାହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଖେଳ । ଏ ସମୟରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ଘଟଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ହେବ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଗୋଟିଏ କଥା ଘଣ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚାଇ ଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତକୁ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମୂହ ଟାନ ସହିତ ମିଳି ଆକ୍ରମଣ କରି ପରାଧୀନ କରି ବର୍ଷ ପାଇଁ କରିବେ । ଏବଂ ସେହି କାଳରେ ଓଡ଼ିଶା ଆକ୍ରମଣ ହୋଇ ରଥଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ ହେବ ଓ କଳ୍ପ ବଟ ଛେଦନ ହେବ । ନଷ୍ଟଦାମସଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସମୟରେ ମୁସଲମାନ ତଥା ଟାନର ମିଳିତ ସୈନ୍ୟ ଭାରତ ସମେତ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳ ଦଖଲ କରି ବହୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବେ ।

ପୃଥୀ ଅଧିପତି ନୋହିବେ କେହି ଏକା ଦମନ ସାଧୁ ନେବ ମହୀ ।
(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ, ୯ମ)

ପଠାଣ ହୋଇବେ ପୃଥିରେ ରାଜା ଦୁଃଖି ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ଦୟାରେ ପୂଜା ।
(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ-୬ଷ୍ଠ)

ଆସିବ ମୋହନା ମୁଗଲ ପୃଥିକୀ ହୋଇବ ସେ ସଇ
(ଅରୂପାନନ୍ଦ ମାଳିକା)

ପୃଥିଯାକ ଗଣ୍ଡୋଗୋଳ ହେବ ଏ ମହୀରେ
ବିରଜା ଡାକିବେ ପୁଣି ଉଠି ଘରେ ଘରେ ।

କିନ୍ତୁ କେତେ ଦିନ ଭାରତ ପରାଧୀନ ହେବ? ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ବୀର ବ୍ରହ୍ମେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ କାଳଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ "ଭାରତ ଭୂମିକୁ ବିଦେଶୀ ମାନେ ଆସି ୬ ବର୍ଷ ପରିଚାଳନା କରିବେ ।"

ଛଅ ବରଷ ନୂପତି ପାଳିବ ସେଠାରୁ ପାଟ ନିସ୍ତପନ ହେବ
ପୁଣି ଦିବ୍ୟସିଂହ ହେବ ଉଦିତ ସଂସାରେ ତା ନାମ ହେବ ବିଖ୍ୟାତ ।
(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ-୯ମ)

ନେତ୍ର ବେଦ ରବିଶଶିତି ଜାଣ ଦମନ ଭୋଗଟି ଏବେ ପ୍ରମାଣ
(ଅନନ୍ତ ଲୀଳା)

ମହାତ୍ମା ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ମତରେ (ନେତ୍ର = ୨, ବେଦ = ୪, ରବି = ୧, ଶଶୀ = ୧ = ୭ ଏହାର ସମଷ୍ଟି ୮ ବର୍ଷ) ଦମନ ୮ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିବ ।

ଆମେରିକାର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଭବିଷ୍ୟ ବକ୍ତା ଜିନ୍ ଡିକସନଙ୍କ ୧୯୭୨ ମସିହାରେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଭାରତକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ପରାଧୀନ କରିବେ ଓ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଶାସନ କରିବେ । ଭାରତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ଆଠ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିବ ।

ଚାରି ପାଦ ଧର୍ମ ବ୍ରହ୍ମ ଭକ୍ତି କର୍ମ ସ୍ଥାପିବି ଯେଉଁ ଦିବସେ
ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶିବ ନିଜ ରୂପ ଧରି ଛାମୁକୁ ଆସିବେ ଯେବେରେ
ଲେଉଟାଇବି ଯୁଗ ଅଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡ ଭାରତ ହୋଇବ
ତେବେ ଭକତଙ୍କୁ ଦେବି ଠାବ ସମୟେକ ଯେହୁ ବ୍ରତ ଥିବ
ଜଣେ ଜଣେ ଦେବି ରାଜ ଭୋଗ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ ନଂ- ୨୫୭)

ଏଠାରେ ଶେଷ ଲୀଳା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଭୀମ ଭୋଇ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ଆଠ ଖଣ୍ଡ ହେଲାପରେ, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଶିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗ ଲେଉଟାଇ ବା ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନ କରି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଠାବ ଦେବେ ।

ଏହି ଆକ୍ରମଣ କାଳରେ କଣ ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବ । ସେହି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଏହି ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ହେ ହୋଇବେ ପ୍ରବେଶ
ଆଗ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନ୍ମୁ ଯିବେ ନାଶ, ସୁଖ ଜନେ ହେ
ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସି, ଅବହେଳେ ଯିବେ ଯେ ଅଳପ ଦିନେ ନାଶି ।

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦଣ୍ଡ, ନାରାଣ ଦାସ)

ଜବନମାନେ କେବେ ଆସିବେ ତାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ବଳରାମ ଦାସ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଚଇତ୍ର ମାସର ମଧ୍ୟର ମଙ୍ଗଳବ ବାର ସେ ଦିନର
ସେଦିନ ସୈନ୍ୟଟି ଆସିବେ ଓଡ଼ିଶା ଭିତରେ ପଶିବେ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ବଳରାମ ଦାସ-୪ର୍ଥ)

ସନ ତେରଶରେ ଯେତେ ତରକିବେ ଜନ ସାଧୁ ସଙ୍ଗେ ଗତି ଫଳ ପାଇବେ ବୁଲିଣ
ବୁଢ଼ିବ ହିନ୍ଦୁ ସାହାସ୍ର ଆସିବ ଦମନ ବୈଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ର କ୍ଷତ୍ରୀ ଜାତି ନୋହିବ ବାରଣ

(ଭଲଟ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା, ଦୀନ କୃଷ୍ଣ)

ଉଆଖିଆ ପଡ଼ିଆରେ ରହିବେ ଦମନ
 ଉତ୍ପାତ ହେବ ମହୀ ହେବ ଛିନ୍ନଛିନ୍ନ ।
 ଘରେ ଘରେ ସବୁଠାରେ ହେବ କଳିଗୋଳ
 ଘରୁଆ ମହତ ସାରି ଓଡ଼ିଶା କାଙ୍ଗାଳ ।

(ଭଲଟ ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା)

ଯବନମାନେ ପାରାଦ୍ଵୀପ ବାଟେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରଥମେ ଜଗତସିଂହପୁର
 ପାଶ ଉଆଖିଆ ପଡ଼ିଆରେ ରହିବେ । ଏହି ସମୟରେ ସବୁଆଡ଼େ ଦଙ୍ଗା ଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି
 ହେବ ।

ଜଗତସିଂହପୁର ଯେ ଉଆ ପଡ଼ିଆରେ
 ଜଗିଣ ଦମନ ବଳ ରହିବେ ସେଠାରେ ଲୋ ବଢ଼ଳ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ଚଉତିଶା, ଦିନକୃଷ୍ଣ)

ମହାପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ କଳିଯୁଗ ମାଳିକାରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧର
 ସମୟ ଓ ଶେଷ ଖେଳର ସମୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଦିନକୁ ଦିନ ହୋଇବ ମହରଗ କଷଣ ଭୋଗିବେ ପ୍ରାଣୀ
 ପଶ୍ଚିମ ଦେଶରେ ଶିଶିର ମାସରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଜାଣି
 ଏକୋଇଶ ଅଙ୍କେ ଏହାହିଁ ଘଟିବ ଶୁଣ ବିନତା ନନ୍ଦନ
 ସେହିଠାରୁ ବୀର ଜନର କଷଣ ହୋଇବ ଦିନକୁ ଦିନ ।

xxx

ବାଇଶୁ ଭାରତ ଦ୍ଵୀପ ଲିଭି ଯିବ ପୃଥ୍ଵୀ ହେବ ଗୋଲକୃଷ୍ଣା
 ହାତେ ଧରି ଖଣ୍ଡା ମଦନ ଭୂଷଣ୍ଡା ମାତି ଯିବେ ଗଣ୍ଡା ଗଣ୍ଡା
 ତେଲଶି ଅଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ବକ୍ଷରେ ହୋଇବ ଜଳ ଗହଣ
 ଚବିଶ ଅଙ୍କରେ ଗୁପ୍ତ ମାରେଣୀ ଶୁଣ ବିନତାର ବାଳ ।
 ଚବିଶ ଅଙ୍କରେ ଚାମଣ୍ଡା ମାତିବେ ଯୋଗ୍ଠିଗଣ ସହିତରେ
 ଘରେ ଘରେ ପଶି ରକ୍ତ ନେବେ ଶୋଷି ବାଣ୍ଟି ନେଇ ପଡ଼ା ଗ୍ରାମ ।
 ପଚିଶ ଅଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରୁ ବିଦେଶୀର ଜାତି ଯେତେ
 ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟେ ବାହାର ହେବ ନରହିବେ କଦାଚିବେ ।
 ଶେଷରେ ଦମନ ଜାତି ବିଶୋଧନ ହେବେ ଏହିଠାରେ ଜାଣ
 ସ୍ଵୟଂ ବଳଦେବ ଆର୍ବିଭାବ ହେବେ ବିନାଶିବେ ମ୍ଳେଚ୍ଛ ଗଣ ।

xxx

ଛବିଶ ଅଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ବକ୍ଷରେ ଲାଗିବ ମହାସମର
ଭାରତର ଶେଷ ସମର ଏହିଟି ଜାଣିଥାଅ ତୁହି ବୀର
ଏହିଠାରେ ବୀର ସପ୍ତ ଦିନ ଯାଏ ହୋଇବ ଅନ୍ଧାର ଜାଣ
ଚଉଦିଶ ଚମ୍ପକାଇ ଭଲରବୀ ରଢ଼ିବ ସକଳ ସ୍ଥାନ
ସତାଇଣ ଅଙ୍ଗେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ସମୁଦ୍ର ଆସିବ ମାଡ଼ି
ଉତ୍ତରରୁ ଗଙ୍ଗା ଉତ୍ତୁଳି ପଡ଼ିଣ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଦେବ ଧାଡ଼ି
ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଜଳ ସ୍ରୋତ ଏକ ଆସି ତହିଁ ଯିବ ମିଶି,
ଶଶ୍ତ୍ର ପ୍ରଳୟର ସୂଚନା କରିବ ପାପୀ ତହିଁ ଯିବେ ଭାସି ।

xxx

ଅଠାଇଶ ଅଙ୍ଗେ ବଛା ବଛି ହେବ ଜାତି ହେବ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି
ଅଶତ୍ରୀଶ ଠାରୁ ଆନନ୍ଦେ ରହିବେ ଭାରତର ଜନ ଗୋଷ୍ଠି ।

xxx

ଅଶତିରିଶ ଭିତରେଟି ଗରୁଡ଼ ସବୁ ଉପାତ ସରିବ
ଦେବୀ ଚାମଣ୍ଡା ଦେବୀଗଣ ମାତିବେ ଘୋର ସଂଗ୍ରାମ ହୋଇବ ।
କଳିହେବ ଶେଷ ମେଲ୍ଲ ହେବେ ନାଶ ଭକତ ହୋଇବେ ବଛା
ପ୍ରବେଶିବ ସତ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ର ହେବେ ମୁକ୍ତ ପୁରିବ ଅରୂପ ବାସ୍ତା ।

(କଳିଯୁଗ ମାଳିକା, ଅରୂପ)

୨୦୨୨ମସିହାରୁ ଭାରତ ତାର ସ୍ୱାଧୀନତା ହରାଇବା ପରି ଘଟଣା ଘଟିବ ।
୨୦୨୩ ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶଶ୍ତ୍ର ପ୍ରଳୟ ହେବ ଓ ବହୁ ଅଞ୍ଚଳ ଜଳମଗ୍ନ ହେବ । ୨୦୨୪ରେ
ପ୍ରବଳ ହାଣ କାଟ ହେବ ଓ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ତଥା ପ୍ରକୃତିର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଯୋଗୁଁ
ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ । ୨୦୨୫ରେ ବିଦେଶୀୟ ଜାତିମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ ଓ
୨୦୨୬ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିବ ଓ ବଳଭଦ୍ର ଗୁପ୍ତରେ ରହିବା ଛାଡ଼ି ପୁଣି
ଆବିର୍ଭାବ ହେବେ । ୨୦୨୭ରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ସମୁଦ୍ର ମାଡ଼ି ଆସିବ ଓ ସବୁ ନଦୀରେ
ବନ୍ୟା ଆସି ଶଶ୍ତ୍ର ପ୍ରଳୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ଗଙ୍ଗା ଓ ମହାନଦୀର ମିଳନ ହେବ
ଯାହାକି ସବୁ ପଞ୍ଚଶଖା କହିଛନ୍ତି । ୨୦୨୮ରେ ନୂଆ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା
ହୋଇ କେବଳ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ରହି ଅନ୍ୟମାନେ ନାଶ ହେବେ । ୨୦୨୯ରୁ ଭାରତରେ
ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୨୭ରେ ଶେଷ ହେବ ଓ ୨୦୨୯ରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ
ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅରୂପ କହିଛନ୍ତି ।

କଳି ଶେଷ ହେବ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ହେବ କେହି ନପାଇବେ ଅନ୍ତ
ସିଦ୍ଧ ସାଧୁ ମାନେ ସେକଥା ଜାଣିଲେ ଶୁଣି ତହିଁର ତଦନ୍ତ

xxx

ଅଠତାଳିଶରେ ଏକଥା ହୋଇବ ନିଶ୍ଚୟ ବଚନ ଏହି

କାହିଁ ନକହିବୁ ଶ୍ରୀମୁଖ ବଚନ ପଦ୍ମକଳ ପାଦ ଥାଅ ଛୁଇଁ ।

(ପଦ୍ମକଳ, ଭୀମ ଭୋଇ)

ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ମତରେ ମଧ୍ୟ ୨୦୪୮ରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭର ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨୦୧୯ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୪୮ରେ ସରିବ । କାରଣ ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଓ ତା ପରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରଳୟଲୀଳା ହେବ ସାମନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବାକୁ ସମୟ ଲାଗିବ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ବା ଦେଶ ପରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ କଣ ହେବ ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ । ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି ଭାରତ ଚୀନ ଓ ମୁସଲମାନ ଦେଶ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ୬ ବର୍ଷ ପରାଧୀନ ରହିବ । ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଦେଶକୁ, ସମାଜକୁ ତଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାତିକୁ ନଷ୍ଟ ଭୁଷ୍ଟ କରି ଦେବେ ବୋଲି ସବୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସମସ୍ତେ ଏକାକାର ହେବେ

ଜାତି ଅଜାତି ଏଠି ନଥିବେ ।

xxx

ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ଯେ ହେବ ଜାଣ

ଗୁହାରି ନଶୁଣି ଦମନ

ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣର ଜାତି ନେବ

କାହାରି ବୋଲ ନକରିବ

କାହାକୁ ରଖିଣ ନଦେବ

ମୁଗଲ ସବୁକୁ ଦହିବ ।

xxx

ବିଶେଷ ଘୋର ମାରୁ ହେବ

ରୋଧର ନଦୀ ଯେ ବୋହିବ ।

xxx

ଏମନ୍ତେ କହି ଦେଲୁ ତୋତେ

ଚବିଶ ଅଙ୍କ କଥା ଯେତେ

ସେଠାରେ ହାଣ ଯେ ହୋଇବ

ଯୋଗି ମୁଖରେ ସେ ପଡ଼ିବ ।

ଏ ରୂପେ ଅଣୀ ସସ୍ର ଜାଣ

ମରିବେ ଜବନ ହସ୍ତେଣ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ, ଅନନ୍ତ)

ସୁନିଆ ହୋଇବ ଘାଟ ବାଟ ପ୍ରତି
 ସବୁ ପ୍ରାଣୀ ମାନଙ୍କର ନରହିବ ଜାତି
 ଶିରୀ ଛାଡ଼ିଯିବ ବାବୁ ସକଳ ଗୃହରୁ
 ଯେଉଁଦିନ ଅନନ୍ତ ଟେକିବେ ନିଶ୍ଚେ ଫେରୁ ।

(ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦାୟକ ଗୀତା, ଅନନ୍ତ)

ବାଧ୍ୟ କରିଣ ସୈନ୍ୟ ମାନେ ଗୋଡ଼ାଇବେ
 ବାଧ୍ୟ କରିଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବେ ।
 ବାଧ୍ୟ କରିଣ ଜାତି ମହାତିକୁ ନେବେ
 ବାଧ୍ୟ କରିଣ ଏକତ୍ର ବସି ଖୁଆଇବେ ।
 ହିନ୍ଦୁ ସବୁ ଖୁସିରେ ଯେ ଦମନ ହୋଇବେ
 ଲୁଚି ପିନ୍ଧି ମାଲି ତେଜି ପ୍ରଚାର କରିବେ ।

ଦମନ ଆସିବ ମାଡ଼ି ଯେସନେ ସିନ୍ଧୁ ଲହଡ଼ି

ସମ୍ଭାଳିଥାଅ ଘାନ୍ତିକ କରିବ ସେ ହାଟବାଟ
 ଯୁଦ୍ଧର ବାରତା ଶୁଣି ନାଗାନ୍ତି ଯୋଗାନ୍ତି ମୂନୀ
 ଚାରିଖାନିରୁ ଆସିବେ ଏକ ଠାବେ ହେବ ଭେଟ
 ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ଭୋଇ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ ଧ୍ୟାୟା
 ଜମ୍ବୁ ଦ୍ଵୀପ ଭ୍ରତ ଖଣ୍ଡେ ପଡ଼ିବ ମହା ଶଙ୍କଟ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ ନଂ- ୨୩୮)

ତମ ଭାଙ୍ଗିଦେବ ସୁବା କରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
 ତେଜାନାଳ ଗଡ଼େ ପଶି ଖଣ୍ଡଜାନୀ ଭକ୍ତଲୋ ବଇଳ ।

xxx

ପଇତା ଛଡ଼ାଇ ନେବ ସୁବା ଦ୍ଵିପହରେ
 ପଳାଇ ପଶିବେ ଦେବା ଦେବୀ ଯେଝା ଡ଼ରେ ଲୋ ବଉଳ ।

(ବଉଳ ଚଉତିଶା, ଜୟକୃଷ୍ଣ ଦାସ)

ଗୋରୁ ବଧ ବ୍ରହ୍ମ ବଧ ହୋଇବ ପାପକୁ କାହାରି ଭୟ ନଥିବ
 ପାପ ଭରା ହେବ ସେ ଦିନରେ ଶୂନ୍ୟ ଶବଦ ଶୁଭିବ ଶୂନ୍ୟରେ

(ତତ୍ତ୍ଵ ବୋଧିନୀ)

ଓଡ଼ିଶା ବହୁ ଖଳ ବଳ

ପ୍ରଜା ନାଶ ହେବେ ଯକଳ

ଜବନ ଧାଡ଼ି ଅପ୍ରମିତ

ପରଜା ହୋଇବେ ଦୁଃଖୀ

ନାନା ଦୁଃଖରେ ଦିନ ନେବେ

ସ୍ୱଦେଶେ ରହି ନପାରିବେ

ସ୍ୱଦେଶ ଛାଡ଼ି ରାଜା ମାନ

ପର ରାଜ୍ୟେ ବଞ୍ଚିବେ ଦିନ

xxx

ଶକ୍ତି ମାନେ ଯେ ଗୋପ୍ୟ ହୋଇ

ଭୟରେ ଶରୀର ଲୁଚାଇ

ବଡ଼ ଦୁଃଖରେ ଦିନ ନେବେ

ଶୁଣ କହିବି ତୋତେ ଏବେ ।

(କଳି ଭବିଷ୍ୟ, ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ)

ଏହି କଳକୀ ଖେଳ ପାଇଁ ବହୁ ଦେବା ଦେବୀ ନର ଶରୀରରେ ଜାତ ହୋଇ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଥିବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯବନ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼ରି ଲୁଚିବେ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସେତେବେଳେ କରି ନଥିବେ । ଦେଶର ନେତୃବୃନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବା ରାଜ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତରେ ରହିବେ । ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତମାନେ କଣ କରିବେ ?

ଜାତି ଗୋତ୍ର ଯେ କାହାର ନଥିବ ଠିକଣା

ଗୁପ୍ତରେ ସାଧିବେ ଭକ୍ତେ ନଦେଇଣ ଚିହ୍ନା

(ବିଜ୍ଞାନ କଳ୍ପ, ଅତ୍ୟୁତ)

ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚିହ୍ନା ନଦେଇ ଗୁପ୍ତରେ ରହି ନିଜର ସାଧନା କରିବେ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣ ନେବେ ।

ବାଇବେଲରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆକ୍ରମଣ କଥା ଲେଖାଯାଇଛି । "ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପୂର୍ବ ଦେଶୀୟ ସନ୍ତାନ ଗଣଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟ କରିବେ ।" (ଯଶୀୟ-୧୧/୧୪)

ଜବନ ମାନଙ୍କ ସହ ଚିନଦେଶ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ଓ ଚୀନ ଭଉର ଦିଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କଲାବେଳେ ଯବନ ମାନେ ଭାରତକୁ ପଶ୍ଚିମ, ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

ଭଉରୁ ଆସିବେ ବଳ ପଶିବେ ଝିଆଇ

ଠାବେ ଠାବେ ଘୋର ଦୁନ୍ଦୁ ଆରମ୍ଭିବେ ସେହି

ହାଣ ଗୋଲ ଭୟ ନିଷ୍ଠେ ଜଗତ ବ୍ୟାପିବ

ତେତେବେଳେ କେ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନୋହିବ ।

(ବିଜ୍ଞାନ କଳ୍ପ, ଅତ୍ୟୁତ)

ଦକ୍ଷିଣ ମଲିକା ଆସିବେ ବାହି ସମୁଦ୍ର ଲହରୀ ପ୍ରାୟେ ଦିଶଇ
ବଟ ପୁଟକୁ କରିବେ ଛେଦନ ଠାବେ ଠାବେ ଯେ ରହିବେ ଯବନ

(ଦଶ ପଟଳ ମାଳିକା)

ଥର ଥର କରି କେତେ ବୁଝାଇବି ଥୟରେ ବିଚାର କର
ଥାଟ ପହଞ୍ଚିବେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ପିଇବେ କଥା ରୁପୁର ଯେ
ଥୟ ଶ୍ଚିତ ନରହିବ

ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଦେବତାଏ ପଳାଇବେ ମହା ଅନର୍ଥ ହୋଇବ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା - ୪୧-୫)

ନିଳାଚଳ ନାଥ ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେବେ

ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ପାଳନ କରିବେ

ଅଷ୍ଟ ଦିଗୁ ଅଷ୍ଟ ଚଣ୍ଡୀ ବାହାର ହୋଇବେ

ଆପଣା ଆପଣା ସୈନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଥିବେ

ଚଣ୍ଡୀ ଯେ ଚାମଣ୍ଡା ମେଳା ମେଳା ଯେ ହୋଇବେ

ପୃଥ୍ବୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମାଡ଼ିଣ ବସିବେ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ୫ମ)

ଅନନ୍ତ ପାଖରେ ଦେବୀ ଯୋଗି ହେବେ ଠୁଳ

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଇ କରିବେ ଚହଳ ।

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦକ୍ଷ, ନାରାୟଣ ଦାସ)

ଜବନ ମାନଙ୍କର ଏହି ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହି ପାପୀ
ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇ ମଉନ ରହିବେ ।

ଏକ ସମୁଦ୍ର ଶେଷ ହେବା ଯାଏ ଜଗତ ଘୋଟିବ ଗୋଳ

ନଦେଶୁ ନଶୁଣି ମଉନ ରହିବି ଉପାତ ଘୋଟିବ କାଳ ।

(ଭବବ ଭକ୍ତି ପ୍ରବାଚନୀ)

ଏହିଠାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ପ୍ରଭୁ ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ପାପୀ ମାନଙ୍କ
ବିନାଶ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ଓ ଅଗ୍ନି ଜଳ ଓ ବାୟୁର ଉପାତ ଦ୍ଵାରା ବହୁ ପାପୀ ବିନାଶ
ହେବେ । ପ୍ରଭୁ ଗୁପ୍ତ ହେବାଠାରୁ ବା ୨୦୦୪ ମସିହାରୁ ୧୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ୨୦୧୭
ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିବେ ନାହିଁ ବା ମଉନ ରହିବେ । ୨୦୧୭ ରୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୀଳା ବା ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ନିରନ୍ତରେ ଉଠୁଥିବ ଆକାଶେ କାଳୀ

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମ ଅଗ୍ନି ଉଠିବ ଜଳି

ହିଙ୍ଗୁଳା ବରଷି ଯିବ ଗ୍ରାମେ ଦେବୀ ପୋଡୁଥିବ
ଚଉଦିଗ ଧୂମମୟ ଦିଶିବ ମଳି

ଦାରାସୁତ ଚିତ୍ତମାନ ଜଳିଲା ବସନ ଜାଣ
ପଳାଇବେ ଆୟତେ ନପାରି ସମ୍ଭାଳି ।

ନିର୍ଜନ ଘରରୁ ନିଆଁ ଜାତ ହେବ ଉଠି ଧୂଆଁ
ଆଚମ୍ବିତ ହୋଇ ପାରୁଥିବେ ବୋବାଳି

ମାରିବ ଗ୍ରୀଷମ ଝାଞ୍ଜି ସବୁ ବୁଡ଼ିଯିବ ବୁଝି
ତିନି ତାଳ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଉଠିବ ଧୂଳି । (୩)

ନିଶ୍ଚେ ଗରୁଡ଼ ଆସିବ ଅଗ୍ନି ରୂପ ପ୍ରକାଶିବ
ହନୁମନ୍ତ ସଙ୍ଗତରେ ହୋଇବ ମେଳି

ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ବୋହି ନେବେ ଲାଞ୍ଜେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇବେ
ପୂର୍ବ ଦିଗେ ଘେନି ଧୂନୀ ଘରକୁ ଚଳି (୪)

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହେବ ମେରୁ ଦ୍ରୁମ ନରହିବ
ହୃଦୟରେ ମନେ ମନେ ମରୁଛି ଭାଳି

ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ଭୋଇ ମୋର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ
ଯାହାର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସେ ରଖିବ ସମ୍ଭାଳି । (୬)

(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ-୨୪୪)

ପ୍ରବଳ ବର୍ଷିବ ଜାଣଲୋ ବଉଳ ମୂଷଳ ଧାରା ସମାନ
ଅଣଚାଷ ମୁର୍ତ୍ତି ପବନ ବହିବ ଏ ନୋହେ ମିଥ୍ୟା ବଚନ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

କାହାକୁ କେହି ସଂଜୋଳି ନପାରିବେ ସର୍ବେ ହେବେ ରଣଭଣ
କଳି ଯାଇ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ହୋଇବାର ଅଛଇ ଏତକ ଗୁଣ
ତେତେବେଳେ ଆଉ ମହୀ ମଣ୍ଡଳରେ କେହି ନୋହିବେ କାହାର
ନବ ଖଣ୍ଡ ମହୀ ତରଫୁ ହୋଇଣ କମ୍ପୁଥିବେ ଅରହର ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି-୯୦/୨)

ଗଣ୍ଡା, ଗଣ୍ଡା ମେଣ୍ଟା ମୁଣ୍ଡ ଛିଡୁଥିବ ଧଣ୍ଡାମାଳ ପରି ତହିଁ
ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରଭୁ ଖେଳ କରୁଥିବେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଯେ
ଗର୍ଜନ ଘାତ ପଡ଼ିବ

ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ଯେ ଏକତ୍ର ହୋଇଣ ଚାରିଦିଗ ବୋହିଯିବ ଯେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି, ଭୀମଭୋଇ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ରହିବା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଖେଳ ଗୁପ୍ତରେ ହେବ ଓ ବହୁ ପାପୀଙ୍କ ନିଧନ ହେବ ଓ ପାପୀମାନେ ପ୍ରଳୟଙ୍ଗାରୀ ତଥା ଉପାତକାରୀ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଡାକିବେ ଓ କିଛି ଲୋକ ନିଜକୁ ଉଗବତ ପ୍ରେମରେ ମଜାଇବେ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପାପ ନାଶ ହେବ । ଯେହେତୁ ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ୭୫ ଭାଗ ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନଥିବ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବରେ ବିନାଶ ହେବେ ।

ଷୋଳପଣ ଦୁଷ୍ଟ ସଂସାର ଥିବେ
ଆଉ ଆଠପଣ ଥିବେ କ୍ଷିତିରେ

ଆଠପଣ ହୋମେ ନିଧନ ହେବେ
ତାଙ୍କୁ ବିନାଶିବେ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅନନ୍ତ)

ସକଳ ଘଟର କଳ୍ପଣା
ଦେବ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ଗନ୍ଧର୍ବ
ଏଣୁଟି ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧ ଅଛି
ତେଣୁଟି ସର୍ବେ ଯିବେ କ୍ଷୟେ

ମାୟା ମୋହ ଗୋ କର଼ି ଠଣା
ପୁରି ଅଛନ୍ତି ସର୍ବ ଠାବ
କଲେ ନୁହଇ ଏହା ବାଛି ।
ନୂତନ ହୋଇବେ ଉଦୟେ

(ଅନାଦି ଦଂହିତା)

ତାହେଲେ ଏହି କଳକୀ ଲୀଳା ବେଳେ କିଏ ରକ୍ଷା ପାଇବ ?

ଶୁଣ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କହିବା ତୋତେ
ପୂର୍ବ ବାସନା ଥିବଟି ଯାହାର
ଅନାମ ଅନ୍ଧାର ଉଦିବ ଯେହି
ବ୍ରହ୍ମ ମଣ୍ଡଳକୁ ବାଇ ଟେକିବ
ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିବ
ପୂର୍ବରୁ ଧନ ଯାହା ଘରେ ଥିବ

ଗୁପ୍ତ କଥା ରଖୁଥିବୁ ଚିତ୍ତେ
ଅନାମରୁ ନାମ ହେବ ବାହାର
ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ଜ୍ଞାନ ତାର ହୋଇ
ଜ୍ଞାନ ଦୀପରେ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିବ
ପୂର୍ବ ବାସନା ଜ୍ଞାନ ଯାର ଥିବ
ସେଇ ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଣା ଖାଇବ ।

(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ, ଅରୁଣ)

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ସୁଫଳ ଥିବ ବା ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ଆଶ୍ରୀତ ଥିବେ, ଯିଏ ଏକାକ୍ଷର ଓ ଅଶାକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ଯାଣିଥିବ, ଯିଏ ଦିବସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟାଣ ଓ ରାତ୍ରୀରେ ଚନ୍ଦ୍ରାୟାଣ ଥାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ପାରୁଥିବ, ଯାହାର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ପରାୟଣ ଥିବେ, କେବଳ ସେହିମାନେହିଁ କଳକୀ ଖେଳ ଦେଖିବାକୁ ରହିବେ ଓ କେବଳ ସେହି ମାନେହିଁ ସତ୍ୟ ଯୁଗକୁ ବିହନ ହେବେ ।

ଶବଦ ଶୂନ୍ୟରେ ପୁରିଥିବ ଘନ ଘନ
 ଘୋଟିଥିବେ ଦେବା ଦେବୀ କରିବେ ଗର୍ଜନ
 ସେତିକି ବେଳରେ ବୀର ଥୟ ନରହିବ
 ଅତି ଅନ୍ଧକାର ଧ୍ୱଂସ ଶୂନ୍ୟରେ ଘଟିବ ।
 ଶୁଣ ତୁ ପକ୍ଷୀଦ୍ରୁ ବୀର କହୁଅଛି ତୋତେ
 ତିମିର ଯାମିନୀ ଅନ୍ଧକାରଟି ନିରତେ ।
 ଗୁପ୍ତ ଗୁହା ଖଣ୍ଡଗିରି ଗୁପ୍ତ ଭୁବନ
 ଗୁପ୍ତେ ରହିବୁ ଆମ୍ଭେ ପକ୍ଷୀଦ୍ରୁ ନନ୍ଦନ
 ମୋହର ଆଜ୍ଞାରେ ଫେରୁଥିବ ସୁଦର୍ଶନ
 ଯୁଗ ଶେଷ ବେଳକୁ ନଥିବେ ଦୁଷ୍ଟ ଜନ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା, ୩ୟ)

ଅନ୍ୟାୟ ବହୁତ ହୋଇବ
 ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଅପାର
 ହୋଇବ ଭୈରବ ଡାକ
 କୃଷ୍ଣର କାଳଚକ୍ର ଘାତେ
 ତୋପର ତପର ସମର
 ତପକୁ ତୋପ ନପାରିବ
 ପୃଥୀ ହୋଇବ ଅରାଜକ

ତେଣୁ ନବର୍ଷିବେ ବାସବ
 ନାଶ ହୋଇବେ ନାରୀ ନର
 ପୃଥିବୀ ପଡ଼ିବ ଚମକ
 ଧରଣୀ କମ୍ପିବ ଅଭୂତେ
 ହୋଇବ ଅତି ଭୟଙ୍କର
 ତପର ବଳ ବେଶି ହେବ
 ଭୟରେ ହୋଇବ ଚମକ

xxx

ନିବୃତ୍ତି ସଙ୍ଗେ ସିନା ଖେଳ
 ଦୁଷ୍ଟତା କରି ବିନାଶନ
 ଲୀଳା କରିବେ ବନମାଳୀ
 ବୈଷ୍ଣବ ଗୀତା ସାର ଧର୍ମ

ଖେଳିବେ ପ୍ରଭୁ ଆଦିମୂଳ
 ଧର୍ମକୁ କରିବେ ସ୍ଥାପନ
 କଳିକି ଦେଇ ସୁଦ୍ଧବଳୀ
 କହଇ ବାଇ ଅଭିରାମ ।

xxx

ଚାରି ଦୁଇରେ ହେବ ଖେଳ

ନିକଟ ହୋଇଲଣି ବେଳ ।

(ବୈଷ୍ଣବ ଗୀତା, ଅଭିରାମ ପରମହଂସ)

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଅଭିରାମ ପରମହଂସ ମଧ୍ୟ ୪୨ ଅଙ୍କରେ ବା ୬ ଦିନରେ (୨୦୧୨)
 ଖେଳ ହେବ ବା ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ୨୦୨୨ ରୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି
 ଦଶାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହିବ ।

ଅଶସ୍ତ୍ର ଯେହୁ ପଥୁକୀ ହୋଇବେ ସେମାନେ ମୋହର କୁଳ
ତ୍ରୀଧି ସୂରୂପେ ଅଶତାଳିଶରେ ନିଳାମ୍ବର ପୁରେ ମେଳ ।

(ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାଏନୀ)

ଅଶସ୍ତ୍ର ପଥରେ ବା ଅଶାସ୍ତ୍ର ସୂତ୍ରରେ ଯେଉଁମାନେ ପଥୁକୀ ଥିବେ କେବଳ
ସେହିମାନେ ରହିବେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ନାଶଯିବେ ।

ସତରେ ଚହଳ ପଡ଼ିବ କେହିତା ଜାଣି ନପାରିବ ।
ମାଘ ସପ୍ତମୀ ସେ ଦିନରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ଦିନରେ
ଠାବେ ଠାବେ ସେ ଭାଗବତ ହୋଇବ ସଂସାରେ ବିଖ୍ୟାତ ।

(ଅମର କୁମର ସଂହିତା)

୨୦୦୧ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ଭୂମିକମ୍ପ ମାଘ ସପ୍ତମୀର ଦୁଇଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ବାଣୀ ସଫଳ ହେଲା । ଏହିପରି ବହୁତ ଭୂମିକମ୍ପ ଲୋକମାନେ ଆଶା
ନକରୁଥିବା ସମୟରେ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ କୌଣସି ଭକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ କୌଣସି
ଭାଗବତ ବା ଗିତା ସଂସାରରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ସେତେବେଳେରେ ଦେବୀମାନେ ମାନବ ଦେହରେ ସେମାନେ
ମାତିଙ୍ଗା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇବେ କାଳସୀ ହୋଇଣ ନାତିବେ

(ଅମର କୁମର ସଂହିତା)

ଏହି ସମୟରେ ଦେବୀମାନେ ମାନବ ମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅବିଭାବ ହୋଇ କାଳସୀ
ରୂପରେ ନୃତ୍ୟ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ବାଳମୁକୁନ୍ଦ ରାଜା ଅଠତ୍ରୀଶ ଅଙ୍କ
ସୋମବାର ତେର ସାଲ ଅଟଇ ଏ ଠିକ
ମଧ୍ୟେ ଦେଖ ହେ, ବୁଲିବଟି ଭଇରବୀ ଚକ୍ର ହେ ।

xxx

ସଲିଆବଣରେ ତେର ହେବ ପ୍ରକାଶ
ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ ମସିହା ଗୁପ୍ତ
ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ଡାକ, ଭୂ ହୋଇବ ଉଚ୍ଛୁକ
ଗୁପ୍ତରେ ଥିବେ ଭୀମ ନସିହବ ସେ ଡାକ
ଚାରି ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଘେନି କମ୍ପାଇବ ମେଦିନୀ
ତିନି ଶବ୍ଦରେ ହେବ ଅନ୍ଧାର ।

(ହାଡ଼ିଦାସ ମାଳିକା)

ଘୋରିଯିବେ ଯୋଗିଗଣ ଆସିଣ ଯେ କତି
ତେରକୁ ତରକି ଥୁବୁ କମିବ ଯେ କ୍ଷିତି, ସୁଖ ନରେ ହେ
ତ୍ରୀକୂଟକୁ ତୁମ୍ଭେ ଥୟ କର ହେ ।

(ହାଡ଼ିଦାସ ମାଳିକା)

ପୁରୀ ରାଜାଙ୍କ ୩୮ ଅଙ୍କରୁ ୪୨ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୈରବୀ ଚକ୍ର ବୁଲିବ ବା
ପାପୀମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ୪୨ ଅଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁ ଗୋପ୍ୟ ହେବ ସମୟରେ ବା
ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ପାପୀମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଯୋଗୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେବାର
ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ସମୟ ଠାରୁ ମସିହା ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଅଙ୍କ ଆଦ୍ୟ,
ମଧ୍ୟ, ପ୍ରାନ୍ତ, ଭକ୍ତମାନେ ହିସାବକୁ ନେବେ । ଭକ୍ତମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସ୍ମରଣ କରିବେ । ପ୍ରବଳ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇ ତିନିଥର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶବ୍ଦ ହୋଇ ପୃଥିବୀ ୭ ଦିନ ୭
ରାତି ମେଘ ବା କୁହୁଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ।

ରଡ଼ି ଘାତେ ତିନିପୁର ଝଡ଼ି ଯିବ କାଳିକା ପ୍ରତାପ ହେବ
ରବି ହେଙ୍ଗୁଳା ଆକାଶୁ ବରଷିବ ନଦୀ ରକତ ହୋଇବ ଯେ
ରାହୁ ଗ୍ରାସିବ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ

ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ଦୁହେଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇବେ ଶୃଗାଳ ଡାକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଯେ ।

(ଭୀମ ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୪୧ମ)

ପ୍ରଭୁ ସିନା ଗୁପ୍ତରେ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଅଂଶ ଅବତାର ମାନଙ୍କ ଖେଳ ୪୨ଅଙ୍କରୁ
ଆରମ୍ଭ (୬ଦିନ ବା ୨୦୨୨) ହେବ, କାରଣ ଆଗରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୪୨
ଅଙ୍କରୁ ବା ୨୦୨୨ ମସିହାରୁ କଳିଯୁଗ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଶେଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ତଥା ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ଭକ୍ତମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା
କୂଳରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ଷୋଳ ମଣ୍ଡଳ ଭକ୍ତ ଯେ ମେଳ ସେହିଠାରେ
ପଞ୍ଚ ଭକ୍ତ ସଖା ପୁଣି ଥିବେ ଯେ ତହିଁରେ
ବୈଶାଖ ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ଗୁରୁବାର ଦିନ
ସେହିଦିନ କଳିଯୁଗ ହୋଇବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

xxx

ସେହିଦିନ ଲଞ୍ଜା ଯେ ପଡ଼ିବ ଚମକାର
ଶଏ ଷାଠିଏ ହୋଇବେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଠାର

ସେଦିନ ବାସବ ଯେ ହେବ ଚମକାର
 ଅଣଚାଷ ମତିରେ ଯେ ବହିବ ସମୀର
 ବାଣ ଘାତ ପାଇ ମେରୁ ଅଜାଳି ଟଳିବ
 ଜନ ଚାରି ଭାଗରୁ ଯେ ଭାଗେ ନାଶ ଯିବ ।
 ସତ୍ୟ ଆଚରଣେ ରହିଥିବେ ଯେଉଁମାନ
 ସେମାନେ ପାଇବେ ସିନା ଆମ୍ଭ ଦରଶନ
 କଳିଯୁଗ ଶେଷ ନାଥ ଏମନ୍ତ ହୋଇବ
 ପୁରାତନ ଅଙ୍କ ସିନା ଶଳିୟୁବ ହେବ ।

(ଅମର କୁମର ସଂହିତା, ନିରାକାର ବାସ)

ଏହିପରି ପ୍ରଳୟକାଳୀ ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ସରିଲା ପରେ ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ
 ଯେଉଁ ମାନେକି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ କଳା ନେଇଥିବେ, ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ
 ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପାପୀ ଓ ଜବନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।

୧. କଳଙ୍କି ରୂପକୁ ଧରିଲେ ବଉଳ କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ାଚଢ଼ି
 କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ମେଢ଼ ସଂହାରିଣ କରିବେ ଶୂନ୍ୟରେ ରଢ଼ି
 ସେହିଦିନୁ ସତ୍ୟ କଲିଲେ ବଉଳ ଦେଶୁରୁ ବେନି ନୟନେ
 ଗର୍ବି ଲୋକମାନେ ଟାହି କରୁଥିବେ ଏକଥା ଶୁଣି ଶ୍ରବଣେ ।

୨. ଉଠ ଉଠ ବିଜେ କର ଆଦି ମହିମା ସାଗର
 କର୍ଣ୍ଣକୁ ନୋହେ ସମ୍ଭାଳି ଦୈତ୍ୟ ବଳକୁ ସମ୍ଭାଳ

xxx

ଚଉଷଠି ସିଦ୍ଧମୁନୀ ପରୁଆର ସଙ୍ଗେ ଦେନି
 ନାମଧୁନୀ ହୁଲୁହୁଲି ପଡୁଅଛି ନିରନ୍ତର ।
 ଜଣେ ନରହିବ କେହି ମଡ଼ା ଲୋଚୁଥିବ ମହୀ
 ଏଠାରୁ କେ ବଡ଼ ଅଛି ରକ୍ଷା କରୁ ଏ ସଂସାର ।
 ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ଭୋଇ ସର୍ବେ ଥାଅ ଚେତା ହୋଇ
 କରିବେ ରଣ ଧନ୍ଦୋଳ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ତିଆର ।

(ଭୀମ ଭଜନ-୨୩୧)

ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା

ଶେଷ ଲୀଳାର ଅବଧୂ ୨୦୧୭ ମସିହାରୁ ୨୦୨୫ ମସିହା ଯାଏ ନଅ ବର୍ଷ ।
ଏହାହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଲୀଳା ।

ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ମାଳିକା ଗୁଡ଼ିକର ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ବାଣୀ ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।
ତେଣୁ ସେ ସବୁ ଏଠାରେ ଦୋହରାଇବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁନାହିଁ । ଏହି ଶେଷ ଲୀଳାର
ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଉଛି ।

୧. ଯାକପୁରରେ ସୁଧର୍ମା ସଭା ହେବ
୨. ଛତିଆ ବଟରେ ଲୀଳା ଓ ୨୨ ପାହାଚେ ମାନ ଖେଳିବେ ।
୩. ଡେଙ୍କାନାଳରେ ଡାକୁଣୀ ଫିଟିବ
୪. ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ଅନ୍ଧାର, ୩୫ର ପ୍ରଳୟ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ।
୫. ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଓ କଳିଯୁଗର ସମାପ୍ତି ।
୬. ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ବା Last Judgement
୭. ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ
୮. ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ପୃଥ୍ବୀର ରାଜା ।

ଶଶ୍ବତୀରା ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ଭକତ ବ୍ରହ୍ମ ରୂପ କରି ଧ୍ୟାୟା
ବିଜୟେ ଅନାଦି ଭକ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୈଷ୍ଣବ ବେଶକୁ ବହି ।
ଚିହ୍ନି ସିଦ୍ଧ ସାଧୁ ଚରଣେ ଲୋଟିବେ ଚେତନାରେ ମାରକଣ୍ଠ
ଚଉରାଳିଶିରେ ବିଜୟେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ରକ୍ଷା ହୋଇବ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ।
ଅନାହତ ଧ୍ବନୀ ସେଠାରେ ପକାଇ ହୃତ ହୋଇବେଟି କାଳ
ଉଦୟ ବଟର ପାରୁଣରେ ସର୍ବ ଭକ୍ତ ହୋଇବେଟି ମେଳ
ଚାରିଦିଗ ଯାକୁ ଯେତେକ ଭକତ ଆସିଣ ହୋଇବେ ମେଳ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣେ ଖଟିବେ ସକଳ ପୃଥ୍ବରେ ହେବ ଚହଲ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ଦଳ ଅପାରୁ ଅପାର ପଦ୍ମେ ଭକତ ସହିତେ
କୋଠଦଳ ଗହନ ଦଳ ସହିତ ମିଳିବେ ଆସି ସମସ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ସାଗରେ ସ୍ନାହାନ କରିବେ ସମସ୍ତ ଭକତ ମିଳି
 ଲୀଳା କଳା ଭକ୍ତି କଳା ପ୍ରକାଶିବ ଛାଡ଼ିବ କଳିର ମଳି ।
 ପୂର୍ବ ଜାତିସ୍ମର ମିଳିବ ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି
 ଶ୍ରୀମୁଖ ବଚନେ ବୋଲିବେ ଆପଣେ ନିଅ ନିଯୋଗ ଆବୋରି ।
 ଯାହାର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ହୋଇବ ଶ୍ରୀମୁଖ ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ
 ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ତେଜ ପ୍ରକାଶିବ କହିଲି ବାରଙ୍ଗ ପୁଣ । (ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)
 ବିଶ୍ଵ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଯାକଯେ କମ୍ପିଣ ଉଠିବ
 ମହାଘୋର ଶବଦ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଘେରିବ
 ମଧୁମାସ ଶୁକ୍ଳ ଦଶମୀ ଯେ ଗୁରୁବାର
 ସେ ଦିନ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଭେଟ ଦେବେ ଦାମୋଦର

(ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ମାଳିକା, ୪ର୍ଥ)

ନିଶା ଅର୍ଦ୍ଧେ ଶବଦ ଶୁଭିବ ଯେଉଁଦିନ
 ଜାଣିବୁ ନିଶ୍ଚୟ କଲି ଶେଷ ହେବ ପୁଣ
 ଚୌରାଳିଶ ଅଙ୍କ ଯେବେ ଦେଖୁବୁ ହୋଇଲା
 ଜାଣିବୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତପାତ ବେଳ ହେଲା ।

(ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ମାଳିକା-୮ମ)

୪୪ ଅଙ୍କ = ୪ + ୪ = ୮ କଳ୍କୀ ଲୀଳାର ଅନ୍ତିମ ଦିନ ସେଦିନ ୨୦୨୯ ।

ଭୁବନେଶ୍ଵର ଛିତ ଖଣ୍ଡଗିରୀ ଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେବେ ଓ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
 ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ ନେବେ । ପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଧୂନୀ ପକାଇ ସାରି ଉଦୟବଟ
 ଠାରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ସଭା କରାଇବେ ଓ ସବୁଦିଗରୁ ଭକ୍ତମାନେ ଆସି ସେଠାରେ ଠୁଳ ବା
 ଏକତ୍ର ହେବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ନେମାଳ ମଠରୁ ବାରହାତ ଖଣ୍ଡା ଘେନି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବୀର

ଖଣ୍ଡଗିରୀରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ ଉଦୟ ବଟ ପାଶର ।

ଏହି ସଭା ଠାରେ ଅରୁ୍ୟତଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଭକ୍ତ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ୧୨ ହାତ ଖଣ୍ଡା ନେମାଳ
 ମଠରୁ ଆଣି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବେ ।

ଉତ୍ତରୁ ଜାଗିବେ ଦକ୍ଷିଣେ ସାଜି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯେ ଆଣିବୁ ଖୋଜି

ଜାତ ହୋଇବ ବିପରୀତ ମାନ ନିଳଗିରି ଠାରେ ହୋଇବ ଭଗ୍ନ

ପ୍ରକାଶ ହେବ ନିଜ କଳାମାନ ବସିଲାଠାରୁ ହେବେ ଅନ୍ତର୍ଜନ
 ଖଣ୍ଡଗିରି ଠାରେ ଭେଟିବେ ମୋତେରୁଣ୍ଡ ହୋଇବେ ସର୍ବେ ଏକ ରାତ୍ରେ
 ପ୍ରମାଣ କରିବେ ମୋ ରୂପ ଦେଖି ମୋର ଚରଣେ ହେତୁ ମତି ରଖି
 କଳଙ୍କି ରୂପ ମୋ କରି ଦର୍ଶନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିବେ ଭକ୍ତଗଣ ।

(୧୦ ପଟଳ ମାଳିକା, ୯ମ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ଲୀଳା ଶେଷ ହେଲା ପରେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରି ପ୍ରଥମେ
 ନିଳଗିରି ବା ପୁରୀ ଯାଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ନିଜର କଳା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ
 ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବେ । ତାପରେ ଖଣ୍ଡଗିରି ଯାଇ ସେଠାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଆସିଥିବା
 ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କଳକି ରୂପ ଦର୍ଶନ ଦେବେ । ଏହିଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଭକ୍ତଗଣ ଓ ବିଭିନ୍ନ
 ଅଂଶ ଅବତାର ମାନେ ସବୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇ ଭକ୍ତମାନେ
 ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦତଳେ ଶରଣ ନେବେ ।

ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ଧରି ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବେଟି ପ୍ରକାଶ
 କଳକୀ ରୂପରେ ହୋଇବ ଗୋସାଇଁ ଆହେ ପ୍ରଭୁ ପୀତବାସ

xxx

ଅନାଦି ଅଲେଖ ଧ୍ୟାଉଥିବା ଲୋକେ କୋଟିଏ ହୋଇବେ ମେଳ
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଥାଇ ଦର୍ଶନ କରିବେ ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଖେଳ ।

(ମୋହ କଳ୍ପ)

ପ୍ରଭୁ ଖଣ୍ଡଗିରି ଆସିବା ଆଗରୁ ପୁରୀଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କଳକୀ ରୂପ
 ଦର୍ଶନ ଦେବେ ଓ ଭକ୍ତମାନେ ସେହି ଅନାଦି ପରବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ଅନନ୍ତ ମହିମାଙ୍କ କଳକୀ
 ରୂପ ଦର୍ଶନ କରି ଶରଣାଗତ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଖଣ୍ଡଗିରିକୁ ଆସିବେ ।

କଳିଯୁଗେ କଳକୀ ରୂପେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
 ବିଜୟ କରିବେ ପ୍ରଭୁ ବଉଳ ରୂପରେ
 ଅଧ୍ୟାନ ମୂର୍ତ୍ତୀ କଳକୀ ରୂପ ପ୍ରକାଶନ୍ତେ
 ସଂସାରେ ମୈତ୍ର ସମୂହ ଯିବେ ନିଜ ପଥେ
 ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ଜନେ ହେବେ ହତପାତ
 ଲକ୍ଷେ ରାଜା ପରେ ହେବେ ମଉଡ଼ ନୃନାଥ

ସତସ୍ତ୍ରୀ ଅଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧେ ନିବର୍ତ୍ତୀବେ ଆଉ

ଅଷ୍ଟ ଅଙ୍କ ପଞ୍ଚ ବର୍ତ୍ତୀ ଗଞ୍ଜୀ ମହାବାହୁ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ଗଙ୍ଗାଧର ପାଣି)

ଏଠାରେ ଭକ୍ତ କବି ଆଉ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ୭୭ ର ଅଧା ୩୮^{୧/୨} । ତେଣୁ ଅଙ୍କ (୩ + ୮ = ୧୧ = ୨ ଦିନ ବା ୨୦୧୮) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ୩୯ ଅଙ୍କର ଅଧେ ଭାଗ ଭୋଗ ପରେ ବା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୨୦୧୯ ଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଷ୍ଟ ଅଙ୍କ ବା ଆଠ ବର୍ଷ ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ମେଈ ମାନଙ୍କୁ ନିଧନ କରିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳକୀ ରୂପ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମେଈମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଭକ୍ତମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଶଶ୍ୱରିତୀ ଆସିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ପାପୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବ ।

କଳକୀ ଅବତାର ମହା ଭୟଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶିବି

ଦୁଷ୍ଟ ଜନ ନାଶି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱାସି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବି

ଶଶ୍ୱରିତୀ ଲୀଳା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ଯାଜପୁର ଯାଇ ସୁଧର୍ମା ସଭା କରିବେ ।

ମାନିଆ ମାନେ ମାତିବେ ସଂସାର କୁମ୍ଭୀ ପାଟୁଆ ହୋଇବେ ଅପାର

ଜ୍ଞାନ ନପାଇଣ ହୋଇବେ ବଣା ଆଖି ଥାଉ ଥାଉ ହୋଇବେ କଣା ।

ମହିମା ମେରୁ ସଙ୍ଗେ ଖେଳ ହେବ ଯାଜପୁରରେ ଧର୍ମ ସଭା ବସିବ ।

ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବ ସେଠାର ବିରଜା ବସିଛି ପାତି ଖପର ।

(କଳି କଳ୍ପ ୬ଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପ୍ରଭୁ ଏହି ସଭାରେ ଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଚେତା ଦେବେ । ଏହି ସଭାରେ ଗାୟତ୍ରୀ ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସବୁ ପଠନ ହେବ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚିହ୍ନା କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କଳକୀ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଓ ସିଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରକାର ଲିଖିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଶ୍ରୀ ଅରୂପାନନ୍ଦ ଗାୟତ୍ରୀ ପଦ୍ମକଳ୍ପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ଜନ୍ମିଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କର ନାମ ତାଲିକା ସହ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ବିବରଣୀ ଓ ଏ ଜନ୍ମରେ କରିବାକୁ ଥିବା କର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଥିବା କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ

ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ନେମାଳ ମଠରୁ ଆଣି ଗୁପ୍ତରେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ଅର୍ଜୁନ ଯିଏକି ଡେଙ୍ଗାନାଳରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିବେ କିମ୍ବା ସିଦ୍ଧ ରତ୍ନବର ଦାସ ବାବା ଯିଏକି ପୁନର୍ବାର ସିଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିବେ, ଏହି ଗାୟତ୍ରୀ ପଦ୍ମକଳ୍ପ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଦେବେ ।

୧. ବୃହସ୍ପତି ଅବତରି ମଞ୍ଚେଶ	କଳକା ଅବତାର ଲୀଳା ପୁରାଣ
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତି ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂସ୍କୃତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ	ପରାକୃତି ନାସ୍ତି ବାରଙ୍ଗ ପୁଣି ।
ଉଦୟ ବେଳକୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଫେଡ଼ିବେ	ଛାମୁରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ ।
ଜନ୍ମ ହୁଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବିଜେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ	ସକଳ କିର୍ତ୍ତୀ ଲେଖୁଥିବେ ହସ୍ତ ।
ଆହୁରି କଥାଏ କହିବା ଶୁଣ	ପରାକୃତି କବି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଣ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପୂର୍ବ ଭାଗେ ରହି	ରାମକୃଷ୍ଣ ଖୁଣ୍ଟିଆ ନାମକୁ ବହି ।
ତାହାଙ୍କ ହୃଦେ ଶ୍ରୀହରି ବସିବେ	ଗ୍ରନ୍ଥ କର ବୋଲି ସ୍ୱପ୍ନେ କହିବେ ।
ଲେଖନକାର ତାଙ୍କର ରଖିବେ	ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
ସମ୍ପ୍ରସରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ	ଦୃଶ୍ୟ ପଦ ତହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବ ।
ସେ ଗାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ପୂଜା କରୁଥିବେ	ଗୁପ୍ତେ ଥିବେ କେହି ନଜାଣିବେ ।
ଯାଜପୁର ନଗ୍ରେ ହେବେ ପ୍ରବେଶ	ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେବେ ନେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଶ ।

(ଆଗତ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

ଏହିପରି ତିନୋଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଭକ୍ତମାନେ ଆଣି ଭେଟ ଦେବେ । ସେଠାରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଭୁ ନେବେ ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ବିବରଣୀ ସହ ଏ ଜନ୍ମରେ କରିବାକୁ ଥିବା କର୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହେବ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ କରିବାକୁ ଥିବା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୈତ୍ର ନିଧନ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପୁରୀ ବଡ଼ ଦେଉଳରୁ ଦାରୁମୂର୍ତ୍ତୀ ଆସି ସାତ ଦିନ ପାଇଁ ଛତିଆରେ ରହିବେ ଓ ଛତିଆ ୭ ଦିନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ । ଏ ବିଷୟ ପରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଷୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଅରୂପାନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଜପୁରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଭା କଲାପରେ ଯାଜପୁର ଦଶାଶ୍ୱମେଧ ଘାଟ ପାଖରେ ଥିବା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତୀଙ୍କୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ଛତିଆ ଆଣିବେ ।

ଦଶାଶନି ଘାଟ ବ୍ରହ୍ମ ଯେ ମୂରତି ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ବରୂପକୁ
 ଭକତଙ୍କ ହାତେ ବୁଢ଼ାଇଣ ନେବେ ସେ ଯେ ଛତିଆ ଗ୍ରାମକୁ ।
 ବଡ଼ଚଣା ଠାରୁ ଉତ୍ସବ ହୋଇବ ହାଡ଼ିଦାସ ଗାଦି ଯାଏ
 ଜଗନ୍ନାଥ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଗାଦି ପାଖେ ରଖି କରିବେ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟେ ।
 ମହା ପ୍ରସାଦ ଯେ ସେଠାରେ ହୋଇବ କୈବଲ୍ୟ ହାଟ ବସିବ
 କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟ କରି ଅନନ୍ତ କେଶରୀ ଲୀଳା ତହିଁ ଆରମ୍ଭିବ ।
 ନବ ସସ୍ର ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗତରେ ଥିବେ ତେର ଜଣ ଆଦିକରି
 ପଞ୍ଚଶଖା ଆମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବୁ ଇଚ୍ଛା ଆପଣେ ବିହରି ।

xxx

ସତାଇଣ ଦିନ କ୍ଷେତ୍ର ଯେ ହୋଇବ ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳ ତହିଁ
 ବହୁ ଲୋକ ମେଳି ହେବେ ସେହିଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ।
 (ମୋହ କଳ୍ପ, ୬୫ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଦଶାଶନି ଛାଡ଼ି ବ୍ରହ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତୀକୁ	ଭକତେ ନେବେ ଛତିଆ ବଟକୁ
ବଡ଼ଚଣାଠାରେ ଉଚ୍ଛବ ହେବ	ହାଡ଼ିଦାସ ଗାଦି ଯାଏଁ ଲାଗିବ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ରଖିବେ ସେ ନେଇ	ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟ ହେବ ସେହି ଭୂଇଁ
ତହିଁ କୈବଲ୍ୟ ହାଟ ହୋଇବ	ମହାପ୍ରସାଦ କିଣା ବିକ୍ରି ହେବ
ବଡ଼ିବ ଅନନ୍ତ କେଶରୀ କୀର୍ତ୍ତି	ଲୀଳା ପ୍ରକାଶ ହେବ ଦିବା ରାତ୍ରୀ ।

(ବ୍ରହ୍ମ ଟିକା, ଅରୁଣାଚଳ)

ଏହି ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯାଜପୁରରୁ ବିଗ୍ରହ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଆଣି ଛତିଆବଟରେ
 ରଖାଇବେ ଓ ସେଠାରେ ଦାରୁମାନେ ପୂଜା ପାଇବେ ଓ ସେହିଦିନଠାରୁ ଛତିଆବଟ
 ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ । ଭକ୍ତମାନେ ସେଠାରେ ୨୭ ଦିନ ରହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 କରିବେ ଓ ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।
 ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ପୁରୀରୁ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ଛତିଆ ଆସିବାର ୨୦ ଦିନ ଆଗରୁ ଯାଜପୁରରୁ
 ଦାରୁମୂର୍ତ୍ତୀ ଛତିଆ ଆସିବେ ।

ଛତିଆ ବଟ ଗୋଟି ଦୂରୁ ଯେ ଦିଶିବ

ବିଲ୍ୱ ବଣ ଠାରେ ଭକତ ଠଣା ଯେ ହୋଇବ

ପଞ୍ଚଶଖା ଯାକ ସବୁ ମିଳନ ହୋଇବେ

ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସେ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ଏହି ସମୟରେ ନର ଶରୀରରେ ଥିବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ର ଦେଈନାଳରୁ ଛୁଟିଆ ଯାଇ ତେର ଦିନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଗହଳରେ ରହି ଯାକପୁର ରୋଡ଼ସ୍ଥିତ ବ୍ୟାସ ସରୋବର ପାଖରେ ଥିବା ମହିମା ଗାଦିକୁ ଯିବେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ଶୋଷକ ବ୍ରହ୍ମା ବା ରଘୁବର ବାବା ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରୀରେ ଆସି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଦେବେ ।

ଛୁଟିଆ ଠାରେ ହେବେ ରୁଣ୍ଡ	ବିନାଶି ମହୀ କର୍ମ କାଣ୍ଡ
ତହିଁ ବିଶ୍ରାମି ତେର ଦିନ	ଶୁଣ ହୋ ଆଦି ଭଗବାନ,
ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ କାମ ପାଳ	ଆବର ଭକ୍ତଗଣ ମେଳ
ସଂଗ୍ରହ କରାଇ ଜଗତ	ହେବ ମେଦିନୀ ଭଲୁସିତ
ଗହଣେ ସକଳ ଘେନାଇ	ଉତ୍ତର ଦିଗେ ଯିବୁ ତୁହି
ମିଳିବୁ ବ୍ୟାସ ସରୋବରେ	ଅନନ୍ତ କୌଷୟ ମନ୍ଦିରେ
ତହିଁ ହୋଇବ ଯେତେ ଲୀଳା	ଶୁଣ କହିବା ତୋତେ ବଳା ।
ଶେଷେ ଶୋଷକ ପ୍ରଜାପତି	ତହିଁ ମିଳିବ ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରି ।
ସେହୁ ଶୋଷକ ବ୍ରହ୍ମ ଶାଖା	ସେ ପୁଣି ତୋତେ ଦେବେ ଦେଖା ।
ଆବର କିଛି ଭକ୍ତ ମୋର	ଥୁବେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମ ଗହଣର
ଫିଟିବ ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ତହିଁ	ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ସେ ଅଟଇ
ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ କଲା କର୍ମ	ସେ ଗ୍ରନ୍ଥେ ହୋଇଛି ଲିଖନ ।

xxx

ସମୟେ ସେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଫିଟିବ	ପୁଣି ସେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇବ
ସେ ବ୍ରହ୍ମା ଜାଣେ ତାର ବେଶ	ତା ମୂଳେ ହୋଇବ ପ୍ରକାଶ
ଆନ କେ ନୁହଇ ଭାଜନ	କହିଲୁ ଶୁଣ ହୋ ନନ୍ଦନ ।

(ଚବିଶ ପଟଳ- ୨୦)

ମହିମାସ୍ଥାମାଙ୍କ ଭକ୍ତ ସିଦ୍ଧ ରଘୁବର ଦାସ ବାବା ଶୋଷକ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଅବତାର ଥିଲେ । ସେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ । ମହିମା ସ୍ଥାମା ପଦ୍ମ କଳ୍ପକୁ କେନ୍ଦୁଝର ପାଖରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ରଘୁବର ବାବା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଆଣି ଗୋପୀଭାବରେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ଏହି ନିଦାନ କାଳରେ ସେ

ସେହି ଗୁପ୍ତଚିକୁ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ପାଖରେ ଅର୍ପଣ କରି ନିଜର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । କାରଣ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଶାପ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ପଶି ସେ ପୁଣି ଅନନ୍ତ ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବେ ।

ଯୋରନ୍ଦା ଖେଳ :

ଛତିଆର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଲୀଳା ସମାପ୍ତ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଫେରିଯିବେ ଓ ନିଜ ଶକ୍ତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନି ଯୋରନ୍ଦା ଧାମକୁ ଯିବେ ।

ଆମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତରେ ଥିବୁ ରହି	ଏ ଭାବ ନଜାଣିବେ କେହି
ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମିବେ	ରହିଣ ଥିବେ ଗୁପ୍ତ ଭାବେ
ମହା ହୋଇବ ଭଲକା ପାତ	ନକ୍ଷତ୍ର ଖସିବ ବହୁତ
ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସଙ୍ଗରାନ୍ତି ଏକା	ସେ ଅଙ୍କେ ହୋଇବଟି ସଂଖ୍ୟା
ରସାଣ ବାଦ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ	ପ୍ରବେଶ ଗାଦି ଯେ ମନ୍ଦିରେ ।

(ବ୍ରହ୍ମ ସଂହିତା, ଅତ୍ୟୁତ)

ପ୍ରଭୁ ଗାଦୀ ମନ୍ଦିରରେ ଯେଉଁ ଅଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେହି ଅଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ସଂକ୍ରାନ୍ତି ସବୁ ଏକାଦିନେ ପଡ଼ିବ ଓ ବହୁ ଭଲକାପାତ ହେବ ।

ଯାଜନଗୁ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ମହା ଭାରତର ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ସେହିଠାରେ
ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟାଇ ଅସ୍ତ୍ର ଧଇଲେ ଶ୍ରୀକରେ ।
ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ଯୋରନ୍ଦାରେ ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟାଇ
ମହିମା ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ ଦେଇ ।

(ଯୁଗାଦ ପୁରାଣ, ବଳରାମ ଦାସ)

ପ୍ରଭୁ ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସମାପ୍ତ ଗାଦିର ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟାଇ ଦିବ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ବା ଦେବ ଅସ୍ତ୍ର ବାହାର କରିବେ ଓ ମହିମା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜ ରୂପ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ।

ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ଯୋରନ୍ଦାରେ ଡ଼ାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟିବ
ଦେବ ଅସ୍ତ୍ର ମାନ ସବୁ ବାହାର ହୋଇବ

ମହା ଭାରତର ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି ଗୁପତରେ

ଚାଳନା ହୋଇବେ ଅସ୍ତ୍ର କଳକୀ ଅବତାରେ ।

(ନିଗମ ମାଳିକା, ଅରୁଣାତନୟ)

ଏହି ସବୁ ଦେବ ଅସ୍ତ୍ର କଣ ତାହା ସାରଳା ଦାସ ତାଙ୍କ ରଚିତ ମହାଭାରତରେ
ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ତୋଷେ ବୋଲନ୍ତି ଭୀଷ୍ମଙ୍କୁ ଦେବ ଚକ୍ର ପାଣି

ନିଶ୍ଚୟେ ଚକ୍ରେ ତୋତେ ପକାଇବି ହାଣି

ନୀଳ ବାଣ, ଭୂଜ ବାଣ, ଦୁହେଁ ଏକ ଆତ୍ମା

ସେ ଅସ୍ତ୍ର ଫେରନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗେ ତ୍ରାସିଲେକ ବ୍ରହ୍ମା ।

xxx

ନବ ଦିନ ଯାଏ କଲୁ ଉଚିତ୍ ସଂଗ୍ରାମ

ଏତେ ଦିନେ ଆଜି ତୁହି ଛାଡ଼ିଲୁଟି ଧର୍ମ

କଳିକାଳ ଅନ୍ତେ ହେବ କଳକୀ ଅବତାର

ମ୍ଳେଚ୍ଛ ନିଧନାର୍ଥେ ହେବ ଏ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରହାର

ଜନ୍ମୁଙ୍କର ନାଶ ପାଇଁ କଳକୀ ନାରାୟଣ

ସେ କାଳେ ଏ ଅସ୍ତ୍ର ଧରି କରିବେ ନିଧନ ।

(ଭୀଷ୍ମ ପର୍ବ - ପୃ- ୧୩୨)

ପ୍ରଭୁ ମ୍ଳେଚ୍ଛ ମାନଙ୍କ ନିଧନ ପାଇଁ ଏହି ନୀଳ ବାଣ ଓ ଭୂଜ ବାଣ ବାହାର କରିବେ ।

ଡାଙ୍ଗିବ ଶୂନ୍ୟରେ କାଳ

ଡୋକି ନମର ଗରଳ

ଡୋଳାଇବେ ଦୁଷ୍ଟ ଜନ

ଡାଙ୍ଗୁଣୀ ଦେଲେ କାଢ଼ିଣ

ଡାଳନ୍ତି ଚାମର ତ୍ରୀଦଶ ଦେବତା ଚୌଷଠୀ ମହନ୍ତ ପୁଣ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା, ହାଡ଼ି ଦାସ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣେ ଦଇନି ଅପ୍ରମେୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ

ଯୋରନ୍ତା ମଠରେ ପ୍ରବେଶିବେ ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗତେ ଘେନି ରାଘବ

ଡାଙ୍ଗୁଣୀ ଫିଟାଇ ଜଗତ ଗୋସାଇଁ ପାପ ଭରା ଉଶ୍ମାସିବେ

ବୋଲେ ଭୀମ ଭୋଇ ଗୁରୁ ଗାଦି ଧ୍ୟାଇ ସର୍ବେ ଭଜ ବାସୁଦେବ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମ ଭୋଇ)

ପ୍ରଭୁ ପାପୀମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ନୀଳ ବାଣ ଓ ଭୂଜ ବାଣ ବାହାର କରି ଧରିଲା
ପରେ କଣ କରିବେ ଓ କଣ ହେବ ?

ଡାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟିବ ଅନନ୍ତ ଗାଦିରେ ଡଳୁଥିବ ବ୍ରହ୍ମ ରୂପ
ତୋଲ ଟମକ ଶୋଭା ବାଙ୍କୁଥିବ ଦେଖିବେ ସହସ୍ର ଲୋକ ଯେ
ଡାଙ୍କି ରଖିବେ ଡ୍ରୀପୁର
ଡେଙ୍କାନାଳ ଠାରୁ ଭକ୍ତ ସଖ୍ୟା ହେବ ଲେଖା ହୋଇଛି ଆଦ୍ୟରୁ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ)

ବହୁ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ
ଡାଙ୍କୁଣୀ ଖୋଲି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜ୍ୟୋତି ଦର୍ଶନ ଦେବେ । ନକ୍ଷୋଦାମସ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡାଙ୍କୁଣୀ
ଖୋଲିବା ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

"He will come to oppose the false topography, the urns of the tomb opened,
Sect and holy philosophy to thrive, black for white, the new for its old" (୭/୧୪)

"ସେ ମିଥ୍ୟାରେ ଚାଲୁଥିବା ଗୀତିନିତିକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ସମାଧିର
ଧାଙ୍କୁଣୀ ଖୋଲିବେ । ତା ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚାରିତ ପବିତ୍ର ଧର୍ମର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ
ଏହି ନୂତନ ଧର୍ମ ପୁରୁଣା ଧର୍ମ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେବ ।" ଆଗରୁ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ କିଛି
ମହିମା ଧର୍ମପନ୍ଥୀ ଲୋକ ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା ନମାନି ନିଜକୁ ଗୁରୁ ବୋଲି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି ପ୍ରଭୁ ନର
ଶରୀରରେ ଆଉ ଆସିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡ ଥିବେ । ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତ
ମାନଙ୍କୁ ଗୃହି ହିସାବରେ ରହି ତାଙ୍କ ପାଦରେ ମନ ରଖି ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରି ରହିବାକୁ
ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ଓ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବରୁ ତିନି ପୁରରେ
କଞ୍ଚିତାଲା ପକାଇ ପଟ ବାନା ଦେବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଲୀଳା ସମୟରେ
ପ୍ରଭୁ ପୁରାତନ ଧର୍ମକୁ ବା ସେ ଧର୍ମର ଗୀତିନିତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାରର
ଧର୍ମ ବା ଗୀତିନିତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ କହିବେ । କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହିମା
ଧର୍ମରେ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଧର୍ମ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ନଲାଗିବାରୁ ସେ ମିଛ ମିଛିକା ଭାବେ ସେ
ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବେ । ଏହି ନୂତନ ଧର୍ମ ସନାତନ ଧର୍ମ ହେବ ।

ନିରାକାର କର୍ମ ଧର୍ମ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇସଲାମ ବୌଦ୍ଧ ଜୈନ ଲୋ ଯାଇଫୁଲ

କିଛି ଆବର ଅଲେଖ ଧର୍ମ

ସରବେ ପଡ଼ିବେ ଭାଜି, ଦମ୍ଭ ଗର୍ବ ତାଙ୍କ ଯିବଟି ହଜି ଲୋ ଜାଇଫୁଲ

ଶୂନ୍ୟ ବାଦୀ ଶୂନ୍ୟ ହେବେ ଗଞ୍ଜି

କେବଳ ଏ ସମ୍ଭାଷଣ, ଧର୍ମକୁ ସ୍ଥାପିବେ ସେ ନାରାୟଣ ଲୋ ଯାଇଁ ଫୁଲ, ଆଉ

ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ହେବ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

(ଜାଇଫୁଲ ମାଳିକା, ହାଡ଼ି ଦାସ)

ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଏକକରି, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମକୁ ବାଦ ଦେଇ କେବଳ ସମ୍ଭାଷଣ ଧର୍ମ

ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ।

ପୁରୁଷ ଦାସ ଦାସୀ ଆଦି

ସେବାରେ ଖଟି ନିରବଧି

ଲୀନିତ ନିତ୍ୟ ସର୍ବ ଧାଡ଼ି

ଥୋକାଏ ଭକ୍ତ ବସି ବେଡ଼ି

ନିତ୍ୟ ସଂଶୟ ମତ ଭରି

ତା ଜାଣି ଅନାଦି ଇଶ୍ଵରୀ

ଭୂତ୍ୟ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥେ

ଭାବେ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ସାକ୍ଷାତେ

ନିଜ ବିଭୂତି ତିନି କଳା

ଦର୍ଶନେ ଭକ୍ତ କରି ମେଳା

ଆନନ୍ଦ ହୋଇବେ ସକଳେ

ବୃଦ୍ଧ ଶରୀର ଚାହିଁ ଭୋଲେ

ନିତ୍ୟ ଖଟିବେ ନିତ୍ୟ ବାସୀ

ନିଗମ ପଥେ ଦିବା ନିଶି

ସେ ପାଦେ ଧ୍ୟାୟି ଯିବ ଦୁଃଖ

ସେ ପ୍ରଭୁ ଅନାଦି ଅଲେଖ

ସେ ଗୃହି ତପନିଷ୍ଠ ଜାଣି

ନିଷ୍କାମ ହେତୁ ମତି ପୁଣି

ତାହାକୁ ନିତ୍ୟେ ବାନା ଦେଇ

ସେ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ମହିମାହିଁ

ଉଦୟ ଠାରୁ ଅସ୍ତ ଯାଏ

ହୋଇବେ ଲକ୍ଷେ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରାୟେ ।

(ମହିମା ସଂହିତା-୫୯-ଅବତାରନାମ)

ଯେଉଁ ଭକ୍ତମାନେ ଗୃହି ହୋଇ ରହି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଷ୍କାମ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ

ମନୋକାମନା ଜାଣି ତାଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧ ରୂପ ବା ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ରୂପ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ଓ ଅଣ

ଅକ୍ଷର ମହାଦୀକ୍ଷା ଦେଇ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଭୂଷା କରିବେ । କେବଳ ଲୀଳା

ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ ବଟ ତଳେ ଥାନେ କପଡ଼ାରେ କୌପୁରୀ ଦେଇ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ

ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସିଦ୍ଧ କରିବେ ।

ନିଗମେ ଅନାଦି ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦିର ଉପରେ ବାନ୍ଧିବେ ଧୂଳି

ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କର ହୁକୁମ ତଳିବ ମାନିବେ ଜନ ପରଜା ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୩-୭-୪୦)

ଏହାପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୋରନ୍ଦା ଗାଦି ଉପରେ ଧୂଳା ବାନ୍ଧିବେ ଓ ମହିମା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ
ତଥା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବା ମହିମା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଅବତାର ବୋଲି ଜାଣି ତାଙ୍କ
ହୃଦୟ ମାନି ଚଳିବେ । ଏହିଠାରୁ ମହିମା ଧର୍ମରେ ଚାଲୁଥିବା ବାଦ ବିବାଦ ଶେଷ ହେବ ଓ
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମାନିବେ ।

କରିବେ ଭାଇ ସଙ୍ଗତି ମଧ୍ୟେ ବିଜେ ଦାଶରଥ
କପିତ ସତେ ଉପରେ ବଟ ନିକର
କାହିଁ ନକହିବୁ ତୁହି ପାଦ ପଦ୍ମ ଥାଅ ଛୁଇଁ
ଗୁପତ କଳଙ୍କୀ ସଭା ହେବ ସତ୍ତର
ଶୂନ୍ୟ ଗାଦି ପାବଛ ତଳେ
ନିଶ୍ଚୟ ସଭା ହୋଇବ ନବ ଅଙ୍କରେ । (୧୫)

ନବ ରକ୍ଷି ଥିବେ ପାଶେ ନବୀନ ମୂର୍ତ୍ତି ବେଶେ
ନିତ୍ୟ ସ୍ଥଳି ରାଧା ଥିବେ ନିଜ ସଦନେ
ଦେବ ରକ୍ଷି ରାଜ ରକ୍ଷି ବ୍ରହ୍ମ ରକ୍ଷି ଥିବେ ବସି
ଗରୁଡ଼ ଆସିଣ ଥିବ ଶୂନ୍ୟ ଭୂବନେ
ଗୁପତେ ତୁ ଚେତିଣ ଥିବୁ ଗାଡ଼ ଭକତ ମାନଙ୍କୁ ତେବେ ଦେଖୁବୁ
(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମଭୋଇ)

କଳଙ୍କି ହେଲେ ପିତବାସ ଏଧର୍ମେ ସକଳ ବିଶ୍ଵାସ
ପରୀକ୍ଷା ହେବ ଧର୍ମ ଯେତେ ସିଦ୍ଧ ସମାଧି ଭୂମିଗତେ ।

୯ ଅଙ୍କ ବା ୯ ଦିନ ବା ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ଏହି ଲୀଳା ପ୍ରଭୁ କରିବେ । ସମାଧି
ଉପରେ ପତକା ବାନ୍ଧି ସାରିଲା ପରେ ଶୂନ୍ୟ ଗାଦି ପାହାଚ ତଳେ ପ୍ରଭୁ ସଭା କରିବେ ।
ପାଖରେ ଦୁଇ ଭାଇ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର, ହନୁମାନ, ଗରୁଡ଼, ନବରକ୍ଷି, ଦେବରକ୍ଷି
ଓ ବ୍ରହ୍ମରକ୍ଷି ନର ଶରୀରରେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନା ନଦେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବେ । ପ୍ରଭୁ ଓ ରକ୍ଷି
ମାନେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଚେତା ଦେବେ ।

ଅମୃତ ବରଷା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ହୋଇବ ଡେଙ୍କାନାଳ ଯୋରନ୍ଦାରେ
ଅଶ୍ଵଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା ଯାହାକୁ ଛତ୍ର ଦେବେ ଶ୍ରୀକରରେ
ଓଡ଼ିଶାର ନରସାଇଁ, ବାର ଅଙ୍କେ ଯିବେ କାଟ ପାଇଁ ଯେ

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ-୧୯୭-୧୫)

ଏହି ସଭା ବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅମୃତ ବର୍ଷା ଯୋରନ୍ଦାରେ ହେବ ଓ ଭକ୍ତମାନେ ଏହାଯୋଗୁଁ ଅକ୍ରାମର ହେବେ । ସେହି ସଭାରେ ରାଜା ଦିବ୍ୟସିଂହ ଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଛତ୍ର ଦେବେ । ଯଦନ ମାନେ ପୁରୀରାଜାଙ୍କୁ ବଂଦି କରିଦେବେ ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ଅଛି ।

ଅନାଦି ପୁରୁଷଙ୍କର ନୟନରୁ ବହେ ନୀର

ଭକ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବଦଳାଇଲେ କାୟା

ମରଣ ସେଠାରେ ଜାଣି

ନାରଣ ଅର୍କ୍ଷିତ ଭଣି

ଡାଙ୍କୁଣି ଫିଟିଲେ ଆଉ ନାହିଁତ ଦୟା ।

(ନାରଣ ଭଜନ-ନଂ-୫)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାୟା ବଦଳାଇ ନୂତନ ଶରୀର ନେଇ ନୂତନ ରୂପରେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିଥିଲେ ପାପୀ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା ତାଙ୍କରି ପ୍ରଚାରିତ ଧର୍ମର ଯାଜକ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ନଚିହ୍ନି ଧର୍ମରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ପୁରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଡାଙ୍କୁଣୀ ଫିଟିବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ଯେଉଁ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ଦୟା ମାୟା ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ପାପୀମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଓ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖିଲା ପରେବି ତାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବେ ଓ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପରି ଗାଲୁଆଗିରି କରି ତାଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ ଓ ତାଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା ଭାବ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱରୂପ ଧାରଣ କରିବେ ।

ଦେଖିବ କଳଙ୍କି ହୋଇବେ ରାଘବ

ଏ କଳିକାଳ କ୍ଷୟ ଯିବେ ନିଷ୍ଠେ କରିବେ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ହେ ।

ବେନି ପୟର ସପତ ପାତାଳ ପୁରିବ

ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଉଦର ଶିର ଆକାଶେ ଲାଗିବ ହେ ।

କଟି ଯମ ଦାଡ଼ ଭିଡ଼ି ଡାଲ ପୃଷ୍ଠ ଭାଗ

ସହସ୍ର ହାତର ଖଣ୍ଡା ତାଙ୍କ ହସ୍ତେ ଥିବ ହେ ।

କାଳାନ୍ତକ ରୂପ ଅଦଭୂତେ ପ୍ରକାଶିବ

ଭଇରବୀ ବିକଟାଳ ମୂର୍ତ୍ତି ଦିଶିବ ହେ

ନବଖଣ୍ଡ ମେଦିନୀରେ ଭଲକାପାତ ହେବ

ରୂପକୁ ଦେଖିବ ଯେବେ ମନକୁ ଆସିବ ହେ ।

ଏବେ ଆସି ଘଟିଲାଣି ଅନୁକୂଳ ଶୁଭ
ଚାରିଦିନ ଟାକିଥାଅ ଛପ୍ପାକୋଟି ଜୀବ ହେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ-ନଂ-୨୧୧)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି କାଳାନ୍ତକ ବିଶ୍ଵରୂପ ବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭଲକାପାତ ହେବ ଓ
ଏହି ରୂପ ଦେଖି ପାପୀ ମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ ପଶି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ
ବୋଲି ମାନିବେ । ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଚାରିଦିନ ବା ୨୦୨୫
ମସିହାକୁ ଅନାଇ ରହିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ
୯ ଦିନ ବା ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଲିବ ।

ଭଦୟ ବଟରୁ ଉତ୍ତରୁ ଆସିବେ ପଞ୍ଚୁ ପାଣ୍ଡବ ନକୂଳ
ଅମାବାସ୍ୟା ତିଥିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଧୂର ପୃଥ୍ଵି ବିଶିବ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଯେ
ଉମାପତି ଥିବେ ରହି

ଉଜ୍ଜାରିବେ ସ୍ଫୁଟି ଭକ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଣ ଗାଦି ମନ୍ଦିରରେ ରହି ଯେ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା- ୪୧କ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଖେଳ ବେଳେ ପଞ୍ଚୁ ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ଯିଏକି ପୁନର୍ବାର ନର ଶରୀରରେ
ଥିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ରୂପ ଓ କ୍ରୋଧ ଦେଖି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ
ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ । ଏହି ଖେଳ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ
ହେବ ଓ ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଆଉଥରେ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖିବେ ।

ଏହାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ନାଗାନ୍ତି, ଯୋଗାନ୍ତି ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତ ମାନେ ପହଞ୍ଚିବେ
ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇ ରଣ ଭୂମିକୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବେ ।

୧. ଶୁଭ ଅନୁକୂଳ ଯୋଗେ ରଣକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଭାଗେ
ଘେନି ଭକ୍ତଗଣ ପ୍ରଭୁ କରିବେ ବିଜୟ
ସେ ଦିବସେ କଳିଯୁଗ ସତ୍ୟ ପାଦେ ଲୀନ ହେବ
ଭୀମ ଭୋଇ କହେ । (ଭଜନ- ୨୪୭)

୨. ଶୁଭ ଅନୁକୂଳ ଦେଖି ହୋଇବେ ବାହାର
ଛଡ଼ି ରଥ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କରିବେ ରଥ ସାର, ସୃଷ୍ଟି ସାଧୁଯେ
ଆସନରେ ବସିବେ ଅନାଦି ଯେ
(ପୁଣ୍ୟ ସଂହିତା, ଭୀମଭୋଇ)

୩. ଯୁଦ୍ଧର ବାରତାଶୁଣି ନାଗାନ୍ତି ଯୋଗାନ୍ତି ମୁନି
ଚାରି ଖାନିରୁ ଆସିବେ ଏକ ଠାବେ ହେବ ଭେଟ
ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ଭୋଇ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଚରଣେ ଧ୍ୟାୟା
ଜମ୍ବୁଦ୍ୱୀପ ଭ୍ରତ ଖଣ୍ଡେ ପଡ଼ିବ ମହା ସଙ୍ଗଟ ।
୪. ସେହିଦିନ ବୃହସ୍ପତି ବାଳକ କରଣ ସ୍ଥିତି
ମକର ମାସ ଦଶମୀ ଧନୁ ଲଗ୍ନରେ
ଶଶ୍ୱଗିରି ଠାରୁ ସୈନ୍ୟ ବାହାର ହୋଇବେ ଜାଣ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ ଯାଇ ଚଉଦ୍ୱାରରେ
ଗୁପ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି ରହି
କଳଙ୍କିର ସୈନ୍ୟମାନେ ଜାଣିଥା ତୁହି ।
(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମ ଭୋଇ - ୮)
୫. ଜଗନ୍ନାଥ ଅବଧୂତ ନକୁଳ ଦେନିଶ କୁନ୍ତ
ଆଦି ସୁରଭିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚଣ୍ଡି ଚାମୁଣ୍ଡା
କାନ୍ତାନୀ ଗଣ ମିଳିବେ ରଣେ ସୈନ୍ୟ ବିନାଶିବେ
ଏକ ଲକ୍ଷ ସୈନ୍ୟ ସେହୁ କରିବେ ଗୁଣ୍ଡା
ରାମ ଅବଧୂତ ସଙ୍ଗରେ
ହନୁ ଅବଧୂତ ଥିବେ ବାମ ପାଶରେ ।
୬. ବୀରପଣ ଯେ ତାହାର ନଛାଡ଼େ କେବେ ଅସୁର
କପଟରେ ଚରଣେ ସେ ଶରଣ ଯିବ
କହିଲୁ ତୋତେ ବିଶ୍ୱାସେ ନିର୍ଭୟ ରଣରେ ପଶେ
ବେନି ଭାଇଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଭାଗ ହୋଇବ
ଗୁପ୍ତରେ ବୁଝିଥା ତୁହି
ଜାତି କୁଳ ଗୋତ୍ର କାର ରହିବ ନାହିଁ ।
(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ-ଭୀମ ଭୋଇ)

୧. କଳକୀ ରୂପ ଧରିଲେ ବଉଳ କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି
 କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ମେଳେ ସଂହାରିଣ କରବେ ଶୂନ୍ୟରେ ରଢ଼ି
 ସେହିଠାରୁ ସତ୍ୟ କଲିଲେ ବଉଳ ଦେଖୁବୁ ବେନି ନୟନେ
 ଗର୍ବି ଲୋକମାନେ ଟାହି କରୁଥିବେ ଏକଥା ଶୁଣି ଶ୍ରବଣେ ।

(ହାଡ଼ ଦାସ ମାଳିକା)

ଏହି ଲୀଳା ପରେ ପ୍ରକୃତ ମେଳେ ସଂହାର ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶେଷ ସଂହାର
 ଲୀଳା ଭକ୍ତମାନେ ଦେଖିବେ ।

୮. ଯମର ଭଗ୍ନି ସେହି ସାତ	ଯୋଗି ମାନଙ୍କର ସେ ମଉ
ସେ ପୁଣି ମାୟା ଲଗାଇବେ	ସଂସାର ଜନେ ଭୋଳ ହେବେ
କୁହୁକ ଘୋଟିବ ସଂସାରେ	ରାତ୍ର ଦିବସ ଏକାକାରେ
ପ୍ରାଣିଏ ଜାଣି ନପାରିବେ	ମାୟାରେ ସମସ୍ତେ ଧାଇଁବେ ।
ସମସ୍ତେ ହୋଇ ଏକମେଳ	ଅସ୍ତ ଶସ୍ତ୍ର ଯେ ଧରି କର
ମହାନବମୀ ଅନକୁଳ	ରାତ୍ରରେ ଉଠିବ କନ୍ଦଳ
ଆମ୍ଭେ ଯେ ସେଠାରେ ମିଳିବୁ	ମେଳେ ମାନଙ୍କୁ ସଂହାରିବୁ
	(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ-ହାଡ଼ ଦାସ)

ମକର ମାସ ଦଶମୀ ଲଗ୍ନରେ ଦୁଇଭାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ରଣ ଭୂମିକୁ ଯିବେ ଓ
 ଲକ୍ଷେ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ । ଏହି ଦିନଠାରୁ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ଲୀଳା
 ଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ପୁରୀ ମନ୍ଦିର :

କଳକୀ ଲୀଳାର ଯୁଦ୍ଧ ବିବରଣୀ ସବୁ ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।
 ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯବନ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଭିତରେ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି
 ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିବ ତାହା ହେଲା ଯବନ ମାନଙ୍କ ପୁରୀ ଆକ୍ରମଣ, ରୁଷିଆର
 ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତୀଙ୍କୁ ନେଇ ପଳାୟନ ଓ ଛତିଆ ବଟ ସାତ ଦିନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ହେବା । ଅନ୍ୟ
 ବିଷୟକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ କେବଳ ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ଉପରେ ତଥ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ
 କରୁଛି ।

ଚିନ୍ ସୈନ୍ୟ ଓ ଦମନ ମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଆକ୍ରମଣ ବେଳେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର
ଲୁଣ୍ଠନ କରିବାକୁ ଆସିବେ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବର ନିକଟ

ଖଣ୍ଡଗିରି ଉଦେ ବଟ

ସେହିଠାରେ ସୈନ୍ୟ ତାର ରତ୍ନବ ନେଇ

କହିଲୁ ମୁଁ ଏହି ତଥ୍ୟ

କେହି ନପାଇଲେ ଅନ୍ଧ

ମାରକଣ୍ଡକୁ ତଦନ୍ତ ଜଣା ପଡ଼ଇ

ଶୁଣି ଥାଅ ଆମ୍ଭ ମୁଖରୁ

ପାଞ୍ଚ କ୍ଷୋଣୀ ସୈନ୍ୟ ଆସି ଚୀନା ଦେଶରୁ

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ ଭୀମ ଭୋଇ)

ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ଜବନ ମାନଙ୍କ ପୁରୀ ଆକ୍ରମଣ
ଓ ଛତିଆ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ମହାତ୍ମା ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ
ତାଙ୍କ ନିଦାସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଅନୁସାରେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ସାତ ଦିନ ଧରି
ଦମନ ଲୀଳାକରି ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ କଳ୍ପ ବଟକୁ ଛେଦନ କରି ଶ୍ରୀ
ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଦେବେ ।

ମନ୍ଦିରେ ପଶିବେ ଝସାଇ

ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ହାଣି ଦେବ ସେହି

ରହିବେ ତହିଁ ଦିନ ସାତ

ଶୁଣ ହୋ ତାହାର ବୃତାନ୍ତ ।

ଦକ୍ଷିଣ ହାତେ ହନୁ ବୀର

ମୋଡ଼ିଣ ଥିବ ଭୁଜ ତାର

ବୋଧୁବେ ତାକୁ ଚକ୍ରଧର

ମର୍ତ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠ ଦୁଇ ସାର

ସମର ଭୂମି ନୁହେଁ ଏହି

ଅଛି ମୁଁ ବୌଦ୍ଧ ରୂପ ହୋଇ

ସର୍ବେ ଏଠାରୁ ଚଳି ଯାଅ

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଅ ।

ଅମରାବତି ଯୁଦ୍ଧ ମାଟି

ଦ୍ରୌପଦୀ ରହିଅଛି ଟାକି

ସାତ ଦିନର ଭାବ ଯେତେ

ଶୁଣ କହିବି ଶୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ତେ

ଛାଡ଼ିଣ କମାଣ ଗର୍ଜନ

ମରିବେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜାଣ

ମନ୍ଦିର କମାଣେ ଭାଙ୍ଗିବ

କଳପ ବଟକୁ ଛେଦିବ ।

ଡାଳକୁ ଅନଳେ ପୋଡ଼ିବ

ରାତ୍ରେ ପଲ୍ଲବ ଡାଳ ସର୍ବ

ସିନ୍ଧୁ ଯେ ଛାଡ଼ିବ ଗର୍ଜନ

ଭରି ଆସିବ ତତ୍ତ୍ୱଶା

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଲୀଳା ଅବସାନ
ଗାଡ଼ିରେ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତି
ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ିବ ତତ୍ତ୍ଵଶ

ଅନ୍ଧାର ହେବ ସାତଦିନ ।
ଆସିବ ଚଢ଼ିବେ ତଡ଼ତି
ସମୁଦ୍ର ଥିବ ଗୋଡ଼ାଇଣ ।

(ନିଦାଘ ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ଯଶୋବନ୍ତ)

ଶ୍ରୀ କଳପ ବଟ ଘାତ ହେବ ଯେତେବେଳେ
ନିଳାଚଳ ଛାଡ଼ି ଯିବେ ମଦନ ଗୋପାଳେ
ସାତଦିନ ଦେଉଳ ଯେ କବାଟ ପଡ଼ିବ
ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ି ରାସ୍ତାରେ ପଥ ନଦିଶିବ
ସୁନିଆ ହୋଇବ ଘାଟ ହାଟ ବାଟ ପ୍ରତି
ସବୁ ପାଣୀ ମାନଙ୍କର ନରହିବ ଜାତି ।

(ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦାୟକ ଗୀତା, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ- ୮ମ)

ଦେଉଳକୁ ଗନ୍ତାଘର କରିବ ଦମନ
ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାତ୍ରା କରିବ ଖଣ୍ଡନ

(ଭବିଷ୍ୟ ପରାଜ୍ଞ, ଅରୂପତ)

ଶରଧା ବାଲି ସେବେଲେ ସାଗର ହୋଇବ
ବାଇଶି ପାବଛେ ପୁଣି ମୀନ ଯେ ଖେଳିବ
ମହା ପ୍ରଳୟ ବୋଲିଣ ଜଗତ ଜାଣିବ
ନନ୍ଦିଘୋଷ ଯାତ୍ରା ଆଉ ଯେ ନହେବ
ଚକ୍ରର ମାୟା ସିନା ଜଗତ ବ୍ୟାପିବ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା-ଅରୂପତ)

ଆବର କହୁଅଛି ଶୁଣ
ଓଡ଼ିଆ ଧର୍ମକୁ ପୋଡ଼ିବ

ବାରିଧି ମାଡ଼ିଯିବ ପୁଣି
ନିଶ୍ଚୟେ ବୁଝିଥିବ ଧ୍ରୁବ ।

(ପଦ କାଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

ପଞ୍ଚାଳିଙ୍ଗ ଅଙ୍କରେ ମଧୁ ଯେ ମାସରେ
ନିଳାଚଳ ଛାଡ଼ି ଆସି ଛତିଆ ବଟରେ

XX

ଛଅବର୍ଷ ଯାତ୍ରାହି ନୋହିବ ନନ୍ଦିଘୋଷ
ନଅବର୍ଷେ ପୃଥ୍ବଦେବୀ ହୋଇବେ ସନ୍ତୋଷ

ଏହି ସମୟଠାରୁ ରଥଯାତ୍ରା ବା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ଏହି ଲୀଳା ଆଉ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଓ ଶ୍ରୀ ଯଶୋବନ୍ତ ଲେଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ୬ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ୬ ଦିନ ୬ ରାତି ବା ପ୍ରଳୟଙ୍ଗାରୀ ଯୋଗର ୯ ବର୍ଷ ପରେ ପୃଥ୍ବଦେବୀ ଶାନ୍ତ ହେବେ ଓ ୪୪ ଅଙ୍କ ବା ୯ଦିନ ବା ୨୦୨୪ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଲୀଳା ହେବ । ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୀ ଆକ୍ରମଣ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି-

Lightning will strike inside the closed temple and harm the citizens in their strong hold, Horses(tanks), Cattle men, the flood will reach the walls, through hunger and thirst,those armed benieith the weakest. (୩/୬)

"ବନ୍ଦ ଥିବା ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ବଜ୍ରପାତ ହେବ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ସେହି ସୁଦୃଢ଼ ଜାଗାରେ ଥିଲାବେଳେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ, ଘୋଡ଼ା (ଟ୍ୟାଙ୍କ), ଶଗଡ଼ିଆ ମାନେ ବାହାରେ ଥିବେ, ବନ୍ୟାଜଳ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଲାଗିବ, ଲୋକମାନେ ଭୋକ ଉପାସରେ ଥିବେ, ସୈନ୍ୟମାନେ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବେ ।"

ଯବନ ମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ବେଳେ ଭକ୍ତମାନେ ବୋଧହୁଏ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ଚାରି ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କରି ମନ୍ଦିର ବେଡ଼ା ଭିତରେ ଭୋକ ଉପାସରେ ରହିଥିବେ କାରଣ ଟ୍ୟାଙ୍କ କମାଣ ପ୍ରଭୃତି ନେଇ ଯବନ ମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଘେରି ରହି ତାକୁ କମାଣ ଦ୍ଵାରା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡକୁ ବାଟ ନଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତମାନେ ତାହାକୁ ଶଗଡ଼ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିବେ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

"The weapons fight in the sky for a long time. The tree fallen in the midst of the city. The sacred branch broken, a sword opposite tigon, then the king of Hadrine is falled" (୩/୧୧)

"ଆକାଶରେ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର ମାନେ ବହୁ ସମୟ ଧରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ସହର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳୀରେ ଥିବା ସେହି ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ ହେବ ଓ ତାହାର ପବିତ୍ର ଶାଖା ସବୁ କଟା ଯିବ, ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା ମହା ପରାକ୍ରମୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବ ଓ ତାହାର ପତନ ହେବ ।"

ଏଠାରେ କଳ୍ପବଟ ଛେଦନ ପରେ ପ୍ରଭୁ ବାର ହାତ ଖଣ୍ଡା ଧରି ଯବନ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ କରିବା କଥା ନକ୍ଷୋଦାମସ ଲେଖିଛନ୍ତି -

ବଟ ବେଢ଼ିକରି ସେ ନାରଖାର

ଅମୃତକୁ ଦେଖୁ ନଜର ପର

xxx

ନିଶ୍ଚେ ଦ୍ରୋହୀ ବଟ ଠାରେ ହୋଇବ ତେବେ ତାଙ୍କରି ରାଜୁତି ସରିବ

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ଅନନ୍ତ)

ଜବନମାନେ ପୁରୀ ମନ୍ଦିର ଆକ୍ରମଣ କରି ଦାରୁମୂର୍ତ୍ତୀ ନେଇଯିବେ ଓ ତତ୍ସହିତ
ଦେଉଳକୁ ଭାଙ୍ଗି କଳ୍ପବଟକୁ ହାଣି ପକାଇବେ ଓ ପୋଡ଼ି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପୁଣି ଥରେ
ପଲ୍ଲବୀତ ହେବ । ଭକ୍ତମାନେ ବାଟ ନଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଶଗଡ଼ଗାଡ଼ି ଦ୍ଵାରା ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିଦେବେ ଓ ଦମନମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନେଇଗଲା ବେଳେ ପ୍ରଳୟ ଜଳ ମାଡ଼ି ଆସିବ ।

ନଷ୍ଟେଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭାଙ୍ଗିବା କଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

The church of god will be persecuted and the holy temples will be pillaged.

(୫/୨୩)

"ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବେ ।"

ପ୍ରଭୁ ପୁରୀ ଛାଡ଼ିଲା ବେଳେ ପ୍ରଳୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଓ ଏଥି ସହିତ ଆକାଶରେ
ଅତ୍ୟୁତ ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ଦେଖା ଦେବ ।

ମହୋଦଧି ସେହିକାଳେ ମାଡ଼ିଣ ଆସିବ

ମହାପ୍ରଳୟ ବୋଲିଣ ଜଗତ ଜାଣିବ

ନିଳାଞ୍ଜଳ ବାଞ୍ଛା ବଟ କମ୍ପିଣ ଉଠିବ

ଧ୍ଵଜ, ବଜ୍ରାଙ୍କୁଶ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ ।

(ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ମାଳିକା)

ଏହି ପ୍ରଳୟ କାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ଆକାଶରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ସହ ସେଥିରେ
ଧ୍ଵଜ, ବଜ୍ର, ଅଙ୍କୁଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେ ନିଜ ସ୍ଵରୂପରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ନେଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଜେ କଲେଣି ଏହା ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ
ବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ପାଦର ଅଙ୍କୁଦଣ ଚିହ୍ନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଚେତା ଦେବେ ।

ଏହି ଲୀଳାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବା ପୁନରାବୃତ୍ତମନ" ବୋଲି ଶ୍ରୀକ୍ଷେପର୍ମୀ
ଭକ୍ତମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

"ସେହି ସମୟ କ୍ଳେଶ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବ
ନାହିଁ । ପୁଣି ତାରା ସବୁ ଆକାଶରୁ ଖସି ପଡ଼ିବେ । ଅବଶେଷରେ ଆକାଶରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେପର୍ମୀ

ଆଗମନର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବତ୍ର ମହାବିଳାପ ହେବ । ପୃଥିବୀର ସବୁ ଜାତି ଶ୍ରୀକ୍ଷୁଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ଗୌରବରେ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆସିବାର ଦେଖିବେ । ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର ଦୂତ ମାନଙ୍କୁ ମହାତୁରୀ ନାଦ ସହ ପଠାଇବେ ଓ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ଏ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ତାଙ୍କର ମନୋନିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ।

ଡିମ୍ବିରି ଗଛରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର । ତାହାର ଡାଳ ଯେତେବେଳେ କଅଁଳ ଥାଏ ଓ ପତ୍ର କଅଁଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକ୍ଷୁକାଳ ଆସିଲାଣି ବୋଲି ଜାଣିପାର ।

ଠିକ୍ ସେହିପରି ତୁମେ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ପୁନରାନ୍ତରାମନ ଆସନ୍ନ ଏପରିକି ସେ ଦ୍ଵାର ନିକଟସ୍ଥ ବୋଲି ଜାଣିବ । (୩୪)

ମନେରଖ ଏ ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଯୁଗର ଅବସାନ ହେବ ନାହିଁ ।"

(ମାଥୁୟ- ୨୪, ଲୁକ୍- ୧୨, ମାର୍କ- ୩-ଯୋହନ)

ଭୈରବୀ ଡାକକୁ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ତୁରୀନାଦ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଦ୍ଧନିଶିରେ ଶବଦ ଶୁଭିବ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ଚେତା ହୋଇବ
ଛାଡ଼ିବେ ଯେ ଯାହା ଆସନ ମାନେପଦ୍ମେ ଭକତ ମୋ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରମାଣ
ବଟ ଛେଦନ ଗୋ ହୋଇବ ସହୀ ନୀଳଗିରି କ୍ଷେତ୍ରେ ନଥିବେ କେହି ।

(ଦଶ ପଟ୍ଟଳ ମାଳିକା, ଅତ୍ୟୁତ)

କଳ୍ପବଟ ଛେଦନ ପରେ ରାତ୍ରୀ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ ବୋଲି ଅତ୍ୟୁତ କହିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ କି ତୁରୀନାଦ ବୋଲି ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଓ ତାହାଶୁଣି ଭକ୍ତମାନେ ଜାଗରିତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

ନକ୍ଷେଦମସ ଏହି ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

"The heavenly bodies without end visible to the eye come to cloud for their own reasons. The body together with fore head, senses and head are all invisible as the sacred prayer recede" (୪/ ୨୫)

"ଆକାଶରେ ମେଘମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଶରୀରର ଶେଷ ଭାଗ ନଥିବା ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତି ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ବା ନିଜ କାରଣରୁ ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ । ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିଆସିଲା ବେଳେକୁ ସେହି ଦିବ୍ୟଶକ୍ତି ମାନଙ୍କର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।"

ନକ୍ଷେଦାମସ ତିନି ଦାରୁଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ କେବେ ଦେଖି ନଥିବେ ବା ସେ ବିଷୟରେ କଦାପି ଜାଣି ନଥିବେ । ନିଜ ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା

କଣ ଜାଣି ପାରିନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ତିନି ଦାରୁଙ୍କ ରୂପ ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେବ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଭୟ ଅପସରି ଯାଇ ପ୍ରଭୁ ଆସିଲେଣି ବୋଲି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ଏବଂ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ ବା ଜଗନ୍ନାଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଯାଶୁ, ମହମ୍ମଦ, ବୁଦ୍ଧ ଓ ଜୈନ୍ୟ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯେ ଏହି ଓଡ଼ିଶାରେ ନରଦେହ ବହିଷ୍କୃତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭୁ ପୁରୀ ଛାଡ଼ିଲା ପରେ କଣ ହେବ ଦେଖିବା ।

ଛତିଆବଟ ଲୀଳା .

ଗାଡ଼ିରେ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତି	ଆସିଣ ଚଢ଼ିବେ ତଡ଼ିତି
ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ିବ ତତ୍ତ୍ଵଶ	ସମୁଦ୍ର ଥିବ ଗୋଡ଼ାଇଣ
ବଇରୀ ଷ୍ଟେସନ ଠାର	ଭୂରୀ ଶ୍ରୀବା ସେ ମହାବୀର ।
ଟାକିଣ ଥିବ କଷ୍ଟ ପାଇ	ଗାଡ଼ିକୁ ଦେବ ସେ ଛଡ଼ାଇ

xxx

ଗାଡ଼ି ଯେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ	ଅଧକେ ବଇରୀରେ ଥିବ ।
ଶିଆଲଦାରେ ସେ ଦେଖିବ	ଗାଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ ।
ଭଙ୍ଗା ଗାଡ଼ିର ଚିହ୍ନ ଦେଖି	ଦେଖିବେ ଛତିଆର କୀର୍ତ୍ତି ।
ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଥିବ ତହିଁ	ବଟେ ବିଜୟ ଭାବଗ୍ରାହୀ ।
ବ୍ୟୋମଜାନ ଯେ ଆକାଶରୁ	ମାଡ଼ି ଆସିବ ଯେହ୍ନେ ମେରୁ
ତପସ୍ଵୀ ଥିବେ ସମାଧିରେ	ଗୁଳି ବାଜିବ ତାଙ୍କ ଠାରେ
ସାଧୁ ଯେ ଛାଡ଼ିବେ ବୋବାଳି	ଅଙ୍ଗେ ରକତ ଧାର ଝରି
ମାହାର ଜଟା ମଧ୍ୟେ ନିଆଁ	କେ ପ୍ରାଣ ହୋଇବ ଛାନିଆ
ଭକ୍ତଙ୍କ ବିକଳ ନୟନ	ରୂପ ଧରିବେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ଚଢ଼ିଣ ଧଳା କଳା ଅଶ୍ଵେ	ଯୋଗମାୟାର ଘେନି ପାଶେ
ଓଲିଏ ରହି ଯୁଦ୍ଧ ହେବ	ଆଦେଶ ଦେବେଟି ମାଧବ ।

(ନିଦାଘ ଘଣ୍ଟ, ଯଶୋବନ୍ତ)

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଶାଳା ମାନେ ମଧ୍ୟ ବୈରୀ ଷ୍ଟେସନରେ ରେଳ ଗାଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଯିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଛତିଆ ଅଣାଗଲା ପରେ ଯବନ ମାନେ ଏହା ଜାଣି ଦେଉଳ ଉପରେ ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ଦେଖି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ । ସେଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଥିବ । ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସଙ୍କ ଉପର ଲିଖିତ ଯୁଦ୍ଧର ବର୍ଣ୍ଣନା ନକ୍ଷୋଦାମୟ ଦେଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା ସହ ମିଶିଯାଉଛି ।

"The fugitive, the weapons fire from heaven. The next conflict will be that of flying crows. They call upon earth and heaven for help, when the aggressors draw near the walls. " (୩/୭)

"ସେହି ପଳାୟନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣରୁ ଶସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିବ (କମାଣରୁ ଗୋଳା ପଡ଼ିବ) ତାପରେ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଛନ୍ତା କୁଆ (ବ୍ୟୋମଜାନ) ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ମାନେ ପ୍ରାଚୀର ନିକଟକୁ ଆସିଯିବେ । ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।" ଛତିଆରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତମାନେ ଜବନ ସୈନ୍ୟ ଆସିବା ଜାଣି ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ଚାରି କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଭିତରେ ଥିବେ ଓ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ସେତେବେଳେ କଟକ ଯୋଦ୍ଧାଠାରେ ଭକ୍ତଙ୍କ ଗହଣରେ ଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ଛତିଆ ଅଭିମୁଖେ ଯିବେ ।

ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ଭକ୍ତ ମାଡ଼ିଣ ଆସିବେ

ଯୋବରା କଟକ ଘେରି ମାଡ଼ିଣ ରହିବେ

ଶରଧା ବାଲି ସେ ବେଳେ ସାଗର ହୋଇବ

ବାଇଶି ପାବଛେ ପୁଣି ମୀନ ଯେ ଖେଳିବ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

ଦେବ ଅଙ୍କ ପଞ୍ଚ ଶସ୍ତ୍ର ଅଠାଇଣ ଠାରେ

ମହାଯୁଦ୍ଧ ହୋଇବ ଯେ ଛତିଆ ବଟରେ ।

(ଅନନ୍ତ ଶବ୍ଦ-୭ମ)

ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପାଞ୍ଚ ରାତି ମହାଯୁଦ୍ଧ ହେବ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟରେ ଘୋର ଚହଳ ପଡ଼ିବ ।

ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଛତିଆ ଆସିବାର ତୃତୀୟ ଦିନ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସପ୍ତମ ଦିନ ଶେଷ ହେବ । ଛତିଆ ବଟରେ ପ୍ରଭୁ ସାତ ଦିନ ରହିବେ ଓ ତାହା ଏହି ସାତ ଦିନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ପୁରପଲ୍ଲୀ ସମତେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଦରକାର ମାନେ କରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଛତିଆ ବଟ ଆସିବେ ଓ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠିକି କାହିଁକି ଯିବେ ନାହିଁ ।

ମହାମା ଅରୁଣ ଯିଏକି ମହାମା ହାଡ଼ି ଦାସଙ୍କ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରଭୁ ତାହା ପୂରଣ କରିବେ ।

ଦେଖାଯାଉ ଭଲ୍ଲା ହଟିଆ ନାଗର କେତେ ଲଗାଇବୁ ହଟ

ନିଶ୍ଚୟ କରିବି ଛତିଆ ଗ୍ରାମରେ ତୋହରି କଳପ ବଟ

କାଳ କାଳକୁ ଏ କଥା ରହିଥିବ ଦେଖାବେ ସଂସାରେ ଜନେ
ହାଡ଼ିଆ କମାର ଆଖିକି ଭଜିବ ଶ୍ରୀହରି ବୋଲି ବଚନେ ।

(ମାଳିକା, ହାଡ଼ୁ ଦାସ)

ଛତିଆ ବଟରେ ହାଡ଼ିଆ କମାର ଚାହିଁଛି ପ୍ରଭୁ ପଥକୁ

ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ର ଯେ ସାତ ଦିନ ବସିଥିବ ଭକତଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ିବାକୁ

(ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଶ, ଅରୁଣ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଛତିଆ ବଟକୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ନକ୍ଷେଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ବିବରଣୀ
ଦେଇଛନ୍ତି ।

"Through the powers of the temporal kings the sacred seat will be put in
another place where the substance of the body and sprit will be restored and
received as true seat" (୮/୯୮)

"ରାଜା ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବା ମନ୍ଦିରର ମୁଖିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି ପବିତ୍ର ପୀଠ
ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବ ଯେଉଁଠିକି ସେହି ପବିତ୍ର ପୀଠର ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରତା
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ସେହି ନୂତନ ପୀଠକୁ ପୁରାତନ ପୀଠପରି ଲୋକମାନେ ମାନିବେ।"

ବହୁତ ଭକ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯେ ୭ ଦିନ ଛତିଆରେ ରହିବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ପୁରୀ
ଫେରିଆସିବେ । ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ ହେବ ? ପୂର୍ବରୁ ଦିଆ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ,
ପ୍ରଭୁ ପୁରୀ ଛାଡ଼ିବା ବେଳେ ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ଅନ୍ଧକାର ହୋଇ ପ୍ରଳୟ ହେବ ଓ ୨୨
ପାହାଚରେ ମାନ ଖେଳିବ, ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ିଯିବ ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଭାଙ୍ଗି ଯିବ । ଆହୁରି
ମଧ୍ୟ ଏହି ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଣ ଯବନ ମାନଙ୍କର ପତନ ହେବ ? ଏହା ଅସମ୍ଭବ ।
ତେବେ ଛତିଆରେ ସାତ ଦିନ ପ୍ରଭୁ ରହିବା ପରେ କଣ ହେବ ? ସାତ ଦିନ ପରେ ଦାରୁମୂର୍ତ୍ତି
କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯିବେ ।

ଛକି ରହିଥିବ ରାଜା ଦିଆଁ ନେବାପାଇଁ

ଶୂନ୍ୟ ରଥ ଆଖିକରି ନିକଟେ ରଖାଇ ।

ଜବନ ମନରେ ପାଞ୍ଚେ ଦାରୁ ଯୋଗେ କଷ୍ଟ

ଚାରିଖାନି ଲୋକେ ଏଥେ ହେଉଛନ୍ତି ମେଣ୍ଟ ।

ସବୁ ଭେଦମାନ ପରା ଏହା ଯୋଗୁ ଜଣା

ଦାରୁ ଏଥୁ ନେଇଗଲେ ମେଣ୍ଟ ଭାଙ୍ଗେ ସିନା ।

ଏମନ୍ତ ମନେ ବିଚାରି ଜବନ ରାଜନ

ଉପାୟେ ନାଶ କରିବ ପ୍ରଭୁ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା)

ରଜନୀରେ ବରଜିବେ ଜଗନ୍ନାଥ ଛତିଆ ନୀଳ ସୁନ୍ଦର
ଭକତ ପାଇଁକି ଲାଗିଯିବ ଲୀଳା ହୋଇବ କେତେ ଦୁନ୍ଦର
ଛତିଆ ମହିମା କି କହିବି ତୋତେ ଶୁଣ ରାମଦାସ ତୁହି
ସକଳ ମୁନିଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଶେଷେ ସମସ୍ତ ହୋଇବେ ସେହି ।

(ତେର ଜନ୍ମ ଶରଣ, ଅରୁଣ)

ଯବନମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମୃତାହତ କରି ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ହେଲିକପ୍ଟରରେ
(ଶୂନ୍ୟ ରଥ) ନେଇ ଯିବାକୁ ପୁଣି ଥରେ ଚାହିଁବେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯୋଜନା
ପଞ୍ଚ କରି ରାତ୍ର କାଳରେ ଛତିଆ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ । କିନ୍ତୁ କିପରି ? କିଏ ସେ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ
ନେବ ଓ କେଉଁଠିକି ନେବ ?

ଶୂନ୍ୟ ଯାନ ଘେନି ଆସିବେ ଗୁପ୍ତରେ କେହି ନପାଇବେ ଅନ୍ଧ
ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ମୂର୍ତ୍ତି ଧରି ଘେନି ଯିବେ ଗୁପ୍ତରେ ଜଗନ୍ନାଥ ।
ନେମାଳ ମଠର ନିକଟରେ ପୁଣି ପ୍ରବେଶିବେ ହଳ ପାଣି
ଯାନ ନଚଳିବ ଫୋପଡ଼ାଇ ଦେବେ କଳଙ୍କି ଆରମ୍ଭ ପୁଣି ।
ବାର ହାତ ଖଣ୍ଡା ଧରି ବେନି ଭାଇ ବାହାର ହୋଇବେ ପୁଣି
ମହାଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ସେଠାରେ ହୋଇବ ଲୋକ ହେବେ ରଣ ଭଣ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମ ଭୋଇ)

ରାତ୍ର କାଳରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ନିଜେ ଶୂନ୍ୟ ଯାନରେ
(ହେଲିକପ୍ଟରରେ) ଦାରୁମୂର୍ତ୍ତିକୁ ନେଇଯିବେ ଓ ନେମାଳ ମଠ ନିକଟରେ ଯାନ ବୋଧହୁଏ
ଅଚଳ ହୋଇଯିବ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୁଳି ବନ୍ଧ ହୋଇ ଖସି ପଡ଼ିବ ଓ ଏହାପରେ
ଦୁଇଭାଇ ସେହି ଯାନକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।

ପଞ୍ଚଶଖା ଭୀମ ଭୋଇ ତଥା ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବି କଳଙ୍କି ଖେଳର ତଥ୍ୟ ସବୁ ଘଟଣା
ଅନୁକ୍ରମରେ ଲେଖିନାହାନ୍ତି । କଳା ପାହାଡ଼ ଆକ୍ରମଣ ଠାରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ, ଇଂରେଜ
ଶାସନର ପତନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାଜପେୟୀଙ୍କ ଶାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଏହା ପରଠାରୁ
ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିବା କଳଙ୍କି ଖେଳ ଓ ପ୍ରଳୟର ବିବରଣୀ ସବୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ନଦେଇ
ଓଲଟ ପାଲଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ନେମାଳ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ
କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଲେଖିବାକୁ ମୋତେ ପ୍ରମାଣ ମିଳିପାରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଯେତିକି ମିଳିଛି ତାହା ଯଦିଓ ପାଠକଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ଦେବ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଗୋଚରାର୍ଥେ
ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ।

ନିଳକନ୍ତର ପଡ଼ିଆ ପଡ଼ିବ ଉଦେବଟ ଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

(କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଅନନ୍ତ)

ଗୋସ୍ୱାମୀ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ପାରାଦ୍ୱୀପ ଠାରେ ଥିବା ଉଦେବଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବେ ବା ରହିବେ । ଏହାପରେ କଣ ହେବ ।

୧. କରିବେ ଅପ୍ରତେ, ନୟିବେ ପରତେ, ଦୁଷ୍ଟ ହେବ ଖଳବଳ
ପାଇ ପଣଧନ ହେବେ ହତ ଜ୍ଞାନ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଦେବେ ମାଡ଼
ସେ କାଳେ, ରାହୁ ଘୋଟିବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡଳେ
ତିନି ଦାରୁ ପଡ଼ି ରସାତଳେ ବୁଡ଼ି ରହିବେ ନିଗମ ଜଳେ
ଦାରୁ ତେଜି ନିଜ ରୂପ ଖେଳେ ।

(କର୍ମକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୬୧)

୨. ଆସିବେ ଦମନ ଜାତି, ଅଶ୍ୱମାନ ପନ୍ତି ପନ୍ତି କରିବେ ଅନର୍ଥ ହେ
ଛେଦିବେ କଳପ ବଟ, ଚିରି ନିଳଗିରି ନେତ ପ୍ରତିମା ଦେବାନ୍ତ ହେ
ନେତ ମଣ୍ଡଳ ଭାଙ୍ଗିବ ତିନିଦାରୁ ପକାଇବ ସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଗତ ।

(ଯଶୋବନ୍ତ ମାଳିକା-୫ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

୩. ଦାରୁ ପ୍ରତିମା ହେବେ ହତ ପରୀକ୍ଷା କରାଇ ଅନନ୍ତ
ଦେବେଟି ବ୍ରହ୍ମଚାର୍ଯ୍ୟ ଭକ୍ତି ଚତୁଃ ପାଦରେ ଧର୍ମ କ୍ଷିତି ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଭୀମଭୋଇ)

ପାରାଦ୍ୱୀପର ଉଦେବଟଠାରେ ଦାରୁ ପ୍ରତିମା ଥିବାବେଳେ ବୋଧହୁଏ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ଯୋଗୁ ସମସ୍ତ ମାଡ଼ି ଆସିବ କିମ୍ବା ଯବନ ମାନେ ପ୍ରତିମା ମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଦେବେ । ବଡ଼ ଦେଉଳ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ୬ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ ହେବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ୬ ଦିନ ପରେ ଦାରୁ ପ୍ରତିମା ପୁଣି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଫେରିଯିବେ ତାହାଲେ ଯାତ୍ରା କାହିଁକି ବନ୍ଦ ହେବ ? ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଛତିଆ ବଟରେ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଓ ଯବନ ମାନଙ୍କ ନିଧନ କଣ ସାତ ଦିନରେ ସରି ଯିବ ? ପଞ୍ଚଶଖା ତଥା ଭୀମଭୋଇ ଦେଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହା ନୁହେଁ । କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂହାର ଲୀଳାର ଏହା ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିକାରରେ ରଖୁଥିବେ ।

ଛତିଆ ବଟରୁ ନିଳଗିରି ଯାଏ ଘୋଟିବ ମୋଗଲ ବଳ
ବଳେ ବଳିୟାର ହୋଇଣ ରାକ୍ଷସେ ପଶିବେ ବଡ଼ ଦେଉଳ ।

(ମୋହ କଳ୍ପ, ଅରୁଣ)

ତେଣୁ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତୀକୁ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଫେରାଇ ନେବା ଅସମ୍ଭବ । ପୁଣି ପ୍ରଜୟ ହୋଇ ବାଇଶି ପାହାଚରେ ସେତେବେଳେ ମାନ ଖେଳୁଥିବେ ଓ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ ଭାସିଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବ ଓ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଜବନ ମାନେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିବେ । ତେଣୁ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତୀ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଯିବେ କିପରି ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ।

ଏହି ବିଷୟରେ ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ କିଛି ଆଲୋକପାତ କରିଛନ୍ତି -

The Great amount of Silver of Diana and Mercury, The images will be found in the lake. The sculptor looking for the new clay, both he and his followers will be soaked in gold.

(Century-IX-XII)

ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ଜଣା ନପଡ଼ୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରୂପା ଓ ପାରଦ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ ବୋଲି ଠାରରେ କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗରୁ ଅର୍ଥ ନେଲେ ସବୁ ଭଲଭାବରେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।

"ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ ଭିତରୁ ମିଳିବ ବା ପାଣି ଭିତରେ ଥିବ । କାରିଗର ମାନେ ନୂତନ ମୂର୍ତ୍ତିକା ଖୋଜିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସୁନାରେ ଗାଧୋଇ ଦିଆଯିବ ।"

ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଅର୍ଥ କଲେ ଗୋଟିଏ କଥା ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଆଉ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ କିମ୍ବା ଚିଲିକା ହ୍ରଦରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବେ । ତେଣୁ କାରିଗର ମାନେ ବୋଧ ହୁଏ କାଠ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଠାର ଅନୁସାରେ ବୋଧହୁଏ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତି ସବୁ ରୂପା ଓ ପାରଦରେ ତିଆରି ହେବ ଓ ମୂର୍ତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସୁନ୍ଦର ହେବ ଯେ ସେହି କାରିଗର ଓ ତାର ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ବହୁ ସୁନା ପୁରସ୍କାର ରୂପରେ ମିଳିବ ।

କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହେବ । ତେଣୁ ଦାରୁ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଲୀଳା ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଯୋଧ୍ୟା, ଦ୍ଵାରକା, ମଥୁରା, ବୃନ୍ଦାବନ ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୀଠସ୍ଥାନ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ରହିବ ଓ ନୂତନ କଳେବର ଧରି ପ୍ରଭୁ ପୂଜା ପାଇବେ । ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ମତରେ କଳ୍ପବଟ ଛେଦନ ହେଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳା ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ତେଜ୍ୟା କରିବେ । ତେଣୁ ଏହି ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଯେ ଆଉ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳାର ଶେଷ ଭାଗ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଲୀଳା ସଂଘଟିତ ହେବ ଓ ସେ ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ମାଳିକାରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଓ ତାହା ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଶେଷ ଲୀଳା ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ, ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଜବନଙ୍କ ପତନ ଶେଷ ୭ ଦିନ ୭ ରାତି ଅନ୍ଧାର ତଥା କଳିଯୁଗ ବନ୍ଧନ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗରେ ଶେଷ ପ୍ରଳୟ ଓ ବାକିଥିବା ଦୁଷ୍ଟଗଣଙ୍କ ସଂହାର, ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା, ପ୍ରଭୁ ରାଜା ହେବେ, ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦାନ, ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୀଳା ବିଷୟକୁ ଯିବା ଆଗରୁ ବା ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିବା ଆଗରୁ ହେବାକୁ ଥିବା କେତୋଟି ମୂଖ୍ୟ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ -

ପଞ୍ଚ ଶତା, ଭୀମଭୋଇ ଏବଂ ନକ୍ସୋଦାମସଙ୍କ ମତରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ । ପୃଥିବୀର ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ଖାଦ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡ. ର. ବର୍ଲିଙ୍ଗ୍‌ଙ୍କ ଭାଷାରେ "The hunger and misery of millions would provoke a great global holocaust" ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କର କ୍ଷୁଧା ଓ ଦୁଃଖ ଦିନେ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବହୁ ବଡ଼ ଧ୍ଵଂସ ଲୀଳା ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେବ । ନକ୍ସୋଦାମସଙ୍କ ଭାଷାରେ "The great famine that I sense approaching will often appear in different areas, then become world wide. It will be on such an enormous scale and last such a long time that roots will be grubbed from trees and children from the breast" (୧/୬୭)

"ସେହି ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଯାହା ଆସୁଅଛି ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମେ ଦେଖାଦେବ ଏବଂ ପରେ ସାରା ପୃଥିବୀକୁ ବ୍ୟାପି ଯିବ । ଏହା ଏପରି ବ୍ୟାପକ ହେବ ଏବଂ ଏତେ ଲମ୍ବା ସମୟ ଧରି ରହିବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଗଛର ଚେରମୂଳ ଉପାଡ଼ି ଖାଇବେ ଓ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ମାର ସ୍ତନ ପାଖରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେବେ ।"

ଭକ୍ତ ଶିରୋମଣି ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏକାବେଳେକେ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଦୁଲ୍ଲଭି ଯାଉଛି ନବଗଣ୍ଡ ମହା ବିକରାଳେ ଦେଉଅଛ ରତି
ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏକାବେଳେ ପଡ଼ିବ ଆକାଶୁ ପଡୁଛି ଘଡ଼ ଘଡ଼ି ।
ଦିନ ଦିନକୁ ହେ ହୋଇଲାଣି ପୃଥି ରଣ ଭଣ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରଭୁ ନରଖିଲେ କାହାରି ନାହିଁ ନା ପରିତ୍ରାଣ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା, ଭୀମଭୋଇ-୧୭-ଭ-୧୭)

ସହ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଖାଇବା ପାଇଁକି ଅନ୍ନ ରାମ ନମିଳିବ
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ସାରା ପୃଥି ଯେ କମ୍ପିବ ।
ଶୁଣ ରାମଦାସ ତୋତେ କହିଲି ବୁଝାଇ
ପଦ୍ମକଳ୍ପ ଗୀତା କହେ ଅରକ୍ଷିତ ମୁହିଁ ।

(ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ, ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ୯ମ)

ଭକ୍ତମାନେ ଖାଇବାକୁ ନପାଇ ବଞ୍ଚିବେ କିପରି ?

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଭୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ
କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତମାନେ କଷ୍ଟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ମୋ ଭକ୍ତ ବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ ଏ ଜଗତେ ।

ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷେ ନାଶିବୁ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଛତ୍ର ଦେବୁ ।

(ଚବିଶ ପଞ୍ଚଳ-ବିଂଶ)

ଲହୁ ବୃଷ୍ଟି ଯେ ହେବ ହାନି ଚମକ ପଡ଼ିବ ମେଦିନୀ

ବାଇଶ ଅଙ୍କ ହେଲେ ଶେଷ ତେଇଶ ହୋଇବ ପ୍ରବେଶ

ସପତ ଗ୍ରହ ଏକ ରାଶି ମଧ୍ୟରେ ମିଳିବେ ବିଶେଷ ।

ଐଶାନ୍ୟେ ଜମ୍ବୁଦୀପମୟେ କମ୍ପିବ ଧରିତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚୟେ ।

ମୋ ଭକ୍ତ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମେ ଥିବେ ସେ ଗ୍ରାମବାସୀ ନଜାଣିବେ ।

xxx

ପୁଣି ଚବିଶ ଅଙ୍କ ହେଲେ ଉପାତ ଉତ୍ପତ୍ତିବ କାଳେ

ଐଶାନ୍ୟେ ହେବ ହୀନବୃଷ୍ଟି ଥୋକାଏ ଦୁଷ୍ଟ ହେବେ ନଷ୍ଟି ।

xxx

ଲହୁ ହିଁ ବୃଷ୍ଟି ନକରିବ ଜଗତେ କାନ୍ଦାର ପଡ଼ିବ

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ଜଗତ ଅନେକ ମୈତ୍ର ହେବେ ହତ ।

(ଚବିଶ ପଞ୍ଚଳ-୧୯)

ଏହୁ ଚବିଶ ଅଙ୍କ ଶେଷ ପଚିଶ ଅଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଚୌରାଶି କାଠି ଗଙ୍ଗାଜଳେ ଗୁପତେ ଲୁଚିବେ ନିରୋଳେ

ଜଳ ନପାଇ ଜନଲୋକ କାନ୍ଦିବେ ଜଗତ ତ୍ରିଲୋକ ।

ନାଶ ହୋଇବେ ଥୋକେ ଜନ ତ୍ରିପୁରା ହୋଇବେ ଗୋପ୍ୟାନ ।

(ଚବିଶ ପଞ୍ଚଳ-୨୦)

ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ନ :

କିନ୍ତୁ ମା ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ନ ଛତ୍ର ଦେଇ ବଞ୍ଚାଇ
ରଖିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁନଃ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ନ ଦେଇ
ଅଜ୍ଞାମର କରିବେ ।

ସମାଧି ବେଦୀ ପୂର୍ବ ଦ୍ଵାରେ ପ୍ରବେଶ କମଳା ସେଠାରେ

ସେ ଦେବୀ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ନ ଧରି ଥିବେଟି ଏକାନ୍ତେ ଉଭାରି

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ତାହା ଦେବେ ବାଣ୍ଟି ଯିବ ପଟିଶ ଅଙ୍କ କାଟି
ଆମ୍ବେଟି ବିଜେ ନିତ୍ୟ ପୁରେ ସେଇ ସତାଇଶ ଅଙ୍କରେ

(୨୪ ପଟଳ-୨୨)

ଉପରୋକ୍ତ ମତରେ ୨୨ ଅଙ୍କ ବା ୪ ଦିନ ବା ୨୦୨୦ ମସିହାରୁ ୨୭ ଅଙ୍କ ବା
୨୦୨୫ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ଓ ଏହି କାଳରେ ମା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି ସିଦ୍ଧ
ଅନ୍ନ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଅକ୍ରାମର କରିବେ ।

ସୁବାହୁ କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତେ	କଳକୀ ବେଶେ ହେବେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ
ନିଷ୍ଟାମ ଭକ୍ତ ହେବ ଗୋଷ୍ଠି	ସେବେଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେବେ ବାଣ୍ଟି
ଏ ସ୍ୱାମୀ ଉପଦେଶ ପାଇ	ଆଦି ତା ଯତ୍ନେ ଛନ୍ତି ଥୋଇ
ଶେଷେତା ଦେବୁ ଯେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ	ଭକ୍ତେ ଲଭିବେ ତାହାକୁ
ଅମର ଅନ୍ନ ସେ ଅଟଇ	ଖାଇବେ ଅକ୍ରାମର ହୋଇ ।

(ଚବିଶ ପଟଳ-୨୨)

ଉତ୍ତର କଳକୀ -

ପଞ୍ଚଶଖା ମୁଖ୍ୟତଃ ଶ୍ରୀ ଅରୂପତ ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ
ଜଣେ ଅଂଶ କଳକୀ ଅବତାର ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଆସି ଯବନ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି
ତାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ।

ବାର୍ତ୍ତା ଲହରୀ ଯେସନେ ବିଶି ଉତ୍ତରୁ କଳକୀ ଦକ୍ଷିଣେ ଆସି ।

xxx

ଧାଇଣ ଯବନ ବଳକୁ ଛେଦି କ୍ଷେତ୍ରେ ବୁଝାଇବୁ ରକତ ନଦୀ ।
ବାଇଶି ପାବଛେ ରକ୍ତର ସ୍ରୋତ ବହନ ସୈନ୍ୟକେ କରଇ ଅନ୍ତ
କ୍ଷେତ୍ରବରେ ହାଣ ହୋଇବେ ଜାଣସାତ ସହସ୍ର ସେ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରମାଣ
ନାଶ ହେବେ ଦୁଇ ଧର୍ମୀ ଯବନ ସୁଖେ ରହିବେ ସର୍ବେ ସୁରଗଣ ।

(ଦଶ ପଟଳ ମାଳିକା)

ଶେଷ ସନାତନ ମିଳିବ ଆସି	ମଉଡ଼ ମଣିକି ଥିବ ଗରାସି
ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ ଅଭୂତ ବୀର	ବ୍ରଜସେନ ଆସି ନୀଳ କନ୍ଦର ।
ଅପ୍ରମିତ ବଳ ଥିବ ତାହାର	ମ୍ଳେଚ୍ଛ ସଂହାରି ଉଶ୍ମାସିବ ଭାର
ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରଖିବେ ଉଦ୍‌ଦଳାର	ଭୁବନ ହେବ ଶୂନ୍ୟ ଭୟଙ୍କର ।

(ମୋହ କଳ୍ପ)

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣାଚଳ ଅନୁସାରେ କଳକୀ ଉତ୍ତରରୁ ଆସି ଦକ୍ଷିଣରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଯବନ ମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ୧୮୫୮ ମସିହାରେ ବମ୍ବେରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାତ ପାର୍ଶ୍ୱ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ଉଷାଦ ସାହିବ ବ୍ରହ୍ମ ସାହୁ ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ "ଏମ୍ ଏ ଶାସନାମ" ରେ ବିଂଶ ତଥା ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ମୂଖ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀ ସବୁ ଲେଖିଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ, ଭାରତ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମଧ୍ୟ କାଳରେ ଦୁଇ ଭାଗ ହେବ, ଏହାପରେ ଭାରତରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ ଭାରତର ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବ । ନାଲି ଟୋପିଙ୍କ (ଚିନ) ସୈନ୍ୟ ଭାରତକୁ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ୬ ରୁ ୮ ବର୍ଷ ଶାସନ କରିବେ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଭାରତରେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆକ୍ରମଣ ପରେ ରାଜସ୍ଥାନ ମେଢ଼ାରର ଜଣେ ରାଜପୁତ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତକୁ ଆସି ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବେ ଓ ଲାଲ ଟୋପିଙ୍କ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ଦିଲ୍ଲୀର ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶକୁ ପୁଣି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ଏବଂ ୩୫ ବର୍ଷ କାଳ ଶାସନ କରିବେ । ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଅଶେଷ ଭାରତ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବ ।

ଉଷାଦ ସାହେବଙ୍କ ପରି ଉତ୍ତର ଭାରତର ବିଶ୍ୱାତ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ "ଚାନ୍ଦ ବାରୁଦ୍"ଙ୍କ ଲେଖାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକର ନାମ ମଧ୍ୟ "ଚାନ୍ଦ ବାରୁଦ୍" । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଦ୍ୟାବଧି ଠିକ୍ ଭାବେ ଘଟିଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ ଭାରତ ମେଢ଼ାରର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶର ଜଣେ ରାଜପୁତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ହେବ ଓ ପ୍ରଥମ ଶାସକଙ୍କ ନାମ 'ଉର୍ତ୍ତୁହରି' ହେବ, ଯେଉଁ ନାମକି ରାଜସ୍ଥାନରେ ଘରେ ଘରେ ଜଣେ ପୌରାଣିକ ପୁରୁଷ ହିସାବରେ ପରିଚିତ ।

ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଏହି ଅଂଶ ଅବତାରକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ସିଂହାସନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଗାଦିରେ ବସାଇବେ ।

ହସ୍ତିନା କଟକ ଯେବଣ ଭୂଇଁ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଲ୍ଲୀ ସହର ସେହି

xxx

ବାରଙ୍ଗ ବେଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭେଟିବେ

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ହସ୍ତେ ଶିରିପା ବାନ୍ଧିବେ ।

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ହସ୍ତ ତା ମସ୍ତକେ ଦେବେ

ହସ୍ତିନା ରାଜନ ହେଲ ବୋଲିବେ ।

xxx

ପିତୃ ପିତାମହ ଆମ୍ଭରି ସ୍ଥାନ ନଷ୍ଟ କରିଅଛି ସେହି ଦମନ
 ସେଠାରେ ଯଜ୍ଞ ହୋଇବ ଗୋସାଇଁ ତେବେ ସେ ଗାଦିରେ ବସିବି ମୁହିଁ
 ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ବିଳେ କରି ଯିବ
 ସେ ସ୍ଥାନେ ଅତି ନିର୍ମଳ ହୋଇବ
 ପ୍ରଭୁ ଆସିବେ ଦୁଇଭାଇ ସଙ୍ଗେ
 ଗହଣ ଦଳ ସଙ୍ଗେତେ ଘେନିଣ
 ହସ୍ତିନା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ
 ଯାଗ କରାଇ ଗାଦୀରେ ସ୍ଥାପିବେ ।

ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯଜ୍ଞ କରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବେ ।

ସୁତଙ୍ଗ -

ପଞ୍ଚଶଖା ତଥା ଭୀମଭୋଇ ଦେଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କପିଳାସ, ଖଣ୍ଡଗିରି, ଧବଳଗିରି, ଛତିଆ, ନିଳଗିରି, ବ୍ୟାସ ସରୋବର ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନ ମାଟି ତଳେ ଯାଇଥିବା ସୁତଙ୍ଗରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିଦାନ କାଳରେ ଭକ୍ତିମାନେ ଏହି ସୁତଙ୍ଗ ଭିତରେ ରହି ଆଶ୍ରୟ ନେବେ ଓ ମା ଆଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ଅନ୍ନ ଓ ଦିବ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏ ବିଷୟରେ ସବୁ ଅରକ୍ଷିତ ଦାସଙ୍କ ଲିଖିତ ପଦ୍ମକଳ୍ପ ଗ୍ରନ୍ଥର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି ।

୧. ଛତିଆକୁ ବାଟ ଡହିଁ ପଡ଼ିଅଛି ଜାଣ
 ବାଟରେ ରହିଛି ଆଉ ଏକ ପ୍ରମାଣ ।

xxx

କପିଳାସ କନ୍ଦରୁ ଯେ ବାଟ ପଡ଼ିଅଛି
 ବସ୍ତା ନିଳଗିରିଠାରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଅଛି
 ସେହି ରାସ୍ତା ଫିଟିଯିବ ହେତୁ ରଖ ମନ
 ଭକ୍ତିମାନେ ମେଳ ହେବେ ରହିଛି ପ୍ରମାଣ
 ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଭକ୍ତ ଚାଲିବେଟି ଜାଣ
 କହିଲି ବୁଝାଇ ତୋତେ ଏ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ-୨ୟ)

୨. ଧବଳଗିରି ଭିତରେ ବିଲେକ ଅଛଇ
 ସେ ବିଳ ଫିଟିଛି ବ୍ୟାସ ସରୋବରେ ଯାଇଁ

ସେ ବିଲେ ଜାମ୍ବୁବାନ ଛନ୍ତି କହିଲିରେ ସୁତ
ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ସର୍ପ ରୂପେ ଅଛନ୍ତି ଗୁପ୍ତ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା-ଅନନ୍ତ)

ମଙ୍କା ମଦିନା -

ଯୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟ କାଳରେ ଯେପରି ବଡ଼ ଦେଉଳ ଆକ୍ରମଣ ଓ ଦଖଲ ବିଷୟରେ
ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେହିପରି ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମଙ୍କା ମଦିନା ଦଖଲ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏ ବିଷୟରେ
କଳିଯୁଗ ପୁରାଣରେ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ମଙ୍କା ସହରରେ ସେ ହଳଧର	ଅନେକ ଯବନ କରି ସଂହାର
ମକେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ଅଛନ୍ତି	ଚାରିଦିଗେ ଯବନ ଜଗିଛନ୍ତି
ତୁ ଅବା ବୁଲିବୁ ଯବନ ଦେଶେ	ହିନ୍ଦୁ ଦେବତା ରହିଲେଣି ଆଶେ
ତହି ପ୍ରତିକାର କହିବା ବାବୁ	ତୋ ମନୁ ସଂଶୟ ତୁଟିବ ସବୁ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶୀ ଗାଦି ସେହୁ ଅଟଇ	ଅସଂଖ୍ୟ ଗଣ ବିପ୍ର ଅଛଇ
କ୍ଷତ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୈଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ର ଜନ	ଛତିଶ ଜାତି ସେ ସ୍ଥଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦିଅଁ ଦେବତା ବ୍ରହ୍ମଚାରି ତପି	ଅନେକ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅନେକ ତପୀ
ଷୋଳ ଶାସନ ବିପ୍ରଙ୍କ ସଦନ	ଅନେକ ଦ୍ୱିଜ ସ୍ଥାପିଣ ରାଜନ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନେ ସର୍ବେ ବିଚାରିଲେ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିନେଇ ଭଲେ
ସେ ସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଯବନ	ଗୃହ କରିଥିଲେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣ
ଏକ ପିତା ସେ ଆମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ଦୁଇ	ସୁର ଅସୁର ଆମ୍ଭେ ଦୁଇ ହୋଇ
ଏମନ୍ତେ ବିପ୍ର ସେ ବିଚାର କଲେ	ବ୍ରାହ୍ମଣ କରିନେବା ତାଙ୍କୁ ଭଲେ
ସେ କଥା ଯବନ ପତି ତା ଶୁଣି	ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ ଆଣି
ହୁକୁମ ଦେଲା ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବେ ଯାଅ	ମଙ୍କା ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅ
ସବୁ ଜାତିକୁ ସୁନିତ୍ୱ କରାଇ	ହିନ୍ଦୁଗତ ଧର୍ମ ରଖିବ ନାହିଁ ।
ହୁକୁମ ପାଇଣ ସେହୁ ସେ ଗଲେ	ମଙ୍କା ସହରରେ ସୁନତ କଲେ
କେତେ କେତେ ଦେଲେ ଦେବତା	ଭାଙ୍ଗି ବିପ୍ରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଦେଲେତ ଗାଙ୍ଗି
ନାରାୟଣ ସେହୁ ଭଙ୍ଗନ କଲେ	ନୃପ ବଂଶକୁ ପ୍ରାଣୁ ବିନାଶିଲେ
ମକେଶ୍ୱର ମହାଦେବଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି	ସବୁ ଦେବତା ଦେଲେ ଘଉଡ଼ି
ସେହି ଦିନରୁ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କର୍ମ	ମଙ୍କା ସହରରୁ ବୁଡ଼ିଲା ଜାଣ
ଭୂତ କଥା ଏ ଭବିଷ୍ୟ ନୁହଇ	କେବେ ଶୁଣିଥିଲୁ ବାରଙ୍ଗ ତୁହି

ଶ୍ରୀମୁଖ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ବଳେ ବଳ ମଜ୍ଜା ସହରକୁ ବହନ ତଳ ।
 ବିଚାର କରିଣ ରେବତୀ କାନ୍ତ ସଙ୍ଗରେ ଘେନାଇ କୋଠ ବଳନ୍ତ
 ଜାହାଜ ବୋଇତ ଚଳାଇ ରାମ ମଜ୍ଜା ସହରକୁ ଗଲେ ସେ ଜାଣ ।
 ଗଙ୍ଗା ଜଳ ସନ୍ତୋଷରେ ଘେନିବେ ମଜ୍ଜା ସହରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ
 ଅପ୍ରମିତ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇବ ପୁଣି ନଷ୍ଟ ହୋଇବେ ଅନେକ ଦମନ
 କିଛିଦିନ ବଳଦେବ ରହିବେ ସେ ସ୍ଥାନେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶିବେ
 ମହେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାର୍ଜନା କରାଇ ହୋମ କରାଇବେ ରେବତୀ ସାଇଁ
 ଗଙ୍ଗା ଜଳ ସେ ଶିରେ ଚଢ଼ାଇବେ ମହରମ୍ ପାଠ ଦେବେ ଶୁଣାଇବେ
 ବେଡ଼ା ପାଚେରୀ ଦେଉଳ ନିର୍ମାଣ ଅନେକ ଦେବତା ସ୍ଥାପିବେ ଜାଣ ।

xxx

ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶୀକୁ ଗାଦିରେ ବସାଇ ଶିରିପା ବାନ୍ଧି ତାଙ୍କୁ ପଦ ଦେଇ
 ଧର୍ମ ସ୍ଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କୁ ଦେବେ ବତାଇ
 ଗହଣ ଦଳ ସଙ୍ଗତରେ ନେଇ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ଆସିବେ ବାହି
 (କଳିଯୁଗ ପୁରାଣ, ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ- ୪ର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଅଂଶ ଅବତାର ଅଧ୍ୟାୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧ
 ନୃସିଂହ ଦାସ ଯାଜପୁର ହରିହର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଷ୍ଣୁ ଅଂଶରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଭୀମଭୋଇ
 ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ ବୋଲି ଲେଖିଥିଲା ବେଳେ ଶ୍ରୀ
 ଅରୁଣ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ କଳା ନେଇ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ବଳରାମ
 ଦାସ କିନ୍ତୁ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ରୂପ ନେଇ ଦୁଇଭାଇ ହିସାବରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ
 ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେହି ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ନୃସିଂହ ଦାସ ନିଜେ ମଜ୍ଜା ଯାଇ ମକେଶ୍ୱର
 ମହାଦେବଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।

ମକେଶ୍ୱର ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ମଜ୍ଜା ମଦିନାରେ ଯାଇ
 ନିଜେ ନିରସିଂହ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ଥରିବ ପଠାଣ ଭୂଇଁ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

ଏହି ସଂଗ୍ରାମ ସମୟରେ ଜଣେ ପଠାଣ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ହାଡ଼
 ଦାସ ତାଙ୍କ ଜାଇଫୁଲ ମାଳିକାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଗଡ଼ ମାଣ୍ଡୁକୁ ସେ ବାଟ
 ଫିଟାଇଣ ଦେବ ପଠାଣ ଚାଟଲୋ ଯାଇଫୁଲ
 କେହି ନଜାଣିବେ ଦେବକୂଟ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ପଠାଣ ଭକ୍ତ ମଙ୍କା ସହରକୁ ବାଟ କଟାଇନେବ ଓ ବୋଧହୁଏ କୌଣସି ପାଠସାଳାର ଦୂଆର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିଦେବ ।

" Without either foot or hand, strong and sharp teeth, through the crowd to the fortified harbour with the eldest born. He crosses over near gates, treacherous. The moon shines little, great pillage."

"ନିଜର ହାତ ଗୋଡ଼ ନଥାଇ, ଦୃଢ଼ ଓ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଦାନ୍ତ, ଲୋକ ଗହଳି ମଧ୍ୟରେ ସେ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ସହ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିବା ବନ୍ଦରର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଗେଟ୍ ପାରି ହୋଇଗଲେ, ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା, ଚନ୍ଦ୍ର ଅଳ୍ପ କିରଣ ଦେଉଥିବ, ବହୁତ ଧ୍ୱଂସ ।"

ଏଠାରେ ନକ୍ଷେଦାମସ୍ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ଲୀଳା ବେଳେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କର ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ସେହି ରୂପରେ ମଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଠାଣ ଭକ୍ତ ସେଠାରେ ଥିବା ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସହ ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା କରି ତାଙ୍କୁ ଗେଟ୍ ପାରି କରି ଦେଇଛି ଓ ପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଧ୍ୱଂସର ଲୀଳା କରିଛନ୍ତି । ଦୃଢ଼ ଓ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଦାନ୍ତର ଅର୍ଥ ବୋଧହୁଏ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ରକୁ ବୁଝାଇଛି ଯାହାକି ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ନକ୍ଷେଦାମସଙ୍କ ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଏହି ଲୀଳା ମାନବ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କରିବେ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ।

ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ -

ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିମା ସମାଜ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଯବନ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଯାଜପୁରରେ ଗୋହିରା ଚିଗିରି ଠାରେ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଘନ କୁହୁଡ଼ି, ବର୍ଷା ଓ ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ୭ଦିନ ୭ ରାତି ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ ଓ ପୃଥିବୀ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରଜନ ହୋଇ ରହିବ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ବିବରଣୀ ଯଦି ଓ ସମସ୍ତେ ଅଳ୍ପ ବହୁତେ ଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତ କବି ଶ୍ୟାମ ଦାସ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଯୁଗାଦ ମାଳିକାରେ ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବୃଷ ମାସ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଦିନ
ଦିବସ ଚବିଶ ଦଣ୍ଡେ ଜୀ ରାହୁ ସ୍ଥାନ ।
ଗୁରୁ ଚଣ୍ଡାଳୀ ଦିବସ ଶଉରୀ ବାସର
ଯମ କତୁରୀ ଯୁଗ ସେ ବୃଷ ସମ୍ପ୍ରସର
କୋଟିକରେ ଏକ ଗୋଟି ରହିବେ ହେ ଜନ
ତଦନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ବୋଲାଉବ ନାମ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ପୁରାଣ, ଗଙ୍ଗାଧର ପାଣି)

ସେ ଦିନ କଳି ହୋଇବ ଉପାତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଛାଡ଼ି ପାପରେ ବର୍ଜିତ
ନବଗ୍ରହ ରାହୁ ଶନି ମିଶିବେ ଏକାନ୍ତରେ କେତୁ ରାହୁ ଘୋଟିବେ

xxx

ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିର କରି ମନ ଶନି ସପ୍ତାଙ୍କ ଶନିବାର ଦିନ
ଘୋଟିବ ଶନି ସାତପୁର କରି କାଳ ପୁରୁଷ ରହିବେ ଆବୋରି
ରାହୁ କେତୁ ସତାଇଣ ନକ୍ଷତ୍ର ନବ ଗ୍ରହ ତହିଁ ହେବେ ଉଦିତ
ଏକାବେଳେ ଘୋଟି ମାଡ଼ି ବସିବେ କେନ୍ଦୁ ଗୋଟିଏ ଉବୁରି ନଯିବେ ।

(ଯୁଗାନ୍ତ ମାଳିକା-ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତିମ ୮ ଦିନ ଶନି ସପ୍ତାର ଶେଷ କାଳ ହୋଇଥିବ ଓ ସେ ଦିନ ଶନିବାର
ଥିବ, ରାହୁ ଓ କେତୁ ରେବତୀ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଥିବେ ଓ ଶନି ରାହୁ ଓ ଅନ୍ୟ ୭ ଗ୍ରହ ମିଶି
ନବଗ୍ରହ କୂଟ ଯୋଗ ପଡ଼ିଥିବ । ବୃଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନରୁ ଏହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କିପରି ହେବ ତାର ସମ୍ୟକ ବିବରଣୀ ଦେବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ।

ତିନି ଦିନେ ପେଶି ଅସଂଖ୍ୟ ସୈନ୍ୟ ଫିରିଙ୍ଗି ମନେ ବିଚାରିବେ ପୁଣି
ମୁଁ ବିରବର କ୍ଷତ୍ରୀୟଙ୍କ ଶଲ ମୋତେ ସମରେ କେ ହୋଇବ ତୁଲ
ଏତେ ବୋଲେ ମଲ୍ଲ ମାହୁଡ଼ ଛାଇ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ସେ ଆସ ସଜ ହୋଇ ।

xxx

ଏହି ରୂପେ ସୈନ୍ୟ ସଜ କରିଣ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବେ ଯାଜପୁରେଣ
ମାଛି ଗଳିବାକୁ ନଥିବ ବାଟ ।

xxx

ନାମ ବାଦ୍ୟ ବାଜଣାର ଗର୍ଜନ ତିନିକୂଳ ସୈନ୍ୟ ଏକମେଳଣ

xxx

ମୁଷଳ ସୈନ୍ୟ ମାରିବେ ବିକୃତି ପଡ଼ିବେ ଲକ୍ଷେ ଲକ୍ଷେ ସେନାପତି

xxx

ଫିରିଙ୍ଗି ସୈନ୍ୟ ସେ ଧାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜବନ ସୈନ୍ୟ ସେ ଯୁଦ୍ଧେ ଜିଣିବେ
ଡ଼ରେ ପଳାଇବେ ଫିରିଙ୍ଗି ଥାଟ ପାଦଦ୍ଵାତେ ଧୁଳି ଉଡ଼ିବ ବାଟ
ନିଜ ରାଜ୍ୟରୁ ଯାଇ ପ୍ରବେଶିବେ ଜବନ ସୈନ୍ୟ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବେ
ସମୁଦ୍ର ଲହରି ପ୍ରାୟେ ସେ ସୈନ୍ୟ ଧାଇଁ ପଶିବେ କଟକ ମଧ୍ୟେଣ
ଛପନ ଗଳିରେ ରହିବେ ପୁରି ଯହିଁ ତହିଁ କରିବେ ହୁରି ଜୁରି ।

xxx

୨୪୭

ଜବନ ସୈନ୍ୟ ଜୟ କରି ରାଗେ
ଯାକପୁରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେବେ

କ୍ଷେତ୍ରବର ଯୁଗଳ ରହିଥିବେ
ଚଳିବେ ଥାଟ ଅପାରୁ ଅପାର

ମୋଗଲ ଥାଟ ବଳେ ବଳବନ୍ତ
ମାରିବେ ନାନା ଶସ୍ତ୍ର ପରିଦାଇ
ଦେଖିଣ ଫିରିଙ୍ଗ କୋପେ ପରଚଣ୍ଡ
ଅଗ୍ନି ତେଜ ହୃତାଶନର ଘାତେ
ଦେଖି ମୋଗଲ ସେନାପତି ମାନେ
ଝୁସାଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ଅପାର
ବରଣି ସୈନ୍ୟ ରହି ଦେଖୁଥିବେ
ତାହା ଜାଣିଣ ଯେ ଜବନ ସୈନ୍ୟ
ଦେଖୁ ଜବନ ଆଜ୍ଞା ଦେବ ରାଗେ
ଆଜ୍ଞା ପାଇ ସୈନ୍ୟ ଧାଇଁବେ ଖରେ
ଯେ ଯାହା ଶସ୍ତ୍ର ଧରି ପ୍ରହାରିବେ
ସେଦିନ କଳି ହୋଇବ ଉପାତ
ନବଗ୍ରହ ରାହୁ ଶନି ମିଶିବେ
ଶନି ଘୋଟିବ ସେ ସାତ ଦିବସ

ଧାଇଁବେ ସୈନ୍ୟ ଅତି ବେଗୁ ବେଗେ
ପଟୁଆର ମାଡ଼ି ଉତ୍ତର ଦିଗେ ।

xxx

ଦୂତ ମୁଖୁ ଶୁଣି ସୈନ୍ୟ ସାଜିବେ
ପ୍ରବେଶ ହେବେ ଯାଇ ଯାକପୁର

xxx

ଧାଇଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପଶିବେ ଆଦାତ
ଫିରିଙ୍ଗ ସୈନ୍ୟ ପଡ଼ିବେ ଦୁମାଇଁ ।
ତକ୍ଷଣେ ଫିଟାଇ ତୋପ ଗୁଣ୍ଡ
ମୋଗଲ ସୈନ୍ୟ ନାଶ ଯିବେ କେତେ
ଧାଇଁବେ ଚଢ଼ି ଯେ ଯାହାର ଯାନେ
ପଡ଼ିବେ ସୈନ୍ୟ ସେ ଦୁଇ କୁଳର
ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖୁ ଧାଇଁ ପଡ଼ିବେ
ଯୁଦ୍ଧକୁ ମନ ହେବ ହନୁ ଛନୁ
ମାରହେ ଯେ ଯାହାର ପଡ଼େ ଆଗେ
ଯାଇ ପଶିବେ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ
ଚାରିକୁଳ ସୈନ୍ୟ ଏକାନ୍ତ ହେବେ ।
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଛାଡ଼ି ପାପରେ ବର୍ଜିତ
ଏକାନ୍ତରେ କେତୁ ରାହୁ ଘୋଟିବେ
କହଇ ଶ୍ୟାମ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ

ନକ୍ଷେଦାମସଙ୍ଗ ମତରେ ଆମେରିକା, ବ୍ରିଟେନ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁରୋପକୁ ମୁକ୍ତ
କଲ୍ଲାପରେ ଭାରତରେ ଆସି ମୁସଲମାନ ଓ ଚୀନ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ମିଶି ଆକ୍ରମଣ କରି ପରାଜିତ କରିବେ । ଏହି ଚାରି କୁଳ ସୈନ୍ୟଙ୍କ କଥା ଭକ୍ତ କରି
ଲେଖୁଛନ୍ତି ।

କୁହୁଡ଼ି ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିଣ ଥିବ କେ କାହାକୁ ବାରଣ ନୋହିବ
ଏଣେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହା ନିତ୍ୟ ଖେଳ ତେଣୁ ବାଜିବ ମହାରଣ ଗୋଳ

ମୋଗଲ ବରଣି ଜବନ ତିନି ଫିରିଙ୍ଗି ମିଶି ହେବେ ଅନାଅନି
ଏହି ପ୍ରାୟେ ଜାଣ ସଂହାର କଲେ ଖେଳ ଗୋଳ ଦୁଇଟି ଏକାବେଳେ

xxx

ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଯୁଦ୍ଧର ଚରିତ୍ର ଶୁଣିଲେ ମନ ହେବ ଆଚମ୍ବିତ
ଆଗୋଚର କଥା କଳି ସଂହାର କହିବାକୁ ସକ୍ୟ ନାହିଁ କାହାର

xxx

ଅନ୍ଧକାର ନିଶା ଘୋଟିଣ ଥିବ ପର ଆପଣାକୁ ଚିହ୍ନା ନଯିବ
ଏମନ୍ତ ଅନର୍ଯ୍ୟାପ ହୋଇ ଗୋଳ ରୁଧିର ବହିଯିବ ସାତ ତାଳ ।
ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ନାଚିବେ କବନ୍ଧ ଅନେକ ଢେଙ୍କିବ ଖେଚର ମୁଣ୍ଡ

xxx

ଚଣ୍ଡୀ ଚାମୁଣ୍ଡା ଭୂତପ୍ରେତ ମିଶି ମାଂସ ସଙ୍ଗତରେ ରୁଧିର ଶୋଷି
ସାତ ଭଉଣୀ ମିଶି ମହାମାୟା ରୁଧିର ମାଉଁସ କାଳିଆ ଫାଇ
ପୂର୍ବରୁ ସେ ଭୂମି କାଳିଆଘାଟ ଯାଇ ରହିଲା ସୁରାସିନ୍ଧୁ ତଟ
ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡୀରୁ ଏ ସାତ ଭଉଣୀ ବ୍ରହ୍ମା ରଖାଇଲା ତାହାକୁ ଆଣି ।
ଯେତେ କଳିଯୁଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ରୁଧିର ବହଇ
ଯାଇ ପଶଇ କାଳିଆ ଘାଇରେ ସାତ ଭଉଣୀ ଆହାର ତହିଁରେ ।

xxx

ଏମନ୍ତେ ସାତ ଦିବସ ଶର୍ବରୀ ଦ୍ଵିଗୁଣ କରନ୍ତେ ଚୌଦୟ ପୁରି
ନିଶି ପ୍ରାନ୍ତ ଥିବ ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ଶୁଣ ତୁ ଯୁଧିଷ୍ଠି ପଣ୍ଡୁର ବେଟା
ଆମ୍ଭେ ବେନି ଭାଇ ଯାଜପୁରରେ ଜନମିଥିବୁ ପବିତ୍ର ପଣ୍ଡା ଘରେ
କାରିଗର କୁଳେ ରୋହିଣୀସୁତ ଜନ୍ମ ହୋଇଣ ହେବେ ସାମରଥ
ବାର ବରଷରୁ ସାଧନା ଗାଡ଼ କ୍ଷତ୍ରୀ ବୃତ୍ତିରେ ହୋଇଥିବୁ ବଡ଼ ।
ଚଢ଼ିଣ ଥିବୁ କଳା ଧଳା ଘୋଡ଼ା ଅଠର ହାତ ଧରିଥିବୁ ଖଣ୍ଡା
ତେର ସେନାପତି କ୍ଷତ୍ରିୟ ରଙ୍ଗେ ପଦ୍ମେ ସେନାପତି ଗୋଡ଼ାଇ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇବୁ ସମର ଭୂଇଁ ଦମନ ମୋଗଲ ପତିବେ ଧାଇଁ
ଯୁଦ୍ଧିବେ ନାନା ଶସ୍ତ୍ର ଧରି କରେ ମାରନ୍ତେ ସୈନ୍ୟ ପକାଇବେ ଡରେ
ଦେଖୁ ତେର ସେନାପତି ଧାଇଁବେ ମୋଗଲ ସୈନ୍ୟ ସବୁ ସଂହାରିବେ ।
ଦମନ ସୈନ୍ୟ କରିବେ ନିପାତ ଦ୍ଵିକୁଳ ନଦୀ ବହିବ ରକତ ।

xxx

ତା ଦେଖି ଆମ୍ଭେ ଦୁଇ ଭାଇ ରାଗେ ଯାଇ ମିଳିବୁ ଦମନ ଆଗେ ।
ଆଠ ହସ୍ତ ଖଣ୍ଡା ଧରି ହସ୍ତେ ସୈନ୍ୟ ସେନାପତି ଥିବେ ସଙ୍ଗତେ
ଦେଖି ଜବନ କୋପେ ଆଗଭର ରଥ ବାହିବ ପବନହୁଁ ଶର

xxx

ସେହି ପରକାରେ ଦମନ ଦୁଇ ଆମ୍ଭ ଉପରକୁ ପଡ଼ିବେ ଢେଙ୍କୁ
ଦେଖି ଅଶ୍ବକୁ ଶୂନ୍ୟେ ଉଡ଼ାଇବୁ ଅଠର ହାତ ଖଣ୍ଡା ବୁଲାଇବୁ ।
ବଡ଼ ଚତୁର ମହା ବେନିବୀର କେବେହେଁ କାଟି ନପାରିବୁ ଶର ।
ଯେସନେ ଜଳରେ ବାଳିଆ ମାଛଚହଟି ହେଉଁ ଆମେ ଆଗ ପଛ
ସେହି ପରାୟେ ଦୈତ୍ୟ ବେନି ବୀର ଯେତେ ମାଇଲେ ସେ ନୋହିବେ ସ୍ଥିର
ଏମନ୍ତେ ନିଶି ହେବ ଆସି ଶେଷସାତ ଦିନ ପରେ ଆଠ ଦିବସ
ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ନକ୍ଷତ୍ର ଗଣେ ଖେଳ କରୁଥିବେ ପ୍ରଭୁ ଗହଣେ
ଶନି ଭାରତ ଯେ ଆଠ ଦିବସେ ସମସ୍ତ ଯାଇ ଉଦୟେ ଆକାଶେ
ଯହୁଁ ଦିନମଣି ଉଦୟ ହେବେ ବଳରାମ ଦମନକୁ ନାଶିବେ ।
ମୋଗଲ ମୋର ହସ୍ତେ ନାଶଯିବଆଠ ଦିବସେ ସଂହାର ସରିବ ।
ଉଦୟ ଠାରୁ ଅସ୍ତ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ବୁଲି ମାରିବୁ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ଯେ ଯେତେ
ଆମ୍ଭେ ବେନି ଭାଇ ତର୍ପଣ ସାରି ଆବର ମିଶି ତେର ଅସୁଆରି
ସୈନ୍ୟ ସହିତେ ଘେନି ସଙ୍ଗତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବୁ ଗୁରୁ ଛାମୁରେ ।

(ଯୁଗାନ୍ତ ମାଳିକା, ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ଯୁଦ୍ଧର ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ଭିତରେ ଭକ୍ତ ଶ୍ୟାମ ଦାସ ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି
ତାହା ହେଉଛି ଅଂଶ ଅବତାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧ ନୃସିଂହ ଦାସଙ୍କ କଥା
ଯିଏକି ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କଳା ନେଇ ଯାଜପୁରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ
ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ଅଂଶ ଅବତାର ଦୁଇଜଣ ଥିବେ, ଜଣେ
ନିଜ ଭାଇ ହୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାରିଗର କୁଳରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ।

ଶ୍ୟାମ ଦାସଙ୍କ ପରି ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଆଠ ଦିନ
ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗୁରୁଦେବ ସ୍ବାମୀ ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଆଦି ଅନ୍ତ ଯାର ନାହିଁ
ନବଗଣ୍ଡ ପୃଥ୍ବୀ ଏକାଙ୍ଗେ ଭ୍ରମନ୍ତି ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହୋଇ

କଳି କରିବେ ହତ ଅଷ୍ଟଦିନ ହୋଇବ ଭାରତ

ଦୁଷ୍ଟ ଗଣ ମରିବେ ବହୁତ ରକ୍ଷା ପାଇବେଟି ସାଧୁ ସହ ଯେ ।

ପ୍ରଭୁ ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ବା ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀ ଅବତାର ବେଳେ ଏକାଙ୍ଗରେ ପୃଥୀ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ସେ ପୁଣି ଆସି ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହୋଇ ବା ଅନନ୍ତ ମହିମା ଅବତାର ହୋଇ ଅଷ୍ଟ ଦିନ ଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ କରି କଳିକୁ ସଂହାର କରିବେ କାରଣ ପୂର୍ବ ଅବତାରରେ ଧୂନି ଦ୍ୱାରା ଓ ବାଇବେଲ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିଶ୍ୱାସ ତେଜ ଦ୍ୱାରା ବା ଏକାକ୍ଷର ସାଧନା ଦ୍ୱାର ପାପୀଙ୍କ ପାପକୁ ହତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏ ଅବତାରରେ ପାପୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

ସ୍ୱାମୀ ଅରୁଣାନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ମାଳିକାର ୭ମ ବାଣୀରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ହାହାକାର ଶବ୍ଦମାନ ଅଦଭୂତେ ଉଠି
ଦର୍ପ ଦମ୍ଭ ବଳରାମ ପକାଇବେ କାଟି
ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ହୁଅ ବୋଲି ହେବ ଶୂନ୍ୟ ବାଣୀ
ଶୁଣ ତୁ ଅରୁଣତ ଦାସ ମୋହରି କାହାଣୀ ।

(ଅରୁଣାନନ୍ଦ ମାଳିକା-୭ମ)

ଏହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶେଷ ମହାପ୍ରଳୟ ସମୟରେ ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ହୁଅ ବା ଏକ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କର ଓ ଇଶ୍ୱର ଏକ ଓ ତାଙ୍କୁ ଆରାଧନ କର ବୋଲି ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ପାରିବେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ସାତଦିନ କୁହୁଡ଼ି ଯୋଗ ପୃଥିବୀ ଅକ୍ଷକାର ରହିବ ବୋଲି ପଞ୍ଚିଶଶା ଭୀମଭୋଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରୁ ଆସିବେ ବଳ ଦକ୍ଷିଣରେ ଠୁଳ
ଇଶାନ କୋଣୁ ଅରିଷ୍ଟି ଲାଗିବ ଗୋଳ
ଘୋରୁଥିବ କୁହୁକ ଦେଖି ଉସକତ ଲୋକ
ଭୈରବୀ ଦେବ ଡାକ ପୃଥି ହେବ ଚମକ
ମେଳ ହୋଇ କରିବେ ସଂହାର ।

ଏଠାରେ ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ପୃଥିବୀ ଚମକିବ ବା ଭୂକମ୍ପ ହେବ ବୋଲି ବାଣୀ ଦିଆଯାଇଛି । ନକ୍ଷେଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହିଛନ୍ତି ।

For several nights the earth will shake in the spring, two great upheavals in succession..... war will be aroused by two men valient in combat.

(୨ / ୫୨)

"ବସନ୍ତ ଋତୁର ଅନେକ ରାତ୍ରିରେ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିବ ଏବଂ ଦୁଇଥର କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଯୋର୍ରେ କମ୍ପନ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ସାହସୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।" ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ ପ୍ରାନ୍ତସ୍ ନାଗରିକ ଥିଲେ ଓ ସେ ଦେଶରେ ବୃଷ ମାସ ବା ମେ ଓ ଜୁନ୍ ବସନ୍ତ ଋତୁ ହିସାବରେ ନିଆଯାଏ । ତେଣୁ ଆମ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଦେଇଥିବା ସମୟ ସହ ଏହା ମିଶୁଛି । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବା ସହ ଯୁଦ୍ଧର ନେତୃତ୍ଵ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ନେବେ ବୋଲି ଠାରରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ :

ଏହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ପ୍ରଭୁ କଣ କରୁଥିବେ ? ଭକ୍ତ ଶ୍ୟାମ ଦାସ ତାର ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏଣେତ ମାହାଘୋର ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ତେଣେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ଖେଳ ଆରମ୍ଭ
କଳି ଶେଷକୁ ବିଜୟ କରିବେ ନରକୂଟରେଶୂନ୍ୟ ହୋଇଥିବେ
କଳି ସଂହାରକୁ ହେବେ ଉଦୟେ ରାହାସ ଲୀଳା ଲାଗିବ ସତ୍ୟଏ
ଆଜ୍ଞାରେ ବିଶ୍ଵକର୍ମା ଚଳିଯିବେ ଡରିଣ ହାତ କୁଞ୍ଜ ଭିଆଇବେ
ସୈନ୍ତ୍ରୀଣ ହାତକୁ ତେତିଶ ବେଡ଼ା ବିଜେ କରିବେ ଗୁରୁସ୍ଵାମୀ ବୁଡ଼ା
ବତ୍ରୀଣ ବେଡ଼ଣ ବତିଶସ୍ର ଲୋକ ଜଗିଣ ଥିବେ ବେଡ଼ା ଚଉପାଣ
ତେତ୍ରୀଣ ବେଡ଼ାରେ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ କେ ଥିବ ତାହା ସଂଖ୍ୟା ନଜାଣି
ଏହି ପ୍ରାୟେ ସାତ ଦିବସ ରାତି ଏକା ରଜନୀ ନାହିଁ ସିଦ୍ଧ ପ୍ରାନ୍ତି
କୁହୁଡ଼ି ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିଣ ଥିବ କେହି କାହାକୁ ବାରଣ ନୋହିବ ।
ଏଣେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନିତ୍ୟ ଖେଳ ତେଣେ ବାଜିବ ମହାରଣ ଗୋଳ ।

(ଯୁଗାଙ୍ଗୀ ଗୀତା - ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ଏହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କୁହୁଡ଼ି ଯୋଗୁ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖାଦେବ ନାହିଁ ଓ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶେଷଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଚାଲିବ । ସଙ୍ଗତ୍ରୀଣ ହାତ ଗୁଞ୍ଜା ଭିତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବସାଇ ଭକ୍ତମାନେ ୩୨ ବେଡ଼ାକରି ପ୍ରତି ବେଡ଼ାରେ ଏକ ହଜାର ଭକ୍ତ ହିସାବରେ ୩୨ ହଜାର ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବେଡ଼ି ରହି ନାମ ଯଜ୍ଞ ଓ ପାଦ ପୂଜା କରୁଥିବେ । ଏହି ସମୟରେ ବୃହସ୍ପତି ବୃଷ ରାଶିରେ ଥିବେ ।

ରାହାସ ହୋଇବ ମହାଖେଳ ହେବ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି

ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୁହେଁ ଖେଳବୁ ଆସିବେ ଧରିଣ ମାନବ ମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା ୨୯-ମ)

ନବୀନ ନଟ ନାଗର ଗୋପ ଯୁବତୀଙ୍କ ବର
 ନବରଙ୍ଗେ ବେଶ ଗୋ, କରିବେ ରାହାସ
 ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି ଭାଳି ତାମର ଛତ୍ରି
 ଚାହିଁଲେ ଖଣ୍ଡିବେ ପାପ ଦୋଷ ଗୋ ।
 ହୋଇବ ଅବଶ୍ୟ ଦେଶ ଜାଣିବେ ଜଗତ ଯାକ
 ବଟମୂଳେ ଦୃଶ୍ୟ ଗୋ, କାଳନ୍ଦୀ ପାରୁଣ
 ଥାଅରେ ମୋ ପିଣ୍ଡ ଜୀବ ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭାବ
 ଭଣିଲେ ଭକତ ଭୀମ ଦାସ ଗୋ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ- ୨୭୩)

ଅନନ୍ତ ବଟ ମୂଳରେ ସଙ୍ଗତ୍ରୀଣ ହାତ ଗୁଣ୍ଠା ଭିତରେ ବସି ପ୍ରଭୁ ସାତ ଦିନ ସାତ
 ରାତି ଭକ୍ତଙ୍କ ମେଳରେ ରାହାସ କରିବେ । ଏହି ରାସଲୀଳା ଭିତରେ ସାତ ଦିନ ସାତ ରାତି
 କଟିବା ପରେ ଦମନ ମାନଙ୍କର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାସ ହେବ ।

ଯୁଦ୍ଧ ସରିଲା ଓ ଯବନ ମାନଙ୍କର ପତନ ହେଲା । କଳିଯୁଗକୁ ପ୍ରଭୁ ବାନ୍ଧି
 ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ସମୟ ହେଲା ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସରି ପୃଥିବୀକୁ ଶାନ୍ତି ଫେରିଲା । କିନ୍ତୁ
 ଆହୁରି ବହୁ ପାପୀ ସଂସାରରେ ରହିଯାଇଥିବେ ଯେଉଁମାନେ ଏତେ କଷ୍ଟ ପରେ ବି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
 ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ମାନୁ ନଥିବେ ।

ଏହି ସମୟେ କଳିକା ହାତ ଯୋଡ଼ି	କାକୁସ୍ଥେ ଜଣାଇବ ପାଦେ ପତି
ଭୋ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲ ଯାହା	ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ମୁଖେ ଭକ୍ଷିଲୁ ତାହା
ଏବେ କି ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି ମୁଖରୁ	ପୃଥିବୀ ପାପ ଯେ ହୋଇଛି ଗରୁ
କ୍ଷତ୍ରୀ ଆସିଣ ପଡ଼ିଲେ ଯୁଦ୍ଧରେ	ପାପିଷ୍ଠ ମୈତ୍ର ଅଛନ୍ତି ସଂସାରେ
ସେ ରହିବ କି ସଂହାରିବୁ କହ	ଦେଖୁ କଳି ପାପ ହେଉଛି ଭୟ
ଏସନ ଶୁଣି କାଳିକା ମୁଖରୁ	ହସି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଅନାଦି ଗୁରୁ
ଯାଆଲୋ କାଳିକା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଫେରି	ଯୋଗି କାନ୍ଥାନୀକୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି
ରାତ୍ର ଦିବସେ ବୁଲି କରି ଆସ	ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ କରିବୁ ଆଶ୍ୱାସ ।

(ଯୁଗାନ୍ତୀ ଗୀତା - ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

କଳ୍କୀ ଲୀଳାର ସମୟ ୨୭ବର୍ଷ । ଏହାକୁ ଭକ୍ତକବିମାନେ ତିନି ଭାଗରେ
 ବିଭକ୍ତକରି ଆଦ୍ୟ, ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ହିସାବରେ ନେଇଛନ୍ତି, ଯଥା ୧୯୯୯ରୁ ୨୦୦୭
 ଆଦ୍ୟ ଲୀଳା, ୨୦୦୮ରୁ ୨୦୧୭ ମଧ୍ୟଲୀଳା, ୨୦୧୭ରୁ ୨୦୨୪ ପ୍ରାନ୍ତଲୀଳା । ଏହି
 ପ୍ରାନ୍ତ ଲୀଳା ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଖେଳ ସମୟ । ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ପାପି ଓ ପାପର ବିନାଶ
 ଘଟିବ । ଏହାପରେ ଏକବର୍ଷ ମା କାଳୀକାଙ୍କର ଯେଉଁ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଓଲଟିବା କଥା

ଭକ୍ତମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଧ୍ୱଂସଲୀଳା ପରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ବର୍ଷ ପୃଥିବୀକୁ ଶାନ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ଓ ୨୦୪୭ରୁ ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ । ଭକ୍ତ କବିମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ମା କାଳିକା ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡୀ, ଅଷ୍ଟଦଶ ଦୂର୍ଗା, ଅଷ୍ଟକୋଟି ଯୋଗୀ ତଥା ଅନ୍ୟ ଦେବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁହାରି କରି ଜଣାଇବେ । ଯେ ସେମାନେ ଚାରିଯୁଗ ହେଲା ଉପବାସରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏବେ ପାପିମାନଙ୍କର ରୂପିର ପାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ସୁଧା ଅନଳେ ଜଳୁଛି ପେଟ ସତ୍ୟ ପାଳିବାରୁ ଏହି କଷ୍ଟ
ଏତେବୋଲି କାଳୀ ଛାଡ଼ିଲା ବୋବାଳି ଦୟାକର ହେ ଦୁଃଖୀ ଗରିଷ୍ଠ ହେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ
କାଳୀକାର ଶୁଣି ଏ ରୋଦନ ଦୟାକଲେ ପ୍ରଭୁ ନିରଞ୍ଜନ
ଆଜିଠାରୁ ତେର ବରଷ ଆଗକୁ ବାଛି ଖାଅ ପାପି ଲୋକମାନ ଲୋ କାଳୀକା
ସେହି ପ୍ରାୟ ଖୋଜି ଖାଉଥାଅ ଦୁଃଖ ସୁଖ କରିଦିନ ନିଅ
ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବ ଚଉବନ ଅଙ୍କକୁ ଯୁଦ୍ଧେ ନରବଳୀ ତୁମ୍ଭେ ଖାଅଲୋ କାଳୀକା

(ଅଲେଖ ଲୀଳା ଶ୍ୟାମଦାସ)

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁ ମା କାଳୀଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦେବଙ୍କ ତେପନ ଅଙ୍କ ବା ୨୦୧୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୩ବର୍ଷ କିଛି ନକରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ୨୦୧୩ରୁ ୨୦୨୫, ୧୩ବର୍ଷ ଚଣ୍ଡୀମାନେ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ରୂପିର ପାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଅଛି । ୨୦୨୫ରେ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବ । ପଞ୍ଚଶଖାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧ ୬ବର୍ଷରୁ ୬ବର୍ଷ ଚାଲିବ । ଏହି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ସମୟ ଓଡ଼ିଶା ବକ୍ଷରେ ହେବ । ଏହାପରେ ୨୦୨୬ରୁ ମା କାଳୀଙ୍କର ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଅନ୍ତିମ ବିଚାର :

ଯୁଦ୍ଧ ସରିଲା ପରେ ହିଁ ମା ମାନଙ୍କ ଖେଳ ପୁଣି ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧ ସରିଲା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆଦ୍ୟ ଲୀଳାରେ ଥରେ ଓ ମଧ୍ୟ ଲୀଳାରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ବଡ଼ ଦେଉଳ ଛାଡ଼ିଲାବେଳେ ଥରେ ଏହିପରି ଦୁଇଥର ପ୍ରଳୟ ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଳୟ ସମୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ହିଁ ହେବ । ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ମତରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବା (Final Judgement) ର ସମୟ । ଏହି ଲୀଳା କିପରି ହେବ ତାହା କୋରାନ୍ରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଭଲକା ପିଣ୍ଡ ବା ଧୂମକେତୁର ପିଣ୍ଡ ଖସିବ ଯାହାକି ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ପଞ୍ଚଶଖା, ଭୀମଭୋଇ ଓ ପୃଥିବୀର ବହୁ ବିଖ୍ୟାତ ଭବିଷ୍ୟ ବକ୍ତାମାନେ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ଲୀଳା ସମୟରେ ହିଁ ଉତ୍ତର ମେରୁ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ ର ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତ ଲୀଳା ସାତ ଦିନ ଭିତରେ ହେବ ।

ପ୍ରଥମେ ବାଇବେଲ୍ କଥା ଦେଖିବା । ବାଇବେଲ୍ରେ ଓ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଓ ଯିଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ସାରାଂଶ The heaven ନାମକ ଗ୍ରନ୍ଥର The tribulation ନାମକ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । ମାଥ୍ୟୁ-୨୪ରେ ଯିଶୁଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଆଗରୁ କଣ ହେବ ତାହା କୁହାଯାଇଛି ।

୧. ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ।
୨. ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ।
୩. ବହୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବେ ।
୪. ଆକାଶରେ ବହୁ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଦେବ ।
୫. ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ତଥା ତାରାମାନେ ମଳିନ ପଡ଼ିବେ ।
୬. ଯୁଦ୍ଧରେ ବହୁ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁହୀନ ହେବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆସିଲା ବେଳକୁ (ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ବେଳକୁ) କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ବଞ୍ଚିଥିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ବାମ ପାଖରେ ଓ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ରଖିବେ ।

ବାଇବେଲ୍ରେ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଶୁଣାଣି ପାପୀ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ହେବ ।

କୋରାନ୍ରେ ଏହି ଶେଷ ବିଚାର ବିଷୟରେ ବା ପ୍ରଭୁ କିପରି ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ ତାହା ବହୁ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ।

୧. ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏପରି ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ ଯେପରି ଲେଖା ଫର୍ଦ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିକାର ଗୁଡ଼ାଇ ନିଏ, ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ ତାର ବୁନରାବୃତ୍ତି କରିବୁ । ଏହାକୁ ଆମ୍ଭେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ । (ଅନବିୟା, ଭାଗ-୧୭, ଅଧ୍ୟାୟ-୨୧, ପାଠ୍ୟ-୧୦୫)
୨. ହେ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ମୀମାଂସାକାରୀ ସମୟର ଭୂମିକମ୍ପ ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ।

(ଅଲହଜ-୨)

୩. ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନପାତ କରାଉଥିବା ନାରୀ ଯାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଉଥିବ ତାହାକୁ ଭୟରେ ପାଶୋରି ପକାଇବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ନିଜର ଗର୍ଭପାତ କରାଇବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ଉନ୍ନତ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବ ଅଥଚ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନଥିବେ, କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅତି କଠିନ ହେବ । (ଅଲ୍-ହଜ୍-୩)

୪. ଯେଉଁ ଦିନ ଆକାଶ ବିଦୀର୍ଘ ହେବ ଏବଂ ମେଘମାଳା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଭାସମାନ ଥିବ ଓ ଦେବଦୂତ ମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ ।
(ଅଲ୍-ଫୁର୍କାନ-ଭାଗ-୧୯, ରୁ-୩)

୫. ସେଦିନ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଦୟାବାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅତି କଠୋର ହେବ ।
(ଅଲ୍-ଫୁର୍କାନ-ଭାଗ-୧୯, ରୁ-୩, ପୃ-୨୭)

୬. ଯେତେବେଳେ ଥରେ ମାତ୍ର ଯୋରରେ ତୁରୀ ଫୁଙ୍କା ଯିବ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଓ ପର୍ବତ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱସ୍ଥାନରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଚୁର୍ଣ୍ଣ ବିଚୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବେ । ସେଦିନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଘଟଣା ଘଟିବ ଓ ଆକାଶ ଫାଟିଯିବ ଓ ସେଦିନ ତାହା ଶ୍ରୀହୀନ ଦେଖାଯିବ ।

(ଅଲ୍-ହାକ୍କା-ଭାଗ-୨୯, ଅଧ୍ୟାୟ-୬୯, ପାରା ୧୪-୧୭)

୭. ସେଦିନ ଆକାଶ ତରଳ ହୋଇଥିବା ତମ୍ବା ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପର୍ବତ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବେ ।

(ଅଲ୍-ମ-ଅରିଜ୍-ଅଧ୍ୟାୟ-୬୦, ଭାଗ-୨୯, ପାରା-୯-୧୦)

୮. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ର ମାନେ ଖସି ପଡ଼ିବେ । ଯେତେବେଳେ ସାଗର ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିରି ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ । ସେହି ସମୟ ସେ ଦିନ ହେବ ଯେଉଁ ଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ଲାଭ ଦେବାପାଇଁ କିଛି ନଥିବ ଏବଂ ସେଦିନ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାମାଂସା ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବ ।

(ଅଲ୍-ଇନ୍-ଫିତାର-ଅଧ୍ୟାୟ-୮୨, ପାରା-୨-୪)

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ କାଢ଼ି ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ ଓ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

(ଅଲ୍-ଇନ୍-ସିକାକ୍-ଅଧ୍ୟାୟ-୮୪, ପାରା-୪, ୫)

୧୦. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ କରାହେବ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋଝକୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବ ।

(ଅଲ୍-ଜିଲ୍-ଜାଲ୍, ଅଧ୍ୟାୟ-୯୯-ପାରା-୨, ୩)

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବ, ଏହାର ଘଟିବା ସମୟକୁ କେହି ଟଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୨. ଏହି ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପତଙ୍ଗ ସଦୃଶ୍ୟ ବୁଲୁଥିବେ ।

(ଅଲ୍-କାରିୟ୍-ଅଧ୍ୟାୟ-୧୦୧)

ପ୍ରଭୁ ଏପରି ପ୍ରଳୟ କାହିଁକି ଘଟାଇବେ ତାର କାରଣ କୋରାନ୍ରେ ଲେଖାଅଛି ।

୧. "ଯେଉଁମାନଙ୍କର କର୍ମର ଓଜନ ହାଲୁକା ହେବ ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତମ ମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମ ମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉନାହିଁ ।"

(ଅଲ୍-ଆରାଫ, ଅଧ୍ୟାୟ-୨, ରୁ-୧, ପାରା-୧୦, ୪)

କୋରାନ୍ରେ ଅଲ୍-ଇମରାନ୍, ଅଧ୍ୟାୟ-୩ ପାରା-୨୮ରେ ମୁସଲମାନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଭୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ । ଏହାର ଅର୍ଥ ମୁଁ ବହୁ ମୁସଲମାନ ଭକ୍ତଙ୍କ ପଚାରିଛି କିନ୍ତୁ କେହି କହି ପାରି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏହାକୁ କୟ୍‌ମତ୍ ବା ପ୍ରଳୟ ଦିନର ନିଦର୍ଶନ ବୋଲି କହି ସେତେବେଳେ ଦିନରାତି ସମାନ ହେବ ବା ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟି ରହିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ ? ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ସନାତନ ଧର୍ମରେ ହିଁ ମିଳିବ ଯେଉଁଥିରେ କି ଦିନବେଳା ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ସୂର୍ଯ୍ୟାୟାଣ ଓ ରାତ୍ରୀବେଳା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଚନ୍ଦ୍ରାୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଅଛି । ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାଣୀ କଳକୀ ଅବତାର ବେଳେ ପ୍ରଚାର କରି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଚେତା ଦେବେ । ଏହାହିଁ ଶରୀର ଜ୍ଞାନ ବା ଜୀବ ପରମ ମିଳନ ପାଇଁ ଶରୀରକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ରଖିବାର ମୂଳତତ୍ତ୍ୱ ଯାହାକି ସମୟ କ୍ରମେ ମୁସଲମାନ ଭାଇମାନେ ଭୁଲି ଆତ୍ମଜ୍ଞାନକୁ ହରାଇ କେବଳ ବାହ୍ୟ ମତରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଆଦେଶ ଅବମାନନା ତଥା ତାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରତି ଅକୃତଜ୍ଞ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ପାପୀ ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ହେବ । ଅଲ୍-କୋୟ୍‌ମତ୍-ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଚାର କରିବାର ଅନ୍ୟ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ଲିପବଦ୍ଧ ଅଛି । ପାରା-୬-ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ମନୁଷ୍ୟ ଇଚ୍ଛାକରେ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହୁ । ପାରା-୭-ସେ ବାରମ୍ବାର ପଚାରେ କୟ୍‌ମତ୍ ଦିବସ କେବେ ଆସିବ । ପାରା-୮-ସୁତରାଂ ଆଖି ଝଲସି ଓଠିବ । ପାରା-୯-ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ

ଲୀଗିବ । ପାରା-୧୦-ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଏକାଠି କରାଯିବ ।

କୋରାନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ କଣ ଘଟିବ ବା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଲକ୍ଷଣ କଣ, ତାହା ଲେଖାଯାଇଛି, ଯଥା-ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ବିପତ୍ତି ଉପରେ ବିପତ୍ତି ଆସିବ ଓ ଏପରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଆସିବଯେ ମାନବ ସମାଜ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ପଞ୍ଚଶଖା ମାନେ ଏହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ କୋକୁଆ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା, ପଣ୍ଡିତ ଓ ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ନିତିଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବେ, ପୁନର୍ବାର ଦିବ୍ୟବାଣୀର ଆଗମନ ହେବ, ରାଜା ମହାରାଜା ମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଜଣେ ସଂସ୍କାରକଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ନବି (ମହାପୁରୁଷ)ଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କରାଯିବ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଥିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଅବତାରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ନିଜ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ମାନିବେ ବା ମୁସଲମାନ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ମହମ୍ମଦ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ଯିଶୁ, ହିନ୍ଦୁମାନେ କଳକି ଅବତାର ବୋଲି ମାନିବେ ।

ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସେହିଦିନ ସତ ହେବ ଯେଉଁଦିନ ମଙ୍ଗାର ନେତୃବୃନ୍ଦ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଧ୍ବଂସ ହେବାକୁ ଲୀଗିବେ ଓ ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । କୋରାନ୍ର ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରଳୟ ଆଗରୁ ପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ଲୀଳା ବିଷୟରେ ବହୁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସାରଣ ହେବ ।

(ଅଲ୍ ତକଡ଼ିର, ଅଧ୍ୟାୟ-୩୧, ପାରା-୧୧)

ଏହି ସବୁ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଯଥା ପ୍ରଳୟ କିପରି ହେବ ଓ କାହିଁକି ହେବ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ପଞ୍ଚ ଶଖା ମାନେ ଓ ଭୀମଭୋଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ସେସବୁ ଏଠାରେ ଦେବା ଦରକାର ମନେ କରୁନାହିଁ, କେବଳ କେତୋଟି ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି ।

୧. ବଡ଼ ବଡ଼ ବନ୍ଧ ମାନ ବଢ଼ିରେ ହୋଇବେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ

ବହିବ ବତାଶ ଅଣଚାଶ ମତ

ବସୁଧା ମତ କମ୍ପାଇ

ମୋ ଭଜ ଅଲେଖ ବାଇ ।

xxx

ନକ୍ଷେତ୍ର ଲଞ୍ଜା ଛିଡ଼ିବ

ଲବଣ ଜଳେ ବୁଡ଼ିବ

ଲହ୍ନ ଲହ୍ନ ଜିହ୍ବା ବୁଲାଇ କାଳୀକା ବାଛିଣ ମୁଣ୍ଡ ମୋଡ଼ିବ

ମୋ ଭଜ ଅଲେଖ ବାଇ ।

(ଆର୍ତ୍ତ ଦାସ, ମାଳିକା)

୨. ନିଶ୍ଚୟ ମେରୁରେ ବର୍ଷା ହସ୍ତୀ ଶୁଣ୍ଠର ପାଣି

ନିଶ୍ଚେ ବନ୍ଧଭାଙ୍ଗି ଶରଧା ବାଲି ହୋଇବ ପୁଣି

ପ୍ରଜା ନଷ୍ଟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇବେ ଦମନଟି ମରିବ
ପତିବ ଚମକ ରାଜ୍ୟରେ ଯେକ ଲଜ୍ଜା ହୋଇବ ।

(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧିନୀ-୧୦୭ମ)

୩. ପୂର୍ବର ନକ୍ଷତ୍ର ଯେତକ ଥିବ ନକ୍ଷେତ୍ର ସବୁ ଗୋପ୍ୟାନ ହୋଇବ

xxx

ନୂଆ ନକ୍ଷତ୍ର ଯେ ହୋଇବେ ପୁଣତେଣୁ ଯେ ଏମନ୍ତ ହୋଇବ ଶୁଣ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ, ପଦ୍ମ କଳ୍ପ)

୪. ନକ୍ଷତ୍ର ଲଜ୍ଜା ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ ପୂର୍ବ ଦେଶରେ ସାଗର ବଢ଼ିବ ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ, ଅରୂପତ)

୫. ଦକ୍ଷିଣ କଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ପଶ୍ଚିମେ ମଡକ ପତିବ

ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡ ଭାସିଯିବ ଉତ୍ତରେ ଲଜ୍ଜା ଯେ ପତିବ

(ଅରୂପତ ମାଳିକା)

୬. ଚାରିଦିଗ ଯାକ ସମୁଦ୍ର ଲହଡ଼ି ଅଧେ ଅଧେ ଯିବ ମାତି

ଦିହୁଡ଼ି ପରାଏ ତାରାଗଣ ମାନେ ଶୂନ୍ୟରୁ ପଡ଼ିବେ ଝଡ଼ି ।

ଗ୍ରାମ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ଦେଶ ବଞ୍ଚି ଥିବ ରାଜ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ଜାଣ

ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଦୁଇ ଚାରିଜଣ ଥିବେ ଉଚ୍ଚାରି ମହିମା ନାମ ।

ଦଶ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରାଣୀ ପନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀରେ କେ ବଞ୍ଚିବ କେହୁ ନାହିଁ

ବଂଶ ବୁଡ଼ା ହୋଇ ସର୍ବେ ମରିଯିବେ ତାଟି ବାଟି ଦିଆ ହୋଇ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୨୬ଅ, ଭୀମଭୋଇ)

୭. ସାତ ଗ୍ରାମ ଭାଙ୍ଗି ଏକ ଗ୍ରାମ ହୋଇବ

ସାତ ଘର ଲୋକେ ଏକା ଘରକେ ଥିବ

ଅଧେ ଖାଇବେ ବୁଡ଼ୀ

ଅଧେ ମରିବେ ବୁଡ଼ି

ବାଡ଼ି ବସନ୍ତ ରୋଗ

ବେଳୁ ଆସିବ ମାତି

ଅଧେ ମାରିବେ ଖଣ୍ଡ

ଅଧେ ମରିବେ ଗତି

ମୁଣ୍ଡେ ପିଟିଣ ବାଡ଼ି

ରାଜ୍ୟ ଦେବେ ଘଉଡ଼ି

ନରହିବ କାହାରି ଟେକରେ ।

(ନାରାଣ ଭଜନ-୧୨)

ଏହି ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା କେଉଁ ଦିନ ହେବ ? "ହଦିସ୍"ରେ ଏ ଦିବସ କଥା କୁହାଯାଇଛି । "ମହରମ ମାସ ଦଶମ ଦିନ (ସେଦିନ ଅସୁରା କୁହାଯାଏ) । ସେହିଦିନ ଶୁକ୍ରବାର ହୋଇଥିବ । ସେ ଦିନ ଗାୟ ପ୍ରହର ଠାରୁ ଲକ୍ଷଣ ସୂଚିତ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବ ଆଉ ଉଦୟ ହେବ ନାହିଁ । ତାର କିଛି ଦିନ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁଠି ଅସ୍ତମିତ ହୋଇଥିବେ ସେଠାରୁ ପୁନଃ ଉଦୟ ହେବେ । ନିବାର ଦ୍ଵାର ବା କ୍ଷମାର ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।" ଏହି ଦିନ କେବେ ପଡ଼ିବ ତାହା ଅରୂପ କହିଛନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଧନୁରେ ଗୁରୁ ହେବେ ପ୍ରବେଶ

ଜାଣିବୁ ସୃଷ୍ଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇବ ଧ୍ଵଂସ ।

(ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ, ଅରୂପ)

ଗୁରୁ ଧନୁ ରାଶିକୁ ୨୦୨୦/୨୦୨୨ରେ ଯିବେ ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଅରୂପଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ସେହି ବର୍ଷଠାରୁ ଏ ପ୍ରଳୟ ସଂଗଠିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବା କୋରାନ ଅନୁସାରେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଚାର କିପରି ହେବ ।

୧. ଏପରି କୌଣସି ଜନ ବସତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଆମେ କୟାମତ ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ଵଂସ କରି ନଦେବୁ, ଅଥବା ଏହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ନକରିବୁ, ଏହା ବିଧାନ ରୂପେ ଲିପିବନ୍ଧ ଅଛି । (ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍-୫୯) (ଏହା ଭୀମ ଭୋଇଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ମିଶି ଯାଉଛି)

୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଡାକିବୁ ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ନିଜ ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତିଳେମାତ୍ର ଅତ୍ୟାଚାର ହେବ ନାହିଁ ।

(ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍-ରୁ-୮)

୩. ଏବଂ ବିଗୁଲ୍ ବଜା ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ହଠାତ୍ କବରରୁ ଉଠିକରି ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ଏବଂ କହିବେ ସର୍ବନାଶ କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କବରରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲା । ଏହାତ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା କୟାବାନ୍ ଆମ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ ସତ୍ୟହିଁ କହିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଶାସ୍ତି ହେବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରାଯାଇ ଆମ୍ଭ ସମ୍ପାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ । ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ଅନୁଯାଇ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ । ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ

ରହିବେ ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ହସୁଥିବେ ।

(ୟସିନ-ଭାଗ-୨୭, ରୁ-୪୧, ପାରା-୫୨-୫୬)

୪. ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ କବର ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରିବେ ଓ ଅତିଶୀଘ୍ର ଏପରି ଦୌଡୁଥିବେ, ସତେ ଯେପରି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳଆଡ଼କୁଦୌଡୁଛନ୍ତି ।

(ଅଲ୍ ହାକ୍କା-ପାରା-୪୪)

୫. ଏବଂ ବିଗୁଲ ଫୁଙ୍କା ହେବାବେଳେ ଯେ କେହି ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତେତାଶୁନ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ଅବଶ୍ୟ ଆଲାଃ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କେବଳ ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ତାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ବିଗୁଲ ଫୁଙ୍କା ଯିବ, ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ) ପ୍ରତିକ୍ଷା ପୂର୍ବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ।

୬. ଏବଂ ଭୂପତ୍ତ ନିଜ ପାଳନ କଥାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରେ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାହେବ ଏବଂ ନବି ମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷି ମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାହେବ, ତତ୍ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

(ଅଲ୍ କୁମର, ରୁ-୭, ପାରା, ୨୯, ୩୦)

୭. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କରିଥିବ ତଦନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅବିହିତ ଅଛନ୍ତି ।

(ଅଲ୍ କୁମର, ରୁ - ୭)

୮. ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବେ, ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ । ସେ ଦିନର ରାଜତ୍ୱ କିଏ ହାସଲ କରିବ ? କେବଳ ଆଲା, ଯେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

(ଅଲ୍ ମୁମିନ୍-ରୁ- ୨)

(ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ବିଶ୍ୱର ରାଜା ହେବା କଥା କୁହାଯାଇଛି ।)

ଭକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପରୀକ୍ଷା ନେବା ବିଷୟରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ବୁଝା ଯାଇଛି । କୋରାନ୍ ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସିଥିବା ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି "ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ" ମାନେ କିଏ ? ୨୪ ସିଦ୍ଧ, ପଞ୍ଚଶଖା, ଗରୁଡ଼, ହନୁମାନ, ସପ୍ତ ରୂଷି ଓ ସବୁ ଧର୍ମର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେହଲୀଗି ଭକ୍ତମଣ୍ଡଳୀ ମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ ବା ଦେହଲୀଗି ଭକ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବେ ।

ଖର୍ବ ଖର୍ବ ହୋଇ ଭକ୍ତ ଚାରିଦିଗରୁ ବହୁତ ଆସିବେ ଛାମୁକୁ ଗୋ
 କ୍ଷୀର ସିନ୍ଧୁ ଜଳ ଆଣି ପଖାଳିବେ ପାଦ ପାଣି ଲଭିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋ ।
 ହାରି ଗୁହାରି ବୁଝିବେ ଦୋଷ ପାତକ ଖଣ୍ଡିବେ ବ୍ରହ୍ମ ଅନଳେ ଗୋ
 ଚାରି ଧର୍ମ ଆଦି କରି ସର୍ବରେ ଦେହ ଧରି ବସିବେ ସଭାରେ ଗୋ
 ସତ୍ୟ କହିବେ ସମସ୍ତେ ଦୋଷ କରିଥିବେ ଯେତେ ନକରି ଗୁପତ ଗୋ
 ମିଥ୍ୟା କହିଲେ ମୁଖରେ ଲଜ୍ୟା ପାଇବେ ସଭାରେ ବକ୍ତ ହୁଲେ ପାତ ଗୋ
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପୁରୁଷ ମାନେ ବସିଥିବେ ସଭା, ଧର୍ମ ପାଞ୍ଜି ଦେନି ଗୋ
 ସ୍ୱର୍ଗ ମଣ୍ଡଳର ସଭା ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ହେବ ଆସୁଛି ମେଦିନୀ ଗୋ ।

xxx

ଲାଗିବ ଅନନ୍ତ ସଭା, ପାପ ପୁଣ୍ୟ ବୁଝା ହେବ ଯେ ଥିବ ସେକାଳେ ଗୋ
 ଅପରତେ କରୁଅଛ ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣୁଛ, ଶୁଣିଥା ସକଳେ ଗୋ

xxx

ଯତି ସତୀ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଆବର ଭକ୍ତ ଅନେକ ସଭା ମଣ୍ଡପରେ ଗୋ
 ଧର୍ମକୁ ଚାହିଁ କହିବେ ନ କହିଲେ ଦ୍ରୋହୀ ହେବେ ସେତିକି ବେଳରେ ଗୋ

(ଭୀମ ଭୋଇ)

କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ମୃତ ଲୋକମାନେ କବରରୁ ଉଠି ଆସିବେ ବୋଲି
 ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ନଷ୍ଟୋଦାମସ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଛନ୍ତି ।

୧. "The year of the great seventh number accomplished it will appear at the
 times of games of slaughter not far the age of great millenium, when the
 dead will came out of their graves." (୧୦/୭୪)

"ସେହି ମହାନ ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ପରେ, ସେହି ହାଣ ଗୋଳ ସମୟରେ
 ଯାହାକି ସହସ୍ରାବ୍ଦ ଠାରୁ ବେଶି ଦୂରରେ ନଥିବ, ଯେତେବେଳେ ମଲା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ
 କବରରୁ ଉଠି ଆସିବେ ।" ଏଠାରେ ନଷ୍ଟୋଦାମସ୍ ଶନି ସପ୍ତାର ସାତ ବର୍ଷ ବା ଯୁଦ୍ଧର ସାତ
 ବର୍ଷ କଥା କହିଛନ୍ତି ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷରେ ମଲା ଲୋକମାନେ ଜୀବିଆସିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ
 ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚଶଖା ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ମଧ୍ୟ ମଲା ଲୋକ ଜିଇଁକରି
 ଆସିବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ମନରେ ଅପ୍ରତେ ନକର ଜଗତେ ସତ୍ୟ ଦେଉଅଛି କହି
ମଲାଲୋକ ଜିଇଁ ଲେଉଟି ଆସିବେ ପୂର୍ବ ହେତୁ ଚେତା ପାଇଁ

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା - ୫୩-୭)

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଇବେଲରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କେତେକ ବାଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ୍ ମନେ କରୁଛି ।

ବିଜୁଳି ଯେପରି ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ । ମାତ୍ର ସେହି ସମୟର ଲକ୍ଷଣ ଉତ୍ଥାରେ ଅକସ୍ମାତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ନକ୍ଷତ୍ରମାଳା ଆକାଶରୁ ଝଟିତ ହେବେ ଓ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତି ସମୂହ ବିଚଳିତ ହେବେ । ସେତେବେଳେ ଆକାଶରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ । ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠି ବିଳାପ କରିବେ । ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହା ପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ ।

(ପୁରାତନ ମାଥୂର-୨୪,୨୯,୩୦,୩୧)

ଏହି ଆଗମନର ଲକ୍ଷଣ ଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ଛାଡିଲାବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଦେଖାଦେବ ଯାହାକି ଆଗରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଓ ପୂନର୍ବାର ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ବେଳେ ଦେଖାଦେବ ।

ବହୁ ଲେଖକ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ଯାଜକମାନେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ବେଳେ ଶୂନ୍ୟରୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପରେ ଆସିବେ ବା ଉତ୍କଳ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ରୂପରେ ଆସିବେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ ଉପରୋକ୍ତ ମତ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ । ଏବ୍ରୀ-୧୦-୩୧ରେ ଲେଖାଅଛି-

"ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ-

"ଜୀବିତ" ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡିବ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ।"

ଏଠାରେ "ଜୀବିତ ଇଶ୍ଵର" କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯେ ନର ଶରୀରରେ ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ପୂର୍ବରୁ ଥିବେ ତାହା ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଲୁକ୍-୧୭-୨୪ରେ ଲେଖାଅଛି-
"ବିଜୁଳି ମାରିଲେ ଆକାଶରୁ ଏ ଦିଗରୁ ସେ ଦିଗକୁ ଯେପରି ଦେଖାଯାଏ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଗମନ ସେହିପରି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ଏହି ଜାତି ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବେ । ନୋହାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଉଦାସୀନ ଥିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ବେଳେ ଜଗତବାସୀ ସେହିପରି ହେବେ । ଲୁକ୍ ୧୭ ରୁ ୧୭ ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରୂପ ଏହି ଶେଷ ଲୀଳାବେଳେ କିପରି ଥିବ ତାହା ଲେଖାଯାଇଛି । "କିଏ

ମୋ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ବୁଲି ପଡ଼ିଲି । ଆଉ ଦେଖିଲି ସାତଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୀପ ରୁଖା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଆପାଦ ଲମ୍ବ ଏକ ପୋଷାକ ଓ ବକ୍ଷରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧନୀ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ କେଶ ତୁଷାର ବା ପଶମ ତୁଲ୍ୟ ଶୁଭ୍ର ଥିଲା । ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଜଳିତ ଯାଇଥିଲା ।" ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଲୀଳା ବେଳେ ବୃଦ୍ଧ ରୂପରେ ଥିବେ ।

ବାଇବେଲ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ବେଳେ କଣ ଘଟିବ ତାହା ବିଚାରକୁ ନେବା ।

୧. କାରଣ ଜାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାତି, ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଉଠିବ । ପୁଣି ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବେଦନାର ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର ।

(ମାର୍କ-୧୩-୮)

୨. ନୋହାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେପରି ଜଳ ପ୍ରାବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାବତୀର୍ଣ୍ଣମାନ ବେଳେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହେବ । (ମାଥୁ-୨୪-୩୭)

୩. ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ମାଳାରେ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ । ପୃଥିବୀର ଜାତି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଳେଶ ଘଟିବ । ସମୁଦ୍ର ଓ ତରଙ୍ଗର ଗର୍ଜନ ତର୍ଜନ ହେତୁ ସେମାନେ ହତବୁଦ୍ଧି ହେବେ । ପୁଣି ଜଗତ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଘଟଣା ସବୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଲୋକମାନେ ମୁକ୍ତିତ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ "ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହା ମହିମା ସହ" ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟ ଘଟଣା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଦୃଷ୍ଟିକର ଓ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କର ଯେଣୁ ତୁମ ମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସମ୍ଭବ । ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ଇଶ୍ବର ରାଜ୍ୟ ସେ ସମ୍ଭବ ଏହା ଜାଣ ।

(ଲୁକ-୨୧-୨୭, ୩୧)

୪. ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ- ଜୀବିତ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ । (ଏବ୍ରୀ-୩୦, ୩୧)

୫. ସଜାଗ ନରହିଲେ ତୁମର ଅନପେକ୍ଷିତ ସମୟରେ ମୁଁ ଚୋର ପରି ହଠାତ୍ ଆସି ତୁମ ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । (ଯୋହନ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ-୩-୩)

୬. ପୁଣି ତାରା ସବୁ ଆକାଶରୁ ଖସି ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ଆକାଶସ୍ଥ ଶକ୍ତି ସମୂହ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେବ । (ମାଥୁ-୨୪-୨୯)

୭. ଅବଶେଷରେ ଆକାଶରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ଆଗମନର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବ ଓ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବିଳାପ ହେବ । (ମାଥୁର୍ ୨୪-୩୦)
୮. ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ଏହି ସୁସମାଚାର ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ପ୍ରଚାର କରାଯିବ ଯେପରି ସର୍ବ ଜାତି ଶୁଣିବେ, ତାପରେ ଅନ୍ତିମ କାଳ ଆସିବ । (ମାଥୁର୍-୨୪)
କୋରାନ୍ ପରି ବାଇବେଲରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାଣୀ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାର ହେବ ଏହି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।
୯. ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ୍ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତମୟ ହୋଇଯିବ, ଆଉ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପାର୍ଥନା କରିବ ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । (ନୂତନ ନିୟମ-୨)
୧୦. ହେ ଭାଇମାନେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ କଣ ହୁଏ ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ତାହା ହେଲେ ଭରସା ହୀନ ଲୋକଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୋକରେ ଅଧିର ହେବନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ତେବେ ତାଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ବେଳେ ମୃତ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ।
(ଥେସଲିୟମ୍-୩-୧୩, ୧୪)
୧୧. ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ଦିନଟି ରାତ୍ରରେ ଚୋର ଆସିବା ପରି ଅନପେକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଆସିବ, ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ କହୁଥିବେ ସବୁ କୁଶଳ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ ସେତିକିବେଳେ ଗର୍ଭବତୀର ପ୍ରସବ ବେଦନା ହଠାତ୍ ଆରମ୍ଭ ହେଲାପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅକସ୍ମାତ ବିପତ୍ତି ଆସିବ, ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ପାଇବାର ବାଟ ନଥିବ ବା ଲୁଚିବାକୁ ବାଟ ନଥିବ । (ଥେସଲିୟମ୍-୨, ୩-୨୪)
୧୨. ପ୍ରଥମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମହା ବିଦ୍ରୋହର ସମୟ ଆସିବ । ତତ୍ପରେ ବିଦ୍ରୋହ ପୁରୁଷର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ । ସେ ହେଉଛି ନରକର ପୁତ୍ର । ଇଶ୍ୱରନାମରେ ଯେ କେହି ବା ଯାହା କିଛି ମନୁଷ୍ୟର ଆରାଧ୍ୟ, ସେହିସବୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଉଠିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଉନ୍ନୀତ କରାଇ ଇଶ୍ୱର ବୋଲାଉ । ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷ ସୟତାନର ଆୟୁଧ ରୂପେ ସମସ୍ତ ନାରକୀୟ ଶକ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆସିବ ଏବଂ ଅଭୂତ ଚିହ୍ନ ଓ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେଇ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ମାନ କରି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । (ଥେସଲିୟମ୍-୨/୧)

ନକ୍ଷୋଦାମସ ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତିନି କଣ ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆରବ ବାସୀ, ଜଣେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଦେଶବାସୀ ଓ ତୃତୀୟ ଜଣଙ୍କ ଚୀନ ବାସୀ (ମଙ୍ଗୋଲ ରାଜା) । ନକ୍ଷୋଦାମସଙ୍କ ସହ ପଞ୍ଚଶଖା ଓ ଭୀମଭୋଇ ଏକମତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଚୀନ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ତେଣୁ ଚୀନ ଦେଶରେ ଜଣେ ନେତା ଏହି ତିନି ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ କିଏ ? ୧୯୯୯ ପର ଠାରୁ ଘଟିଥିବା ଫଟଣାବଳୀ ସବୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ନକ୍ଷୋଦାମସଙ୍କ ବାଣୀକୁ ତାହା ସହ ତୁଳନା କଲେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡୁଛି ।

"In the year of 1999 and seven months from the sky will come the great king of terror. He will bring to life the great king of Mongois. Before and after war reign happily."

(୧୦/୭୭)

"୧୯୯୯ ମସିହାର ସପ୍ତମ ମାସରେ ସେହି ଆତଙ୍କବାଦର ରାଜା ଆସିବେ । ସେ ମଙ୍ଗୋଲର ରାଜାଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ । ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ସୁଖରେ ଶାସନ କରିବେ ।"

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା :-

For nine years the reign of the slim thing will continue, then it will fall into so bloody a thirst that a great lawless nation will die because of it killed by a better natured man.

(୨/୯୭)

ନଅ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେହି ପତଳା ଲୋକର ରାଜତ୍ବ ରହିବ ଓ ତା ପରେ ସେ ଏପରିତ ରକ୍ତ ପିପାସୁ ହୋଇ ପଡିବ ଯେ ତା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିଖ୍ୟାତ ବିଶୃଙ୍ଖଳ ଦେଶର ପତନ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ହେବ ।

୧୯୯୩ ରୁ ଆଫଗାନିସ୍ଥାନ ବିଶୃଙ୍ଖଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଓ ତାହାର ନୀତି ଲାଡ଼େନ୍ ଦ୍ଵାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଲାଡ଼େନ୍ ପାଇଁ ସେ ଦେଶର ଶାସକ ମାନେ ବିତାଡିତ ହେଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଲାଡ଼େନ୍ ବା ତାହାର ସଂସ୍ଥାପକାଦୀ ଦଳ ହିଁ ତୃତୀୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷ ।

ତାହା ଛଡ଼ା ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରତାରକ ଯାଦୁ ବା ଗୁଣିଆ କର୍ମ ବଳରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ ନିଜକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମାର ପୁତ୍ର, ବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବତାର ଭାବେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତେ ବାଇବେଲ ଅନୁସାରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷ । ତିନିରେ

ସବୁ ପ୍ରକାର ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବନ୍ଦକରି ଦିଆଯାଇଛି ଯାହାକି ବାଇବେଲର ବାଣୀ ସହ ମିଳୁଛି ।

ବାଇବେଲରେ ଲେଖାଅଛି ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷ ତଥା ନରକ ପୁତ୍ରର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଗୋପନରେ ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ପ୍ରତିରୋଧକ ତାହାର ପଥରୁ ଅପସରି ନଯାଇଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ନାହିଁ । ତାହାପରେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହୀ ପୁରୁଷର ଆର୍ବିଭାବ ହେବ ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆପଣା ମୁଖର ପ୍ରଶ୍ନାସ ଦ୍ଵାରା ଓ ପୁନରାନୁଗମନର ତେଜ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରିବେ । (ଅସଲି ନିୟମ- ୧/୨)

ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୋଟି ଉପାୟରେ ବିନାଶ କରିବେ ବୋଲି ଲେଖାଅଛି । ପ୍ରଥମ ଆପଣା ମୁଖର ପ୍ରଶ୍ନାସ ଦ୍ଵାରା ଓ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ପୁନରାନୁଗମନର ତେଜ ଦ୍ଵାରା ପାପୀ ମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ । ଏହି ଉକ୍ତିର ଭାବାର୍ଥ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଷୋଳପଣ ଦୁଷ୍ଟ ସଂସାରେ ଥିବେ
ଆଠପଣ ହୋମେ ନିଧନ ହେବେ ।
ଆଉ ଆଠ ପଣ ଥିବେ କ୍ଷିତିରେ
ତାଙ୍କୁ ବିନାଶିବେ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ।

(ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ମାଳିକା, ଅନନ୍ତ)

ଦୁର୍ଗା ଖପର ଧରିଛି ଘେନି ଯୁଗ ରୀତିକି
କାଳ ଖଡ଼ଗେ ଖର୍ବ ଖର୍ବ କାଟୁଅଛି ଯେତିକି
ଏଣୁ ନବ ଅଙ୍ଗେ ପ୍ରଭୁ ସ୍ଥାପିଦେଲେ ଧୂନିକି
ପାପ ଭରା ଦହି ମୁକ୍ତି ଦେଲେ ଏ ଅବନିକି ।

(ଭୀମଭୋଇ ଭଜନ-ନଂ-୧୫୯)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରଶ୍ନାସ କ୍ରୀୟା ଅଜପା ସୁତ୍ର, ଏକାକ୍ଷର ଓ ଅଶାକ୍ଷର ଭଜନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ତଥା ଯଜ୍ଞ ଆହୁତି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ତଥା ଜଗତର ପାପ ନାଶ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପଳ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ନକରି ଅଧର୍ମ ପଥରେ ଯିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରିବେ ।

ପ୍ରଳୟ :

ଏହି ଶେଷ ଲୀଳା ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଳୟ ଘଟି ପାଞ୍ଚ ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀ ଓଲଟି ଯିବ ତଥା ପୃଥିବୀରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ଆଗରୁ ଦିଆ ଯାଇଛି । ଏହି ଧ୍ୱଂସ ଲୀଳାର ପ୍ରମାଣ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବିନସନଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୫୨୮୭ କୋଟି ଟନ୍ ବରଫ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁରେ ଜମା ହେଉଛି ଏବଂ ଉତ୍ତର ମେରୁରେ, ଓଜନ ଗ୍ୟାସ୍ ସ୍ତରରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁ, ପ୍ରତିବର୍ଷ କୋଟି କୋଟି ଟନ୍ ବରଫ ତରଳି ଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ମେରୁ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ ଅପେକ୍ଷା ହାଲୁକା ହୋଇ ଯାଉଛି ଓ ଭାରସାମ୍ୟରେ ବାଧା ହେବା ଯୋଗୁ ପୃଥିବୀ ଓଲଟି ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଏହି ବିଷୟରେ ଅବ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ତଥା ଭୀମଭୋଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀ ଓଲଟି ପଡ଼ିବା ଯୋଗୁ ଆକାଶରେ ନୂତନ ତାରକା ମଣ୍ଡଳୀ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ନୂଆ ପୃଥିବୀ ଓ ନୂଆ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଛି ।

। ଧୂବ ନକ୍ଷତ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇବ ନୂତନ ତାରକା ମଣ୍ଡଳୀ ଦେଖାଦେବ ।

(ତତ୍ତ୍ୱ ବୋଧୁନୀ, ଅବ୍ୟୁତ)

ପୁନର୍ବାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ମତରେ ପୃଥିବୀର ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ଥରେ ବଦଳେ ବା ପୃଥିବୀର ମେରୁ ବଦଳି ଯାଏ । ସାତ ଲକ୍ଷ ଅଣି ହଜାର ବର୍ଷ ତଳେ ଏହିପରି ଘଟିଥିଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହାଦେଶ ଏସୀୟ ମହାଦେଶ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି ଘଟିପାରେ ।

ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ଭବିଷ୍ୟବକ୍ତା ରୁଥ ମଝଗୋମେରିଙ୍କ ମତରେ ଏକ ମଧ୍ୟସାଗରୀୟ ଦୀପରେ ଗୋଟିଏ ବହୁ ପୂରାତନ ଆଗ୍ନେୟଗିରିରେ ଉଦ୍‌ଗିରଣ ହେବ । ଏହାପରେ ଉତ୍ତର ଯୁରୋପ, ଏସିଆ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ ଭୀଷଣ ସମୁଦ୍ର ଜୁଆର ମାଡ଼ିବ । କିଛି ଦିନ କ୍ରମାଗତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ମୃଦୁ ଭାବରେ ଦୋହଲିବ । ହଠାତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିଲାକେ ପୃଥିବୀ ଗୋଟିଏ କଡ଼କୁ ଡଳି ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ଦୁଇ ମେରୁ ଦୁଃଖିବା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ସର୍ବ ଶେଷରେ ପୃଥିବୀ ନୂତନ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିର ହେବ । ସେହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିବେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ଉପରିଭାଗ ଦୋହଲିବ ଏବଂ କେତେକ ଯାଗାରେ ଗରମ ହୋଇ ଫୁଟୁଥିବା ପାଣିର ସମୁଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଭାଗ ଉପରେ ମାଡ଼ିଯିବ । ସେହି ସମୟରେ ଭୂତଳ ଭାଗରେ ବୃହତ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟି ନୂତନ ସ୍ଥଳ ସମୂହର ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ବହୁ ସ୍ଥଳଭାଗ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ଯେଉଁଠି ରାତ୍ରକାଳ ହୋଇଥିବ

ସେଠି ଲୋକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତାରାମାନେ ଦୋହଲୁଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭୂଲ ଦିଗରୁ ଉଦୟ ହେବେ । ଏକ ନୂତନ ଯୁଗର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଆଶ୍ୱ ଖୋଲିଯିବ । ଭୂତତ୍ୱବାତ୍ ଚନ ଥୋମାସଙ୍କ ମତରେ ଏହି ପ୍ରଳୟ ସମୟରେ ସାଗରରେ ତରଙ୍ଗ ୨୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ମାଡି ଆସିବ । ବଙ୍ଗୋପସାଗର କିମ୍ବା ଭାରତ ମହାସାଗର ନୂତନ କରି ଉତ୍ତର ମେରୁ ହେବ ଓ ପେରୁର ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ନୂତନ ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ ହେବ ।

ଉଲ୍ଲକା ବା ଧୂମକେତୁ ପଡି ପୃଥିବୀ ଦୁଇଫାଳ ହେବ ବା ପୃଥିବୀରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟିହେବ ଏକଥା ସବୁ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ପାଞ୍ଚ ତିନି, ତେର ଏକତ୍ର ହୋଇଲେ ଲଞ୍ଜା ନକ୍ଷତ୍ର ପଡିବ

କାଣିବୁ ସେଦିନ କଳି ଛାଡି ଯିବ ଧର୍ମ ଉଦୟ ହୋଇବ ।

(ଶିବ କଳ୍ପ, ଅରୁ୍ୟତ)

ନକ୍ଷତ୍ର ଲଞ୍ଜା ଛିଡିବ

ଲବଣ ଜଣେ ବୁଡିବ

ଲହ ଲହ ଜିହ୍ୱା ବୁଲାଇ କାଳିକା ବାଛିଣ ମୁଣ୍ଡ ମୋଡିବ ।

(ଆର୍ତ୍ତଦାସ ଚଉତିଶା)

ଯାଜନଗ୍ରାଠାରୁ ନିଳାଚଳ ଧାମ ଯାଏ

କମ୍ପି ଉଠିବ ଜଗତ ଲୋକେ ହେବେ କ୍ଷୟେ

ତିନି ଦ୍ୱୀପ ଲଞ୍ଜା ଏକା ବେଳେକେ ପଡିବ

ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଧୂମ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶିବ ।

(ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ମାଳିକା-୫ମ)

ନକ୍ଷେତ୍ରାମସ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଲ୍ଲକାପାତ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି-

"The great mountain will measure seven stadia around, after peace, war, famine flooding. It will spread for drowning great countries, even antiquities and their mighty foundations." (୧/୨୯)

ଯୁଦ୍ଧ, ପ୍ରଳୟ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ଶାନ୍ତି ପରେ ସାତୋଟି ଖେଳ ପଡିଆ ଆକାରର ସେହି ପର୍ବତ ପଡିବ ଦ୍ୱାରା, ପୃଥିବୀର ବହୁ ଦେଶ ଜଳ ମଗ୍ନ ହୋଇଯିବ ଓ ବହୁ ପୁରାତନ କୀର୍ତ୍ତୀରାଜିମାନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭୂଳେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।

ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଲଞ୍ଜା ତାରା ଭାରତ ମହାସାଗରରେ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଗୋସ୍ୱାମୀ ହାଡି ଦାସଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଲଞ୍ଜା ତାରା ଉତ୍ତରରେ ପଡିବ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଜଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ

ପଶ୍ଚିମେ ଚମକ ପଡିବ

ପୂର୍ବ ଖଣ୍ଡ ଭାସିଯିବ

ଉତ୍ତରେ ଲଞ୍ଜା ଯେ ପଡିବ ।

ଏହି ବାଣୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତ ଦେଇଥିବା ବାଣୀ ସହ ମିଶୁଛି ଶ୍ରୀ ଅରୁ୍ୟତଙ୍କ ମତରେ

ଭାରତର ଉତ୍ତରରେ ଥିବା କଇଲାସ ପର୍ବତ ଫାଟି ଯିବ ।

ବିଚିତ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ରାଷ୍ଟ୍ରିୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଉଲ୍ଲକା ପିଣ୍ଡ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ୧୪୧୩ଟି ଉଲ୍ଲକାପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

କଣାଯାଏ ଯେ, ଏରିଜୋନସ୍ଥିତ ବେରିଂର (ଫାଟ) ଗହ୍ଵର ପ୍ରାୟ ୪୯୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଘଟଣାର ପରିଣାମ । ବୋଧହୁଏ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସାମନା କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ମାତ୍ର ସତର ବର୍ଷ ସମୟ ଅଛି ।

(ସମୟ-୨୫-୯-୨୦୦୧)

ତେଣୁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୨୪ ବା ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ବା ଉଲ୍ଲକାପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ଯାହାକି ଅତ୍ୟୁତଙ୍କ ମତ ସହ ଓ ଦେଇଥିବା ସମୟ ସହ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଉଲ୍ଲକାପିଣ୍ଡ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ବହୁ ଗୁଣରେ ଓ ପ୍ରଳୟଙ୍କାରୀ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ପୃଥିବୀ ବିଖାତ "National Geographic Channel" ରେ ୧୪.୭.୨୦୦୧ ସକାଳ ୧୧ଟାବେଳେ ଏହି ଉଲ୍ଲକା ପିଣ୍ଡ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ବିଷୟ ଚିତ୍ରିରେ ଦେଖେଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମତରେ-

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୦୦୦ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲକା ପିଣ୍ଡର ପୃଥିବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ହୋଇଥାଏ ।
୨. ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲକାପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ହେବାର ସମୟ ହୋଇଗଲାଣି ।
୩. ୨୦୦୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଏରିଜୋନରେ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଉଲ୍ଲକାପିଣ୍ଡ ପଡ଼ିଥିଲା ।
୪. ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଉଲ୍ଲକା ପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ିବାକୁ ବାକି ଅଛି ।
୫. ଏହା ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଳୟଙ୍କାରୀ ହେବ ।
୬. ଏହାର ବ୍ୟାସ ଏକ କିଲୋମିଟରରୁ ଦେଢ଼ କିଲୋମିଟର ହେବ ।
- ଏହି ପ୍ରସାରଣରେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜେମ୍ ଡାଭିଡ ସମୀକ୍ଷକ ଥିଲେ ।
- ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟ ସରିଲା । ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକ ଧ୍ଫସ ପାଇଲେ ।
- ଏହି ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବଞ୍ଚି ରହିବେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଥିବେ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ କିଏ ? ମା ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ଖେଳ ହୋଇବ ଡେଙ୍ଗାନାଳ ଅନନ୍ତ ମହିମା ମଣ୍ଡଳ

ଆସିବେ ତିନିପୁର ଲୋକ ସୁର ଅସୁର ନାଗ ଲୋକ

ବେଡ଼ିବେ ଅବନା ମଣ୍ଡଳ ଖେଳ କରିବେ ଭକ୍ତ କୂଳ
ପ୍ରବଣେ ଅଷ୍ଟମେ ଚଣ୍ଡିକା ଦେଖିବେ ଧର୍ମର ପରୀକ୍ଷା
ମେଢ଼ ଅଧମ ଦୁରାଚାର ପଡ଼ିବେ କେତୁର ଖର୍ପର ।

(ପଦ୍ମ କଳ୍ପ)

ଅନନ୍ତ ଠାକୁର ବିଳେ କରିଥିବେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାରାୟଣ
ଅମୃତ ବରଷା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହୋଇବ ଅନନ୍ତ ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରଣ ହେ
ଆଦି ମାତା ଥିବେ ରହି

ଅଚେତା ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଚେତା କରାଇବେ ଅମୃତ ଲୋଚନେ ଚାହିଁ ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା-୪୧-୭)

ଏହି ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବିବରଣୀ
ଦିଆଯାଇଛି । କେବଳ କେତୋଟି ଘଟଣା ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶେଷ ଖେଳ ବେଳେ ଇଂଲଣ୍ଡର ମହାରାଣୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପରୀକ୍ଷା
ମାଗିବେ ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିଚୟ ମାଗିବେ ।

ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ ସତ୍ୟ ବୁଝ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ

ଆସିବ ସେ ମହାରାଣୀ

ଗଙ୍ଗା ମହାନଦୀ ଯମୁନା ସହିତେ

ଏକଧାର ହେବ ପାଣି, ସେ ଦେଖ

ତେବେ ଭାସିବ ନଗ୍ର କଟକ ସଭା ହେବ ଘେନି ଦେବଲୋକ

ମହାରାଣୀ ମାଗିବ ପରୀକ୍ଷା ତିନି ପୁରେ ପଡ଼ିବ ଚମକ ।

(ନାରଣ ଭଞ୍ଜ ନଂ-୨୧)

ପ୍ରଭୁ ମହାରାଣୀଙ୍କୁ ନିଜ ରୂପ ଦେଖାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ରୂପ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ମହାରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମେଭାର ସୁନା ଘେନି

ଆସିବ ଛାମୁକୁ ଗୋ

ସମସ୍ତେ ପଡ଼ି ପାଇବେ ଉପାସେ କେହି ନଥିବେ

ଅଶ୍ୱିନ ସବୁକୁ ଗୋ ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା-୩୦/୫)

ମହାରାଣୀ ପ୍ରାନ୍ତ ଖେଳରେ ଆସି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ମାଗିବେ ଓ ପରିଚୟ ପାଇବେ
ଏବଂ ପ୍ରାନ୍ତ ବା ଶେଷ ଖେଳର ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦରେ ଶରଣ ଭେଟି
ଦେବେ ।

ଏହି ପରୀକ୍ଷା କିପରି ହେବେ ତାହା ଭୀମଭୋଇ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଖର୍ବ ଖର୍ବ ହୋଇ ଭକ୍ତ ଚାରି ଦିଗରୁ ବହୁତ
ଆସିବେ ଛାମୁକୁ ଗୋ
କ୍ଷୀର ସିନ୍ଧୁଜଳ ଆଣି ପଖାଳିବେ ପାଦ ବେନି
ଲଭିବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋ । (୩୦/୧)
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପୁରୁଷ ମାନେ ବସିଥିବେ ସଭା ସ୍ଥାନେ
ଧର୍ମ ପାଞ୍ଜି ଘେନି ଗୋ

ସ୍ୱର୍ଗ ଭୁବନର ସଭା ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ହେବା
ଆସି ମେଦିନୀ ଗୋ । (୩୦/୪)

ବ୍ରହ୍ମା ରୁଦ୍ରାଦି ଇନ୍ଦ୍ରାଦି ବରୁଣ କୁବେର ନିଧି
ନର ଦେହ ଧରି ଗୋ

ଜଳ ଅଗ୍ନି ପବନାଦି ନବରତ୍ନ ସମୀରାଦି
ସଭା ମଧ୍ୟ ପୁରି ଗୋ । (୩୦/୫)

ଲାଗିବ ଅନନ୍ତ ସଭା ପାପ ପୁଣ୍ୟ ବୁଝା ହେବା
ଯେ ଥିବ ସେ କାଳେ ଗୋ ।

ଅପରତେ କରୁଅଛ ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣୁଛ
ଶୁଣିଥା ସକଳେ ଗୋ । (୩୦/୬)

ଯତି ସତୀ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଆବର ଭକ୍ତ ଅନେକ
ସଭା ମଣ୍ଡପରେ ଗୋ ।

ଧର୍ମକୁ ଚାହିଁ କହିବେ ନକହିଲେ ଦ୍ରୋହୀ ହେବେ
ସେତିକି ବେଳରେ ଗୋ । (୩୦/୯)

ପତିବ ସେ କଷାକଷି କରାଇବେ ମିଶାମିଶି
ସର୍ବେ ଏକାବେଳେ ଆସି କରିବେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର

ବାଉନ ପାଟକ ଜାତି ଏକାଙ୍ଗ ସେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
କେ କାହାର ପୁତ୍ର ନାତି ଚେତା ନଥିବ କାହାର ।

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ଭୀମଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିମା ଭକ୍ତ କବିମାନେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଆସନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱୟଂ ଅଶାକାର ବିଜେ କରିଥିବେ ତିନିଶ ହାତ ଉପରେ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ଗାଦି ବସିବେ ଅନାଦି ପ୍ରାପତ ସତ୍ୟ ନିକର ଗୋ

ସର୍ବେ ନୟନେ ଦେଖିବେ, ସତ୍ୟ ଯୁଗକୁ ଯେ ରହିଥିବେ ଯେ ।

ପ୍ରଭୁ ତିନିଶ ହାତ ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଆସନରେ ବସି ପରୀକ୍ଷା କରିବେ । ଏହାର ବିବରଣୀ ଭକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ବା ଅନ୍ତିମ ବିଚାରରେ କଣ ହେବ? ପ୍ରଭୁ ପରୀକ୍ଷା କଲାପରେ କଣ କରିବେ ? ପ୍ରଥମେ କୋରାନ୍ତ ବାଣୀକୁ ଦେଖିବା ।

୧. ଏବଂ ସେ କୟାମତ୍ ଦିନ କର୍ମ ସମୁଦ୍ରକୁ ଓଜନ କରାଯିବା ଏକ ପ୍ରମାଣିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର କର୍ମର ଓଜନ ଅଧିକ ସେ ଲୋକମାନେ ସଫଳ ହେବେ । (ଅଲ୍ - ଆରାଫ୍ - ରୁ-୧, ପାରା-୯)

୨. ଯେଉଁମାନେ ପୈର୍ଯ୍ୟାଶୀଳ ଥିବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । (ଅଲ୍ - ନହଲ୍-ଭାଗ-୧୪-ପାରା-୯୭)

୩. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ ହେଉ ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁ । (ଅଲ୍ ନହଲ୍ ଭାଗ-୧୪-ପାରା-୯୮)

୪. ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଦିବସ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରୀତ କରାଇବୁ । (ଅଲ୍-ମୁରସଲାତ୍-ପାରା-୩୯)

(ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ) ।

୫. (କ) ଯେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରାହେବ । (୮)

(ଖ) ଯେତେବେଳେ ନରକକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରାଇବେ-(୧୩)

(ଗ) ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟତର କରାହେବ ।

(ଘ) ସେ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିବେ

ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ । (ଅଲ୍-ତର୍କୂର, ଭାଗ-୩୦, ପାରା- ୨)

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ହାଜର କରାହେବ । (୧୨)

ଏହି ବିଷୟକୁ କେଉଁଦିନ ପାଇଁ ସ୍ଥିତି ରଖାଯାଇଛି । (୧୩)

ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଦିନ ସକାଶେ । (୧୪) (ଅଲ୍-ମୁରସଲାତ୍-ଭାଗ-୨୯)

୭. ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅବଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛରେ ରହି ପାରିବ ନାହିଁ କି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । (ଅଲ୍-ସବା-ଅଧ୍ୟାୟ-୩୪, ପାରା-୩୦)

୮. ହେ ଦୁଇ ମହାଶକ୍ତି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛୁ ।

ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ? (ଅଲ୍-ରହମାନ, ପାରା-୩୧)

୯. (ଏଠାରେ ଦୁଇ ମହାଶକ୍ତି ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ଓ ବାଇବେଲ ଓ କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଓ (Anti chirst) ବା ଅଧର୍ମୀ ଲୋକ)

ଅଧର୍ମୀ ବା ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନର୍କରେ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ପଠାଇ ଦେବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବା ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରଖି ସବୁ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ବିସ୍ମୃତ ବିବରଣୀ କୋରାନରେ ବହୁ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି ।

୧. ଧର୍ମ ଭାରୁ ମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସୁଖରେ ରହିବେ ।

୨. ସେଦିନ ସେମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ପଲଙ୍କ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ତକିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସଙ୍ଗିନୀ ଭାବରେ ସୁନ୍ଦରୀ ସୁଲୋଚନା ନାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । (ଅଲ୍-ତୁର, ପାରା-୧୮)

ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଦାନ ବିଷୟରେ ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ କବିମାନେ ବିସ୍ମୃତ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଳୟର ଅନ୍ତିମ କାଳ ବେଳେ ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବ । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିବ । ସେତେବେଳେ ଜାତି ଅଜାତି ବାରଣ କଥା ଆଉ ମନକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ବହୁ ନାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଓ ବହୁ ପୁରୁଷଙ୍କର ପତ୍ନୀ ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଥିବ । ସମସ୍ତେ କାଙ୍ଗାଳ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ସମାଜର ତଥା ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ତଥା ସୁଖ ଦାନ କରିବେ ଓ ସୃଷ୍ଟି ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତଥା ସମାଜକୁ ଆଉ କଳଙ୍କିତ ନକରିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଇବେ ।

ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କୁ କି କି ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତାହା ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ଭକ୍ତ କବି ମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ବିବରଣୀ କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀ ସହ ସମାନ ।

ବୁଝିଲକି ସୃଷ୍ଟି ସଂହାର କଥା ଶୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି ହଲାଇଲେ ମଥା ।
 ବୋଇଲେ କହିଲ କଳି ସଂହାର ଶୁଣି ମୋ ମନ ହୋଇଲା କାତର ।
 ନବ ଶଶ୍ଵ ମହୀ ତୁଚ୍ଛା ହୋଇବ କି ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି ଆତ ଯାତ ହେବ ।
 କେମନ୍ତ ହୋଇବ ଜନ ପରଜା ଏକଥା ମୋ ମନେ ପଡ଼ିଲା ବୁଝା ।
 ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭାବେ କହ ଶୁଦ୍ଧା କରି ଯୁଧିଷ୍ଠି ବଚନେ କହନ୍ତି ହରି ।
 ଏକ ମନ ହୋଇ ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ହୋଇବେ ସୃଷ୍ଟି ।
 ଅନାଦି ଠାକୁର ହୋଇବେ ରଜା ବୁଝିଣ ଯାର ହାନି ଲାଭ ଅବା ।
 ଶୁଣ ଯୁଧିଷ୍ଠି ମନଦେଇ ତୋଷ ଆଠ ପଦ୍ମ ଥିବେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ।
 ପୁରୁଷ ଚାରି ଯେ ଯୁବତୀ ଚାରି ବିଭା କରିବେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ଧରି ।
 ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଯେ ଯୋଡ଼ିକି ଯୋଡ଼ି ଭଦ୍ରା ହୋଇଥିବେ ଧାଡ଼ିକି ଧାଡ଼ି
 ବିଭା ହୋଇବେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀରୀ ପୁରୁଷ ବାଜୁଣ ଥିବ ବାଦ୍ୟ ନାଦ ଘୋଷ ।
 ହୀରା ମୁକୁଟ ମୁକୁତାର ଝରା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଫୁଲର ଚଉରା
 ଆୟୁ ଅଳଙ୍କାର ହୀରା କମରେ ବିରାଜୁ ଥିବେ ତାହା ଯେ ତନୁରେ ।
 ଏମନ୍ତେ ସର୍ବ ଅଳଙ୍କାର ଘେନି ବନ୍ଦାଉଥିବେ ସ୍ଵର୍ଗର କାମିନୀ ।

xxx

ଏମନ୍ତ ବିଭା ଯେ ହୋଇବ ଶେଷ ବର କନ୍ୟା ଯିବେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପାଶ ।
 ପାଦେ ପଡ଼ି ଦୁଃଖ ସୁଖ ଜଣାଇ କଲ୍ୟାଣ ଦେବେ ମହିମା ଗୋସାଇଁ ।
 (ଯୁଗାଦ ମାଳିକା-୧ଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ-ଶ୍ୟାମ ଦାସ)

ପ୍ରଭୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସବୁ ଧର୍ମର ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ
 ତାଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ରଖି ତାଙ୍କ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଶରଣ ନିଅ । ତେଣୁ ଶେଷ ସମୟ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଶେ ଶରଣାଗତ ହୋଇ ରହିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚିତ
 ରକ୍ଷା କରିବେ ଓ ସବୁ ମନସ୍କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ଲୀଳା ଶେଷରେ କିଛି ଭକ୍ତ ମୁକ୍ତି ଲାଭ
 ପାଇଁ ବା ମୋକ୍ଷ ଲାଭ ପାଇଁ ଆଶା କରିଥିବା ବେଳେ କିଛି ଭକ୍ତ ସଂସାରରେ ରହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ନାମ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମନର
 କାମନା ଅନୁଯାଇ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ବାଣୀ ସବୁ ପ୍ରଶିଧାନ
 ଯୋଗ୍ୟ ।

୧. ଅଧେ ଯୋଗୀ ବେଶେ ଅଧେ ଗୃହ ବାସେ
 ଧନ ପୁତ୍ର ନାତି ଦେବିରେ
 ସେହି କହିବେ ସତ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜଗତ ବିହିତ
 ନାମ ଭଜନକୁ ସାମ ରଥ ଯେ । (ଭୀମ ଭୋଇ)

୨. ଯତି ବେଶ ଧରି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ବୁଲୁଛି ଜଣାପଡୁଛି ସମସ୍ତ
 ଯାଗ ଯୋଗ ଧ୍ୟାନ କରି ନେଉ ମୋର ବହି ଯାଉଛି ରକତରେ ଭକ୍ତ,
 ଜାତି ଜାତି କରିବି ଯୁକ୍ତ ଯୁବା କରିବି ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତ
 ଜଣେ ଜଣେ ଦେବି ପଞ୍ଚାମୃତ ଜାଣିଥାଅ ବ୍ରହ୍ମ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ
 ଜାଣି ନାମକୁ ହୃଦେ ଭଜୁଥା କୁରି ଲୁଟି କରିବି ନିପାତରେ ।
 (ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୧୭କ-୮)

ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ବାଣୀ ନକ୍ଷେଦାମସଙ୍କ ବାଣୀ ସହ ମିଶି ଯାଉଛି । The sacred
 pomp will come to lower its wings at the coming of the law giver. He will raise
 humble and trouble the rebellious. His like will not appear again on earth.

ଯେତେବେଳେ ସେହି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ
 ଅନିତୀ ମାର୍ଗରେ ଆଡ଼ମ୍ବର ସହ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଥା ଅବନତ ହେବ ।
 ସେ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ଧାର୍ମିକ ସରଳ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ
 ଦେବେ । ତାଙ୍କ ପରି କେହି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ପୁଣିଥରେ ଆଉ ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୩. ଫେଡିବି ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇବି ଦୁଃଖ ଫଳ ବାଣ୍ଟିଦେବି ଦେଖ
 ଫର ଫର ଶୂନ୍ୟ ବାନା ଉଡୁଅଛି ତିନିପୁର ତ୍ରଇଲୋକ୍ୟ, ହେ ଜୀବ
 ଫନ୍ଦା ନୁଆ ତିଥି ବାଡି ହେବ ଫଳ ଲୋଭେ ନପଶିବ ରୋଗ
 ଫଟା କୁଡିଆ ଉଆସ ହେବ ଫାଟି ଯାଉ ତୋର କଳିଯୁଗ ହେ ।
 (ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୧୭କ)

୪. କ୍ଷୟ ଯିବ କଷ୍ଟ ଥିବ ଯାର ଘଟ ବୃଦ୍ଧା ଯୁବା ଅଙ୍ଗ ହେବ
 କହେ ଭୀମ ଭୋଇ ଅଜ୍ଞାନ ପାମର ଏକାକ୍ଷର ହୃଦେ ଭାବ ଯେ
 ଫଣେ ବିଳମ୍ବ ନକର ଖେଳ ଲାଗୁଛି ଜମ୍ବୁ ଦ୍ଵୀପର ଯେ ।
 (ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୨୪)

୫. ଜଣେ ଜଣେ ଯାତି ଦେଉଥିବେ ବର ଯୁଗ ଶେଷ ଚିଆ ମୁଣ୍ଡେ
ଯୋଗ ଭୋଗ ଗୋପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରାପତ ଲେଖାଅଛି କର୍ମକାଣ୍ଡେ ।

(ଚଉତିଶା-ଭୀମଭୋଇ-୧୮-୫୧-୯)

କଳି କାଳରୁ ତରିବ ନିତ୍ୟ ଯୁଗକୁ ପାଇବ ବୃଦ୍ଧ ଆଶିଷ
ସତର ହାତ ମନୁଷ୍ୟ ବୃଦ୍ଧେ ନବୀନ ବୟସ ସର୍ବଦା ବସନ୍ତ ମାସ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଭଜନ-୨୧୭)

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ନୂତନ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଓ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ହିଁ
ଜାତି ନିରୂପଣ ହେବ ।

କଳିଯୁଗ ସ୍ୱାମୀ ସଭା ମଣ୍ଡିବେ ଛତିଶ କୂଳ ଧର୍ମକୁ ତୋଳିବେ
ଆପଣା ଜାତି ଧର୍ମ ହେଲେ ଟାଣ ଯେ ଚିହ୍ନିବ ବ୍ରହ୍ମ ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

(ଯୁଗାବ ମାଳିକା-୭ମ)

ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ଓ ଏକ ଧର୍ମ ରଚନା କରି ନୂତନ ନିୟମାବଳୀ
ସ୍ଥାପନ କରିବେ । କୋରାନରେ ଲେଖାଅଛି ।

ଯେଉଁଦିନ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶକୁ ଗୁଡାଇ ନେବୁ ଯେପରିକି ଲେଖା ଫର୍ଦ୍ଦ ଗୁଡିକ ଲିପିକାର
ଗୁଡାଇ ନେଇଯାଏ, ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ
ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବୁ ।

(ଅଲ୍-ଅନିବିୟା-ପାରା-୧୦୧, ଅଧ୍ୟାୟ-୨୧)

ଶୁଣିଲା ଲୋକ ବଡ଼ ଅସମ୍ଭବ ଯାହା କରିବେ ସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବ
ଚୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ବସିଥିବେ ପାଶେ ଅନନ୍ତ କୋଟି ଯେ ସାଧୁ ବିଶେଷ

xxx

ଏହି ସମୟରେ ଅନାଦି ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା କରିବେ ତିନିଶ ହାତରୁ

xxx

ସମସ୍ତେ ଏକମନ ହୋଇ ଶୁଣ ମୈତ୍ର ଯେତେକ ହେଲେ ସଂହାରଣ
ନବ ଖଣ୍ଡ ମହୀ ହୋଇଛି ତୁଚ୍ଛା ଯାହା କରିବୁ ଆମ୍ଭ ମନଇଚ୍ଛା ।

(ଯୁଗାବ ମାଳିକା-୭ମ)

ଜଗତ ଜାକ ଏକ ଧର୍ମେ ଚାଲିବେ ଅଲେଖଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନ

(ଚଉତିଶା ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା)

ତିନିପୁର ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳର ଲୋକେ ହେବେ ଏକ ଗୋଷ୍ଠି
ତେଣିକି ଆଉ ଅପମୃତ୍ୟୁ ନଥିବ କଳିକାଳ ଯିବ ମେଣ୍ଟି ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୨୩-୭)

"ସେ ଆକାଶରୁ ଭୂପୃଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆଦେଶକୁ ନିଜ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ, ତାପରେ ତାହା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ସମୟରେ ଉତ୍ଥୃତ ହେବ ଯାହାର ପରିଣାମ ତୁମ ମାନଙ୍କର ଗଣନା ମୁତାବକ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଅଟେ ।"

(ଅଲ୍‌ସଜଦା, ଭାଗ-୨୧, ପାରା-୬)

ପ୍ରଭୁ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଏକ କରି ମାନବ ଧର୍ମ ବା ସନାତନ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବେ ଓ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଯାହାର ପରମାୟୁ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ହେବ । ଉପରୋକ୍ତ କୋରାନର ବାଣୀକୁ କିଛି ଭାଷ୍ୟକାର ବୁଝି ନପାରି ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଉନ୍ନତି ହାସଲ କରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଧର୍ମ ହେବ । ଏହି ଭାବଧାରା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର କରିବାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯିଏ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ ସେ ଅଧର୍ମୀ ହିସାବରେ ନେଇ ଜେହାଦ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ କୋରାନ ଅନୁସାରେ ଯିଏ ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀ ନୁହେଁ ଓ ସମାଜ ତଥା ଇଶ୍ୱର ଏବଂ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କର୍ମ କରେ ସେହି ହିଁ ଅଧର୍ମୀ । ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଯୁଗ ଶେଷରେ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ କରିବେ ଓ ମାନବ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବେ ଓ ତଦ୍ୱାରା ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଭିତରେ ଥିବା କଳହର ଅବସାନ ଘଟିବ ।

ନଷ୍ଟୋଦାମସ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହିଛନ୍ତି । "Temples consecrated in the early Roman fashions, they will reject the broken foundations, taking their early human laws expelling almost all cults of the saints." (୨/୮)

ସବୁଧର୍ମରେ ମୂଳ ଭିତ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପୁରାତନ ମାନବ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମର ଉପଧାରାକୁ ଛାଡିବେ ।

କୋରାନରେ କୟ୍‌ମତ ଉପରେ ଭାବାର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ-

"ଅନ୍ତିମ ସମୟ ବା କୟ୍‌ମତ ବିଷୟକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଧ୍ୟାନ ଲୀଳା ହେବାର ଅଛି ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମାନଙ୍କର ଉଭୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଓ ଅନ୍ତିମ ପତନ ବିଷୟରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ ଶକ୍ତିର ପତନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।"

ତେଣୁ କୋରାନରେ ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମର ଏକ ଶେଷକାଳ ଅଛି ଏହାପରେ ତାର ପତନ ହେବ ତାହା ଲେଖାଯାଇଛି ଓ କୋରାନର ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଳୟ ପରେ ଏହି ଧର୍ମ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଏକ ହୋଇ ଯିବ ଓ ବିଲିନ ହେବ ।

"ତା ପରେ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କର, ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥରର (ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟକୁ) ଅଜ୍ଞିକାର ପାଳିତ ହେବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଆଡୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ସେଠାକୁ ନେଇ ଆସିବୁ ।"

(ବନି-ଇସ୍ରାଈଲ୍-ପାରା-୧୦୫)

ବାଇବେଲରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଏକ ଧର୍ମ ପୃଥୁବୀରେ ରହିବ ବୋଲି ବାଣୀ ଅଛି-

ମୁଁ ଯେପରି ପରମ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, ସେହିପରି ମୋର ମେଣ୍ଟାମାନେ ମୋତେଜାଣନ୍ତି । ମୁଁ ଏ ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦିଏ । ମୋର ଅନ୍ୟ ମେଣ୍ଟା ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏ ପଲରେ ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିବି । ସେମାନେ ମୋର ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗୋଟିଏ ପଲ ହେବ ଓ ସେ ପଲରେ ଜଣେ ମେଷ ପାଳକ ହେବେ । (ଯୋହନ-୧୦)

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉଥରେ କୋରାନର ବାଣୀ ଦେଖିବା-

୧୭-ସେଦିନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଘଟଣା ଘଟିବ ।

୧୭-ଓ ଆକାଶ ଫାଟିଯିବ ।

(ଅଲ୍-ହାକ୍-କା-୬୯ ଅଧ୍ୟାୟ-୧୭/୧୭)

ଏହି ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀର ଭାବାର୍ଥରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସେହିଦିନ ସତ୍ୟ ହେବ ଯେଉଁଦିନ ମକ୍କାର ନେତୃବୃନ୍ଦ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଧ୍ଵଂସ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ ଓ ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । ଏଠାରେ ମକ୍କାର ପତନ ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ ଲେଖାଯାଇଛି, ସେହି ବିଷୟରେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ।

କୋରାନର ବାଣୀ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ରମଜାନ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଳୟ ହେବ ଓ ଯେତେବେଳେ ମକ୍କା ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକୃତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଇସଲାମର ପତନ ହେବ । ୨୦୦୩ ମସିହାର ରମଜାନ ମାସରେ ଉଭୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ଏହିଠାରୁ ପ୍ରଳୟ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ମକ୍କାର ପତନ ହେଲାପରେ ଶେଷ ପ୍ରଳୟ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଓ ତାହାପରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ନାମର ବିଲୋପ ହୋଇ ସବୁ ଧର୍ମର ଗୋଟିଏ ନାମ ସନାତନ ଧର୍ମ ବା ମାନବ ଧର୍ମ ରହିବ ।

ଆମେରିକାରୁ ପ୍ରକାଶିତ 'New Life' ନାମକ ମାଗାଜିନ ବାଇବେଲ୍ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବାଣୀ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଏକ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ସଂକର୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

"First the incarnate son of God did come to this earth marking the beginning of christian era. So it is logical to believe that he will come again to bring the christian era to close."

ଏହାର ଅର୍ଥ "ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାରୀ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମର ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ତର୍କ ଅନୁଯାଇ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଯେ ସେ ଏହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମର ଯୁଗ ଶେଷ କରିବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ।"

ପଞ୍ଚଶଖାମାନେ କଲି ଶେଷରେ ମସିହା ଗୁପ୍ତ ହେବ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶେଷ ହେବ ବୋଲି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆ ଯାଇଛି । ତାହାର ଅର୍ଥ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ଅଙ୍କର ଗଣନା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ପୁନର୍ବାର ନର ଶରୀରରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାଯିବ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଲୀଳା ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେହିଦିନ ଠାରୁ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗଣନା ହେବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ସାରା ସଂସାର ପାଇଁ "ଏକ ଧର୍ମ" ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ବା ମାନବ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରିତ ହେବ ଯାହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ସନାତନ ଧର୍ମ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ :

ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କଲା ଭିତରେ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ରାଜା ହିସାବରେ ଅଭିଷେକ କରିବେ ।

୧. ଅନନ୍ତ ଠାକୁର ଅନାଦି ପୁରୁଷ ଯେଉଁଦିନ ହେବେ ରାଜା
ହେହି ଦିନ ମୁହିଁ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ହୋଇବି ଦାସ ପରଜା ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୧୯)

୨. ରହସ୍ୟ ଦ୍ୱାରକା ରାହାସ ମଣ୍ଡଳ ନିବାରିବେ କୁଶଧର
ରାଜପଣେ ବସି ଅଭିଷେକ ହେବେ ସେ ଅନାଦି ଯୋଗେଶ୍ୱର ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୧୯)

୩. ବାକୁଥିବ ବ୍ରହ୍ମ ଦୁନ୍ଦୁଭି ଶବଦ ବିରବର ବିଧି ବାଜା
ବାରସ୍ୱତୀ ଭୁବନକୁ ଜିଣି ଶୋଭା ବିଜୟେ ଅନାଦି ରାଜା ହେ
କିବା ଦେବି ଲପଲକ୍ଷ୍ୟ

ବ୍ରହ୍ମ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗୋ ।

(ନାରାୟଣ ଚଉତିଶା-୫୮-ମ)

୪. ହୀରା ନୀଳା ମୋତି ମାଣିକ୍ୟ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଝଟକେ ଶୋଭିତ
ଲକ୍ଷେ ସିଦ୍ଧ ଚଉପାଶେ ଖଟୁଥିବେ ମଧ୍ୟେ ବିଜୟ ଅନନ୍ତ ଯେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ- ୨୯୭)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଅଭିଷେକ କିପରି ହେବ ତାହା ମହାତ୍ମା ଭୀମ ଭୋଇ ୨୯ ନମ୍ବର
ଚଉତିଶାରେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା- ୨୯-କ)

ଶର୍ବ ଶର୍ବ ହୋଇ ଭିତରେ ଖଟିଥିବେ ଅଗଣିତା
ଗଦି ଚାମର ଲକ୍ଷେକ ପକାଇବେ ତେତିଶ କୋଟି ଦେବତା ଯେ
କ୍ଷିତି ମଣ୍ଡଳରେ ଯେତେ

ଖେଳେ ପଶିବେ ଆସି ସମସ୍ତେ ଯେ । (୧)

ଗରା କୁମ୍ଭ ମାନ ଲକ୍ଷେ ଗୋଟା ହେବ ଲକ୍ଷେ ସିଦ୍ଧ ରକ୍ଷି ଥିବେ
ଚାରି ତୀର୍ଥ ଜଳ ଆଣିଣ ସକଳ ସସ୍ତ୍ରମୃତେ ନିଭତିବେ ଯେ ।

ଅଭିଷେକ ସୁମଙ୍ଗଳ

ପାଟ ବାନ୍ଧିବେ ମହୀ ମଣ୍ଡଳ ଯେ । (୨)

ଚିରାଳ ଚାମର ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ହେବ ଡାଳୁଥିବେ ଲକ୍ଷେ ରାଜା
ଅନୁଭବି ଲୋକ ଅଛ ଯେ ସଂସାରେ ଏହି ପ୍ରତି ବାକ୍ୟ ବୁଝ ଯେ
ଚିତ୍ରପଟ ପରି ଛାୟା

ଚିହ୍ନି ନପାରି ଅଲେଖ ମାୟା ଯେ । (୩)

ଛତ୍ର ଛତ୍ରୀ ଏ ଯେ ଆଡ଼େଣି ତରାସ ଚାରିଲକ୍ଷ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ସର୍ବେ ଏକାବେଳେ ଶୂନ୍ୟକୁ ଟେକିବେ ଛାଇ ହୋଇଯିବ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯେ
ଖେଳ ଦେଖୁଥିବ ପୃଥ୍ବୀ

ମହାନିତ୍ୟ ଖେଳେ ସର୍ବେ ମାତି ଯେ । (୪)

ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ହୋଇ କର ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦି ଲକ୍ଷେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଥାଳି ଧରି
ସର୍ବେ ଏକାବେଳେ ହୁଲୁହୁଲି ଦେବେ ସତେ ସହସ୍ର କୁମାରୀ ଯେ
ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଏକାନ୍ତ

ସର୍ବେ ମଣୁଥିବେ ସମ ଚିତ୍ତ । (୫)

ଝରା ଝୁମ୍ମ ମାନ ଲକ୍ଷେ ପରିର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବକ୍ଷେ ତିଆରି ହେବ
ରାତ୍ର ଦିବସରେ ଅନ୍ଧାର ଉଜ୍ଜଳ କିଛି ବାରଣ ନୋହିବ ଯେ ।

ଦିଶୁଥିବ ଜକ ଜକ

ଚାହୁଁ ଚମକି ପଡ଼ିବେ ଲୋକ ହେବ । (୬)

ନିଶାଣ ଟମକ ଚାଙ୍ଗ ସିଙ୍ଗା ଭେରୀ ନବ ଲକ୍ଷ ବାଜୁଥିବ
ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ ହୋଇ ନବଖଣ୍ଡ ମହୀ ତିନିପୁର ଚମକିବ ଯେ
ମେଘ ଗରଜନ ଜିଣି

ଯେହ୍ନେ ସିନ୍ଧୁ ଲହଡ଼ିର ପାଣି ଯେ । (୭)

ତ୍ରୀପୁରକୁ ତିନି ଲକ୍ଷ ପ୍ରଭୁ ଗହଣିଆ ଲୋକ
ଚଉପାଶରେ ଖଟିବେ ସେ ଥିବେ ହୋଇ ପୁଲକ ଯେ । (୮)
ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇବେ ଲକ୍ଷେ ବେଦ ଉଚ୍ଚାରିବେ ମୁଖେ
ଲକ୍ଷେ ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଳ ମଣ୍ଡଳ ପଢ଼ିବେ ମୁଖେ ଯେ । (୯)

ଭକ୍ତ କବି ଜୟକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଝୁମା ନମ୍ବର ଚଉତିଶାରେ ଏହି ଅଭିଷେକ କଥା
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଗାଦି ଗରଦା ଉପରେ ବିଜେ କରିଥିବେ ଅନାଦି ଅଲେଖ
ଗହନରେ ଚଉପାଶେ ଖଟିଥିବେ ନିଷ୍ଠାମ ଭକ୍ତ ଯେତକ ।

xxx

ଉଆଁସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବାରଣ ନୟିବ ଏକତ୍ର ଦିବସ ନିଶି ।
ଉଚ ନୀଳ କିଛି ବାରଣ ନଥିବ ସମସ୍ତେ ହୋଇବେ ଏକ
ଉଣା ଅଧିକେ କେ କାହାକୁ ନୋହିବେ ଥିବେ ତିନିପୁର ଲୋକ ।
ଚାରିଖାନି ଆସି ଚାରି ବାଣି ଭାଷି ଚାରି ଦିଗେ ଥିବେ ବେଡ଼ି
ଚାରି ଭାଷାରେ ଭଜନ ଗାଉଥିବେ ଶିରେ କରପତ୍ର ଯୋଡ଼ି ।
ଚାରିଦିଗ ଲୋକ ହୋଇବେ ଏକତ୍ର ଶୁଣିଥାଅ ସୁଖ ଜନ
ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର ସସ୍ତ୍ରାମୃତେ ପୂଜା କରିବେ ସ୍ବାମୀ ଚରଣ ।
ଛତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧେ ରକ୍ତ ଦୀପାବଳିମାନ ମାତା ଗଣମାନେ ଜାଳି
ଛାମୁରେ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ବନ୍ଦାଇବେ ମୁଖେ ଦେଇ ହୁଲୁହୁଲି ।
ଜମ୍ବୁ ଦ୍ଵୀପ ପୃଥ୍ଵୀ ସମସ୍ତେ ମାନିବେ ଧର୍ମ ଦେବ ହେବେ ରାଜା
ଜାଣି ଶୁଣି ବୃତ୍ତି ଖଞ୍ଜା କରିଦେବେ ପାଳିବେ ଜନ ପରଜା ।
ଜଗତ ଯାକ ଏକ ଧର୍ମେ ଚାଲିବେ ଅଲେଖଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଘେନି
ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦ ଯୋରନ୍ତା ଭୁବନେ ମହିମା ଶବ୍ଦ ଧ୍ବନି ।
ନୀଳା କରୁଛନ୍ତି ନିଷ୍ଠାମ ଯୋଗରେ ଘେନି ମହାନିତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳି

ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାରୀ ଅର୍ଘ୍ୟ ବନ୍ଦାଇବେ ମୁଖରେ ଦେଇ ହୁଳ ହୁଳି ।

ସୁଜନେ, ନବ ରଙ୍ଗେ ହୋଇ ସୁବେଶ

ନୃତ୍ୟ କରୁଥିବେ ଅପ୍ସରା ବୃନ୍ଦ ଆକାଶ ପରଷିବ ପୁଷ୍ପ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୪୪/୦)

ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ରାଜ୍ୟର ରାଜମାତା ଓ ମହାରାଣୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହି ସମୟରେ ବନ୍ଦାପନା କରି ନିଜ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିବେ ।

ଡାକି ଶିରିମଣି ମହାରାଣୀ ଗୁରୁ ଚରଣରେ କରି ପୂଜା

ଡାକି ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପିବେ ବାଜୁଥିବ ବୀର ବାଜା ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୨୭)

ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ରାଜମାତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦାପନା କରିବେ ।

ବୁଝାଇବେ କଥା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା ରାହାସ ମଣ୍ଡନ ରଞ୍ଜନ

ରାଜାଙ୍କ ଜନନୀ ଅର୍ଘ୍ୟ ସ୍ଥଳୀ ଘେନି କରିବେ ପ୍ରଭୁ ବନ୍ଦାପନା

ସୁଜନେ, ଜାଲି କନକ ଦୀପାବଳୀ

ମଙ୍ଗଳ ଶବ୍ଦେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କରିବେ ଆନନ୍ଦେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୫ମ)

(ଡ଼େଙ୍କାନାଳ ରାଜମାତା ଆଉ ଜୀବିତ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ।)

ନବ ନୂଆଗୁଡ଼ ବାସନାକୁ ଯେହ୍ନେ ଲମ୍ବିଥାନ୍ତି ଜନ୍ମା ପିମ୍ପୁଡ଼ି

ଲକ୍ଷେ ଯୋଜନରୁ ଲଜ୍ୟା ଭୟ ଛାଡ଼ି ସ୍ବାମୀ ଦର୍ଶନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି, ସୁଜନେ

ସସ୍ତ୍ରାମୃତେ ଧୋଇ ଚରଣ

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲମ୍ବେ ଲମ୍ବେ ପଡ଼ୁଥିବେ ଅଲେଖ ସ୍ବାମୀଙ୍କ ଚରଣ ।

ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରରୁ ଆସି ବେଦ ବ୍ରହ୍ମା ନାରଦେ ବଜାଇବେ ବୀଣା

ଅନୁକୂଳ ଘେନି ଅପସରା ବେନି କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ଚ୍ଚନା, ସୁଜନେ

ମୁଖେ ମଙ୍ଗଳ ନାମ ଧ୍ବନି

ବାଜୁତ କୁମର ମାନେ ନାରୁଥିବେ ବଜାଇଣ ଗିନି ଖଞ୍ଜଣି ।

ଯୁଦ୍ଧ, ପ୍ରଳୟ, ଭକ୍ତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଶେଷ ହେଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଖେଳ ଚାଲିଥିବ ଓ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରଭୁ ସଭା କରୁଥିବେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଅନାଦି ଗୁରୁ ଆଜ୍ଞା କରିବେ ତିନିଶ ହାତରୁ
 ଶୁଣ ହୋ ଚୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତ କୋଟି ସାଧୁ ଅଛ ଯେତେ ।
 ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ଇନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରହିଁ ବରୁଣ କୁବେର
 ତେତିଶ କୋଟି ଦେବ ବୃହସ୍ପତି ସ୍ଥିରୀ ପୁରୁଷ ଯେତେ ଅଛ ଏଥୁ
 ନବଗଣ୍ଡ ମହୀ ହୋଇଛି ତୁଛା ଯାହା କରିବୁ ଆମ୍ଭ ମନ ଇଚ୍ଛା ।
 ଏଠାରୁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ହୁକୁମ ରହୁ ଅନ୍ନ ସମ୍ପଦ ଏବେ ଚଳିଯାଉ ।

xxx

ନବଗଣ୍ଡ ମହୀ ହୋଇଛି ଶୂନ୍ୟ କାହାକୁ ଏଥୁ କରିବା ରାଜନ ।
 ସମସ୍ତେ ବିଚାରି ମୋ ଆଗେ କହ ଚାରି ଯୁଗରେ ସତ୍ୟ କେଉଁ ପୁଅ ।
 ଶୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଚୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ଆମ୍ଭେ କହିଲେ ମନ ନୁହେଁ ବୋଧ
 ତୁମ୍ଭେତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଗୁରୁଦେବ ଅନ୍ତରେ ଜାଣୁଅଛ କଥା ସର୍ବ ।
 ତୁମ୍ଭର ମନୁରୁ ଯାହା ଆସିବ ନୃପତି କର ସ୍ୱାମୀ ଗୁରୁଦେବ ।

xxx

ଚୌଷଠି ସିଦ୍ଧ ମୁଖରୁ ଏସନ ଶୁଣି ହସିଲେ ତୈଲୋକ୍ୟ ମୋହନ ।
 ସେତୁ ବନ୍ଧରୁ ହନୁକୁ ଆଣିବେ ବ୍ରହ୍ମା ପଦେ ଶାଢ଼ୀ ବାନ୍ଧି ଦେବେ ।
 ପାତାଳୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆସିବେ ବଳୀ ତାହାକୁ ଇନ୍ଦ୍ର ପଣେ ଦେବେ ଶାଢ଼ୀ ।

xxx

ଗଙ୍ଗାବଣୀ ରାଜା ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସମୟେ ତାକୁ କରିବେ ନରେନ୍ଦ୍ର ।
 ଲକ୍ଷେ ରାଜାପରେ ମଉଡ଼ମଣି ପାଟ ବାନ୍ଧିବେ ଡାଳି ଗଙ୍ଗାପାଣି ।
 ଲକ୍ଷେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଛତ୍ର ଟଣାଇବେ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ତାକୁ ସମର୍ପିବେ ।

ମହାମା ଭୀମଭୋଇ ଓ ଭକ୍ତ କବି ଜୟକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲୀଳା ଶେଷରେ
 ବଳୀଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରପଦ ଓ ହନୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମା ପଦ ପ୍ରଭୃ ଦେବେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି ।
 ହେଳା ଲେଖା କରୁଥିବେ ଚାରିଦ୍ୱାରରେ ଥିବେଟି ଚାରି କରଣ ।
 ହନୁମନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା ପଦରେ ବସିବେ ବଳି ନେବେ ଇନ୍ଦ୍ର ପଣ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୩ମ)

ବଳୀ ଇନ୍ଦ୍ର ହେବ ସତ୍ୟ ଉପୁଜିବ ବାକୁଥିବ ଭେରି ତୁରୀ
 ବନ୍ଦାପନା ଅର୍ଘସ୍ଥଳୀ ଘେନିକରି ବନ୍ଦାଇବେ ଅପସରି ଯେ

ବାନା ଉଡ଼ିବ ନୂତନ

ବୀର ବେଶ ହେବେ ଅନନ୍ତ କୋଟି ସାଧୁ ଚଉଷଠୀ ସିଦ୍ଧ ଗଣ ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା-୪୧-ଡ)

କଳି ଶେଷରେ ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ହିଁ ପୃଥ୍ବୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ପୁରୀର ରାଜାଙ୍କୁ ରାଜତ୍ବ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ରାଜା ବୋଲି ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି ସେ ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମର ଠାକୁର ରାଜା, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ରାଜା ଠାକୁର ରାଜା ହିସାବରେ ସର୍ବତ୍ର ସମ୍ମାନିତ ହେବେ ଓ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

ଏହି ଖେଳ ସମୟରେ ଅଂଶ ଅବତାର ମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛାଥୁବ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧. ଲଲାଟ କେଶରୀ ଅନନ୍ତ ପୁଣ ତପସ୍ୟାରୁ ଉଠି ଆସି ମିଳିଣ
ଉଦୟ ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭେଟିବେ ପାରିଷଦ ଗଣ ସଙ୍ଗରେ ଥିବେ
ଦଣ୍ଡବତ କରି ପାଦ ପଦ୍ମରେ ଉଭା ହୋଇବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ
ତାହାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ପ୍ରଭୁ ଚକ୍ରଧର ଅମୃତ ବାଣୀ ବୋଲିବେ ମଧୁର
ତୁମ୍ଭ ସୀମାରେ ରାଜୁତି କରିବେ ପରଜା ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥେ ପାଳିବ
ଖୋରଧାଗଡ଼ ଉତପାତ ହୋଇ ସେ ଗାଦୀରେ ତୁମ୍ଭେ ବସି ହେ ଯାଇ
ଖୋରଧା ଗଡ଼କୁ ଦେନିଶ ଯିବେ ଶିରିପା ଦେଇ ଗାଦିରେ ସ୍ଥାପିବେ ।

(ଭବିଷ୍ୟତ ପୁରାଣ-୪ର୍ଥ)

୨. କାଳିକା ବନ୍ଧନ କରାଇ	ଶ୍ରୀ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ମହାମାଇ
ଶ୍ରୀ ଆଜ୍ଞା ଦେନିଶ ଅଗ୍ରତେ	ମେଲାଣି ମାଗି ସେ ଅନନ୍ତ
ଏ ନବ ଦ୍ୱୀପ ବସୁନ୍ଧରି	ସକଳ ପ୍ରଘଟ ନକରି
ଉଚିତ ଧର୍ମେ ଯେବେ ହାର	ଅହିଂସା ନିର୍ଗୁଣ ଆଚାର
ସତ୍ୟରେ ଧର୍ମ ନିରୋପଣ	ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଆପଣ
ପଶ୍ଚିମ ଦିଗେ ଗଡ଼ କରି	ପ୍ରଜା ପାଳନ ହଳଧାରି

(ମହିମା ସଂହିତା, ଅରୁଣ-୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ରାଜା ହେଲେ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂହାରଣ ଲୀଳା ଶେଷ ହେଲା ପରେ ପୃଥ୍ବୀରେ ସତ୍ୟ କିପରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ଓ ପ୍ରଭୁ ଏହା କିପରି କରିବେ ? ଏହି ବିଷୟ ମହାତ୍ମା ହାଡ଼ି ଦାସ କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

କମଳା ବିମଳା ଶାରଳା	ତ୍ରୟ ଅକ୍ଷର ତାଙ୍କ ମେଲା
ହରଚଣ୍ଡୀ ଯେ ସରସ୍ୱତୀ	ଏ ପଞ୍ଚ ହୋନ୍ତି ଏକ ଶକ୍ତି
ଏମାନେ ଆମ୍ଭ ପାଶେ ଯାଇ	ଚରଣେ କହିବେ ବିନୋଇ
ବୋଲିବେ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ହୋନ୍ତା	ସଂସାରେ ଲୋକେ ସୁଖେ ଥାନ୍ତା ।
ତୁମ୍ଭ ଚରଣେ ସେବା କରି	ଭବ ସାଗରୁ ଯିବେ ତରି ।

ସତ୍ୟ କହିବେ ନିଜ ତୁଣ୍ଡେ କେବେ ହେଁ ନଥିବେ ପାଷାଣେ ।
 ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ ଦିଅ ଆମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସ୍ନେହ ।
 ଏହା କହିଣ ସତ୍ୟ ଗଣେ ନମିବେ ମୋହରି ଚରଣେ ।
 ମୁଁ ପୁଣି ଦୟା ଭାବ କରି ଶ୍ରୀ ଭୂଜେ କୋଳାଗ୍ରତ କରି ।
 ବୋଲିବି ସଂସାରେ ଭ୍ରମିବ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଦୟା ହେବ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ସେଠାରୁ ଚଳିବେ ସେ ସର୍ବ ଦିଗରୁ ଭ୍ରମିବେ ।
 କାନ୍ତାନୀ ଯୋଗୀ ଗଣ ଯେତେ ଦେବୀ ସଂହରି ଗର୍ଭ ଗତେ ।
 ସଂସାର ଉଶ୍ମାସ ହୋଇବ କାଳର ଭୟ ଯେ ଛାଡ଼ିବ ।

(କଳି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ-୨ମ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଷେକ ସରିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭୁ ପୃଥ୍ବୀର ରାଜା ହିସାବରେ ପୃଥ୍ବୀକୁ
 ଲକ୍ଷେ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରାଜା କରିବେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେବା
 ପାଇଁ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ କରିବେ ତଥା ସେ ଦେଶରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ତଥା ବ୍ରହ୍ମା
 ଉପାସନା ଉପରେ ଉପଦେଶ ତଥା ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରିବେ ।

ଭକ୍ତ କବି ଦଇତାରି ଦାଶ ଏହି ଲୀଳାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏକୌଶ ଭୁବନର ଲୋକ ଏକାନ୍ତେ ଠୁଳ ହେବେ ଦେଶ ।
 ସପତ ଦିନ ସସ୍ତ୍ର ରାତ୍ର ମହା ନିତ୍ୟର ଖେଳ ମାତ୍ର ।
 ସୁବେଶ ହୋଇ ଅଳଙ୍କାର ଲେପନ ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର ।
 ପାଟ ପତନି ପିନ୍ଧି ଥିବେ ନୃତ୍ୟକୁ ଆଗଭର ହେବେ ।
 ଅନନ୍ତ ମଣ୍ଡଳେ ଖଞ୍ଜିରୀ ବଜାଇ ଗିନି ବାଦ୍ୟ ଭେରି ।
 ଯୁଦ୍ଧ ବଂଶରେ ବୀର ବଂଶୀ ପତ୍ର କାହାଳୀ ସିଂହା ପେଷି ।
 ଦେବ ଲୋକଙ୍କ ବାଦ୍ୟ ବାଦ ବାଜିବ ଦୁନ୍ଦୁଭି ଶବଦ ।
 ତାଣ୍ଡବ ନୃତ୍ୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଳ ବାଜେ ଅନେକ ଝାଞ୍ଜି ତାଳ ।
 ବାଡ଼ିବେ ଆମ୍ଭ ଅଭିଷେକ ଭକ୍ତ ମୋ ହେବେ ରାଜନୃପ ।
 ଲକ୍ଷେ ରାଜନ ବାହାରିବେ କଷା ବସନ ସେ ଲାଲିବେ ।
 ବିଭୂତି ଜଗା କାଞ୍ଚଗାଇ କୁଙ୍କୁମ କର୍ପୁର ଜଡ଼ାଇ ।
 ସମର୍ପି ଦେବି ପଞ୍ଚରାଶ୍ଟ୍ର ବନ୍ଦାଇ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ପାଟ ।
 ଧନ ବସନ ରତ୍ନ ମାନ ଦେବାଇଁ ଯେ ମାଳ ଚନ୍ଦନ ।
 ଏତେ ପ୍ରକାର ଖେଳ ହେବା ଭକ୍ତଙ୍କୁ କରିବଇଁ ବିଭା ।
 ଯାହାର ଯହିଁ ବାଞ୍ଛା ଥିବ ଆମ୍ଭେ ହୋ କରାଇବୁ ଯୋଗ ।
 ସମସ୍ତେ ନୂଆ ନବତନ ଭକ୍ତେ ମୋ ହେବେ ସନମାନ ।

(ଦଇତାରି ଦାସ)

ଲକ୍ଷେ ରାଜା ରୁଣୁ ହେବେ
ଲକ୍ଷେ ଛତ୍ରୀ ପ୍ରଭୁ ଶୀରେ ଟେକିବେ, ସୁଜନେ ହେ
ଲଭି ଏକାକ୍ଷର ମନ୍ଦ୍ର ନେବେ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା)

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନୂଆ ଛତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଆଜ୍ଞାପାଇ ତିଆରିବେ
ଲକ୍ଷେ ରାଜପୁତ୍ର ଏକାବେଳେ ଛତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶୀରେ ଟେକିବେ ।
ଲାବଣ୍ୟର କଥା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା ରାଜାଙ୍କୁ ଦେବେ ଆଦେଶ
ଲୋଭ ଲୋଭ ତେଜି ନିଜ ନାମ ଭଜି ଡାଲୁ ଥାଅ ଶୂନ୍ୟ ଦେଶ ।
ବୁଝାମଣା କରି ସବୁଙ୍କୁ ତିଆରି ଜଣେ ଜଣେ ଶାନ୍ତି ଦେବେ
ବୃଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଶୀରେ ଘେନି ଯେ ଯାହା ପୁରକୁ ଯିବେ ।

(ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା-୫୩ମ)

ଲକ୍ଷେକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କୁମ୍ଭ ବସିଥିବ ଲକ୍ଷେ ଛତ୍ର ଟଣା ହେବ
ଲକ୍ଷେ ରାଜନକୁ ଶାଢ଼ୀ ବାନ୍ଧିଦେବେ ଶ୍ରୀ ହସ୍ତରେ ଗୁରୁ ଦେବ ଯେ
ଲୀଳା ଅସଂଖ୍ୟ ହୋଇବ, ସ୍ୱର୍ଗ ଅପସରି ଆସିଥିବ ଯେ ।

(ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣୀ-୧୯ମ)

ପ୍ରଭୁ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ରାଜା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକ୍ଷର ଦୀକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ପଣ
କରିବେ ଓ ୨୧ ଦମ୍ପା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଲକ୍ଷେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଥାନେ କପଡ଼ାରେ ବାନା ଦେଇ
ଅନନ୍ତ ବଟ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବସାଇ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ କରିବେ ।

ବଳଭଦ୍ର ରାଜା :

ଏହାପରେ ପ୍ରଭୁ ରାଜ୍ୟଭାର ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ମା କାଳୀ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରରେ ଯିବେ ।

ଛାତି ଦମ୍ଭ କରି ଯେହୁ ରହିଥିବ ଦେଖିବ କଳଙ୍କି ଖେଳ
ଛତ୍ର ଟେକି ଦେବେ ନିଜେ ଗୁରୁ ଦେବ ଅନନ୍ତ ହେବେ ଭୂପାଳ ଯେ
ଛାନିଆ ନହୁଅ କେହି

ଛନ୍ନ ଛନ୍ନ କଳିଯୁଗ ହୋଇଲାଣି ଗଲାବେଳେ ଦେବ କହି ଯେ ।

(ଭୀମଭୋଇ ଚଉତିଶା-୪୧କ)

ନୂତନ ସର୍ଜନା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହୋଇବ ନିତ୍ୟ କଳି ଖେଳ ଏହି
ନିଜେ ଗୁରୁଦେବ ଶାନ୍ତି ବାନ୍ଧି ଦେବେ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଶୀରେ ନେଇ ଯେ
ନାରୀଏ ମଉନ ଥିବେ

ନୂତନ ବସନ ଶ୍ରୀ ଫଳ ନେଇଣ ଶ୍ରୀ ଛାମୁରେ ବନ୍ଦାଇବେ ଯେ ।

(୧୭୦-୪୧ଡ଼)

ବଳଦେବ ରାଜା ହେବେ
ଶହେ ଆଠ ବର୍ଷ ଭୋଗ କରିବେ ଲୋ ଯାଇଁ
ସେହି ସତ୍ୟରେ ମହୀ ପାଳିବେ ।

(ଯାଇଁ ମାଳିକା, ଅରୁଣ)

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ରାଜା ହେବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଧର୍ମରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେବେ । ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର ହିସାବରେ ପରିଗଣିତ ହେବ ।

ନକ୍ଷୋଦାମସ୍ କହିଛନ୍ତି -

Born beneath the shadows on a dark day he will be sovereign both in his rule and goodness. He will cause his blood to revive the ancient urn, renewing the century of gold for one of brass.

(୫/୪୧)

"ଅନ୍ଧକାରମୟ ସମୟରେ ସେହି ଜନ୍ମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଶାସନ ଓ ସାଧୁତା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ହେବେ । ସେ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରି ପୁରାତନ ଧର୍ମକୁ ପୁର୍ନଜୀବିତ କରିବେ ଓ କଳିଯୁଗ (ପିତଳର ଯୁଗ) ପରିବର୍ତ୍ତେ ସତ୍ୟଯୁଗର (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ) ନୂତନ ସହସ୍ରାବ୍ଦ ଆଣିବେ ।" ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀରେ ହୋଇଥିବ ।

The great chyren will be chief of the world after plus outre loved, feared and dreaded. His fame and beyond go beyond the heaven and he will be greatly satisfied with to sole tittle of victor.

(୬/୭୦)

"ସେହି ମହାନୁଭବ ପୃଥିବୀର ରାଜା ହେବେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତା ଓ ଭୟ କରିବେ । ତାଙ୍କର ମହିମା ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ବିଶ୍ୟାତ ହେବ ଏବଂ ପୃଥିବୀଜୟ ଭାବରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ସେ ଖୁସି ହେବେ ।"

ଅନନ୍ତ ମୂଳେ ଦେବୁ ମହୀ	ପ୍ରଜା ପାଳିବେ ଧର୍ମ କହି ।
ଆମ୍ଭେ ଘେନାଇ ଭକ୍ତ ବୃନ୍ଦ	ଲୀଳା କରିବୁ ସଙ୍ଗେ ସିଦ୍ଧ୍ୟ ।
ତ୍ରେତୟା ରଘୁନାଥ ରୂପ	ଆମ୍ଭେ ବହିବୁ ସେ ସ୍ୱରୂପ ।

(ପରମ ସଂହିତା-୧୩)

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ମହୀ ଭାର ଅର୍ପଣ କରି ୬୪ ସିଦ୍ଧ ଓ ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୀଳା କରି ରହିବେ ଓ ନିଜେ ତ୍ରେତୟା ଯୁଗର ରଘୁନାଥଙ୍କ ରୂପନେଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ।

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ରାଜା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପରେ ପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ
ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ଯିବେ । ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମା କାଳୀ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ, ୬୪ ସିଦ୍ଧ, ହନୁମାନ
ଓ ଗରୁଡ଼ ଯିବେ ।

ଭକ୍ତ ବୃନ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ଘେନି
ଭାରା ଉଶ୍ମାସିବେ ଭ୍ରମି ମେଦିନୀ, ସୁମନରେ
ଭାବେ ଦଇତାରୀ ଭଣି, ସୁମନରେ ।

(ସୁମନ ଚଉତିଶା, ଦଇତାରି ଦାସ)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳାର ଶେଷ ସମୟରେ ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ପୃଥିବୀର ସର୍ବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବ । ପୃଥିବୀର ସବୁ ଭକ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବେ ।
ଠୁଳ ହୋଇବେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ଯେତିକି ଭକତ
ଦାସ ଦାସୀ ଘେନି ପ୍ରଭୁ ବିଜେ ମହାନିତ୍ୟ

xxx

ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସି ଭକ୍ତ ଦ୍ଵାରେ ମିଳି
ଉଠାଇ ଥିବେ କଥା ବାରଣଶ୍ରୀ ସ୍ଥଳି ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା-୩୦)

ଏସବୁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆୟୋଜନ କରିବେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଗଡ଼ ବା ବାସଗୃହ ଚାରିପଟେ ଭକ୍ତମାନେ ବସବାସ କରିବା ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ଓ
ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଯାଗାରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଇବେ ।

ଗଡ଼ କାନ୍ଥେ ଭକ୍ତ ସାତ ପରସ୍ତ ବେଢ଼ିବେ
ଏକୌଶ କ୍ରୋଶ ଲମ୍ବ ବଜାର ବସାଇବେ
କ୍ଷିତି ମଧ୍ୟେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବ
ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଦେଖିବ ଯେଉଁମାନେ ଥିବ ।

(ଭୀମ ଭୋଇ ଚଉତିଶା-୩୦)

ମହାତ୍ମା ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ ଗୋଲାକାରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଗୃହକୁ ସାତ ପରସ୍ତରେ ବେଢ଼ିକରି ରହିବେ ଓ କାଳାଦିକ୍ରମେ ଏହି ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ଲମ୍ବ
୨୧ କ୍ରୋଶ ବା ୬୩ କିଲୋମିଟର ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୀଳା ଶେଷ ପୂର୍ବରୁ ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ନକ୍ସା ବା ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀ ନିଜେ
ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ବତେଇ ଦେଇ ତାହାର ଶୁଭ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଦେବେ । ଏହି ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିରର

ଉଚ୍ଚତା ତ୍ରିନିଶ ହାତ ବା ୪୫୦ ଫୁଟ ହେବ ବୋଲି ଭୀମଭୋଇ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ବାଳୁଅଛି ଡେଙ୍ଗାନାଲ ରାଜ୍ୟେ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରେ

ତାଳି ଦେଇ ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ନିମୁନା ଦେଖଣ ନେତ୍ର ପବିତ୍ର ଯେ

ସେନ ନାମାମୃତ ବାରି

ତାଳି ହେବେ କୃପା ସୁଧା ଝରି ଯେ ।

(ନାରଣ ଚଉତିଶା-୫୮-ଡ)

ପ୍ରଭୁ ୧୭୮୭ ମସିହାରେ ନର ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ୧୭୮୭ରୁ ୧୮୭୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହିମା ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ରୂପରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବତାର ହେଲେ, ୧୮୭୭ ରୁ ୧୯୩୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ସିଦ୍ଧ କୃପାସିନ୍ଧୁ ବାବାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାସ କଲେ ପୁନଶ୍ଚ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ନୂତନ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ବୃଦ୍ଧ ଅବତାର ହେଲେ । ଖେଳ ଶେଷ ବେଳକୁ ପ୍ରଭୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଛାଡ଼ି ଆସିବାର ପ୍ରାୟ ୨୪୦ ବର୍ଷ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସୁଖ ଛାଡ଼ି ୨୪୦ ବର୍ଷ ଗାଳି ନିନ୍ଦା ଖାଇ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ହିସାବରେ ରହିଲେ ସେ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା କଥା । ପ୍ରଭୁ କାହା ପାଇଁ ଓ କାହିଁକି ଏତେ କଷ୍ଟ ସହୁଛନ୍ତି ? ଆମେ କଣ ଚିନ୍ତା କରି ପାରୁନାହିଁ କି ଆମେ ନିଜେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଆରାମରେ ରହି ଅଛେ ? ତଥାପି ଦୁଃଖର କଥା ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ପାରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ବହୁ ପରୁଣା ଭକ୍ତ ନିଜକୁ ଅଚେତା କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ ଭୀମଭୋଇ ଓ ଶ୍ରୀ ଅରୂପ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ କାଳ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନୀ ମାନେ ଅଜ୍ଞାନୀ ହେବେ ଅଜ୍ଞାନୀ ମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ହେବେ । ଯଦି ମାନଙ୍କର ମତି ଭ୍ରମ ହେବ ଓ ସତୀ ମାନେ ଅସତୀ ହେବେ କାରଣ ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ମାୟାରେ ପଡ଼ିବେ । ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା । ପ୍ରଭୁ ଲୀଳା ମୟ ଓ ତାଙ୍କ ଲୀଳା ଅଗୋଚର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ଭକ୍ତି ଖାଲି ଉପର ଦେଖାଣିଆ ରୂପରେ ହିଁ ରହି ବହୁ ଆଡ଼ମ୍ବର ଲଘୁକ୍ରୀୟାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ କଳକୀ ଲୀଳା ।

ସେ ଯେ ଅନାଦି ଅଶାକାର	ନିତ୍ୟ ବିଳାସ ମଞ୍ଜୁପୁର
ନବୀନ ସଖା ଅଙ୍ଗ ବହି	ଲୀଳା ବିହୁନେ ଶୂନ୍ୟ ଦେହୀ
ପରମ ବିଭୂତି ପ୍ରସ୍ଥାଳି	ନାଶିବେ କଳିଯୁଗ ମଳି
ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ	ବିଜେ ମହିମା ନିତ୍ୟ ବୃତ୍ତେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ଶେଷ ହେଲା । କଳିଯୁଗ ଯାଇ ସତ୍ୟ ଯୁଗ ପ୍ରବେଶ କଲା । ପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରି, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ଥାପନା କରି ମହାନିତ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରକୁ ଗମନ କରିବେ ।

ଅରୂପକୁ ଖୋଜ ଶକ୍ତିଥିଲେ ଭଜ ଭକ୍ତିରେ କର ବନ୍ଧନ
ବେଳ ଥାଇଁ ବସା ଘରେ କରି ଆଶା ସରି ଯାଉଅଛି ଦିନ ।
ଏ ସକଳ ମିଥ୍ୟା ସବୁ ଅଟେ ବୃଥା ନସାଧ ମନ ପବନ
ଭଣେ ଭୀମ ହୀନ ପାମର ଅଜ୍ଞାନ ଧର ଅଭୟ ଚରଣ ।

(ଭଜନ-୨୪୯)

ଥିଲେ ପୂର୍ବ ତପ ଦେଖିବ ସେ ରୂପ
ତେବେ କ୍ଷମା ହେବ ପିତା ମାତା ଶାପ
ଜନ୍ମ ଲଭିଅଛି ପାତକେ କରିଛ
ଏବେ ପାଦ ପଦ୍ମ ଧର ବାଛି ।

ମାରକଣ୍ଡ ରକ୍ଷି ଯାଇଥିଲେ ଭାସି ପୃଥ୍ବୀ ମହା ପ୍ରଳୟରେ
ଶ୍ରୀ ଭୁଜ ବଡ଼ାଇ ଦୟା ଚିତ୍ତେ ନେଇ ରଖିଲ ଗର୍ଭ ଭିତରେ
ସେହି ରୂପେ ମୁହିଁ ଭବସିନ୍ଧୁ ଜଳେ ଭାସି ଯାଇଅଛି ଦେଖ
ସଦାନନ୍ଦ ସ୍ବାମୀ ଉଦ୍ଧରିବେ ବୋଲି ବେଳକୁଁ କରିଛି ଠିକ୍ ।

xxx

ଦୟା ଯେବେ ହେବ ଏ ପିଣ୍ଡ ରହିବ ଚାରିଯୁଗରେ ଥିବ
ଯାର ମନ ଇଚ୍ଛା, ଅଛି ଯେଉଁ ବାଞ୍ଛା, ନିଷ୍ଠେ ପରାପତ ତାହାକୁ ହେବ ।

xxx

ଏ ଶିର କମଳ ଦେଇ ପାଦତଳେ ହାରି ଗୁହାରି ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭର
ରଖ ବା ନରଖ ଇଚ୍ଛା ଆଉ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ବାଞ୍ଛା ।
ବାରେକ ମାତ୍ର ସମ୍ଭାଳ ମହତ

ଓଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହିମା ଅନନ୍ତ ଶରଣ ।
ଓଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଆଦି ଅନନ୍ତାୟ ନମଃ ।

ଭବିଷ୍ୟତ ମାଳିକା ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ପଞ୍ଚସଖାଙ୍କ ଅବଦାନ
ଅତୁଳନୀୟ । ମହାନସକୁଳ ମହତବାଣୀକୁ ନେଇ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଖୁବ୍ ଚର୍ଚ୍ଚା ।
ସେମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ପବିତ୍ର ପୋଥି-ପୁରାଣ ଏବଂ ମାଳିକା ବର୍ଣ୍ଣିତ ସ୍ଥାନ
ଆଜିବି ଅବହେଳିତ । ମାଳିକା ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରି ଏହାର ସତ୍ୟତା
ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ **facebook** ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ
ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ ଟିମ୍ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବଦ୍ଧ ।

Follow Us on

facebook

 /satyabhanjaofficial

Visit Us:

 /satyabhanjaofficial

 /satyabhanja

 /satyabhanja

 www.satyabhanja.in

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ - ଜୟ ପଞ୍ଚସଖା

ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ...

ଆମର ସାହସ...

ମାଳିକାର ମହତବାଣୀ ଆଜି ବିଶ୍ୱବିଦିତ । ଗାଁ ଠାରୁ ସହର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜି ମାଳିକା ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ । ଆପଣ
ମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ଏ ସବୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି ।
“ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ” ଟ୍ୟାଲେଲ ପରିବାର ତରଫରୁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ
ଅନେକ ଅନେକ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ଲେଖକ : ଶ୍ରୀ ପୁଲିନ୍ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା

ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଭଞ୍ଜ